İNCİL

İNCİL'İN

İNGİLİZCE RESMİ *KING JAMES 1611* TERCÜMESİNDEN

ÇAĞDAŞ TÜRKÇE'YE ÇEVİRİSİ

BU KİTAP KARŞILIKSIZ VERİLİYOR

İNCİL

İNCİL'İN

İNGİLİZCE RESMİ *KING JAMES 1611* TERCÜMESİNDEN

ÇAĞDAŞ TÜRKÇE'YE ÇEVİRİSİ

THE NEW TESTAMENT IN TURKISH

TRANSLATED FROM THE

AUTHORIZED *KING JAMES 1611* VERSION

BEING BASED ON THE ORIGINAL GREEK WITH THE ENGLISH (1611), OTTOMAN TURKISH (1827), OTTOMAN TURKISH (1885) AND AZERI TURKISH (1891) TRANSLATIONS, WHICH WERE DONE FROM THE ORIGINAL GREEK, BEING COMPARED WITH ONE ANOTHER AND WITH THE OTHER TURKISH TRANSLATIONS

BROOKSIDE BIBLE SOCIETY

P. O. BOX 692

BRISTOL, TN 37621

U. S. A.

DISTRIBUTED WITHOUT CHARGE

İNCİL

RABBİMİZ VE KURTARICIMIZ
İSA MESİH'İN
YENİ ANTLAŞMA
KİTABI

BU ÇEVİRİ
İNCİL'İN YUNANCA ASLINA DAYANARAK
VE YUNANCA ASLINDAN YAPILAN
İNGİLİZCE (1611), OSMANLICA (1827), OSMANLICA (1885) VE
AZERİCE (1891) TERCÜMELERİNİ BİRBİRİYLE
VE DİĞER TÜRKÇE ÇEVİRİLERLE KARŞILAŞTIRILARAK
İNGİLİZCE RESMİ *KING JAMES 1611* TERCÜMESİNDEN
YAPILDI

BU BİRİNCİ BASIM PRİNTER/FOTOKOPİ YOLUYLA ÇOĞALTILIP
EL DİKİŞİYLE DİKİLEREK CİLTLENMİŞTİR
S. Dıbravino, obştina Avren, oblast Varna, ul. Nartsis № 3.

ISBN: 978-954-92063-2-6

TÜM HAKLARI SAKLIDIR

© FONDATSİYA "AR EM Sİ" 2007
Gr. Sofya, rayon Sredets, bul. Evlogi Georgiev 111, et. 2 ap. 4.

BULGARİSTAN

YENİ ANTLAŞMA'NIN KİTAPLARI

	sayfa
Matta	1
Markos	38
Luka	61
Yuhanna	101
Elçilerin İşleri	131
Romalılar	169
1. Korintliler	185
2. Korintliler	200
Galatyalılar	210
Efesliler	216
Filipililer	221
Koloseliler	225
1. Selanikliler	228
2. Selanikliler	232
1. Timoteos	234
2. Timoteos	238
Titus	241
Filimon	243
İbraniler	244
Yakup	256
1. Petrus	260
2. Petrus	264
1. Yuhanna	267
2. Yuhanna	271
3. Yuhanna	271
Yahuda	272
Vahiy	274

İNCİL

KT MATTA'YA

GÖRE

BÖLÜM 1

İBRAHİM oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kitabı.
2 İbrahim İshak'ı tevlit etti; ve İshak Yakup'u tevlit etti; ve Yakup Yahuda ve onun kardeşlerini tevlit etti;
3 Ve Yahuda Tamar'dan Fares ve Zara'yı tevlit etti; ve Fares Esrom'u tevlit etti; ve Esrom Aram'ı tevlit etti;
4 Ve Aram Aminadab'ı tevlit etti; ve Aminadab Nahşon'u tevlit etti; ve Nahşon Salmon'u tevlit etti;
5 Ve Salmon Rahab'dan Boaz'ı tevlit etti; ve Boaz Rut'tan Obed'i tevlit etti; ve Obed Yesse'yi tevlit etti;
6 Ve Yesse Kral Davut'u tevlit etti; ve Kral Davut daha önceleri Üriya'nın karısı olandan Süleyman'ı tevlit etti;
7 Ve Süleyman Roboam'ı tevlit etti; ve Roboam Abiya'yı tevlit etti; ve Abiya Asa'yı tevlit etti;
8 Ve Asa Yoşafat'ı tevlit etti; ve Yoşafat Yoram'ı tevlit etti; ve Yoram Uzziya'yı tevlit etti;
9 Ve Uzziya Yoatam'ı tevlit etti; ve Yoatam Ahaz'ı tevlit etti; ve Ahaz Hezekiya'yı tevlit etti;
10 Ve Hezekiya Manasses'i tevlit etti; ve Manasses Amon'u tevlit etti; ve Amon Yoşiya'yı tevlit etti;
11 Ve Yoşiya yaklaşık Babil'e sürgünlük zamınında Yekonias ve onun kardeşlerini tevlit etti;
12 Ve Yekonias Babil'e getirildiklerinden sonra Şealtiel'i tevlit etti; ve Şealtiel Zerubabel'i tevlit etti;
13 Ve Zerubabel Abiud'u tevlit etti; ve Abiud Eliakim'i tevlit etti; ve Eliakim Azor'u tevlit etti;
14 Ve Azor Sadok'u tevlit etti; ve Sadok Ahim'i tevlit etti; ve Ahim Eliud'u tevlit etti;
15 Ve Eliud Eleazar'ı tevlit etti; ve Eleazar Mattan'ı tevlit etti; ve Mattan Yakup'u tevlit etti;
16 Ve Yakup Meryem'in kocası Yusuf'u tevlit etti, Meryem'den de Mesih denilen İsa doğdu.
17 Böylece İbrahim'den Davut'a kadar tüm kuşaklar on dört kuşaktır; ve Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört kuşak; ve Babil sürgününden Mesih'e kadar on dört kuşak.
18 § Şimdi İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem Yusuf'la nişanlıyken, birleşmelerinden önce Kutsal Ruh'tan hamile bulundu.
19 O zaman kocası Yusuf, adil bir adam olduğundan ve onu herkesin önünde utandırmak istemediğinden, onu gizlice boşamak niyetindeydi.
20 Ama bu şeyleri düşünürken, işte, Rab'bin meleği ona rüyada görünerek, Ey Davut oğlu Yusuf, dedi, karın Meryem'i yanına almaktan korkma; çünkü onda oluşan Kutsal Ruh'tandır.
21 Ve bir oğul doğuracak, ve onun adını İSA koyacaksın; çünkü o, halkını günahlarından kurtaracak.
22 Şimdi bunun hepsi, Rab tarafından peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:
23 İşte, bakire gebe kalacak, ve bir oğul doğuracak; ve onun adını Emmanuel koyacaklar, bu da çevrildiğinde, Allah bizimle,

demektir.
24 O zaman Yusuf uykusundan uyanıp Rab'bin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı, ve karısını yanına aldı;
25 Ve ilk oğlunu doğuruncaya dek onu bilmedi; ve onun adını İSA koydu.

BÖLÜM 2

ŞİMDİ İsa Kral Hirodes'in günlerinde Yahudiye Beytlehemi'nde doğduğu zaman, işte, doğudan Yeruşalim'e gök bilimciler gelip,
2 Yahudiler'in Kralı olarak doğan kişi nerededir? dediler; çünkü onun yıldızını doğuda gördük, ve ona tapınmaya geldik.
3 Kral Hirodes bu şeyleri duyunca tedirgin oldu, tüm Yeruşalim de onunla birlikte.
4 Ve tüm başkâhinleri ve halkın yazıcılarını toplayarak onlardan Mesih'in nerede doğacağını sordu.
5 Onlar da kendisine, Yahudiye Beytlehemi'nde, dediler; çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:
6 Ve sen, Yahuda ülkesindeki Beytlehem, Yahuda reisleri arasında hiç de en küçüğü değilsin; çünkü benim halkım İsrail'i güdecek olan Önder senden çıkacak.
7 O zaman Hirodes, gök bilimcileri gizlice çağırınca, yıldızın ne zaman göründüğünü onlara dikkatlice soruşturdu.
8 Ve onları Beytlehem'e gönderip, Gidin ve genç çocuğu iyice arayın, dedi; ve onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki, ben de gelip ona tapınayım.
9 Kralı dinledikten sonra gittiler; ve, işte, doğuda gördükleri yıldız, gelip genç çocuğun bulunduğu yerin üzerinde duruncaya kadar, önlerince gitti.
10 Yıldızı gördüklerinde büyük bir sevinçle coştular.
11 § Ve eve girip genç çocuğu annesi Meryem'le gördüler, ve yere kapanıp ona tapındılar; ve hazinelerini açıp ona armağanlar sundular: altın, ve günnük, ve mür.
12 Ve Hirodes'e dönmemeleri için Allah tarafından rüyada uyarılıp kendi ülkelerine başka yoldan döndüler.
13 Ve onlar gittikten sonra, işte, Rab'bin meleği Yusuf'a rüyada görünüp, Kalk, dedi, ve genç çocukla annesini al, ve Mısır'a kaç, ve ben sana söyleyinceye dek orada kal; çünkü Hirodes onu helak etmek için genç çocuğu arayacak.
14 O da kalkıp geceleyin genç çocuğu ve annesini aldı, ve Mısır'a gitti.
15 Ve Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı; bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: Oğlum'u Mısır'dan çağırdım.
16 § O zaman Hirodes, gök bilimciler tarafından aldatıldığını görünce, çok öfkelendi, ve gök bilimcilere dikkatlice soruşturduğu zamana göre, gönderip Beytlehem ve tüm sınırlarındaki iki yaşında ve daha aşağı olan tüm çocukları öldürttü.
17 O zaman Yeremya peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelmiş oldu:
18 Rama'da bir ses duyuldu, inleme, ve ağlayış, ve yoğun dövünme, Rahel çocukları için ağlıyor, ve teselli edilmek istemiyor, çünkü onlar yok.
19 § Ama Hirodes ölünce, işte, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünüp,
20 Kalk, dedi, ve genç çocukla annesini al, ve İsrail ülkesine git; çünkü genç çocuğun canına kıymak isteyenler öldü.
21 O da kalktı, ve genç çocukla annesini alıp İsrail ülkesine geldi.
22 Ama Yahudiye'de Arhelaos'un, babası Hirodes'in yerine krallık ettiğini duyunca oraya gitmekten korktu; ancak Allah tarafından rüyada uyarılıp Celile bölgesine çekildi;
23 Ve gelip Nasıra denen kentte yerleşti; bu, peygamberler aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: Ona Nasıralı denecektir.

BÖLÜM 3

O GÜNLERDE Vaftizci Yahya gelip Yahudiye çölünde vaaz ediyor,
2 Ve, Tövbe edin; çünkü Göğün Krallığı yaklaşmıştır, diyordu.
3 Çünkü İşaya peygamber tarafından, Çölde bağıran birinin sesi: Rab'bin yolunu hazırlayın, onun patikalarını düzleyin, diye sözü edilen kişi budur.
4 Ve bu Yahya'nın deve tüyünden elbisesi, belinde de deriden kuşağı vardı; ve yiyeceği çekirge ve yaban balıydı.
5 O zaman Yeruşalim, ve tüm Yahudiye, ve tüm Ürdün yöresi ona çıkıyor,
6 Ve günahlarını itiraf ederek Ürdün'de onun tarafından vaftiz ediliyordu.
7 § Ama Ferisiler'le Sadukiler'den birçok kişinin onun vaftizine geldiklerini görünce onlara, Ey engerekler soyu, dedi, gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Onun için tövbeye yaraşır meyveler verin;
9 Ve kendi içinizden, Babamız İbrahim'dir, demeyi düşünmeyin; çünkü ben size derim ki, Allah İbrahim'e şu taşlardan çocuklar çıkarabilir.
10 Ve şimdi de balta ağaçların köküne konulmuştur; bunun için iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
11 Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür, ben onun ayakkabılarını taşımaya layık değilim; o sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek;
12 Onun yabası elindedir, ve kendi harman yerini tamamen temizleyecek, ve buğdayını ambara toplayacak; ama samanı sönmeyen ateşle yakacak.
13 § O zaman İsa, onun tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Ürdün'e Yahya'nın yanına geldi.
14 Ama Yahya, Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekir, ve sen bana mı geliyorsun? diyerek onu önledi.
15 İsa da cevap verip ona, Bırak şimdi öyle olsun, dedi; çünkü tüm doğruluğu yerine getirmek bize öylece yaraşır. O zaman onu bıraktı.
16 Ve İsa, vaftiz edilince, hemen sudan çıktı; ve, işte, gökler ona açıldı, ve Allah'ın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü;
17 Ve işte gökten bir ses, Sevgili Oğlum budur, ondan hoşnudum, dedi.

BÖLÜM 4

O ZAMAN İsa iblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü.
2 Ve kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.
3 Ve ayartıcı ona gelip, Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, söyle de şu taşlar ekmek olsun, dedi.
4 Ama o cevap verip, İnsan yalnız ekmekle değil, ama Allah'ın ağzından çıkan her bir sözle yaşar, diye yazılmıştır, dedi.
5 O zaman iblis onu kutsal kente götürdü, ve onu tapınağın bir kulesi üzerine koyup
6 Kendisine dedi ki, Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, at kendini aşağıya; çünkü yazılmıştır: Meleklerine senin için emredecek; ve ayağın hiçbir zaman bir taşa çarpmasın diye onlar seni elleri üzerinde taşıyacaklar.
7 İsa ona, Sen Allahın Rab'bi denemeyeceksin, diye yine yazılmıştır, dedi.
8 Tekrar iblis onu çok yüksek bir dağa götürdü, ve ona dünyanın tüm krallıklarını ve onların yüceliğini gösterdi;
9 Ve ona, Eğer yere kapanıp bana tapınırsan, tüm bu şeyleri sana veririm, dedi.
10 O zaman İsa ona, Çekil git, Şeytan; çünkü, Allahın Rab'be tapınacak, ve yalnız ona kulluk edeceksin, diye yazılmıştır, dedi.
11 O zaman iblis onu bıraktı, ve, işte, melekler gelip ona hizmet ettiler;
12 § Şimdi İsa Yahya'nın hapse atıldığını duyunca Celile'ye çekildi;
13 Ve Nasıra'yı bırakarak Zebulun ve Naftalim sınırlarında, deniz kıyısında olan

Kefernahum'a gelip yerleşti;
14 Bu, İşaya peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:
15 Zebulun ülkesi, ve Naftalim ülkesi, deniz yolunda, Ürdün'ün ötesinde, Centiller'in Celilesi;
16 Karanlıkta oturan halk büyük ışık gördü; ve ölüm yöresinde ve gölgesinde oturanlara ışık doğdu.
17 § O vakitten İsa vaaz etmeye ve, Tövbe edin; çünkü Göğün Krallığı yaklaştı, demeye başladı.
18 § Ve İsa Celile Denizi kıyısında yürürken iki kardeşi, Petrus denilen Simon ile kardeşi Andreas'ı gördü; denize ağ atıyorlardı; çünkü balıkçıydılar.
19 Ve onlara, Ardımdan gelin, dedi, ve ben sizi insan tutan balıkçılar yapacağım.
20 Onlar da hemen ağlarını bırakıp onun ardından gittiler.
21 Ve oradan ileri gidip başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğlu Yakup'la kardeşi Yuhanna'yı gördü, babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı; ve onları çağırdı.
22 Onlar da hemen tekneyi ve babalarını bırakıp onun ardından gittiler.
23 § Ve İsa onların havralarında öğreterek, ve krallığın İncili'ni vaaz ederek, ve halk arasında her çeşit hastalığı ve her çeşit illeti iyileştirerek, tüm Celile'yi dolaştı.
24 Ve onun ünü tüm Suriye'de yayıldı; ve çeşit çeşit illetler ve ıstıraplar çeken hastaların hepsini, ve iblislere tutuklu olanları, ve saralıları, ve inmeli olanları ona getirdiler; ve onları iyileştirdi.
25 Ve Celile'den, ve Dekapolis'ten, ve Yeruşalim'den, ve Yahudiye'den, ve Ürdün'ün ötesinden halkın büyük kalabalıkları onun ardından gittiler.

BÖLÜM 5

VE kalabalıkları görüp dağa çıktı; ve oturunca öğrencileri ona geldiler;
2 Ve ağzını açıp onlara öğreterek dedi ki,
3 Ne mutlu ruhta fakir olanlara; çünkü Göğün Krallığı onlarındır.
4 Ne mutlu yaslı olanlara; çünkü onlar teselli edilecekler.
5 Ne mutlu yumuşak huylu olanlara; çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.
6 Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara; çünkü onlar doyurulacaklar.
7 Ne mutlu merhametli olanlara; çünkü onlar merhamet bulacaklar.
8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara; çünkü onlar Allah'ı görecekler.
9 Ne mutlu barışı sağlayanlara; çünkü onlara Allah'ın çocukları denecek.
10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere; çünkü Göğün Krallığı onlarındır.
11 Benim uğruma insanlar size sövdükleri, ve size zulmettikleri, ve yalan yere size karşı her türlü kötülüğü söyledikleri zaman, ne mutlu size.
12 Sevinin, ve sevinçle coşun; çünkü gökte ödülünüz büyüktür; çünkü sizden önceki peygamberlere böyle zulmettiler.
13 § Yeryüzünün tuzu sizsiniz; ama eğer tuz tadını kaybederse, o tekrar ne ile tuzlanır? artık dışarı atılıp insanlar tarafından ayak altında çiğnenmekten başka bir şeye yaramaz.
14 Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepe üzerinde kurulmuş kent gizlenemez.
15 İnsanlar da bir kandil yakıp onu ölçek altına koymazlar, ama kandilliğe koyarlar; ve evdekilerin hepsine ışık verir.
16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görsünler, ve gökteki Babanız'ı yüceltsinler.
17 § Yasayı ya da peygamberleri yıkmaya geldiğimi sanmayın; ben yıkmaya değil, ama tamamlamaya geldim.
18 Çünkü doğrusu size derim ki, Gök ve yer geçip gidinceye dek, yasadan bir harf ya da bir nokta bile geçip gitmeyecektir; ta her şey yerine gelinceye dek.
19 Bu nedenle, her kim bu en küçük emirlerden birini bozar ve insanlara öylece

öğretirse, Göğün Krallığı'nda ona en küçük denecektir; ama her kim onları yapar ve öğretirse, Göğün Krallığı'nda ona büyük denecektir.
20 Çünkü size derim ki, Doğruluğunuz yazıcıların ve Ferisiler'in doğruluğundan aşkın değilse, Göğün Krallığı'na hiç girmeyeceksiniz.
21 § Eski zamandan olanlar aracılığıyla, Öldürmeyeceksin; ve her kim öldürürse, yargı tehlikesine düşecek, denildiğini işittiniz;
22 Ama ben size derim ki, Her kim kardeşine karşı sebepsiz kızarsa, yargı tehlikesine düşecek; ve her kim kardeşine, Raka, derse, Kurul tehlikesine düşecek; ama her kim, Ahmak, derse, cehennem ateşi tehlikesine düşecek.
23 Bu nedenle, eğer armağanını sunağa getirirsen ve orada kardeşinin sana karşı bir şeyi olduğunu hatırlarsan,
24 Armağanını orada sunağın önünde bırak ve yoluna git; önce kardeşinle barış, ve ondan sonra gelip armağanını sun.
25 Hasmınla yolda birlikteyken, onunla çabuk anlaş ki, hasım seni hiçbir zaman yargıca vermesin, yargıç da seni gardiyana teslim etmesin, ve hapse atılmayasın.
26 Doğrusu sana derim ki, Son mangırı ödemedikçe oradan hiçbir yolla çıkmayacaksın.
27 § Eski zamandan olanlar aracılığıyla, Zina etmeyeceksin, denildiğini işittiniz;
28 Ama size derim ki, Bir kadına, onu arzu etmek üzere her kim bakarsa, zaten yüreğinde onunla zina etmiştir.
29 Ve eğer sağ gözün seni sürçtürürse, onu çıkar ve kendinden at; çünkü senin için bedeninin üyelerinden birinin yok olması tüm bedeninin cehenneme atılmasından yararlıdır.
30 Ve eğer sağ elin seni sürçtürürse, onu kes ve kendinden at; çünkü senin için bedeninin üyelerinden birinin yok olması tüm bedeninin cehenneme atılmasından yararlıdır.
31 Her kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin, denilmiştir;
32 Ama size derim ki, Her kim karısını fuhuştan başka bir nedenle boşarsa, onu zinaya itmiş olur; ve her kim boşanmış bir kadınla evlenirse, zina eder.
33 § Yine eski zamandan olanlar aracılığıyla, Yalan yere ant içmeyeceksin, ama antlarını Rab'be ödeyeceksin, denildiğini işittiniz;
34 Ama size derim ki, Hiç ant içmeyin, ne gök üzerine, çünkü o Allah'ın tahtıdır;
35 Ne yer üzerine, çünkü o onun ayaklarının basamağıdır; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü o büyük Kral'ın kentidir.
36 Başın üzerine de ant içmeyeceksin, çünkü sen bir kılı ak ya da kara edemezsin.
37 Ama sözünüz, Evet, evet; Hayır, hayır olsun; çünkü bunlardan fazlası kötüden gelir.
38 § Göze göz ve dişe diş, denildiğini işittiniz,
39 Ama size derim ki, Kötüye karşı direnmeyin; ama sağ yanağına her kim vurursa, ona öbürünü de çevir.
40 Ve eğer bir adam sana karşı davacı olup gömleğini almak isterse, ona abanı da bırak.
41 Ve her kim seni bir mil gitmeye zorlarsa, onunla iki mil git.
42 Senden dileyene ver, ve senden ödünç isteyenden yüz çevirme.
43 § Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin, denildiğini işittiniz.
44 Ama size derim ki, Düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri kutsayın, sizden nefret edenlere iyilik edin, ve size kinle davrananlar, ve size zulmedenler için dua edin;
45 Öyle ki, gökteki Babanız'ın çocukları olasınız; çünkü o, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur, ve adillerin ile

zalimlerin üzerine yağmur yağdırır.
46 Çünkü eğer sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? vergi görevlileri bile aynısını yapmıyorlar mı?
47 Ve eğer yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, ötekilerden daha fazla ne yapmış olursunuz? vergi görevlileri de öyle yapmıyorlar mı?
48 Bundan dolayı, gökteki Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.

BÖLÜM 6

SAKININ ki sadakalarınızı insanların önünde onlara görünmek için vermeyesiniz; yoksa gökteki Babanız'dan ödülünüz olmaz.
2 Bu nedenle, sen sadaka verdiğin zaman, insanlarca övülsünler diye, ikiyüzlülerin havralarda ve sokaklarda yaptıkları gibi önünde boru öttürme. Doğrusu size derim ki, Onlar ödüllerini almışlardır.
3 Ama sen sadaka verdiğin zaman, sol elin sağ elinin ne yaptığını bilmesin;
4 Öyle ki, sadakan gizlide olsun; ve gizlide gören Baban'ın kendisi seni açıkça ödüllendirecektir.
5 § Ve dua ettiğin zaman ikiyüzlülerin olduğu gibi olmayacaksın; çünkü onlar insanlar tarafından görülsünler diye, havralarda ve sokak köşelerinde dikilip dua etmeyi severler. Doğrusu size derim ki, Onlar ödüllerini almışlardır.
6 Ama sen dua ettiğin zaman kendi iç odana gir ve kapını örtüp gizlide olan Baban'a dua et; ve gizlide gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.
7 Ama dua ettiğiniz zaman milletlerin ettiği gibi boş tekrarlar etmeyin; çünkü onlar çok söylemeleriyle işitileceklerini sanırlar.
8 Onun için onlar gibi olmayın; çünkü Babanız hangi şeylere ihtiyacınız olduğunu siz daha ondan dilemeden önce bilir.
9 Bunun için siz şöyle dua edin: Gökteki Babamız, Kutsal olsun adın.
10 Krallığın gelsin. Gökte olduğu gibi, yerde de senin isteğin uygulansın.
11 Gündelik ekmeğimizi bize bugün ver.
12 Ve, bize borçlu olanlara bağışladığımız gibi, borçlarımızı bize bağışla.
13 Ve bizi denenmeye götürme; ama bizi kötüden kurtar: Çünkü krallık, ve kudret, ve yücelik sonsuzlara dek senindir. Amin.
14 Çünkü eğer insanlara suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizi bağışlar;
15 Ama eğer insanlara suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.
16 § Üstelik oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın; çünkü onlar insanlara oruçlu görünsünler diye yüzlerini bozarlar. Doğrusu size derim ki, Onlar ödüllerini almışlardır.
17 Ama sen oruç tuttuğun zaman başını meshet, ve yüzünü yıka;
18 Öyle ki, insanlara değil, ama gizlide olan Baban'a oruçlu görünesin; ve gizlide gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir.
19 § Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin, burada güve ve pas yiyip bozar, ve burada hırsızlar delip çalarlar;
20 Ama kendinize gökte hazineler biriktirin, orada ne güve ne de pas yiyip bozar, ve orada hırsızlar ne deler ne de çalar;
21 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
22 Bedenin ışığı gözdür; onun için eğer gözün tekse, tüm bedenin aydınlıkla dolu olur.
23 Ama eğer gözün kötüyse, tüm bedenin karanlıkla dolu olur. Onun için eğer sendeki ışık karanlıksa, o karanlık ne kadar büyüktür!
24 § Hiçbir adam iki efendiye kulluk edemez; çünkü ya birinden nefret edecek, ve öbürünü sevecek, ya da birine bağlanacak, ve öbürünü hor görecek. Siz Allah'a ve mammona kulluk edemezsiniz.
25 Bu nedenle size derim ki, Ne yiyeceksiniz ya da ne içeceksiniz diye hayatınız için kaygılanmayın; ne de ne giye-

ceksiniz diye bedeniniz için. Hayat yiyecekten ve beden giyecekten daha fazla değil midir?
26 Hava kuşlarına bakın; çünkü onlar ne ekerler, ne biçerler, ne de ambarlara biriktirirler; göksel Babanız yine de onları besler. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?
27 İçinizden hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın ekleyebilir?
28 Ve giyecek için neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüklerine dikkatle bakın; ne çalışır, ne de iplik eğirirler;
29 Yine de size derim ki, Süleyman bile tüm görkeminin içinde bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
30 Bunun için, eğer Allah bugün var olan ve yarın fırına atılan kır otunu böyle giydirirse, sizi çok daha fazla giydirmez mi, ey az imanlılar?
31 Bunun için, Ne yiyeceğiz? ya da, Ne içeceğiz? ya da, Ne giyeceğiz? diyerek kaygılanmayın.
32 (Çünkü tüm bu şeyleri Centiller ararlar;) çünkü göksel Babanız tüm bu şeylere ihtiyacınız olduğunu bilir.
33 Ama siz önce Allah'ın Krallığı'nı ve onun doğruluğunu arayın; ve bütün bu şeyler size artırılacaktır.
34 Bu nedenle yarın için kaygılanmayın; çünkü yarınki gün kendi şeyleri için kaygılanacaktır. Güne kendi kötülüğü yeter.

BÖLÜM 7

YARGILAMAYIN ki yargılanmayasınız.
2 Çünkü hangi yargıyla yargılarsanız, onunla yargılanacaksınız; ve hangi ölçüyle ölçerseniz, size yine onunla ölçülecektir.
3 Ve neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de, kendi gözündeki merteğe bakmazsın?
4 Ya da nasıl kardeşine, Bırak gözünden çöpü çıkarayım, dersin, ve, işte, mertek senin gözünde?
5 Ey ikiyüzlü, önce kendi gözünden merteği çıkar; ve o zaman kardeşinin gözünden çöpü çıkarmak için iyi görürsün.
6 § Kutsal olanı köpeklere vermeyin, ve incilerinizi domuzların önüne atmayın ki, onları ayakları altında çiğnemesinler, ve dönüp sizi parçalamasınlar.
7 § Dileyin, ve size verilecektir; arayın, ve bulacaksınız; kapıyı çalın, ve size açılacaktır;
8 Çünkü her dileyen alır; ve arayan bulur; ve kapıyı çalana açılır.
9 Yahut sizden hangi adam var ki, eğer oğlu ondan ekmek isterse, ona taş verir?
10 Ya da balık isterse, ona yılan verir?
11 Öyleyse, eğer kötü olan sizler çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanız kendisinden dileyenlere, ne kadar daha çok, iyi şeyler verecektir?
12 Onun için insanların size her ne şeyler yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın; çünkü yasa ve peygamberler budur.
13 § Dar kapıdan girin; çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir, ve ondan girenler çoktur.
14 Çünkü yaşama götüren kapı dar ve yol ensizdir, ve onu bulanlar azdır.
15 § Sahte peygamberlerden sakının, onlar size koyun kıyafetinde gelirler, ama içten yırtıcı kurtlardır.
16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. İnsanlar dikenlerden üzüm, ya da devedikenlerinden incir toplarlar mı?
17 Böylece her iyi ağaç iyi meyve verir; ama çürük ağaç kötü meyve verir.
18 İyi ağaç kötü meyve veremez, ne de çürük ağaç iyi meyve verebilir.
19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilir, ve ateşe atılır.
20 Bunun için onları meyvelerinden tanıyacaksınız.
21 § Bana, Ya Rab, ya Rab, diyen herkes Göğün Krallığı'na girecek değildir; ama gökteki Babam'ın isteğini yapan girecektir.
22 O günde birçokları bana, Ya Rab, ya

Rab, diyecekler, senin adınla peygamberlik etmedik mi? ve senin adınla iblisler kovmadık mı? ve senin adınla birçok harika işler yapmadık mı?
23 Ve o zaman ben onlara açıkça söyleyeceğim: Ben sizi hiç tanımadım; yanımdan gidin, ey fesat işleyenler.
24 § Bunun için her kim benim bu sözlerimi işitip onları yaparsa, onu evini kaya üzerinde kuran akıllı adama benzetirim;
25 Ve yağmur yağdı, ve seller geldi, ve yeller esti, ve o eve saldırdılar; ve yıkılmadı; çünkü kaya üzerine kurulmuştu.
26 Ve benim bu sözlerimi işiten ve onları yapmayan herkes evini kum üzerinde kuran budala adama benzetilecektir;
27 Ve yağmur yağdı, ve seller geldi, ve yeller esti, ve o eve saldırdılar; ve yıkıldı; ve onun yıkımı büyük oldu.
28 Ve vaki oldu ki, İsa bu sözleri bitirince, halk onun öğretisine şaşıp kaldı;
29 Çünkü onlara yetkili biri gibi öğretiyordu, ve yazıcılar gibi değil.

BÖLÜM 8

DAĞDAN inince büyük kalabalıklar onun ardından gittiler.
2 Ve, işte, bir cüzamlı gelip, Ya Rab, eğer istersen, beni temiz kılabilirsin, diyerek ona tapındı.
3 Ve İsa elini uzatıp ona dokundu, İsterim; temiz ol, dedi. Ve cüzamı hemen temizlendi.
4 Ve İsa ona, Sakın hiçbir adama söyleme, dedi; ama yoluna git, kendini kâhine göster, ve onlara tanıklık için Musa'nın emrettiği armağanı sun.
5 § Ve İsa Kefernahum'a girdiği zaman, ona bir yüzbaşı geldi, kendisine yalvarıp,
6 Ya Rab, dedi, uşağıma inme indi, evde yatıyor, korkunç acı çekiyor.
7 İsa da ona, Gelip ona şifa vereceğim, dedi.
8 Yüzbaşı cevap verip, Ya Rab, ben layık değilim ki, damımın altına giresin, dedi; ama ancak sözü söyle ve uşağım şifa bulur.
9 Çünkü ben buyruk altında bir adamım, benim altımda askerler var; ve şu adama, Git, derim, ve o gider; ve bir diğerine, Gel, derim, ve o gelir; ve köleme, Şunu yap, derim, ve onu o yapar.
10 İsa bunu duyunca hayran kaldı, ve izleyenlere, Doğrusu size derim ki, İsrail'de bile böylesi büyük iman bulmadım, dedi.
11 Ve size derim ki, Doğu ve batıdan birçokları gelecek, ve Göğün Krallığı'nda İbrahim'le, ve İshak'la, ve Yakup'la birlikte oturacaklar.
12 Ama krallığın çocukları dış karanlığa atılacak; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.
13 Ve İsa yüzbaşıya, Yoluna git; ve sana inandığın gibi olsun, dedi. Ve uşağı aynı o saatte şifa buldu.
14 § Ve İsa Petrus'un evine geldiğinde, onun kaynanasını yatmış ve ateşler içinde gördü.
15 Ve onun eline dokundu, ve ateşi düştü; ve kalkıp onlara hizmet etti.
16 § Akşam olunca, iblislere tutulmuş birçok kişiyi ona getirdiler; ve o, sözüyle ruhları kovdu, ve hastaların hepsine şifa verdi;
17 Bu, İşaya peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: Zayıflıklarımızı kendisi aldı, ve hastalıklarımızı yüklendi.
18 § Şimdi İsa, çevresinde büyük kalabalıklar görünce, karşı yakaya geçilmesini emretti.
19 Ve bir yazıcı gelip ona, Öğretmen, her nereye gidersen ardından geleceğim, dedi.
20 Ve İsa ona, Tilkilerin inleri, ve hava kuşlarının yuvaları var; ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak yeri yoktur, dedi.
21 Ve öğrencilerinden başka biri ona, Ya Rab, bana izin ver, önce gideyim ve babamı gömeyim, dedi.
22 Ama İsa ona, Sen ardımdan gel, dedi; ve bırak ölüleri, kendi ölülerini gömsünler.

23 § Ve bir tekneye binince, öğrencileri de ardından bindiler.
24 Ve, işte, denizde büyük bir fırtına oldu, öyle ki, tekne dalgalarla kaplandı; ama o uyuyordu.
25 Ve öğrencileri ona gelip, Ya Rab, bizi kurtar, mahvoluyoruz, diyerek onu uyandırdılar.
26 O da onlara, Ey az imanlılar, neden korkuyorsunuz? dedi. O zaman kalkıp rüzgârları ve denizi azarladı; ve büyük bir limanlık oldu.
27 Ama adamlar hayret içinde kalıp, Bu nasıl bir adam ki, rüzgârlar ve deniz bile buyruğuna uyuyor! dediler.
28 § Ve karşı yakaya Gergesiler'in memleketine vardığında, iblislere tutulmuş iki kişi mezarlardan çıkarak onu karşıladılar; pek kudurgan olduklarından, o yoldan hiçbir adam geçemiyordu.
29 Ve, işte, Ey Allah'ın Oğlu İsa, bizimle neyin var? diye bağırdılar; buraya vaktinden önce bize azap etmeye mi geldin?
30 Ve onlardan epey uzakta otlamakta olan sayısı çok bir domuz sürüsü vardı.
31 Böylece iblisler ona, Eğer bizi kovacaksan, domuz sürüsüne girmemize izin ver, diye yalvardılar.
32 O da onlara, Gidin, dedi. Ve onlar çıkıp domuz sürüsüne girdiler; ve, işte, tüm domuz sürüsü uçurumdan aşağı denize şiddetle koşup sularda telef oldu.
33 Ve onları güdenler kaçtı, ve kente kendi yollarına gidip her şeyi, ve iblislere tutulmuş olanların başına gelenleri anlattılar.
34 Ve, işte, tüm şehir İsa'yı karşılamaya çıktı; ve onu görünce, sınırlarından çekilmesi için kendisine yalvardılar.

BÖLÜM 9

VE bir tekneye binip karşıya geçti, ve kendi şehrine geldi.
2 Ve, işte, döşekte yatan inmeli bir adamı ona getirdiler. Ve İsa onların imanını görüp inmeliye, Oğul yüreklen; günahların sana bağışlandı, dedi.
3 Ve, işte, yazıcılardan bazıları içlerinden, Bu adam küfrediyor, dediler.
4 Ve İsa onların düşüncelerini bilerek, Yüreklerinizde neden kötülük düşünüyorsunuz? dedi;
5 Çünkü hangisi daha kolaydır? Günahların sana bağışlandı, demek mi; yoksa, Kalk, ve yürü, demek mi?
6 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama kudretine sahip olduğunu bilesiniz diye, (o zaman inmeliye dedi ki,) Kalk, yatağını topla, ve evine git.
7 O da kalkıp evine gitti.
8 Ama kalabalıklar bunu görünce şaşıp kaldı, ve insanlara böylesi kudret veren Allah'ı yücelttiler.
9 § Ve İsa oradan geçerken, gümrük yerinde oturan Matta adında bir adam görüp ona, Ardımdan gel, dedi. O da kalkıp ardından gitti.
10 § Ve vaki oldu ki, İsa evde sofrada otururken, işte, birçok vergi görevlileri ve günahkârlar gelip onunla ve öğrencileriyle birlikte oturdu.
11 Ve Ferisiler bunu görünce onun öğrencilerine, Öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor? dediler.
12 Ama İsa bunu işitince onlara, Sağlamların değil, ama hastaların hekime ihtiyaçları var, dedi.
13 Ama siz gidin de şunun anlamını öğrenin: Ben kurban değil, ama merhamet isterim; çünkü ben doğruları değil, ama günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.
14 § O zaman Yahya'nın öğrencileri ona gelip, Neden biz ve Ferisiler çok oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor? dediler.
15 Ve İsa onlara, Güvey kendileriyle birlikte olduğu sürece gelin odasının çocukları yas tutabilir mi? dedi; ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek, ve o zaman oruç tutacaklar.

16 Hiçbir adam eski bir giysi üzerine yeni bir kumaş parçası koymaz, çünkü bütünleyiş için konulan, giysiden koparır ve yırtık daha kötü olur.
17 Ne de insanlar yeni şarabı eski tulumlara koyarlar; yoksa tulumlar patlar, ve şarap dökülür, ve tulumlar mahvolur; ama yeni şarabı yeni tulumlara koyarlar, ve her ikisi korunmuş olur.
18 § Onlara bu şeyleri söylerken, işte, bir yönetici gelip, Kızım şimdi öldü, ama sen gel ve elini onun üzerine koy, ve yaşayacaktır, diyerek ona tapındı.
19 Ve İsa kalkıp onun ardından gitti, öğrencileri de öyle yaptılar.
20 § Ve, işte, on iki yıldır kanaması olan bir kadın onun arkasından gelip giysisinin eteğine dokundu;
21 Çünkü içinden, Yalnız giysisine dokunsam, iyileşeceğim, diyordu.
22 Ama İsa döndü, ve onu görüp, Ey kız, yüreklen, imanın seni iyileştirdi, dedi. Ve kadın o saatten iyi oldu.
23 Ve İsa yöneticinin evine gelip kaval çalanları ve gürültü eden halkı görünce,
24 Onlara, Çekilin, dedi; çünkü kız ölmedi, ancak uyuyor. Ve ona alaylı alaylı güldüler.
25 Ama halk dışarı çıkarılınca içeri girdi, ve onu elinden tuttu, ve kız ayağa kalktı.
26 Ve bunun ünü tüm bölgeye yayıldı.
27 § Ve İsa oradan ayrılırken iki kör adam bağırarak ve, Ey Davut Oğlu, bize merhamet et, diyerek onun ardından gittiler.
28 Ve eve gelince, kör adamlar ona geldi; ve İsa onlara, Bunu yapmak gücünde olduğuma inanıyor musunuz? dedi. Onlar kendisine, Evet, ya Rab, dediler.
29 O zaman, Size imanınıza göre olsun, diyerek onların gözlerine dokundu.
30 Ve onların gözleri açıldı; ve İsa, Bakın ki hiçbir adam bunu bilmesin, diyerek onları sıkıca uyardı.
31 Onlar ise çıkıp onun ününü o yörenin tümüne yaydılar.
32 § Onlar çıkarken, işte, bir iblise tutulmuş dilsiz bir adamı ona getirdiler.
33 Ve iblis kovulunca, dilsiz konuştu; ve kalabalıklar, İsrail'de böylesi hiç görülmemiştir, diyerek hayret ettiler.
34 Ama Ferisiler, İblislerin reisi aracılığıyla iblisleri kovuyor, dediler.
35 Ve İsa, tüm kentleri ve köyleri dolaşarak onların havralarında öğretiyor, ve krallığın İncili'ni vaaz ediyor, ve halk arasında her hastalığı ve her illeti iyileştiriyordu.
36 § Ama kalabalıkları görünce onlara acıdı, çünkü çobanı olmayan koyunlar gibi bitkin ve dağılmış idiler.
37 O zaman öğrencilerine, Gerçekten hasat bol, ama işçiler az, dedi;
38 Onun için hasadın Rabbi'ne yalvarın ki, kendi hasadına işçiler göndersin.

BÖLÜM 10

VE on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kirli ruhlara karşı kudret verdi ki, onları kovsunlar, ve her tür hastalığı ve her tür illeti iyileştirsinler.
2 Şimdi on iki elçilerin adları şunlardır: Birincisi, Petrus denilen Simon, ve kardeşi Andreas; Zebedi'nin oğlu Yakup, ve kardeşi Yuhanna;
3 Filipus, ve Bartolomeos; Tomas, ve vergi görevlisi Matta; Alfeos oğlu Yakup, ve Taddeos adıyla bilinen Lebbeos;
4 Kenanî Simon, ve onu hem de ele veren Yahuda İskariyot.
5 İsa bu on iki kişiyi gönderdi, ve onlara emredip, Centiller yoluna gitmeyin, dedi, ve Samiriyeliler'in hiçbir kentine girmeyin.
6 Ama daha çok İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gidin.
7 Ve giderken, Göğün Krallığı yakındır, diyerek vaaz edin.
8 Hastalara şifa verin, cüzamlıları temiz kılın, ölüleri diriltin, iblisleri kovun; karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.
9 Keselerinizde ne altın, ne gümüş, ne bakır sağlayın;

10 Yolculuk için ne torba, ne iki mintan, ne ayakkabılar, ne de değnekler; çünkü işçi kendi yiyeceğini hak eder.
11 Ve herhangi kent ya da kasabaya girerseniz, içinde kimin saygıdeğer olduğunu sorun; ve ayrılıncaya dek orada kalın.
12 Ve bir evin içine gelince, onu selamlayın.
13 Ve eğer o ev saygıdeğer ise, esenliğiniz onun üzerine gelsin; ama saygıdeğer değilse, esenliğiniz size geri dönsün.
14 Ve her kim sizi kabul etmez, ve sözlerinizi dinlemezse, o evden ya da kentten çıkarken ayaklarınızın tozunu silkin.
15 Doğrusu size derim ki, Yargı gününde Sodom ve Gomorra ülkesinin hali o kentin halinden daha dayanılır olacak.
16 § İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum; bu nedenle yılan gibi akıllı, ve güvercin gibi zararsız olun.
17 Ama insanlardan sakının; çünkü sizi kurullara teslim edecekler ve havralarında sizi kamçılayacaklar;
18 Ve benim uğruma, onlara ve Centiller'e karşı tanıklık için, valilerin ve kralların önüne getirileceksiniz.
19 Ama sizleri teslim ettikleri zaman, nasıl ya da ne söyleyeceksiniz diye kaygılanmayın; çünkü ne söyleyeceğiniz aynı o saatte size verilecektir.
20 Çünkü konuşan siz değilsiniz, ama içinizde konuşan Babanız'ın Ruhu'dur.
21 Ve kardeş kardeşi ve baba çocuğu ölüme teslim edecek; ve çocuklar ana babalarına karşı kalkacak, ve onları öldürtecekler.
22 Ve benim adımdan ötürü tüm insanlar tarafından nefret edileceksiniz; ama sona kadar dayanan kurtulacaktır.
23 Ama bu kentte size zulmettikleri zaman, ötekine kaçın; çünkü doğrusu size derim ki, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.
24 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ne de köle efendisinden üstündür.
25 Öğrenciye öğretmeni gibi, köleye de efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer evin sahibine Beelzebub dedilerse, onun ev halkına ne kadar daha çok diyecekler?
26 Onun için onlardan korkmayın; çünkü açığa çıkarılmayacak örtülü, ve bilinmeyecek gizli hiçbir şey yoktur.
27 Size karanlıkta söylediğimi aydınlıkta söyleyin; ve kulağa fısıldananı damlar üstünde vaaz edin.
28 Ve bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın; ama daha çok hem canı hem bedeni cehennemde helak edebilenden korkun.
29 İki serçe bir kuruşa satılmıyor mu? ve Babanız olmaksızın onlardan hiçbiri yere düşmez.
30 Ama başınızdaki saçlar bile hep sayılıdır.
31 Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
32 Bunun için, her kim beni insanların önünde ikrar ederse, ben de onu gökteki Babam'ın önünde ikrar edeceğim.
33 Ama her kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.
34 Yeryüzüne barış salmaya geldiğimi sanmayın; ben barış değil, ama kılıç salmaya geldim.
35 Çünkü ben adamla babasının, ve kızla annesinin, ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymaya geldim.
36 Ve insanın düşmanları kendi ev halkı olacaktır.
37 Babayı ya da anneyi benden çok seven bana layık değildir; ve oğlu ya da kızı benden çok seven bana layık değildir.
38 Ve çarmıhını alıp ardımdan gelmeyen bana layık değildir.
39 Hayatını bulan onu kaybedecektir; ve benim uğruma hayatını kaybeden onu bulacaktır.
40 § Sizi kabul eden beni kabul eder, ve

beni kabul eden beni göndereni kabul eder.
41 Bir peygamberi peygamber adına kabul eden, peygamber karşılığını alacaktır; ve bir doğru adamı doğru adam adına kabul eden, doğru adam karşılığını alacaktır.
42 Ve her kim bu küçüklerden birine, öğrenci adına sadece bir bardak soğuk su içirirse, doğrusu size derim ki, karşılığını hiç kaybetmeyecektir.

BÖLÜM 11

VE vaki oldu ki, İsa on iki öğrencisine emir vermeyi bitirdikten sonra, onların kentlerinde öğretmek ve vaaz etmek için oradan ayrıldı.
2 Şimdi Yahya Mesih'in işlerini hapishanede duyunca öğrencilerinden ikisini gönderip
3 Ona, Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim? dedi.
4 İsa cevap verip onlara, Gidin, dedi, ve işittiğiniz ve gördüğünüz şeyleri Yahya'ya tekrar bildirin:
5 Körler görüyor, ve topallar yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, ve sağırlar işitiyor, ölüler diriltiliyor, ve fakirlere İncil vaaz ediliyor.
6 Ve her kim bende sürçmezse, ona ne mutlu.
7 § Ve onlar giderken, İsa kalabalıklara Yahya hakkında söylemeye başladı: Çöle ne görmeye çıktınız? Rüzgârda sallanan bir kamış mı?
8 Ama ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysilere bürünmüş bir adam mı? işte, yumuşak giysiler giyenler kralların evlerindedir.
9 Ama ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? evet, size derim, ve peygamberden üstün olanı.
10 Çünkü, İşte, senin yüzünün önünden habercimi gönderiyorum, senin önünde senin yolunu hazırlayacak, diye kendisi için yazılmış olan budur.
11 Doğrusu size derim ki, Kadınlardan doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha büyüğü kalkmamıştır; ama Göğün Krallığı'nda en küçük olan ondan daha büyüktür.
12 Ve Vaftizci Yahya'nın günlerinden bu yana Göğün Krallığı zorlanıyor, ve zorlular onu ele geçiriyorlar.
13 Çünkü tüm peygamberler ve yasa Yahya'ya dek peygamberlik ettiler.
14 Ve eğer onu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur.
15 İşitecek kulakları olan işitsin.
16 § Ama bu kuşağı neye benzeteyim? Çarşılarda oturup arkadaşlarına,
17 Biz size kaval çaldık, ve siz oynamadınız; size ağıt okuduk, ve siz dövünmediniz, diye seslenen çocuklara benzer.
18 Çünkü Yahya geldi; ne yiyor, ne içiyor; ve, Onda bir iblis var, diyorlar.
19 İnsanoğlu geldi; yiyor da, içiyor da; ve, İşte obur ve şaraba düşkün adam, vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu, diyorlar. Ama bilgelik kendi çocuklarıyla doğrulandı.
20 § O zaman kendi güçlü işlerinin çoğunun yapılmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için azarlamaya başladı:
21 Vay haline, ey Horazin! vay haline, ey Beytsayda! çünkü sizde yapılan güçlü işler eğer Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul ve külde tövbe ederlerdi.
22 Ama size derim ki, Yargı gününde Sur ve Sayda'nın hali sizinkinden daha dayanılır olacak.
23 Ve sen, ey göğe dek yüceltilmiş olan Kefernahum, cehenneme dek indirileceksin; çünkü sende yapılan güçlü işler Sodom'da yapılmış olsaydı, o bugüne dek ayakta kalırdı.
24 Ama size derim ki, Yargı gününde Sodom ülkesinin hali seninkinden daha dayanılır olacak.
25 § O zamanda İsa cevap verip dedi ki, Sana şükrederim, Ey Baba, göğün ve

yerin Rabbi, çünkü bu şeyleri bilge ve akıllı kişilerden gizledin, ve onları küçük çocuklara açtın.
26 Evet, Baba; çünkü gözün önünde böylece iyi göründü.
27 Tüm şeyler Babam tarafından bana teslim edildi; ve Oğul'u hiçbir adam bilmez, ancak Baba bilir; ve hiçbir adam Baba'yı bilmez, ancak Oğul ve Oğul'un kendisine onu açıklamak istediği kişi bilir.
28 § Ey bütün emek çekenler ve yükleri ağır olanlar, bana gelin, ve ben size rahat veririm.
29 Boyunduruğumu takının, ve benden öğrenin; çünkü ben yumuşak huylu ve alçakgönüllüyüm; ve canlarınıza rahat bulursunuz.
30 Çünkü boyunduruğum kolay, ve yüküm hafiftir.

BÖLÜM 12

OZAMANDA İsa Şabat gününde ekinler arasından geçiyordu; ve öğrencileri acıkmışlardı, ve başakları koparıp yemeye başladılar.
2 Ama Ferisiler bunu görünce ona, İşte, öğrencilerin Şabat gününde yapılması yasal olmayanı yapıyorlar, dediler.
3 Ama o onlara, Davut'un, yanındakilerle birlikte acıkınca ne yaptığını okumadınız mı? dedi;
4 Nasıl Allah'ın evine girip ne kendisinin ne de yanındakilerin, ancak yalnız kâhinlerin yemesi yasal olan huzur ekmeklerini yediğini?
5 Ya da yasada okumadınız mı ki, Şabat günlerinde kâhinler tapınakta Şabat'ı bozarlar, ve suçsuzdurlar?
6 Ama size derim ki, Bu yerde tapınaktan daha büyük biri var.
7 Ama eğer şunun, Ben kurban değil, ama merhamet isterim, ne demek olduğunu bilmiş olsaydınız, suçsuzları mahkûm etmezdiniz.
8 Çünkü İnsanoğlu Şabat gününün de Rabbi'dir.
9 Ve oradan ayrılıp onların havrasına gitti;
10 § Ve, işte, orada eli kurumuş bir adam vardı. Onlar da onu suçlamak için kendisine, Şabat günlerinde şifa vermek yasal mıdır? diye sordular.
11 O da onlara dedi ki, Sizden hangi adam olacak ki, onun bir koyunu olup da Şabat gününde çukura düşerse onu tutup çıkarmasın?
12 O zaman bir adam koyundan ne kadar daha çok değerlidir! Onun için Şabat günlerinde iyilik etmek yasaldır.
13 O zaman adama, Elini uzat, dedi. O da onu uzattı; ve öbürü gibi eski sağlam durumuna geldi.
14 § O zaman Ferisiler dışarı çıkıp onu nasıl helak etsinler diye ona karşı danıştılar.
15 Ama İsa bunu bilince, oradan ayrıldı; ve büyük kalabalıklar onun ardından gittiler, ve onların hepsine şifa verdi;
16 Ve kendisini belli etmesinler diye onları uyardı;
17 Bu, İşaya peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:
18 İşte, benim seçtiğim kulum; canımın hoşnut olduğu sevgili kulum; ruhumu onun üzerine koyacağım, ve o, Centiller'e yargıyı bildirecek.
19 Ne çekişecek, ne bağıracak, ne de bir adam onun sesini sokaklarda duyacak.
20 Yargıyı zafere ulaştırıncaya dek, ezilmiş kamışı kırmayacak, ve tüten fitili söndürmeyecek.
21 Ve onun adına Centiller güvenecek.
22 § O zaman ona bir iblise tutulmuş kör ve dilsiz biri getirildi; o da onu iyileştirdi, öyle ki, kör ve dilsiz hem konuştu, hem de gördü.
23 Ve tüm halk hayret edip, Davut Oğlu bu değil midir? dediler.
24 Ama Ferisiler bunu duyunca, Bu adam iblisleri, ancak iblislerin reisi Beelzebub aracılığıyla kovuyor, dediler.

25 Ve İsa düşüncelerini bilip onlara dedi ki, Kendine karşı bölünmüş olan her krallık yıkılır; ve kendine karşı bölünmüş hiçbir kent ya da ev ayakta kalmayacak;
26 Ve eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendine karşı bölünmüş olur; öyleyse onun krallığı nasıl ayakta kalacak?
27 Ve eğer ben iblisleri Beelzebub aracılığıyla kovuyorsam, oğullarınız onları kimin aracılığıyla kovuyorlar? Bunun için sizin yargıçlarınız onlar olacak.
28 Ama eğer Allah'ın Ruhu'yla iblisleri kovuyorsam, demek ki Allah'ın Krallığı size gelmiştir.
29 Yahut biri güçlü bir adamın evine nasıl girebilir ve malını yağma edebilir, eğer önce o güçlü adamı bağlamazsa? ve o zaman onun evini yağma edecektir.
30 Benimle birlikte olmayan bana karşıdır; ve benimle birlikte toplamayan dağıtır.
31 § Bunun için size diyorum ki, Her tür günah ve küfür insanlara bağışlanacaktır; ama Kutsal Ruh'a karşı küfür insanlara bağışlanmayacaktır.
32 Ve her kim İnsanoğlu'na karşı bir söz söylerse, ona bağışlanacaktır; ama her kim Kutsal Ruh'a karşı bir söz söylerse, ona bağışlanmayacaktır, ne bu dünyada, ne de gelecek dünyada.
33 Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi edin; ya da ağacı çürük, meyvesini de çürük edin; çünkü ağaç meyvesinden tanınır.
34 Ey engerekler soyu, siz kötüyken nasıl iyi şeyler söyleyebilirsiniz? çünkü ağız yüreğin taşmasından söz söyler.
35 İyi adam yüreğin iyi hazinesinden iyi şeyler çıkarır; kötü adam da kötü hazineden kötü şeyler çıkarır.
36 Ama size derim ki, İnsanlar söyledikleri her boş söz için yargı gününde hesap verecekler.
37 Çünkü sözlerinle aklanacaksın, ve sözlerinle mahkûm olacaksın.
38 § O zaman yazıcılardan ve Ferisiler'den bazıları, Öğretmen, senden bir belirti görmek istiyoruz, diye cevap verdiler.
39 Ama o cevap verip onlara, Kötü ve zina işleyici kuşak bir belirti arar, dedi; ama ona Yunus peygamberin belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir;
40 Çünkü Yunus üç gün üç gece balinanın karnında olduğu gibi, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında olacaktır.
41 Nineve adamları yargıda bu kuşakla birlikte kalkıp onu mahkûm edecekler; çünkü onlar Yunus'un vaaz etmesi üzerine tövbe ettiler; ve, işte, Yunus'tan daha büyüğü buradadır.
42 Güney Kraliçesi yargıda bu kuşakla birlikte kalkıp onu mahkûm edecek, çünkü Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan geldi; ve, işte, Süleyman'dan daha büyüğü buradadır.
43 Kirli ruh bir adamdan çıktığı zaman, kurak yerlerde dolaşıp rahat arar, ve bulmaz.
44 O zaman, Çıkmış olduğum evime döneceğim, der; ve gelince onu boş, süpürülmüş, ve süslenmiş bulur.
45 O zaman gider, ve yanına kendisinden daha şerir başka yedi ruh alır, ve içeri girip orada otururlar; ve o adamın son durumu ilkinden beter olur. Bu şerir kuşağa da böylece olacaktır.
46 § O hâlâ halka seslenmekteyken, işte, annesi ve kardeşleri onunla konuşmak isteyerek dışarıda durdular.
47 O zaman biri ona, Bak, dedi, annen ve kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle konuşmak istiyorlar.
48 Ama o cevap verip kendisine söyleyene, Annem kimdir? ve kardeşlerim kimlerdir? dedi.
49 Ve elini öğrencilerine doğru uzatıp, İşte annemle kardeşlerim! dedi;
50 Çünkü her kim gökteki Babam'ın isteğini yaparsa, kardeşim, ve kızkardeşim, ve annem odur.

BÖLÜM 13

AYNI gün İsa evden çıkıp deniz kıyısında oturdu.
2 Ve yanına büyük kalabalıklar toplandı, şöyle ki, kendisi bir tekneye binip oturdu; ve tüm kalabalık kıyıda duruyordu.
3 Ve onlara benzetmelerle çok şeyler anlatarak dedi ki, İşte, bir ekinci ekin ekmeye çıktı;
4 Ve ekerken tohumların kimi yol kenarına düştü, ve kuşlar gelip onları yedi;
5 Kimi, toprakları çok olmayan kayalık yerlere düştü; ve hemen filizlendi, çünkü topraklarının derinliği yoktu;
6 Ve güneş doğunca kavruldu; ve kökü olmadığı için kurudu.
7 Kimi de dikenler arasına düştü; ve dikenler çıkıp onları boğdu.
8 Başkası ise iyi toprağa düştü, ve ürün verdi: bazısı yüz kat, bazısı altmış kat, bazısı otuz kat.
9 İşitecek kulakları olan işitsin.
10 Ve öğrenciler gelip ona, Neden onlara benzetmelerle konuşuyorsun? dediler.
11 O da cevap verip onlara, Çünkü Göğün Krallığı'nın sırlarını bilmek size verilmiştir, dedi, ama onlara verilmemiştir.
12 Çünkü kimin varsa, ona verilecek, ve bolluk içinde olacaktır; ama kimin yoksa, kendisinde olan bile ondan alınacaktır.
13 Onun için onlara benzetmelerle sesleniyorum; çünkü görürken görmüyorlar; ve işitirken işitmiyorlar, ve anlamıyorlar.
14 Ve İşaya'nın şöyle diyen peygamberliği onlarda yerine gelmiştir: İşitmekle işiteceksiniz, ve anlamayacaksınız; ve görerek göreceksiniz, ve farkına varmayacaksınız;
15 Çünkü bu halkın yüreği kalınlaştı, ve kulakları ağır işitir oldu, ve gözlerini kapadılar; olmaya ki hiçbir zaman gözleriyle görsünler, ve kulaklarıyla işitsinler, ve yürekleriyle anlasınlar, ve dönsünler de ben onları iyileştireyim.
16 Ama ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar; ve kulaklarınıza, çünkü işitiyorlar.
17 Çünkü doğrusu size derim ki, Nice peygamberler ve doğru adamlar sizin gördüğünüz şeyleri görmek istediler, ve onları görmediler; ve işittiğiniz şeyleri işitmek istediler, ve onları işitmediler.
18 § Bunun için ekinci benzetmesini dinleyin.
19 Biri krallık sözünü işitir de anlamazsa, o zaman şerir gelir ve onun yüreğinde ekilmiş olanı kapar. Yol kenarında ekilmiş olan budur.
20 Kayalık yerlerde ekilen de o kişidir ki, sözü işitir ve onu hemen sevinçle kabul eder;
21 Ama kendisinde kök yoktur, ancak bir süre dayanır; çünkü sözden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca, hemen sürçer.
22 Dikenler arasında ekilen de o kişidir ki sözü işitir; ve bu dünyanın kaygısı, ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar, ve verimsiz olur.
23 İyi toprakta ekilen ise o kişidir ki, sözü işitir, ve onu anlar; ve ürün verir, ve bazısı yüz kat getirir, bazısı altmış, bazısı otuz.
24 § Önlerine başka bir benzetme koyup, Göğün Krallığı tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer, dedi;
25 Ama adamlar uyurken, onun düşmanı gelip buğdayların arasına delice ekti ve yoluna gitti.
26 Ama ekin büyüyüp ürün verince, o zaman deliceler de göründü.
27 Böylece ev sahibinin köleleri gelip ona, Efendi, dediler, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Öyleyse deliceleri nereden oldu?
28 O onlara, Bunu bir düşman yapmıştır, dedi. Köleler ona, Öyleyse, dediler, ister misin, gidip onları toplayalım?
29 Ama o, Hayır, dedi, olmaya ki, deliceleri toplarken onlarla birlikte buğdayı da sökesiniz.
30 Bırakın biçim vaktine dek, ikisi yan yana büyüsün; ve biçim vaktinde orakçılara

diyeceğim ki, Önce deliceleri toplayın, ve yakmak için onları demet demet bağlayın; ama buğdayı ambarıma toplayın.
31 § Önlerine başka bir benzetme koyup, Göğün Krallığı bir adamın alıp tarlasına ektiği bir hardal tanesine benzer, dedi;
32 O tane ki gerçekten tüm tohumların en küçüğüdür; ama büyüyünce bitkilerin en büyüğü olur, ve ağaçlaşır, öyle ki, hava kuşları gelip dallarına konarlar.
33 § Onlara başka bir benzetme anlattı: Göğün Krallığı, bir kadının alıp tüm hamur mayalanıncaya kadar üç ölçek unda gizlediği mayaya benzer.
34 İsa tüm bu şeyleri kalabalığa benzetmelerle anlattı; ve benzetme kullanmadan onlara bir şey anlatmadı;
35 Bu, peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: Ağzımı benzetmelerle açacağım; dünyanın kuruluşundan beri gizli kalmış şeyleri dile getireceğim.
36 O zaman İsa kalabalığı salıverip eve girdi; ve öğrencileri ona gelip, Tarlanın deliceleri benzetmesini bize açıkla, dediler.
37 O cevap verip onlara, İyi tohumu eken İnsanoğlu'dur, dedi;
38 Tarla dünyadır; iyi tohum krallığın çocuklarıdır; ama deliceler şeririn çocuklarıdır;
39 Onları eken düşman iblistir; biçim vakti dünyanın sonudur; orakçılar da meleklerdir.
40 Bunun için deliceler nasıl toplanıp ateşte yakılıyorsa, bu dünyanın sonunda da böyle olacaktır.
41 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da sürçtüren tüm şeyleri ve fesat yapanları onun krallığından toplayacaklar;
42 Ve onları ateş fırınına atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
43 O zaman doğrular Babaları'nın krallığında güneş gibi parlayacaklar. İşitecek kulakları olan işitsin.
44 § Yine Göğün Krallığı, tarlada saklı bir hazineye benzer; ki onu bir adam bulup gizler, ve sevincinden gidip varını yoğunu satar, ve o tarlayı satın alır.
45 § Yine Göğün Krallığı, güzel inciler arayan bir tüccara benzer;
46 O değeri büyük bir inci bulunca gidip varını yoğunu sattı, ve onu satın aldı.
47 § Yine Göğün Krallığı, denize atılan ve her çeşitten toplayan bir ağa benzer;
48 Dolunca onu kıyıya çektiler, ve yere oturup iyilerini kaplara topladılar, ama kötülerini attılar.
49 Dünyanın sonunda böyle olacaktır; melekler çıkıp şerirleri adillerin arasından ayıracaklar,
50 Ve onları ateş fırınına atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
51 İsa onlara, Bütün bu şeyleri anladınız mı? dedi. Onlar ona, Evet, ya Rab, dediler.
52 O zaman o onlara, Bu nedenle, Göğün Krallığı'na eğitilmiş her yazıcı, hazinesinden yeni ve eski şeyler çıkaran bir ev sahibi adama benzer, dedi.
53 § Ve vaki oldu ki, İsa bu benzetmeleri bitirince oradan ayrıldı.
54 Ve kendi memleketine geldiğinde onlara havralarında öğretti, şöyle ki, onlar hayret ettiler, ve, Bu adamın bu bilgeliği ve bu güçlü işleri neredendir? diyorlardı;
55 Marangozun oğlu değil mi bu? annesinin adı Meryem değil mi? ve kardeşleri, Yakup, ve Yusa, ve Simon, ve Yahuda?
56 Ve kızkardeşleri, hepsi bizimle değil mi? Öyleyse bütün bu şeyler bu adama nereden oldu?
57 Ve onda sürçtüler. Ama İsa onlara, Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde aşağı görülmez, dedi.
58 Ve imansızlıklarından ötürü orada çok sayıda güçlü iş yapmadı.

BÖLÜM 14

O SIRALARDA tetrark Hirodes İsa'nın ününü duydu,
2 Ve hizmetçilerine, Bu Vaftizci Yahya'dır, dedi; ölüler arasından dirilmiştir; ve bun-

dan dolayı kendisinde güçlü işler işlemektedir.
3 § Çünkü Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodias yüzünden Yahya'yı tutup onu bağlamış, ve onu hapishaneye koymuştu.
4 Çünkü Yahya ona, Onu almak senin için yasal değildir, demekteydi.
5 Ve onu öldürmek isteyip kalabalıktan korkuyordu, çünkü onu peygamber olarak tanıyorlardı.
6 Ama Hirodes'in doğum günü kutlandığında Hirodias'ın kızı onların önünde dans etti, ve Hirodes'in hoşuna gitti.
7 Bunun üzerine, ant içerek her ne dilerse ona vereceğini vaat etti.
8 O da annesi tarafından kışkırtılmış olarak, Bana burada bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahya'nın başını ver, dedi.
9 Ve kral üzüldü; ama ant ve kendisiyle birlikte sofrada oturanlardan ötürü, ona verilmesini emretti.
10 Ve gönderip hapishanede Yahya'nın başını kestirdi.
11 Ve onun başı bir tepsi üzerinde getirilip kıza verildi; o da bunu annesine getirdi.
12 Ve onun öğrencileri gelip cesedi aldılar, ve onu gömdüler, ve gidip İsa'ya haber verdiler.
13 § İsa bunu duyunca, oradan bir tekneyle ıssız bir yere tek başına çekildi; ve halk bunu duyunca, kentlerden yaya olarak onu izledi.
14 Ve İsa çıkıp büyük bir kalabalık gördü, ve onlara karşı acımayla harekete getirilip hastalarını iyileştirdi.
15 § Ve akşam olunca öğrencileri ona gelip, Burası ıssız bir yer, dediler, vakit de artık geç oldu; kalabalığı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek satın alsınlar.
16 Ama İsa onlara, Gitmelerine gerek yok, dedi; onlara siz yiyecek verin.
17 Onlar da ona, Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok, dediler.
18 O da, Onları buraya, bana getirin, dedi.
19 Ve kalabalığa çimenlerin üzerine oturmalarını emretti, ve beş ekmekle iki balığı aldı, ve göğe doğru bakarak kutsadı, ve kırıp ekmekleri öğrencilerine verdi, öğrenciler de kalabalığa.
20 Hepsi de yiyip doydular; ve artakalan parçalardan on iki küfe dolusu kaldırdılar.
21 Ve yiyenler, kadınlardan ve çocuklardan başka, yaklaşık beş bin erkekti.
22 § Ve hemen sonra İsa, kendisi kalabalıkları salıverirken, öğrencilerini tekneye binmeye ve kendisinden önce karşı yakaya geçmeye zorladı.
23 Kendisi de kalabalıkları salıverdikten sonra, dua etmek için bir dağa tek başına çıktı; ve akşam olduğunda orada yalnızdı.
24 Ama tekne artık denizin ortasında bulunup dalgalarla çalkalanıyordu; çünkü rüzgâr karşıttı.
25 Ve gecenin dördüncü nöbetinde İsa denizin üstünde yürüyerek onlara gitti.
26 Ve öğrenciler onu denizin üstünde yürürken görünce, Bu bir ruhtur, diyerek tedirgin oldular; ve korkudan bağırdılar.
27 Ama İsa hemen onlara seslenip, Yüreklenin, ben'im, korkmayın, dedi.
28 Ve Petrus ona cevap verip, Ya Rab, dedi, eğer sen isen, buyruk ver de suyun üstünden sana geleyim.
29 O da, Gel, dedi. Ve Petrus tekneden inip İsa'ya gitmek için suyun üstünden yürüdü.
30 Ama rüzgârı şiddetli görünce korktu; ve batmaya başladığında, Ya Rab, beni kurtar, diye bağırdı.
31 Ve İsa hemen elini uzatıp onu tuttu, ve ona, Ey az imanlı, neden kuşku duydun? dedi.
32 Ve onlar tekneye binince rüzgâr dindi.
33 O zaman teknede olanlar gelip, Gerçekten sen Allah'ın Oğlu'sun, diyerek ona tapındılar.
34 § Ve karşıya geçip Genesaret ülkesine geldiler.
35 Ve o yerin adamları onu tanıyınca, çev-

redeki tüm yöreye gönderip illetlilerin hepsini ona getirdiler;
36 Ve yalnız giysisinin eteğine dokunsunlar diye ona yalvardılar; dokunanların hepsi de tamamen iyileşti.

BÖLÜM 15

O ZAMAN Yeruşalim'den olan yazıcılar ve Ferisiler İsa'ya gelip,
2 Senin öğrencilerin neden ihtiyarların geleneğini bozuyorlar? dediler; çünkü ekmek yedikleri zaman ellerini yıkamıyorlar.
3 Ama o cevap verip onlara dedi ki, Neden siz de geleneğinizle Allah'ın emrini bozuyorsunuz?
4 Çünkü Allah, Babana ve annene saygı göster, diye emretti; ve, Babaya ya da anneye söven mutlaka öldürülsün.
5 Ama siz, Her kim babasına ya da annesine, Benden yararlanabileceğin ne varsa armağandır, derse,
6 Ve babasına ya da annesine saygı göstermezse, özgür olacaktır, diyorsunuz. Böylece siz geleneğinizle Allah'ın emrini geçersiz kılmış oldunuz.
7 Ey ikiyüzlüler, İşaya sizin hakkınızda şöyle diyerek iyi peygamberlik etmiştir:
8 Bu halk bana ağızlarıyla yaklaşır ve dudaklarıyla beni sayar; ama yürekleri benden uzaktır.
9 Ama bana boş yere tapınıyorlar, öğretiler olarak insan emirlerini öğretiyorlar.
10 § Ve kalabalığı yanına çağırıp onlara, Dinleyin, ve anlayın, dedi;
11 Bir adamı kirleten ağıza giren değildir; ama ağızdan çıkan, bir adamı bu kirletir.
12 O zaman öğrenciler gelip ona, Biliyor musun, Ferisiler bu sözü işitince gücendiler? dediler.
13 Ama o cevap verip, Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir, dedi.
14 Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Ve eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de hendeğe düşer.
15 O zaman Petrus cevap verip ona, Bu benzetmeyi bize açıkla, dedi.
16 Ve İsa, Siz de mi hâlâ anlayışsızsınız? dedi;
17 Daha anlamıyor musunuz ki, ağza her ne girerse mideye iner, ve lağıma atılır?
18 Ama ağızdan çıkan şeyler yürekten gelir; ve bunlar insanı kirletir.
19 Çünkü yürekten kötü düşünceler, cinayetler, zinalar, fuhuşlar, hırsızlıklar, yalan tanıklıklar, küfürler çıkar;
20 Bir adamı kirleten şeyler bunlardır; yıkanmamış ellerle yemek yemek ise bir adamı kirletmez.
21 § O zaman İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda taraflarına çekildi.
22 Ve, işte, o sınırlardan Kenanlı bir kadın gelip ona, Ya Rab, ey Davut Oğlu, bana merhamet et; kızım bir iblisten şiddetli azap çekiyor, diye feryat etti.
23 Ama o ona bir söz cevap vermedi. Ve öğrencileri gelip, Onu salıver; çünkü ardımızdan bağırıp duruyor, diyerek ona yalvardılar.
24 Ama o cevap verip, Ben İsrail evinin kaybolmuş koyunlarından başkasına gönderilmedim, dedi.
25 O zaman o gelip, Ya Rab, bana yardım et, diyerek ona tapındı.
26 Ama o cevap verip, Çocukların ekmeğini alıp onu köpeklere atmak iyi değildir, dedi.
27 O da, Haklısın, ya Rab, dedi, ama köpekler efendilerinin sofrasından düşen kırıntılardan yerler.
28 O zaman İsa cevap verip ona, Ey kadın, imanın büyük, dedi; sana istediğin gibi olsun. Ve kızı tam o saatten iyi oldu.
29 Ve İsa oradan ayrılıp Celile Denizi yakınına geldi; ve bir dağa çıkıp orada oturdu.
30 Ve ona büyük kalabalıklar, beraberlerinde kötürümler, körler, dilsizler, çolaklar ve daha başka birçokları olarak geldi, ve onları İsa'nın ayakları önüne bıraktılar; o

da onlara şifa verdi;
31 Öyle ki, kalabalık, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların sağlamlaştığını, kötürümlerin yürüdüğünü, ve körlerin gördüğünü görünce şaştı; ve İsrail'in Allahı'nı yücelttiler.
32 § O zaman İsa öğrencilerini yanına çağırıp, Kalabalığa acıyorum, dedi, çünkü şimdi üç gündür yanımdalar, ve yiyecek bir şeyleri yok; ve onları aç salıvermek istemiyorum, olmaya ki, yolda bayılsınlar.
33 Ve öğrencileri ona, Çölde bu kadar büyük kalabalığı doyuracak kadar ekmeği nereden bulalım? dediler.
34 Ve İsa onlara, Kaç ekmeğiniz var? dedi. Onlar da, Yedi, birkaç tane de küçük balık, dediler.
35 O da kalabalığa yere oturmalarını emretti.
36 Ve yedi ekmekle balıkları aldı, ve şükretti, ve onları kırıp öğrencilerine verdi, öğrenciler de kalabalığa.
37 Ve hepsi yiyip doydular; ve artakalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar.
38 Ve yiyenler, kadınlar ve çocuklardan başka, dört bin erkekti.
39 Ve kalabalığı salıverdi, ve tekneye binip Mecdel sınırlarına geldi.

BÖLÜM 16

FERİSİLER de Sadukiler'le birlikte gelip onu deneyerek kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.
2 O cevap verip onlara dedi ki, Akşam olunca siz, Hava güzel olacak, çünkü gökyüzü kızıl, dersiniz.
3 Ve sabahleyin, Hava bugün bozuk olacak, çünkü gökyüzü kızıl ve bulutlu, dersiniz. Ey ikiyüzlüler, gökyüzünü ayırt edebiliyorsunuz da vakitlerin belirtilerini ayırt edemiyor musunuz?
4 Şerir ve zina işleyici kuşak bir belirti arar; ve ona Yunus peygamberin belirtisinden başka belirti verilmeyecektir. Ve onları bırakıp gitti.
5 Ve öğrenciler karşı yakaya vardıklarında ekmek almayı unutmuşlardı.
6 § O zaman İsa onlara, Dikkatli olun ve Ferisiler'le Sadukiler'in mayasından kaçının, dedi.
7 Ve onlar kendi aralarında konuşarak, Ekmek almadığımız içindir, dediler.
8 İsa bunun farkında olunca onlara, Ey az imanlılar, dedi, ekmek almadığınızdan dolayı neden aranızda konuşup duruyorsunuz?
9 Hâlâ anlamıyor musunuz? beş binin beş ekmeğini ve kaç sepet topladığınızı hatırlamıyor musunuz?
10 Ya dört binin yedi ekmeğini ve kaç küfe topladığınızı?
11 Ferisiler'le Sadukiler'in mayasından kaçınmak için size söylediğim söz ekmekle ilgili olmadığını nasıl oluyor da anlamıyorsunuz?
12 O zaman kendilerine ekmek mayasından değil, ama Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçınmalarını söylediğini anladılar.
13 § İsa Filippi Sezariyesi taraflarına geldiğinde öğrencilerine, İnsanların dediklerine göre, ben İnsanoğlu kimim? diye sordu.
14 Ve onlar, Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimileri de senin Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor, dediler.
15 O onlara, Ya siz, Ben kimim dersiniz? dedi.
16 Ve Simon Petrus cevap verip, Sen Mesih'sin, diri olan Allah'ın Oğlu, dedi.
17 Ve İsa cevap verip ona, Ne mutlu sana, Simon Baryona, dedi; çünkü bunu sana et ve kan esinlemedi, ama gökteki Babam.
18 Ben de sana diyorum ki, Sen Petrus'sun, ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; ve cehennemin kapıları ona karşı galip gelmeyecektir.
19 Ve Göğün Krallığı'nın anahtarlarını sana vereceğim; ve yeryüzünde her ne bağlarsan, gökte bağlanmış olacak; ve yeryüzünde her ne çözersen, gökte çö-

zülmüş olacak.
20 O zaman kendisinin Mesih İsa olduğunu hiçbir adama söylemesinler diye öğrencilerine emretti.
21 § O vakitten itibaren İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ve ihtiyarlar ve başkâhinler ve yazıcılardan çok şeyler çekmesi, ve öldürülmesi, üçüncü gün de diriltilmesi gerektiğini öğrencilerine göstermeye başladı.
22 O zaman Petrus onu bir yana çekip, Bu senden ırak olsun, ya Rab; bu sana asla olmayacak, diye onu azarlamaya başladı.
23 Ama o dönüp Petrus'a, Çekil arkama, Şeytan, dedi; sen bana tökezsin; çünkü sen Allah'a ait olan şeylerden değil, ama insanlara ait olanlardan tat alıyorsun.
24 § O zaman İsa öğrencilerine dedi ki, Eğer bir adam ardımdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, ve çarmıhını yüklenip beni izlesin.
25 Çünkü her kim hayatını kurtarmak isterse onu kaybedecektir; ve benim uğruma her kim hayatını kaybederse onu bulacaktır.
26 Çünkü bir adam tüm dünyayı kazanıp da kendi canını kaybederse, ne yararı olur? ya da bir adam kendi canına karşılık ne verecek?
27 Çünkü İnsanoğlu Babası'nın yüceliğinde melekleriyle gelecek; ve o zaman her adama işlerine göre karşılık verecektir.
28 Doğrusu size derim ki, Burada duranlardan bazıları var ki, İnsanoğlu'nun krallığında geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklardır.

BÖLÜM 17

VE altı gün sonra İsa Petrus'u, Yakup'la kardeşi Yuhanna'yı yanına alıp onları ayrı olarak yüksek bir dağa götürdü,
2 Ve onların önünde görünümü değişti; ve yüzü güneş gibi parladı, ve giysileri ışık gibi beyaz oldu.
3 Ve, işte, onlara Musa'yla İlyas göründü, onunla konuşuyorlardı.
4 O zaman Petrus cevap verip İsa'ya, Ya Rab, dedi, bizim burada bulunmamız iyidir; eğer istersen, burada üç çadır kuralım: biri sana, ve biri Musa'ya, ve biri İlyas'a.
5 O daha konuşurken, işte, parlak bir bulut onlara gölge saldı; ve işte buluttan gelen bir ses, Sevgili Oğlum budur, ondan hoşnudum; onu dinleyin, dedi.
6 Ve öğrenciler bunu işitince, yüzüstü düştüler, ve pek çok korktular.
7 Ve İsa gelip onlara dokundu, ve, Kalkın, ve korkmayın, dedi.
8 Onlar da gözlerini kaldırdıklarında yalnız İsa'dan başka adamı görmediler.
9 Ve dağdan inerlerken İsa onlara, İnsanoğlu ölüler arasından dirilinceye dek, bu görüntüyü hiçbir adama söylemeyin, diye emretti.
10 Ve öğrencileri ona sorup, Öyleyse neden yazıcılar önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar? dediler.
11 Ve İsa cevap verip onlara, İlyas gerçekten önce gelecek ve tüm şeyleri düzene koyacak, dedi.
12 Ama size derim ki, İlyas zaten gelmiştir, ve onu tanımadılar, ama ona her ne istedilerse yaptılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onlardan elem çekecektir.
13 O zaman öğrenciler onlara Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar.
14 § Ve kalabalığa vardıklarında, ona bir adam gelip önünde diz çökerek,
15 Ya Rab, dedi, oğluma merhamet et; çünkü saralı ve çok acı çekiyor; çünkü sık sık ateşe, çok defa da suya düşüyor.
16 Ve onu senin öğrencilerine getirdim, ve onu iyileştiremediler.
17 O zaman İsa cevap verip, Ey imansız ve sapmış kuşak, dedi, ne zamana dek sizinle birlikte olacağım? ne zamana dek size katlanacağım? onu buraya, bana getirin.
18 Ve İsa iblisi azarladı; ve ondan çıktı, ve hemen o saatten çocuk iyi oldu.

19 O zaman öğrenciler İsa'ya ayrı olarak gelip, Biz onu neden kovamadık? dediler.
20 İsa da onlara, İmansızlığınızdan dolayı, dedi; çünkü doğrusu size derim ki, Eğer bir hardal tanesi gibi imanınız olsa, şu dağa, Buradan şuraya göç, diyeceksiniz, ve göçecek; ve size hiçbir şey imkânsız olmayacaktır.
21 Ama bu cins duadan ve oruçtan başka yolla çıkmaz.
22 § Ve Celile'de otururlarken İsa onlara, İnsanoğlu insanların ellerine verilecek, dedi;
23 Ve onu öldürecekler, ve üçüncü gün diriltilecek. Ve onlar çok kederlendiler.
24 § Ve Kefernahum'a geldiklerinde, vergi parasını alanlar Petrus'a gelip, Öğretmeniniz vergi ödemiyor mu? dediler.
25 O, Ödüyor, dedi. Ve eve gelince, önce İsa ona, Ey Simon, ne düşünürsün? dedi; dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimden alırlar? kendi çocuklarından mı, yoksa yabancılardan mı?
26 Petrus ona, Yabancılardan, dedi. İsa ona, O zaman çocuklar serbesttir, dedi.
27 Ama onları sürçtürmeyelim diye, denize gidip oltayı at, ve çıkan ilk balığı al, ve ağzını açınca gümüş bir para bulacaksın; onu al, ve benim ve senin için onlara ver.

BÖLÜM 18

AYNI vakitte öğrenciler İsa'ya gelip, Göğün Krallığı'nda en büyük kimdir? dediler.
2 İsa da yanına bir küçük çocuk çağırdı, ve onu onların ortasında durdurup,
3 Doğrusu size derim ki, dedi, Siz dönmez ve küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göğün Krallığı'na girmeyeceksiniz.
4 Bu nedenle, her kim kendini bu küçük çocuk gibi alçaltırsa, Göğün Krallığı'nda en büyük odur.
5 Ve her kim benim adıma böyle bir küçük çocuğu kabul ederse, beni kabul eder.
6 Ama her kim bana iman eden bu küçüklerden birini sürçtürürse, boynuna bir değirmen taşı asılıp denizin derinliğinde boğulması kendisi için daha iyidir.
7 § Tökezlerden ötürü vay dünyanın haline! çünkü tökezlerin gelmesi gerekir; ama vay o adamın haline ki, onun aracılığıyla tökez gelir!
8 Onun için eğer elin ya da ayağın seni sürçtürürse, onları kes ve kendinden at; topal ya da çolak olarak yaşama girmen, iki el ya da iki ayak sahibi olarak sonsuz ateşe atılmandan iyidir.
9 Ve eğer gözün seni sürçtürürse, onu çıkar ve kendinden at; tek gözle yaşama girmen, iki göz sahibi olarak cehennem ateşine atılmandan iyidir.
10 Bu küçüklerden birini hor görmekten sakının; çünkü size derim ki, Gökte onların melekleri gökteki Babam'ın yüzünü her zaman görürler.
11 Çünkü İnsanoğlu kaybolmuş olanı kurtarmaya geldi.
12 Nasıl düşünüyorsunuz? bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu bırakıp dağlara gitmez, ve yolunu şaşıranı aramaz mı?
13 Ve eğer öyle olur da onu bulursa, doğrusu size derim ki, yolunu şaşırmamış doksan dokuzu için sevindiğinden daha çok o koyun için sevinir.
14 Bunun gibi, bu küçüklerden birinin mahvolması gökteki Babanız'ın isteği değildir.
15 § Üstelik eğer kardeşin sana karşı suç işlerse, git, yalnız onunla senin aranda kabahatini kendisine anlat; seni dinlerse, kardeşini kazandın.
16 Ama seni dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, iki ya da üç tanığın ağzıyla her söz saptansın.
17 Ve eğer onları dinlemek istemezse, kiliseye söyle; ama kiliseyi de dinlemek istemezse, o sana putperest ve vergi görevlisi gibi olsun.
18 Doğrusu size derim ki, Yeryüzünde her ne bağlarsanız, gökte bağlanmış olacak;

ve yeryüzünde her ne çözerseniz, gökte çözülmüş olacak.
19 Yine size derim ki, Aranızdan iki kişi yeryüzünde dileyecekleri bir şey için anlaşırlarsa, gökteki Babam tarafından onlar için yapılacaktır.
20 Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben orada onların ortasındayım.
21 § O zaman Petrus ona gelip, Ya Rab, dedi, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse, ben onu bağışlayayım? yedi keze dek mi?
22 İsa ona, Yedi keze dek değil, dedi, Ama yetmiş kere yediye dek, derim sana.
23 § Bunun için Göğün Krallığı, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzetilmiştir.
24 Ve hesap görmeye başladığında, kendisine on bin talant borçlu biri getirildi.
25 Ama onun ödeyecek bir şeyi olmadığından efendisi onun, ve karısının, ve çocuklarının, ve tüm varlığının satılmasını ve ödemenin yapılmasını emretti.
26 Bunun için köle yere kapanıp ona tapınarak, Efendi, bana karşı sabırlı ol ve sana hepsini ödeyeceğim, dedi.
27 O zaman o kölenin efendisi acımayla harekete getirilip onu salıverdi, borcunu da bağışladı.
28 Ama o köle dışarı çıkıp kendisine yüz dinar borçlu olan kendi köle yoldaşlarından birini buldu; ve onu yakalayıp, Borcunu öde, diyerek boğazına sarıldı.
29 Ve köle yoldaşı onun ayaklarına düşüp ona, Bana karşı sabırlı ol ve sana hepsini ödeyeceğim, diye yalvardı.
30 Ve o istemedi; ama gidip borcu ödeyinceye dek onu hapse attı.
31 Böylece onun köle yoldaşları olanları görünce çok üzüldüler, ve gelip efendilerine bütün olup bitenleri anlattılar.
32 O zaman efendisi onu yanına çağırıp kendisine, Ey şerir köle, dedi, bana yalvardığın için, bütün o borcu sana bağışladım;
33 Ben sana nasıl acıdıysam, senin de kapı yoldaşına acıman gerekmez miydi?
34 Ve efendisi öfkelenip tüm borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.
35 Eğer her biriniz kardeşine suçlarını yüreklerinizden bağışlamazsanız, göksel Babam da size öyle davranacaktır.

BÖLÜM 19

VE vaki oldu ki, İsa bu sözleri bitirince Celile'den ayrılıp Ürdün'ün ötesinde Yahudiye sınırlarına geldi;
2 Ve büyük kalabalıklar onun ardından gitti; ve orada onlara şifa verdi.
3 § Ferisiler de ona geldiler, ve onu deneyerek kendisine, Bir adamın, her bir nedenle karısını boşaması yasal mıdır? dediler.
4 O da cevap verip onlara dedi ki, Başlangıçta onları yapan onları erkek ve dişi yaptığını,
5 Ve, Bu nedenle adam babayı ve anneyi bırakıp karısına yapışacak; ve ikisi tek etbeden olacaklar, dediğini okumadınız mı?
6 Şöyle ki, onlar artık iki değil, ama tek etbedendirler. Onun için Allah'ın birleştirdiğini insan ayırmasın.
7 Onlar ona, Öyleyse Musa neden bir boşanma belgesi vermeyi, ve kadını boşamayı emretti? dediler.
8 O onlara, Musa karılarınızı boşamanıza, yüreklerinizin katılığından ötürü izin verdi, dedi; ama başlangıçtan böyle değildi.
9 Ve ben size diyorum ki, Her kim fuhuştan başka bir nedenle karısını boşayıp başkasıyla evlenirse, zina eder; ve her kim boşanmış olanla evlenirse, zina eder.
10 § Öğrencileri ona, Eğer erkeğin karısıyla durumu böyleyse, evlenmek iyi değil, dediler.
11 Ama o onlara, Her adam bu sözü kabul edemez, dedi, ancak kendilerine verilmiş

olanlar.
12 Çünkü bazı hadımlar var ki ana rahminden böyle doğmuşlar; ve insanlar tarafından hadım edilmiş bazı hadımlar vardır; ve Göğün Krallığı için kendilerini hadım eden hadımlar vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin.
13 § O zaman üzerlerine ellerini koyup dua etsin diye, yanına küçük çocuklar getirildi; ve öğrenciler onları azarladılar.
14 Ama İsa, Küçük çocukları bırakın, dedi, ve bana gelmelerine engel olmayın; çünkü Göğün Krallığı böylelerindendir.
15 Ve ellerini onların üzerine koydu, ve oradan ayrıldı.
16 § Ve, işte, biri gelip ona, Ey iyi Öğretmen, dedi, sonsuz yaşama kavuşmak için ne iyi şey yapayım?
17 O da ona, Neden bana iyi dersin? dedi; Allah'tan başka iyi olan tek biri yoktur; ama eğer yaşama girmek istiyorsan, emirleri tut.
18 Ona, Hangilerini? dedi. İsa da, Adam öldürmeyeceksin, Zina etmeyeceksin, Çalmayacaksın, Yalan yere tanıklık etmeyeceksin,
19 Babana ve annene saygı göster; ve, Komşunu kendin gibi seveceksin, dedi.
20 Genç adam ona, tüm bu şeyleri gençliğimden beri tuttum, dedi; daha ne eksiğim var?
21 İsa ona, Eğer yetkin olmak istiyorsan, git ve varını yoğunu sat, ve fakirlere ver, ve gökte hazinen olacak; ve gel ve beni izle, dedi.
22 Ama genç adam bu sözü işitince üzüntülü gitti; çünkü çok malı vardı.
23 § O zaman İsa öğrencilerine, Doğrusu size derim ki, dedi, Zengin adam Göğün Krallığı'na güçlükle girecektir.
24 Ve yine size derim ki, Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allah'ın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.
25 Öğrencileri bunu işitince, Öyleyse kim kurtulabilir? diyerek pek çok şaştılar.
26 Ama İsa onlara baktı, ve onlara, İnsanlar indinde bu imkânsız; fakat Allah indinde tüm şeyler mümkündür, dedi.
27 § O zaman Petrus cevap verip ona, İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, dedi; o halde bizim neyimiz olacak?
28 Ve İsa onlara, Doğrusu size derim ki, dedi, Siz ki ardımdan gelenlersiniz, İnsanoğlu yenilenmede yüceliğinin tahtında oturunca, siz de on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.
29 Ve benim adım uğruna evler, ya da kardeşler, ya da kızkardeşler, ya da baba, ya da anne, ya da karı, ya da çocuklar, ya da tarlalar bırakmış olan herkes, bunların yüz katını alacak, ve sonsuz yaşamı miras alacaktır.
30 Ama birincilerin birçoğu sonuncu olacak; sonuncular da birinci olacak.

BÖLÜM 20

ÇÜNKÜ Göğün Krallığı, sabah erkenden bağına işçiler tutmaya çıkan bir ev sahibi adama benzer.
2 Ve işçilerle gündeliği bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.
3 Ve üçüncü saat sularında çıkıp çarşı meydanında boş duran başkalarını gördü,
4 Ve onlara, Siz de bağa gidin, ve hak ne ise, size veririm, dedi. Onlar da yollarına gittiler.
5 Altıncı ve dokuzuncu saat sularında yine çıkıp aynı şeyi yaptı.
6 Ve onbirinci saat sularında çıkıp boş duran başkalarını buldu, ve onlara, Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz? dedi.
7 Onlar kendisine, Çünkü hiçbir adam bizi tutmadı, dediler. O onlara, Siz de bağa gidin; ve hak ne ise, onu alacaksınız, dedi.
8 Böylece akşam olunca bağın sahibi kâhyasına, İşçileri çağır, dedi, ve sonunculardan başlayarak birincilerine kadar onlara ücretlerini ver.

9 Ve on birinci saat sularında tutulanlar gelip her adam bir dinar aldı.
10 Ama birinciler gelince daha çok alacaklarını sandılar; onlar da aynı şekilde her adam bir dinar aldı.
11 Ve bunu alınca ev sahibine karşı söylenerek,
12 Bu sonuncular yalnız bir saat çalıştılar, dediler, ve sen onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun.
13 Ama o onlardan birine cevap verip, Arkadaş, dedi, sana haksızlık etmiyorum; benimle bir dinara anlaşmadın mı?
14 Kendininkini al, ve yoluna git; sana verdiğimi bu sonuncuya da vermek istiyorum.
15 Malımla istediğimi yapmak bana yasal değil mi? Benim iyi olduğum için senin gözün kötü mü?
16 Böylece sonuncular birinci, ve birinciler sonuncu olacak; çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.
17 § Ve İsa Yeruşalim'e çıkarken on iki öğrenciyi yolda bir yana alıp onlara,
18 İşte, Yeruşalim'e çıkıyoruz, dedi; ve İnsanoğlu başkâhinlerin ve yazıcıların eline verilecek, ve onlar onu ölüme mahkûm edecekler,
19 Ve onunla alay etmek için, ve onu kamçılayıp çarmıha germek için, onu Centiller'e teslim edecekler; üçüncü gün de o dirilecek.
20 § O zaman Zebedi çocuklarının annesi, oğullarıyla birlikte yanına gelip ona tapındı, ve kendisinden bir şey diledi.
21 O da ona, Ne istiyorsun? dedi. O ona, Buyruk ver de senin krallığında bu iki oğlumun biri sağında, biri de solunda otursun, dedi.
22 Ama İsa cevap verip, Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz, dedi. İçeceğim kâseden içebilir misiniz, ve vaftiz olduğum vaftizle vaftiz olabilir misiniz? Onlar ona, Olabiliriz, dediler.
23 O da onlara, Kâsemden gerçekten içeceksiniz, dedi, ve vaftiz olduğum vaftizle siz de vaftiz olacaksınız; ama sağımda ve solumda oturmak, bu benim vereceğim değil; ama Babam tarafından kendilerine hazırlananlara verilecektir.
24 Ve on öğrenci bunu işitince iki kardeşe öfkelendiler.
25 Ama İsa onları yanına çağırıp, Bilirsiniz ki, Centiller'in reisleri onların üzerine egemenlik sürerler, ve büyük olanlar onların üzerine yetki kullanırlar, dedi.
26 Ama sizin aranızda böyle olmayacak; ama aranızda her kim büyük olmak isterse, hizmetçiniz olsun;
27 Ve aranızda her kim baş olmak isterse, kulunuz olsun;
28 Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, ama hizmet etmeye ve hayatını birçokları uğruna fidye vermeye geldi.
29 Ve onlar Eriha'dan ayrılırken büyük bir kalabalık onun ardından gitti.
30 § Ve, işte, yol kenarında oturan iki kör adam, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, Bize merhamet et, ya Rab, ey Davut Oğlu, diye bağırdılar.
31 Ve kalabalık susmaları için onları azarladı; ama onlar, Bize merhamet et, ya Rab, ey Davut Oğlu, diyerek daha çok bağırdılar.
32 Ve İsa durup onları çağırdı, ve, Size ne yapmamı istiyorsunuz? dedi.
33 Onlar kendisine, Ya Rab, gözlerimiz açılsın, dediler.
34 Böylece İsa onlara acıdı, ve gözlerine dokundu; ve o anda gözleri görür oldu, ve onun ardından gittiler.

BÖLÜM 21

VE Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'na, Beytfaci'ye geldiklerinde, o zaman İsa iki öğrenci gönderdi,
2 Onlara, Karşınızdaki köye gidin, dedi, ve hemen bağlı bir eşekle yanında bir sıpa bulacaksınız; onları çözün, ve onları bana getirin.
3 Ve eğer bir adam size bir şey söylerse,

Rab'bin bunlara ihtiyacı var, dersiniz; ve onları hemen gönderecektir.
4 Bunun hepsi, peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu, dedi ki,
5 Sion kızına bildirin: İşte, senin Kralın, yumuşak huylu, ve bir eşeğe ve bir sıpaya, bir eşek yavrusuna binmiş sana geliyor.
6 Ve öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine emrettiği gibi yaptılar,
7 Ve eşekle sıpayı getirdiler, ve üzerlerine giysilerini koydular, ve onu üzerlerine bindirdiler.
8 Ve çok büyük kalabalık giysilerini yola serdi; başkaları da ağaçlardan dallar kesip onları yola seriyorlardı.
9 Ve önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar, Davut Oğlu'na Hosanna; Rab'bin adıyla gelen kutludur; en yücelerde Hosanna, diyerek bağırıyorlardı.
10 Ve Yeruşalim'e girdiği zaman tüm kent, Bu kimdir? diyerek çalkandı.
11 Ve kalabalıklar, Bu, Celile'nin Nasırası'ndan İsa peygamber, dediler.
12 § Ve İsa Allah'ın Tapınağı'na girdi, ve tapınakta alış veriş edenlerin hepsini dışarı attı, ve para değiştirenlerin masalarını, ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi,
13 Ve onlara, Benim evime dua evi denecek, diye yazılmıştır; ama siz onu haydut ini yaptınız, dedi.
14 Ve tapınakta ona körler ve kötürümler geldi; ve onlara şifa verdi.
15 Ve başkâhinlerle yazıcılar yaptığı harika şeyleri ve tapınakta, Hosanna Davut Oğlu'na, diye bağıran çocukları görünce öfkelendiler,
16 Ve ona, Bunların ne söylediğini duyuyor musun? dediler. İsa da onlara, Evet, dedi; siz hiç okumadınız mı? Küçük çocukların ve emzikte olanların ağzından övgü tamamladın.
17 § Ve onları bırakıp kentten dışarı Beytanya'ya çıktı; ve orada konakladı.
18 Şimdi sabahleyin kente dönerken acıkmıştı.
19 Ve yolda bir incir ağacı görüp ona yaklaştı, ve onda yapraktan başka bir şey bulmadı, ve ona, Sonsuza dek artık senden meyve olmasın, dedi. Ve incir ağacı hemen kurudu.
20 Ve öğrenciler bunu görünce şaşakaldılar, İncir ağacı hemen nasıl kurudu! dediler.
21 İsa cevap verip onlara, Doğrusu size derim ki, dedi, Eğer imanınız olursa ve kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapacak değilsiniz, ama şu dağa, Kalk, ve denize atıl, derseniz, olacaktır.
22 Ve tüm şeyleri, iman ederek duada her ne dilerseniz, alacaksınız.
23 § Ve tapınağa geldiği zaman, öğretmekteyken başkâhinler ve halkın ihtiyarları onun yanına gelip, Bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? ve bu yetkiyi sana kim verdi? dediler.
24 Ve İsa cevap verip onlara, Ben de size bir şey soracağım, dedi, eğer onu bana söylerseniz, ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim.
25 Yahya'nın vaftizi neredendi? gökten mi, yoksa insanlardan mı? Ve onlar aralarında tartışıp, Eğer, Gökten, dersek, o bize, Öyleyse neden ona inanmadınız? diyecek, dediler.
26 Yok eğer, İnsanlardan, dersek, halktan korkarız; çünkü herkes Yahya'yı peygamber gibi tutuyor.
27 Ve İsa'ya cevap verip, Söyleyemiyoruz, dediler. O da onlara, Ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylemem, dedi.
28 § Ama ne düşünürsünüz? Bir adamın iki oğlu vardı; ve birincisine gelip, Oğul, git bugün bağımda çalış, dedi.
29 O cevap verip, İstemem, dedi; ama sonradan pişman olup gitti.
30 Ve ikincisine gelip aynı şeyi söyledi. Ve o cevap verip, Ben giderim, efendi, dedi; ve gitmedi.

31 İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu? Onlar ona, Birincisi, dediler. İsa onlara, Doğrusu size derim ki, Vergi görevlileriyle fahişeler Allah'ın Krallığı'na sizden önce giriyorlar, dedi.
32 Çünkü Yahya size doğruluk yolunda geldi, ve siz ona inanmadınız; ama vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar; ve siz bunu gördüğünüz halde, ona inanmak için sonradan pişman olmadınız.
33 § Bir benzetme daha dinleyin: Bir ev sahibi vardı, bağ dikip çevresine çit çekti, ve içinde bir masara kazdı, ve bir kule yaptı, ve onu bağcılara kiralayıp uzak bir ülkeye gitti;
34 Ve meyve zamanı yaklaşınca, onun meyvelerini almaları için kölelerini bağcılara gönderdi.
35 Ve bağcılar onun kölelerini yakalayıp birini dövdüler, ve başkasını öldürdüler, ve bir başkasını taşladılar.
36 O tekrar öncekilerden daha çok başka köleler gönderdi; onlara da aynı şeyi yaptılar.
37 Ama sonunda, Oğluma saygı gösterirler, diyerek onlara oğlunu gönderdi.
38 Ama bağcılar oğlu görünce aralarında, Mirasçı budur; gelin, onu öldürüp mirasına konalım, dediler.
39 Ve onu yakaladılar, ve onu bağdan dışarı attılar, ve onu öldürdüler.
40 Bunun için bağın sahibi geldiği zaman bu bağcılara ne yapacak?
41 Onlar ona, Bu şerir adamları korkunç bir şekilde helak edecek, bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak, dediler.
42 İsa onlara dedi ki, Yazılar'da hiç okumadınız mı? Yapıcıların reddettikleri taş köşenin baş taşı oldu; bu Rab tarafından oldu, ve gözlerimizde harikadır.
43 Bu nedenle size derim ki, Allah'ın Krallığı sizden alınacak, ve onun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.
44 Ve bu taşın üzerine her kim düşerse, paramparça olacak; o da her kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.
45 Ve başkâhinlerle Ferisiler onun benzetmelerini duyunca kendileri hakkında konuştuğunu anladılar.
46 Ama üzerine eller koymak istedikleri zaman, kalabalıktan korktular, çünkü onu peygamber olarak tutuyorlardı.

BÖLÜM 22

VE İsa cevap verip onlara yine benzetmelerle seslenerek dedi ki,
2 Göğün Krallığı oğlu için düğün yapan bir krala benzer.
3 Ve düğüne davet edilmiş olanları çağırmak için kölelerini gönderdi; ve onlar gelmek istemediler.
4 Yine başka köleler gönderip dedi ki, Davetlilere söyleyin: İşte, ziyafetimi hazırladım; sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi, ve tüm şeyler hazırdır; gelin düğüne.
5 Ama onlar ona aldırmayıp kendi yollarına gittiler, biri tarlasına, bir başkası da ticaretine;
6 Ve geri kalanlar onun kölelerini yakalayıp onlara hakaret ettiler, ve onları öldürdüler.
7 Ama kral bunu işitince öfkelendi; ve ordularını gönderip o katilleri helak etti, kentlerini de yaktı.
8 O zaman kölelerine, Düğün hazırdır, ama çağrılmış olanlar layık değildi, dedi.
9 Onun için yol kavşaklarına gidin, ve kaç kişi bulursanız düğüne çağırın.
10 Böylece o köleler yollara çıktılar, ve hem kötü hem iyi, kaç kişi buldularsa, hepsini topladılar; ve düğün yeri konuklarla doldu.
11 § Ve kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün elbisesiyle giyinmemiş bir adam gördü;
12 Ve ona, Arkadaş, dedi, üzerinde düğün elbisesi olmadan buraya nasıl girdin? Ve onun dili tutuldu.
13 O zaman kral hizmetçilere, Onun ellerini ve ayaklarını bağlayın, dedi, ve onu

alıp götürün, ve onu dış karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
14 Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.
15 § O zaman Ferisiler gidip onu kendi sözüyle nasıl tuzağa düşürebileceklerini danıştılar.
16 Ve Hirodesçiler'le birlikte kendi öğrencilerini ona göndererek, Ey Öğretmen, dediler, senin gerçek olduğunu, ve Allah'ın yolunu gerçekten öğrettiğini, ve hiçbir adamı kayırmadığını biliyoruz; çünkü insanların şahsına bakmazsın.
17 Bunun için söyle bize, ne düşünüyorsun? Sezar'a vergi vermek yasal mı, yoksa değil mi?
18 Ama İsa onların şerrini anlayıp, Ey ikiyüzlüler, dedi, neden beni deniyorsunuz?
19 Bana vergi parasını gösterin. Ve ona bir dinar getirdiler.
20 O da onlara, Bu suret ve yazı kimindir? dedi.
21 Onlar kendisine, Sezar'ın, dediler. O zaman o onlara, Öyleyse, Sezar'ın şeylerini Sezar'a; ve Allah'ın şeylerini Allah'a verin, dedi.
22 Bu sözleri duyunca şaştılar, ve onu bırakıp gittiler.
23 § Diriliş yoktur diyen Sadukiler aynı gün ona geldiler, ve kendisine sorup,
24 Ey Öğretmen, dediler, Musa demiştir ki, Eğer bir adam çocuğu olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alacak ve kardeşine tohum yetiştirecektir.
25 Şimdi bizde yedi kardeş vardı; ve birincisi evlendi ve öldü, ve soyu olmadığından karısını kardeşine bıraktı;
26 İkincisi de, üçüncüsü de, yedincisine kadar hep böyle ettiler.
27 Ve hepsinden sonra kadın da öldü.
28 Bunun için dirilişte bu yediden hangisinin karısı olacak? çünkü hepsi onu aldılar.
29 İsa cevap verip onlara, Siz Yazılar'ı ve Allah'ın kudretini bilmediğinizden yanılıyorsunuz, dedi.
30 Çünkü dirilişte ne evlenirler, ne de evlendirilirler, ama gökte olan Allah'ın melekleri gibidirler.
31 Ama ölülerin dirilmesi konusunda, Allah'ın size söylediği şu sözü okumadınız mı?
32 Ben İbrahim'in Allahı, ve İshak'ın Allahı, ve Yakup'un Allahı'yım. Allah ölülerin değil, ama dirilerin Allahı'dır.
33 Ve kalabalık bunu işitince, onun öğretisine şaşıp kaldı.
34 § Ama Ferisiler onun Sadukiler'i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar.
35 O zaman onlardan biri, bir yasa uzmanı, onu deneyerek kendisine bir soru sorup,
36 Ey Öğretmen, dedi, yasada büyük emir hangisidir?
37 İsa ona dedi ki, Allahın Rab'bi tüm yüreğinle, ve tüm canınla, ve tüm aklınla seveceksin.
38 Birinci ve büyük emir budur.
39 Ve ikincisi ona benzer: Komşunu kendin gibi seveceksin.
40 Tüm yasa ve peygamberler bu iki emre dayanır.
41 § Ferisiler toplu haldeyken, İsa onlara sorup,
42 Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? o kimin oğludur? dedi. Onlar ona, Davut'un Oğlu, dediler.
43 O onlara dedi ki, Öyleyse Davut nasıl ruhta ona Rab diyerek şunları söyler?
44 RAB Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını ayaklarına basamak koyuncaya dek, sağımda otur.
45 O zaman eğer Davut ona Rab diyorsa, o nasıl onun oğlu olur?
46 Ve hiçbir adam ona bir söz cevap veremedi, ne de o günden sonra artık bir adam ona soru sormaya cesaret edebildi.

BÖLÜM 23

OZAMAN İsa kalabalığa ve öğrencilerine seslenip,
2 Yazıcılar ve Ferisiler Musa'nın kürsüsünde otururlar, dedi;
3 Bunun için, size tutun diye her ne söylerlerse, hepsini tutun ve yapın; ama onların işlerine göre yapmayın; çünkü söylerler, ve yapmazlar.
4 Çünkü ağır ve taşınması güç yükler bağlayıp onları insanların omuzlarına koyarlar; ama kendileri bunları parmaklarının biriyle kımıldatmak istemezler.
5 Ama işlerinin tümünü insanlara görünmek için yaparlar: muskalarını genişletirler, ve giysilerinin püsküllerini büyütürler,
6 Ve ziyafetlerde en üst odaları, ve havralarda baş kürsüleri,
7 Ve çarşılarda selamları, ve insanlar tarafından, Rabbi, Rabbi, diye çağrılmayı severler.
8 Ama sizler Rabbi diye çağrılmayın; çünkü Öğretmeniniz tektir, yani Mesih'tir; ve hepiniz kardeşsiniz.
9 Ve yeryüzünde hiçbir adamı babanız diye çağırmayın, çünkü Babanız tektir, o da göktedir.
10 Ne de efendi diye çağrılın; çünkü Efendiniz tektir, yani Mesih'tir.
11 Ama aranızda en büyük olan, hizmetçiniz olacaktır.
12 Ve her kim kendini yükseltirse alçaltılacak; ve kendini alçaltan yükseltilecektir.
13 § Ama vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü insanların yüzüne Göğün Krallığı'nı kapıyorsunuz; çünkü ne kendiniz giriyorsunuz, ne de girenleri içeri girmeye bırakıyorsunuz.
14 Vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü dul kadınların evlerini yutarsınız ve gösteriş için uzun dualar edersiniz; bu yüzden daha ağır hüküm giyeceksiniz.
15 Vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizi ve karayı dolaşırsınız, ve dönünce, onu kendinizden iki kat daha cehennem çocuğu yaparsınız.
16 Vay sizlere, ey kör kılavuzlar! Her kim tapınak üzerine ant içerse bir şey değildir, ama her kim tapınağın altını üzerine ant içerse o borçludur, diyenler!
17 Ey budalalar ve körler; çünkü hangisi daha büyüktür, altın mı, yoksa altını kutsal kılan tapınak mı?
18 Ve, Her kim sunak üzerine ant içerse bir şey değildir; ama her kim onun üstünde olan armağan üzerine ant içerse o suçludur.
19 Ey budalalar ve körler; çünkü hangisi daha büyüktür? armağan mı, yoksa armağanı kutsal kılan sunak mı?
20 Onun için sunak üzerine ant içen, onun ve üstünde olan tüm şeylerin üzerine ant içer.
21 Ve tapınak üzerine ant içen, onun ve içinde oturanın üzerine ant içer.
22 Ve gök üzerine ant içen, Allah'ın tahtı ve onun üstünde oturanın üzerine ant içer.
23 Vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü nanenin ve anasonun ve kimyonun ondalığını verirsiniz, ve yasanın daha ağır şeylerini, adaleti, merhameti, ve imanı bıraktınız; onları yapmalıydınız, bunları da bırakmamalıydınız.
24 Ey kör kılavuzlar, küçük sineği süzüp deveyi yutanlar.
25 Vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, ama bunların içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur.
26 Ey kör Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.
27 Vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü sizler badanalı mezarlara benzersiniz ki, dıştan gerçekten güzel görünürler, ama içleri ölü kemikleriyle ve her kirlilikle doludur.
28 Sizler de böylece dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içten ikiyüzlülük ve

fesatla dolusunuz.
29 Vay sizlere, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü peygamberlerin mezarlarını yaparsınız, ve doğruların türbelerini donatırsınız,
30 Ve, Eğer biz atalarımızın günlerinde yaşamış olsaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik, diyorsunuz.
31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin çocukları olduğunuza siz kendiniz tanıklık ediyorsunuz.
32 Öyleyse siz de atalarınızın ölçeğini doldurun.
33 Ey yılanlar, ey engerekler soyu, cehennem azabından nasıl kaçıp kurtulacaksınız?
34 § Bunun için, işte, size peygamberler, ve bilge kişiler, ve yazıcılar gönderiyorum; ve bunlardan bazılarını öldüreceksiniz ve çarmıha gereceksiniz; ve bazılarını havralarınızda kamçılayacaksınız, ve onları kentten kente kovalayacaksınız;
35 Öyle ki, doğru Habil'in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Barakya oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen tüm doğru kan üzerinize gelsin.
36 Doğrusu size derim ki, Bütün bu şeyler bu kuşak üzerine gelecektir.
37 Ey Yeruşalim, Yeruşalim, sen ki, peygamberleri öldürürsün, ve kendine gönderilenleri taşlarsın, Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi, ben de kaç kez senin çocuklarını öylece toplamak istedim, ve siz istemediniz!
38 İşte, eviniz size ıssız bırakıldı.
39 Çünkü size derim ki, Rab'bin adıyla gelen kutludur, deyinceye dek, beni bir daha görmeyeceksiniz.

BÖLÜM 24

VE İsa çıkıp tapınaktan ayrıldı; ve öğrencileri, tapınağın binalarını ona göstermek için yanına geldiler.
2 Ve İsa onlara, Tüm bu şeyleri görmüyor musunuz? dedi; doğrusu size derim ki, Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak.
3 § Ve Zeytin Dağı'nda otururken, öğrenciler yalnız olarak ona gelip, Bize söyle, dediler, bu şeyler ne zaman olacak? ve senin gelişinin, ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?
4 İsa da cevap verip onlara, Sakın hiçbir adam sizi saptırmasın, dedi.
5 Çünkü birçokları, Ben Mesih'im, diyerek benim adımla gelip birçoklarını saptıracaklar.
6 Ve savaşlar ve savaş söylentileri duyacaksınız; sakın tedirgin olmayın; çünkü bütün bu şeylerin olması gerekir, ama daha sonu değildir.
7 Çünkü ulus ulusa karşı, ve krallık krallığa karşı kalkacak; ve yer yer kıtlıklar, ve vebalar, ve depremler olacak.
8 Bütün bunlar elemlerin başlangıcıdır.
9 O zaman acı çektirmek için sizi teslim edecekler, ve sizi öldürecekler; ve benim adımdan ötürü tüm uluslarca nefret edileceksiniz.
10 Ve o zaman birçokları sürçecek, ve birbirlerini ele verecek, ve birbirlerinden nefret edecekler.
11 Ve birçok sahte peygamber kalkacak, ve birçoklarını saptıracaklar.
12 Ve fesadın çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak.
13 Ama sona kadar dayanan, o kurtulacaktır.
14 Ve krallığın bu İncili, tüm uluslara bir tanıklık için bütün dünyada vaaz edilecek; ve o zaman son gelecektir.
15 Bunun için Daniel peygamberin aracılığıyla sözü edilen yıkıcılık iğrençliğinin kutsal yerde durduğunu gördüğünüzde, (her kim okursa, anlasın;)
16 O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın;
17 Damda olan, kendi evinden bir şey almaya aşağı inmesin;

18 Ve tarlada olan, giysisini almak için geri dönmesin.
19 Ve o günlerde gebe ve emzikli olanların vay haline!
20 Ama dua edin ki, kaçışınız kışa ya da Şabat gününe rastlamasın;
21 Çünkü o zaman öyle büyük bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, ondan sonra da olmayacak.
22 Ve o günler kısaltılmamış olsaydı, hiç etbeden kurtulmayacaktı; ama seçilmişler uğruna o günler kısaltılacaktır.
23 O zaman eğer bir adam size, İşte, Mesih burada, ya da şurada, derse, inanmayın.
24 Çünkü sahte Mesihler, ve sahte peygamberler kalkacak, ve büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler; öyle ki, mümkünse, seçilmişleri bile saptıracaklar.
25 İşte, size önceden söylemiş bulunuyorum.
26 Bunun için eğer size, İşte, o çöldedir, derlerse çıkmayın; İşte, o gizli odalardadır, derlerse inanmayın.
27 Çünkü şimşeğin doğudan çıkıp batıya kadar parladığı gibi, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır.
28 Çünkü leş neredeyse kartallar orada toplanacak.
29 § O günlerin sıkıntısından hemen sonra, güneş kararacak, ve ay ışığını vermeyecek, ve yıldızlar gökten düşecek, ve göklerin kudretleri sarsılacak;
30 Ve o zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek; ve o zaman yeryüzünün tüm kabileleri dövünecek, ve İnsanoğlu'nun kudretle ve büyük yücelikle göğün bulutlarında geldiğini görecekler.
31 Ve meleklerini borunun büyük sesiyle gönderecek ve onlar, onun seçilmişlerini göğün bir ucundan öbür ucuna kadar dört yelden bir araya toplayacaklar.
32 Şimdi incir ağacından benzetme öğrenin: Dalı yumuşayıp yaprakları sürünce, yazın yakın olduğunu bilirsiniz;
33 Böylece aynı şekilde siz, tüm bu şeyleri görünce, bilin ki o yakındır, kapılarda bile.
34 Doğrusu size derim ki, Bütün bu şeyler yerine gelinceye dek bu kuşak geçmeyecektir.
35 Gök ve yer geçip gidecek, ama benim sözlerim geçmeyecektir.
36 § Ama o gün ve saat hakkında hiçbir adam bilmez, göğün melekleri bile, ancak yalnız Babam bilir.
37 Ama Nuh'un günleri nasıl idiyse, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.
38 Çünkü tufandan önceki o günlerde, Nuh'un gemiye bindiği güne dek yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı,
39 Ve tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek bilmediler; İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.
40 O zaman tarlada iki kişi bulunacak; biri alınacak, ve öbürü bırakılacak.
41 Değirmende öğüten iki kadın olacak; biri alınacak, ve öbürü bırakılacak.
42 § Bu nedenle uyanık olun; çünkü Rabbiniz'in hangi saatte geleceğini bilmezsiniz.
43 Ama şunu bilin ki, eğer ev sahibi hırsızın hangi nöbette geleceğini bilseydi, uyanık durup evini delmeye bırakmazdı.
44 Bunun için siz de hazır olun; çünkü düşünmediğiniz saatte İnsanoğlu gelir.
45 Öyleyse, onlara vaktinde yiyecek vermek için kendi ev halkı üzerine, efendisinin koymuş olduğu sadık ve akıllı köle kimdir?
46 Efendisi geldiğinde böyle yapmakta bulacağı o köleye ne mutlu.
47 Doğrusu size derim ki, Onu tüm malları üzerinde yetkili kılacak.
48 Yok eğer o kötü köle yüreğinde, Efendim gecikiyor, der
49 Ve yoldaşlarını dövmeye, ve sarhoşlarla birlikte yiyip içmeye başlarsa,
50 O kölenin efendisi, beklemediği bir günde ve bilmediği bir saatte gelecek,
51 Ve onu iki parça edecek, ve onun payını ikiyüzlülerle birlikte verecek; orada

ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.

BÖLÜM 25

OZAMAN Göğün Krallığı, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on bakireye benzeyecek.
2 Ve onlardan beşi akıllı, ve beşi akılsızdı.
3 Akılsız olanlar kandillerini aldılar, ve yanlarına yağ almadılar.
4 Akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarında yağ aldılar.
5 Güvey gecikince hepsini uyku bastı, ve dalıp uyudular.
6 Ve gece yarısı bir haykırış oldu: İşte, güvey geliyor; onu karşılamaya çıkın.
7 O zaman o bakirelerin hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.
8 Ve akılsızlar akıllılara, Bize yağınızdan verin; çünkü kandillerimiz sönmüştür, dediler.
9 Ama akıllılar cevap verip, Olmaz, dediler; hem bize hem size yetmeyebilir; en iyisi satıcılara gidin ve kendiniz için satın alın.
10 Ve onlar satın almaya giderken güvey geldi; ve hazır olanlar onunla birlikte düğüne girdiler; ve kapı kapandı.
11 Daha sonra öbür bakireler de gelip, Ya Rab, ya Rab, bize aç, dediler.
12 Ama o cevap verip, Doğrusu size derim ki, Sizi tanımıyorum, dedi.
13 Bu nedenle uyanık olun, çünkü İnsanoğlu'nun geleceği günü ve saati bilmezsiniz.
14 § Çünkü Göğün Krallığı, uzak bir ülkeye giderken kölelerini çağırıp mallarını onlara teslim eden bir adam gibidir.
15 Ve birine beş, birine iki, birine de bir talant verdi; her adamın yeteneğine göre; ve hemen yola çıktı.
16 O zaman beş talant alan gidip onlarla ticaret etti, ve onları beş talant daha yaptı.
17 Ve aynı şekilde iki alan da iki daha kazandı.
18 Ama bir alan gidip yeri kazdı, ve efendisinin parasını sakladı.
19 Uzun bir zaman sonra bu kölelerin efendisi geldi, ve onlarla hesaplaşmaya oturdu.
20 Ve beş talant alan gelip beş talant daha getirdi ve, Efendi, dedi, bana beş talant verdin; işte, onlardan başka beş talant daha kazandım.
21 Efendisi ona, Aferin, ey iyi ve sadık köle, dedi; sen birkaç şeyler üzerine sadık oldun, seni çok şeyler üzerine koyacağım; efendinin sevincine gir.
22 İki talant alan da gelip, Efendi, dedi, bana iki talant teslim ettin; işte, onlardan başka iki talant daha kazandım.
23 Efendisi ona, Aferin, iyi ve sadık köle, dedi; sen birkaç şeyler üzerine sadık oldun, seni çok şeyler üzerine koyacağım; efendinin sevincine gir.
24 O zaman bir talant almış olan gelip, Efendi, dedi, senin sert bir adam olduğunu biliyordum; ekmediğin yerden biçer, ve saçmadığın yerden devşirirsin;
25 Ve korktum, ve gidip toprakta senin talantını sakladım; işte, malın sende.
26 Efendisi cevap verip ona, Ey şerir ve tembel köle, dedi, benim ekmediğim yerden biçtiğimi, ve saçmadığım yerden devşirdiğimi bilirdin;
27 Bunun için paramı bankacılara vermen gerekti, ve o zaman geldiğimde benim olanı faiziyle geri alırdım.
28 Bunun için talantı ondan alın, ve on talantı olana verin.
29 Çünkü kimde varsa ona verilecek, ve o bolluk içinde olacak; ama kimde yoksa, kendisinde olan bile ondan alınacak.
30 Ve yararsız köleyi dış karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
31 § İnsanoğlu yüceliği içinde tüm kutsal meleklerle birlikte geldiğinde, o zaman yüceliğinin tahtı üzerine oturacak;
32 Ve tüm uluslar onun önünde toplanacak; o da çobanın koyunlarını keçilerden ayırdığı gibi, onları birbirinden ayıracak;
33 Ve koyunları sağına, ama keçileri so-

luna koyacak.
34 O zaman Kral sağındakilere, Gelin, Babam'ın kutluları, diyecek, dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanan krallığı miras alın;
35 Çünkü acıkmıştım, ve bana yiyecek verdiniz; susamıştım, ve bana içecek verdiniz; yabancıydım, ve beni içeri aldınız;
36 Çıplak, ve beni giydirdiniz; hastaydım, ve beni ziyaret ettiniz; hapishanedeydim, ve yanıma geldiniz.
37 O zaman doğrular ona cevap verip, Ya Rab, diyecekler, biz seni ne zaman aç görüp doyurduk, ya da susuz görüp su verdik?
38 Ne zaman seni yabancı gördük, ve seni içeri aldık, ya da çıplak, ve seni giydirdik?
39 Veya seni ne zaman hasta ya da hapishanede görüp yanına geldik?
40 Kral da cevap verip onlara, Doğrusu size derim ki, diyecek, Mademki bu kardeşlerimden en küçüklerinden birine yaptınız, bana yapmış oldunuz.
41 O zaman solundakilere de diyecek ki, Ey lanetliler, çekilin önümden, iblis ile onun meleklerine hazırlanmış sonsuz ateşe gidin;
42 Çünkü acıkmıştım, ve bana yiyecek vermediniz; susamıştım, ve bana içecek vermediniz;
43 Yabancıydım, ve beni içeri almadınız; çıplak, ve beni giydirmediniz; hasta, ve hapishanede, ve beni ziyaret etmediniz.
44 O vakit onlar da ona cevap verip, Ya Rab, diyecekler, seni ne zaman aç, ya da susuz, ya da yabancı, ya da çıplak, ya da hasta, ya da hapishanede gördük de sana hizmet etmedik?
45 O zaman onlara cevap verip, Doğrusu size derim ki, Mademki bu en küçüklerden birine yapmadınız, bana da yapmamış oldunuz, diyecek.
46 Ve bunlar sonsuz cezaya gidecekler, doğrular ise sonsuz yaşama.

BÖLÜM 26

VE vaki oldu ki, İsa bütün bu sözleri bitirince öğrencilerine,
2 İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz, dedi, ve İnsanoğlu çarmıha gerilmek için ele veriliyor.
3 O zaman başkâhinler, ve yazıcılar, ve halkın ihtiyarları, Kayafa adındaki büyük kâhinin sarayında toplandılar,
4 Ve İsa'yı hileyle yakalayıp onu öldürmek için danıştılar.
5 Ama, Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın, diyorlardı.
6 § Şimdi İsa Beytanya'da cüzamlı Simon'un evindeyken,
7 Yanına bir kadın kaymaktaşı bir kapta çok kıymetli hoş kokulu yağla gelip o sofrada otururken bunu onun başına döktü.
8 Ama öğrencileri bunu görünce öfkelenip, Boş yere bu harcama neye yarar? dediler;
9 Çünkü bu yağ çok pahalıya satılabilir, ve fakirlere verilebilirdi.
10 İsa bunu anlayınca onlara, Niçin kadını tedirgin ediyorsunuz? dedi; çünkü o bana iyi bir iş yaptı.
11 Çünkü fakirler her zaman aranızdadır; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
12 Çünkü bedenime bu yağı dökmekle, bunu benim gömülmem için yaptı.
13 Doğrusu size derim ki, Bu İncil tüm dünyanın her neresinde vaaz edilirse, bu, bu kadının yaptığı, da onun anılması için anlatılacak.
14 § O zaman Onikiler'den Yahuda İskariyot denilen biri başkâhinlere gidip
15 Onlara, Bana ne verirsiniz, ve onu size teslim edeyim? dedi. Onlar da onunla otuz gümüş için anlaştılar.
16 Ve o andan itibaren onu ele vermek için fırsat arıyordu.
17 § Şimdi Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler İsa'ya gelip ona, Fısıh yemen için nerede hazırlık yapmamızı is-

tersin? dediler.
18 O da, Kente varıp falan adama gidin, dedi, ve ona deyin ki, Öğretmen, Zamanım yakındır; öğrencilerimle birlikte Fısh senin evinde yapacağım, diyor.
19 Ve öğrenciler İsa'nın kendilerine emrettiği gibi yaptılar; ve Fısh hazırladılar.
20 Şimdi akşam olunca, Onikiler'le birlikte oturdu.
21 Ve yemek yerlerken, Doğrusu size derim ki, sizden biri beni ele verecek, dedi.
22 Onlar da çok kederlenip her biri ona; Ben miyim, ya Rab? demeye başladı.
23 O da cevap verip, Beni ele verecek olan, benimle birlikte elini sahana banandır, dedi.
24 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor; ama vay o adamın haline ki, İnsanoğlu onun aracılığıyla ele veriliyor! o adam doğmamış olsaydı, kendisi için iyi olurdu.
25 O zaman onu ele veren Yahuda cevap verip, Öğretmen, ben miyim? dedi. Ona, Sen söyledin, dedi.
26 § Ve onlar yemek yerken İsa ekmeği alıp onu kutsadı, ve onu kırdı, ve onu öğrencilere verip, Alın, yiyin; bu benim bedenimdir, dedi.
27 Ve kâseyi alıp şükretti, ve onu onlara vererek, Bundan hepiniz için, dedi;
28 Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen yeni antlaşma kanımdır.
29 Ama ben size derim ki, Babam'ın krallığında sizinle birlikte yeni olarak içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bundan böyle içmeyeceğim.
30 Ve bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.
31 O zaman İsa onlara, Bu gece hepiniz benden ötürü sürçeceksiniz, dedi; çünkü yazılmıştır: Çobanı vuracağım, ve sürünün koyunları darmadağan olacak.
32 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.
33 Petrus cevap verip ona, Tüm insanlar senden ötürü sürçse de, ben asla sürçmem, dedi.
34 İsa ona, Doğrusu sana derim ki, Bu gece horoz ötmeden önce, sen beni üç kez inkâr edeceksin, dedi.
35 Petrus ona, Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem, dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söylediler.
36 § O zaman İsa onlarla birlikte Getsemane denen bir yere geldi, ve öğrencilere, Ben gidip orada dua edinceye dek siz burada oturun, dedi.
37 Ve Petrus ile Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı, ve kederlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başladı.
38 O zaman onlara, Canım ölüm derecesinde çok kederlidir; burada kalın, ve benimle birlikte uyanık durun, dedi.
39 Ve biraz ileri gitti, ve yüzüstü yere kapandı, ve dua ederek, Ey Babam, dedi, eğer mümkünse, bu kâse benden geçsin; yine de benim istediğim gibi değil, ama senin istediğin gibi olsun.
40 Ve öğrencilere gelip onları uykuda buldu, ve Petrus'a, Böyle mi, benimle birlikte bir saat uyanık duramadınız mı? dedi;
41 Uyanık durup dua edin ki, denenmeye girmeyesiniz; gerçekten ruh isteklidir, ama etbeden güçsüzdür.
42 Tekrar ikinci kez gitti, ve dua ederek, Ey Babam, dedi, eğer ben onu içmeden bu kâsenin benden geçmesi mümkün değilse, senin isteğin uygulansın.
43 Ve gelip onları yine uykuda buldu; çünkü gözleri ağırlaşmıştı.
44 Ve onları bırakıp tekrar gitti, ve aynı sözleri söyleyerek üçüncü kez dua etti.
45 O zaman öğrencilerine geldi, ve onlara, Artık uyuyup dinlenin, dedi; işte, saat yaklaştı, ve İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
46 Kalkın, gidelim; işte, beni ele veren yaklaştı.
47 § Ve o daha konuşurken, işte, Oni-

kiler'den biri olan Yahuda geldi, ve yanında başkâhinlerle halkın ihtiyarları tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı.
48 Şimdi onu ele veren, onlara bir işaret vererek, Kimi öpersem, odur, onu tutuklayın, dedi.
49 Ve hemen İsa'ya yaklaşıp, Selam, Rabbi, diyerek onu öptü.
50 İsa da ona, Arkadaş, niye geldin? dedi. O zaman onlar yaklaşıp İsa'nın üzerine eller koydular, ve onu tutukladılar.
51 Ve, işte, İsa'yla birlikte olanlardan biri el uzatıp kılıcını çekti ve büyük kâhinin kölesine vurup kulağını kesti.
52 O zaman İsa ona, Kılıcını yine yerine koy, dedi; çünkü kılıç tutanların hepsi kılıçla mahvolacak.
53 Babam'a şimdi yalvaramaz mıyım sanıyorsun? o da bana hemen on iki lejyondan fazla melek sağlar.
54 Ama Yazılar o zaman nasıl yerine gelir ki, böyle olması gerekir?
55 Aynı o saatte İsa kalabalıklara, Bir hırsıza karşıymış gibi beni kılıç ve sopalarla mı yakalamaya çıktınız? dedi; her gün tapınakta yanınızda oturup öğretiyordum, ve beni tutuklamadınız.
56 Ama bunun hepsi peygamberlerin Yazıları yerine gelsin diye oldu. O zaman öğrencilerin hepsi onu bırakıp kaçtılar.
57 § Ve İsa'yı tutuklayanlar onu büyük kâhin Kayafa'ya götürdüler, yazıcılarla ihtiyarlar orada toplanmışlardı.
58 Ama Petrus onu uzaktan büyük kâhinin sarayına kadar izledi, ve sonu görmek için içeri girip hizmetçilerle beraber oturdu.
59 Şimdi başkâhinler, ve ihtiyarlar, ve tüm Kurul İsa'yı öldürmek için ona karşı yalan tanıklık arıyorlardı;
60 Ama hiç kimseyi bulamadılar; birçok yalancı tanık geldiyse de, yine hiç kimseyi bulamadılar. Sonunda iki yalancı tanık gelip,
61 Bu adam, dediler, Ben Allah'ın tapınağını yıkabilir ve onu üç günde yeniden kurabilirim, dedi.
62 Ve büyük kâhin ayağa kalkıp ona, Sen hiç cevap vermiyor musun? dedi; bunların sana karşı tanıklık ettikleri nedir?
63 Ama İsa sustu. Ve büyük kâhin cevap verip ona, Yaşayan Allah adına sana yemin ettiriyorum, söyle bize, Allah'ın Oğlu Mesih sen misin? dedi.
64 İsa ona, Sen söyledin, dedi; ama size derim ki, Bundan sonra İnsanoğlu'nun kudretin sağında oturduğunu ve göğün bulutlarında geldiğini göreceksiniz.
65 O zaman büyük kâhin giysilerini yırtıp, Küfretti, dedi; artık tanıklara ne ihtiyacımız var? işte, şimdi küfrünü işittiniz.
66 Ne düşünürsünüz? Onlar cevap verip, Ölümü hak etti, dediler.
67 O zaman onun yüzüne tükürdüler, ve onu yumrukladılar; başkaları da onu tokatlayıp,
68 Ey Mesih, bize peygamberlik et, Sana vuran kimdir? dediler.
69 § Şimdi Petrus dışarıda, sarayda oturuyordu; ve bir kız yanına gelip, Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin, dedi.
70 Ama o, hepsinin önünde, Senin ne dediğini bilmiyorum, diyerek inkâr etti.
71 Ve kapının önüne çıkınca onu başka bir kız gördü, ve orada bulunanlara, Bu adam da Nasıralı İsa'yla birlikteydi, dedi.
72 Ve ant ile tekrar inkâr etti: Ben o adamı tanımıyorum.
73 Ve az sonra orada duranlar yanına gelip Petrus'a, Gerçekten sen de onlardan birisin, çünkü söyleyişin seni ele veriyor, dediler.
74 O zaman, O adamı tanımıyorum, diye lanet etmeye ve yemin etmeye başladı. Ve horoz hemen öttü.
75 Ve Petrus İsa'nın kendisine, Horoz ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin, demiş olduğu sözü hatırladı. Ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

BÖLÜM 27

SABAH olunca tüm başkâhinlerle halkın ihtiyarları İsa'yı öldürmek için aleyhinde danıştılar;
2 Ve onu bağlayıp götürdüler, ve onu vali Pontius Pilatus'a teslim ettiler.
3 § O zaman onu ele veren Yahuda, onun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu, ve otuz gümüşü başkâhinlere ve ihtiyarlara geri getirdi,
4 Ben suçsuz kan ele vermekle günah işledim, dedi. Ve onlar, Bundan bize ne? onu sen düşün, dediler.
5 Ve gümüş paraları tapınakta yere atıp oradan ayrıldı, ve gidip kendini astı.
6 Ve başkâhinler gümüş paraları alıp, Bunları tapınağın hazinesine koymak yasal değildir, çünkü kan pahasıdır, dediler.
7 Ve danıştılar, ve yabancıları gömmek için onlarla çömlekçinin tarlasını satın aldılar.
8 Bunun için bu tarlaya bugüne dek Kan Tarlası denildi.
9 O zaman Yeremya peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine geldi: Ve İsrail çocuklarından olanların değer biçtikleri, pahası biçilmiş olan kişinin değerini, otuz gümüşü aldılar;
10 Ve, Rab'bin bana buyurduğu gibi, onları çömlekçinin tarlası için verdiler.
11 Ve İsa valinin önünde durdu; ve vali ona, Sen Yahudiler'in Kralı mısın? diye sordu. İsa da ona, Sen söylüyorsun, dedi.
12 Ve başkâhinlerle ihtiyarlar tarafından suçlandığında hiç cevap vermedi.
13 O zaman Pilatus ona, Sana karşı ne kadar şeyler tanıklık ettiklerini duymuyor musun? dedi.
14 Ve o ona hiçbir söze cevap vermedi; öyle ki, vali pek şaşırdı.
15 Şimdi o bayramda halka istedikleri bir tutukluyu salıvermeyi vali âdet edinmişti.
16 Ve o zaman Barabbas adında ünlü bir tutukluları vardı.
17 Bunun için, bir araya toplandıkları zaman, Pilatus onlara, Kimi istiyorsunuz size salıvereyim? Barabbas'ı mı, yoksa Mesih denilen İsa'yı mı? dedi;
18 Çünkü onu kıskançlıktan ötürü teslim ettiklerini biliyordu.
19 § Yargı kürsüsünde otururken karısı ona, O adil adamla senin bir işin olmasın; çünkü bugün rüyada onun yüzünden çok sıkıntı çektim, diye haber gönderdi.
20 Ama başkâhinlerle ihtiyarlar, Barabbas'ı isteyip İsa'yı helak etsinler diye kalabalığı kandırdılar.
21 Vali cevap verip onlara, İkisinden hangisini istiyorsunuz, size salıvereyim? dedi. Onlar da, Barabbas'ı, dediler.
22 Pilatus onlara, Öyleyse Mesih denen İsa'yı ne yapayım? dedi. Onların hepsi ona, Çarmıha gerilsin, dediler.
23 Ve vali, Niçin, ne kötülük yaptı? dedi. Ama onlar, Çarmıha gerilsin, diye daha çok bağırdılar.
24 § Pilatus hiçbir yarar sağlamadığını, tersine bir kargaşalık çıktığını görünce su aldı, ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp, Ben bu adil şahısın kanından suçsuzum, bu işe siz bakın, dedi.
25 O zaman tüm halk cevap verip, Onun kanı bizim üzerimizde ve çocuklarımızın üzerinde olsun, dedi.
26 § O zaman onlara Barabbas'ı salıverdi; ve İsa'yı kırbaçladıktan sonra, çarmıha gerilsin diye onu teslim etti.
27 O zaman valinin askerleri İsa'yı saraya alıp tüm asker takımını başına topladılar.
28 Ve onu soyup üzerine al bir kaftan giydirdiler.
29 § Ve dikenlerden bir taç örüp onu başına koydular, sağ eline de bir kamış verdiler; ve önünde diz çöküp, Selam, ey Yahudiler'in Kralı! diyerek onunla alay ettiler;
30 Ve üzerine tükürdüler, ve kamışı alıp başına vurdular.
31 Ve onunla alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp ona kendi giysilerini giy-

dirdiler, ve onu çarmıha germek için onu götürdüler.
32 Ve dışarıya çıkarlarken Simon adında Kireneli bir adam buldular; onun çarmıhını taşısın diye onu zorladılar.
33 Ve Golgota, yani Kafatası yeri denilen yere geldiklerinde,
34 § İçmesi için ona ödle karışık sirke verdiler; ve bunu tadınca içmek istemedi.
35 Ve onu çarmıha gerdiler, ve kura çekerek giysilerini paylaştılar; bu, peygamber tarafından söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: Giysilerimi aralarında paylaştılar, ve kaftanım üzerine kura attılar.
36 Ve oturup onu orada gözlediler;
37 Ve başının üzerine, YAHUDİLER'İN KRALI İSA BUDUR, yazılı bir suç yaftası koydular.
38 O zaman onunla birlikte iki hırsız çarmıha gerildi: biri sağında, ve öbürü solunda.
39 § Ve yanından geçenler başlarını sallayarak ona sövüyor,
40 Ve, Sen, tapınağı yıkıp onu üç günde yeniden kuran, kurtar kendini. Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, çarmıhtan in, diyorlardı.
41 Başkâhinler de yazıcılar ve ihtiyarlarla birlikte aynı şekilde onunla alay ederek,
42 Başkalarını kurtardı; kendini kurtaramıyor, diyorlardı. Eğer İsrail'in Kralı'ysa, şimdi çarmıhtan aşağı insin, ve ona inanırız.
43 Allah'a güvendi; eğer onu istiyorsa, şimdi onu kurtarsın; çünkü, Ben Allah'ın Oğlu'yum, dedi.
44 Onunla birlikte çarmıha gerilmiş olan hırsızlar da ona aynı şekilde hakaret ettiler.
45 Şimdi altıncı saatten dokuzuncu saate kadar, tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü.
46 Ve dokuzuncu saate yakın İsa yüksek sesle, Eli Eli, lama sabaktani? yani, Allahım, Allahım, beni niçin terk ettin? diye bağırdı.
47 Orada duranların bazıları bunu işitince, Bu adam İlyas'ı çağırıyor, dediler.
48 Ve onlardan biri hemen koşup bir sünger aldı, ve onu sirkeyle doldurdu, ve onu bir kamışa takıp ona içirdi.
49 Diğerleri, Bırak bakalım, İlyas onu kurtarmaya gelir mi? dediler.
50 § İsa tekrar yüksek sesle bağırıp ruhu teslim etti.
51 Ve, işte, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya dek yırtılarak ikiye bölündü; ve yer sarsıldı, ve kayalar yarıldı;
52 Ve mezarlar açıldı; ve uyumuş olan kutsallardan birçoklarının bedenleri dirildi,
53 Ve onun dirilişinden sonra mezarlardan çıkıp kutsal kente girdiler, ve birçok kimseye göründüler.
54 Şimdi yüzbaşı ve onunla birlikte İsa'yı gözleyenler, depremi ve olmuş olan şeyleri görünce pek çok korkarak, Gerçekten bu Allah'ın Oğlu'ydu, dediler.
55 Ve orada uzaktan bakan birçok kadın vardı; bunlar İsa'yı Celile'den beri izlemişler, kendisine hizmet etmişlerdi;
56 Aralarında Mecdelli Meryem, ve Yakup ile Yoses'in annesi Meryem, ve Zebedi'nin çocuklarının annesi vardı.
57 Akşam olunca Yusuf adında Arimateali zengin bir adam geldi, o da İsa'nın bir öğrencisiydi;
58 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. O zaman Pilatus cesedin verilmesini emretti.
59 Ve Yusuf cesedi alınca, onu temiz bir keten beze sardı,
60 Ve kayaya oymuş olduğu kendi yeni mezarına yatırdı; ve mezarın kapısına büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı.
61 Ve Mecdelli Meryem ile öbür Meryem orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.
62 § Şimdi ertesi gün, yani Hazırlık Günü sonrası, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un yanına toplanarak,
63 Efendi, dediler, o aldatıcının daha yaşarken, Üç gün sonra dirileceğim, dediğini hatırlıyoruz.
64 Onun için emret ki, üçüncü güne dek mezar güvenlik altına alınsın, yoksa öğ-

rencileri geceleyin gelip onu çalar, ve halka, O ölüler arasından dirildi, derler; böylece son aldatış ilkinden beter olur.
65 Pilatus onlara, Kolcularınız var, dedi; gidin, bildiğiniz gibi onu güvenlik altına alın.
66 Böylece gittiler, ve mezarı güvenlik altına aldılar, taşı mühürleyip kolcuları görev başına diktiler.

BÖLÜM 28

ŞABAT'IN sonunda, haftanın ilk gününe doğru, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye geldiler.
2 Ve, işte, büyük bir deprem oldu; çünkü Rab'bin meleği gökten indi, ve gelip kapıdan taşı yuvarladı, ve üstüne oturdu.
3 Çehresi şimşek gibi, ve giysisi kar gibi beyazdı;
4 Ve onun korkusundan kolcular titreyip ölü gibi oldular.
5 Ve melek cevap verip kadınlara, Siz korkmayın, dedi; çünkü çarmıha gerilmiş olan İsa'yı aradığınızı biliyorum.
6 O burada değildir; çünkü söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Rab'bin yattığı yeri görün.
7 Ve çabuk gidip onun ölüler arasından dirildiğini öğrencilerine bildirin; ve, işte, o sizden önce Celile'ye gidiyor; onu orada göreceksiniz; işte, ben size söyledim.
8 Ve onlar korku ve büyük sevinçle çabucak mezardan ayrıldılar; ve onun öğrencilerine haber vermeye koştular.
9 § Ve öğrencilerine bildirmeye giderlerken, işte, İsa onları karşılayıp, Selam size, dedi. Onlar da yaklaşıp ayaklarına sarıldılar, ve ona tapındılar.
10 O zaman İsa onlara, Korkmayın, dedi; gidip kardeşlerime söyleyin ki, Celile'ye gitsinler, ve beni orada görecekler.
11 § Şimdi onlar giderken, işte, kolculardan bazıları kente gelip vaki olan tüm şeyleri başkâhinlere bildirdiler.
12 Ve onlar ihtiyarlarla toplanıp danıştıktan sonra askerlere çok para vererek
13 Dediler ki, Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken onu çalıp götürdüler, deyin.
14 Ve eğer bu valinin kulağına gidecek olursa, biz onu kandırırız, ve sizi emin kılarız.
15 Böylece parayı alıp kendilerine öğretildiği gibi yaptılar; ve bu söylenti bugüne dek Yahudiler arasında yayılmıştır.
16 § O zaman on bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.
17 Ve onu gördükleri zaman, ona tapındılar; ama bazısı kuşku duydu.
18 Ve İsa yanlarına geldi ve onlara seslenip, Gökte ve yeryüzünde tüm kudret bana verildi, dedi.
19 § Bu nedenle gidin, ve tüm uluslara öğretin, onları Baba, ve Oğul, ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin;
20 Tüm şeyleri, size her ne emrettimse, tutmayı onlara öğretin; ve, işte, ben her zaman, ta dünyanın sonuna değin sizinle birlikteyim. Amin.

İNCİL

KT MARKOS'A

GÖRE

BÖLÜM 1

ALLAH'IN Oğlu İsa Mesih'in İncili'nin başlangıcı;
2 Peygamberlerde yazılı olduğu gibi: İşte, senin yüzünün önünden habercimi gönderiyorum, senin önünde senin yolunu hazırlayacak.
3 Çölde bağıran birinin sesi: Rab'bin yolunu hazırlayın, onun patikalarını düzleyin.
4 Yahya çölde vaftiz ediyor, ve günahların bağışlanması için tövbe vaftizini vaaz ediyordu.
5 Ve tüm Yahudiye ülkesi, ve Yeruşalimliler ona çıkıyor, ve günahlarını itiraf edip onun tarafından Ürdün Irmağı'nda hepsi vaftiz ediliyorlardı.
6 Ve Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde de deriden kuşağı vardı; ve çekirge ve yaban balı yerdi;
7 Ve vaaz ederek şöyle diyordu: Benden sonra benden daha güçlü biri geliyor, eğilip onun ayakkabılarının bağını çözmeye layık değilim.
8 Ben gerçekten sizi suyla vaftiz ettim, ama o sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir.
9 Ve o günlerde vaki oldu ki, İsa Celile'nin Nasırası'ndan gelip Yahya tarafından Ürdün'de vaftiz edildi.
10 Ve hemen sudan çıkarak, göklerin açıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü;
11 Ve gökten, Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum, diyen bir ses geldi.
12 Ve Ruh onu hemen çöle sürdü.
13 Ve orada çölde kırk gün kalarak Şeytan tarafından denendi; ve yabanıl hayvanlarla birlikteydi; ve melekler ona hizmet etti.
14 Şimdi Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Allah'ın Krallığı'nın İncili'ni vaaz ederek Celile'ye geldi,
15 Ve, Vakit tamam oldu, ve Allah'ın Krallığı yaklaştı; tövbe edin, ve İncil'e iman edin, diyordu.
16 Şimdi Celile Denizi'nin kıyısında yürürken, Simon ile kardeşi Andreas'ı gördü, denize ağ atıyorlardı; çünkü balıkçıydılar.
17 Ve İsa onlara, Ardımdan gelin, ve sizi insan tutan balıkçılar olmaya yapacağım, dedi.
18 Onlar da hemen ağlarını bırakıp onun ardından gittiler.
19 Ve oradan biraz ileri gidince Zebedi'nin oğlu Yakup'u ve kardeşi Yuhanna'yı gördü, bunlar da teknede ağlarını onarıyorlardı.
20 Ve hemen onları çağırdı; onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp onun ardından gittiler.
21 Ve Kefernahum'a girdiler; ve hemen Şabat gününde havraya girip öğretiyordu.
22 Ve onlar onun öğretisine şaşıp kaldılar; çünkü onlara yetkili biri gibi öğretiyordu, ve yazıcılar gibi değil.
23 Ve onların havrasında kirli ruhlu bir adam vardı; ve bağırarak,
24 Bırak bizi, dedi, bizimle neyin var, ey Nasıralı İsa? bizi helak etmeye mi geldin? senin kim olduğunu biliyorum, Allah'ın Kutsalı.
25 Ve İsa onu azarlayıp, Sus, ve ondan çık, dedi.
26 Ve kirli ruh onu yırtıp yüksek sesle bağırdıktan sonra ondan çıktı.
27 Ve hepsi şaşıp kaldı, öyle ki birbirlerine,

Bu nedir? diye sordular, ne yeni öğreti bu? çünkü kirli ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da buyruğuna uyuyorlar.
28 Ve onun ünü hemen Celile çevresindeki tüm yöreye yayıldı.
29 Ve havradan çıkınca, hemen Yakup ve Yuhanna'yla birlikte Simon ve Andreas'ın evine girdiler.
30 Ama Simon'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu, ve hemen onun hakkında ona söylediler.
31 O da gelip onu elinden tuttu, ve onu kaldırdı; ve ateş onu hemen bıraktı, ve onlara hizmet etti.
32 Ve akşam olup güneş batınca, tüm illetlileri, ve iblislere tutulmuş olanları kendisine getirdiler.
33 Ve tüm kent kapıya toplanmıştı.
34 O da çeşitli illetler yüzünden hastalık çeken birçok kişiyi iyileştirdi, ve birçok iblisi kovdu; ve iblislerin konuşmasına izin vermiyordu, çünkü kendisini tanıyorlardı.
35 Ve sabah çok erken, ortalık henüz ağarmadan kalktı, çıkıp ıssız bir yere gitti, ve orada dua etti.
36 Ve Simon ve onunla birlikte olanlar onun arkasından gittiler.
37 Ve onu bulunca kendisine, Tüm insanlar seni arıyor, dediler.
38 O da onlara, Yakın olan kasabalara gidelim ki, oralarda da vaaz edeyim; çünkü bunun için çıktım.
39 Ve tüm Celile'de havralarında vaaz ediyor, ve iblisleri kovuyordu.
40 Ve yanına bir cüzamlı geldi, ona yalvararak, ve ona diz çökerek kendisine, Eğer istersen, beni temiz kılabilirsin, dedi.
41 Ve İsa acıyarak elini uzatıp ona dokundu, ve kendisine, İsterim, temiz ol, dedi.
42 Ve konuştuğu gibi, cüzam hemen ondan gitti, ve temiz oldu.
43 Ve onu sıkıca uyardı, ve hemen onu gönderdi;
44 Ve ona, Sakın hiçbir adama bir şey söylemeyesin, dedi; ama yoluna git, kendini kâhine göster, ve onlara tanıklık olsun diye, temizliğin için Musa'nın emrettiği şeyleri sun.
45 Ama o çıktı, ve onu her tarafa yayıp haberi duyurmaya başladı, öyle ki, İsa artık kente açıkça giremez oldu, ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu; ve her yerden ona geliyorlardı.

BÖLÜM 2

VE birkaç gün sonra yine Kefernahum'a girdi; ve evde olduğu işitildi.
2 Ve hemen o kadar insan toplandı ki, kapı yanında bile duracak yer kalmamıştı; ve onlara sözü vaaz ediyordu.
3 Ve dört kişi tarafından taşınan inmeli bir hastayı getirip kendisine geldiler.
4 Ve kalabalıktan ona yaklaşamayınca, bulunduğu yerin damını açtılar, ve onu deldikten sonra inmelinin yattığı döşeği aşağı indirdiler.
5 İsa onların imanını görünce inmeliye, Oğul, günahların sana bağışlandı, dedi.
6 Ama yazıcılardan bazıları orada oturup yüreklerinde düşünüyorlardı:
7 Bu adam neden böyle küfürler söylüyor? yalnız Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir?
8 İsa da içlerinde böyle düşündüklerini hemen ruhunda bilerek onlara, Yüreklerinizde neden bu şeyleri düşünüyorsunuz? dedi.
9 Hangisi daha kolay, inmeliye, Günahların sana bağışlandı, demek mi, yoksa, Kalk, ve yatağını topla, ve yürü, demek mi?
10 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamak kudretine sahip olduğunu bilesiniz diye, (inmeliye dedi ki,)
11 Sana söylüyorum, Kalk, ve yatağını topla, ve yoluna evine git.
12 O da hemen kalktı, yatağı topladı, ve hepsinin önünde çıkıp gitti; öyle ki, hepsi şaşakalmıştı, ve Allah'ı yücelterek, Böylesini hiç görmedik, dediler.

13 Ve yine deniz kıyısına çıktı; ve tüm kalabalık ona geliyor, o da onlara öğretiyordu.
14 Ve geçerken, gümrük yerinde oturan Alfeus oğlu Levi'yi gördü, ve ona, Ardımdan gel, dedi. O da kalkıp ardından gitti.
15 Ve vaki oldu ki, İsa onun evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkârlar da İsa'yla ve öğrencileriyle birlikte oturdular; çünkü çok vardı, ve onun ardından gittiler.
16 Ve yazıcılar ve Ferisiler, onu vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yediğini görünce, öğrencilerine, Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyor? dediler.
17 İsa bunu işitince onlara, Sağlamların değil, ama hastaların hekime ihtiyacı var, dedi; ben doğruları değil, ama günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.
18 Ve Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyorlardı; ve gelip ona, Neden Yahya'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutuyor da, senin öğrencilerin oruç tutmuyor? dediler.
19 Ve İsa onlara dedi ki, Güvey kendileriyle birlikteyken, gelin odasının çocukları oruç tutabilir mi? güvey onlarla birlikte oldukça oruç tutamazlar.
20 Ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek, ve o zaman, o günlerde oruç tutacaklar.
21 Hiçbir adam da eski bir giysiye yeni bir kumaş parçası dikmez; yoksa onu bütünleyen yeni parça eskisinden koparır, ve yırtık daha beter olur.
22 Ve hiçbir adam yeni şarabı eski tulumlara koymaz; yoksa yeni şarap tulumları patlatır, ve şarap dökülür, tulumlar da bozulur; ama yeni şarap yeni tulumlara koyulmalı.
23 Ve vaki oldu ki, Şabat gününde ekinler arasından geçiyordu; öğrencileri de yolda giderken başakları koparmaya başladılar.
24 Ve Ferisiler ona, Bak, neden Şabat gününde yasal olmayanı yapıyorlar? dediler.
25 O da onlara dedi ki, Davut'un, kendisi ve yanındakiler aç ve muhtaç kalınca ne yaptığını hiç okumadınız mı?
26 Büyük kâhin Abiatar'ın günlerinde nasıl Allah'ın evine girip kâhinlerden başkasının yemesi yasal olmayan huzur ekmeklerini yediğini, ve yanındakilere de verdiğini?
27 Ve onlara, Şabat insan için oldu, ve insan Şabat için değil, dedi.
28 Bu nedenle İnsanoğlu Şabat'ın da Rabbi'dir.

BÖLÜM 3

VE yine havraya girdi; ve orada eli kurumuş bir adam vardı.
2 Onlar da onu suçlamak için, Şabat gününde onu iyileştirecek mi diye onu gözetliyorlardı.
3 O da eli kurumuş adama, Ortaya çık, dedi.
4 Ve onlara, Şabat günlerinde iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı yasaldır? hayat kurtarmak mı, yoksa öldürmek mi? dedi. Ama onlar sustular.
5 Ve çevresindekilere öfkeyle baktıktan sonra, onların yüreklerinin katılığından kederlenerek adama, Elini uzat, dedi. O da uzattı; ve eli diğeri gibi sağlam oldu.
6 Ve Ferisiler dışarı çıkıp onu nasıl helak etsinler diye Hirodesçilerle birlikte ona karşı hemen danıştılar.
7 Ama İsa öğrencileriyle birlikte denize çekildi; ve Celile'den, ve Yahudiye'den,
8 Ve Yeruşalim'den, ve İdumeya'dan, ve Ürdün'ün ötesinden büyük bir kalabalık onun ardından gitti; ve Sur ile Sayda yöresinden olanlar, büyük bir kalabalık, onun ne büyük şeyler yaptığını işiterek, ona geldiler.
9 Ve kalabalıktan ötürü, kendisini sıkıştırmasınlar diye, yanında küçük bir teknenin beklemesini öğrencilerine söyledi.
10 Çünkü birçoklarına şifa vermişti; öyle ki,

dertleri olanların hepsi, ona dokunmak için üzerine üşüşüyorlardı.
11 Ve kirli ruhlar onu gördükleri zaman, önünde yere düşüp, Sen Allah'ın Oğlu'sun, diye bağırıyorlardı.
12 Ve onun kim olduğunu açıklamasınlar diye onları sıkıca uyardı.
13 Ve dağa çıkıp istediği kişileri yanına çağırdı; onlar da yanına geldiler.
14 Ve kendisiyle birlikte bulunsunlar, ve onları vaaz etmeye göndersin,
15 Ve hastalıkları iyileştirmeye ve iblisleri kovmaya kudretleri olsun diye on iki kişi atadı:
16 Ve Simon'a Petrus adını verdi;
17 Ve Zebedi'nin oğlu Yakup, ve Yakup'un kardeşi Yuhanna; ve onlara Boanerces, yani, Gök gürlemesi oğulları adını verdi;
18 Ve Andreas, ve Filipus, ve Bartolomeus, ve Matta, ve Tomas, ve Alfeus oğlu Yakup, ve Taddeus, ve Kenanî Simon,
19 Ve Yahuda İskariyot, ki bu da onu ele verdi; ve bir eve girdiler.
20 Ve yine kalabalık toplandı, öyle ki ekmek bile yiyemiyorlardı.
21 Ve arkadaşları bunu duyunca, onu tutmaya çıktılar; çünkü, Aklını kaçırmış, diyorlardı.
22 § Yeruşalim'den inen yazıcılar da, Onda Beelzebub var, ve iblislerin reisi aracılığıyla iblisleri kovuyor, diyorlardı.
23 Ve onları yanına çağırıp kendilerine benzetmelerle seslendi: Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?
24 Ve eğer bir krallık kendine karşı bölünmüşse, o krallık ayakta kalamaz.
25 Ve eğer bir ev kendine karşı bölünmüşse, o ev ayakta kalamaz.
26 Ve eğer Şeytan kendisine karşı kalkıp bölünürse, ayakta kalamaz, ama sonu var.
27 Hiçbir adam güçlü bir adamın evine girip mallarını yağma edemez, meğerki, önce o güçlü adamı bağlasın; ve o zaman evini yağma eder.
28 Doğrusu size derim ki, Tüm günahlar insanoğullarına bağışlanacaktır, küfürler de, her ne küfrettilerse;
29 Ama Kutsal Ruh'a karşı küfreden, sonsuzluk boyunca bağışlanmayacak, ama ebedi azap tehlikesindedir;
30 Çünkü onlar, Onda kirli ruh vardır, diyorlardı.
31 § O zaman onun kardeşleri ve annesi geldi, ve dışarıda durup kendisine göndererek onu çağırdılar.
32 Ve kalabalık onun çevresinde oturuyordu, ve ona, İşte, Annen ve kardeşlerin dışarıda seni arıyorlar, dediler.
33 O da onlara cevap verip, Kimdir annem ya da kardeşlerim? dedi.
34 Ve etrafına, çevresinde oturanlara bakıp, İşte annem ve kardeşlerim! dedi.
35 Çünkü her kim Allah'ın isteğini yaparsa, kardeşim, ve kızkardeşim ve annem odur.

BÖLÜM 4

VE yine deniz kıyısında öğretmeye başladı; ve ona öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, kendisi bir tekneye binip deniz üzerinde oturdu; ve bütün kalabalık deniz kıyısında, karadaydı.
2 Ve onlara benzetmelerle çok şeyler öğretti, ve öğretisinde onlara,
3 Dinleyin, dedi; İşte, bir ekinci ekmeye çıktı;
4 Ve vaki oldu ki, o ekerken kimi yol kenarına düştü, ve hava kuşları gelip onu yediler.
5 Ve kimi toprağı çok olmayan kayalık yere düştü; ve hemen filizlendi, çünkü toprağının derinliği yoktu;
6 Ama güneş doğunca kavruldu; ve kökü olmadığından kurudu.
7 Kimi de dikenler arasına düştü, ve dikenler büyüyüp onu boğdular, ve ürün vermedi.
8 Ve başkası iyi toprağa düştü, ve ürün verdi ki büyüyüp çoğaldı; ve bazısı otuz, ve bazısı altmış, ve bazısı yüz getirdi.
9 Ve onlara, İşitecek kulakları olan işitsin,

dedi.
10 Ve yalnız kalınca, Onikiler'le birlikte yanında bulunanlar kendisinden benzetmeyi sordular.
11 O da onlara, Allah'ın Krallığı'nın sırrını bilmek size verilmiştir, dedi; ama dışarıda olanlara bütün bu şeyler benzetmelerle yapılır;
12 Öyle ki, görerek görsünler, ve farkına varmasınlar; ve işiterek işitsinler, ve anlamasınlar; olmaya ki hiçbir zaman dönsünler de günahları onlara bağışlansın.
13 Ve onlara, Siz bu benzetmeyi bilmiyor musunuz? dedi; ve öyleyse, tüm benzetmeleri nasıl bileceksiniz?
14 § Ekinci sözü eker.
15 Ve sözün ekildiği, yolun kenarındakiler şunlardır: ama işittikleri zaman hemen Şeytan gelir, ve yüreklerine ekilen sözü alır götürür.
16 Ve aynı şekilde kayalıklara ekilenler şunlardır: onlar sözü işittikleri zaman, onu hemen sevinçle kabul ederler;
17 Ve kendilerinde kök yoktur, ve böylece ancak bir süre dayanırlar; sonra sözden dolayı sıkıntı ya da zulüm olunca, hemen sürçerler.
18 Ve dikenler arasında ekilenler şunlardır ki, sözü işitirler,
19 Ve dünyanın kaygıları, ve zenginliğin aldatıcılığı, ve başka şeylerin arzuları araya girip sözü boğarlar, ve ürünsüz olur.
20 Ve iyi toprağa ekilenler şunlardır ki, sözü işitirler, ve onu kabul ederler, ve bazısı otuz kat ürün verir, bazısı altmış, bazısı da yüz.
21 § Ve onlara, Kandil, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına konulmak için mi getirilir? dedi; kandilliğe konulmak için değil mi?
22 Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yoktur; ve aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.
23 Eğer bir adamın işitecek kulakları varsa, işitsin.
24 Ve onlara, İşittiğinize dikkat edin, dedi; ölçtüğünüz ölçüyle size ölçülecektir; ve siz işitenlere daha da çok verilecek.
25 Çünkü kimin varsa, ona verilecek; ve kimin yoksa, kendisinde olan da ondan alınacak.
26 § Ve dedi ki, Allah'ın Krallığı şöyledir: sanki bir adam toprağa tohum saçar;
27 Ve gece gündüz uyuyup kalkar, ve tohum filizlenir ve gelişir, nasıl, o bilmez.
28 Çünkü toprak kendiliğinden ürün, önce filiz, sonra başak, sonra da başağı dolduran taneleri, getirir.
29 Ama ürün olgunlaşınca, hemen orağını salar, çünkü biçme zamanı gelmiştir.
30 § Ve dedi ki, Allah'ın Krallığı'nı neye benzetelim? ya da onu hangi karşılaştırmayla karşılaştıralım?
31 Hardal tanesi gibidir: toprağa ekilirken, yeryüzündeki tüm tohumların en küçüğüdür;
32 Ama ekildikten sonra büyür, ve tüm bitkilerden daha büyük olur, ve büyük dallar salar, öyle ki, hava kuşları onun gölgesi altında barınabilir.
33 Ve onlara, onu işitebildiklerine göre, sözü buna benzer çok benzetmelerle söylerdi.
34 Ama benzetme kullanmadan onlara seslenmezdi; ve yalnız kaldıklarında, öğrencilerine tüm şeyleri açıklardı.
35 Ve aynı gün, akşam olunca onlara, Karşı yakaya geçelim, dedi.
36 Onlar da kalabalığı salıverdikten sonra, teknede bulunduğu gibi onu aldılar. Ve onunla beraber başka küçük tekneler de vardı.
37 Ve büyük bir rüzgâr fırtınası kalktı, ve dalgalar tekneye öyle saldırıyordu ki, tekne artık suyla dolmuştu.
38 O ise teknenin kıçındaydı, yastık üzerinde uyuyordu; onlar da onu uyandırıp, Öğretmen, mahvolmamıza aldırış etmiyor musun? dediler.
39 O da kalkıp rüzgârı azarladı, ve denize, Sus, sakin ol, dedi. Ve rüzgâr dindi, ve bü-

yük limanlık oldu.
40 Ve onlara, Niçin böyle korkaksınız? nasıl olur da imanınız yok? dedi.
41 Onlar da çok korkup birbirlerine, Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da, deniz de ona itaat ediyor? dediler.

BÖLÜM 5

VE denizin karşı yakasına, Gadaraniler'in memleketine geldiler.
2 Ve tekneden çıkınca, kirli ruhlu bir adam mezarlardan çıkıp onu hemen karşıladı.
3 Onun konutu mezarlar arasındaydı; ve onu artık hiçbir adam zincirlerle bile bağlayamıyordu.
4 Çünkü çok kez zincirlerle ve ayak köstekleriyle bağlanmıştı, ve onun tarafından zincirler koparılmış, ve köstekler parçalanmıştı; ve hiçbir adam onunla başa çıkamıyordu.
5 Ve daima, gece gündüz, dağlarda, ve mezarlarda bulunup bağırırdı, ve kendisini taşlarla yaralardı.
6 Ama İsa'yı uzaktan görünce, koşup ona tapındı,
7 Ve yüksek sesle bağırıp, Ey İsa, en yüce Allah'ın Oğlu, benimle neyin var? Allah hakkı için sana yalvarırım ki, bana azap etmeyesin, dedi.
8 Çünkü ona, Ey kirli ruh, çık bu adamın içinden, demişti.
9 Ve ona, Adın ne? diye sordu. O da cevap verip, Adım Lejyon, çünkü biz çokluğuz, dedi.
10 Ve kendilerini o memleketin dışına göndermemesi için ona çok yalvardı.
11 Şimdi orada, dağlara yakın otlamakta olan büyük bir domuz sürüsü vardı.
12 Ve iblislerin hepsi ona, Bizi domuzlara gönder, onlara girelim, diye yalvardılar.
13 Ve İsa onlara hemen izin verdi. Ve kirli ruhlar çıkıp domuzların içine girdiler; ve iki bin kadar olan o sürü uçurumdan aşağı denize atıldı, ve denizde boğuldu.
14 Ve domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde bunu anlattılar. Ve onlar olup biteni görmeye çıktılar.
15 Ve İsa'nın yanına geldiler, ve kendisinde lejyon bulunup iblise tutulmuş olan adamı oturmuş, ve giyinmiş, ve aklı başında gördüler; ve korktular.
16 Ve bunu görenler, iblise tutuklu olana nasıl olduğunu, ve domuzlar hakkında da onlara anlattılar.
17 Onlar da, kendi sınırlarından ayrılması için ona yalvarmaya başladılar.
18 Ve o tekneye binince, önceleri iblise tutulmuş adam kendisine yalvardı ki onunla beraber bulunsun.
19 Fakat İsa ona izin vermedi, ama kendisine, Evine, arkadaşlarına git, dedi, ve Rab'bin senin için nasıl büyük şeyleri yaptığını, ve sana acıdığını onlara anlat.
20 O da gitti, ve İsa'nın kendisi için nasıl büyük şeyleri yaptığını Dekapolis'te yaymaya başladı; ve tüm insanlar şaşıp kalıyordu.
21 Ve İsa yeniden tekneyle karşı yakaya geçtiği zaman, yanına çok halk toplandı; o da deniz kıyısındaydı.
22 Ve, işte, havra yöneticilerinden Yairus adında biri geldi; ve onu görünce ayaklarına kapandı,
23 Ve ona çok yalvararak, Küçük kızım can çekişiyor, dedi, sana yalvarırım, gel, ve ellerini üzerine koy ki şifa bulsun; ve yaşayacaktır.
24 Ve İsa onunla birlikte gitti; ve çok halk ardından gidip onu sıkıştırıyordu.
25 Ve on iki yıldan beri kanaması,
26 Ve bir sürü hekimin elinden çok şeyler çekmiş, ve tüm varını yoğunu harcamış, ve hiçbir yararı olmamış, ama daha kötü olmuş olan bir kadın,
27 İsa hakkında işitince, kalabalıkta arkadan gelip giysisine dokundu.
28 Çünkü, Yalnız giysilerine dokunsam, iyileşeceğim, diyordu.
29 Ve onun kanının kaynağı hemen kurudu; ve o dertten iyi olduğunu bedeninde

hissetti.
30 Ve hemen İsa, ondan güç çıktığını kendisinde bilerek, kalabalık içinde dönüp, Giysilerime kim dokundu? dedi.
31 Öğrencileri de ona, Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun da, Bana kim dokundu, mu diyorsun? dediler.
32 Ve bunu yapmış olanı görmek için çevresine bakıyordu.
33 Ama kadın kendisine olanı bildiğinden, korkarak ve titreyerek geldi ve önünde yere kapanıp ona tüm gerçeği söyledi.
34 O da ona, Ey kız, imanın seni iyileştirdi; esenlikle git, ve derdinden sağlık bul, dedi.
35 O daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden bazıları gelip, Kızın öldü, dediler; artık niçin Öğretmen'e zahmet veriyorsun?
36 İsa söylenen sözü işitince, havra yöneticisine, Korkma, sadece iman et, dedi.
37 Ve Petrus, ve Yakup, ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'dan başka hiçbir adamın onun ardından gitmesine izin vermedi.
38 Ve havra başkanının evine gelip gürültülü kargaşalığı, ve çok ağlayan ve çığlık atanları gördü.
39 Ve içeri girince onlara, Neden gürültü ediyor, ve ağlıyorsunuz? dedi; kız ölmedi, ancak uyuyor.
40 Ve ona alaylı alaylı güldüler. Ama o hepsini dışarı çıkardıktan sonra, kızın babasını ve annesini, ve kendi yanındakileri alıp kızın yattığı yere girdi.
41 Ve kızın elinden tutup ona, Talita kumi, dedi; ki çevrilirse, Kızcağız, sana söylüyorum, kalk, demektir.
42 Kız da hemen kalktı, ve yürüdü; çünkü on iki yaşındaydı. Ve onlar derin bir şaşkınlığa kapıldılar.
43 Ve bunu hiçbir adam bilmesin diye onları sıkıca uyardı; ve kıza yiyecek bir şey verilmesini emretti.

BÖLÜM 6

VE oradan ayrılıp kendi memleketine geldi; öğrencileri de ardından gittiler.
2 Ve Şabat günü olunca, havrada öğretmeye başladı; ve birçok kişi onu işiterek şaşıp kaldı, Bu adama bu şeyler neredendir? dediler; ve kendisine verilen bu bilgelik nedir ki, elleriyle böyle güçlü işler bile yapılıyor?
3 Meryem'in oğlu, Yakup'un, ve Yoses'in, ve Yahuda'nın, ve Simon'un kardeşi, marangoz değil mi bu? ve kızkardeşleri burada bizimle değil mi? Ve onda sürçtüler.
4 Ama İsa onlara, Bir peygamber kendi memleketinden, ve akrabaları arasından, ve kendi evinden başka yerde aşağı görülmez, dedi.
5 Ve orada hiçbir güçlü iş yapamadı, ancak birkaç hasta üzerine ellerini koyup onlara şifa verdi.
6 Ve onların imansızlığına şaştı. Ve çevredeki köyleri dolaşarak öğretiyordu.
7 § Ve Onikiler'i yanına çağırıp onları ikişer ikişer göndermeye başladı; ve onlara kirli ruhlar üzerinde kudret verdi;
8 Ve yolculuk için değnekten başka bir şey -ne torba, ne ekmek, ne de keselerinde para- almamalarını;
9 Ama çarık giymelerini; ve iki mintan giymemelerini emretti.
10 Ve onlara, Her nerede bir eve girerseniz, o yerden ayrılıncaya dek orada kalın, dedi.
11 Ve her kim sizi kabul etmez, ve sizi dinlemezse, oradan ayrılırken, onlara karşı tanıklık için ayağınızın altındaki tozu silkin. Doğrusu size derim ki, Yargı gününde Sodom ve Gomorra'nın hali o kentin halinden daha dayanılır olacak.
12 Onlar da çıkıp insanların tövbe etmesi gerek diye vaaz ettiler.
13 Ve birçok iblis kovdular; ve birçok hastayı yağla meshedip onlara şifa verdiler.
14 Kral Hirodes de onun hakkında işitti; (çünkü onun ismi her tarafa yayılmıştı;) ve, Vaftizci Yahya ölüler arasından dirilmiştir, ve bunun için kendisinde güçlü işler işlemektedir, dedi.

15 Başkaları, O İlyas'tır, diyorlardı. Başkaları da, Peygamberdir ya da peygamberlerden biri gibidir, diyorlardı.
16 Ama Hirodes bunu duyunca, Başını kestirdiğim Yahya'dır, ölüler arasından dirilmiştir, dedi.
17 Çünkü Hirodes'in kendisi gönderip Yahya'yı tutuklamış, ve kardeşi Filipus'un karısı Hirodiyas'tan ötürü onu hapishaneye bağlamıştı; çünkü onunla evlenmişti.
18 Çünkü Yahya Hirodes'e, Kardeşinin karısını almak sana yasal değildir, demişti.
19 Hirodiyas bu yüzden ona kin bağlamıştı, ve onu öldürmek istiyor, ama yapamıyordu;
20 Çünkü Hirodes, adil ve kutsal bir adam olduğunu bilerek, Yahya'dan korkar, ve onu korurdu; ve onu dinlediği zaman, çok şeyler yapar, ve onu memnuniyetle dinlerdi.
21 Ve uygun bir gün gelince, ki Hirodes kendi doğum gününde saray büyüklerine, binbaşılara ve Celile'nin ileri gelenlerine bir akşam yemeği yaptı;
22 Ve o Hirodiyas'in kızı girip dans edince, ve Hirodes'in ve kendisiyle birlikte sofrada oturanların hoşuna gidince, kral kıza, Dile benden, her ne istersen, ve onu sana vereceğim, dedi.
23 Ve, Benden her ne dilersen, krallığımın yarısına kadar, onu sana vereceğim, diye ona yemin etti.
24 O da çıkıp annesine, Ne dileyeyim? dedi. Ve o, Vaftizci Yahya'nın başını, dedi.
25 Ve hemen aceleyle kralın yanına girip, Vaftizci Yahya'nın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni isterim, diyerek dilekte bulundu.
26 Ve kral çok üzüldü; ama andından ve sofrada kendisiyle oturanlardan ötürü onu reddetmek istemedi.
27 Ve kral hemen bir cellat gönderip onun başını getirilmesini emretti; o da gidip hapishanede onun başını kesti,
28 Ve başını bir tepsi üzerinde getirip kıza verdi; kız da onu annesine verdi.
29 Ve onun öğrencileri bunu duyunca gelip cesedini kaldırdılar, ve onu bir mezara koydular.
30 Ve elçiler İsa'nın yanına toplanıp tüm şeylerini, hem yaptıklarını hem de öğrettiklerini, ona anlattılar.
31 O da onlara, Siz kendiniz tek başınıza ıssız bir yere gelin de biraz dinlenin, dedi; çünkü gelip gidenler pek çoktu, ve yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.
32 Ve tekneyle tek başlarına ıssız bir yere gittiler.
33 Ve giderlerken halk onları gördü, birçokları da onu tanıdı, ve tüm kentlerden yaya olarak oraya koşup onlardan önce yetiştiler, ve onun yanına toplandılar.
34 İsa da çıkınca çok halk gördü, ve onlara karşı acımayla doldu, çünkü çobansız koyunlar gibiydiler; ve onlara çok şeyler öğretmeye başladı.
35 Ve artık gün ilerlemiş olduğundan, öğrencileri ona gelip, Burası ıssız bir yer, dediler, vakit de çok geç,
36 Onları salıver de çevredeki çiftliklere ve köylere gidip kendilerine ekmek alsınlar; çünkü yiyecekleri yok.
37 O da cevap verip onlara, Siz onlara yiyecek verin, dedi. Ve onlar ona, Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp da onlara yedirelim mi? dediler.
38 O onlara, Kaç ekmeğiniz var? gidin bakın, dedi. Onlar da öğrenip, Beş, dediler, ve iki balık.
39 Ve o onlara, herkesi küme küme yeşil otların üzerine oturtmalarını emretti.
40 Onlar da yüzer, ve ellişer kişilik bölükler halinde oturdular.
41 Ve beş ekmekle iki balığı alıp göğe baktı, ve kutsadı, ve ekmekleri kırdı, ve önlerine koymaları için onları öğrencilerine verdi; iki balığı da hepsine bölüştürdü.
42 Ve hepsi yiyip doydular.
43 Ve parçalardan ve balıklardan on iki küfe dolusu topladılar.

44 Ve ekmeklerden yiyenler beş bin kadar erkekti.
45 Ve bundan hemen sonra, kendisi halkı salarken, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya, Beytsayda'ya geçsinler diye öğrencilerini zorladı.
46 Ve onları salıverdikten sonra, dua etmek için dağa gitti.
47 Ve akşam olduğunda, tekne denizin ortasındaydı, ve o yalnız başına karadaydı.
48 Ve onların kürek çekmekte zorlandıklarını gördü, çünkü rüzgâr onlara karşıydı; ve gecenin dördüncü nöbeti sıralarında denizin üstünde yürüyerek onlara geldi, ve yanlarından geçmek istedi.
49 Ama onlar kendisini denizin üstünde yürümekte görünce, ruh olduğunu sandılar, ve bağırdılar;
50 Çünkü onların hepsi onu gördü, ve tedirgin oldular. Ve hemen onlarla konuştu, ve onlara, Yüreklenin, ben'im, korkmayın, dedi.
51 Ve onların yanına tekneye bindi; ve rüzgâr dindi; onlar ise içlerinde aşırı derecede şaştılar, ve hayret ettiler.
52 Çünkü ekmek mucizesini düşünüp taşınmadılar; çünkü yürekleri katılaşmıştı.
53 Ve karşıya geçince, Genesaret ülkesine gelip kıyıya yanaştılar.
54 Ve onlar tekneden inince, onu hemen tanıdılar,
55 Ve koşa koşa çevredeki yörenin tümünü dolaştılar, ve onun nerede olduğunu işitip hastaları döşekler üzerinde oraya götürmeye başladılar.
56 Ve köylere, ya da kentlere, ya da çiftliklere, her nereye girdiyse, hastaları sokaklara yatırıyorlar, ve sadece giysisinin eteği bile olsa dokunsunlar diye ona yalvarıyorlardı; ve ona kaç kişi dokunduysa iyileşiyordu.

BÖLÜM 7

O ZAMAN Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı yazıcılar onun yanına toplandılar.
2 Ve onun öğrencilerinden bazılarının kirli, yani yıkanmamış ellerle ekmek yediklerini görünce, hata buldular.
3 Çünkü Ferisiler ve tüm Yahudiler, ihtiyarların geleneğini tutup ellerini çok kere yıkamadıkça yemek yemezler.
4 Ve çarşıdan geldiklerinde yıkanmadan yemek yemezler. Ve kâseler, ve çanaklar, ve bakır kapları, ve masaların yıkanması gibi başka birçok şeyler vardır ki, bunları tutmayı kabul ettiler.
5 O zaman Ferisiler'le yazıcılar ona sordular: Öğrencilerin neden ihtiyarların geleneğine göre yürümeyip yıkanmamış ellerle ekmek yiyorlar?
6 O cevap verip onlara dedi ki, İşaya siz ikiyüzlülerle ilgili olarak iyi peygamberlik etmiştir, yazılı olduğu gibi: Bu halk dudaklarıyla beni sayar, ama yürekleri benden uzaktır.
7 Ama bana boş yere taparlar, insan emirlerini öğretiler olarak öğretirler.
8 Çünkü siz Allah'ın emrini bırakıp insanların geleneğini tutuyorsunuz; kâselerin ve çanakların yıkanması gibi; ve bunun gibi başka birçok şeyler yaparsınız.
9 Ve onlara, Kendi geleneğinizi tutmak için Allah'ın emrini ne güzel reddedersiniz, dedi.
10 Çünkü Musa, Babana ve annene saygı göster; ve, Babaya ya da anneye söven mutlaka öldürülsün, demişti.
11 Ama siz, Eğer bir adam babasına ya da annesine, Benden görebileceğin yardım Kurban'dır, yani bir armağandır, derse, özgür olacaktır, diyorsunuz.
12 Ve artık babası ya da annesi için hiçbir şey yapmasına onu bırakmazsınız;
13 Böylece naklettiğiniz geleneğinizle Allah'ın sözünü geçersiz kılıyorsunuz; ve buna benzer birçok şeyler yaparsınız.

14 § Ve tüm halkı yanına çağırıp onlara, Hepiniz beni dinleyin, ve anlayın, dedi;
15 Bir adamın dışından içine girip onu kirletebilecek hiçbir şey yoktur; ama adamı kirleten, içinden çıkan şeylerdir.
16 Eğer bir adamın işitecek kulakları varsa, işitsin.
17 Ve halkın yanından eve girince, öğrencileri ona benzetme hakkında sordular.
18 O da onlara, Siz de mi öyle anlayışsızsınız? dedi. Anlamıyor musunuz ki, dışarıdan adamın içine herhangi şey girse, onu kirletemez;
19 Çünkü onun yüreğine girmiyor, ama mideye, ve tüm yemekleri temizleyerek dışarıya lağımın içine gider.
20 Ve, Adamı kirleten, adamdan çıkandır, dedi.
21 Çünkü içerden, insanların yüreğinden kötü düşünceler, zinalar, fuhuşlar, cinayetler,
22 Hırsızlıklar, açgözlülük, şer, hile, şehvet, kemgözlük, küfür, kibir, akılsızlık çıkar.
23 Bu kötü şeylerin hepsi içten çıkar, ve adamı kirletir.
24 § Ve oradan kalkıp Sur ve Sayda sınırlarına gitti, ve bir eve girdi, ve hiçbir adamın bunu bilmesini istemedi; ama gizlenemedi.
25 Çünkü küçük kızında kirli ruh olan bir kadın, onun hakkında haber aldı, ve gelip ayakları önüne düştü;
26 Kadın Yunanlı olup Suriye-Fenike ırkındandı; ve kızından iblisi kovması için ona yalvardı.
27 Ama İsa ona, Bırak, önce çocuklar doysunlar, dedi, çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak iyi değildir.
28 O da cevap verip ona, Evet, ya Rab, dedi, ama köpekler de sofranın altında çocukların kırıntılarından yer.
29 O da ona, Bu sözden ötürü yoluna git, iblis kızından çıkmıştır, dedi.
30 Ve evine geldiğinde iblisi çıkmış, kızını yatakta yatar buldu.
31 § Ve yine Sur ve Sayda sınırlarından ayrılıp Dekapolis sınırları ortasından Celile Denizi'ne geldi.
32 Ve ona sağır ve peltek dilli birini getirdiler; ve elini üzerine koyması için ona yalvardılar.
33 O da onu kalabalıktan ayrı bir yana aldı, ve parmaklarını kulaklarına soktu, ve tükürüp diline dokundu;
34 Ve göğe bakarak içini çekti, ve ona, Effata, yani, Açıl, dedi.
35 Ve kulakları hemen açıldı, ve dilinin bağı çözüldü, ve düzgün olarak konuştu.
36 Ve bunu hiçbir adama söylemesinler diye onları uyardı; ama onları ne kadar uyardıysa, onlar bunu o kadar çok yaydılar;
37 Ve pek çok şaşıyor, Tüm şeyleri iyi yaptı; hem sağırları işittiriyor, hem dilsizleri konuşturuyor, diyorlardı.

BÖLÜM 8

O GÜNLERDE kalabalık büyük olup yiyecek bir şeyleri olmadığından İsa öğrencilerini yanına çağırıp onlara,
2 Kalabalığa acıyorum, dedi, çünkü artık üç gündür yanımdalar, ve yiyecek bir şeyleri yok;
3 Ve eğer onları kendi evlerine aç salıverirsem, yolda bayılırlar; çünkü bazıları uzaktan geldiler.
4 Ve öğrencileri ona cevap verdiler: Burada çölde, bu insanları ekmekle bir adam nereden doyurabilecektir?
5 Ve o onlara sordu: Kaç ekmeğiniz var? Ve onlar, Yedi, dediler.
6 Ve halka yere oturmalarını emretti; ve yedi ekmeği aldı, ve şükretti, ve kırdı, ve önlerine koysunlar diye öğrencilerine verdi; onlar da onları halkın önüne koydular.
7 Birkaç küçük balıkları da vardı; ve kutsayıp bunları da önlerine koymalarını emretti.
8 Böylece yiyip doydular; ve kırılan yemek artığından yedi sepet kaldırdılar.

9 Ve yiyenler dört bin kadardı; ve onları salıverdi.
10 § Ve öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta taraflarına geldi.
11 Ve Ferisiler çıkıp onunla çekişmeye başladılar, onu deneyerek ondan gökten bir belirti istediler.
12 O da ruhunda derin ah çekip, Neden bu kuşak bir belirti arıyor? dedi; doğrusu size derim ki, Bu kuşağa bir belirti verilmeyecektir.
13 Ve onları bırakıp yine tekneye binerek karşı yakaya geçti.
14 § Şimdi öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı, ve teknede yanlarında bir ekmekten başka yoktu.
15 Ve onları uyarıp, Bakın, dedi, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının.
16 Onlar da birbiriyle söyleşip, Bizim ekmeğimiz olmadığı için, dediler.
17 Ve İsa bunu bilerek onlara, Ekmeğiniz olmadığı için neden söyleşiyorsunuz? dedi; hâlâ akıl erdiremiyor, ve anlamıyor musunuz? hâlâ mı yüreğinizi katılaştırdınız?
18 Gözleriniz varken görmüyor musunuz? ve kulaklarınız varken işitmiyor musunuz? ve hatırlamıyor musunuz?
19 Ben beş ekmeği beş bin kişiye kırdığımda, kaç sepet dolusu parçalar kaldırdınız? Ona, On iki, dediler.
20 Ve yediyi dört bin kişiye, kaç küfe dolusu parçalar kaldırdınız? Onlar da, Yedi, dediler.
21 O da onlara, Nasıl olur da anlamazsınız? dedi.
22 § Ve Beytsayda'ya geldi; ve ona bir kör adamı getirip kendisine dokunsun diye ona yalvardılar.
23 O da kör adamı elinden tutup onu kasabanın dışına çıkardı; ve gözlerine tükürüp ellerini üzerine koyunca ona, Bir şey görüyor musun? diye sordu.
24 O da yukarı bakıp, Ağaçlara benzeyen adamları yürür görüyorum, dedi.
25 Sonra ellerini yeniden onun gözleri üzerine koydu, ve onu yukarıya baktırdı; ve iyi oldu, ve her adamı açık seçik gördü.
26 Ve onu evine gönderip, Ne kasabaya gir, ne de bunu kasabada kimseye söyle, dedi.
27 § Ve İsa, öğrencileriyle birlikte, Filippi Sezariyesi'nin kasabalarına gitti; ve yolda öğrencilerine sorup onlara, İnsanlar benim kim olduğumu söylüyorlar? dedi.
28 Onlar da cevap verdiler: Vaftizci Yahya; ama bazıları, İlyas; başkaları da, Peygamberlerden biridir, diyorlar.
29 O da onlara, Ya siz, ben kimim dersiniz? dedi. Petrus cevap verip ona, Sen Mesih'sin, dedi.
30 O da kendi hakkında hiçbir adama söylemesinler diye onları uyardı.
31 Ve İnsanoğlu'nun çok şeyler çekmesi, ve ihtiyarlarca, ve başkâhinler, ve yazıcılarca reddedilmesi, ve öldürülmesi, ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara öğretmeye başladı.
32 Ve bu sözü açıkça söylüyordu. Ve Petrus onu bir yana aldı, ve onu azarlamaya başladı.
33 Ama o dönüp öğrencilerine bakınca Petrus'u azarlayarak, Çekil arkama, Şeytan, çünkü sen Allah'a ait olan şeylerden değil, ama insana ait olan şeylerden tat alıyorsun, dedi.
34 § Ve öğrencileriyle birlikte de halkı yanına çağırınca onlara dedi ki, Her kim ardımdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, ve çarmıhını yüklenip beni izlesin.
35 Çünkü her kim hayatını kurtarmak isterse, onu kaybedecektir; ama her kim benim ve İncil'in uğruna hayatını kaybederse, onu kurtaracaktır.
36 Çünkü bir adam tüm dünyayı kazanıp da kendi canını kaybederse ne yararı olur?
37 Yahut bir adam, canına karşılık ne verecek?
38 Bunun için her kim bu zina ve günah işleyici kuşak içinde benden ve sözle-

rimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın yüceliğinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde, ondan utanacaktır.

BÖLÜM 9

VE onlara, Doğrusu size derim ki, Burada duranlardan bazıları var ki, Allah'ın Krallığı'nın kudretle geldiğini görmeden ölümü tatmayacaklardır, dedi.
2 § Ve altı gün sonra İsa Petrus'u, ve Yakup'u, ve Yuhanna'yı yanına aldı, ve onları ayrı olarak, yalnız başlarına, yüksek bir dağa çıkardı; ve önlerinde görünümü değişti.
3 Ve giysileri parlak, kar gibi aşırı derecede beyaz oldu; yeryüzünde hiçbir çamaşırcı onları öyle beyazlatamaz.
4 Ve onlara Musa'yla birlikte İlyas göründü; ve İsa'yla konuşuyorlardı.
5 Ve Petrus cevap verip İsa'ya, Rabbi, burada bulunmamız iyidir, dedi; ve üç çadır kuralım: biri sana, ve biri Musa'ya, ve biri İlyas'a.
6 Çünkü ne söyleyeceğini bilmiyordu; çünkü çok korkmuşlardı.
7 Ve bir bulut gelip onlara gölge saldı; ve buluttan bir ses gelip, Sevgili Oğlum budur, onu dinleyin, dedi.
8 Ve birden çevrelerine bakıp yalnız İsadan başka artık yanlarında hiçbir adamı görmediler.
9 Ve dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölüler arasından dirilinceye dek gördükleri şeyleri hiçbir adama söylememeleri için onları uyardı.
10 Onlar da bu sözü aralarında saklayıp ölüler arasından dirilmenin ne anlama gelebileceğini birbirlerine soruyorlardı.
11 § Ve ona, Yazıcılar neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar? diye sordular.
12 O da cevap verip onlara bildirdi: Gerçekten, önce İlyas gelip tüm şeyleri yerine koyar; ve nasıl İnsanoğlu hakkında yazılıdır ki, çok şeyler çekip hiçe sayılacaktır.
13 Ama size derim ki, Gerçekten İlyas gelmiştir, ve kendisine ilişkin yazılmış olduğu gibi, ona her ne istedilerse yaptılar.
14 § Ve öğrencilerinin yanına geldiğinde, onların çevresinde büyük bir kalabalık, ve onlarla tartışan yazıcılar gördü.
15 Ve hemen tüm halk onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştü, ve yanına koşup onu selamladı.
16 Ve yazıcılara sordu: Onlarla ne tartışıyorsunuz?
17 Ve kalabalıktan biri cevap verip, Öğretmen, dedi, kendisinde dilsiz bir ruh olan oğlumu sana getirdim;
18 Ve onu her nerede yakalarsa kendisini yırtıyor; ve o köpürüyor, ve dişlerini gıcırdatıyor, ve kaskatı kesiliyor; ve onu kovsunlar diye öğrencilerine söyledim; ve yapamadılar.
19 O da ona cevap verip, Ey imansız kuşak, dedi, ne zamana dek sizinle birlikte olacağım? ne zamana dek size katlanacağım? onu bana getirin.
20 Ve onu kendisine getirdiler; ve onu görünce, ruh hemen onu yırttı; ve yere düştü, ve köpürerek yuvarlanıyordu.
21 Ve babasına sordu: Bu, onun başına geleli ne kadar oldu? O da, Çocukluktan beri, dedi.
22 Ve onu helak etmek için birçok kez onu ateşe ve suya attı; ama eğer bir şey yapabilirsen, bize acı, ve bize yardım et.
23 İsa ona, Eğer iman edebilirsen, iman edene tüm şeyler mümkündür, dedi.
24 Ve çocuğun babası hemen bağırdı, ve gözyaşıyla, Ya Rab, iman ediyorum; imansızlığıma yardım et, dedi.
25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce, kirli ruhu azarlayıp ona, Sana emrediyorum, dilsiz ve sağır ruh, çık ondan, ve ona bir daha girme, dedi.
26 Ve ruh bağırdı, ve onu çok yırttı, ve ondan çıktı; ve ölü gibi oldu; öyle ki, birçokları, Öldü, diyorlardı.
27 Ama İsa onu elinden tuttu, ve onu

kaldırdı; o da kalktı.
28 Ve eve girdiğinde öğrencileri ayrı olarak ona sordular: Biz onu niçin kovamadık?
29 O da onlara, Bu cins, duadan ve oruçtan başka hiçbir şeyle çıkamaz, dedi.
30 § Ve oradan ayrılıp Celile'den geçtiler; ve hiçbir adamın bunu bilmesini istemiyordu.
31 Çünkü öğrencilerine öğretip onlara şöyle diyordu: İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek, ve onu öldürecekler; ve öldürüldükten sonra, üçüncü gün dirilecek.
32 Ama onlar bu sözü anlamıyor, ona sormaya da korkuyorlardı.
33 § Ve Kefernahum'a geldi; ve evdeyken onlara sordu: Yolda aranızda neyi tartışıyordunuz?
34 Onlar ise sustular; çünkü yolda aralarında en büyük kim olacağını tartışmışlardı.
35 Ve oturup Onikiler'i çağırdı, ve onlara, Eğer bir adam birinci olmak isterse, hepsinin sonuncusu, ve hepsinin hizmetçisi olacaktır, dedi.
36 Ve bir çocuğu alıp onu ortalarında durdurdu; ve onu kucağına alıp onlara,
37 Her kim bunun gibi çocuklardan birini benim adıma kabul ederse, beni kabul eder, dedi; ve her kim beni kabul ederse, beni değil, ama beni göndereni kabul eder.
38 § Ve Yuhanna ona cevap verip, Öğretmen, dedi, senin adınla iblisleri kovan birini gördük, ve ardımızca gelmiyor; ve ardımızca gelmediği için ona engel olduk.
39 Ama İsa, Ona engel olmayın, dedi; çünkü benim adımla mucize yapıp da hemen ardından benim hakkımda kötü konuşabilecek hiçbir adam yoktur.
40 Çünkü bize karşı olmayan, bizden yanadır.
41 Çünkü, Mesih'e ait olduğunuz için her kim benim adımla sizlere bir bardak su içirirse, doğrusu size derim ki, karşılığını kaybetmeyecektir.
42 Ve bana iman eden bu küçüklerden birini her kim sürçtürürse, boynuna bir değirmen taşı takılıp denize atılması kendisi için daha iyidir.
43 Ve eğer elin seni sürçtürürse, onu kes; senin için çolak olarak yaşama girmek, iki el sahibi olarak cehenneme, sönmez ateşe gitmekten daha iyidir.
44 Orada onların kurdu ölmez, ve ateş sönmez.
45 Ve eğer ayağın seni sürçtürürse, onu kes; senin için topal olarak yaşama girmek, iki ayak sahibi olarak cehenneme, o sönmez ateşe atılmaktan daha iyidir.
46 Orada onların kurdu ölmez, ve ateş sönmez.
47 Ve eğer gözün seni sürçtürürse, onu çıkar; senin için Allah'ın Krallığı'na tek gözle girmek, iki göz sahibi olarak cehennem ateşine atılmaktan daha iyidir.
48 Orada onların kurdu ölmez, ve ateş sönmez.
49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacak, ve her kurban tuzla tuzlanacaktır.
50 Tuz iyidir; ama eğer tuz tuzluluğunu kaybederse, ona neyle tat verirsiniz? İçinizde tuz olsun, ve birbirinizle barış içinde olun.

BÖLÜM 10

VE oradan kalkıp Ürdün'ün ötesinden Yahudiye sınırlarına geldi; ve yanına halk yine toplandı; ve âdet edindiği gibi yine onlara öğretiyordu.
2 § Ve Ferisiler yanına gelip onu deneyerek kendisine sordular: Bir erkeğin karısını boşaması yasal mıdır?
3 O da cevap verip onlara, Musa size ne emretti? dedi.
4 Ve onlar, Musa bir boşanma belgesi yazmaya, ve kadını boşamaya izin vermiştir, dediler.
5 Ve İsa cevap verip onlara, Yüreklerinizin katılığından ötürü size bu buyruğu yazdı, dedi.
6 Ama yaratılışın başlangıcından beri, Al-

lah onları erkek ve dişi yarattı.
7 Bu nedenle bir adam babasını ve annesini bırakacak, ve karısına yapışacak;
8 Ve ikisi tek etbeden olacak, şöyle ki, onlar artık iki değil, ama tek etbedendir.
9 Onun için, Allah'ın birleştirdiğini insan ayırmasın.
10 Ve evde öğrencileri bu konu üzerinde ona yine sordular.
11 O da onlara, Her kim karısını boşar, ve başkasıyla evlenirse, ona karşı zina eder, dedi.
12 Ve eğer bir kadın kocasını boşar, ve başkasıyla evlenirse, zina eder.
13 § Ve onlara dokunsun diye kendisine genç çocuklar getirdiler; ve öğrencileri onları getirenleri azarladılar.
14 Ama İsa bunu görünce gücendi, ve onlara, Küçük çocukları bırakın bana gelsinler, dedi, ve onları engellemeyin; çünkü Allah'ın Krallığı böylelerindendir.
15 Doğrusu size derim ki, Her kim Allah'ın Krallığı'nı bir küçük çocuk gibi kabul etmezse, içine girmeyecektir.
16 Ve onları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koydu, ve onları kutsadı.
17 § Ve yola çıkarken, biri koşarak geldi, ve ona diz çöküp kendisine sordu: İyi öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapayım?
18 Ve İsa ona, Niçin bana iyi diyorsun? dedi; birden başka iyi olan yok, o da Allah'tır.
19 Emirleri bilirsin: Zina etme, Öldürme, Çalma, Yalan tanıklık etme, Hak yeme, Babana ve annene saygı göster.
20 O da cevap verip ona, Öğretmen, bunların hepsini gençliğimden beri tuttum, dedi.
21 O zaman İsa ona bakıp onu sevdi, ve kendisine, Bir tek şeyin eksik, dedi; git, neyin varsa sat, ve fakirlere ver, ve gökte hazinen olacaktır; ve gel, çarmıhı yüklen, ve beni izle.
22 O da bu söz üzerine üzüldü, ve kederli gitti; çünkü çok malı vardı.
23 § Ve İsa çevreye bakıp öğrencilerine, Varlıklı kişiler Allah'ın Krallığı'na ne kadar güçlükle girecekler! dedi.
24 Ve öğrenciler onun sözlerine şaştılar. Ama İsa yine cevap verip onlara, Çocuklar, dedi, zenginliğe güvenenlerin Allah'ın Krallığı'na girmesi ne güçtür!
25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allah'ın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.
26 Ve onlar büsbütün şaşırdılar, birbirlerine, Öyleyse kim kurtulabilir? diyorlardı.
27 Ve İsa onlara bakarak, İnsanlar indinde bu imkânsız, ama Allah indinde değil, çünkü Allah indinde tüm şeyler mümkündür, dedi.
28 § O zaman Petrus ona, İşte, biz her şeyi bıraktık, ve senin ardından geldik, demeye başladı.
29 Ve İsa cevap verip, Doğrusu size derim ki, dedi, Benim ve İncil'in uğruna evini, ya da kardeşlerini, ya da kızkardeşlerini, ya da babasını, ya da annesini, ya da karısını, ya da çocuklarını, ya da tarlalarını bırakan hiç adam yoktur ki,
30 Şimdi, bu zamanda, zulümlerle birlikte yüz kat almasın: evler, ve kardeşler, ve kızkardeşler, ve anneler, ve çocuklar, ve tarlalar; ve gelecek dünyada sonsuz yaşam.
31 Ama birçok birinciler sonuncu olacak; ve sonuncular birinci.
32 § Ve yolda olup Yeruşalim'e çıkıyorlardı; ve İsa önlerinden gidiyordu; ve şaşırmışlardı; ve ardından giderken korkuyorlardı. Ve yine Onikiler'i yanına alıp kendisine olacak şeyleri onlara anlatmaya başladı:
33 İşte, dedi, Yeruşalim'e çıkıyoruz; ve İnsanoğlu başkâhinlere ve yazıcılara teslim edilecek; onu ölüme mahkûm edecekler, ve onu Centiller'e teslim edecekler;
34 Ve onunla alay edecek, ve onu kamçılayacak, ve üzerine tükürecek, ve onu

öldürecekler; üçüncü gün de o dirilecek.
35 § Ve Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna ona yaklaşıp, Öğretmen, her ne dilersek bize yapmanı istiyoruz, dediler.
36 Ve o onlara, Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz? dedi.
37 Onlar kendisine, Bize bağışla da, senin yüceliğinde birimiz sağında, ve öbürümüz solunda oturalım, dediler.
38 Ama İsa onlara, Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz, dedi; benim içtiğim kâseden siz içebilir misiniz? ve vaftiz olduğum vaftizle siz vaftiz olabilir misiniz?
39 Onlar da ona, Olabiliriz, dediler. Ve İsa onlara, İçtiğim kâseden gerçekten içeceksiniz; ve vaftiz olduğum vaftizle vaftiz olacaksınız, dedi;
40 Ama sağımda ve solumda oturmayı vermek benim elimde değil; ama kimler için hazırlandıysa onlara verilecektir.
41 Ve on öğrenci bunu işitince, Yakup'la Yuhanna'ya gücenmeye başladılar.
42 Ama İsa onları yanına çağırıp kendilerine, Bilirsiniz ki, dedi, Centiller'in önderleri sayılanlar, onların üzerinde egemenlik sürerler; ve büyükleri onlar üzerinde yetki kullanırlar.
43 Ama sizin aranızda böyle olmayacak; ama aranızda her kim büyük olmak isterse, hizmetçiniz olacak;
44 Ve sizden her kim birinci olmak isterse, hepsinin kölesi olacak.
45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, ama hizmet etmeye, ve birçokları için canını fidye vermeye geldi.
46 § Ve Eriha'ya geldiler; ve o, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla Eriha'dan çıkarken, Timeos oğlu kör Bartimeos yol kenarında oturup dileniyordu.
47 Ve Nasıralı İsa olduğunu duyunca, Ey Davut Oğlu İsa, bana merhamet et, diye bağırmaya başladı.
48 Ve sussun diye birçok kimse onu azarladı; ama o daha çok bağırdı: Ey Davut Oğlu, bana merhamet et.
49 Ve İsa durup çağrılmasını emretti. Ve kör adamı çağırıp ona, Hatırını hoş tut, kalk; seni çağırıyor, dediler.
50 O da abasını atarak kalktı ve İsa'ya geldi.
51 Ve İsa cevap verip ona, Sana ne yapmamı istiyorsun? dedi. Kör adam ona, Ya Rab, gözlerim görsün, dedi.
52 İsa da ona, Yoluna git; imanın seni iyileştirdi, dedi. Ve hemen gözleri gördü, ve yolda İsa'nın ardı sıra gitti.

BÖLÜM 11

VE Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yanında bulunan Beytfacı ile Beytanya'ya geldiklerinde öğrencilerinden ikisini gönderdi,
2 Ve onlara, Karşınızdaki köye gidin, dedi; ve ona girer girmez, üzerine daha hiçbir insanın binmediği, bağlı bir sıpa bulacaksınız; onu çözüp getirin.
3 Ve eğer bir adam size, Neden bunu yapıyorsunuz? derse, söyleyin ki Rab'bin ona ihtiyacı var; ve hemen buraya gönderecek.
4 Ve yollarına gittiler, ve sıpayı dışarıda kapının yanında iki yol kavşağında bağlı buldular; ve onu çözdüler.
5 Ve orada duranlardan bazıları onlara, Sıpayı çözüp de ne yapıyorsunuz? dediler.
6 Onlar da İsa'nın emrettiği gibi onlara söylediler; ve onları bıraktılar.
7 Ve sıpayı İsa'ya getirdiler, ve üzerine kendi giysilerini koydular; o da üzerine bindi.
8 Ve birçokları giysilerini yola serdiler; başkaları da ağaçlardan dallar kesip onları yola döşediler.
9 Ve önden gidenler, ve arkadan gelenler bağırıp şöyle diyorlardı: Hosanna; Rab'bin adıyla gelen kutludur;
10 Rab'bin adıyla gelen atamız Davut'un krallığı kutlu olsun; en yücelerde Hosanna.
11 Ve İsa Yeruşalim'e, ve tapınağa girdi; ve çepçevrede tüm şeylere baktıktan son-

ra, ve artık akşam vakti olduğundan, Onikiler'le birlikte Beytanya'ya gitti.
12 § Ve ertesi gün, Beytanya'dan çıktıkları zaman, acıkmıştı;
13 Ve uzaktan yapraklı bir incir ağacı görüp onda bir şey bulur muyum diye geldi; ve yanına varınca, yapraktan başka bir şey bulmadı; çünkü daha incir mevsimi değildi.
14 Ve İsa cevap verip ona, Artık sonsuza dek senden hiçbir adam meyve yemesin, dedi. Öğrencileri de bunu duydular.
15 § Ve Yeruşalim'e geldiler; ve İsa tapınağa girip tapınaktaki satıcıları ve alıcıları dışarı atmaya başladı, ve para değiştirenlerin masalarını, ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi;
16 Ve hiçbir adamın tapınaktan hiçbir kap geçirmesine izin vermedi.
17 Ve öğreterek onlara dedi ki, Benim evime tüm uluslar tarafından dua evi denilecek, diye yazılmamış mıdır? ama siz onu haydut ini yaptınız.
18 Ve başkâhinler ile yazıcılar bunu duydular, ve onu nasıl yok edeceklerini arıyorlardı; çünkü ondan korkuyorlardı, çünkü tüm halk onun öğretisine hayrandı.
19 Ve akşam olunca, kentten çıktı.
20 § Ve sabahleyin, yanından geçerlerken incir ağacının kökten kurumuş olduğunu gördüler.
21 Ve Petrus hatırlayıp ona, Rabbi, bak, lanetlediğin incir ağacı kurudu, dedi.
22 Ve İsa cevap verip onlara, Allah'a imanınız olsun, dedi.
23 Çünkü doğrusu size derim ki, Her kim şu dağa, Kaldırılmış ol, ve denize atıl, der ve yüreğinde kuşku duymaz, ama söylediği şeylerin olacağına iman ederse; her ne söylerse, bu ona olacaktır.
24 Bunun için size derim ki, Her ne şeyler dilerseniz, dua ettiğiniz zaman, onları aldığınıza iman edin, ve size olacaktır.
25 Ve duaya durduğunuz zaman, birine karşı bir şeyiniz varsa bağışlayın ki, gökteki Babanız da suçlarınızı size bağışlasın.
26 Ama eğer siz bağışlamazsanız, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.
27 § Ve yine Yeruşalim'e geldiler; ve tapınakta yürürken başkâhinler, ve yazıcılar, ve ihtiyarlar yanına gelip
28 Kendisine, Bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? ve bu şeyleri yapmak için sana bu yetkiyi kim verdi? dediler.
29 İsa da cevap verip onlara, Ben de size bir soru soracağım, dedi, ve bana cevap verin, ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeceğim.
30 Yahya'nın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mıydı? bana cevap verin.
31 Onlar da birbiriyle tartışıp dediler ki, Eğer, Gökten, dersek; Öyleyse ona niçin inanmadınız? diyecek.
32 Ama eğer, İnsanlardan, dersek; halktan korkuyorlardı; çünkü herkes Yahya'yı gerçekten peygamber sayıyordu.
33 Ve cevap verip İsa'ya, Söyleyemiyoruz, dediler. İsa da cevap verip onlara, Ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylemem, dedi.

BÖLÜM 12

VE onlara benzetmelerle konuşmaya başladı: Bir adam bir bağ dikti, ve çevresine çit çekti, ve masara için yeri kazdı, ve bir kule yaptı, ve onu bağcılara kiralayıp uzak bir ülkeye gitti.
2 Ve mevsiminde, bağcılardan bağ ürününden alsın diye bağcılara bir köle gönderdi.
3 Ve onlar onu yakaladılar, ve onu dövdüler, ve onu boş gönderdiler.
4 Ve onlara yine başka bir köle gönderdi; ve ona taş attılar, ve onu başından yaraladılar, ve aşağılanmış olarak onu gönderdiler.
5 Ve yine bir başkasını gönderdi; ve onu öldürdüler, ve başka birçoklarını; kimini dövdüler, kimini de öldürdüler.

6 Bir de sevgili oğlu vardı, Oğluma saygı gösterirler, diye onlara en son onu gönderdi.
7 Ama o bağcılar birbirlerine, Mirasçı bu, dediler; gelin, onu öldürelim, ve miras bizim olur.
8 Ve onu tuttular, ve onu öldürdüler, ve onu bağdan dışarı attılar.
9 Bunun için bağın sahibi ne yapacak? gelip bağcıları yok edecek, ve bağı başkalarına verecek.
10 Ve siz şu Yazı'yı okumadınız mı? Yapıcıların reddettiği taş köşenin başı oldu;
11 Bu Rab tarafından oldu, ve gözlerimizde harikadır.
12 Ve onu tutuklamak istediler, ama halktan korktular; çünkü benzetmeyi kendilerine karşı söylemiş olduğunu anlamışlardı; ve onu bırakıp yollarına gittiler.
13 § Ve onu kendi sözleriyle tuzağa düşürsünler diye, Ferisiler'le Hirodesçiler'den bazılarını ona gönderdiler.
14 Ve onlar gelip kendisine, Öğretmen, dediler, biliriz ki, sen gerçeksin, ve hiçbir adamı kayırmazsın; çünkü insanların şahsına bakmazsın, ama Allah'ın yolunu gerçek üzere öğretirsin; Sezar'a vergi vermek yasal mı, yoksa değil mi?
15 Verelim mi, yoksa vermeyelim mi? Ama o, onların ikiyüzlülüğünü bilerek, onlara, Neden beni deniyorsunuz? dedi; bana bir dinar getirin de göreyim.
16 Onlar da onu getirdiler. Ve onlara, Bu suret ve yazı kimindir? dedi. Ve onlar ona, Sezar'ın, dediler.
17 Ve İsa cevap verip onlara, Sezar'ın şeylerini Sezar'a, ve Allah'ın şeylerini Allah'a verin, dedi. Onlar da ona şaşakaldılar.
18 § O zaman diriliş yoktur diyen Sadukiler ona geldiler; ve kendisine sorup,
19 Öğretmen, dediler, Musa bize yazdı: Eğer bir adamın kardeşi ölüp karısını bırakır, ve çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp kardeşine tohum yetiştirsin.
20 Şimdi yedi kardeş vardı; ve birincisi bir karı aldı, ve ölüp tohum bırakmadı.
21 İkincisi de onu aldı, ve öldü, o da tohum bırakmadı; üçüncüsü de öyle.
22 Yedisi de onu alıp tohum bırakmadı; hepsinden sonra kadın da öldü.
23 Bunun için dirilişte, dirildiklerinde, bunlardan kimin karısı olacak? çünkü yedisi de onu kendine karı olarak aldı.
24 İsa da cevap verip onlara, Ne Yazılar'ı ne de Allah'ın kudretini biliyorsunuz, dedi; yanılmanızın nedeni de bu değil mi?
25 Çünkü ölüler arasından dirildikleri zaman, ne evlenirler, ne de evlendirilirler, ama gökteki melekler gibidirler.
26 Ama ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa'nın kitabında, Allah'ın ona çalıda, Ben İbrahim'in Allahı, ve İshak'ın Allahı, ve Yakup'un Allahı'yım, diyerek nasıl konuştuğunu okumadınız mı?
27 O ölülerin Allahı değil, ama dirilerin Allahı'dır; onun için siz çok yanılıyorsunuz.
28 § Ve yazıcılardan biri gelip tartışmalarını dinledi, ve onlara güzel bir cevap verdiğini görüp ona, Tüm emirlerin birincisi hangisidir? diye sordu.
29 Ve İsa ona cevap verdi: Tüm emirlerin birincisi şudur: Dinle, ey İsrail, Allahımız Rab tek Rab'dir.
30 Ve Allahın Rab'bi tüm yüreğinle, ve tüm canınla, ve tüm aklınla, ve tüm gücünle seveceksin; birinci emir budur.
31 Ve buna benzeyen ikincisi şudur: Komşunu kendin gibi seveceksin. Bunlardan daha büyük başka bir emir yoktur.
32 Ve yazıcı ona, Çok iyi, Öğretmen, dedi, gerçeği söyledin; çünkü tek bir Allah vardır; ve ondan başkası yoktur;
33 Ve onu tüm yürekle, ve tüm anlayışla, ve tüm canla, ve tüm güçle sevmek, komşuyu da kendi gibi sevmek bütün olarak yakılan sunuların ve kurbanların hepsinden daha fazladır.
34 İsa da onun akıllıca cevap verdiğini görünce kendisine, Sen Allah'ın Krallığı'ndan uzak değilsin, dedi. Bundan son-

ra hiçbir adam ona soru sormaya cesaret edemedi.
35 § Ve İsa tapınakta öğretirken cevap verip dedi ki, Yazıcılar nasıl, Mesih Davut'un Oğlu'dur derler?
36 Çünkü Davut'un kendisi Kutsal Ruh'la demişti: RAB Rabbim'e dedi ki, Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak yapıncaya dek sağımda otur.
37 Şimdi Davut'un kendisi ona Rab diyor; ve o zaman o nasıl onun oğlu olur? Ve halk yığınları onu sevinçle dinliyordu.
38 § Ve öğretisinde onlara dedi ki, Uzun kaftanlarla dolaşmayı, ve çarşılarda selamları,
39 Ve havralarda baş kürsüleri, ve ziyafetlerde en üst odaları seven yazıcılardan sakının;
40 Onlar dul kadınların evlerini yutarlar, ve gösteriş için uzun dualar ederler; bu kişilerin cezası daha da ağır olacak.
41 § Ve İsa, bağış kutusunun karşısında oturmuş, halkın kutuya nasıl para attığına bakıyordu; ve birçok zengin kişi çok attılar.
42 Ve fakir bir dul kadın geldi, ve bir kuruş değerinde iki bakır attı.
43 Ve öğrencilerini yanına çağırıp onlara, Doğrusu size derim ki, dedi, Bu fakir dul kadın kutuya atanların hepsinden daha çok attı,
44 Çünkü onların hepsi bolluklarından attılar; ama o yoksulluğundan, nesi varsa, tüm geçimliğini attı.

BÖLÜM 13

VE tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri ona, Öğretmen, dedi, bak, burada ne biçim taşlar ve ne yapılar var!
2 İsa da cevap verip ona, Bu büyük yapıları görüyor musun? burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak, dedi.
3 Ve o, Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus ve Yakup ve Yuhanna ve Andreas ona ayrı olarak sordular:
4 Bize söyle, bu şeyler ne zaman olacak? ve bütün bu şeyler yerine gelmek üzere iken, belirti ne olacak?
5 İsa da onlara cevap vererek söylemeye başladı: Sakının, hiçbir adam sizi aldatmasın.
6 Çünkü birçokları, Ben Mesih'im, diyerek benim adımla gelecekler; ve nicelerini aldatacaklar.
7 Ve savaşlar ve savaş söylentileri duyunca tedirgin olmayın; çünkü böyle şeylerin olması gerekiyor, ama daha sonu olmak üzere değildir.
8 Çünkü ulus ulusa karşı, ve krallık krallığa karşı kalkacak; ve yer yer depremler olacak, ve kıtlıklar ve sıkıntılar olacak; bunlar elemlerin başlangıçlarıdır.
9 § Ama siz kendinize dikkat edin; çünkü sizi kurullara teslim edecekler, ve havralarda dövüleceksiniz; ve benim uğruma, onlara karşı bir tanıklık için valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız.
10 Ve önce İncil'in tüm uluslara yayılması gerekir.
11 Ama sizi götürüp teslim ettikleri zaman, ne söyleyeceksiniz diye önceden kaygılanmayın, ne de önceden düşünün; ama o saatte size ne verilirse onu söyleyin; çünkü konuşan siz değilsiniz, ama Kutsal Ruh'tur.
12 Şimdi kardeş kardeşi, ve baba çocuğu ölüme teslim edecek; ve çocuklar ana babalarına karşı kalkıp onları öldürtecekler.
13 Ve benim adım için tüm insanlar tarafından nefret edileceksiniz; ama sona kadar dayanan, o kurtulacaktır.
14 § Ama Daniel peygamber aracılığıyla söylenen yıkıcılık iğrençliğinin bulunmaması gereken yerde durduğunu gördüğünüz zaman, (okuyan anlasın), o zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın;
15 Ve damda olan eve inmesin, ne de evinden bir şey almak için içeri girsin;
16 Ve tarlada olan, giysisini almak için geri dönmesin.
17 Ama o günlerde gebe ve emzikli olanla-

rın vay haline!
18 Ve dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın.
19 Çünkü o günlerde öyle sıkıntı olacak ki, Allah'ın var ettiği yaratılışın başlangıcından şimdiye kadar böylesi olmamış, ne de olacaktır.
20 Ve Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç etbeden kurtulmazdı; ama seçmiş olduğu seçilmişler uğruna günleri kısaltmıştır.
21 Ve o zaman eğer bir adam size, Bak, Mesih burada, ya da, Bak, orada, derse, ona inanmayın;
22 Çünkü sahte Mesihler ve sahte peygamberler kalkacak, ve mümkünse, seçilmişleri bile saptırmak için belirtiler ve harikalar yapacaklar.
23 Ama siz sakının; işte, size tüm şeyleri önceden söyledim.
24 § Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, güneş kararacak, ve ay ışığını vermeyecek,
25 Ve göğün yıldızları düşecek, ve gökteki kudretler sarsılacak.
26 Ve o zaman İnsanoğlu'nun büyük kudret ve yücelikle bulutlarda geldiğini görecekler.
27 Ve o zaman meleklerini gönderecek, ve seçilmişlerini, yerin ucundan göğün ucuna dek, dört yelden toplayacak.
28 Şimdi incir ağacından benzetme öğrenin: Dalı yumuşayıp yapraklarını sürünce, yazın yakın olduğunu bilirsiniz.
29 Böylece siz de bu şeylerin gerçekleştiğini görünce, bilin ki yakındır, kapılarda bile.
30 Doğrusu size derim ki, bütün bu şeyler oluncaya kadar, bu kuşak geçmeyecektir.
31 Gök ve yer geçip gidecek; ama benim sözlerim geçmeyecektir.
32 § Ama o gün ve o saat hakkında hiçbir adam bilmez, hayır, ne gökteki melekler, ne de Oğul, ancak Baba.
33 Sakının, uyanık durun ve dua edin; çünkü o vakit ne zamandır bilmezsiniz.
34 Çünkü İnsanoğlu uzaklara giden bir adam gibidir ki, evini bırakıp kölelerine yetki, ve her adama birer görev verdi, kapıcıya da uyanık kalmasını emretti.
35 Onun için uyanık olun; çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, ya da gece yarısı mı, ya da horoz öttüğünde mi, ya da sabah mı, bilmezsiniz;
36 Olmaya ki ansızın gelip sizi uykuda bulsun.
37 Ve size söylediğimi herkese söylüyorum: Uyanık olun.

BÖLÜM 14

İKİ gün sonra Fısıh, ve Mayasız Ekmek Bayramı olacaktı; ve başkâhinlerle yazıcılar onu hileyle nasıl yakalayıp öldüreceklerini araştırıyorlardı.
2 Ama, Bayram gününde olmasın ki, halkın bir kargaşalığı çıkmasın, diyorlardı.
3 § Ve Beytanya'da cüzamlı Simon'un evinde bulunup sofrada otururken, bir kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok pahalı halis nardin yağıyla geldi; ve kabı kırdı, ve onu onun başına döktü.
4 Ve bazıları içlerinden öfkelenip, Bu yağ niçin böyle israf edildi? dediler;
5 Çünkü üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, ve fakirlere verilebilirdi. Ve kadına karşı mırıldandılar.
6 Ve İsa, Onu bırakın, dedi, niçin onu tedirgin ediyorsunuz? o bana iyi bir iş yaptı.
7 Çünkü fakirler her zaman yanınızdadır, ve ne zaman isterseniz onlara iyilik edebilirsiniz; ama ben her zaman yanınızda olmayacağım.
8 O elinden geleni yaptı; bedenimi gömülmeye meshetmek üzere önceden geldi.
9 Doğrusu size derim ki, Tüm dünyanın her neresinde bu İncil vaaz edilirse, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacaktır.
10 § Ve Onikiler'den biri olan Yahuda İskariyot, onu onların eline vermek için, baş-

kâhinlere gitti.
11 Onlar da bunu işitince sevindiler, ve kendisine para vermeyi vaat ettiler. O da onu ele vermek için bir fırsat kolluyordu.
12 § Ve Mayasız Ekmek'in ilk günü, Fısh kestikleri zaman, öğrencileri ona, Fısh yiyesin diye nereye gidip hazırlık yapmamızı istiyorsun? dediler.
13 O da öğrencilerinden ikisini gönderip onlara, Kente gidin, dedi, ve sizi testiyle su taşıyan bir adam karşılayacak; onu izleyin.
14 Ve nereye girerse, evin sahibine deyin ki, Öğretmen, Öğrencilerimle birlikte Fısh yiyeceğim konuk odası nerede? diyor.
15 Ve o size üst katta döşenmiş, hazırlanmış büyük bir oda gösterecek; orada bizim için hazırlık yapın.
16 Öğrencileri de çıkıp kente geldiler, ve kendilerine söylediği gibi buldular; ve Fısh hazırladılar.
17 Ve akşamda o, Onikiler'le geldi.
18 Ve sofrada oturup yemek yerlerken İsa, Doğrusu size derim ki, dedi, Sizlerden biri, benimle birlikte yemek yiyen, beni ele verecek.
19 Onlar da kederlenmeye ve birer birer kendisine, Ben miyim? demeye başladılar; ve başka biri, Ben miyim? dedi.
20 O da cevap verip onlara, Benimle birlikte sahana banan Onikiler'den biridir, dedi.
21 Gerçekten İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama vay o adamın haline ki, İnsanoğlu onun aracılığıyla ele veriliyor! o adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için iyi olurdu.
22 § Ve onlar yemek yerken, İsa ekmeği alıp kutsadı, ve onu kırdı, ve onlara verip, Alın, yiyin; bu benim bedenimdir, dedi.
23 Ve kâseyi aldı, ve şükrettikten sonra onu onlara verdi; ve hepsi ondan içtiler.
24 Ve onlara, Bu birçokları için dökülen yeni antlaşma kanımdır, dedi.
25 Doğrusu size derim ki, Allah'ın Krallığı'nda onu yeni olarak içeceğim o güne dek, asmanın ürününden artık içmeyeceğim.
26 § Ve bir ilahi söyledikten sonra, Zeytin Dağı'na çıktılar.
27 Ve İsa onlara, Bu gece hepiniz benden ötürü sürçeceksiniz, dedi, çünkü yazılmıştır: Çobanı vuracağım, koyunlar da darmadağın olacak.
28 Ama ben dirildikten sonra, sizden önce Celile'ye gideceğim.
29 Ama Petrus ona, Eğer hepsi sürçseler bile, ben sürçmem, dedi.
30 Ve İsa ona, Doğrusu sana derim ki, dedi, Bugün, yani bu gecede horoz iki kez ötmeden önce, sen beni üç kez inkâr edeceksin.
31 Ama o üsteleyerek, Eğer seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni asla inkâr etmem, dedi. Hepsi de böyle söylediler.
32 Ve Getsemane denilen bir yere geldiler; ve öğrencilerine, Ben dua ederken, siz burada oturun, dedi.
33 Ve Petrus'u ve Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı, ve dehşete düşmeye, ve çok sıkılmaya başladı;
34 Ve onlara, Canım ölüm derecesinde çok kederlidir, dedi, burada kalın, ve uyanık durun.
35 Ve biraz ileri gidip yere kapandı, ve mümkünse bu saat kendisinden geçsin diye dua etti.
36 Ve, Abba, Baba, dedi, sana tüm şeyler mümkündür, bu kâseyi benden uzaklaştır; yine de benim istediğim değil, ama senin istediğin olsun.
37 Ve geldi, ve onları uykuda buldu, ve Petrus'a, Simon, dedi, uyuyor musun? bir saat uyanık duramadın mı?
38 Uyanık durup dua edin ki, denenmeye düşmeyesiniz. Gerçekten ruh hazırdır, ama etbeden güçsüzdür.
39 Ve yine gidip dua etti, ve aynı sözleri söyledi.
40 Ve geri geldiğinde onları yine uykuda buldu, (çünkü onların gözleri ağırlaşmıştı,)

ve ona ne cevap vereceklerini bilmiyorlardı.
41 Ve üçüncü kez gelip onlara, Artık uyuyun, ve dinlenin, dedi; yeter, saat geldi; işte, İnsanoğlu günahkârların ellerine veriliyor.
42 Kalkın, gidelim; işte, beni ele veren yaklaştı.
43 § Ve hemen, o daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda, ve onunla birlikte başkâhinler ve yazıcılar ve ihtiyarlardan, kılıçlı ve sopalı büyük bir kalabalık geldi.
44 Ve onu ele veren, Kimi öpersem, odur; onu tutun, ve onu güvenlik altına alıp götürün, diye onlara işaret vermişti.
45 Ve gelir gelmez hemen ona yaklaşıp, Rabbi, rabbi, dedi; ve onu öptü.
46 § Ve onlar onun üzerine ellerini koydular, ve onu tutukladılar.
47 Ve yanında duranlardan biri kılıç çekti, ve büyük kâhinin kölesine vurup kulağını kesti.
48 Ve İsa cevap verip onlara, Bir hırsıza karşı imiş gibi, beni kılıçlarla ve sopalarla mı yakalamaya çıktınız? dedi.
49 Her gün tapınakta öğreterek yanınızda bulunuyordum, ve beni tutuklamadınız; ama Yazılar'ın yerine gelmesi gerek.
50 Ve hepsi onu bırakıp kaçtılar.
51 Ve çıplak bedeni üzerine keten bez sarınmış bir genç adam onun ardından gidiyordu; ve genç adamlar onu yakaladılar;
52 Ve keten bezi bırakıp çıplak olarak onlardan kaçtı.
53 § Ve İsa'yı büyük kâhine götürdüler; ve tüm başkâhinler ve ihtiyarlar ve yazıcılar onun yanına toplanmışlardı.
54 Ve Petrus büyük kâhinin sarayının içine kadar onu uzaktan izledi; ve hizmetçilerle birlikte oturup ateşin yanında ısınıyordu.
55 Ve başkâhinler ve tüm Kurul, İsa'yı öldürtmek için kendisine karşı tanıklık aradılar; ve bulamadılar.
56 Çünkü birçokları ona karşı yalancı tanıklık etti, ama tanıklıkları birbirini tutmuyordu.
57 Ve bazıları kalkıp ona karşı yalancı tanıklık ederek dediler ki,
58 Biz onun, Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım, ve üç günde, elle yapılmamış başka birini kuracağım, dediğini işittik.
59 Ama böyle de tanıklıkları birbirini tutmadı.
60 Ve büyük kâhin ortada ayağa kalkıp İsa'ya, Sen hiç cevap vermiyor musun? bunların sana karşı tanıklık ettikleri nedir? diye sordu.
61 Ama o sustu, ve hiç cevap vermedi. Büyük kâhin ona yeniden sorup kendisine, Mübarek'in Oğlu Mesih sen misin? dedi.
62 Ve İsa, Ben'im, dedi, ve İnsanoğlu'nun kudretin sağında oturduğunu, ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.
63 O zaman büyük kâhin giysilerini yırtıp, Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? dedi;
64 Küfürü işittiniz; ne düşünürsünüz? Hepsi de ölümü hak etti diye onu mahkûm ettiler.
65 Ve bazıları onun üzerine tükürmeye, ve yüzünü örtmeye, ve onu yumruklamaya, ve ona, Peygamberlik et, demeye başladılar; hizmetçiler de onu tokatladılar.
66 § Ve Petrus aşağıda saraydayken büyük kâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi;
67 Ve Petrus'u ısınmakta görünce ona bakıp, Ve sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin, dedi.
68 Ama o, Senin dediğini ne biliyorum ne de anlıyorum, diyerek inkâr etti. Ve dışarı kapı önüne çıktı; ve horoz öttü.
69 Ve bir kız onu yine görüp orada duranlara, Bu onlardan biridir, demeye başladı.
70 O da onu tekrar inkâr etti. Ve biraz sonra orada duranlar yine Petrus'a, Gerçekten sen onlardan birisin, dediler; çünkü Celileli'sin, ağzın da ona benziyor.
71 O ise, Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum, diyerek lanet okuyup ant içmeye başladı.

72 Ve horoz ikinci kez öttü. Ve Petrus İsa'nın kendisine söylediği sözü hatırladı: Horoz iki kez ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin. Ve bunu düşününce, ağladı.

BÖLÜM 15

VE sabahleyin başkâhinler hemen ihtiyarlar ve yazıcılar ve tüm Kurul'la bir danışma toplantısı yaptılar, ve İsa'yı bağladılar, ve onu götürdüler, ve onu Pilatus'a teslim ettiler.
2 Ve Pilatus ona sordu: Sen Yahudiler'in Kralı mısın? O da cevap verip ona, Sen onu söylüyorsun, dedi.
3 Ve başkâhinler onu birçok şeylerle suçladılar; ama o hiç cevap vermedi.
4 Ve Pilatus yine ona sorup, Hiç cevap vermiyor musun? dedi; bak sana karşı ne kadar şeyler tanıklık ediyorlar.
5 Ama İsa artık hiç cevap vermedi; öyle ki, Pilatus şaştı.
6 Şimdi o bayramda bir tutukluyu onlara salıverirdi, her kimi istedilerse.
7 Ve ayaklanmada adam öldüren isyancı yoldaşlarıyla birlikte bağlı bulunan Barabbas adında biri vardı.
8 Ve kalabalık bağırıp kendilerine karşı her zamanki gibi davranmasını dilemeye başladı.
9 Ama Pilatus onlara cevap verip, Size Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz? dedi.
10 Çünkü başkâhinlerin onu kıskançlıktan ötürü teslim ettiklerini biliyordu.
11 Ama başkâhinler daha çok Barabbas'ı salıvermesi için halkı kışkırttılar.
12 Ve Pilatus cevap verip yine onlara, Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz kişiye ne yapayım? dedi.
13 Onlar da yine, Onu çarmıha ger, diye bağırdılar.
14 O zaman Pilatus onlara, Neden, o ne kötülük yaptı? dedi. Ve onlar daha çok bağırdılar: Onu çarmıha ger.
15 § Ve böylece Pilatus, halkı hoşnut etmek isteyip onlara Barabbas'ı salıverdi, İsa'yı da, onu kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim etti.
16 Ve askerler onu Praetorium denilen avluya götürdüler; ve tüm taburu topladılar.
17 Ve ona erguvani giydirdiler, ve dikenlerden bir taç örüp onu başına koydular,
18 Ve onu selamlamaya başladılar: Selam, ey Yahudiler'in Kralı!
19 Ve bir kamışla başına vurdular, ve üzerine tükürdüler, ve dizlerini çöküp ona tapındılar.
20 Ve onunla alay ettikten sonra, erguvaniyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler, ve onu çarmıha germek üzere onu dışarı götürdüler.
21 Ve kırdan gelip oradan geçen birini, İskender ile Rufus'un babası Kirineli Simon'u, onun çarmıhını taşısın diye zorladılar.
22 Ve onu Golgota yerine getirdiler, ki çevrilirse, Kafatası Yeri, demektir.
23 Ve içsin diye ona mürle karışık şarap verdiler; ama onu almadı.
24 Ve onu çarmıha gerdikten sonra, her adam ne alacak diye üzerlerine kura çekerek giysilerini paylaştılar.
25 Ve üçüncü saatti, ve onu çarmıha gerdiler.
26 Ve üzerinde onun suç yaftası yazılmıştı: YAHUDİLER'İN KRALI.
27 Ve onunla birlikte iki hırsızı çarmıha gerdiler: biri sağında, ve öbürü solunda.
28 Ve, Ve suçlularla sayıldı, diyen Yazı yerine geldi.
29 Ve oradan geçenler başlarını sallayarak ve, Hey, sen ki tapınağı yıkarsın, ve onu üç günde yaparsın,
30 Kendini kurtar, ve çarmıhtan in, diyerek ona sövüyorlardı.
31 Aynı şekilde başkâhinler de yazıcılarla birlikte kendi aralarında alay ederek, Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor, dediler.

32 İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görelim ve iman edelim. Onunla birlikte çarmıha gerilenler de ona sövdüler.
33 Ve altıncı saat olunca, dokuzuncu saate kadar tüm ülkenin üzerine bir karanlık çöktü.
34 Ve dokuzuncu saatte İsa yüksek sesle, Eloi, Eloi, lama sabaktani? diye bağırdı; ki çevrilirse, Allahım, Allahım, beni niçin terk ettin? demektir.
35 Ve orada duranlardan bazıları bunu işitince, İşte, İlyas'ı çağırıyor, dediler.
36 Ve biri koşup bir sünger sirkeyle doldurdu, ve onu bir kamışa koyup, Bırakın, görelim, İlyas onu indirmeye gelir mi? diyerek ona içirdi.
37 Ve İsa yüksek sesle bağırıp ruhu verdi.
38 Ve tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.
39 § Ve karşısında duran yüzbaşı, onun böyle bağırıp ruhu verdiğini görünce, Bu adam gerçekten Allah'ın Oğlu'ydu, dedi.
40 Uzaktan bakan kadınlar da vardı; Mecdelli Meryem, ve küçük Yakup ile Yoses'in annesi Meryem, ve Salome bunların arasındaydı;
41 (O Celile'deyken bunlar da onun ardından gitmiş, ve kendisine hizmet etmişlerdi;) ve onunla birlikte Yeruşalim'e çıkmış olan daha birçok kadın da vardı.
42 § Ve artık akşam olunca, Hazırlık, yani Şabat'tan önceki gün olduğundan,
43 Kurul'un saygın bir üyesi olup Allah'ın Krallığı'nı bekleyen Arimatealı Yusuf geldi, ve yüreklenerek Pilatus'un yanına girdi, ve İsa'nın cesedini istedi.
44 Ve Pilatus, onun daha şimdiden ölmüş olduğuna şaştı; ve yüzbaşıyı yanına çağırıp ona öleli çok oldu mu, diye sordu.
45 Ve onu yüzbaşıdan öğrendiği zaman, cesedi Yusuf'a verdi.
46 O da ince keten bez satın aldı, ve onu indirdi, ve onu o keten beze sardı, ve onu kayada oyulmuş bir mezara yatırdı, ve mezarın kapısına bir taş yuvarladı.
47 Ve Mecdelli Meryem ve Yoses'in annesi Meryem, onun nereye yatırıldığını gözlüyorlardı.

BÖLÜM 16

VE Şabat geçince, Mecdelli Meryem, ve Yakup'un annesi Meryem, ve Salome gelip onu meshetmek üzere hoş kokulu baharat satın aldılar.
2 Ve haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşunda, mezara geldiler.
3 Ve aralarında, Mezarın kapısından bize taşı kim yuvarlayacak? diyorlardı.
4 Ve baktıklarında, taşın yuvarlanmış olduğunu gördüler; çünkü pek büyüktü.
5 Ve mezara girerek, sağ tarafta beyaz bir kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu gördüler, ve korktular.
6 O da onlara, Korkmayın, dedi; siz çarmıha gerilmiş olan Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz; o dirildi; burada değil, işte onu yatırdıkları yer.
7 Ama gidin, onun öğrencilerine ve Petrus'a deyin ki, o sizden önce Celile'ye gidiyor; size söylediği gibi, kendisini orada göreceksiniz.
8 Onlar da çabucak çıkıp mezardan kaçtılar; çünkü onları titreme ve şaşkınlık almıştı; hiçbir adama da bir şey söylemediler, çünkü korkuyorlardı.
9 § Şimdi İsa haftanın ilk günü erkenden dirildikten sonra, önce kendisinden yedi iblis kovmuş olduğu Mecdelli Meryem'e göründü.
10 O da gidip onunla birlikte bulunmuş olanlara haber verdi, onlar yas tutmakta ve ağlamaktaydılar.
11 Ve onlar, onun diri olduğunu, ve onun tarafından görüldüğünü duyunca, inanmadılar.
12 § Bundan sonra onlardan ikisine, yürüyerek kıra giderlerken, başka bir biçimde göründü.
13 Onlar da gidip geri kalanlara haber verdiler; bunlara da inanmadılar.

14 § Daha sonra, sofrada otururlarken Onbirler'e göründü, ve imansızlıklarından ve yüreklerinin katılığından ötürü onları azarladı, çünkü kendisini dirilmiş olarak görenlere inanmamışlardı.
15 Ve onlara dedi ki, Tüm dünyaya gidin, ve İncil'i her yaratığa vaaz edin.
16 İman edip vaftiz olan kurtulacak; iman etmeyense hüküm giyecek.
17 Ve iman edenleri şu belirtiler izleyecek: Benim adımla iblisleri kovacaklar; yeni dillerle konuşacaklar;
18 Yılanlar tutup kaldıracaklar; ve öldürücü bir şey içseler de onlara zarar vermeyecek; hastalar üzerine eller koyacaklar, ve onlar iyileşecek.
19 § Böylece Rab o zaman, onlara konuştuktan sonra, göğe alındı, ve Allah'ın sağında oturdu.
20 Onlar da çıkıp her yerde vaaz ettiler; Rab onlarla birlikte çalışıyor, ve izleyen belirtilerle sözü doğruluyordu. Amin.

İNCİL

KT LUKA'YA

GÖRE

BÖLÜM 1

MADEM birçok kişi aramızda kesin olarak inanılmış şeyleri sırayla ilan etmeye girişmiştir,
2 Nitekim başlangıçtan beri görgü tanığı ve sözün hizmetkârı olanlar bunları bize iletmişlerdir;
3 Sayın Teofilos, ben de ta başından tüm şeyleri tam olarak anladığım için sana sırayla yazmayı uygun gördüm,
4 Öyle ki, eğitildiğin şeylerin kesinliğini bilesin.
5 § YAHUDİYE Kralı Hirodes'in günlerinde, Abiya nöbetinden Zekeriya adında bir kâhin vardı; onun karısı da Harun kızlarından, ve adı Elisabet idi.
6 Her ikisi de Allah'ın önünde doğru olup Rab'bin tüm emirleri ve kurallarında kusursuzca yürürlerdi.
7 Ve çocukları olmamıştı, çünkü Elisabet kısırdı, her ikisinin de yaşı artık ilerlemişti.
8 Ve vaki oldu ki, o kendi nöbetinin sırasında Allah'ın önünde kâhinlik ederken,
9 Kâhinlik geleneğine göre, Rab'bin tapınağına girip buhur yakma kurası ona düştü.
10 Ve buhur vaktinde tüm halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.
11 Ve Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında dikilerek ona göründü.
12 Ve Zekeriya onu görünce tedirgin oldu, ve üzerine korku düştü.
13 Ama melek ona, Korkma, Zekeriya, dedi; çünkü duan işitildi; ve karın Elisabet sana bir oğul doğuracak, ve onun adını Yahya koyacaksın.
14 Ve sevinç ve kıvanç bulacaksın; ve onun doğumuna çok kişi sevinecek.

15 Çünkü o, Rab'bin gözü önünde büyük olacak, ve ne şarap ne içki içecek; ve daha annesinin rahminden Kutsal Ruh'la dolacak.
16 Ve İsrail çocuklarından birçoğunu Allahları Rab'be döndürecek.
17 Ve babaların yüreklerini çocuklara, ve söz dinlemeyenleri adillerin bilgeliğine döndürmek, ve Rab için hazırlanmış bir halkı yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve kudretiyle onun önünden gidecektir.
18 Zekeriya da meleğe, Bunu nasıl bileceğim? çünkü ben yaşlı bir adamım, karımın da yaşı ilerledi, dedi.
19 Ve melek cevap verip ona, Ben Allah'ın huzurunda duran Cebrail'im, dedi; ve seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
20 Ve, işte, dilin tutulacak, ve bu şeylerin gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın, çünkü vaktinde yerine gelecek olan sözlerime inanmadın.
21 Ve halk Zekeriya'yı bekleyip duruyor, ve onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaşıyordu.
22 Ve dışarı çıktığında onlara konuşamadı; onlar da tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar; çünkü kendisi onlara işaretler yaptı, ve dilsiz kaldı.
23 Ve vaki oldu ki, hizmetinin günleri bitince, kendi evine gitti.
24 Ve o günlerden sonra karısı Elisabet gebe kaldı, ve beş ay kendisini gizleyip,
25 İnsanlar arasındaki utancımı kaldırmak için Rab üzerime baktığı günlerde bana böyle etti, dedi.
26 Ve altıncı ayda melek Cebrail Allah tarafından Celile'nin Nasıra adlı kentine,
27 Davut evinden Yusuf adında bir adama nişanlı olan bir bakireye gönderildi, ve bakirenin adı Meryem idi.
28 Ve melek onun yanına girip, Selam, ey bol lütuf bulan, dedi, Rab seninledir; kadınlar arasında kutlusun.
29 Ve onu görünce sözünden tedirgin olup bu nasıl selam olabileceğini düşündü.
30 Ve melek ona, Korkma Meryem, dedi; çünkü Allah indinde lütuf buldun.
31 Ve, işte, rahminde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın, ve adını İSA koyacaksın.
32 O büyük olacak, ve kendisine Yüceler Yücesi'nin Oğlu denecek; ve Rab Allah ona babası Davut'un tahtını verecek;
33 O da sonsuza dek Yakup'un evi üzerinde krallık edecek; ve onun krallığının sonu gelmeyecek.
34 O zaman Meryem meleğe, Bu nasıl olur? çünkü ben er bilmem, dedi.
35 Melek de cevap verip ona dedi ki, Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, ve Yüceler Yücesi'nin kudreti senin üstüne gölge salacak; bu nedenle de senden doğacak olan o kutsal şeye Allah'ın Oğlu denecek.
36 Ve, işte, hısımın Elisabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı; ve kendisine kısır denilen kadının bu altıncı ayıdır.
37 Çünkü Allah indinde imkânsız hiçbir şey olmayacak.
38 Meryem de, İşte Rab'bin kulu; bana sözüne göre olsun, dedi. Ve melek ondan ayrıldı.
39 Ve o günlerde Meryem kalkıp aceleyle dağlık bölgeye, bir Yahuda kentine gitti;
40 Ve Zekeriya'nın evine girip Elisabet'i selamladı.
41 Ve vaki oldu ki, Elisabet Meryem'in selamını duyunca çocuk onun rahminde sıçradı; ve Elisabet Kutsal Ruh'la doldu;
42 Ve yüksek sesle konuşup, Kadınlar arasında kutlusun, dedi, senin rahminin ürünü de kutludur.
43 Ve bu bana nereden oldu ki, Rabbim'in annesi yanıma gelsin?
44 Çünkü, işte, selamının sesi kulaklarıma varır varmaz, çocuk rahmimde sevinçten sıçradı.
45 Ve iman eden kadına ne mutlu; çünkü Rab tarafından ona söylenen şeyler gerçekleşecektir.
46 Ve Meryem dedi ki, Canım Rab'bi ulu-

lar,
47 Ve ruhum Kurtarıcım Allah'ta sevinçle coşmuştur.
48 Çünkü o, kulunun hakir haline baktı; çünkü, işte, bundan böyle tüm nesiller bana kutlu diyecekler.
49 Çünkü güçlü olan bana büyük şeyler etti; ve onun adı kutsaldır.
50 Ve onun merhameti kuşaktan kuşağa, kendisinden korkanların üzerindedir.
51 Pazısıyla güç gösterdi; kibirlileri yüreklerinin kuruntusunda darmadağın etti.
52 Güçlüleri tahtlarından indirdi, ve hakirleri yükseltti.
53 Açları iyi şeylerle doyurdu; ve zenginleri boş gönderdi.
54 Merhametini hatırlayıp kulu İsrail'e yardım etti;
55 Nitekim söylemiştir atalarımıza, İbrahim'e, ve onun tohumuna sonsuza dek.
56 Ve Meryem üç ay kadar onun yanında kaldı, ve kendi evine döndü.
57 Şimdi Elisabet'in doğurma vakti geldi; ve bir oğul doğurdu.
58 Ve komşularıyla hısımları Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duydular; ve onunla birlikte sevindiler.
59 Ve vaki oldu ki, sekizinci günde çocuğu sünnet etmek için geldiler; ve ona, babasının adına göre, Zekeriya adını koydular.
60 Ve annesi cevap verip, Öyle değil, ama adı Yahya olacak, dedi.
61 Ve ona, Hısımların arasında bu adı taşıyan kimse yok, dediler.
62 Ve babasına işaretler yaparak onun adını ne koymak istediğini sordular.
63 O da bir yazı levhası istedi ve, Adı Yahya'dır, diye yazdı. Ve hepsi şaştılar.
64 Ve onun ağzı hemen açıldı, ve dili çözüldü, ve konuştu, ve Allah'ı övdü.
65 Ve etrafında oturanların hepsine korku düştü; ve bütün bu sözler, Yahudiye'nin tüm dağlık bölgesinde yayıldı.
66 Ve bunları duyanların hepsi, Bu çocuk acaba ne olacak? diyerek onları yüreklerinde sakladılar. Ve Rab'bin eli onunla birlikteydi.
67 Ve babası Zekeriya Kutsal Ruh'la doldu, ve peygamberlik edip dedi ki,
68 İsrail'in Allahı Rab kutlu olsun; çünkü halkını ziyaret edip halas etti,
69 Ve kulu Davut'un evinde bize bir kurtuluş boynuzu yükseltti;
70 Dünyanın başlangıcından beri bulunan kutsal peygamberlerinin ağzıyla söylediği gibi;
71 Ki, atalarımıza vaat edilen merhametini gerçekleştirmek ve kendi kutsal antlaşmasını,
72 Babamız İbrahim'e ettiği andı hatırlamak için,
73 Düşmanlarımızdan ve bizden nefret edenlerin hepsinin elinden kurtulalım,
74 Ve bize ihsan eylesin ki, düşmanlarımızın elinden azat edilip
75 Ömrümüz boyunca kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkusuzca kendisine hizmet edelim.
76 Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye çağrılacaksın; çünkü Rab'bin yüzü önünden, onun yollarını hazırlamak üzere;
77 Onun halkına Allahımız'ın derin merhameti aracılığıyla günahlarının bağışlanmasıyla kurtuluş bilgisini vermek için gideceksin;
78 Onun sayesinde, karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanlara ışık vermek için,
79 Ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek için, yücelerden gün doğması bizi ziyaret etti.
80 Ve çocuk büyüyor, ve ruhta güçleniyordu; ve İsrail'e görüneceği güne dek çöllerde kaldı.

BÖLÜM 2

VE o günlerde vaki oldu ki, Sezar Avgustus'tan, tüm dünya vergilendirilsin diye bir ferman çıktı.
2 (Ve bu ilk vergilendirme, Kirinius Suriye

valisi iken yapıldı.)
3 Ve hepsi vergilendirilmek için herkes kendi kentine gitti.
4 Ve Yusuf da, Davut'un evinden ve soyundan olduğu için Celile'den, Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Beytlehem denilen Davut'un şehrine,
5 Hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte vergilendirilmeye, çıktı.
6 Ve vaki oldu ki, onlar oradayken onun doğurma vakti geldi.
7 Ve ilk oğlunu doğurdu, ve onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı; çünkü handa kendilerine yer yoktu.
8 Ve aynı yörede çobanlar vardı, ovalarda kalıp sürülerini geceleyin nöbetle bekliyorlardı.
9 Ve, işte, Rab'bin meleği üzerlerine geldi, ve Rab'bin yüceliği çevrelerini aydınlattı; ve çok korktular.
10 Ve melek onlara, Korkmayın, dedi; çünkü, işte, ben size tüm halka olacak büyük sevinci müjdeliyorum,
11 Çünkü bugün size, Davut'un şehrinde bir kurtarıcı doğdu, bu, Rab olan Mesih'tir.
12 Ve bu size işaret olacak; Bebeği kundağa sarılmış, yemlikte yatmakta bulacaksınız.
13 Ve birdenbire melekle birlikte göksel ordudan büyük bir topluluk olup Allah'ı överek,
14 En yücelerde Allah'a yücelik olsun, ve yeryüzünde insanlara esenlik, hoşnutluk olsun, dediler.
15 Ve vaki oldu ki, melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, Şimdi Beytlehem'e gidelim, ve, Rab'bin bize bildirdiği, vaki olan bu şeyi görelim, dediler.
16 Ve aceleyle gelip Meryem'i, ve Yusuf'u, ve yemlikte yatan bebeği buldular.
17 Ve bunu gördükten sonra, bu çocuk hakkında kendilerine söylenen sözü yaydılar.
18 Ve bunu duyanların hepsi, çobanlar tarafından kendilerine söylenen şeylere şaşıp kaldılar.
19 Ama Meryem tüm bu şeyleri sakladı, ve yüreğinde onları derin derin düşündü.
20 Ve çobanlar, kendilerine anlatıldığı gibi, tüm işittikleri ve gördükleri şeyler için Allah'ı yücelterek ve överek geri döndüler.
21 Ve çocuğu sünnet etmek için sekiz gün dolunca, ana rahmine düşmeden önce melek tarafından adlandırılmış olduğu gibi, ona İSA adı verildi.
22 Ve Musa'nın yasasına göre onun arınma günleri dolunca, onlar onu Yeruşalim'e Rab'be takdim etmeye götürdüler;
23 (Nitekim Rab'bin yasasında yazılmıştır: Ana rahmini açan her erkek Rab'be kutsal denilecektir;)
24 Ve Rab'bin yasasında, Bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu, denildiği üzere kurban sunmaya gittiler.
25 Ve, işte, Yeruşalim'de Simeon adında bir adam vardı; ve bu adam adil ve dindar olup İsrail'in avuncunu bekliyordu; ve Kutsal Ruh onun üzerindeydi.
26 Ve Rab'bin Mesihi'ni görmeden kendisinin ölüm görmeyeceği ona Kutsal Ruh tarafından bildirilmişti.
27 Ve Ruh'un sevkiyle tapınağa geldi; ve anası babası onun için yasaya göre gelenek olanı yapmak üzere, İsa çocuğu içeri getirdikleri zaman,
28 O zaman onu kucağına aldı, ve Allah'a hamdetti, ve dedi ki,
29 Ya Rab, sözüne göre şimdi kulunu esenlikle salıverirsin,
30 Çünkü, tüm halkların yüzü önünde hazırladığın,
31 Centiller'i aydınlatacak bir ışık,
32 Ve halkın İsrail'in yüceliği olan kurtuluşunu gözlerim gördü.
33 Ve Yusuf ve annesi onun hakkında söylenen şeylere şaştılar.
34 Ve Simeon onları kutsayıp annesi Meryem'e dedi ki, İşte, bu çocuk İsrail'de birçoklarının düşüp yeniden kalkması için,

ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere konulmuştur;
35 (Evet, senin kendi canını da bir kılıç delip geçecek,) öyle ki, çok yüreklerin düşünceleri açığa çıksın.
36 Ve Aşer oymağından Fanuel'in kızı Anna adında bir kadın peygamber vardı; çok yaşlıydı, ve kızlığından sonra kocasıyla yedi yıl yaşamıştı;
37 Ve yaklaşık seksen dört yıldan beri dul kalarak tapınaktan ayrılmaz, ama gece gündüz oruçlar ve dualarla Allah'a hizmet ederdi.
38 O da tam o sırada gelip Rab'be şükretti, ve Yeruşalim'de halası bekleyenlerin hepsine ondan söz etti.
39 Onlar da Rab'bin yasasına göre tüm şeyleri yaptıktan sonra Celile'ye, kendi kentleri olan Nasıra'ya döndüler.
40 Çocuk da bilgelikle dolu olarak büyüyor, ve ruhta güçleniyordu; ve Allah'ın inayeti onun üzerindeydi.
41 Şimdi anası babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yeruşalim'e giderlerdi.
42 Ve o on iki yaşına gelince, bayram geleneği üzere Yeruşalim'e çıktılar.
43 Ve o günleri bitirip döndükleri zaman, İsa çocuk Yeruşalim'de kaldı; Ve Yusuf ve annesi bunu bilmediler.
44 Ama onu yoldaşlar arasında sanıp bir günlük yol gittiler; ve onu akrabaları ve tanıdıkları arasında aradılar.
45 Ve onu bulmayınca onu araya araya Yeruşalim'e döndüler.
46 Ve vaki oldu ki, üç gün sonra onu tapınakta öğretmenler arasında oturmuş, hem onları dinlemekte, hem onlara sorular sormakta buldular.
47 Ve onu dinleyenlerin hepsi anlayışına ve cevaplarına hayran kaldılar.
48 Ve onu görünce şaşırdılar; ve annesi ona, Oğul, neden bize böyle ettin? işte, babanla ben kaygı içinde seni aradık, dedi.
49 O da onlara, Neden beni aradınız? dedi; Babam'ın işinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?
50 Ve kendilerine söylediği sözü anlamadılar.
51 Ve onlarla birlikte indi, ve Nasıra'ya geldi, ve onlara itaat ederdi; ama annesi tüm bu sözleri yüreğinde sakladı.
52 Ve İsa bilgelikte ve boyda, ve Allah ve insan indinde lütufta gelişiyordu.

BÖLÜM 3

ŞİMDİ Sezar Tiberius'un krallığının on beşinci yılında, Pontius Pilatus Yahudiye valisi, ve Hirodes Celile tetrarkı, ve kardeşi Filipus İturea ve Trahonitis bölgesi tetrarkı, ve Lisanyas Abilini tetrarkı,
2 Annas ile Kayafa büyük kâhinler bulundukları zamanda, çölde Zekeriya oğlu Yahya'ya Allah'ın sözü geldi.
3 O da Ürdün'ün çevresindeki tüm bölgeye gelip günahların bağışlanması için tövbe vaftizini vaaz ediyordu.
4 Nitekim İşaya peygamberin sözleri kitabında yazılmıştır; demişti ki, Çölde bağıranın sesi, Rab'bin yolunu hazırlayın, patikalarını düzleyin.
5 Her vadi doldurulacak, ve her dağ ve tepe alçaltılacak; ve eğriler doğrultulacak, ve sarp yollar düzleştirilecek.
6 Ve her etbeden Allah'ın kurtarışını görecektir.
7 O zaman kendisi tarafından vaftiz edilmek için çıkıp gelen kalabalığa, Ey engerekler soyu, dedi, gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?
8 Bunun için tövbeye yaraşır meyveler verin, ve kendi kendinize, Babamız İbrahim'dir, demeye başlamayın; çünkü size diyorum ki, Allah, İbrahim'e şu taşlardan çocuklar çıkaracak güçtedir.
9 Ve şimdi de balta ağaçların köküne konulmuştur; bunun için iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
10 Ve halk ona, Öyleyse biz ne yapalım? diye sordu.
11 O da cevap verip onlara, İki mintanı

olan, olmayana versin; yiyeceği olan da aynısını yapsın, dedi.
12 O zaman vergi görevlileri de vaftiz edilmeye gelip ona, Ey öğretmen, biz ne yapalım, dediler.
13 O da onlara, Size buyurulandan daha çok almayın, dedi.
14 Aynı şekilde askerler de ona, Ya biz ne yapalım? diye sordular. O da onlara, Hiçbir adama karşı zor kullanmayın, ne de birini yalan yere suçlayın; ve ücretinizle yetinin, dedi.
15 Ve halk beklemekteyken, ve tüm insanlar Yahya'nın Mesih olup olmadığını yüreklerinde düşünürken;
16 Yahya cevap verip hepsine, Gerçekten ben sizi suyla vaftiz ediyorum, dedi; ama benden daha güçlü biri geliyor, ben onun ayakkabılarının bağını çözmeye layık değilim; o sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.
17 Onun yabası elindedir, ve harman yerini büsbütün temizleyecek, ve buğdayı ambarına toplayacak; samanı ise sönmeyen ateşle yakacaktır.
18 Ve başka birçok şeyleri öğüdünde halka vaaz ediyordu.
19 Ama tetrark Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodias'tan, ve Hirodes'in yapmış olduğu tüm kötülüklerden dolayı onun tarafından azarlanmış olduğu için,
20 Hepsinin üstüne şunu da ekledi: Yahya'yı hapishaneye kapattı.
21 Şimdi tüm halk vaftiz olduktan sonra, vaki oldu ki, İsa da vaftiz olup dua ederken gök açıldı,
22 Ve Kutsal Ruh, bedensel suret ile güvercin gibi onun üzerine indi, ve gökten bir ses gelip, Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum, dedi.
23 Ve İsa'nın kendisi yaklaşık otuz yaşına girmeye başladı, ve (zannedildiği üzere) Yusuf'un oğlu idi, o da Heli'nin oğlu idi,
24 O da Matat'ın oğlu idi, o da Levi'nin oğlu idi, o da Melki'nin oğlu idi, o da Yanay'ın oğlu idi, o da Yusuf'un oğlu idi,
25 O da Matatya'nın oğlu idi, o da Amos'un oğlu idi, o da Nahum'un oğlu idi, o da Esli'nin oğlu idi, o da Nagay'ın oğlu idi,
26 O da Maat'ın oğlu idi, o da Matatya'nın oğlu idi, o da Semei'nin oğlu idi, o da Yusuf'un oğlu idi, o da Yahuda'nın oğlu idi,
27 O da Yohana'nın oğlu idi, o da Rısa'nın oğlu idi, o da Zerubabel'in oğlu idi, o da Şelatiyel'in oğlu idi, o da Neri'nin oğlu idi,
28 O da Melki'nin oğlu idi, o da Addi'nin oğlu idi, o da Koşam'ın oğlu idi, o da Elmadam'ın oğlu idi, o da Er'in oğlu idi,
29 O da Yosa'nın oğlu idi, o da Eliezer'in oğlu idi, o da Yorim'in oğlu idi, o da Matat'ın oğlu idi, o da Levi'nin oğlu idi,
30 O da Simeon'un oğlu idi, o da Yahuda'nın oğlu idi, o da Yusuf'un oğlu idi, o da Yonan'ın oğlu idi, o da Elyakim'in oğlu idi,
31 O da Meleya'nın oğlu idi, o da Menan'ın oğlu idi, o da Matata'nın oğlu idi, o da Natan'ın oğlu idi, o da Davut'un oğlu idi,
32 O da Yesse'nin oğlu idi, o da Obed'in oğlu idi, o da Boaz'ın oğlu idi, o da Salmon'un oğlu idi, o da Nahşon'un oğlu idi,
33 O da Aminadab'ın oğlu idi, o da Aram'ın oğlu idi, o da Hesron'un oğlu idi, o da Fares'in oğlu idi, o da Yahuda'nın oğlu idi,
34 O da Yakup'un oğlu idi, o da İshak'ın oğlu idi, o da İbrahim'in oğlu idi, o da Terah'ın oğlu idi, o da Nahor'un oğlu idi,
35 O da Seruk'un oğlu idi, o da Reyu'nun oğlu idi, o da Falek'in oğlu idi, o da Heber'in oğlu idi, o da Sala'nın oğlu idi,
36 O da Kainan'ın oğlu idi, o da Arfakşat'ın oğlu idi, o da Sam'ın oğlu idi, o da Nuh'un oğlu idi, o da Lamek'in oğlu idi,
37 O da Metuşelah'ın oğlu idi, o da Hanok'un oğlu idi, o da Yared'in oğlu idi, o da Mahalalel'in oğlu idi, o da Kainan'ın oğlu idi,
38 O da Enoş'un oğlu idi, o da Şit'in oğlu idi, o da Âdem'in oğlu idi, o da Allah'ın oğlu idi.

BÖLÜM 4

VE İsa Kutsal Ruh'la dolu olarak Ürdün'den döndü, ve Ruh tarafından çöle yöneltildi;
2 Kırk gün iblis tarafından denendi. Ve o günlerde hiçbir şey yemedi; ve onlar sona erince, sonra acıktı.
3 Ve iblis ona, Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, şu taşa emret de ekmek olsun, dedi.
4 İsa da ona cevap verip, Yazılmıştır ki, İnsan yalnız ekmekle değil, ama Allah'ın her sözüyle yaşar, dedi.
5 Ve iblis onu yüksek bir dağa götürüp bir anda ona dünyanın tüm krallıklarını gösterdi.
6 Ve iblis ona, Bütün bu kudreti, ve onların yüceliğini sana vereceğim, dedi; çünkü bana teslim edilmiştir, ben de onu her kime istersem veririm.
7 Bunun için eğer bana tapınırsan, hepsi senin olacak.
8 Ve İsa cevap verip ona dedi ki, Ardıma çekil, Şeytan, çünkü yazılmıştır: Allahın Rab'be tapınacak, ve yalnız ona hizmet edeceksin.
9 Ve onu Yeruşalim'e götürdü, ve onu tapınağın bir kulesine koyup ona, Eğer Allah'ın Oğlu'ysan, at kendini buradan aşağı, dedi;
10 Çünkü yazılmıştır: O, seni korusunlar diye meleklerine senin için emir verecek;
11 Ve, ayağın hiçbir zaman bir taşa çarpmasın diye, onlar seni elleri üzerinde taşıyacaklar.
12 Ve İsa cevap verip ona, Allahın Rab'bi denemeyeceksin, denilmiştir, dedi.
13 Ve iblis tüm denemeyi bitirdikten sonra, bir süre için ondan ayrıldı.
14 § Ve İsa Ruh'un gücüyle Celile'ye döndü; ve onun ünü tüm bölgeye yayıldı.
15 Ve onların havralarında öğretiyor, hepsi tarafından yüceltiliyordu.
16 § Ve büyümüş olduğu yer olan Nasıra'ya geldi; ve âdet edindiği gibi, Şabat gününde havraya girdi, ve okumak için ayağa kalktı.
17 Ve ona İşaya peygamberin kitabı verildi. Ve kitabı açıp şöyle yazılmış olan yeri buldu:
18 Rab'bin Ruhu benim üzerimdedir, çünkü beni İncil'i fakirlere vaaz etmek için meshetti; kırık yüreklileri iyileştirmek için, tutsaklara azatlık, ve körlere gözlerinin açılmasını vaaz etmek için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak için,
19 Rab'bin makbul yılını vaaz etmek için beni gönderdi.
20 Ve kitabı kapadı, ve görevliye geri verip oturdu. Ve havradakilerin hepsinin gözleri ona dikilmiş kalmıştı.
21 O da onlara, Bu Yazı bugün kulaklarınızda yerine gelmiştir, demeye başladı.
22 Ve hepsi ona tanıklık ediyor, ve ağzından çıkan lütufkâr sözlere şaşıyorlardı. Ve, Yusuf'un oğlu değil mi bu? diyorlardı.
23 O da onlara dedi ki, Kuşkusuz bana şu meseli söyleyeceksiniz: Ey hekim, kendini iyileştir; Kefernahum'da yapıldığını ne duyduksa, burada, kendi memleketinde de yap.
24 Ve o, Doğrusu size derim ki, dedi, Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul edilmez.
25 Ama bir gerçekten size derim ki, gökyüzünün üç yıl altı ay kapandığı, tüm ülkede büyük bir kıtlık olduğu İlyas'ın günlerinde çok sayıda dul kadın vardı;
26 Ama İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi, yalnız Sayda'nın bir kenti olan Sarepta'ya, dul bir kadına gönderildi.
27 Ve Elişa peygamberin zamanında İsrail'de çok cüzamlı vardı; yine de Suriyeli Naaman'dan başka bunlardan hiçbiri paklanmadı.
28 Ve havradakilerin hepsi bu şeyleri duyunca öfkeyle doldular,
29 Ve ayağa kalkıp onu kentin dışına sürdüler, ve onu baş aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin uçurumuna kadar götürdüler.

30 Ama o aralarından geçip yoluna gitti,
31 Ve Celile'nin bir kenti olan Kefernahum'a indi, ve Şabat günlerinde onlara öğretiyordu.
32 Ve onun öğretisine şaşıp kaldılar; çünkü sözü kudretle idi.
33 § Ve havrada, içinde kirli iblis ruhu olan bir adam vardı, ve yüksek sesle,
34 Bırak bizi, bizimle neyin var? ey Nasıralı İsa, diye bağırdı; bizi helak etmeye mi geldin? senin kim olduğunu biliyorum; Allah'ın Kutsalı.
35 Ve İsa onu azarlayıp, Sus, ve ondan çık, dedi. İblis de onu ortaya attıktan sonra, ona hiç zarar vermeden ondan çıktı.
36 Herkes de şaşıp kaldı, ve birbirleriyle konuşup, Bu ne bir sözdür? çünkü yetki ve kudretle kirli ruhlara emrediyor, onlar da çıkıyorlar, dediler.
37 Ve onun ünü o bölgenin her yerine çıktı.
38 § Ve havradan kalkıp Simon'un evine girdi. Ve Simon'un kaynanası yüksek ateşe tutulmuştu; ve onun için ona yalvardılar.
39 O da üzerinde durup ateşi azarladı; ve ateş onu bıraktı; o da hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etti.
40 § Şimdi güneş batarken, çeşitli illetlere tutulmuş hastası olanların hepsi onları ona getirdiler; o da her birinin üzerine ellerini koyup onları iyileştirdi.
41 Birçoklarından da iblisler, Sen Allah'ın Oğlu Mesih'sin, diye bağırarak çıkıyorlardı. O da onları azarlayarak, konuşmalarına izin vermedi; çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.
42 Ve gündüz olunca, çıkıp ıssız bir yere gitti; ve halk onu arayıp da yanına geldiler, ve kendilerinden gitmesin diye, onu alıkoydular.
43 O da onlara, Allah'ın Krallığı'nı başka kentlere de vaaz etmem gerek, dedi; çünkü bunun için gönderildim.
44 Ve Celile havralarında vaaz ediyordu.

BÖLÜM 5

VE vaki oldu ki, halk Allah'ın sözünü dinlemek için onun çevresine üşüşürken, o Genesaret Gölü'nün kıyısında duruyordu,
2 Ve gölün kıyısında duran iki tekne gördü; balıkçılar ise onlardan çıkmış ağlarını yıkıyorlardı.
3 Ve teknelerden birine, Simon'unkine bindi, ve ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Ve oturup halka teknenin içinden öğretti.
4 Şimdi konuşmasını bitirince Simon'a, Derine açılın, ve av için ağlarınızı salın, dedi.
5 Ve Simon cevap verip ona, Üstat, tüm gece çabaladık, ve hiçbir şey tutmadık, dedi; yine de senin sözün üzerine ağı salacağım.
6 Ve bunu yapınca pek çok balık tuttular; ve ağları yırtılıyordu.
7 Ve gelip kendilerine yardım etsinler diye, öbür teknedeki ortaklarına işaret ettiler. Onlar da geldiler, ve her iki tekneyi doldurdular, öyle ki, batmaya başladılar.
8 Simon Petrus bunu görünce, Ya Rab, benden uzaklaş; çünkü ben günahlı bir adamım, diyerek İsa'nın dizlerine kapandı.
9 Çünkü tuttukları balık avına, o ve onunla birlikte bulunanların hepsi şaşıp kalmışlardı;
10 Simon'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la Yuhanna da aynı şekilde. Ve İsa Simon'a, Korkma, bundan böyle insan tutacaksın, dedi.
11 Onlar da teknelerini karaya çektikten sonra, her şeyi bırakıp onun ardından gittiler.
12 § Ve vaki oldu ki o, kentlerden birindeyken, işte cüzamla dolu bir adam, İsa'yı görünce, yüzüstü yere kapanıp ona yalvardı, Ya Rab, eğer istersen beni temiz kılabilirsin, dedi.
13 O da elini uzatıp ona dokundu, İsterim, temiz ol, dedi. Ve cüzam hemen ondan gitti.

14 Ve ona hiçbir adama söylememesini buyurdu; ama git, kendini kâhine göster, ve onlara tanıklık olmak üzere temizliğin için Musa'nın emrettiği gibi sunuyu sun, dedi.
15 Ne var ki, onunla ilgili ün daha da çok yayıldı; ve büyük kalabalıklar onu dinlemek ve hastalıklarından onun tarafından iyileştirilmek için toplanıyordu.
16 § Ve kendisi ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.
17 Ve günlerin birinde vaki oldu ki, kendisi öğretirken Celile, ve Yahudiye, ve Yeruşalim'in tüm köylerinden gelmiş olan Ferisiler ve yasa öğretmenleri onun çevresinde oturuyorlardı; ve onlara şifa vermek için Rab'bin kudreti hazır bulunuyordu.
18 § Ve, işte, bazı adamlar döşek üzerinde inmeli bir adam getirdiler; ve onu içeri sokmaya ve onu onun önüne koymaya bir yol arıyorlardı.
19 Ve kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, ve kiremitlerin arasından onu döşeğiyle birlikte ortaya İsa'nın önüne indirdiler.
20 O da onların imanını görünce ona, Ey adam, günahların sana bağışlandı, dedi.
21 Ve yazıcılarla Ferisiler, Küfürler söyleyen bu kimdir? Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir? diye düşünmeye başladılar.
22 Ama İsa düşüncelerini bilerek cevap verip onlara dedi ki, Yüreklerinizde ne düşünüyorsunuz?
23 Hangisi daha kolay, Günahların sana bağışlandı, demek mi, yoksa, Kalk ve yürü, demek mi?
24 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama kudretine sahip olduğunu bilesiniz diye, (inmeliye dedi ki,) Sana söylüyorum: Kalk, ve döşeğini kaldır, ve evine git.
25 O da önlerinde hemen ayağa kalktı, ve üzerinde yattığı şeyi kaldırdı, ve Allah'ı yücelterek evine gitti.
26 Hepsi de hayran oldu, ve Allah'ı yücelttiler, ve korkuyla dolarak, Bugün şaşılacak şeyler gördük, dediler.
27 § Ve bu şeylerden sonra o dışarı çıktı, ve gümrük yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisi gördü; ve ona, Ardımdan gel, dedi.
28 O da her şeyi bıraktı, kalktı, ve onun ardından gitti.
29 Ve Levi kendi evinde ona büyük bir ziyafet yaptı; ve onlarla birlikte sofrada oturan vergi görevlileri ve daha başka kişilerden büyük bir kalabalık vardı.
30 Ama onların yazıcıları ve Ferisiler onun öğrencilerine, Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz? diye mırıldandılar.
31 İsa da cevap verip onlara, Sağlıklı olanların değil, ama hastaların hekime ihtiyacı var, dedi.
32 Ben doğruları değil, ama günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.
33 § Onlar da ona şöyle dediler: Yahya'nın öğrencileri neden sık sık oruç tutuyor, ve dualar ediyorlar, Ferisiler'in öğrencileri de öyle; ama seninkiler yiyip içiyorlar?
34 O da onlara dedi ki, Güvey kendileriyle birlikteyken, gelin odasının çocuklarına oruç tutturabilir misiniz?
35 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, ve o zaman, o günlerde oruç tutacaklar.
36 § Ve onlara bir benzetme de anlattı: Hiçbir adam yeni giysiden bir parça eski giysinin üzerine yamamaz; yoksa hem yenisi eskisini yırtar, hem de yenisinden koparılan parça eskisine uymaz.
37 Ve hiçbir adam yeni şarabı eski tulumlara koymaz; yoksa yeni şarap tulumları patlatır, ve dökülür, ve tulumlar mahvolur.
38 Ama yeni şarap yeni tulumlara koyulmalı; ikisi de saklanır.
39 Hiçbir adam da eski şarabı içtikten sonra derhal yenisini istemez; çünkü, Eskisi daha iyidir, der.

BÖLÜM 6

VE vaki oldu ki, birincisinden sonra ikinci Şabat gününde o, ekinler arasından geçiyordu; ve öğrencileri başakları koparıyor, ve avuçları içinde ovalayıp yiyorlardı.
2 Ve Ferisiler'den bazıları onlara, Şabat günlerinde yapılması yasal olmayanı neden yapıyorsunuz? dediler.
3 İsa da onlara cevap verip dedi ki, Davut'un, kendisi ve yanındakiler acıkınca ne yaptığını hiç okumadınız mı?
4 Nasıl Allah'ın evine girdiğini, ve kâhinlerden başkasının yemesi yasal olmayan huzur ekmeklerini alıp yediğini, ve yanındakilere de verdiğini?
5 Ve onlara dedi ki, İnsanoğlu Şabat'ın da Rabbi'dir.
6 Ve vaki oldu ki, bir başka Şabat'ta havraya girmiş öğretiyordu; ve orada sağ eli kuru bir adam vardı.
7 Ve yazıcılarla Ferisiler, kendisini suçlamak için, Şabat gününde şifa verecek mi diye onu gözetliyorlardı.
8 Ama o onların düşüncelerini biliyordu, ve eli kurumuş olan adama, Ayağa kalk, ve ortada dur, dedi. O da kalkıp durdu.
9 O zaman İsa onlara, Ben size bir şey sorayım, dedi; Şabat günlerinde iyilik etmek mi, yoksa kötülük etmek mi yasaldır? hayat kurtarmak mı, yoksa helak etmek mi?
10 Ve etrafına, hepsine bakıp adama, Elini uzat, dedi. O da böyle etti; ve eli öbürü gibi sağlam oldu.
11 Ve onlar büsbütün çıldırdılar; ve İsa'ya ne yapabileceklerini birbiriyle söyleşiyorlardı.
12 Ve o günlerde vaki oldu ki, o dua etmek için dağa çıktı, ve tüm geceyi Allah'a dua ederek geçirdi.
13 § Ve gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı; ve onlardan on ikisini seçti; ve onları elçiler diye adlandırdı:
14 Petrus adını verdiği Simon, ve kardeşi Andreas, Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartolomeos,
15 Matta ve Tomas, Alfeus oğlu Yakup, ve Zelotes denilen Simon,
16 Ve Yakup'un kardeşi Yahuda, ve hain de olan Yahuda İskariyot.
17 § Ve o bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu, ve öğrencilerinin topluluğu, ve tüm Yahudiye ve Yeruşalim'den, ve Sur ile Sayda kıyılarından onu dinlemek ve hastalıklarından şifa bulmak için büyük bir halk topluluğu gelmişti;
18 Kirli ruhlardan sıkıntı çekenler de; ve onlar iyileştiriliyorlardı.
19 Ve tüm kalabalık ona dokunmaya çalışıyordu; çünkü onun içinden bir güç çıkıyor, ve hepsine şifa veriyordu.
20 § O da gözlerini öğrencilerine kaldırıp dedi ki, Ey fakirler, ne mutlu size; çünkü Allah'ın Krallığı sizindir.
21 Şimdi açlık çekenler, ne mutlu size, çünkü doyurulacaksınız. Şimdi ağlayanlar, ne mutlu size; çünkü güleceksiniz.
22 İnsanoğlu için insanlar sizden nefret ettikleri, ve sizi topluluklarından ayırdıkları, ve sizi aşağıladıkları, ve adınızı kötü diye çıkardıkları zaman size ne mutlu.
23 O gün sevinin, ve sevinçten sıçrayın; çünkü, işte, gökte ödülünüz büyüktür; çünkü onların ataları da peygamberlere böyle ettiler.
24 Ama vay size, ey zenginler! çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz.
25 Vay sizlere, tok olanlar! çünkü aç kalacaksınız. Vay sizlere, şimdi gülenler! çünkü yas tutup ağlayacaksınız.
26 Vay size, tüm insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman! çünkü onların ataları da sahte peygamberlere böyle ettiler.
27 § Ama siz dinleyenlere söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik edin,
28 Size lanet edenleri kutsayın, ve size hakaret edenler için dua edin.

29 Ve bir yanağına tokat atana öbürünü de çevir; ve senin abanı alandan mintanını da esirgeme.
30 Senden dileyen her adama ver; ve senin malını alandan onu geri isteme.
31 Ve insanların size ne yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın.
32 Çünkü eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, size ne teşekkür olur? çünkü günahkârlar da kendilerini sevenleri severler.
33 Ve eğer size iyilik edenlere iyilik ederseniz, size ne teşekkür olur? çünkü günahkârlar da aynı şeyi yapıyorlar.
34 Ve eğer verdiğinizi geri almak umudunda olduğunuz kişilere ödünç verirseniz, size ne teşekkür olur? çünkü günahkârlar da, verdikleri kadarını geri almak üzere günahkârlara ödünç verirler.
35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, ve iyilik edin, ve hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin; ve ödülünüz büyük olacak, ve Yüceler Yücesi'nin çocukları olacaksınız; çünkü o, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir.
36 Bunun için, Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.
37 Yargılamayın, siz de yargılanmayacaksınız; mahkûm etmeyin, siz de mahkûm edilmeyeceksiniz; bağışlayın, siz de bağışlanacaksınız;
38 Verin, size de verilecek; iyice bastırılmış, ve silkelenmiş, ve taşkın, iyi ölçekle kucağınıza insanlar verecek. Çünkü hangi ölçekle ölçerseniz, size de aynı ölçekle tekrar ölçülecektir.
39 Ve onlara bir benzetme anlattı: Kör köre kılavuzluk edebilir mi? ikisi de hendeğe düşmezler mi?
40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir; ama yetkin olan herkes öğretmeni gibi olacaktır.
41 Ve neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?
42 Ya kendi gözündeki merteği görmezken, nasıl olur da kardeşine, Kardeş, izin ver de gözündeki çöpü çıkarayım, dersin? Ey ikiyüzlü, önce kendi gözündeki merteği çıkar, ve o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için iyi görürsün.
43 Çünkü iyi ağaç kötü meyve vermez; çürük ağaç da iyi meyve vermez.
44 Çünkü her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Çünkü insan dikenlerden incir toplamaz, ne de çalılardan üzüm devşirir.
45 İyi adam, yüreğinin iyi hazinesinden iyi olanı çıkarır; kötü adam da yüreğinin kötü hazinesinden kötü olanı çıkarır; çünkü ağzı yüreğin taşmasından söz söyler.
46 § Ve niçin beni, Rab, Rab, diye çağırıyorsunuz da söylediğim şeyleri yapmıyorsunuz?
47 Bana her kim gelir ve sözlerimi duyup yaparsa, kime benzediğini size göstereyim:
48 O, derin kazıp temeli kaya üzerine atarak ev yapan bir adama benzer; ve sel geldiği zaman, ırmak o eve saldırdı, ve onu sarsamadı; çünkü kaya üzerinde temellenmişti.
49 Ama duyup da yapmayan kişi, temel koymaksızın evini toprağın üzerinde kuran adama benzer; ırmak o eve saldırdı, ve hemen çöktü; ve o evin yıkımı büyük oldu.

BÖLÜM 7

ŞİMDİ tüm sözlerini halk dinlerken sona erdirince Kefernahum'a girdi.
2 Ve bir yüzbaşının kendisine değerli bir kölesi hasta olup ölmek üzereydi.
3 Ve İsa hakkında işitince, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere ona Yahudiler'in ihtiyarlarını gönderdi.
4 Onlar da İsa'nın yanına gelince kendisine içten yalvarıp, Bunu yapmana o layıktır, dediler;
5 Çünkü ulusumuzu sever, havramızı kuran da odur.
6 O zaman İsa onlarla birlikte gitti. Ve eve yaklaştığı zaman, yüzbaşı ona dostlar

gönderip kendisine, Ya Rab, dedi, zahmet etme; çünkü ben layık değilim ki, damımın altına giresin;
7 Nitekim senin yanına gelmeye de kendimi layık görmedim; ama bir sözde söyle ve uşağım iyileşir.
8 Çünkü ben de emir altında konulmuş bir adamım, benim altımda askerler var, ve birine, Git, derim, ve o gider; ve bir diğerine, Gel, derim, ve o gelir; ve köleme, Şunu yap, derim, ve onu o yapar.
9 İsa bu şeyleri duyunca ona şaştı, ve döndü, ve ardından gelen halka, Size söylüyorum, dedi, İsrail'de bile bu kadar iman bulmadım.
10 Ve gönderilenler eve döndüklerinde hasta olmuş olan köleyi iyileşmiş buldular.
11 § Ve ertesi gün vaki oldu ki o, Nain denilen bir kente gitti; ve öğrencilerinin birçoğu ve çok halk onunla birlikte gidiyordu.
12 Şimdi kentin kapısına yaklaştığında, işte, annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu; kadın da dul idi; ve kentin birçok halkı onunla birlikteydi.
13 Ve Rab kadını görünce ona acıdı, ve kendisine, Ağlama, dedi.
14 Ve yaklaşıp cenaze sedyesine dokundu; onu taşıyanlar da durdular. Ve o, Ey genç adam, sana söylüyorum, Kalk, dedi.
15 Ölü de kalkıp oturdu, ve konuşmaya başladı. Ve onu annesine verdi.
16 Ve hepsi üzerine bir korku düştü, ve Allah'ı yücelterek, Aramızda büyük bir peygamber yükseldi; ve, Allah, halkını ziyaret etti, dediler.
17 Ve onunla ilgili bu haber, tüm Yahudiye'ye, ve tüm çevre bölgelere yayıldı.
18 Ve Yahya'nın öğrencileri, bütün bu şeylerden ona haber verdiler.
19 § Ve Yahya öğrencilerinden ikisini yanına çağırıp onları İsa'ya göndererek, Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim? dedi.
20 Adamlar onun yanına gelip şöyle dediler: Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi, Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim? diyor.
21 Ve aynı o saatte çeşitli hastalıklara ve dertlere, ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi; ve kör olan birçoklara görüm bağışladı.
22 O zaman İsa cevap verip onlara, Yolunuza gidin, ve görüp işittiğiniz şeyleri Yahya'ya bildirin, dedi; nasıl ki, körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor, fakirlere İncil vaaz ediliyor.
23 Ve her kim bende sürçmezse, mutludur.
24 § Ve Yahya'nın habercileri gittikten sonra, halka Yahya'dan söz etmeye başladı: Çöle ne görmeye çıktınız? Rüzgârda sallanan bir kamış mı?
25 Ama ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysilere bürünmüş bir adam mı? İşte, görkemli giysiler giyip zevk içinde yaşayanlar kral saraylarındadır.
26 Ama ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size derim, ve bir peygamberden çok daha üstün.
27 İşte, senin yüzünün önünden habercimi gönderiyorum, senin önünde senin yolunu hazırlayacak, diye hakkında yazılmış olan budur.
28 Çünkü size derim ki, Kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün bir peygamber yoktur; ama Allah'ın Krallığı'nda en küçük olan ondan üstündür.
29 Ve onu dinleyen tüm halk ve vergi görevlileri Yahya'nın vaftiziyle vaftiz edilerek Allah'ı doğruladılar.
30 Ama Ferisiler'le yasa uzmanları, onun tarafından vaftiz edilmeyerek Allah'ın kendileriyle ilgili tedbirini reddettiler.
31 § Ve Rab, Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? ve onlar neye benziyorlar? dedi.
32 Çarşı meydanında oturup birbirlerine, Biz size kaval çaldık, ve siz oynamadınız; biz size ağıt yaktık, ve siz ağlamadınız, diye seslenen çocuklara benziyorlar.

33 Çünkü Vaftizci Yahya geldi, ne ekmek yiyor, ne şarap içiyor; ve siz, Onda bir iblis var, diyorsunuz.
34 İnsanoğlu geldi, yiyor da, içiyor da; ve siz, İşte, obur ve ayyaş adam, vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu! diyorsunuz.
35 Ama bilgelik, tüm çocuklarınca doğrulanır.
36 § Ve Ferisiler'den biri onun kendisiyle yemek yemesini istedi. O da Ferisi'nin evine girip sofraya oturdu.
37 Ve, işte, kentte bulunan bir günahkâr kadın, İsa'nın Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde hoş kokulu yağ getirdi,
38 Ve ağlayarak onun arkasında, ayaklarının yanında durdu, ve gözyaşlarıyla onun ayaklarını ıslatmaya başladı, ve onları başının saçlarıyla sildi, ve ayaklarını öptü, ve onları o hoş kokulu yağla meshetti.
39 Şimdi onu çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan şu kadının kim ve ne tür biri olduğunu bilirdi; çünkü günahkârdır o.
40 İsa da cevap verip ona, Simon, sana bir söyleyeceğim var, dedi. Ve o, Söyle, Öğretmen, dedi.
41 Bir alacaklının iki borçlusu vardı; biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu.
42 Ve ödemek için bir şeyleri olmadığından, her ikisine de bağışladı. Şimdi bana söyle, hangisi onu daha çok sevecek?
43 Simon cevap verip, Sanırım ki, o ki ona daha çok bağışladı, dedi. O da ona, Doğru yargıladın, dedi.
44 Ve kadına dönerek Simon'a şöyle dedi: Bu kadını görüyor musun? ben senin evine girdim, ayaklarım için bana su vermedin; ama o ayaklarımı gözyaşlarıyla yıkayıp başının saçlarıyla sildi.
45 Sen bana bir öpüş vermedin; ama bu kadın içeri girdiğimden beri ayaklarımı durmadan öptü.
46 Sen başımı yağla meshetmedin, ama bu kadın ayaklarımı hoş kokulu yağla meshetti.
47 Bu nedenle sana derim ki, Onun çok olan günahları bağışlandı; çünkü çok sevdi; oysa kendisine az bağışlanan, az sever.
48 Ve kadına, Günahların bağışlandı, dedi.
49 Ve onunla birlikte sofrada oturanlar içlerinde, Günahları bile bağışlayan bu kimdir? demeye başladılar.
50 O da kadına, İmanın seni kurtardı, esenlikle git, dedi.

BÖLÜM 8

VE bundan sonra vaki oldu ki, kentten kente ve köyden köye geçip vaaz ediyor ve Allah'ın Krallığı'nı müjdeliyordu; Onikiler de kendisiyle birlikteydi,
2 Ve kötü ruhlardan ve hastalıklardan şifa bulmuş olan bazı kadınlar, içinden yedi iblis çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem,
3 Ve Hirodes'in kâhyası Huza'nın karısı Yoanna, ve Suzana, ve daha birçokları da, bunlar mallarıyla ona yardım ediyorlardı.
4 § Ve çok halk toplanıp kendisine her kentten geldiklerinde bir benzetmeyle konuştu:
5 Bir ekinci tohumunu ekmeye çıktı; ve o ekerken bazısı yol kenarına düştü; ve ayak altında çiğnendi, ve hava kuşları onu yedi.
6 Ve bazısı kaya üzerine düştü; ve bittiği gibi kurudu, çünkü rutubeti yoktu.
7 Bazısı da dikenler arasına düştü; ve dikenler onunla birlikte yetişerek onu boğdu.
8 Ve başkası iyi toprağa düştü, ve yetişip yüz kat ürün verdi. Ve bu şeyleri söyledikten sonra, İşitecek kulakları olan işitsin, diye bağırdı.
9 Ve öğrencileri, Bu benzetme ne olabilir? diye ona sordular.
10 Ve o, Allah'ın Krallığı'nın sırlarını bilmek size verilmiştir, dedi; başkalarına ise benzetmelerle; öyle ki, görürken görmesinler,

ve işitirken anlamasınlar.
11 Şimdi benzetme şudur: Tohum Allah'ın sözüdür.
12 Yol kenarındakiler işitenlerdir, sonra iblis gelir, ve inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür.
13 Kaya üzerindekiler, işittikleri zaman, sözü sevinçle kabul edenlerdir, ve bunların kökleri yoktur, bir süre inanırlar, ve deneme vaktinde geri çekilirler.
14 Ve dikenler arasına düşen, işittikten sonra gidip bu yaşamın kaygıları ve zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulup olgun ürün vermeyenlerdir.
15 Ama iyi toprakta olan, sözü işitip onu dürüst ve iyi yürekte saklayan ve sabırla ürün verenlerdir.
16 § Hiçbir adam kandil yakıp onu bir kapla örtmez, ya da onu yatağın altına koymaz; ama içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.
17 Çünkü açıklanmayacak gizli hiçbir şey yoktur; ve bilinmeyecek ve aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.
18 Bu nedenle, nasıl dinlediğinize dikkat edin; çünkü kimde varsa, ona verilecek; ve kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile ondan alınacaktır.
19 § O zaman annesiyle kardeşleri ona geldiler, ve kalabalıktan ötürü yanına yaklaşamadılar.
20 Ve ona, Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar, diye haber verildi.
21 O da cevap verip onlara, Annemle kardeşlerim, Allah'ın sözünü işiten ve uygulayanlardır, dedi.
22 § Şimdi günlerin birinde vaki oldu ki, kendisi öğrencileriyle birlikte tekneye bindi; ve onlara, Gölün karşı yakasına geçelim, dedi. Ve açıldılar.
23 Ama teknede giderlerken uykuya daldı; ve göle bir rüzgâr fırtınası indi; ve sularla dolup tehlikedeydiler.
24 Ve yanına geldiler, ve onu uyandırıp, Üstat, üstat, mahvoluyoruz, dediler. O da kalkıp rüzgârı ve kabaran dalgaları azarladı; ve onlar dindiler, ve limanlık oldu.
25 Ve onlara, Nerede imanınız? dedi. Onlar da korku ve şaşkınlık içinde kalıp birbirlerine, Bu nasıl bir adam! çünkü rüzgârlara ve suya bile emrediyor, onlar da sözünü dinliyorlar, dediler.
26 § Ve Celile'nin karşısında bulunan Gadaraniler'in memleketine vardılar.
27 Ve karaya çıkınca, kentten bir adam onu karşıladı, uzun zamandan beri bu adamda iblisler vardı, ve giysi giymiyor, ve hiçbir evde kalmıyor, ama mezarlarda yaşıyordu.
28 İsa'yı görünce bir çığlık atıp onun önünde yere kapandı, ve yüksek sesle, Ey İsa, en yüce Allah'ın Oğlu, benimle neyin var? dedi; sana yalvarırım, bana azap etme.
29 (Çünkü o, kirli ruha adamdan çıkmasını emretmişti. Çünkü onu çok kez tutmuştu; ve zincirler ve kösteklerle bağlanırdı; ve bağları koparır, ve iblis tarafından çöle sürülürdü.)
30 Ve İsa ona, Adın ne? diye sordu. O da, Lejyon, dedi; çünkü onun içine çok sayıda iblis girmişti.
31 Ve bunlar, engine gitmelerini emretmesin diye ona yalvardılar.
32 Ve orada, dağda otlamakta olan büyük bir domuz sürüsü vardı; ve onların içine girmelerine izin vermesi için ona yalvardılar. O da onlara izin verdi.
33 O zaman iblisler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler; ve sürü uçurumdan aşağı göle atılıp boğuldu.
34 Onları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, ve kentte ve kırlarda bunu anlattılar.
35 O zaman onlar olup biteni görmeye çıktılar; ve İsa'nın yanına gelip kendisinden iblisler çıkmış olan adamı giyinmiş ve akıllanmış olarak İsa'nın ayakları dibinde oturmuş buldular; ve korktular.

36 Bunu görenler de iblislere tutsak olan adamın nasıl şifa bulduğunu onlara anlattılar.
37 § O zaman Gadaraniler'in çevresindeki yöreden olan tüm kalabalık, yanlarından gitmesi için ona rica ettiler; çünkü büyük korkuya tutulmuşlardı; o da tekneye binip geri döndü.
38 Şimdi kendisinden iblisler çıkmış olan adam onun yanında kalmak için ona yalvardı; ama İsa,
39 Kendi evine dön, ve Allah'ın sana ne büyük şeyler yaptığını anlat, diyerek onu salıverdi. O da yoluna gidip İsa'nın kendisine ne büyük şeyler yaptığını tüm kentte yaydı.
40 Ve vaki oldu ki, İsa dönünce, halk onu sevinçle kabul etti; çünkü herkes onu bekliyordu.
41 § Ve, işte, Yairus adında bir adam geldi, ve havra yöneticisi idi; ve İsa'nın ayaklarına kapandı, ve evine gelmesi için ona yalvardı;
42 Çünkü on iki yaşlarında biricik kızı vardı, ve ölmek üzereydi. Ama o giderken halk ona üşüşüyorlardı.
43 § Ve on iki yıldır kanaması olan, varını yoğunu hekimlere harcamış, ama hiçbirinden şifa bulamamış bir kadın,
44 Onun arkasından gelip giysisinin eteğine dokundu; ve o anda kanaması kesildi.
45 Ve İsa, Bana kim dokundu? dedi. Herkes inkâr ederken Petrus ve onunla birlikte olanlar, Öğretmen, kalabalık çevrene üşüşüp seni sıkıştırıyor, ve, Bana kim dokundu? mu diyorsun? dediler.
46 Ve İsa, Birisi bana dokundu, dedi; çünkü içimden güç çıktığını hissettim.
47 Kadın da gizlenmediğini görünce, titreyerek geldi, ve onun önünde yere kapanıp tüm halkın önünde, ona neden dokunduğunu ve o anda nasıl şifa bulduğunu kendisine anlattı.
48 O da ona, Ey kız, dedi, yüreklen, imanın seni iyileştirdi; esenlikle git.
49 § O daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, Kızın öldü, dedi; Öğretmen'e zahmet verme.
50 Ama İsa bunu duyunca, ona cevap verip, Korkma, dedi; sadece iman et, ve kız iyi olacaktır.
51 Ve eve girdiğinde, Petrus, ve Yakup, ve Yuhanna, ve kızın babasıyla annesinden başka hiçbir adamın içeri girmesine izin vermedi.
52 Ve herkes kız için ağlıyor, ve dövünüyordu; ama o, Ağlamayın, dedi; o ölmedi, ancak uyuyor.
53 Ve, onun öldüğünü bilerek, ona alaylı alaylı güldüler.
54 O da hepsini dışarı çıkarıp onu elinden tuttu, ve, Ey kız, kalk, diye seslendi.
55 Ve ruhu geri geldi, ve hemen ayağa kalktı; o da ona yemek verilmesini emretti.
56 Ve onun anası babası şaştı; o ise, olanı hiçbir adama anlatmasınlar diye onları uyardı.

BÖLÜM 9

OZAMAN on iki öğrencisini bir araya çağırıp onlara tüm iblisler üzerinde ve illetleri iyileştirmek için kudret ve yetki verdi.
2 Ve onları Allah'ın Krallığı'nı vaaz etmeye, ve hastalara şifa vermeye gönderdi.
3 Ve onlara dedi ki, Yolculuk için hiçbir şey almayın, ne değnekler, ne torba, ne ekmek, ne para; ne de ikişer gömleğiniz olsun.
4 Ve hangi eve girerseniz, orada kalın ve oradan çıkın.
5 Ve her kim sizi kabul etmezse, o kentten ayrılırken onlara karşı tanıklık olsun diye ayaklarınızın tozunu bile silkin.
6 Onlar da çıkıp İncil'i vaaz ederek ve her yerde şifa vererek kasabaları dolaştılar.
7 § Şimdi Tetrark Hirodes onun eliyle yapılan şeylerin tümünü duydu; ve şaşkına döndü, çünkü bazıları tarafından Yahya'nın ölüler arasından dirildiği;
8 Bazıları tarafından da İlyas'ın görün-

düğü; başkaları tarafındansa eski peygamberlerden birinin dirildiği söyleniyordu.
9 Ve Hirodes, Yahya'nın başını ben kestirdim, dedi; ama hakkında böyle şeyler duyduğum bu adam kim? Ve onu görmek istedi.
10 § Ve elçiler geri dönünce, yaptıklarının hepsini ona anlattılar. Ve onları yanına alarak Beytsayda denilen kentin ıssız bir yerine ayrıca çekildi.
11 Ve halk bunu öğrenince onun ardından gitti; o da onları kabul etti, ve kendilerine Allah'ın Krallığı'ndan söz etti, ve şifaya ihtiyacı olanlara şifa verdi.
12 Ve gün batıya yaklaşınca Onikiler gelip ona, Kalabalığı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip barınsınlar, ve yiyecek bulsunlar; çünkü burada ıssız bir yerdeyiz, dediler.
13 Ama o kendilerine, Onlara siz yiyecek verin, dedi. Onlar da, Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok, dediler; meğerki gidip bütün bu halk için yiyecek satın alalım.
14 Çünkü onlar beş bin kadar erkektiler. Ve öğrencilerine, Onları ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun, dedi.
15 Onlar da öyle yapıp hepsini yere oturttular.
16 O zaman beş ekmekle iki balığı alıp göğe doğru bakarak onları kutsadı, ve kırıp kalabalığın önüne koymak için öğrencilerine verdi.
17 Ve hepsi yiyip doydular; ve onlara fazla gelen parçalardan on iki küfe kaldırıldı.
18 § Ve vaki oldu ki, o yalnız başına dua ederken, öğrencileri yanındaydı; ve o onlara, Halk benim kim olduğumu söylüyor? diye sordu.
19 Onlar da cevap verip, Vaftizci Yahya, dediler; ama bazıları, İlyas, diyor; başkaları da diyor ki eski peygamberlerden biri dirildi.
20 O da onlara, Ya siz ben kimim dersiniz? dedi. Petrus, Allah'ın Mesihi, diye cevap verdi.
21 O da onları sıkıca uyarıp bu şeyi hiçbir adama söylememelerini emretti.
22 İnsanoğlu'nun çok şeyler çekmesi, ve ihtiyarlar ve başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, ve öldürülmesi, üçüncü gün de diriltilmesi gerekir, dedi.
23 § Ve hepsine dedi ki, Eğer bir adam ardımdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, ve her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin.
24 Çünkü her kim hayatını kurtarmak isterse, onu kaybedecektir; ama her kim hayatını benim uğruma kaybederse, onu kurtaracaktır.
25 Çünkü bir adam tüm dünyayı kazanıp da kendini kaybederse, ya da atılırsa, ne yararı olur?
26 Çünkü her kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, ve Babası'nın, ve kutsal meleklerin yüceliğinde geldiğinde ondan utanacaktır.
27 Ama bir gerçekten size söylerim ki, burada duranlardan bazıları var ki, Allah'ın Krallığı'nı görmeden ölümü tatmayacaklardır.
28 § Ve vaki oldu ki, bu sözlerden yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus ve Yuhanna ve Yakup'u alarak dua etmek için dağa çıktı.
29 Ve o dua ederken yüzünün görünüşü değişti, ve giysileri beyaz olup parıldıyordu.
30 Ve, işte, iki adam onunla konuşuyordu, bunlar Musa'yla İlyas'tı;
31 Yücelik içinde görünüp onun Yeruşalim'de sonuçlayacağı ölümünü konuşuyorlardı.
32 Ama Petrus ve onunla birlikte olanlara uyku basmıştı; ve uyandıkları zaman onun yüceliğini ve onunla birlikte duran iki adamı gördüler.
33 Ve vaki oldu ki, bunlar onun yanından ayrılırken Petrus, ne söylediğini bilmeyerek İsa'ya, Üstat, dedi, bizim için burada bulunmak iyidir; ve üç çardak kuralım; biri

sana, ve biri Musa'ya, ve biri İlyas'a.
34 O böyle konuşurken bir bulut gelip onları gölgeledi; ve buluta girerken korktular.
35 Ve buluttan gelen bir ses, Sevgili Oğlum budur, onu dinleyin, dedi.
36 Ve ses kesilince İsa yalnız bulundu. Ve onlar bunu gizli tuttular, ve o günlerde hiçbir adama gördükleri şeylerden hiçbirini söylemediler.
37 § Ve vaki oldu ki, ertesi gün dağdan indikleri zaman, onu çok halk karşıladı.
38 Ve, işte, kalabalıktan bir adam, Öğretmen, diye seslendi, yalvarırım sana, oğluma bak, çünkü o benim biricik çocuğumdur.
39 Ve, işte, bir ruh onu tutuyor, ve birdenbire bağırıyor; ve ruh onu tekrar köpürünceye dek yırtıyor, ve onu bereleyip ondan zor ayrılıyor.
40 Ve onu kovmaları için öğrencilerine yalvardım; ama yapamadılar.
41 Ve İsa cevap verip, Ey imansız ve sapmış kuşak, dedi, ne zamana dek sizinle birlikte olacağım, ve size katlanacağım? Oğlunu buraya getir.
42 Ve o daha yaklaşırken iblis onu yere vurup yırttı. Ve İsa kirli ruhu azarladı, ve çocuğu iyi etti, ve onu babasına geri verdi.
43 § Ve hepsi Allah'ın büyük kudretine şaşıp kaldı. Ama herkes İsa'nın tüm yaptığı şeylere şaşarken, kendisi öğrencilerine,
44 Bu sözleri kulaklarınıza koyun, dedi; çünkü İnsanoğlu, insanların ellerine teslim edilecek.
45 Ama bu sözü anlamadılar, ve bunu kavramasınlar diye kendilerinden gizlenmişti; ve ona bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.
46 § O zaman onlardan hangisi en büyük olacak diye aralarında bir tartışma çıktı.
47 İsa da yüreklerinin düşüncesini bilerek bir çocuğu tutup onu yanında durdurdu.
48 Ve onlara dedi ki, Her kim bu çocuğu benim adıma kabul ederse, beni kabul eder; ve her kim beni kabul ederse, beni göndereni kabul eder; çünkü hepinizin arasında en küçük olan, o büyük olacak.
49 § Ve Yuhanna cevap verip, Üstat, dedi, senin adınla iblisler kovan birini gördük; ve ona engel olduk, çünkü bizimle birlikte izlemiyor.
50 İsa da ona, Ona engel olmayın, dedi; çünkü bize karşı olmayan, bizden yanadır.
51 § Ve vaki oldu ki, onun yukarıya alınacağı vakit gelince kesin karar vererek Yeruşalim'e gitmeye yüz tuttu,
52 Ve kendi yüzü önünden haberciler gönderdi; onlar da kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyeliler'in bir köyüne girdiler.
53 Ve onu kabul etmediler, çünkü yüzü Yeruşalim'e yöneldi.
54 Ve öğrencileri Yakup'la Yuhanna bunu görünce, Ya Rab, ister misin İlyas'ın yaptığı gibi gökten ateş insin ve bunları yok etsin diye emredelim? dediler.
55 Ama o dönüp onları azarladı, ve, Siz ne tür ruhtan olduğunuzu bilmiyorsunuz, dedi.
56 Çünkü İnsanoğlu, insanların hayatlarını helak etmek için değil, ama onları kurtarmak için geldi. Ve başka bir köye gittiler.
57 § Ve vaki oldu ki, yolda giderlerken bir adam ona, Ya Rab, her nereye gidersen, ben senin ardından geleceğim, dedi.
58 Ve İsa ona, Tilkilerin inleri ve hava kuşlarının yuvaları var; ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok, dedi.
59 Ve başka birine, Ardımdan gel, dedi. Ama o, Ya Rab, bana izin ver, önce gidip babamı gömeyim, dedi.
60 İsa ona, Bırak ölüleri, kendi ölülerini gömsünler, dedi; ama sen git ve Allah'ın Krallığı'nı vaaz et.
61 Ve bir başkası da, Ya Rab, senin ardından geleceğim, ama önce bana izin ver, evimdekilerle vedalaşayım, dedi.
62 Ve İsa ona, Elini sabana koyup da geriye bakan hiçbir adam Allah'ın Krallığı'na layık değil, dedi.

BÖLÜM 10

BU şeylerden sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi, ve bunları ikişer ikişer, kendisinin geleceği her kente ve yere kendi yüzü önünden gönderdi.
2 Bunun için onlara, Biçilecek ürün gerçekten bol, ama işçiler az, dedi; bu nedenle, ürünlerin Rabbi'ne yalvarın da, ürününün biçilmesi için işçiler göndersin.
3 Yollarınıza gidin; işte, sizi kurtların arasına kuzular gibi gönderiyorum.
4 Ne kese, ne torba, ne de ayakkabılar taşıyın; ve yolda hiçbir adama selam vermeyin.
5 Ve hangi eve girerseniz, önce, Bu eve esenlik olsun, deyin.
6 Ve orada esenlik oğlu varsa, esenliğiniz onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir.
7 Ve o evde kalın, size ne şeyler verirlerse yiyip için; çünkü işçi kendi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.
8 Ve her ne şehre girerseniz, sizi kabul ederlerse, önünüze konulan şeyleri yiyin;
9 Ve oradaki hastalara şifa verin, ve kendilerine, Allah'ın Krallığı size yaklaştı, deyin.
10 Ama hangi kente girerseniz, ve sizi kabul etmezlerse, onun sokaklarına yolunuza çıkıp deyin ki,
11 Kentinizin bize yapışan tozunu bile size karşı siliyoruz; yine de şunu bilin ki, Allah'ın Krallığı size yaklaştı.
12 Ama size derim ki, o gün Sodom'un hali, o kentin halinden daha dayanılır olacak.
13 Vay haline, ey Horazin! vay haline, ey Beytsayda! çünkü sizde yapılan güçlü işler eğer Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul ve külde oturarak tövbe ederlerdi.
14 Ama yargıda Sur ve Sayda'nın hali, sizinkinden daha dayanılır olacak.
15 Ve sen, ey Kefernahum, göğe kadar yükseltilmiş olan, cehenneme kadar indirileceksin.
16 Sizi dinleyen, beni dinler; ve sizi hor gören, beni hor görür; beni hor gören de beni göndereni hor görür.
17 § Ve yetmişler sevinç içinde tekrar döndüler, Ya Rab, dediler, iblisler bile senin adınla bize boyun eğiyor.
18 O da onlara dedi ki, Şeytan'ın şimşek gibi gökten düştüğünü gördüm.
19 İşte, ben size, yılanları ve akrepleri ayak altına almak için, ve düşmanın tüm kudreti üzerine kudret verdim; ve hiçbir şey size zarar vermeyecektir.
20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, ama daha çok adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.
21 § O saatte İsa ruhta sevinç duydu, ve dedi ki, Ey Baba, göğün ve yerin Rabbi, sana şükrederim ki, bu şeyleri bilginlerden ve akıllılardan gizleyip küçük çocuklara açtın; evet Baba; çünkü senin gözünde böyle olması iyi göründü.
22 Tüm şeyler Babam tarafından bana verildi; ve Oğul'un kim olduğunu hiçbir adam bilmez, ancak Baba bilir; Baba'nın kim olduğunu da Oğul ve Oğul'un onu açıklamak istediği kişiden başkası bilmez.
23 § Ve öğrencilerine dönüp özel olarak, Sizin gördüğünüz şeyleri gören gözlere ne mutlu, dedi;
24 Çünkü size söylerim ki, nice peygamberler ve krallar sizin gördüğünüz şeyleri görmek istediler, ve onları görmediler; ve sizin işittiğiniz şeyleri işitmek istediler, ve onları işitmediler.
25 § Ve, işte, bir yasa uzmanı kalkıp, Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapayım? diyerek onu denedi.
26 O da ona, Yasada ne yazılmıştır? nasıl okursun? dedi.
27 O da cevap verip dedi ki, Allahın Rab'bi tüm yüreğinle, ve tüm canınla, ve tüm gücünle, ve tüm aklınla seveceksin; komşunu da kendin gibi.
28 O da ona, Doğru cevap verdin, dedi;

bunu yap ve yaşayacaksın.
29 Ama o, kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, Ve benim komşum kimdir? dedi.
30 Ve İsa cevap verip dedi ki, Adamın biri Yeruşalim'den Eriha'ya iniyordu, ve haydutların eline düştü; onlar onu soydular, ve onu yaraladılar, ve onu yarı ölü bırakarak gittiler.
31 Ve bir rastlantıyla o yoldan bir kâhin iniyordu; ve onu görünce öbür yandan geçip gitti.
32 Ve aynı şekilde bir Levili de o yerde bulunduğunda gelip onu gördü, ve öbür yandan geçip gitti.
33 Ama bir Samiriyeli yolculuk ederken, onun bulunduğu yere geldi, ve onu görünce ona acıdı,
34 Ve yanına gitti, ve yaralarının üzerine yağ ve şarap dökerek onları sardı, ve onu kendi hayvanına bindirip bir hana götürdü, ve ona baktı.
35 Ve ertesi gün ayrılırken iki dinar çıkardı, ve onları hancıya verip ona, Ona bak, ve bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim, dedi.
36 Şimdi sana nasıl görünür, bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adamın komşusu oldu?
37 O da, Ona merhamet eden, dedi. O zaman İsa ona, Git, sen de öyle yap, dedi.
38 § Şimdi vaki oldu ki, yollarına giderlerken, bir köye girdi; ve Marta adında bir kadın onu evine kabul etti.
39 Ve Meryem adında bir kızkardeşi vardı, o da Rab'bin ayakları dibinde oturup sözünü dinliyordu.
40 Marta ise hizmetlerin çokluğundan ötürü telaş içindeydi, ve ona gelip, Ya Rab, dedi, kizkardeşimin beni hizmette yalnız bırakmasına aldırmıyor musun? ona söyle de bana yardım etsin.
41 Ve İsa cevap verip ona dedi ki, Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun;
42 Ama gerekli olan tek şey vardır; ve Meryem kendisinden alınmayacak olan o iyi payı seçmiştir.

BÖLÜM 11

VE vaki oldu ki, o bir yerde dua ederken, bitirdiğinde öğrencilerinden biri ona, Ya Rab, dedi, Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmeyi öğret.
2 O da onlara dedi ki, Dua ettiğiniz zaman şöyle deyin: Ey gökteki Babamız, Kutsal olsun adın. Krallığın gelsin. Gökte olduğu gibi yerde de senin isteğin uygulansın.
3 Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.
4 Ve günahlarımızı bize bağışla; çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz. Ve bizi denenmeye götürme; ama bizi kötüden kurtar.
5 Ve onlara şöyle dedi: Aranızda kim var ki, bir arkadaşı olup da gece yarısı ona gidip desin ki, Dostum, bana üç ekmek ödünç ver;
6 Çünkü yanıma bir dostum yoldan geldi, ve onun önüne koyacak bir şeyim yok;
7 Ve o da içerden cevap vererek desin ki, Beni rahatsız etme; kapı artık kapandı, çocuklarım da yanımda yatıyor; kalkıp sana veremem.
8 Size derim ki, kendisinin arkadaşı olduğu için kalkıp ona vermezse de, onun ısrarlılığından ötürü kalkıp ihtiyacı neyse ona verir.
9 Ben de size derim ki, Dileyin, ve size verilecek; arayın, ve bulacaksınız; kapıyı çalın, ve size açılacaktır.
10 Çünkü her dileyen alır, ve arayan bulur, ve kapıyı çalana açılır.
11 Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? ya da balık ister de ona balık yerine yılan verir?
12 Ya da yumurta ister de ona akrep verir?
13 O zaman eğer sizler, kötü olduğunuz halde, çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız kendisinden dileyenlere ne kadar daha çok Kut-

sal Ruh'u verecektir?
14 § Ve bir iblis kovuyordu, ve o dilsiz idi. Ve vaki oldu ki, iblis çıkınca dilsiz konuştu; ve halk şaşakaldı.
15 Ama onlardan bazıları, İblislerin başı Beelzebub aracılığıyla iblisleri kovuyor, dediler.
16 Başkaları da onu deneyerek kendisinden gökten bir belirti istediler.
17 Ama o, düşüncelerini bilerek onlara dedi ki, Kendisine karşı bölünen her krallık yıkılır, ve eve karşı bölünen ev çöker.
18 Şeytan da kendisine karşı bölünmüşse, onun krallığı nasıl ayakta kalacak? çünkü siz, benim Beelzebub aracılığıyla iblisleri kovduğumu söylüyorsunuz.
19 Ve eğer ben Beelzebub aracılığıyla iblisleri kovuyorsam, sizin oğullarınız onları kimin aracılığıyla kovuyorlar? bu yüzden yargıçlarınız onlar olacak.
20 Ama eğer Allah'ın parmağıyla iblisleri kovuyorsam, şüphesiz ki, Allah'ın Krallığı üzerinize gelmiştir.
21 Silahlanmış güçlü bir adam kendi sarayını koruduğu zaman, malları esenlikte olur;
22 Ama ondan daha güçlü biri, üzerine gelip onu yenince, güvendiği tüm silahlarını elinden alır ve çapulunu bölüştürür.
23 Benimle birlikte olmayan bana karşıdır; ve benimle birlikte toplamayan dağıtır.
24 Kirli ruh bir adamdan çıkınca, rahat arayarak kurak yerlerde dolaşır; ve bulmayınca, Çıkmış olduğum evime döneyim, der.
25 Ve gelince onu süpürülmüş ve süslenmiş bulur.
26 O zaman gider ve kendisinden daha şerir başka yedi ruhu yanına alır; ve oraya girip otururlar; ve o adamın son durumu ilkinden beter olur.
27 § Ve vaki oldu ki, o bu şeyleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın sesini yükselterek ona, Seni taşıyan rahme, ve emdiğin memelere ne mutlu, dedi.
28 Ama o, Daha doğrusu, Allah'ın sözünü dinleyip tutanlara ne mutlu, dedi.
29 § Ve halk onun yanına biriktiği zaman konuşmaya başladı: Bu kuşak kötü bir kuşaktır; belirti arıyor; ama ona Yunus peygamberin belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.
30 Çünkü Yunus nasıl Nineveliler'e bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır.
31 Güney Kraliçesi yargıda bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları mahkûm edecek; çünkü o, Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için yeryüzünün öte sınırlarından geldi; ve, işte, Süleyman'dan daha büyüğü buradadır.
32 Nineve adamları yargıda bu kuşakla birlikte kalkıp onu mahkûm edecekler; çünkü onlar Yunus'un vaaz etmesi üzerine tövbe ettiler; ve, işte, Yunus'tan daha büyüğü buradadır.
33 Hiçbir adam kandil yakıp onu gizli yere ya da ölçek altına koymaz, ama içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.
34 Bedenin ışığı gözdür; bunun için gözün tek olduğu zaman, tüm bedenin de aydınlıkla dolu olur; ama gözün kötü olduğu zaman, bedenin de karanlıkla dolu olur.
35 Öyleyse dikkat et, içindeki ışık karanlık olmasın.
36 Bunun için eğer tüm bedenin aydınlıkla dolu olur da hiçbir tarafı karanlık olmazsa, kandilin seni parıltısıyla aydınlattığı zamanki gibi, tümü aydınlıkla dolu olur.
37 § Ve o konuşurken bir Ferisi onu kendisiyle yemek yemeye çağırdı; o da içeri girip sofraya oturdu.
38 Ve Ferisi bunu görünce, onun yemekten önce yıkanmadığına şaştı.
39 Ve Rab ona dedi ki, Şimdi siz Ferisiler, bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz; ama içiniz soygunculuk ve şerle doludur.
40 Ey akılsızlar, dışı yapan içi de yapmadı mı?
41 Ama sizdeki şeylerden sadaka verin;

ve, işte, size tüm şeyler temiz olur.
42 Ama vay halinize, Ferisiler! çünkü siz nanenin ve sedef otunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Allah sevgisini ihmal edersiniz; bunları yapmalıydınız, ötekileri de bırakmamalıydınız.
43 Vay halinize, Ferisiler! çünkü siz havralarda baş kürsüleri ve çarşı meydanlarında selamları seversiniz.
44 Vay halinize, yazıcılar ve Ferisiler! ikiyüzlüler! çünkü siz belirsiz mezarlar gibisiniz, ve üzerlerinde gezinen insanlar bunun farkında değiller.
45 § O zaman yasa uzmanlarından biri cevap verip ona, Öğretmen, bunları söylemekle bize de hakaret ediyorsun, dedi.
46 Ve o, Sizin de vay halinize, ey yasa uzmanları! dedi; çünkü insanlara taşınması güç yükler yüklüyorsunuz, kendiniz ise bu yüklere bir tek parmağınızla dokunmuyorsunuz.
47 Vay halinize! çünkü siz peygamberlerin türbelerini yaparsınız, ve onları atalarınız öldürdüler.
48 Hakikaten atalarınızın yaptıklarını onayladığınıza tanıklık ediyorsunuz; çünkü gerçekten onları öldürdüler, siz de türbelerini yapıyorsunuz.
49 Bunun için de Allah'ın bilgeliği dedi ki, Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, ve bunlardan bazılarını öldürecekler ve zulmedecekler;
50 Öyle ki, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan tüm peygamberlerin kanı bu kuşaktan sorulabilsin;
51 Habil'in kanından sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına kadar; doğrusu size derim ki, Bu kuşaktan sorulacaktır.
52 Vay halinize, yasa uzmanları! çünkü bilgi anahtarını alıp götürdünüz; kendiniz girmediniz, içeri girenleri de engellediniz.
53 Ve onlara bu şeyleri söylerken yazıcılarla Ferisiler onu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar;
54 Onu pusuda bekleyerek kendisini suçlamak için ağzından bir şey kapmak istiyorlardı.

BÖLÜM 12

BU arada, halktan sayısız kişi birbirlerini ezercesine toplanmış olunca, o önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: Ferisiler'in mayasından kendinizi sakının, o ikiyüzlülüktür.
2 Çünkü açığa çıkarılmayacak örtülü, ve bilinmeyecek gizli hiçbir şey yoktur.
3 Bunun için karanlıkta her ne söyledinizse aydınlıkta duyulacak; ve iç odalarda kulağa söylediğiniz, damlardan duyurulacaktır.
4 Ve siz dostlarıma söylüyorum, Bedeni öldürüp de ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın,
5 Ama kimden korkmanız gerektiğini size göstereyim: Öldürdükten sonra cehenneme atma kudreti olandan korkun; evet, size söylüyorum, Ondan korkun.
6 Beş serçe kuşu iki kuruşa satılmıyor mu? yine de bunlardan hiçbiri Allah katında unutulmuş değildir.
7 Ama başınızdaki saçlar bile hep sayılıdır. Onun için korkmayın; siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
8 Size şunu da söylüyorum, Her kim beni insanlar önünde ikrar ederse, İnsanoğlu da onu Allah'ın melekleri önünde ikrar edecek;
9 Ama beni insanlar önünde inkâr eden, Allah'ın melekleri önünde inkâr edilecek.
10 Ve her kim İnsanoğlu'na karşı bir söz söylerse, ona bağışlanacaktır; ama kutsal Ruh'a karşı küfredene bağışlanmayacaktır.
11 Ve sizi havralara, ve hakimler, ve kudretlere çıkardıkları zaman, nasıl ve ne cevap vereceksiniz, ya da ne söyleyeceksiniz diye kaygılanmayın;
12 Çünkü Kutsal Ruh aynı saatte size ne söylemeniz gerektiğini öğretecek.
13 § Ve kalabalığın içinden biri ona, Öğret-

men, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın, dedi.
14 O da ona, Ey adam, kim beni üzerinde yargıç ya da dağıtıcı yaptı? dedi.
15 Ve onlara, Dikkatli olun, dedi; açgözlülükten sakının; çünkü insanın yaşamı, malının çokluğundan ibaret değildir.
16 Ve onlara bir benzetme söyleyip dedi ki, Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi;
17 Ve kendi kendine, Ne yapayım? çünkü ürünlerimi koyacak yerim yok, diye düşündü.
18 Ve, Şunu yapacağım, dedi; ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım; tüm ürünlerimi ve mallarımı oraya koyacağım.
19 Ve canıma, Ey can, yıllarca yetecek kadar birikmiş bol malın var, rahatına bak, ye, iç, ve sefa sür, diyeceğim.
20 Ama Allah ona, Ey akılsız, dedi, bu gece canın senden istenecek; o zaman hazırladığın bu şeyler kimin olacak?
21 Kendisi için servet biriktiren, ve Allah'a doğru zengin olmayan kişi böyledir.
22 § Ve öğrencilerine dedi ki, Bu nedenle size derim ki, Ne yiyeceksiniz diye hayatınız için, ya da ne giyeceksiniz diye bedeniniz için kaygılanmayın.
23 Hayat yiyecekten daha fazladır, beden de giyecekten daha fazladır.
24 Kuzgunlara bakın; ne eker, ne de biçerler; ne kilerleri, ne de ambarları vardır; yine de Allah onları doyurur; sizler kuşlardan ne kadar daha değerlisiniz?
25 Ve sizden kim kaygılanmakla kendi boyuna bir arşın ekleyebilir?
26 Madem bu en küçük şeye bile gücünüz yetmiyor, kalanları için neden kaygılanıyorsunuz?
27 Zambaklara bakın, nasıl büyüyorlar; ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler; ve size derim ki, Süleyman bile tüm görkeminde bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
28 O zaman eğer Allah, bugün tarlada bulunan ve yarın ocağa atılacak olan otu böyle giydirirse, sizi ne kadar daha çok giydirecektir, ey imanı kıt olanlar?
29 Ve siz ne yiyeceğinizi, ve ne içeceğinizi aramayın, ne de vesvesede olun.
30 Çünkü dünya ulusları hep bu şeyleri ararlar; ve Babanız bu şeylere ihtiyacınız olduğunu bilir.
31 § Ama bu şeylerin yerine siz Allah'ın Krallığı'nı arayın; ve bütün bu şeyler size artırılacaktır.
32 Korkma, ey küçük sürü; çünkü Babanız, krallığı size vermeyi uygun gördü.
33 Neyiniz varsa satın, ve sadaka verin; kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine sağlayın, orada hırsız yaklaşmaz, güve de bozmaz.
34 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacak.
35 Belleriniz kuşanmış, ve ışıklarınız yanar olsun;
36 Siz kendiniz de efendileri düğünden döndüğü zaman gelip kapıyı çalınca, hemen ona açsınlar diye, bekleyen adamlar gibi olun.
37 Efendi geldiğinde uyanık bulduğu kölelere ne mutlu; doğrusu size derim ki, kendisi kuşanıp onları sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek.
38 Ve eğer ikinci nöbetinde ya da üçüncü nöbetinde gelip onları böyle bulursa, o kölelere ne mutlu.
39 Ve şunu bilin ki, eğer ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, uyanık durup evini delmeye bırakmazdı.
40 Siz de bunun için hazır olun; çünkü İnsanoğlu, düşünmediğiniz bir saatte gelecektir.
41 § O zaman Petrus ona, Ya Rab, dedi, bu benzetmeyi bize mi söylüyorsun, yoksa herkese mi?
42 Ve Rab dedi ki, O zaman, efendisinin, onlara kendilerinin yemek paylarını vaktinde vermek için, ev halkı üzerine yetkili kılacağı sadık ve akıllı kâhya kimdir?
43 Efendisi geldiği zaman, böyle yapmakta

bulduğu o köleye ne mutlu.
44 Size bir gerçekten söylerim ki, efendisi onu tüm malının üzerinde yetkili kılacak.
45 Ama eğer o köle yüreğinden, Efendim gelmekte gecikiyor, derse ve kadın olsun erkek olsun hizmetçileri dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa,
46 O kölenin efendisi, onun beklemediği bir günde ve bilmediği bir saatte gelecek, onu iki parça edip payını imansızlarla verecektir.
47 Efendisinin isteğini bilip de kendini hazırlamayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek.
48 Ama bilmeden köteği hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek; kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.
49 § Ben yeryüzüne ateş göndermeye geldim; ve ne isterim, eğer daha şimdiden tutuşmuşsa?
50 Ama vaftiz olacağım bir vaftizim var; ve o gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!
51 Yeryüzüne barış vermeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? size, Hayır, diyorum; ama tersine ayrılık.
52 Çünkü bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.
53 Baba oğula karşı, ve oğul babaya karşı; anne kıza karşı, ve kız anneye karşı; kaynana gelinine karşı, ve gelin kaynanasına karşı bölünmüş olacaktır.
54 § Ve halka şunları da söyledi: Batıdan bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, Sağanak geliyor, dersiniz; ve öyle olur.
55 Ve güney rüzgârı estiğini görünce, Çok sıcak olacak, dersiniz, ve olur.
56 Ey ikiyüzlüler! yer ve gök yüzünü temyiz edebiliyorsunuz; ama nasıl oluyor da bu zamanı temyiz etmiyorsunuz?
57 Evet, ve neden kendiliğinizden bile doğru olanı ayırt etmiyorsunuz?
58 § Sen hasmınla birlikte sorgu yargıca giderken, yolda ondan azat edilmeye çalış ki, seni yargıcın önüne sürüklemesin, ve yargıç seni gardiyanın eline vermesin, gardiyan da seni hapse atmasın.
59 Sana derim ki, son pulu ödemedikçe oradan çıkmayacaksın.

BÖLÜM 13

O SIRADA bazı kişiler orada hazır bulunup Pilatus'un, kanlarını kendi kurbanlarıyla karıştırmış olduğu Celileliler hakkında ona haber verdiler.
2 Ve İsa cevap verip onlara dedi ki, Böyle şeyleri çektikleri için bu Celileliler'in, tüm öbür Celileliler'den daha mı çok günahlı olduğunu sanıyorsunuz?
3 Size, Hayır, derim; ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.
4 Ya da, Siloam'daki kulenin üzerlerine yıkılıp öldürdüğü o on sekiz kişinin, Yeruşalim'de yaşayan diğer insanların hepsinden daha mı çok günahlı olduğunu sanıyorsunuz?
5 Size, Hayır, derim; ama tövbe etmezseniz; hepiniz böyle mahvolacaksınız.
6 § Şu benzetmeyi de anlattı: Bir adamın kendi bağında dikilmiş bir incir ağacı vardı; ve gelip onda meyve aradı, ve bulmadı.
7 O zaman bağcısına, Bak, dedi, ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, ve bulmuyorum; onu kes; toprağı neden ürünsüz tutsun?
8 Ve o cevap verip ona, Efendi, dedi, onu bu yıl da bırak, çevresini kazayım, ve onu gübreleyeyim.
9 Ve meyve verirse, hoş; yok eğer vermezse, o zaman ondan sonra onu kesersin.
10 Ve Şabat'ta havralardan birinde öğretiyordu.
11 § Ve, işte, orada on sekiz yıldır içinde zayıflık ruhu olan bir kadın vardı, ve iki büklüm olmuştu, ve kendini hiç doğrultamı-

yordu.
12 Ve İsa onu görünce yanına çağırdı, ve kendisine, Kadın, zayıflığından çözüldün, dedi.
13 Ve ellerini onun üzerine koydu, o da hemen doğruldu, ve Allah'ı yüceltti.
14 Ve havra yöneticisi İsa'nın Şabat gününde şifa vermesine kızarak halka, Çalışmak için altı gün vardır, dedi; o günlerde gelip şifa bulun, ve Şabat gününde değil.
15 O zaman Rab ona cevap verip, Ey ikiyüzlü, dedi, her biriniz Şabat'ta kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp onu sulamaya götürmez mi?
16 Ve, işte, Şeytan'ın on sekiz yıldır bağladığı, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat gününde bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?
17 Ve bu şeyleri söyledikten sonra, onun hasımlarının hepsi utandı; ve bütün halk onun tarafından yapılan tüm şanlı şeyler için seviniyordu.
18 § O zaman dedi ki, Allah'ın Krallığı neye benzer, ve onu neye benzeteyim?
19 O, bir adamın alıp bahçesine attığı hardal tanesine benzer; ve büyüyüp büyük bir ağaç oldu; ve hava kuşları onun dallarında tünekledi.
20 Ve yine, Allah'ın Krallığı'nı neye benzeteyim? dedi;
21 O, bir kadının alıp tüm hamur mayalanıncaya kadar üç ölçek una sakladığı mayaya benzer.
22 Ve köy kent dolaşıp öğreterek Yeruşalim'e doğru yol alıyordu.
23 O zaman birisi ona, Ya Rab, kurtulanlar az mı? dedi. O da onlara dedi ki,
24 § Dar kapıdan girmeye çalışın; çünkü size derim ki, birçokları içeri girmek isteyecekler, ve giremeyecekler.
25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapadığında, siz dışarıda durup, Ya Rab, ya Rab, kapıyı aç bize, diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız; o da size cevap verip, Ben sizi bilmem, neredensiniz, diyecek;
26 Siz o zaman, Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin, demeye başlayacaksınız.
27 Ama o diyecek ki, Size diyorum, Ben sizi bilmem, neredensiniz; ey sizler, tüm fesat işleyenler, benden ırak olun.
28 İbrahim'i, ve İshak'ı, ve Yakup'u ve tüm peygamberleri Allah'ın Krallığı'nda, ve sizin kendinizi dışarı atılmış gördüğünüz zaman, orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
29 Ve doğudan, ve batıdan, ve kuzeyden, ve güneyden gelip Allah'ın Krallığı'nda oturacaklar.
30 Ve, işte, sonuncular var ki birinci olacak, ve birinciler var ki sonuncu olacak.
31 § Aynı gün bazı Ferisiler gelip ona, Çık ve buradan git, çünkü Hirodes seni öldürmek istiyor, dediler.
32 O da onlara dedi ki, Gidin, ve o tilkiye söyleyin, İşte, iblisleri kovuyorum, ve bugün ve yarın şifalar veriyorum, ve üçüncü gün tamamlanmış olacağım.
33 Bununla birlikte bugün, ve yarın, ve öbür gün yürümem gerek; çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında mahvolması olamaz.
34 Ey Yeruşalim, peygamberleri öldüren ve kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim, bir tavuk, civcivlerini kanatları altına topladığı gibi, ben de kaç kez senin çocuklarını öylece toplamak istedim, ve siz istemediniz!
35 İşte, eviniz size ıssız bırakılıyor; ve doğrusu size derim ki, Rab'bin adıyla gelen kutludur, diyeceğiniz zaman gelinceye dek beni görmeyeceksiniz.

BÖLÜM 14

VE vaki oldu ki, Şabat gününde o Ferisiler'in ileri gelenlerinden birinin evine ekmek yemeye gittiğinde, onu gözlüyorlardı.
2 Ve, işte, onun önünde vücudu su toplamış bir adam vardı.

3 Ve İsa cevap verip yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e söyleyerek, Şabat gününde şifa vermek yasal mıdır? dedi.
4 Ve onlar sustular. Ve onu tuttu, ve onu iyileştirdi, ve onu salıverdi.
5 Ve onlara cevap verip dedi ki, Hanginizin bir eşeği ya da öküzü çukura düşerse, Şabat gününde onu hemen dışarı çıkarmaz?
6 Ve onlar ona bu şeylere karşı yine cevap veremediler.
7 § Ve çağrılanların baş köşeleri nasıl seçtiğini görünce, onlara bir benzetme anlatıp dedi ki,
8 Bir adam tarafından düğüne çağrıldığın zaman baş köşeye kurulma, olabilir ki, senden daha üstün sayılan bir adam onun tarafından çağrılmıştır;
9 Ve seni ve onu çağıran gelip sana, Bu adama yer ver, diyebilir; sen de utanarak en alt yere oturmaya başlarsın.
10 Ama sen çağrıldığın zaman gidip en alt yerde otur; öyle ki, seni çağıran gelince, Ey dost, yukarı çık, desin; o zaman seninle birlikte sofrada oturanların önünde onurlanırsın.
11 Çünkü her kim kendini yükseltirse alçaltılacak; ve kendini alçaltan yükseltilecektir.
12 § O zaman kendisini çağırana da dedi ki, Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabanı, ya da zengin komşularını çağırma; yoksa onlar da karşılık olarak seni çağırırlar, ve sana bir karşılık olur.
13 Ama bir ziyafet verdiğin zaman fakirleri, sakatları, topalları, körleri çağır;
14 Ve mutlu olursun; çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler; çünkü adillerin dirilişinde sana karşılık verilecektir.
15 § Ve onunla birlikte sofrada oturanlardan biri bunları duyunca ona, Allah'ın Krallığı'nda ekmek yiyecek olana ne mutlu, dedi.
16 O zaman ona dedi ki, Adamın biri büyük bir akşam yemeği yapıp birçok kişi çağırdı;
17 Ve akşam yemeği vaktinde çağrılanlara, Gelin; çünkü şimdi tüm şeyler hazır, demek için kölesini gönderdi.
18 Ve hepsi birden özür dilemeye başladılar. Birincisi ona, Bir tarla satın aldım, gidip onu görmem gerek; sana yalvarırım, beni hoş gör, dedi.
19 Ve bir başkası, Beş çift öküz satın aldım, onları denemeye gidiyorum; sana yalvarırım, beni hoş gör, dedi.
20 Bir başkası da, Ben evlendim, bu nedenle gelemiyorum, dedi.
21 Böylece o köle gelip bu şeyleri efendisine bildirdi. O zaman ev sahibi öfkelenerek kölesine, Çabuk, kentin caddelerine ve sokaklarına git, ve fakirleri, ve sakatları, ve topalları, ve körleri buraya getir.
22 Ve köle, Efendi, emrettiğin gibi oldu, ve daha yer var, dedi.
23 Efendi de köleye, Yollara ve çit boylarına çık, bulduklarını içeri girmeye zorla da evim dolsun, dedi.
24 Çünkü size diyorum ki, Çağrılan o adamlardan hiçbiri akşam yemeğimden tatmayacaktır.
25 § Ve büyük kalabalıklar onunla birlikte gidiyorlardı; ve dönüp onlara dedi ki,
26 Eğer bir adam bana gelir, ve babasından, ve annesinden, ve karısından, ve çocuklarından, ve kardeşlerinden, ve kızkardeşlerinden, evet, ve kendi hayatından da nefret etmezse, benim öğrencim olamaz.
27 Ve her kim çarmıhını taşıyıp ardımdan gelmezse, benim öğrencim olamaz.
28 Çünkü hanginiz bir kule yapmak isteyince, bunu tamamlamak için gerekeni var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez?
29 Yoksa temel atıp da onu bitiremediği zaman bunu gören herkes,
30 Bu adam yapmaya başladı, ama bitiremedi, diyerek onunla eğlenmeye başlar.
31 Ya da hangi kral başka bir krala karşı

savaşmaya gittiği zaman, üzerine yirmi binle yürüyene on binle karşı çıkabilir miyim diye önce oturup danışmaz?
32 Yoksa öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister.
33 Böylece aynı şekilde sizden her kim tüm varından vazgeçmezse, benim öğrencim olamaz.
34 § Tuz iyidir; ama tuz tadını kaybederse, neyle ona tat verilir?
35 Ne toprağa, ne de gübreye yarar; ama insanlar onu dışarı atarlar. İşitecek kulakları olan işitsin.

BÖLÜM 15

OZAMAN tüm vergi görevlileriyle günahkârlar onu dinlemek için yanına yaklaşıyorlardı.
2 Ve Ferisiler'le yazıcılar, Bu adam günahkârları kabul ediyor, ve onlarla birlikte yemek yiyor, diye söyleniyorlardı.
3 § Ve onlara şu benzetmeyi anlatarak dedi ki,
4 Sizden hangi adamın yüz koyunu olur da, bunlardan bir tanesini kaybederse doksan dokuzunu bozkırda bırakarak kaybolanı buluncaya dek onun ardından gitmez?
5 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır.
6 Ve eve geldiğinde, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp onlara, Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum, der.
7 Size derim ki, aynı şekilde gökte, tövbe eden bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz adil kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır.
8 § Ya da hangi kadının on gümüş parası olur da bir tanesini kaybederse, ışık yakıp evi süpürmez, ve onu buluncaya dek dikkatle aramaz?
9 Onu bulunca da arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybettiğim parayı buldum, der.
10 Size derim ki, aynı şekilde, tövbe eden bir günahkâr için Allah'ın melekleri önünde sevinç duyulur.
11 § Ve dedi ki, Bir adamın iki oğlu vardı;
12 Ve bunlardan küçüğü babasına, Baba, malından payıma düşeni bana ver, dedi. O da varını onlara böldü.
13 Ve bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyi toplayıp uzak bir ülkeye gitti, ve orada sefahat içinde bir yaşam sürerek malını telef etti.
14 Ve hepsini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık çıktı; o da yokluk çekmeye başladı.
15 Ve gidip o ülkenin vatandaşlarından birine bağlandı; o da kendisini domuz gütmek üzere tarlalarına yolladı.
16 Ve domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmak istiyor, ve hiçbir adam ona vermiyordu.
17 Ve aklı başına gelince dedi ki, Babamın nice işçisinin yeterli ekmeği var, artar bile, ve ben burada açlıktan mahvoluyorum!
18 Kalkıp babama gideceğim, ve ona, Baba, diyeceğim, göğe karşı ve senin önünde günah işledim,
19 Ve artık senin oğlun denilmeye layık değilim; beni işçilerinden biri gibi et.
20 Ve kalkıp babasına geldi. Ama henüz uzaktayken babası onu görüp acıdı, ve koşup boynuna sarıldı, ve onu öptü.
21 Oğul da ona, Baba, dedi, göğe karşı ve senin gözün önünde günah işledim, ben artık senin oğlun denilmeye layık değilim.
22 Ama baba kölelerine, En iyi kaftanı getirip ona giydirin, dedi; ve eline bir yüzük takın, ve ayaklarına pabuç giydirin;
23 Ve besili danayı getirin, ve onu kesin; ve yiyelim ve eğlenelim;
24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, ve yaşama döndü; kaybolmuştu, ve bulundu. Ve onlar eğlenmeye başladılar.
25 Şimdi onun büyük oğlu tarladaydı; ve gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu.
26 Ve uşaklardan birini çağırıp bu şeylerin

ne demek olduğunu sordu.
27 O da ona, Kardeşin geldi; baban da onu sağ salim bulduğu için besili danayı kesti, dedi.
28 Ve o öfkelendi, ve içeri girmek istemedi; bunun üzerine, babası dışarı çıkıp ona yalvardı.
29 O da cevap verip babasına, Bak, bunca yıldır sana hizmet ediyorum, dedi, hiçbir zaman emrinden çıkmadım; ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğleneyim diye hiçbir zaman bir oğlak vermedin.
30 Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun gelince, onun için besili danayı kestin.
31 Ve o ona, Oğul, sen her zaman benimle berabersin, dedi, ve neyim varsa senindir.
32 Sevinip eğlenmek gerekiyordu; çünkü bu kardeşin ölmüştü, ve yaşama döndü; ve kaybolmuştu, ve bulundu.

BÖLÜM 16

VE öğrencilerine şunları da anlattı: Zengin bir adamın bir kâhyası vardı; ve bu, mallarını israf ediyor diye ona ihbar edildi.
2 O da onu çağırıp kendisine, Senin hakkında bu işittiğim nedir? kâhyalığının hesabını ver; çünkü sen artık kâhya olamazsın, dedi.
3 O zaman kâhya içinden, Ne yapayım? dedi; çünkü efendim kâhyalığı benden alıyor; toprak kazmaya gücüm yetmez; dilenmekten utanırım.
4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.
5 Böylece efendisine borçlu olanlardan her birini yanına çağırıp, birincisine, Efendime ne kadar borcun var? dedi.
6 Ve o, Yüz ölçek yağ, dedi. O da ona, Borç senedini al, ve hemen otur, ve elli yaz, dedi.
7 Sonra bir başkasına, Ve senin borcun ne kadar? dedi. Ve o, Yüz ölçek buğday, dedi. O da ona, Borç senedini al, ve seksen yaz, dedi.
8 Efendisi de, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü; çünkü bu dünyanın çocukları nesillerinde ışığın çocuklarından daha akıllıdırlar.
9 Ben de size derim ki, Haksızlık mammonundan kendinize dostlar edinin; öyle ki, tükenip bittiğiniz zaman, sizi sonsuz konutlara kabul etsinler.
10 En azda sadık olan, çokta da sadık olur; en azda dürüst olmayan, çokta da dürüst olmaz.
11 Bu nedenle, eğer haksız mammonda sadık olmadınızsa, gerçek serveti size kim emanet eder?
12 Ve başka adamın şeylerinde sadık olmadınızsa, kendinizin olanı size kim verir?
13 § Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez; çünkü ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Allah'a, hem mammona kulluk edemezsiniz.
14 Ve açgözlü olan Ferisiler de tüm bu şeyleri duydular; ve onunla alay ediyorlardı.
15 O da onlara dedi ki, Siz insanlar önünde kendinizi adil çıkaran kişilersiniz; ama Allah yüreğinizi biliyor; çünkü insanlar arasında iyi sayılan, Allah'ın gözü önünde iğrençtir.
16 Yasa ve peygamberler Yahya'ya kadardı; o zamandan bu yana Allah'ın Krallığı vaaz ediliyor, ve her adam ona zorla giriyor.
17 Ve gök ve yerin geçmesi, yasanın ufacık bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.
18 Her kim karısını boşayıp başkasıyla evlenirse zina eder; ve her kim kocasından boşanmış bir kadınla evlenirse zina eder.
19 § Zengin bir adam vardı, erguvani ve ince ketenden giysiler giyip her gün zevk ederek yer, içerdi;
20 Lazar adında bir dilenci de vardı, her tarafı yara içinde olup onun kapısının

önüne bırakılırdı;
21 Ve zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya isterdi; bundan başka köpekler gelip onun yaralarını yalarlardı.
22 Ve vaki oldu ki dilenci öldü, ve melekler tarafından İbrahim'in kucağına götürüldü; zengin adam da öldü ve gömüldü;
23 Ve cehennemde, azaplar içinde olarak gözlerini kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun kucağında Lazar'ı gördü.
24 Ve, Ey İbrahim baba, diye bağırdı, bana merhamet et, ve Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin; çünkü bu alevde azap çekiyorum.
25 Ama İbrahim, Ey oğul, dedi, yaşamın boyunca senin iyi şeylerini aldığını, ve Lazar'ın aynı şekilde kötü şeyleri aldığını hatırla; şimdiyse o teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.
26 Ve bunun hepsinden başka, bizimle sizin aranızda büyük bir uçurum konulmuştur, öyle ki, ne buradan size geçmek isteyenler geçebilir, ne de oradan bize geçmek isteyenler geçebilir.
27 O zaman o dedi ki, Öyleyse, baba, sana yalvarırım ki onu babamın evine gönderesin;
28 Çünkü beş kardeşim var; öyle ki, onlara tanıklık etsin, onlar da bu azap yerine gelmesinler.
29 İbrahim ona, Musa ve peygamberleri var; onları dinlesinler, dedi.
30 O da, Hayır, İbrahim baba, dedi; ama ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.
31 Ve o ona, Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar, dedi.

BÖLÜM 17

OZAMAN öğrencilere dedi ki, Tökezlerin gelmesi kaçınılmaz; ama kimin aracılığıyla geliyorsa, vay onun haline!
2 Şu küçüklerden birini sürçtürmektense, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılması kendisi için daha iyi olur.
3 § Kendinize dikkat edin; kardeşin sana karşı günah işlerse onu azarla; ve tövbe ederse onu bağışla.
4 Ve günde yedi kez sana karşı suç işler ve yedi kez sana geri gelip, Tövbe ediyorum, derse, onu bağışlayacaksın.
5 Ve elçiler Rab'be, İmanımızı artır, dediler.
6 Ve Rab dedi ki, Bir hardal tanesi gibi imanınız olsaydı, şu dut ağacına, Kökünden sökül ve denizin içine dikil, derdiniz; o da buyruğunuza uyardı.
7 Ama hangi birinizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona hemen, Git, sofraya otur, der?
8 Ama ona, Akşam yiyeceğimi hazırla, ve kuşağını bağla, ve ben yiyip içinceye dek bana hizmet et; ondan sonra da sen yiyip içersin, demez mi?
9 Kendisine buyurulan şeyleri yaptığı için o köleye teşekkür eder mi? ben sanmam.
10 Böylece aynı şekilde siz, size buyurulan tüm şeylerini yaptığınızda, Biz yararsız kullarız; yapmamız gerekeni yaptık, deyin.
11 § Ve vaki oldu ki, Yeruşalim'e giderken Samiriye ile Celile'nin ortasından geçiyordu.
12 Ve köyün birine girdiği zaman, cüzamlı on adam uzakta durarak onu karşıladılar;
13 Ve seslerini yükseltip, İsa, Üstat, bize merhamet et, dediler.
14 Ve onları görünce kendilerine, Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin, dedi. Ve vaki oldu ki, onlar giderken temizlendiler.
15 Ve onlardan biri, iyileştiğini görünce geri döndü, ve yüksek sesle Allah'ı yüceltti,
16 Ve yüzüstü onun ayaklarına kapanıp ona teşekkür etti; ve o bir Samiriyeli'ydi.
17 Ve İsa cevap verip, Temizlenenler on kişi değil miydi? dedi; ama dokuzu nerede?
18 Allah'ı yüceltmek için bu yabancıdan

başka geri dönen olmadı.
19 Ve ona, Kalk, yoluna git, imanın seni iyileştirdi, dedi.
20 § Ve Ferisiler tarafından, Allah'ın Krallığı ne zaman gelir diye kendisine sorulduğunda, onlara cevap verip dedi ki, Allah'ın Krallığı gözle görülür bir şekilde gelmez;
21 Ne de, İşte burada! ya da, işte orada! diyecekler, çünkü, işte, Allah'ın Krallığı içinizdedir.
22 Ve öğrencilere şöyle dedi: Günler gelecek ki, siz İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ve onu görmeyeceksiniz.
23 Ve size, İşte burada, ya da, işte orada, diyecekler; onların peşine düşmeyin, ve onların ardından gitmeyin.
24 Çünkü şimşek gök altındaki bir yanda çakıp gök altındaki öbür yanına kadar aydınlattığı gibi, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır.
25 Ama önce onun çok şeyler çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.
26 Ve Nuh'un günlerinde olduğu gibi, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak.
27 Nuh'un gemiye bindiği, tufanın gelip hepsini helak ettiği güne dek yiyip içiyorlar, evlenip evlendiriliyorlardı.
28 Aynı şekilde Lut'un günlerinde olduğu gibi; yiyor, içiyor, satın alıyor, satıyor, ekiyor, bina ediyorlardı;
29 Ama Lut'un Sodom'dan çıktığı aynı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
30 İnsanoğlu'nun açıklanacağı günde de böyle olacaktır.
31 O gün damda olup da eşyası evde bulunan, onu almaya aşağı inmesin; bunun gibi, tarlada bulunan da geri dönmesin.
32 Lut'un karısını hatırlayın.
33 Her kim hayatını kurtarmak isterse, onu kaybedecektir; ve her kim hayatını kaybederse onu koruyacaktır.
34 Size derim ki, o gece bir yatakta iki adam bulunacak, biri alınacak, ve öbürü bırakılacak.
35 Birlikte değirmen çeken iki kadın olacak; biri alınacak, ve öbürü bırakılacak.
36 İki adam tarlada bulunacak; biri alınacak, ve öbürü bırakılacak.
37 Ve onlar cevap verip ona, Nerede, ya Rab? dediler. O da onlara, Leş neredeyse, kartallar da orada toplanacak, dedi.

BÖLÜM 18

VE o onlara, insanların hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten bir benzetme anlattı;
2 Dedi ki, Bir kentte Allah'tan korkmayan, insana saygı göstermeyen bir yargıç vardı;
3 O kentte bir dul kadın da vardı; ve ona gelip, Davacı olduğum kişiden hakkımı al, diyordu.
4 O ise bir süre istemedi; ama sonra kendi kendine, Ben her ne kadar Allah'tan korkmaz, insana saygı göstermezsem de,
5 Bu dul kadın beni rahatsız ettiği için onun hakkını alacağım, yoksa tekrar tekrar gelip beni canımdan bezdirecek, dedi.
6 Ve Rab dedi ki, Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duyun.
7 Allah da, onlar için sabırlı ise de, gece gündüz kendisine feryat eden seçilmişlerinin hakkını almayacak mı?
8 Size derim ki, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman yeryüzünde iman bulacak mı?
9 Ve kendilerinin doğru olduğuna güvenip başkalarını hor gören bazı kişilere şu benzetmeyi anlattı:
10 İki adam dua etmek için tapınağa çıktı; biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi idi.
11 Ferisi durup kendi kendine şöyle dua etti: Allah, diğer insanlar gibi soyguncu, hak yiyici, zina edici, hatta şu vergi görevlisi gibi olmadığım için sana şükrederim.
12 Haftada iki kez oruç tutarım, tüm kazancımın ondalığını veririm.
13 Vergi görevlisi ise uzakta durup gözleri-

ni göğe doğru kaldırmak bile istemiyor, ancak göğsünü döverek, Allah, ben günahkâra merhamet et, diyordu.
14 Size derim ki, ötekinden çok, bu adam aklanmış olarak evine indi; çünkü kendini yükselten herkes alçaltılacak; ve kendini alçaltan yükseltilecektir.
15 Ve onlara dokunsun diye yanına küçük çocukları da getiriyorlardı; ama öğrencileri bunu görünce onları azarladılar.
16 Ama İsa onları yanına çağırarak, Bırakın, küçük çocuklar bana gelsin, ve onlara engel olmayın, dedi; çünkü Allah'ın Krallığı böylelerindendir.
17 Doğrusu size derim ki, Kim Allah'ın Krallığı'nı bir küçük çocuk gibi kabul etmezse, asla ona girmeyecektir.
18 Ve bir yönetici ona, İyi öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapayım? diye sordu.
19 İsa da ona, Neden bana iyi diyorsun? dedi; birden başka, kimse iyi değildir, o da Allah'tır.
20 Emirleri bilirsin: Zina etme, Öldürme, Çalma, Yalan yere tanıklık etme, Babana ve annene saygı göster.
21 O da, Bunların hepsini gençliğimden beri tuttum, dedi.
22 Şimdi İsa bu şeyleri duyunca ona, Daha bir şeyin eksik, dedi; neyin varsa hepsini sat, ve fakirlere dağıt, ve gökte hazinen olacaktır; ve gel, beni izle.
23 Ve bunu duyunca çok üzüldü; çünkü çok zengindi.
24 Ve İsa onun çok üzüldüğünü görünce, Varlıklı kişilerin Allah'ın Krallığı'na girmesi ne kadar güç! dedi;
25 Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allah'ın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.
26 Ve bunu işitenler, Öyleyse kim kurtulabilir? dediler.
27 O da, İnsanlar indinde imkânsız olan şeyler, Allah indinde mümkündür, dedi.
28 O zaman Petrus, İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, dedi.
29 O da onlara, Doğrusu size derim ki, dedi, Allah'ın Krallığı uğruna ev, ana baba, kardeşler, karı ya da çocuklar bırakıp da
30 Bu zamanda kat kat fazlasını ve gelecek dünyada sonsuz yaşamı almayacak hiçbir adam yoktur.
31 § O zaman Onikiler'i yanına alıp onlara dedi ki, İşte, Yeruşalim'e çıkıyoruz, ve peygamberler aracılığıyla İnsanoğlu hakkında yazılmış olan şeylerin hepsi tamamlanacaktır.
32 Çünkü Centiller'e teslim edilecek, ve kendisiyle alay edilecek, ve aşağılanacak, ve üzerine tükürülecek;
33 Ve onu kamçılayacaklar, ve onu öldürecekler; ve üçüncü gün dirilecek.
34 Ve onlar bu şeylerin hiçbirini anlamadılar; ve bu söz onlardan gizlenmişti, ve söylenen şeyleri bilmediler.
35 § Ve vaki oldu ki, Eriha'ya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu;
36 Ve kalabalığın oradan geçtiğini duyunca, bu nedir diye sordu.
37 Ve ona, Nasıralı İsa'nın oradan geçtiğini bildirdiler.
38 O da, Ey Davut Oğlu İsa, bana merhamet et, diye bağırdı.
39 Ve önden gidenler, sussun diye onu azarladılar; ama o, Ey Davut Oğlu, bana merhamet et, diye daha çok bağırdı.
40 Ve İsa durup onun kendisine getirilmesini emretti; ve o yaklaşınca ona,
41 Senin için ne yapmamı istiyorsun? diye sordu. O da, Ya Rab, gözlerim görsün, dedi.
42 İsa da ona, Gözlerin görsün, dedi; imanın seni kurtardı.
43 Ve o anda görüme kavuştu, ve Allah'ı yücelterek onun ardından gitti; tüm halk da bunu görünce Allah'a övgü sundu.

BÖLÜM 19

VE İsa Eriha'ya girmiş içinden geçiyordu.
2 Ve, işte, orada Zakkay adında bir adam vardı, vergi görevlilerinin başı ve zengindi.
3 Ve İsa'nın kim olduğunu görmek istiyordu; ama kalabalık yüzünden göremiyordu, çünkü boyu kısaydı.
4 Ve önden koşup onu görebilmek için bir yabanıl incir ağacına tırmandı; çünkü oradan geçecekti.
5 Ve İsa o yere varınca yukarı bakıp onu gördü, ve ona, Zakkay, acele et, ve aşağı in, dedi; çünkü bugün senin evinde kalmam gerek.
6 O da acele edip aşağı indi, ve sevinç içinde onu kabul etti.
7 Ve bunu gördükleri zaman, Gidip bir günahkâr adama konuk oldu, diyerek hepsi mırıldanıyorlardı.
8 Ve Zakkay durup Rab'be dedi ki, İşte, ya Rab, malımın yarısını fakirlere veriyorum; ve bir adamdan haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını geri veririm.
9 Ve İsa ona, Bugün bu eve kurtuluş geldi, dedi, çünkü o da İbrahim'in bir oğludur.
10 Çünkü İnsanoğlu kaybolmuş olanı aramaya ve kurtarmaya geldi.
11 Ve onlar bu şeyleri dinlerken, katıp bir benzetme anlattı, çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar, Allah'ın Krallığı'nın belirmek üzere olduğunu sanıyorlardı.
12 Onun için dedi ki, Soylu bir adam, kendisine bir krallık alıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti.
13 Ve on kölesini çağırıp onlara on mina verdi, ve onlara, Ben gelinceye dek işleyin, dedi.
14 Ne var ki, ülkesinin halkı kendisinden nefret ediyordu, ve ardından haber gönderip, Bu adamın üzerimize krallık etmesini istemiyoruz, dediler.
15 Ve vaki oldu ki, krallığı alıp geri döndüğünde, o zaman parayı vermiş olduğu kölelerin kendi yanına çağrılmasını emretti, öyle ki her adamın ticaretle ne kadar kazandığını öğrensin.
16 O zaman birincisi gelip, Efendi, senin minan on mina daha kazandı, dedi.
17 O da ona, Aferin, iyi köle, dedi; çok azda sadık olduğun için senin on kent üzerinde yetkin olsun.
18 Ve ikincisi gelip, Efendi, senin minan beş mina daha kazandı, dedi.
19 Ve ona da, Sen de beş kent üzerinde ol, dedi.
20 Ve bir diğeri gelip, Efendi, dedi, işte senin minan, onu bir mendile sarıp sakladım;
21 Zira senden korktum, çünkü sen sert adamsın; koymadığını alır, ve ekmediğini biçersin.
22 O da ona, Ey şerir köle, seni kendi ağzından yargılayacağım, dedi. Benim sert bir adam olduğumu biliyordun; koymadığımı alırım, ve ekmediğimi biçerim;
23 Öyleyse neden paramı bankaya vermedin? ben de geldiğimde onu faiziyle birlikte isterdim.
24 Ve orada duranlara, Ondan minayı alın, ve on minası olana verin, dedi.
25 (Onlar da ona, Efendi, onun on minası var, dediler.)
26 Çünkü size derim ki, Kimde varsa ona verilecek; ve kimde yoksa, kendisinde olan bile ondan alınacak.
27 Ama üzerlerine krallık etmemi istemeyen bu düşmanlarımı buraya getirin, ve onları önümde öldürün.
28 § Ve bunları söyledikten sonra, Yeruşalim'e çıkarak önden yürüyordu.
29 Ve vaki oldu ki, Beytfacı ile Beytanya'ya yaklaştığında, Zeytin Dağı denilen dağda, öğrencilerinden ikisini gönderip,
30 Karşıdaki köye gidin, dedi; oraya girince, üzerine daha hiçbir insanın binmediği, bağlı duran bir sıpa bulacaksınız; onu çözün, ve onu buraya getirin.
31 Ve eğer bir adam size, Onu neden çözüyorsunuz? diye sorarsa, ona, Çünkü

Rab'bin ona ihtiyacı var, dersiniz.
32 Ve gönderilenler yollarına gittiler, ve kendilerine söylediği gibi buldular.
33 Ve sıpayı çözerlerken sahipleri onlara, Sıpayı neden çözüyorsunuz? dediler.
34 Onlar da, Rab'bin ona ihtiyacı var, dediler.
35 Ve onu İsa'ya getirdiler, ve kendi giysilerini sıpanın üzerine atarak İsa'yı üstüne bindirdiler.
36 Ve o giderken, giysilerini yola seriyorlardı.
37 Ve Zeytin Dağı'nın inişine yaklaştığında, tüm öğrenciler topluluğu, görmüş oldukları güçlü işlerin hepsi için sevinmeye ve yüksek sesle Allah'ı övmeye başladılar;
38 Rab'bin adıyla gelen Kral kutlu olsun; gökte esenlik, ve en yücelerde yücelik, diyorlardı.
39 Ve kalabalığın içinden bazı Ferisiler ona, Öğretmen, öğrencilerini azarla, dediler.
40 O da cevap verip onlara, Size derim ki, bunlar susarlarsa, taşlar hemen bağıracaktır, dedi.
41 § Ve yaklaştığı zaman, kenti gördü, ve onun için ağlayarak,
42 Keşke sen de, hiç olmazsa senin bu gününde esenliğine ait olan şeyleri bilseydin! dedi; ama şimdi senin gözlerinden gizlenmiştir.
43 Çünkü senin üzerine günler gelecek ki, düşmanların çevrene siper yapacak, ve çevreni kuşatacak, ve her yandan seni sıkıştıracak,
44 Ve seni ve içinde olan çocuklarını yere çalacak; ve sende taş üstünde taş bırakmayacaklar; çünkü sen ziyaretinin vaktini bilmedin.
45 Ve tapınağa girip içindeki satıcıları ve satın alanları dışarı atmaya başladı;
46 Onlara, Benim evim dua evidir, diye yazılmıştır; ama siz onu haydut ini yaptınız, dedi.
47 Ve her gün tapınakta öğretiyordu. Ama başkâhinler ve yazıcılar ve halkın ileri gelenleri onu helak etmek istiyor,
48 Ve yapacak bir şey bulamıyorlardı; çünkü tüm halk yanına takılıp onu dinliyordu.

BÖLÜM 20

VE vaki oldu ki, o günlerden birinde, tapınakta halka öğretir ve İncil'i vaaz ederken, başkâhinler ve yazıcılar, ihtiyarlarla birlikte onun üzerine vardılar,
2 Ve ona, Bize söyle, dediler, bu şeyleri hangi yetkiyle yapıyorsun? ya da bu yetkiyi sana veren kim?
3 O da cevap verip onlara, Ben de size bir şey soracağım, dedi; ve bana cevap verin;
4 Yahya'nın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mıydı?
5 Ve birbiriyle söyleşip dediler ki, Eğer, Gökten, dersek, Öyleyse neden ona inanmadınız? diyecek.
6 Yok eğer, İnsanlardan, dersek, tüm halk bizi taşa tutacak, çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna kanmışlardır.
7 Ve cevap verdiler ki, nereden olduğunu söyleyemediler.
8 İsa da onlara, Ben de size bu şeyleri hangi yetkiyle yaptığımı söylemem, dedi.
9 O zaman halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı: Bir adam bağ dikti, ve bunu bağcılara kiralayıp uzun bir süre için uzak bir ülkeye gitti.
10 Ve mevsiminde, bağın ürününden kendisine vermeleri için bağcılara bir köle gönderdi; ama bağcılar onu dövdüler, ve onu eli boş gönderdiler.
11 Ve yine başka bir köle gönderdi; onu da dövdüler, ve onu aşağıladılar, ve onu eli boş gönderdiler.
12 Ve bir üçüncüsünü de gönderdi; ve onu da yaraladılar, ve onu dışarı attılar.
13 O zaman bağın sahibi, Ne yapsam? dedi; sevgili oğlumu göndereyim; belki onu görünce ona saygı gösterirler.
14 Ama bağcılar onu görünce, Mirasçı bu, diye aralarında konuştular; gelin, onu öldü-

relim de miras bizim olsun.
15 Böylece onu bağdan dışarı attılar, ve onu öldürdüler. Bunun için bağın sahibi onlara ne yapacak?
16 Gelip o bağcıları helak edecek, bağı da başkalarına verecek. Ve bunu duyunca, Allah korusun! dediler.
17 Ve onlara bakıp dedi ki, Öyleyse şu yazılı olan nedir? Yapıcıların reddettiği taş, aynı o taş köşe başı oldu.
18 Her kim o taşın üzerine düşerse, paramparça olacak; ama o her kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.
19 § Ve başkâhinlerle yazıcılar aynı saat onu yakalamak istediler; ve halktan korktular; çünkü onun bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını anladılar.
20 Ve onu gözlediler, ve onun sözünü yakalasınlar da valinin kudret ve yetkisine versinler diye, kendilerini adil adamlarmış gibi gösteren casuslar gönderdiler.
21 Onlar da ona, Öğretmen, senin doğru konuştuğunu ve öğrettiğini biliyoruz, ve hiç kimsenin şahsını kabul etmezsin, ama Allah'ın yolunu gerçekten öğretiyorsun;
22 Sezar'a vergi vermek bizim için yasal mı, yoksa değil mi? diye sordular.
23 Ama onların kurnazlığını anladı, ve kendilerine dedi ki, Neden beni deniyorsunuz?
24 Bana bir dinar gösterin. Üzerindeki suret ve yazı kimin? Onlar cevap verip, Sezar'ın, dediler.
25 O da onlara, Öyleyse Sezar'ın şeylerini Sezar'a, ve Allah'ın şeylerini Allah'a verin, dedi.
26 Ve halkın önünde onun sözlerini yakalayamadılar; ve onun cevabına şaşarak susup kaldılar.
27 § O zaman dirilişi inkâr eden Sadukiler'den bazıları yanına geldiler; ve ona sorup,
28 Öğretmen, dediler, Musa bize yazmıştır: Eğer bir adamın kardeşi, karısı varken ölürse, ve çocuksuz ölürse, kardeşi onun karısını alıp kardeşine tohum yetiştirsin.
29 Şimdi yedi kardeş vardı; ve birincisi bir karı alıp çocuksuz öldü.
30 İkincisi de onu karı olarak alıp çocuksuz öldü.
31 Üçüncüsü de onu aldı; aynı biçimde yedisi de; ve çocuk bırakmadan öldüler.
32 Hepsinden sonra kadın da öldü.
33 Buna göre, dirilişte kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? çünkü yedisinin eşi oldu.
34 İsa da cevap verip onlara, Bu dünyanın çocukları evlenip evlendirilirler, dedi;
35 Ama o dünyaya ve ölüler arasından dirilmeye erişmeye layık sayılanlar ne evlenir, ne de evlendirilir;
36 Ve bir daha ölemezler; çünkü onlar meleklere eşittir; ve dirilişin çocukları olarak Allah'ın çocuklarıdırlar.
37 Şimdi Musa çalıda Rab için, İbrahim'in Allahı, ve İshak'ın Allahı, ve Yakup'un Allahı dediği zaman ölülerin dirildiğini gösterdi.
38 Çünkü Allah ölülerin değil, ama dirilerin Allahı'dır; çünkü hepsi ona yaşıyorlar.
39 § O zaman yazıcılardan bazıları cevap verip, Öğretmen, iyi konuştun, dediler.
40 Ve artık ona hiç soru sormaya cesaret edemediler.
41 Ve onlara şöyle dedi: Nasıl diyorlar ki, Mesih Davut'un Oğlu'dur?
42 Ve Davut'un kendisi Mezmurlar kitabında şöyle diyor: RAB Rabbim'e dedi ki,
43 Ben düşmanlarını ayaklarına basamak yapıncaya dek sağımda otur.
44 Madem Davut ona Rab diyor, o zaman o nasıl onun oğlu olur?
45 § O zaman tüm halk dinlerken, öğrencilerine dedi ki,
46 Uzun kaftanlar içinde dolaşmak isteyen, ve çarşılarda selamları, ve havralarda baş kürsüleri, ve şölenlerde baş köşeleri seven yazıcılardan sakının;
47 Onlar dul kadınların evlerini yutar, ve

gösteriş için uzun dualar ederler; bunların giyecekleri hüküm daha ağır olacaktır.

BÖLÜM 21

VE gözlerini kaldırıp hazine sandığına bağışlarını atan zengin adamlarını gördü.
2 Fakir bir dul kadının da oraya iki pul attığını gördü.
3 Ve, Bir gerçekten size söylerim ki, bu fakir dul kadın hepsinden daha çok attı, dedi,
4 Çünkü bunların hepsi Allah'ın bağışlarına bolluklarından attılar; bu kadın ise yoksulluğundan tüm geçimliğini attı.
5 § Ve bazıları tapınağın nasıl güzel taşlar ve armağanlarla süslenmiş olduğundan söz edince o,
6 Sizin gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak, dedi.
7 Onlar da ona, Öğretmen, ama bu şeyler ne zaman olacak? ve bu şeyler gerçekleşecek zaman, ne belirti olacak? diye sordular.
8 Ve o, Sakın saptırılmayasınız, dedi; çünkü birçokları, Ben Mesih'im; ve zaman yaklaştı, diyerek benim adımla gelecekler; bunun için onların ardından gitmeyin.
9 Ama savaş ve kargaşa haberleri duyunca korkuya kapılmayın; çünkü önce bunların olması gerek; ama son hemen gelmez.
10 O zaman onlara, Ulus ulusa karşı, ve krallık krallığa karşı kalkacak, dedi;
11 Ve yer yer şiddetli depremler, ve kıtlıklar, ve salgın hastalıklar olacak; ve gökten korkunç görünümler ve büyük belirtiler olacak.
12 Ama tüm bunlardan önce üzerinize ellerini koyup size zulmedecekler, sizi havralara ve hapishanelere teslim edecekler, benim adımdan ötürü kralların ve valilerin önüne çıkarılacaksınız.
13 Ve bu size tanıklık için olacak.
14 Onun için vereceğiniz cevabı önceden düşünmemeyi yüreğinize koyun;
15 Çünkü ben size ağız ve bilgelik vereceğim ki, hasımlarınızın hiçbiri buna karşı söyleyemeyecek ve direnemeyecek.
16 Ve siz, ana baba, ve kardeşler, ve akraba, ve dostlar tarafından ele verileceksiniz; ve sizlerden bazılarını öldürtecekler.
17 Ve benim adımdan ötürü tüm insanlar tarafından nefret edileceksiniz.
18 Ama başınızdan bir kıl yitirilmeyecek.
19 Sabrınızla canlarınıza sahip olursunuz.
20 Ve Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, onun yıkılması yaklaşmıştır.
21 O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsınlar; ve onun içinde olanlar dışarı çıksınlar; tarlalarda bulunanlar da onun içine girmesinler.
22 Çünkü bunlar, tüm yazılı şeyler gerçekleşsin diye, öç günleridir.
23 Ama o günlerde gebe ve emzikli olanların vay haline! çünkü ülkede büyük sıkıntı, ve bu halk üzerine gazap olacaktır.
24 Ve kılıcın ağzına düşecekler, ve tüm uluslara tutsak götürülecekler; ve Yeruşalim, Centiller'in zamanları tamamlanıncaya dek Centiller'in ayakları altında çiğnenecektir.
25 § Ve güneşte, ve ayda, ve yıldızlarda belirtiler olacak; ve yeryüzünde ulusların şaşkınlıkla birlikte sıkıntısı olacak; denizin ve dalgaların uğultusu olacak;
26 İnsanların yürekleri korkudan ve dünyanın üzerine gelmekte olan şeyleri beklemekten bayılacaklar; çünkü göğün kudretleri sarsılacak.
27 Ve o zaman İnsanoğlu'nun bulutta kudretle ve büyük yücelikle geldiğini görecekler.
28 Ve bu şeyler olmaya başlayınca yukarı bakın, ve başlarınızı kaldırın; çünkü halasınız yaklaşıyor.
29 Ve onlara bir benzetme anlattı: İncir ağacına, ve tüm ağaçlara bakın;

30 Şimdi yaprak sürdükleri zaman, siz bunu görürsünüz ve yazın artık yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız.
31 Böylece siz aynı şekilde, bu şeylerin gerçekleştiğini görünce, bilin ki, Allah'ın Krallığı yakındır.
32 Doğrusu size derim ki, Hepsi yerine gelinceye dek, bu nesil geçmeyecek.
33 Gök ve yer geçip gidecek; ama benim sözlerim geçmeyecektir.
34 § Ve kendinize dikkat edin, yürekleriniz sefahat, ve sarhoşluk, ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın, ve böylece o gün üzerinize ansızın gelmesin.
35 Çünkü tüm yeryüzünde oturanların hepsinin üzerine tuzak gibi gelecektir.
36 Onun için uyanık durun, ve her zaman dua edin ki, gelecek olan bütün bu şeylerden kaçıp kurtulmaya ve İnsanoğlunun önünde durmaya layık sayılasınız.
37 Ve gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise dışarı çıkıp Zeytin Dağı denilen dağda kalıyordu.
38 Ve sabah erkenden tüm halk onu dinlemek için tapınakta yanına geliyordu.

BÖLÜM 22

ŞİMDİ Fısıh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu.
2 Ve başkâhinlerle yazıcılar onu nasıl öldüreceklerini araştırıyorlardı; çünkü halktan korkuyorlardı.
3 § O zaman Şeytan, Onikiler'in sayısından olan İskariyot adlı Yahuda'ya girdi.
4 Ve gidip başkâhinler ve komutanlarla onu nasıl onların eline verebileceğini görüştü.
5 Onlar da sevindiler, ve kendisine para vermek için anlaştılar.
6 O da söz verip kalabalığın olmadığı bir zamanda onu onların eline vermek için fırsat arıyordu.
7 § O zaman Fısıhın kesilmesi gereken mayasız ekmek günü geldi.
8 Ve Petrus'la Yuhanna'yı gönderip, Gidin, dedi, ve bize Fısıhı hazırlayın ki, yiyelim.
9 Ve onlar ona, Nerede hazırlık yapmamızı istersin? dediler.
10 O da onlara dedi ki, İşte, kente girdiğinizde sizi testiyle su taşıyan bir adam karşılayacak; gireceği eve onun ardından gidin.
11 Ve evin sahibine diyeceksin ki, Öğretmen sana, Öğrencilerimle birlikte Fısıhı yiyeceğim konuk odası nerede? diyor.
12 Ve o size üst katta döşenmiş büyük bir oda gösterecek; orada hazırlık yapın.
13 Onlar da gidip kendilerine dediği gibi buldular; ve Fısıhı hazırladılar.
14 Ve saat gelince sofraya oturdu, on iki elçi de onunla birlikte.
15 Ve onlara dedi ki, Ben elem çekmeden önce bu Fısıhı sizinle birlikte yemeyi çok arzuladım;
16 Çünkü size derim ki, Allah'ın Krallığı'nda tamam oluncaya dek ondan bir daha yemeyeceğim.
17 Ve kâseyi aldı, ve şükretti, ve, Bunu alın, ve aranızda paylaşın, dedi;
18 Çünkü size derim ki, Allah'ın Krallığı gelinceye dek, asmanın ürününden içmeyeceğim.
19 § Ve ekmek alıp şükretti, ve onu kırdı, ve onlara verip, Bu sizin için verilen benim bedenimdir; bunu benim anılmam için yapın, dedi.
20 Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi de, Bu kâse, sizin için dökülen kanımda yeni antlaşmadır, dedi.
21 § Ama, işte, beni ele verenin eli benimle birlikte sofradadır.
22 Ve gerçekten İnsanoğlu, kararlaştırıldığı gibi gidiyor; ama kimin aracılığıyla ele veriliyorsa vay o adamın haline!
23 Ve kendilerinden hangisinin bu şeyi yapacağını kendi aralarında soruşturmaya başladılar.
24 § Ve içlerinden hangisinin en büyük sayılacak diye aralarında bir çekişme de oldu.

25 O da onlara, Centiller'in kralları onların üzerinde egemenlik sürerler; ve onları yönetenlere iyiliksever denilir, dedi,
26 Ama siz böyle olmayacaksınız; ama aranızda en büyük olan daha küçük olan gibi olsun; baş olan da hizmet eden gibi.
27 Çünkü hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, yoksa hizmet eden mi? sofrada oturan değil mi? ama ben sizin aranızda hizmet eden gibiyim.
28 Denenmelerimde benimle birlikte duranlar sizlersiniz.
29 Ve ben size bir krallık tayin ediyorum, Babam'ın bana tayin ettiği gibi;
30 Öyle ki, krallığımda benim soframda yiyip içesiniz ve tahtlar üzerinde otururak İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.
31 § Ve Rab dedi ki, Simon, Simon, işte, buğday gibi kalburdan geçirmek için Şeytan sizi istedi;
32 Ama imanın tükenmesin diye ben senin için dua ettim; sen de geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.
33 O da ona, Ya Rab, ben seninle birlikte hapishaneye de, ölüme de gitmeye hazırım, dedi.
34 Ve o, Sana derim ki, Petrus, sen beni tanıdığını üç kez inkâr etmeden önce, bugün horoz ötmeyecek, dedi.
35 Ve onlara, Ben sizi kesesiz, ve torbasız, ve ayakkabısız gönderdiğim zaman, bir şeyiniz eksik miydi? dedi. Ve onlar, Hiçbir şeyimiz, dediler.
36 O zaman onlara dedi ki, Ama şimdi kesesi olan onu yanına alsın, torbasını da; ve kılıcı olmayan giysisini satsın, ve bir tane alsın.
37 Çünkü size derim ki, yazılmış olan şu sözün bende yerine gelmesi gerekiyor: Ve suçlularla bir sayıldı; çünkü benimle ilgili olan şeylerin sonu var.
38 Ve onlar, Rab, işte, burada iki kılıç var, dediler. O da onlara, Yeter, dedi.
39 § Ve dışarı çıkıp, her zamanki gibi, Zeytin Dağı'na gitti; öğrencileri de onun ardından gittiler.
40 Ve o yere varınca onlara, Dua edin ki, denenmeye düşmeyesiniz, dedi.
41 Ve onlardan bir taş atımı kadar ayrıldı, ve diz çöküp,
42 Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır; yine de benim değil, ama senin isteğin uygulansın, diye dua etti.
43 Ve gökten bir melek ona görünüp onu güçlendirdi.
44 Ve şiddetli ıstırapta bulunarak daha hararetle dua etti; teri, toprağa düşen iri kan damlaları gibiydi.
45 Ve duadan kalkıp öğrencilerinin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu,
46 Ve onlara, Neden uyuyorsunuz? dedi; kalkıp dua edin ki, denenmeye düşmeyesiniz.
47 § Ve o daha konuşurken, işte bir kalabalık, ve Onikiler'den biri, Yahuda adındaki kişi, önlerinde gidiyordu, ve İsa'yı öpmek için ona yaklaştı.
48 Ama İsa ona, Yahuda, dedi, İnsanoğlu'nu bir öpüşle mi ele veriyorsun?
49 Onun çevresindekiler olacakları görünce ona, Rab, kılıçla vuralım mı? dediler.
50 § Ve onlardan biri büyük kâhinin kölesine vurup sağ kulağını kesti.
51 Ve İsa cevap verip, Bırakın, yeter, dedi. Ve onun kulağına dokunup onu iyi etti.
52 O zaman İsa, üzerine gelen başkâhinler, ve tapınak komutanları, ve ihtiyarlara, Hırsıza karşı gibi kılıç ve sopalarla mı çıktınız? dedi.
53 Her gün tapınakta sizinle birlikte olduğum zaman, bana el sürmediniz; ama bu sizin saatiniz, ve karanlığın kudretidir.
54 § O zaman onu tuttular, ve onu götürdüler, ve onu büyük kâhinin evi içine getirdiler. Petrus da uzaktan izliyordu.
55 Ve avlunun ortasında ateş yakıp birlikte oturduklarında Petrus da aralarında oturdu.
56 Ama bir hizmetçi kız, ateşin yanında oturduğunu gördü, ve ona dikkatle bakıp,

Bu adam da onunla birlikteydi, dedi.
57 Ve o, Kadın, ben onu tanımıyorum, diyerek onu inkâr etti.
58 Ve biraz sonra başka biri onu görüp, Sen de onlardansın, dedi. Ve Petrus, Be adam, değilim, dedi.
59 Ve yaklaşık bir saat sonra başka biri, Gerçekten bu adam da onunla birlikteydi, çünkü Celileli'dir, diye ısrar etti.
60 Ve Petrus, Be adam, senin ne demek istediğini bilmiyorum, dedi. Ve hemen, o daha konuşurken, horoz öttü.
61 Ve Rab dönüp Petrus'a baktı. Ve Petrus Rab'bin sözünü, nasıl kendisine, Horoz ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin, dediğini hatırladı.
62 Ve Petrus dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63 § Ve İsa'yı göz altında tutan adamlar onunla alay ettiler, ve onu vurdular.
64 Ve gözlerini bağlayıp yüzüne tokat attılar, ve ona, Peygamberlik et, sana vuran kim? diye sordular.
65 Ve küfrederek ona karşı başka çok şeyler söylediler.
66 § Ve gündüz olunca halkın ihtiyarları ve başkâhinler ve yazıcılar toplandılar, ve onu kendilerinin Kurulu'na getirip,
67 Söyle bize, sen Mesih misin? dediler. O da onlara, Eğer size söylersem, inanmayacaksınız, dedi;
68 Ve size sorarsam da, bana cevap vermeyeceksiniz, ne de beni salıvereceksiniz.
69 Bundan böyle İnsanoğlu, Allah'ın kudretinin sağında oturacaktır.
70 O zaman onların hepsi, Öyleyse, sen Allah'ın Oğlu musun? dediler. O da onlara, Sizin söylediğiniz ben'im, dedi.
71 Onlar da, Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var? çünkü biz kendimiz onun ağzından işittik, dediler.

BÖLÜM 23

VE onların tüm topluluğu kalkıp onu Pilatus'a götürdüler.
2 Ve onu suçlamaya başladılar: Bu adamı, ulusu yoldan saptırmakta, ve kendisinin Mesih, bir Kral olduğunu söyleyerek Sezar'a vergi ödenmesine engel olmakta bulduk, dediler.
3 Ve Pilatus ona, Sen Yahudiler'in Kralı mısın? diye sordu. O da ona cevap verip, Sen onu söylüyorsun, dedi.
4 O zaman Pilatus başkâhinlere ve halka, Ben bu adamda hiçbir hata bulmuyorum, dedi.
5 Ve onlar üsteledi̇ler, Celile'den başlayıp ta bu yere kadar tüm Yahudiye'de öğreterek halkı kışkırtıyor, dediler.
6 Pilatus Celile dediklerini işitince, adamın Celileli olup olmadığını sordu.
7 Ve Hirodes'in yetkisi altında olduğunu öğrenince, onu o sırada Yeruşalim'de bulunan Hirodes'e gönderdi.
8 § Ve Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi; çünkü onun hakkında çok şeyler duyduğu için çoktandır onu görmek istiyordu; ve onun tarafından yapılan bir mucizeye tanık olmayı umuyordu.
9 O zaman ona çok sözlerle soru sordu; ama o ona hiç cevap vermedi.
10 Ve başkâhinlerle yazıcılar orada durup onu şiddetle suçluyorlardı.
11 Hirodes de savaş adamlarıyla birlikte onu aşağılayıp onunla alay etti, ve ona parlak renkli bir kaftan giydirip onu Pilatus'a geri gönderdi.
12 § Ve aynı gün Hirodes'le Pilatus birbiriyle dost oldular; çünkü bundan önce aralarında düşmanlık vardı.
13 § Ve Pilatus, başkâhinleri ve yöneticileri ve halkı toplayıp
14 Onlara, Siz bu adamı bana, halkı saptıran biri olarak getirdiniz, dedi; ve, işte, ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim, ve kendisini suçladığınız şeylerde onda hiçbir hata bulmadım.
15 Hayır, ne de Hirodes; çünkü sizi ona gönderdim; ve, işte, ona ölümü hak eden hiçbir şey yapılmadı.
16 Bu nedenle, onu döveceğim, ve onu

salıvereceğim.
17 (Çünkü zorunlu olarak bayramda onlara birini salıvermesi lazımdı.)
18 Ve onlar hep bir ağızdan, Kaldır bu adamı, ve bize Barabbas'ı salıver, diye bağırdılar.
19 (Bu kimse, kentte çıkan bir ayaklanma yüzünden, ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.)
20 Onun için Pilatus, İsa'yı salıvermek isteyerek onlara yeniden seslendi.
21 Ama onlar, Onu çarmıha ger, onu çarmıha ger, diye bağırdılar.
22 Ve üçüncü kez onlara, Neden? ne kötülük yaptı? dedi; onda ölümü gerektirecek hiçbir suç bulmadım; bu nedenle onu döveceğim, ve onu salıvereceğim.
23 Ve onlar direttiler, yüksek sesle bağırarak onun çarmıha gerilmesini istediler. Ve onların ve başkâhinlerin sesleri üstün geldi.
24 Ve Pilatus, istediklerinin uygulanmasına karar verdi.
25 Ve istedikleri adamı, ayaklanma yüzünden ve adam öldürmekten hapse atılmış olan adamı onlara salıverdi; ama İsa'yı onların isteğine bıraktı.
26 Ve onu götürürlerken, kırdan gelmekte olan Simon adında Kireneli bir adamı tuttular, İsa'nın ardından taşısın diye çarmıhı ona yüklediler.
27 § Ve halktan ve onun için ağlayıp dövünen kadınlardan büyük bir topluluk onun ardından gidiyordu.
28 Ama İsa onlara dönüp, Ey Yeruşalim kızları, benim için ağlamayın, dedi, fakat kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
29 Çünkü, işte, günler geliyor ki, o günlerde, Kısır olan kadınlara, ve hiç doğurmamış olan rahimlere, ve hiç emzirmemiş olan memelere ne mutlu, diyecekler.
30 O zaman dağlara, Üzerimize düşün; ve tepelere, Bizi örtün, demeye başlayacaklar.
31 Çünkü yaş ağaçta bu şeyleri yaparlarsa, kuruda ne yapılacaktır?
32 Ve idam edilmek üzere başka iki kişi -iki suçlu- da onunla birlikte götürülüyordu.
33 Ve Kalvarya denilen yere vardıklarında, orada onu ve suçluları çarmıha gerdiler, biri sağında, ve öbürü solunda.
34 § O zaman İsa, Baba, onları bağışla, dedi; çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar. Ve onun giysilerini paylaştılar, ve kura çektiler.
35 Ve halk durup bakıyordu. Ve onlarla birlikte Yöneticiler de onunla alay ederek, Başkalarını kurtardı; eğer Mesih, Allah'ın seçtiği o ise, kendini kurtarsın, diyorlardı.
36 Ve askerler de ona yaklaşıp kendisine sirke sunarak onunla eğlendiler,
37 Ve, Eğer Yahudiler'in Kralı'ysan kendini kurtar, dediler.
38 Ve başının üzerinde, Yunanca, ve Latince, ve İbranice harflerle yazılmış şu yafta vardı: YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR.
39 § Ve asılmış suçlulardan biri ona, Eğer Mesih isen, kendini ve bizi kurtar, diye küfür etti.
40 Ama öbürü cevap verip onu azarlayarak dedi ki, Sen aynı mahkûmiyette olduğun halde, Allah'tan korkmuyor musun?
41 Ve biz haklı olarak; çünkü yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz; ama bu adam yanlış hiçbir şey yapmadı.
42 Ve İsa'ya, Ya Rab, krallığına geldiğinde beni an, dedi.
43 İsa da ona, Doğrusu sana derim ki, Sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın, dedi.
44 Ve altıncı saat sularıydı, ve dokuzuncu saate kadar tüm yeryüzü üzerine karanlık çöktü.
45 Ve güneş karardı, ve tapınağın perdesi ortadan yırtıldı.
46 § Ve İsa yüksek sesle bağırdıktan sonra, Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum, dedi; ve bunu söyledikten sonra ruhu teslim etti.
47 Şimdi yüzbaşı, olanları görünce Allah'ı yücelterek, Gerçekten bu doğru bir adam-

dı, dedi.
48 Ve bu olaya toplanan tüm halk olup biten şeyleri görünce göğüslerini dövdüler, ve geri döndüler.
49 Ve onun tüm tanıdıkları ve Celile'den onun ardından gelmiş olan kadınlar uzakta durup bu şeyleri seyrediyorlardı.
50 § Ve, işte, Kurul üyelerinden Yusuf adında bir adam vardı; o da iyi ve adil bir adamdı;
51 (Onların kararını ve eylemini onaylamamıştı;) Yahudiler'in Arimatea kentindendi; kendisi de Allah'ın Krallığı'nı bekliyordu.
52 Bu adam Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi.
53 Ve onu indirip keten beze sardı ve daha hiçbir insanın konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.
54 Ve o gün Hazırlık'tı, ve Şabat başlamak üzereydi.
55 Ve onunla birlikte Celile'den gelmiş olan kadınlar da ardından gittiler, ve mezarı, ve onun cesedinin nasıl konulduğunu gördüler.
56 Ve dönüp baharat ve hoş kokulu yağlar hazırladılar; ve Şabat günü emir uyarınca dinlendiler.

BÖLÜM 24

ŞİMDİ haftanın ilk gününde, sabah çok erkenden, hazırladıkları baharatları ve başka kimseleri birlikte getirerek mezara geldiler.
2 Ve taşı mezardan yuvarlanmış buldular.
3 Ve içeri girip Rab İsa'nın cesedini bulmadılar.
4 Ve vaki oldu ki, onlar buna şaşıp dururken, işte, parıldayan giysiyle iki adam yanlarında durdu;
5 Ve korkup yüzlerini yere eğerken, bunlar onlara dediler ki, Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?
6 O burada değil, ama dirilmiştir; daha Celile'deyken nasıl size söylediğini hatırlayın:
7 İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, ve çarmıha gerilmesi, ve üçüncü gün dirilmesi gerekir, demişti.
8 Ve onun sözlerini hatırladılar,
9 Ve mezardan dönüp bütün bu şeyleri Onbirler'e ve diğerlerinin hepsine anlattılar.
10 Bu şeyleri elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, ve Yoanna, ve Yakup'un annesi Meryem, ve bunlarla birlikte bulunan diğer kadınlardı.
11 Ve onların sözleri onlara boş laf gibi göründü, ve onlara inanmadılar.
12 O zaman Petrus kalkıp mezara koştu; ve eğilip yalnız olarak koyulmuş keten bezleri gördü, ve olanlara kendi kendinde şaşarak gitti.
13 § Ve, işte, aynı gün onlardan ikisi Yeruşalim'den altmış ok atımı uzaklıkta Emmaus denilen bir köye gidiyordu.
14 Ve bütün bu olup biten şeyleri birbiriyle konuşuyorlardı.
15 Ve vaki oldu ki, onlar konuşup tartışırken İsa'nın kendisi yaklaştı, ve onlara yoldaşlık etti.
16 Ama onu tanımasınlar diye gözleri tutulmuştu.
17 Ve o onlara, Siz yürürken üzgün olarak birbirinize söylediğiniz bu sözler nedir? dedi.
18 Ve bunlardan biri, adı Kleopas olan, cevap verip ona, Sen yalnız Yeruşalim'de bir yabancı mısın? ve bu günlerde orada olup biten şeyleri bilmiyor musun? dedi.
19 Ve o onlara, Hangi şeyleri? dedi. Ve onlar ona, Allah'ın ve tüm halkın önünde işte ve sözde güçlü bir peygamber olan Nasıralı İsa'yla ilgili şeyleri, dediler;
20 Ve başkâhinlerle yöneticilerimizin ölüme mahkûm edilmesi için onu nasıl teslim ettiklerini, ve onu çarmıha gerdiklerini.
21 Oysa biz İsrail'i halas edecek olan kişinin o olacağını umuyorduk; ve bunun hepsinden başka, bu şeyler olalı bugün üçüncü gündür.
22 Evet, ve bizden bazı kadınlar da bizi

şaşkına çevirdiler, sabah erkenden mezarda bulundular;
23 Ve onun cesedini bulmayınca geldiler, bir görümde, onun yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini de söylediler.
24 Ve bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gidip kadınların anlattığı gibi durumu buldular; ama onu görmediler.
25 O zaman o onlara, Ey akılsızlar, ve peygamberlerin tüm söylediklerine inanmakta ağır davrananlar;
26 Mesih'in bu şeyleri çekmesi ve yüceliğine girmesi gerekli değil miydi? dedi.
27 Ve Musa'dan ve tüm peygamberlerden başlayarak Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili şeyleri onlara açıkladı.
28 Ve gitmekte oldukları köye yaklaştılar; ve o, daha ileriye gidecekmiş gibi davrandı.
29 Ama onlar, Bizimle kal, çünkü akşam yakın, ve gün sona eriyor, diyerek onu zorladılar. Ve onlarla kalmak üzere içeri girdi.
30 Ve vaki oldu ki, onlarla sofrada otururken ekmeği aldı, ve onu kutsadı, ve kırıp onlara verdi.
31 Ve onların gözleri açıldı, ve onu tanıdılar; ve o, gözlerinin önünden kayboldu.
32 Ve onlar birbirine, Yolda bizimle konuşurken, ve Yazılar'ı bize açıklarken içimizde yüreğimiz yanmıyor muydu? dediler.
33 Ve aynı saatte kalkıp Yeruşalim'e döndüler, ve Onbirler'i ve onlarla beraber olanları toplanmış buldular.
34 Bunlar, Rab gerçekten dirildi, ve Simon'a göründü, diyorlardı.
35 Onlar da yolda olup biten şeyleri ve ekmek kırmakta kendilerince nasıl tanındığını anlattılar.
36 § Ve onlar böyle konuşurken İsa'nın kendisi ortalarında durup onlara, Size esenlik olsun, dedi.
37 Ama onlar korkuya kapıldılar ve ürktüler, ve bir ruh gördüklerini sandılar.
38 Ve o onlara, Niçin tedirgin oluyorsunuz? ve yüreğinizde neden düşünceler doğuyor? dedi;
39 Ellerime ve ayaklarıma bakın, işte ben'im; bana dokunun da görün; çünkü bir ruhta et ve kemik yoktur, ama gördüğünüz gibi, bende var.
40 Ve bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
41 Ve onlar sevinçten henüz inanmayıp şaşmaktayken onlara, Burada yiyecek bir şeyiniz var mı? dedi.
42 Ve onlar kendisine bir parça kızarmış balık ve bal peteğinden verdiler.
43 Ve onu alıp önlerinde yedi.
44 Ve onlara, Ben daha sizlerle birlikteyken size şu sözleri söylemiştim: Musa'nın yasasında, ve peygamberlerde, ve mezmurlarda benimle ilgili yazılmış olan tüm şeylerin yerine gelmesi gerekir, dedi.
45 O zaman, Yazılar'ı anlasınlar diye, zihinlerini açtı,
46 Ve onlara dedi ki, Böyle yazılmıştır, ve Mesih'in böyle elem çekmesi ve üçüncü gün ölüler arasından dirilmesi;
47 Ve tövbe ve günahların bağışlanması Yeruşalim'den başlayarak tüm uluslar arasında onun adıyla vaaz edilmesi gerekti.
48 Ve siz bu şeylerin tanıklarısınız.
49 § Ve, işte, üzerinize Babam'ın vaadini gönderiyorum; ama siz, yukarıdan kudretle kuşanıncaya dek Yeruşalim Kenti'nde kalın.
50 § Ve onları dışarıya Beytanya'ya kadar götürdü, ve ellerini kaldırıp onları kutsadı.
51 Ve vaki oldu ki, onları kutsarken yanlarından ayrıldı, ve göğe alındı.
52 Onlar da ona tapındılar, ve büyük sevinç içinde Yeruşalim'e döndüler;
53 Ve sürekli tapınakta bulunuyor, Allah'a övgüler sunup hamdediyorlardı. Amin.

İNCİL

KT YUHANNA'YA

GÖRE

BÖLÜM 1

BAŞLANGIÇTA Söz vardı, ve Söz Allah'la birlikteydi, ve Söz Allah'tı.
2 Başlangıçta o, Allah'la birlikteydi.
3 Tüm şeyler onun aracılığıyla var oldu; ve var olan hiçbir şey onsuz olmadı.
4 Onda yaşam vardı; ve yaşam insanların ışığıydı.
5 Ve ışık karanlıkta parlar; ve karanlık onu kavramadı.
6 § Allah'tan gönderilmiş bir adam vardı, adı Yahya idi.
7 O tanıklık için geldi, Işık hakkında tanıklık etsin diye, öyle ki, tüm insanlar onun aracılığıyla iman etsin.
8 Kendisi o Işık değildi, ama o Işık hakkında tanıklık etmeye gönderildi.
9 Gerçek Işık o idi ki, dünyaya gelen her insanı aydınlatır.
10 O, dünyadaydı, ve dünya onun aracılığıyla var oldu, ve dünya onu bilmedi.
11 Kendininkilere geldi, ve kendininkiler onu kabul etmediler.
12 Ama onu kaç kişi kabul ettiyse, onlara, yani onun adına iman edenlere, Allah'ın oğulları olma kudretini verdi;
13 Onlar ne kandan, ne etbedenin isteğinden, ne de insanın isteğinden değil, ama Alah'tan doğdular.
14 Ve Söz etbeden olup inayet ve gerçekle dolu olarak aramızda yaşadı, biz de onun yüceliğini, Baba tarafından tek tevlit edilenin yüceliği gibi, gördük.
15 § Yahya onun hakkında tanıklık etti, ve bağırıp dedi ki, Benden sonra gelen benden önce yeğ tutulur; çünkü o benden önce vardı, dediğim kişi budur.
16 Ve hepimiz onun doluluğundan aldık, ve inayet için inayet.
17 Çünkü yasa Musa aracılığıyla verildi, ama inayet ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.
18 Hiçbir zaman hiçbir adam Allah'ı görmedi; Baba'nın bağrında olan tek tevlit edilen Oğul onu bildirdi.
19 § Ve Yahya'nın tanıklığı şudur, vakit ki Yahudiler, Sen kimsin? diye kendisine sormak için Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdiler;
20 Ve ikrar edip inkâr etmedi; ama, Ben Mesih değilim, diye ikrar etti.
21 Onlar da kendisine, Öyleyse ne? Sen İlyas mısın? diye sordular. O da, Değilim, dedi. Sen o peygamber misin? Ve o cevap verdi: Hayır.
22 O zaman ona, Sen kimsin? söyle de bizi gönderenlere cevap verelim, dediler. Kendin için ne diyorsun?
23 Ben, İşaya peygamberin dediği gibi, Rab'bin yolunu düzeltin, diye çölde bağıran birinin sesiyim, dedi.
24 Ve gönderilenler Ferisiler'dendi.
25 Ve ona sorup kendisine, Öyleyse, dediler, sen ne Mesih, ne İlyas, ne de o peygambersen, neden vaftiz ediyorsun?
26 Yahya onlara cevap verip, Ben suyla vaftiz ediyorum, dedi; ama aranızda tanımadığınız biri duruyor;
27 Benden sonra gelip benden önce yeğ tutulan odur, ben onun ayakkabının bağını çözmeye layık değilim.
28 Bu şeyler Ürdün'ün ötesinde olan Beytabara'da, Yahya'nın vaftiz ettiği yerde oldu.
29 § Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görerek dedi ki, İşte dün-

yanın günahını kaldıran Allah'ın Kuzusu.
30 Kendisi için, Benden sonra bir adam geliyor ki, benden önce yeğ tutulur; çünkü o benden önce vardı, dediğim kişi budur.
31 Ve ben onu tanımıyordum; ama o İsrail'e açıklansın diye, ben onun için suyla vaftiz ederek geldim.
32 Ve Yahya tanıklık edip dedi ki, Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini gördüm, ve onun üzerinde durdu.
33 Ve ben onu tanımıyordum, ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, kendisi bana, Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden odur, dedi.
34 Ben de gördüm, ve Allah'ın Oğlu budur diye tanıklık ettim.
35 § Ertesi gün Yahya yine duruyordu, öğrencilerinden ikisi de;
36 Ve İsa'nın gezindiğini görünce, İşte Allah'ın Kuzusu! dedi.
37 Ve iki öğrenci onun söylediklerini işittiler, ve İsa'nın ardından gittiler.
38 O zaman İsa dönüp ardından geldiklerini görünce onlara, Ne arıyorsunuz? dedi. Onlar ona, Rabbi, (bu da çevrildiğinde, Öğretmen, demektir,) nerede oturuyorsun? dediler.
39 Onlara, Gelin de görün, dedi. Gidip onun nerede oturduğunu gördüler, ve o gün onunla kaldılar; çünkü onuncu saat sularıydı.
40 Yahya'nın dediğini işitip onun ardından giden iki kişiden biri Simon Petrus'un kardeşi Andreas idi.
41 O önce kendi kardeşi Simon'u bulup ona, Biz Messias'ı bulduk, dedi, ki çevirisi, Mesih'tir.
42 Ve onu İsa'ya getirdi. İsa da ona bakıp, Sen Yuna oğlu Simon'sun, dedi; Kifas diye çağrılacaksın, ki çevirisi, Taş'tır.
43 § Ertesi gün İsa Celile'ye gitmek isteyip Filipus'u buldu, ve ona, Ardımdan gel, dedi.
44 Şimdi Filipus Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı.
45 Filipus Natanael'i bulup ona, Musa'nın yasada ve peygamberlerin de hakkında yazdıkları kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk, dedi.
46 Ve Natanael ona, Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi? dedi. Filipus ona, Gel de gör, dedi.
47 İsa Natanael'in kendisine doğru geldiğini görüp onun için, İşte kendisinde hile olmayan gerçek bir İsrailî! dedi.
48 Natanael ona, Beni nereden tanıyorsun? dedi. İsa cevap verip ona, Filipus seni çağırmadan önce, sen incir ağacının altındayken, seni gördüm, dedi.
49 Natanael cevap verip ona, Rabbi, sen Allah'ın Oğlu'sun; sen İsrail'in Kralı'sın, dedi.
50 İsa cevap verip ona dedi ki, Sana, Seni incir ağacının altında gördüm, dediğim için mi inanıyorsun? bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.
51 Ve ona, Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Bundan sonra göğün açıldığını ve Allah'ın meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz, dedi.

BÖLÜM 2

VE üçüncü gün Celile'nin Kanası'nda bir düğün vardı; ve İsa'nın annesi oradaydı;
2 Ve İsa'yla öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı.
3 Ve şarap tükenince İsa'nın annesi ona, Şarapları kalmadı, dedi.
4 İsa ona, Kadın, benimle neyin var? benim saatim daha gelmedi, dedi.
5 Annesi hizmetçilere, Size ne derse onu yapın, dedi.
6 Ve Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri iki ya da üç metritis alan altı taş su küpü vardı.
7 İsa onlara, Küpleri suyla doldurun, dedi. Ve onları ağızlarına kadar doldurdular.
8 Ve onlara, Şimdi bundan alın, ve şölen başkanına götürün, dedi. Onlar da onu

götürdüler.
9 Şölen başkanı şarap olmuş suyu tadıp nereden olduğunu bilmediğinde, (oysa suyu çıkaran hizmetçiler biliyorlardı;) tören başkanı güveyi çağırıp
10 Ona, Her adam önce iyi şarabı sunar, insanlar çok içtikten sonra da kötüsünü, dedi; ama sen iyi şarabı şimdiye dek sakladın.
11 Mucizelerin bu başlangıcını İsa Celile'nin Kanası'nda yaptı, ve yüceliğini gösterdi; öğrencileri de ona iman ettiler.
12 § Bundan sonra Kefernahum'a indi, kendisi, ve annesi, ve kardeşleri, ve öğrencileri; ve orada birkaç gün kaldılar.
13 § Ve Yahudiler'in Fısh yakındı, İsa da Yeruşalim'e çıktı,
14 Ve tapınakta sığır ve koyun ve güvercin satanlarla para değiştirenleri oturmakta buldu;
15 Ve iplerden bir kamçı yapıp hepsini, koyunları da sığırları da tapınaktan kovdu; ve para değiştirenlerin paralarını döktü, ve masaları devirdi;
16 Ve güvercin satanlara, Bu şeyleri buradan kaldırın; Babam'ın evini bir ticaret evi yapmayın, dedi.
17 Öğrencileri de, Senin evinin gayreti beni yiyip bitirmiştir, diye yazılmış olduğunu hatırladılar.
18 § O zaman Yahudiler cevap verip ona, Mademki bu şeyleri yapıyorsun, bize ne belirti gösterirsin? dediler.
19 İsa cevap verip onlara, Bu tapınağı yıkın, ve üç günde ben onu yeniden yükselteceğim, dedi.
20 O zaman Yahudiler, Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, ve sen onu üç günde mi yükselteceksin? dediler.
21 Ama o, bedeninin tapınağından söz ediyordu.
22 Onun için ölüler arasından dirildiği zaman, öğrencileri bunu kendilerine söylediğini hatırladılar; ve Yazı'ya ve İsa'nın söylediği söze iman ettiler.
23 § Şimdi Fısh'ta, bayram gününde, o Yeruşalim'deyken, yaptığı mucizeleri görerek birçokları onun adına iman ettiler.
24 Ama İsa kendini onlara emanet etmedi, çünkü tüm insanları biliyordu,
25 Ve insan hakkında kimsenin tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu; çünkü kendisi insanın içinde ne olduğunu biliyordu.

BÖLÜM 3

FERİSİLER'DEN Nikodimos adında bir adam vardı, Yahudiler'in bir önderi idi;
2 O geceleyin İsa'ya gelip ona, Rabbi, dedi, senin Allah'tan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz; çünkü Allah kendisiyle olmadıkça hiçbir adam senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz.
3 İsa cevap verip ona, Doğrusu, doğrusu, sana derim ki, dedi, Bir adam yeniden doğmadıkça, Allah'ın Krallığı'nı göremez.
4 Nikodimos ona, Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi? dedi.
5 İsa cevap verdi: Doğrusu, doğrusu, sana derim ki, Bir adam sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Allah'ın Krallığı'na giremez.
6 Etbedenden doğan etbedendir; ve Ruhtan doğan ruhtur.
7 Sana, Yeniden doğmalısınız, dediğime şaşma.
8 Rüzgâr dilediği yerde eser, ve onun sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilmezsin; Ruh'tan doğan herkes böyledir.
9 Nikodimos cevap verip ona, Bu şeyler nasıl olabilir? dedi.
10 İsa cevap verip ona dedi ki, Sen İsrail'in bir öğretmenisin de bu şeyleri bilmiyor musun?
11 Doğrusu, doğrusu, sana derim ki, Bildiğimizi söylüyoruz, ve gördüğümüze tanıklık ediyoruz; ve tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.
12 Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri size

söylersem, nasıl inanacaksınız?
13 Ve gökten inmiş olandan, yani gökte olan İnsanoğlu'ndan başka hiçbir adam göğe çıkmamıştır.
14 § Ve Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir;
15 Öyle ki, ona her kim iman ederse mahvolmasın, ama sonsuz yaşamı olsun.
16 § Çünkü Allah dünyayı öyle sevdi ki, tek tevlit edilen Oğlu'nu verdi, öyle ki, ona her kim iman ederse mahvolmasın, ama sonsuz yaşamı olsun.
17 Çünkü Allah, Oğlu'nu dünyayı mahkûm etmek için değil, ama dünya onun aracılığıyla kurtulsun diye dünyaya gönderdi.
18 § Ona iman eden mahkûm olmaz; iman etmeyense zaten mahkûm olmuştur, çünkü Allah'ın tek tevlit edilen Oğlu'nun adına iman etmemiştir.
19 Mahkûmiyet de şudur: dünyaya ışık geldi, ve insanlar ışığın yerine karanlığı sevdiler, çünkü onların işleri kötüydü.
20 Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder, ve işleri açığa çıkmasın diye ışığa gelmez.
21 Ama gerçeği uygulayan kişi, işleri Allah'ta yapıldığı belli olsun diye ışığa gelir.
22 § Bu şeylerden sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye ülkesine geldiler; ve orada onlarla kalıyor, ve vaftiz ediyordu.
23 § Ve Yahya da Salim yakınında Aynun'da vaftiz ediyordu, çünkü orada bol su vardı; ve gelip vaftiz oluyorlardı.
24 Çünkü Yahya henüz hapse atılmamıştı.
25 § O zaman Yahya'nın bazı öğrencileriyle Yahudiler arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı.
26 Ve Yahya'ya gelip ona, Rabbi, dediler, Ürdün ötesinde seninle birlikte olan, kendisi için tanıklık ettiğin kişi, işte, o vaftiz ediyor, ve tüm insanlar ona geliyor.
27 Yahya cevap verip dedi ki, Bir adam, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.
28 Ben Mesih değilim, ama onun önünce gönderildim, dediğime siz kendiniz bana tanıklık edersiniz.
29 Gelin kiminse, güvey odur; ama ayakta duran ve onu dinleyen güveyin arkadaşı, güveyin sesinden çok sevinir; bunun için benim bu sevincim tamam oldu.
30 O büyümeli, bense küçülmeliyim.
31 Yukarıdan gelen hepsinden üstündür; yeryüzünden olan yerseldir, ve yerden konuşur; gökten gelen hepsinden üstündür.
32 Ve ne görmüş ve işitmişse buna tanıklık eder; ve tanıklığını hiçbir adam kabul etmez.
33 Onun tanıklığını kabul eden, Allah'ın gerçek olduğunu mührünü basmıştır.
34 Çünkü Allah'ın gönderdiği kişi Allah'ın sözlerini söyler; çünkü Allah ona Ruh'u ölçüyle vermez.
35 Baba Oğul'u sever ve tüm şeyleri onun eline vermiştir.
36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır; ve Oğul'a inanmayan yaşamı görmeyecektir; ama Allah'ın gazabı onun üzerinde kalır.

BÖLÜM 4

FERİSİLER'İN İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duyduklarını Rab öğrenince,
2 (Oysa İsa'nın kendisi değil, ama öğrencileri vaftiz ediyordu,)
3 Bunun için Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti.
4 Ve Samiriye'den geçmesi gerekti;
5 O zaman Yakup'un oğlu Yusuf'a verdiği toprağa yakın olan Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi.
6 Şimdi Yakup'un kuyusu oradaydı. Onun için İsa yolculuktan yorulmuş olarak kuyunun yanına böylece oturmuştu; ve altıncı saat sularıydı.
7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi; İsa ona, Bana su ver, içeyim, dedi.
8 (Çünkü öğrencileri yiyecek satın almak

için kente gitmişlerdi.)
9 O zaman Samiriyeli kadın ona, Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadınım, dedi, nasıl oluyor da benden su istiyorsun? çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.
10 İsa cevap verip ona dedi ki, Eğer sen Allah'ın armağanını ve sana, Bana su ver, içeyim, diyenin kim olduğunu bilseydin, sen ondan isterdin, o da sana diri su verirdi.
11 Kadın ona, Efendi, dedi, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, böyle olunca sende nereden o diri su olur?
12 Sen bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, ve çocukları, ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha büyük müsün?
13 İsa cevap verip ona, Bu sudan her kim içerse yine susayacak, dedi;
14 Oysa kendisine benim vereceğim sudan her kim içerse sonsuza dek susamayacaktır; ama ona vereceğim su kendisinde sonsuz yaşam için fışkıran bir su kaynağı olacaktır.
15 Kadın ona, Efendi, dedi, bu suyu bana ver, böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya geleyim.
16 İsa ona, Git, kocanı çağır, ve buraya gel, dedi.
17 Kadın cevap verip, Kocam yoktur, dedi. İsa ona, Kocam yoktur demekle iyi söyledin, dedi;
18 Çünkü beş kocaya vardın; ve şimdi sendeki, kocan değildir; bunda doğru konuştun.
19 Kadın ona, Efendi, dedi, görüyorum ki, sen bir peygambersin.
20 Atalarımız bu dağda tapındılar; ama siz-ler, insanların orada tapınması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.
21 İsa ona dedi ki, Kadın, bana inan, saat geliyor ki, Baba'ya o zaman ne bu dağda, ne de artık Yeruşalim'de tapınacaksınız.
22 Siz bilmediğinize tapınıyorsunuz; biz bildiğimize tapınıyoruz; çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir.
23 Ama gerçek tapınıcıların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor, ve şimdidir; çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor.
24 Allah Ruh'tur; ve ona tapınanlar ona ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.
25 Kadın ona, Biliyorum ki, Mesih denilen Messias gelecektir, dedi; o gelince, bize tüm şeyleri bildirecektir.
26 İsa ona, Seninle konuşan ben, oyum, dedi.
27 § Ve bunun üzerine öğrencileri gelip kadınla konuşmasına şaştılar; bununla birlikte hiçbir adam, Ne arıyorsun? ya da, Onunla neden konuşuyorsun? demedi.
28 Kadın o zaman su testisini bıraktı, ve yoluna kente gidip adamlara,
29 Gelin, dedi, yapmış olduğum tüm şeyleri bana söyleyen adamı görün; Mesih bu değil midir?
30 O zaman onlar kentten çıkıp ona geliyorlardı.
31 § Bu arada öğrencileri, Öğretmen, ye, diye rica ediyorlardı.
32 Ama o onlara, Benim sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var, dedi.
33 Bu nedenle öğrenciler birbirlerine, Acaba bir adam ona yiyecek bir şey getirdi mi? dediler.
34 İsa onlara, Benim yemeğim beni gönderenin isteğini yapmak ve onun işini tamamlamaktır, dedi.
35 Sizler, Ekinleri biçmeye daha dört ay var, demiyor musunuz? işte, size söylüyorum, Gözlerinizi kaldırın, ve tarlalara bakın; çünkü artık ağarmış, biçilmeye hazır.
36 Ve biçen ücret alır, ve sonsuz yaşama ürün toplar; öyle ki, eken de, biçen de birlikte sevinsinler.
37 Ve bunda şu söz doğrudur, Biri eker, ve başkası biçer.
38 Ben sizi emek vermediğiniz şeyi biçmeye gönderdim; başkaları emek verdiler, ve siz onların emeklerine girdiniz.

39 § Ve o kentten olan Samiriyeliler'in birçoğu, Tüm yaptıklarımı bana söyledi, diye tanıklık eden kadının sözü üzerine ona iman ettiler.
40 Böylece Samiriyeliler ona geldikleri zaman, yanlarında kalması için ona yalvardılar; o da orada iki gün kaldı.
41 Ve kendi sözü üzerine daha birçokları iman etti;
42 Ve kadına, Bizim iman etmemiz artık senin söylemenle değil, dediler; çünkü biz kendimiz işittik ve biliyoruz ki, gerçekten dünyanın Kurtarıcısı, Mesih budur.
43 § Şimdi iki gün sonra oradan ayrılıp Celile'ye gitti.
44 Çünkü İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygınlığı olmadığına tanıklık etmişti.
45 O zaman Celile'ye gelince bayramda onun Yeruşalim'de yaptığı şeylerin tümünü görmüş olan Celililer onu kabul ettiler; çünkü onlar da bayrama gitmişlerdi.
46 Böylece İsa yine, suyu şarap yaptığı Celile'nin Kanası'na geldi. Ve orada bir saray görevlisi vardı; oğlu Kefernahum'da hastaydı.
47 İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, ve inip oğluna şifa vermesi için ona yalvardı; çünkü ölmek üzereydi.
48 O zaman İsa ona, Belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz, dedi.
49 Saray görevlisi ona, Efendi, çocuğum ölmeden önce in, dedi.
50 İsa ona, Yoluna git, oğlun yaşıyor, dedi. Ve adam İsa'nın kendisine söylediği söze iman edip yoluna gitti.
51 Ve o daha inerken köleleri onu karşılayıp, Oğlun yaşıyor, diye ona haber verdiler.
52 O zaman onlara onun iyileşmeye başladığı saati sordu. Onlar da kendisine, Dün yedinci saatte ateşi düştü, dediler.
53 Böylece baba, İsa'nın kendisine, Oğlun yaşıyor, dediği aynı saatte olduğunu anladı; ve kendisi ve bütün evi iman etti.
54 Bu da İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye gelişinde yaptığı ikinci mucizedir.

BÖLÜM 5

BUNDAN sonra Yahudiler'in bir bayramı vardı; ve İsa Yeruşalim'e çıktı.
2 Şimdi Yeruşalim'de koyun çarşısı yanında, İbrani dilinde Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır.
3 Bunlarda, kör, topal, beden üyeleri kurumuş kudretsiz halktan büyük bir kalabalık yatıyor, suyun çalkalanmasını bekliyordu.
4 Çünkü zaman zaman bir melek havuzun içine iner suyu çalkalardı; ve su çalkalandıktan sonra içine ilk giren tutulduğu her hangi bir illetten iyileşirdi.
5 Ve orada otuz sekiz yıldan beri hastalık çeken bir adam vardı.
6 İsa onu yatmakta görüp onun uzun zamandır bu durumda olduğunu bilerek ona, İyi olmak ister misin? dedi.
7 Kudretsiz adam ona cevap verdi: Efendi, su çalkalandığı zaman beni havuza koyacak kimsem yok; ve ben gelirken başkası benden önce iniyor.
8 İsa ona, Kalk, döşeğini kaldır, ve yürü, dedi.
9 Ve adam hemen iyi oldu, ve döşeğini kaldırıp yürüdü; ve aynı günde Şabat vardı.
10 § Bunun için Yahudiler iyileşene, Bugün Şabat günüdür; döşeğini kaldırman yasal değildir, dediler.
11 O onlara cevap verdi: Beni iyi eden, o bana, Döşeğini kaldır, ve yürü, dedi.
12 O zaman ona sordular: Sana, Döşeğini kaldır, ve yürü, diyen adam kim?
13 Ve iyileşen adam onun kim olduğunu bilmiyordu; çünkü o yerde kalabalık olduğundan İsa çekilmişti.
14 Bundan sonra İsa onu tapınakta bulup kendisine, Bak, iyi oldun; artık günah işleme ki başına daha kötü bir şey gelmesin, dedi.

15 Adam gidip kendisini iyi edenin İsa olduğunu Yahudiler'e bildirdi.
16 Ve bu yüzden Yahudiler İsa'ya zulmediyor, ve onu öldürmeye çalışıyorlardı, çünkü bu şeyleri Şabat gününde yapmıştı.
17 § Ama İsa onlara cevap verdi: Babam şimdiye dek çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.
18 İşte bu yüzden Yahudiler onu öldürmeye daha çok çalışıyorlardı, çünkü yalnız Şabat gününü bozmakla kalmamıştı, ama Allah'ın kendi Babası olduğunu da söyleyerek kendisini Allah'a eşit kılıyordu.
19 O zaman İsa cevap verip onlara, Doğrusu, doğrusu, size derim ki, dedi, Baba'nın yaptığını gördüğü şeyden başka Oğul kendiliğinden hiçbir şey yapamaz; çünkü o ne şeyler yaparsa, Oğul da onları öylece yapar.
20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptığı şeylerin hepsini ona gösterir; sizler şaşasınız diye ona bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.
21 Çünkü Baba nasıl ölüleri kaldırıp onları diri ediyorsa; Oğul da istediği kimseleri öylece diri eder.
22 Çünkü Baba hiçbir adamı yargılamaz, ama tüm yargılamayı Oğul'a vermiştir;
23 Öyle ki, tüm insanlar Baba'ya saygı gösterdiği gibi Oğul'a da saygı göstersin. Oğul'a saygı göstermeyen, onu gönderen Baba'ya saygı göstermez.
24 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Benim sözümü dinleyenin ve beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır, ve mahkûmiyete gelmez; ama ölümden yaşama geçmiştir.
25 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Ölülerin Allah'ın Oğlu'nun sesini işitecekleri saat geliyor, ve şimdidir; ve işitenler yaşayacaklar.
26 Çünkü Baba'nın kendisinde yaşam olduğu gibi; böylece Oğul'a da kendisinde yaşam olmayı verdi.
27 Ve ona yargı uygulama yetkisini de verdi, çünkü o İnsanoğlu'dur.
28 Buna şaşmayın; çünkü saat geliyor ki, mezarda olanların hepsi onun sesini işitecekler,
29 Ve iyilik yapanlar yaşam dirilişine, ve kötülük yapanlar azap dirilişine çıkacaklar.
30 Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam, işittiğim gibi yargılarım; ve benim yargım adildir; çünkü ben kendi isteğimi değil, ama beni gönderen Baba'nın isteğini ararım.
31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım doğru değildir.
32 § Benim için tanıklık eden başka biri vardır; ve onun benim için ettiği tanıklığın doğru olduğunu biliyorum.
33 Siz Yahya'ya gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.
34 Bense insandan tanıklık kabul etmem; ama kurtulasınız diye bu şeyleri söylüyorum.
35 O, yanan ve parlayan bir ışıktı; siz de onun ışığında bir süre için sevinmek istediniz.
36 § Ama benim, Yahya'nınkinden daha büyük tanıklığım var; çünkü tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, aynı yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor.
37 Beni gönderen Baba'nın kendisi de benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne onun sesini işittiniz, ne de onun şeklini gördünüz.
38 Ve onun sözü içinizde kalmıyor; çünkü onun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.
39 § Yazılar'ı araştırın; çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz; bana tanıklık eden de onlardır.
40 Ve siz, yaşamınız olsun diye, bana gelmek istemiyorsunuz.
41 İnsanlardan yücelik kabul etmiyorum.
42 Ama sizi biliyorum, içinizde Allah'ın sevgisi yoktur.
43 Ben Babam'ın adına geldim, ve beni kabul etmiyorsunuz; eğer başka biri kendi

adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.
44 Birbirinizden onur kabul eden ve tek olan Allah'tan gelen onuru aramayan sizler nasıl iman edebilirsiniz?
45 Sanmayın ki, sizi Baba'nın önünde suçlayacağım, sizi suçlayan biri var, yani kendisine güvendiğiniz Musa.
46 Çünkü Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz; çünkü o benim hakkımda yazmıştır.
47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?

BÖLÜM 6

BU şeylerden sonra İsa Taberiye diye tanınan Celile Denizi'nin karşı yakasına gitti.
2 Ve büyük bir kalabalık onun ardından gidiyordu, çünkü illetliler üzerinde yaptığı mucizelerini görmüşlerdi.
3 Ve İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4 Ve Fısıh, Yahudiler'in bir bayramı, yakındı.
5 § İsa o zaman gözlerini kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, Bunların yemesi için nereden ekmek satın alalım? dedi.
6 Bunu da onu denemek için söyledi, çünkü kendisi ne yapacağını biliyordu.
7 Filipus ona cevap verdi: Onlardan her biri biraz alsın diye onlar için iki yüz dinarlık ekmek yetmez.
8 Öğrencilerinden biri, Simon Petrus'un kardeşi Andreas ona,
9 Burada beş arpa ekmeğiyle iki küçük balığı olan bir çocuk var, dedi; ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?
10 Ve İsa, Adamları yere oturtun, dedi. Şimdi o yerde bol çimen vardı. Böylece, sayısı yaklaşık beş bini bulan adam yere oturdu.
11 Ve İsa ekmekleri aldı, ve şükrettikten sonra öğrencilere dağıttı, öğrenciler de oturanlara; bunun gibi, balıklardan da istedikleri kadar.
12 Onlar doyunca öğrencilerine, Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın, dedi.
13 Bunun için onları topladılar, ve beş arpa ekmeğini yiyenlerden artakalan parçalarla on iki küfe doldurdular.
14 O zaman o adamlar, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur, dediler.
15 § İsa da onların gelip kendisini kral yapmak için zorla götüreceklerini bildiğinden, yalnız başına yine dağa çekildi.
16 Ve şimdi akşam olunca öğrencileri denize indiler,
17 Ve bir tekneye binip denizin karşı yakasındaki Kefernahum'a doğru yol aldılar. Ve zaten karanlık basmıştı, ve İsa henüz yanlarına gelmemişti.
18 Ve büyük bir rüzgâr estiğinden deniz kabarıyordu.
19 Böylece yaklaşık yirmi beş veya otuz ok atımı kürek çektikten sonra, İsa'yı denizin üstünde yürümekte ve tekneye yaklaşmakta gördüler; ve korktular.
20 Ama o onlara, Ben'im, korkmayın, dedi.
21 O zaman onu tekneye almak istediler, ve tekne hemen gitmekte oldukları karaya vardı.
22 § Ertesi gün denizin karşı yakasında duran halk gördü ki, orada öğrencilerinin bindiği tekneden başka tekne yoktur, ve İsa öğrencileriyle birlikte tekneye binmemişti, ama öğrencileri yalnız gitmişlerdi;
23 (Ama Rab şükrettikten sonra ekmek yedikleri yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi;)
24 Bunun için halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, kendileri de teknelere binerek Kefernahum'a, İsa'yı aramaya geldiler.
25 Ve onu denizin karşı yakasında bulunca kendisine, Rabbi, buraya ne zaman geldin? dediler.
26 İsa onlara cevap verip, Doğrusu, doğ-

rusu, size derim ki, dedi, Mucizeler gördüğünüz için değil, ama ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.
27 Geçici olan yiyecek için değil, ama sonsuz yaşama kalıcı olan yiyecek için çalışın, bunu size İnsanoğlu verecek, çünkü Baba Allah ona mührünü basmıştır.
28 O zaman ona, Allah'ın işlerini işlemek için biz ne yapalım? dediler.
29 İsa cevap verip onlara, Allah'ın işi şudur: onun gönderdiği kişiye iman edesiniz, dedi.
30 Bunun için ona dediler ki, Öyleyse ne belirti gösterirsin ki, görüp sana iman edelim? Ne işlersin?
31 Atalarımız çölde man yediler, yazılmış olduğu gibi, Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.
32 O zaman İsa onlara, Doğrusu, doğrusu, size derim ki, dedi, Gökten ekmeği size Musa vermedi; ama gökten gerçek ekmeği size Babam verir.
33 Çünkü Allah'ın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.
34 O zaman onlar ona, Ya Rab, bize bu ekmeği her zaman ver, dediler.
35 Ve İsa onlara, Yaşam ekmeği ben'im, bana gelen asla acıkmaz; ve bana iman eden hiçbir zaman susamaz, dedi.
36 Ama ben size dedim ki, Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.
37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecektir; ve bana geleni asla dışarı atmam.
38 Çünkü kendi isteğimi değil, ama beni gönderenin isteğini yapmak için gökten indim.
39 Ve beni gönderen Baba'nın isteği şudur: bana verdiklerinden hiçbir şeyi kaybetmeyeyim, ama son günde onu dirilteyim.
40 Ve beni gönderenin isteği şudur: Oğul'u gören ve ona iman eden herkesin sonsuz yaşamı olsun; ben de onu son günde dirilteceğim.
41 O zaman, Gökten inen ekmek ben'im, dediği için Yahudiler ona karşı söylenip
42 Babasını ve annesini tanıdığımız, Yusuf oğlu İsa değil mi bu? dediler; nasıl oluyor da, Ben gökten indim, diyor?
43 Onun için İsa cevap verip onlara, Aranızda söylenmeyin, dedi.
44 Beni gönderen Baba onu çekmedikçe, hiçbir adam bana gelemez; ben de onu son günde dirilteceğim.
45 Peygamberlerde yazılıdır: Ve onların hepsi Allah tarafından eğitilmiş olacaklar. Onun için Baba'dan işiten ve öğrenen her adam bana gelir.
46 Bu, bir adamın Baba'yı gördüğü anlamına gelmez; ancak Allah'tan olan, Baba'yı o görmüştür.
47 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
48 O yaşam ekmeği ben'im.
49 Atalarınız çölde man yediler, ve öldüler.
50 Bir adam ondan yesin ve ölmesin diye gökten inen ekmek budur.
51 Gökten inmiş olan diri ekmek ben'im, eğer bir adam bu ekmekten yerse, sonsuza dek yaşayacak; ve benim vereceğim ekmek, dünyanın yaşamı için vereceğim etbedenimdir.
52 Bunun için Yahudiler, Bu adam yememiz için etbedenini bize nasıl verebilir? diye birbiriyle çekiştiler.
53 O zaman İsa onlara, Doğrusu, doğrusu, size derim ki, dedi, İnsanoğlu'nun etbedenini yiyip kanını içmedikçe sizde yaşam olmayacak.
54 Etbedenimi her kim yer, ve kanımı içerse, sonsuz yaşamı vardır; ben de onu son günde dirilteceğim.
55 Çünkü etbedenim gerçekten yiyecektir, kanım da gerçekten içecektir.
56 Etbedenimi yiyip kanımı içen bende kalır, ben de onda.
57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, beni yiyen de benim aracılığımla yaşayacaktır.
58 Gökten inmiş olan ekmek budur, atala-

rınız man yiyip öldükleri gibi değil, bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.
59 Bu şeyleri Kefernahum'da öğretirken havrada söyledi.
60 Bunun için öğrencilerinden birçoğu bunu işitince, Bu söz çetindir, bunu kim dinleyebilir? dediler.
61 İsa öğrencilerinin bu konuda söylendiklerini içinden bilerek onlara dedi ki, Bu sizi sürçtürüyor mu?
62 Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?
63 Diri eden ruhtur, etbeden hiçbir şeye yaramaz, size söylediğim sözler ruhtur, ve yaşamdır.
64 Ama sizden bazıları var ki, iman etmiyorlar. Çünkü İsa iman etmeyenlerin ve kendisini ele verecek olanın kim olduğunu başlangıçtan biliyordu.
65 Ve dedi ki, Bunun için size, Babam'dan kendisine verilmedikçe hiçbir adam bana gelemez, dedim.
66 § Bu vakitten itibaren öğrencilerinden birçoğu geri döndüler, ve artık onunla yürümediler.
67 O zaman İsa Onikiler'e, Siz de mi gitmek istiyorsunuz? dedi.
68 O zaman Simon Petrus ona cevap verdi: Ya Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.
69 Biz de iman ettik ve biliyoruz ki, sen o Mesih'sin, yaşayan Allah'ın Oğlu.
70 İsa onlara cevap verdi: Siz Onikiler'i ben seçmedim mi? ve sizden biri bir iblistir.
71 Simon oğlu Yahuda İskariyot'tan söz ediyordu, çünkü Onikiler'den biri olup onu ele verecek olan oydu.

BÖLÜM 7

BU şeylerden sonra İsa Celile'de dolaşıyordu; çünkü, Yahudiler onu öldürmeye çalıştıkları için, Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu.
2 Şimdi Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı.
3 Bunun için kardeşleri ona, Buradan çık, ve Yahudiye'ye git, dediler, öyle ki, öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler.
4 Çünkü kendisinin açıkça tanınmasını isteyen hiçbir adam gizlide bir şey yapmaz. Eğer sen bu şeyleri yapıyorsan, kendini dünyaya göster.
5 Çünkü kardeşleri bile ona iman etmiyorlardı.
6 O zaman İsa onlara, Benim zamanım daha gelmedi, dedi; ama sizin zamanınız her zaman hazırdır.
7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret eder, çünkü ben onun hakkında, işleri kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
8 Siz bu bayrama çıkın, ben bu bayrama daha çıkmam, çünkü benim zamanım daha dolmadı.
9 Onlara bu sözleri söyleyerek daha Celile'de kaldı.
10 § Ne var ki, kardeşleri bayrama çıkınca, o zaman kendisi de, açıkça değil, ama gizlice imiş gibi çıktı.
11 O zaman Yahudiler onu bayramda arıyor ve, O nerede? diyorlardı.
12 Ve halk arasında kendisi için çok mırıldanmalar oldu; çünkü bazıları, İyi adamdır, diyordu; başkaları, Hayır, ama halkı saptırıyor, diyorlardı.
13 Ama Yahudiler'in korkusundan hiçbir adam ondan açıkça söz etmiyordu.
14 § Şimdi bayramın yarısı geçince, İsa tapınağa çıkıp öğretmeye koyuldu.
15 Ve Yahudiler şaşırdılar, Bu adam öğrenim görmeden nasıl bilgili olabilir? dediler.
16 İsa onlara cevap verip, Benim öğretim benim değil, ama beni gönderenindir, dedi.
17 Eğer bir adam onun isteğini uygulamak isterse, bu öğretinin Allah'tan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir.
18 Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğini arar, ama kendisini gönderenin yüceliğini arayan, o doğrudur, ve onda haksızlık yoktur.

19 Musa size yasayı vermedi mi? yine de hiçbiriniz yasayı uygulamıyorsunuz. Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz?
20 Halk cevap verip, Sende bir iblis var, dedi; kim seni öldürmeye çalışıyor?
21 İsa cevap verip onlara, Ben bir iş yaptım, ve hepiniz şaşkına döndünüz, dedi.
22 Bunun için Musa size sünneti verdi; (Musa'dan olduğu için değil, ama atalardan olduğu için;) ve siz Şabat gününde bir adamı sünnet edersiniz.
23 Musa'nın yasası bozulmasın diye Şabat gününde adam sünnet ediliyorsa; Şabat gününde bir adamı tamamen iyileştirdiğim için mi bana kızıyorsunuz?
24 Görünüşe göre yargılamayın, ama adalet üzere yargılayın.
25 O zaman Yeruşalimliler'den bazıları, Öldürmek istedikleri adam bu değil mi? dediler;
26 Ama, işte, açıkça konuşuyor, ve ona bir şey demiyorlar. Yoksa önderler onun gerçekten Mesih olduğunu hakikaten biliyorlar mı?
27 Ama biz bu adamın nereden olduğunu biliyoruz, oysa Mesih geldiği zaman, onun nereden olduğunu hiçbir adam bilmeyecek.
28 O zaman İsa tapınakta öğretirken bağırıp dedi ki, Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz; ve ben kendiliğimden gelmedim, ama beni gönderen gerçektir, onu siz tanımıyorsunuz.
29 Ama ben onu tanırım, çünkü ben ondanım, ve beni o gönderdi.
30 O zaman onu yakalamak istediler, ama hiçbir adam üzerine eller koymadı, çünkü onun saati henüz gelmemişti.
31 Ve halktan birçoğu ona iman edip, Mesih gelince, bu adamın yaptığı mucizelerden daha mı çok yapacak? dediler.
32 § Ferisiler halkın onun hakkında böyle şeyleri mırıldandıklarını işittiler; ve Ferisiler'le başkâhinler onu yakalamak için görevliler gönderdiler.
33 O zaman İsa onlara, Kısa bir süre daha sizinleyim, dedi, ve sonra beni gönderene gideceğim.
34 Beni arayacaksınız ve beni bulmayacaksınız; ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.
35 O zaman Yahudiler kendi aralarında, Nereye gidecek de biz onu bulmayacağız? dediler; Centiller arasına dağılmış olanlara gidip Centiller'e mi öğretecek?
36 Beni arayacaksınız ve bulmayacaksınız; ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz, dediği bu söz nedir?
37 Son günde, bayramın büyük gününde İsa ayakta durdu ve bağırıp, Eğer bir adam susarsa bana gelsin, ve içsin, dedi.
38 Bana iman eden, Yazı'nın dediği gibi, onun karnından diri su ırmakları akacaktır.
39 (Ama bunu, kendisine iman edenlerin alacakları Ruh'la ilgili olarak söyledi; zira Kutsal Ruh henüz verilmemişti; çünkü İsa henüz yüceltilmemişti.)
40 § Bunun için, halktan birçoğu bu sözü işitince, Gerçekten bu o Peygamberdir, dediler.
41 Başkaları, Bu Mesih'tir, dediler. Ama bazıları, Mesih Celile'den mi gelecek? dediler;
42 Yazı, Mesih, Davut'un tohumundan, ve Davut'un olduğu Beytlehem kasabasından gelecek, dememiş midir?
43 Böylece ondan dolayı halk arasında ayrılık oldu.
44 Ve onlardan bazıları onu yakalamak istediler; ama hiçbir adam üzerine eller koymadı.
45 § O zaman görevliler başkâhinlerle Ferisiler'in yanına geldiler; ve onlara, Niçin onu getirmediniz? dediler.
46 Görevliler cevap verdiler: Hiçbir adam hiçbir zaman bu adam gibi konuşmamıştır.
47 O zaman Ferisiler onlara cevap verdiler: Yoksa siz de mi aldandınız?
48 Önderlerden ya da Ferisiler'den hiçbiri ona iman etti mi?

49 Ama yasayı bilmeyen bu halk lanetlidir.
50 Onlardan biri, geceleyin İsa'ya gelmiş olan Nikodimos onlara,
51 Yasamız onu dinlemeden ve ne yaptığını bilmeden bir adamı yargılar mı? dedi.
52 Onlar cevap verip ona, Yoksa sen de mi Celile'densin? dediler. Araştır, ve bak, Celile'den peygamber çıkmaz.
53 Ve her adam kendi evine gitti.

BÖLÜM 8

İSA Zeytin Dağı'na gitti.
2 Ve sabah erken yine tapınağa geldi, ve tüm halk onun yanına geldi, o da oturup onlara öğretmekteydi.
3 Ve yazıcılarla Ferisiler ona zinada yakalanmış bir kadın getirdiler; ve onu ortaya koyarak
4 Ona, Öğretmen, dediler, bu kadın zina işlerken suçüstü yakalandı.
5 Şimdi Musa yasada böyle kimselerin taşlanmasını bize emretti; ama sen ne dersin?
6 Bunu kendisini denemek için söylüyorlardı, öyle ki, onu suçlu çıkarabilsinler. Ama İsa eğilmiş, onları duymamış gibi, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu.
7 Böylece kendisine sormakta devam ettikleri zaman doğruldu, ve onlara, Aranızda günahsız olan, önce ona taş o atsın, dedi.
8 Ve yine eğilip toprağa yazmaya koyuldu.
9 Ve bunu işitenler kendi vicdanlarınca azarlanıp yaşlılardan başlayarak ta sonuncusuna varıncaya dek birer birer dışarı çıktılar; ve İsa tek başına kaldı, kadın da orta yerde duruyordu.
10 İsa doğrulup kadından başkasını görmeyince ona, Kadın, seni suçlayanlar nerede? hiçbir adam seni mahkûm etmedi mi? dedi.
11 O da, Hiçbir adam, ya Rab, dedi. Ve İsa ona, Ben de seni mahkûm etmiyorum, git, ve artık bundan sonra günah işleme, dedi.
12 § O zaman İsa yine onlara seslenip, Ben dünyanın ışığıyım, dedi; benim ardımdan gelen, karanlıkta yürümez, ama yaşam ışığına sahip olur.
13 Bunun için Ferisiler ona, Sen kendin için tanıklık ediyorsun, dediler; tanıklığın doğru değil.
14 İsa cevap verip onlara, Kendim için ben tanıklık ediyorsam da tanıklığım doğrudur, dedi; çünkü nereden geldiğimi, ve nereye gittiğimi biliyorum; oysa siz, nereden geldiğimi, ve nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.
15 Siz etbedene göre yargılıyorsunuz, ben hiçbir adamı yargılamam.
16 Ve eğer ben yargılasam bile, benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, ama ben ve beni gönderen Baba.
17 Sizin yasanızda da iki adamın tanıklığının doğru olduğu yazılmıştır.
18 Ben kendim için tanıklık eden biriyim, beni gönderen Baba da benim için tanıklık ediyor.
19 O zaman ona, Baban nerede? dediler. İsa cevap verdi: Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı, eğer beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız.
20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, para toplanan yerde söyledi; ve hiçbir adam üzerine eller koymadı; çünkü saati henüz gelmemişti.
21 O zaman İsa yine onlara, Ben yoluma gidiyorum, ve siz beni arayacaksınız, ve günahınız içinde öleceksiniz; benim gittiğim yere siz gelemezsiniz, dedi.
22 O zaman Yahudiler, Yoksa kendini mi öldürecek? dediler; çünkü, Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz, diyor.
23 Ve o onlara, Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım, dedi; siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.
24 Bu nedenle size, günahlarınız içinde öleceksiniz dedim; çünkü benim o olduğuma iman etmezseniz, günahlarınız içinde öleceksiniz.
25 O zaman ona, Sen kimsin? dediler. Ve İsa onlara, Başlangıçtan beri size ne söyledimse, oyum, dedi.

26 Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var; ama beni gönderen gerçektir, ve ben ondan işittiğim şeyleri dünyaya söylüyorum.
27 Kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar.
28 O zaman İsa onlara dedi ki, İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman bileceksiniz ki, ben oyum, ve kendiliğimden hiçbir şey yapmıyorum; ama bu şeyleri Babam'ın bana öğrettiği gibi söylüyorum.
29 Ve beni gönderen benimledir; Baba beni yalnız bırakmadı; çünkü ben her zaman onu hoşnut eden şeyleri yapıyorum.
30 Bu sözleri söylerken, birçokları ona iman ettiler.
31 O zaman İsa, kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, Eğer benim sözümde durursanız, o zaman gerçekten benim öğrencilerimsiniz;
32 Ve gerçeği bileceksiniz, ve gerçek sizi özgür kılacak, dedi.
33 § Ona cevap verdiler: Biz İbrahim'in tohumuyuz, ve hiçbir zaman bir adama kölelik etmedik; sen nasıl, Özgür olacaksınız, diyorsun?
34 İsa onlara cevap verdi: Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Her kim günah işlerse günahın kölesidir.
35 Ve köle evde sonsuza dek kalmaz, ama Oğul sonsuza dek kalır.
36 Bunun için eğer Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.
37 İbrahim'in tohumu olduğunuzu biliyorum; ama beni öldürmeye çalışıyorsunuz, çünkü benim sözüm içinizde yer tutmuyor.
38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızın yanında gördüklerinizi yapıyorsunuz.
39 Onlar cevap verip kendisine, Bizim babamız İbrahim'dir, dediler. İsa onlara, İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in işlerini yapardınız, dedi.
40 Ama şimdi beni, Allah'tan işittiğim gerçeği size bildiren adamı, öldürmek istiyorsunuz; İbrahim bunu yapmadı.
41 Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz. O zaman onlar ona, Biz zinadan doğmadık, tek Babamız var, yani Allah, dediler.
42 İsa onlara, Allah Babanız olsaydı, beni severdiniz, dedi; çünkü ben Allah'tan çıkıp geldim, ve kendiliğimden gelmedim, ama beni o gönderdi.
43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? çünkü sözümü dinleyemezsiniz.
44 Siz babanız iblistensiniz, ve babanızın arzularını uygulamak istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi, ve gerçekte durmadı, çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylediği zaman kendininkinden söyler, çünkü yalancıdır, ve yalanın babasıdır.
45 Ve ben size gerçeği söylediğim için bana inanmiyorsunuz.
46 Sizden kim üzerime günahı kanıtlar? Ve gerçeği söylüyorsam, neden bana inanmıyorsunuz?
47 Allah'tan olan Allah'ın sözlerini dinler; onun için siz onları dinlemezsiniz, cünkü Allah'tan değilsiniz.
48 O zaman Yahudiler cevap verip ona, Sen Samiriyeli'sin, ve sende bir iblis var demekte haklı değil miyiz? dediler.
49 İsa cevap verdi: Bende iblis yoktur; ama Babam'a saygı gösteriyorum, ve siz beni aşağılıyorsunuz.
50 Ve ben kendi yüceliğimi aramıyorum; arayan ve yargılayan biri vardır.
51 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Eğer bir adam sözümü tutarsa, sonsuza dek ölüm görmeyecektir.
52 O zaman Yahudiler ona, Şimdi biliyoruz ki, sende bir iblis vardır, dediler. İbrahim öldü, peygamberler de; ve sen, Eğer bir adam sözümü tutarsa, sonsuza dek ölümü tatmayacaktır, diyorsun.
53 Sen babamız İbrahim'den daha büyük müsün? o öldü, peygamberler de öldüler; sen kendini kim sanıyorsun?
54 İsa cevap verdi: Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir, beni yücelten

Babam'dır, ki siz onun hakkında Allahımız'dır dersiniz.
55 Fakat siz onu tanımıyorsunuz, ama ben onu tanırım; ve eğer onu tanımıyorum dersem, sizin gibi yalancı olurum; ama ben onu tanırım, ve sözünü tutarım.
56 Babanız İbrahim benim günümü göreceği için sevinçle coştu, ve onu görüp sevindi.
57 O zaman Yahudiler ona, Daha elli yaşında değilsin, İbrahim'i de mi gördün? dediler.
58 İsa onlara, Doğrusu, doğrusu, size derim ki, İbrahim olmadan önce ben varım, dedi.
59 O zaman ona atmak için taşlar kaldırdılar, ama İsa gizlendi, ve aralarından geçerek tapınaktan çıktı, ve böylece gitti.

BÖLÜM 9

VE İsa geçip giderken, doğuşundan kör bir adam gördü.
2 Ve öğrencileri ona sorup, Öğretmen, dediler, kim günah işledi de bu adam kör doğdu, kendisi mi, yoksa anası babası mı?
3 İsa cevap verdi: Ne bu adam günah işledi, ne de anası babası; ama Allah'ın işleri onda gösterilsin diye oldu bu.
4 Daha gündüzken beni gönderenin işlerini yapmalıyım; gece geliyor, o zaman hiçbir adam çalışamaz.
5 Ben dünyada olduğum sürece dünyanın ışığıyım.
6 Böyle konuştuktan sonra yere tükürdü, ve tükürükle balçık yaptı, ve kör adamın gözlerini balçıkla meshetti,
7 Ve ona, Git, Şiloha (Gönderilmiş, diye çevrilir) havuzunda yıkan, dedi. O da yoluna gidip yıkandı, ve gözleri açılmış olarak geldi.
8 § Bunun için komşular, ve onun kör olduğunu önceden görenler, Oturup dilenen adam bu değil mi? dediler.
9 Kimi, Odur, dedi; kimi, Ona benziyor, dedi; kendisi ise, Ben oyum, dedi.
10 Bunun için ona, Gözlerin nasıl açıldı? dediler.
11 O cevap verip dedi ki, İsa adındaki adam balçık yapıp gözlerimi meshetti, ve bana, Şiloha havuzuna git ve yıkan, dedi; ben de gidip yıkandım, ve gözlerim görür oldu.
12 O zaman kendisine, Nerede o? dediler. Bilmiyorum, dedi.
13 § Önceleri kör olanı Ferisiler'e getirdiler.
14 Ve İsa'nın balçık yapıp onun gözlerini açtığı zaman Şabat günüydü.
15 O zaman Ferisiler de nasıl görüme kavuştuğunu ondan yine sordular. O da onlara, Gözlerim üzerine balçık koydu, ve yıkandım, ve görüyorum, dedi.
16 Bunun için Ferisiler'den bazıları, Bu adam Allah'tan değildir, dediler, çünkü Şabat gününü tutmuyor. Başkaları da, Günahkâr bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir? dediler. Ve aralarında ayrılık oldu.
17 Kör adama yine, Senin gözlerini açtığına göre, onun hakkında sen ne dersin? dediler. O da, Peygamberdir, dedi.
18 Ama Yahudiler, gözleri açılmış olan adamın anası babasını çağırıncaya dek, onun kör olup da gözlerinin açıldığına inanmadılar.
19 Ve onlara sorup, Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? dediler; nasıl oluyor da şimdi görüyor?
20 Anası babası onlara cevap verip, Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz, dediler;
21 Ama şimdi nasıl gördüğünü bilmiyoruz, yahut gözlerini kimin açtığını biz bilmiyoruz; ergin yaştadır; ona sorun; kendisi için kendisi konuşacak.
22 Anası babası Yahudiler'den korktukları için bu sözleri söylediler; çünkü onun Mesih olduğunu bir adam ikrar ederse, havra dışı edilsin diye Yahudiler zaten söz birliği etmişlerdi.
23 Bundan dolayı anası babası, Ergin yaş-

tadır; ona sorun, dediler.
24 O zaman önceleri kör olan adamı tekrar çağırıp ona, Allah'ı yücelt, dediler; biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.
25 O cevap verip, Onun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum, dedi; bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.
26 O zaman ona yine, Sana ne yaptı? gözlerini nasıl açtı? dediler.
27 Onlara cevap verdi: Size şimdi söyledim, ve dinlemediniz; niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? yoksa siz de mi onun öğrencileri olmak istiyorsunuz?
28 O zaman ona sövüp, Onun öğrencisi sensin, dediler; biz ise Musa'nın öğrencileriyiz.
29 Allah'ın Musa'ya konuştuğunu biliyoruz; ama bu adama gelince, onun nereden olduğunu bilmiyoruz.
30 Adam cevap verip onlara dedi ki, Şaşılacak şey şunda ki, siz onun nereden olduğunu bilmiyorsunuz, ama gözlerimi o açtı.
31 Şimdi Allah'ın günahkârları dinlemediğini biliriz; ama eğer bir adam Allah'a tapan olur, ve isteğini uygularsa, onu dinler.
32 Dünya var olalı, bir adamın kör doğan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.
33 Eğer bu adam Allah'tan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.
34 Onlar cevap verip ona, Tamamen günahlar içinde doğdun, dediler, ve sen mi bize öğreteceksin? Ve onu dışarı attılar.
35 İsa onu dışarı attıklarını duydu; ve onu bulup kendisine, Sen Allah'ın Oğlu'na iman ediyor musun? dedi.
36 O cevap verip, Ya Rab, kimdir ki, ona iman edeyim? dedi.
37 Ve İsa ona, Hem onu gördün, hem de seninle konuşan odur, dedi.
38 Ve o, Ya Rab, iman ediyorum, dedi. Ve ona tapındı.
39 § Ve İsa, Bu dünyaya yargılamak için geldim, dedi, öyle ki, görmeyenler görsünler, görenler de kör olsunlar.
40 Ve yanında bulunan Ferisiler'den bazıları bu sözleri işitip ona, Yoksa biz de mi körüz? dediler.
41 İsa onlara, Kör olsaydınız günahınız olmazdı, dedi; ama şimdi, Görüyoruz, diyorsunuz; onun için günahınız duruyor.

BÖLÜM 10

DOĞRUSU, doğrusu, size derim ki, Koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yerden tırmanan kişi hırsız ve hayduttur.
2 Kapıdan girense koyunların çobanıdır.
3 Kapıcı ona açar; ve koyunlar onun sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır, ve onları dışarı götürür.
4 Ve kendi koyunlarını dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler, çünkü onun sesini tanırlar.
5 Ve bir yabancının ardından gitmezler, ama ondan kaçarlar; çünkü yabancıların sesini tanımazlar.
6 İsa onlara bu benzetmeyi anlattı; ama kendilerine söylediği şeylerin ne olduğunu anlamadılar.
7 O zaman İsa yine onlara, Doğrusu, doğrusu, size derim ki, dedi, Ben koyunların kapısıyım.
8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttur, ama koyunlar onları dinlemedi.
9 Kapı ben'im; eğer bir adam benim aracılığımla içeri girerse kurtulur; ve girer ve çıkar, ve otlak bulur.
10 Hırsız ancak çalmak, ve öldürmek, ve helak etmek için gelir; bense onlarda yaşam olsun, hem de bol yaşam olsun diye geldim.
11 Ben iyi çobanım; iyi çoban koyunlar için hayatını verir.
12 Ama çoban olmayıp koyunlar kendisinin olmayan ücretli kişi, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar, kurt da onları kapar, ve koyunları dağıtır.
13 Ücretli kişi kaçar, çünkü ücretlidir, ve koyunlar için kaygılanmaz.
14 Ben iyi çobanım, ve benimkileri tanırım,

benimkiler tarafından da tanınırım.
15 Baba beni tanıdığı gibi, ben de Baba'yı tanırım; ve koyunlar için canımı veririm.
16 Ve bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var, onları da getirmeliyim, ve benim sesimi işitecekler; ve tek sürü, ve tek çoban olacak.
17 Babam beni bunun için sever, çünkü hayatımı veririm, öyle ki, onu yeniden alayım.
18 Onu benden hiçbir adam almaz, ama onu ben kendiliğimden veririm. Onu vermeye kudretim var, ve onu yeniden almaya kudretim var. Bu buyruğu Babamdan aldım.
19 § Bunun için bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.
20 Ve onlardan birçoğu, Onda bir iblis var, ve delidir; niçin onu dinliyorsunuz? diyordu.
21 Başkaları, Bunlar iblise tutulmuş birinin sözleri değildir, dediler. Bir iblis körlerin gözlerini açabilir mi?
22 § Ve Yeruşalim'deydi Kutlama Bayramı, ve kıştı.
23 Ve İsa tapınakta Süleyman'ın eyvanında yürüyordu.
24 O zaman Yahudiler çevresini sarıp kendisine, Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın? dediler; eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.
25 İsa onlara cevap verdi: Size söyledim, ve iman etmediniz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor.
26 Ama siz iman etmiyorsunuz, çünkü size dediğim gibi, koyunlarımdan değilsiniz.
27 Koyunlarım sesimi işitirler, ben de onları tanırım, ve ardımdan gelirler.
28 Ve onlara sonsuz yaşam veririm; ve asla mahvolmayacaklar, hiçbir adam da onları elimden kapmayacak.
29 Onları bana veren Babam hepsinden büyüktür; ve onları Babam'ın elinden kapmaya hiçbir adamın gücü yetmez.
30 Ben ve Babam biriz.
31 O zaman Yahudiler onu taşlamak için yerden yine taş aldılar.
32 İsa onlara cevap verdi: Size Babam'dan birçok iyi işler gösterdim, bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?
33 Yahudiler ona cevap verip, Seni iyi iş için değil, ama küfür için, ve sen bir insanken, kendini Allah yaptığın için taşlıyoruz, dediler.
34 İsa onlara cevap verdi: Yasanızda, Siz ilahlarsınız, dedim, diye yazılı değil mi?
35 Eğer kendilerine Allah'ın sözü gelenleri ilahlar diye adlandırdıysa, ve Yazı bozulamaz;
36 Allah'ın Oğlu'yum, dediğim için, Babanın kutsal kılıp dünyaya gönderdiği kişiye mi, Küfür ediyorsun, diyorsunuz?
37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin, öyle ki, Baba'nın bende, benim de onda olduğumu bilesiniz, ve iman edesiniz.
39 Bunun için onu yine yakalamaya çalıştılar, ama o, ellerinden sıyrılıp gitti.
40 Ve yine Ürdün ötesine, Yahya'nın ilk vaftiz ettiği yere gitti; ve orada kaldı.
41 Ve birçokları ona gelip, Yahya hiç mucize yapmadı, ama Yahya'nın bu adam için söylediği şeylerin hepsi doğruydu, dediler.
42 Ve orada birçokları ona iman etti.

BÖLÜM 11

ŞİMDİ Meryem ile kızkardeşi Marta'nın kasabası olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı.
2 (Hasta Lazar, Rab'bi hoş kokulu yağla meshedip saçlarıyla onun ayaklarını silen Meryem'in kardeşiydi.)
3 Onun için kızkardeşleri ona, Ya Rab, işte, sevdiğin kişi hastadır, diye haber gönderdiler.
4 İsa bunu işitince, Bu hastalık ölüme değil, dedi, ama Allah'ın yüceliği içindir, öyle ki, Allah'ın Oğlu bununla yüceltilsin.

5 Şimdi İsa Marta'yı, ve kızkardeşini, ve Lazar'ı severdi.
6 Onun hasta olduğunu işitince, bunun için, bulunduğu yerde iki gün daha kaldı.
7 Sonra öğrencilerine, Yine Yahudiye'ye gidelim, dedi.
8 Öğrencileri ona, Öğretmen, dediler, Yahudiler az önce seni taşlamak istiyorlardı; ve yine oraya mı gidiyorsun?
9 İsa cevap verdi: Günde on iki saat yok mu? Eğer bir adam gündüz yürürse sendelemez, çünkü bu dünyanın ışığını görür.
10 Ama bir adam gece yürürse sendeler, çünkü kendisinde ışık yoktur.
11 Bu şeyleri söyledi; ve ondan sonra onlara, Dostumuz Lazar uyumuştur, dedi, ama ben, onu uykudan uyandırayım diye, gidiyorum.
12 O zaman öğrencileri, Ya Rab, uyumuşsa iyileşecektir, dediler.
13 Ama İsa onun ölümünden söz ediyordu; ama onlar uyku dinlenmesinden söz ettiğini sandılar.
14 O zaman İsa onlara açıkça, Lazar ölmüştür, dedi.
15 Ve iman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum; ama yanına gidelim.
16 O zaman Didimos denilen Tomas öğrenci arkadaşlarına, Biz de gidelim, onunla birlikte ölelim, dedi.
17 O zaman İsa gelince, onu zaten dört gündür mezarda yatmakta buldu.
18 Şimdi Beytanya Yeruşalim'e yakındı, yaklaşık on beş ok atımı uzaklıktaydı.
19 Ve Yahudiler'in birçoğu, kardeşleri için onları teselli etsinler diye Marta ve Meryem'e gelmişlerdi.
20 O zaman Marta, İsa'nın geldiğini duyar duymaz, onu karşılamaya çıktı; Meryem ise hâlâ evde oturuyordu.
21 O zaman Marta İsa'ya, Ya Rab, dedi, burada olsaydın kardeşim ölmezdi.
22 Ama şimdi bile, Allah'tan her ne dilersen Allah'ın onu sana vereceğini biliyorum.
23 İsa ona, Kardeşin dirilecektir, dedi.
24 Marta ona, Son günde, dirilişte onun dirileceğini biliyorum, dedi.
25 İsa ona, Diriliş ve yaşam ben'im, dedi; bana iman eden ölmüş olsa da yaşayacaktır.
26 Ve her kim yaşar ve bana iman ederse sonsuzluk boyunca hiç ölmeyecektir. Buna iman ediyor musun?
27 Ona, Evet, ya Rab, dedi; senin dünyaya gelecek olan Mesih, Allah'ın Oğlu, olduğuna iman ederim.
28 Ve bunu söyledikten sonra yoluna gitti, ve kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırarak, Öğretmen gelmiştir, ve seni çağırıyor, dedi.
29 O bunu işitir işitmez çabuk kalkıp onun yanına geldi.
30 Şimdi İsa daha kasabaya girmemişti, ama Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi.
31 O zaman Meryem'le birlikte evde bulunan ve onu teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını görünce, Orada ağlamak için mezara gidiyor, diyerek ardından gittiler.
32 O zaman Meryem İsa'nın bulunduğu yere varıp onu görünce, ayaklarına kapanarak, Ya Rab, dedi, burada olsaydın kardeşim ölmezdi.
33 Bunun için İsa onun ağladığını ve onunla gelen Yahudiler'in de ağladığını görünce, ruhunda inledi, ve tedirgin oldu,
34 Ve, Onu nereye koydunuz? dedi. Ona, Ya Rab, gel de gör, dediler.
35 İsa ağladı.
36 O zaman Yahudiler, Bakın, onu ne kadar seviyormuş! dediler.
37 Onlardan bazıları da, Körün gözlerini açan bu adam, bu adamın ölümünü de önleyemez miydi? dediler.
38 Bunun için İsa yine içinden inleyerek mezara geldi. O bir mağaraydı, ve onun üzerine bir taş konulmuştu.
39 İsa, Taşı kaldırın, dedi. Ölenin kızkardeşi Marta ona, Ya Rab, o artık kokmuştur,

çünkü öleli dört gün oldu, dedi.
40 İsa ona, Sana, iman edersen Allah'ın yüceliğini göreceksin demedim mi? dedi.
41 O zaman ölünün yatırılmış olduğu yerden taşı kaldırdılar. Ve İsa gözlerini yukarı kaldırıp, Baba, beni işittiğin için sana şükrederim, dedi.
42 Ve beni her zaman işittiğini biliyordum; ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.
43 Ve bu şeyleri söyledikten sonra yüksek sesle, Lazar, dışarı çık, diye bağırdı.
44 Ve ölü, elleri ve ayakları sargılarla bağlı ve yüzü mendille sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa onlara, Onu çözün, ve bırakın gitsin, dedi.
45 O zaman Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptığı şeyleri gören Yahudiler'in birçoğu ona iman etti.
46 Ama onlardan bazıları yollarına Ferisiler'e gidip İsa'nın yaptığı şeyleri onlara bildirdiler.
47 § O zaman başkâhinlerle Ferisiler bir kurul toplayıp, Ne yapacağız? dediler; çünkü bu adam birçok mucize yapıyor.
48 Onu böyle bırakırsak, tüm insanlar ona iman edecek; Romalılar da gelip hem yerimizi hem de ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.
49 Ve onlardan biri, Kayafa adlı kimse ki o yılın büyük kâhini idi, kendilerine, Hiçbir şey bilmiyorsunuz, dedi,
50 Ve hem de tüm ulusun mahvolmaması için, halk uğruna bir tek adamın ölmesinin bizim için daha elverişli olduğunu düşünmüyorsunuz.
51 Ve bunu kendiliğinden söylemedi; ama o yılın büyük kâhini olarak İsa'nın, o ulusun uğruna,
52 Ve yalnız o ulusun uğruna değil, ama Allah'ın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.
53 O zaman o günden itibaren onu öldürmeyi tasarladılar.
54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmadı; ancak oradan çöle yakın bir yere, Efraim denilen kente gitti, ve öğrencileriyle birlikte orada kaldı.
55 § Ve Yahudiler'in Fısh yakındı; ve birçoğu kendilerini arındırmak için Fısıh'tan önce taşradan Yeruşalim'e çıktı.
56 O zaman İsa'yı arıyor ve tapınakta durup birbirlerine, Ne düşünüyorsunuz, bayrama gelmeyecek mi? diyorlardı.
57 Şimdi hem başkâhinler hem de Ferisiler onun nerede olduğunu bilen bir adam varsa bunu bildirsin diye emretmişlerdi, öyle ki, onu yakalayabilsinler.

BÖLÜM 12

O ZAMAN İsa, Fısıh'tan altı gün önce, ölmüş olup da ölüler arasından dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi.
2 Orada kendisi için bir akşam yemeği düzenlediler. Ve Marta hizmet ediyordu, ama Lazar onunla birlikte sofrada oturanlardan biriydi.
3 O zaman Meryem çok değerli hintsümbülü yağından bir litre alıp İsa'nın ayaklarını meshetti, ve saçlarıyla ayaklarını sildi; ve ev yağın kokusuyla doldu.
4 O zaman öğrencilerinden biri, onu ele verecek olan Simon oğlu Yahuda İskariyot,
5 Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp fakirlere verilmedi? dedi.
6 Bunu, fakirleri kayırdığı için değil, ama hırsız olduğu için, ve para kesesi kendisinde olup içine konulanı taşıdığı için söyledi.
7 O zaman İsa, Kadını bırak, dedi; bunu benim gömüleceğim gün için sakladı.
8 Çünkü fakirler her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
9 Yahudiler'den çok halk da onun orada olduğunu bildiler; ve yalnız İsa için değil, ama ölüler arasından dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler.
10 § Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi

tasarladılar.
11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.
12 § Ertesi gün bayrama gelen çok halk İsa'nın Yeruşalim'e gelmekte olduğunu işitince,
13 Hurma dalları alarak onu karşılamaya çıktılar, ve, Hosanna, Rab'bin adıyla gelen İsrail'in Kralı kutludur, diye bağırıyorlardı.
14 Ve İsa bir genç eşek bulup üzerine bindi, yazılmış olduğu gibi,
15 Korkma, Sion kızı, işte, Kralın bir eşek sıpasına binmiş geliyor.
16 Öğrencileri ilkin bu şeyleri anlamadılar; ama İsa yüceltilince, bunların onun hakkında yazıldığını, ve bu şeyleri ona kendileri yaptıklarını hatırladılar.
17 Lazar'ı mezarından çağırıp onu ölüler arasından dirilttiği zaman kendisiyle birlikte bulunan halk bunun için tanıklık ediyordu.
18 Halk da bundan dolayı onu karşılamaya çıktı, çünkü onun bu mucizeyi yaptığını duymuşlardı.
19 Bunun için Ferisiler birbirlerine, Görüyorsunuz ya, hiçbir şeye yaramıyorsunuz; işte, dünya onun ardından gitti, dediler.
20 § Ve bayramda tapınmaya çıkanlar arasında bazı Yunanlılar vardı.
21 Bunlar Celile'nin Beytsaydası'ndan olan Filipus'a gelip, Efendi, İsa'yı görmek istiyoruz, diye rica ettiler.
22 Filipus gelip Andreas'a söyledi, ve Andreas ile Filipus da İsa'ya bildirdiler.
23 § Ve İsa onlara cevap verip, İnsanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi, dedi.
24 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Buğday tanesi yere düşüp ölmedikçe yalnız kalır, ama ölürse çok ürün verir.
25 Hayatını seven onu kaybedecek; ve bu dünyada hayatından nefret eden onu sonsuz yaşam için saklayacak.
26 Eğer bir adam bana hizmet ederse, ardımdan gelsin, ve ben neredeysem hizmetçim de orada olacak; eğer bir adam bana hizmet ederse, Babam onu onurlandıracaktır.
27 Şimdi canım istirap çekiyor; ve ne diyeyim? Baba, beni bu saatten kurtar; ama ben bunun için bu saate geldim.
28 Baba, adını yücelt. O zaman gökten bir ses gelip, Hem onu yücelttim, hem de onu yine yücelteceğim, dedi.
29 Orada durup bunu işiten halk, gök gürlediğini söylüyor; başkaları, Bir melek ona konuştu, diyorlardı.
30 İsa cevap verip, Bu ses benim için değil, ama sizin için geldi, dedi.
31 Bu dünyanın yargısı şimdidir; bu dünyanın reisi şimdi dışarı atılacaktır.
32 Ve ben, eğer yerden yukarı kaldırılırsam, tüm insanları kendime çekeceğim.
33 Bunu nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söyledi.
34 Halk ona cevap verdi: Yasadan Mesih'in sonsuza dek kalacağını işittik; ve sen nasıl, İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır, diyorsun? kimdir bu İnsanoğlu?
35 O zaman İsa onlara dedi ki, Kısa bir süre daha ışık sizinledir. Işığınız varken yürüyün ki, karanlık sizi basmasın; çünkü karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.
36 Sizde ışık varken, ışığa iman edin ki, ışığın çocukları olasınız. İsa bu şeyleri söyledikten sonra gidip onlardan gizlendi.
37 § Ama önlerinde bunca mucize yaptığı halde, yine ona iman etmediler;
38 Öyle ki, İşaya peygamberin söylediği söz yerine gelsin: Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı? ve Rab'bin pazısı kime gösterildi?
39 Bu nedenle iman edemiyorlardı, çünkü İşaya yine demişti:
40 Onların gözlerini kör etti, ve yüreklerini katılaştırdı, olmaya ki, gözleriyle görsünler, ve yürekleriyle anlasınlar, ve dönsünler de ben onları iyileştireyim.
41 Bu şeyleri İşaya, yüceliğini görüp onun hakkında konuştuğu zaman söyledi.
42 § Bununla beraber, baş önderlerden de birçoğu ona iman etti; ama Ferisiler yü-

zünden, havra dışı edilmemek için kendisini ikrar etmediler.
43 Çünkü insan övgüsünü, Allah övgüsünden daha çok sevdiler.
44 § İsa bağırıp, Bana iman eden bana değil, ama beni gönderene iman eder, dedi.
45 Ve beni gören, beni göndereni görür.
46 Ben dünyaya ışık geldim; öyle ki, bana her kim iman ederse karanlıkta kalmasın.
47 Ve eğer bir adam sözlerimi işitip de iman etmezse, ben onu yargılamam, çünkü ben dünyayı yargılamak için değil, ama dünyayı kurtarmak için geldim.
48 Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyeni yargılayacak biri var; söylediğim söz, onu son günde o yargılayacaktır.
49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım; ama beni gönderen Baba'nın kendisi ne diyeceğimi ve ne konuşacağımı bana emretti.
50 Ve onun emrinin sonsuz yaşam olduğunu bilirim; bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.

BÖLÜM 13

ŞİMDİ Fısıh Bayramı'ndan önce, İsa bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini bilerek, dünyada kendisinin olanları sevmiş olarak onları sonuna kadar sevdi.
2 Ve akşam yemeği bitince, iblis Simon oğlu Yahuda İskariyot'un yüreğine onu ele vermesini zaten koymuş bulunarak;
3 İsa, Baba'nın tüm şeyleri kendi ellerine verdiğini ve Allah'tan gelmiş olup Allah'a gittiğini bilerek,
4 Yemekten kalkıp giysilerini bir yana koydu; ve bir havlu alıp kuşandı.
5 Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve kuşandığı havluyla silmeye başladı.
6 O zaman Simon Petrus'a geldi; ve Petrus ona, Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın? dedi.
7 İsa cevap verip ona, Ne yaptığımı şimdi anlamıyorsun, ama sonra anlayacaksın, dedi.
8 Petrus ona, Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın, dedi. İsa ona cevap verdi: Seni yıkamazsam, benimle payın olmaz.
9 Simon Petrus ona, Ya Rab, yalnız ayaklarımı değil, ama ellerimi de başımı da, dedi.
10 İsa ona, Yıkanmış olan, ayaklarının yıkanmasından başka ihtiyacı yoktur, dedi, ama tamamen temizdir; siz de temizsiniz, ama hepiniz değil.
11 Çünkü kendini ele verecek olanı biliyordu; bu nedenle, Hepiniz temiz değilsiniz, demişti.
12 Böylece onların ayaklarını yıkayıp elbiselerini aldıktan sonra, yine oturunca, onlara dedi ki, Size ne yaptığımı biliyor musunuz?
13 Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz; ve iyi diyorsunuz; çünkü ben böyleyim.
14 Öyleyse ben, Rabbiniz ve Öğretmeniniz olduğum halde, ayaklarınızı yıkadımsa; siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.
15 Çünkü benim size yaptığım gibi siz de yapasınız diye size bir örnek verdim.
16 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Köle efendisinden büyük değildir; ne de gönderilen kendisini gönderenden daha büyüktür.
17 Eğer bu şeyleri biliyorsanız, onları yaparsanız size ne mutlu.
18 § Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim; ama Yazı yerine gelsin diye: Benimle ekmek yiyen bana karşı ökçesini kaldırdı.
19 Size şimdiden, olmadan önce söylüyorum ki, olunca benim o olduğuma iman edesiniz.
20 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Benim gönderdiğim bir kimseyi kabul eden beni kabul eder; beni kabul eden de beni göndereni kabul eder.
21 İsa bu şeyleri söyledikten sonra ruhta sıkıntı duydu, ve tanıklık edip, Doğrusu,

doğrusu, size derim ki, sizden biri beni ele verecek, dedi.
22 O zaman öğrenciler kimden söz ettiğine kuşkulanarak birbirlerine bakıyorlardı.
23 Şimdi öğrencilerinden biri İsa'nın bağrına yaslanmıştı; İsa onu severdi.
24 Bunun için Simon Petrus ona, kimden söz ettiğini sorsun diye işaret etti.
25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış olarak ona, Ya Rab, o kimdir? dedi.
26 İsa cevap verdi: Lokmayı banıp onu kime verirsem odur. Ve lokmayı banıp onu Simon oğlu Yahuda İskariyot'a verdi.
27 Ve lokmadan sonra Şeytan onun içine girdi. O zaman İsa ona, Yapacağını tez yap, dedi.
28 Şimdi sofrada oturanlardan hiçbir adam, bunu neden ona söylediğini bilmedi.
29 Çünkü, kese Yahuda'da olduğundan, onlardan bazıları İsa'nın ona, Bayram için bize gerekli şeyleri satın al, dediğini sandılar; ya da, fakirlere bir şey versin.
30 O da lokmayı alıp hemen dışarı çıktı; ve gece idi.
31 § Bunun için, o dışarı çıkınca, İsa, Şimdi İnsanoğlu yüceltildi, dedi, Allah da onda yüceltildi.
32 Eğer Allah onda yüceltildiyse, Allah onu kendinde yüceltecektir, ve onu hemen yüceltecektir.
33 Küçük çocuklar, kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız; ve Yahudiler'e, Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz, dediğim gibi, şimdi size de diyorum.
34 Size yeni bir emir veriyorum ki, Birbirinizi sevesiniz; sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevesiniz.
35 Birbirinize sevginiz olursa, tüm insanlar bununla benim öğrencilerim olduğunuzu bilecekler.
36 § Simon Petrus ona, Ya Rab, nereye gidiyorsun? dedi. İsa ona cevap verdi: Gittiğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra ardımdan geleceksin.
37 Petrus ona, Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? senin için hayatımı veririm, dedi.
38 İsa ona cevap verdi: Benim için hayatını mı vereceksin? Doğrusu, doğrusu, sana derim ki, Sen beni üç kez inkâr etmeden, horoz ötmeyecektir.

BÖLÜM 14

YÜREĞİNİZ sıkılmasın; siz Allah'a iman edersiniz, bana da iman edin.
2 Babam'ın evinde çok konut var; öyle olmasa size söylerdim. Size yer hazırlamaya gidiyorum.
3 Ve gidip size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye, yine gelip sizi yanıma alacağım.
4 Ve benim nereye gittiğimi biliyorsunuz, ve yolu biliyorsunuz.
5 Tomas ona, Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, ve yolu nasıl bilebiliriz? dedi.
6 İsa ona, Yol, gerçek, ve yaşam ben'im, dedi; benim aracılığım olmadan Baba'ya hiçbir adam gelmez.
7 Eğer beni tanımış olsaydınız, Babam'ı da tanırdınız; ve artık onu tanıyorsunuz, ve onu gördünüz.
8 Filipus ona, Ya Rab, Baba'yı bize göster, ve bu bize yeter, dedi.
9 İsa ona, Ey Filipus, dedi, bunca zamandır sizinle birlikteyim, ve beni daha tanımadın mı? beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür; ve o zaman sen nasıl, Bize Baba'yı göster, diyorsun?
10 Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum; ama bende yaşayan Baba'nın kendisi işleri yapıyor.
11 Bana inanın ki ben Baba'dayım, Baba da bendedir; hiç değilse bu işlerden dolayı bana inanın.
12 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Bana iman eden, yaptığım işleri kendisi de yapacaktır; bunlardan daha büyük işleri de ya-

pacaktır; çünkü ben Babam'a gidiyorum.
13 Ve benim adımla her ne dilerseniz yapacağım; öyle ki, Baba Oğul'da yüceltilsin.
14 Eğer benim adımla bir şey dilerseniz, ben onu yapacağım.
15 § Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi tutun.
16 Ben de Baba'dan dileyeceğim, ve o sonsuza dek sizinle birlikte kalsın diye size başka bir Tesellici,
17 Yani gerçek Ruhu'nu verecek; dünya onu kabul edemez, çünkü onu ne görür, ne de tanır; ama siz onu tanırsınız, çünkü o sizinle kalıyor, ve içinizde olacaktır.
18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geleceğim.
19 Az bir zaman daha ve dünya artık beni görmez; ama siz beni görürsünüz; ben yaşadığım için, siz de yaşayacaksınız.
20 O günde bileceksiniz ki, ben Babam'dayım, ve siz bendesiniz, ve ben sizdeyim.
21 Emirlerim kendinde olup onları tutan, beni seven odur; ve beni seven Babam tarafından sevilecektir, ben de onu seveceğim, ve kendimi ona göstereceğim.
22 Yahuda -İskariyot değil- ona, Ya Rab, dedi, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?
23 İsa cevap verip ona dedi ki, Eğer bir adam beni severse, sözlerimi tutacak; Babam da onu sevecek, ve biz ona gelip onunla birlikte konut kuracağız.
24 Beni sevmeyen, sözlerimi tutmaz; ve işittiğiniz söz benim değil, ama beni gönderen Baba'nındır.
25 Ben daha yanınızdayken size bu şeyleri söyledim.
26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Tesellici, ki Kutsal Ruh'tur, size tüm şeyleri öğretecek, ve size tüm şeyleri, her ne söyledimse, hatırlatacaktır.
27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum; ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın, ve korkmasın.
28 Size, Giderim, ve size yine gelirim, dediğimi işittiniz. Eğer beni sevseydiniz, Baba'ya gidiyorum, dediğim için sevinirdiniz; çünkü Babam benden büyüktür.
29 Ve bunu size şimdi, olmadan önce söyledim, öyle ki, olunca iman edesiniz.
30 Artık sizinle çok konuşmayacağım; çünkü bu dünyanın reisi geliyor, ve bende onun hiçbir şeyi yoktur.
31 Ama dünya bilsin ki, ben Baba'yı severim; ve Baba'nın bana emir verdiği gibi, öyle ederim. Kalkın, buradan gidelim.

BÖLÜM 15

BEN gerçek asmayım, ve Babam bağcıdır.
2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar; meyve veren her çubuğu da daha çok meyve versin diye budar.
3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz.
4 Bende kalın, ben de sizde. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremediği gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.
5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan, benim de kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir; çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız.
6 Eğer bir adam bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır, ve kurur; ve insanlar onları toplayıp ateşe atarlar, ve yakılırlar.
7 Eğer bende kalırsanız, ve sözlerim sizde kalırsa, her ne isterseniz dileyeceksiniz, ve size olacaktır.
8 Babam bununla, yani çok meyve vermenizle yüceltilir; böylece öğrencilerim olursunuz.
9 Baba'nın beni sevdiği gibi ben de sizi sevdim; benim sevgimde kalın.
10 Eğer emirlerimi tutarsanız, sevgimde kalırsınız, nasıl ki ben de Babam'ın emirlerini tutup onun sevgisinde kalıyorum.
11 Bu şeyleri size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.

12 Benim emrim şudur ki, sizi sevdiğim gibi, birbirinizi sevesiniz.
13 Bir adamın dostları uğruna canını vermesinden daha büyük sevgi hiçbir adamda yoktur.
14 Eğer size her ne emrettimse yaparsanız dostlarımsınız.
15 Artık size kul demem; çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez; ama size dost dedim; çünkü Babam'dan tüm işittiğim şeyleri size bildirdim.
16 Siz beni seçmediniz, ama ben sizi seçtim, ve gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi atadım, öyle ki, benim adımla Baba'dan her ne dilerseniz onu size versin.
17 Bu şeyleri size emrediyorum ki, birbirinizi sevesiniz.
18 Eğer dünya sizden nefret ederse, bilin ki, sizden nefret etmeden önce benden nefret etmiştir.
19 Eğer dünyadan olsaydınız, dünya kendisinin olanı severdi; ama dünyadan olmadığınız için, ancak ben sizi dünyadan seçtim, bunun için dünya sizden nefret ediyor.
20 Benim size söylediğim sözü hatırlayın: Köle efendisinden büyük değildir. Eğer bana zulmettilerse, size de zulmedecekler; eğer sözümü tuttularsa, sizinkini de tutacaklar.
21 Ama bütün bu şeyleri size benim adımdan ötürü yapacaklar, çünkü beni göndereni tanımıyorlar.
22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.
23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder.
24 Eğer başka hiçbir adamın yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi hem gördüler, hem de benden ve Babam'dan nefret ettiler.
25 Ama bu oldu ki, yasalarında yazılı söz yerine gelsin: Benden sebepsiz nefret ettiler.
26 Ama Baba'dan size göndereceğim Tesellici, yani Baba'dan çıkan gerçek Ruhu geldiği zaman, o bana tanıklık edecek.
27 Ve siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

BÖLÜM 16

BU şeyleri size, sürçmeyesiniz diye söyledim.
2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, saat geliyor ki, sizi her kim öldürürse Allah'a hizmet ettiğini sanacak.
3 Ve bu şeyleri size yapacaklar, çünkü ne Baba'yı tanıdılar, ne de beni.
4 Ama size bu şeyleri bildirdim, öyle ki, saati gelince bu şeyleri size söylediğimi hatırlayasınız. Ve size bu şeyleri başlangıçta söylemedim, çünkü sizinle birlikteydim.
5 Ama şimdi beni gönderene gidiyorum; ve içinizden hiçbiri bana, Nereye gidiyorsun? diye sormuyor.
6 Ama size bu şeyleri söylediğim için yüreğinizi elem doldurdu.
7 Yine de size gerçeği söylüyorum; Gitmem sizin için yararlıdır; çünkü gitmezsem Tesellici size gelmez; ama gidersem, onu size gönderirim.
8 Ve o gelince dünyayı günah için, ve doğruluk için, ve yargı için azarlayacaktır.
9 Günah için, çünkü bana iman etmezler.
10 Doğruluk için, çünkü Babam'a gidiyorum, ve artık beni görmezsiniz.
11 Yargı için, çünkü bu dünyanın reisi yargılandı.
12 Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
13 Ama o, gerçek Ruhu, gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek; çünkü kendiliğinden konuşmayacak; ama her ne işitirse, onu söyleyecek; ve gelecek şeyleri size bildirecek.
14 O beni yüceltecek; çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek.

15 Baba'nın tüm şeyleri benimdir; bu nedenle benim olandan alıp size bildirecek dedim.
16 Kısa bir süre, ve beni görmeyeceksiniz; ve yine, kısa bir süre, ve beni göreceksiniz, çünkü Baba'ya gidiyorum.
17 O zaman öğrencilerinden bazıları birbirlerine dediler ki, Bu bize dediği nedir? Kısa bir süre, ve beni görmeyeceksiniz; ve yine, kısa bir süre, ve beni göreceksiniz; ve, Çünkü Baba'ya gidiyorum.
18 Bunun için, Bu, Kısa bir süre, dediği nedir? söylediklerini anlamıyoruz, diyorlardı.
19 Şimdi İsa kendisine soru sormak istediklerini biliyordu, ve onlara dedi ki, Kısa bir süre, ve beni görmeyeceksiniz; ve yine, kısa bir süre, ve beni göreceksiniz, dediğim bu söz için mi birbirinize soruyorsunuz?
20 Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Siz ağlayıp dövüneceksiniz, ama dünya sevinecektir; ve üzüntü çekeceksiniz, ama üzüntünüz sevince dönüşecek.
21 Kadın doğuracağı zaman ağrı çeker, çünkü saati gelmiştir; ama çocuğu doğurunca, dünyaya bir insan doğmasının sevinciyle artık acıyı anımsamaz.
22 Ve bunun için şimdi kederiniz var; ama sizi yine göreceğim, ve yüreğiniz sevinecek, ve sevincinizi hiçbir adam sizden almaz.
23 Ve o günde benden hiçbir şey sormayacaksınız. Doğrusu, doğrusu, size derim ki, Baba'dan benim adımla her ne dilerseniz, onu size verecektir.
24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz; dileyin, ve alacaksınız, öyle ki, sevinciniz tamamlansın.
25 Size bu şeyleri mesellerle anlattım; ama saat geliyor ki, size artık mesellerle konuşmayacağım, ama size Baba hakkında açık bilgi vereceğim.
26 O günde benim adımla dileyeceksiniz; ve size, sizin için Baba'dan istekte bulunacağım demem;
27 Zira Baba'nın kendisi sizi seviyor, çünkü beni sevdiniz, ve Allah'tan çıktığıma iman ettiniz.
28 Ben Baba'dan çıktım, ve dünyaya geldim; yine dünyayı bırakıp Baba'ya gidiyorum.
29 Öğrencileri ona, İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, ve hiç mesel kullanmıyorsun.
30 Şimdi anlıyoruz ki, tüm şeyleri biliyorsun, ve hiçbir adamın sana soru sormasına ihtiyacın yoktur; Allah'tan çıktığına bunun için iman ediyoruz.
31 İsa onlara cevap verdi: Şimdi iman ediyor musunuz?
32 İşte, sizin, her adam kendininkilere, dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile; ve yine de ben yalnız değilim, çünkü Baba benimle birliktedir.
33 Bende esenliğiniz olsun diye size bu şeyleri söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak; ama yüreklenin, ben dünyayı yendim.

BÖLÜM 17

İSA bu sözleri söyledi, ve gözlerini göğe kaldırıp dedi ki, Baba, saat geldi; Oğlun'u yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin;
2 Nitekim sen ona her etbeden üzerinde kudret verdin, öyle ki, ona verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.
3 Sonsuz yaşam da şudur ki, seni, tek gerçek Allah'ı, ve gönderdiğin İsa Mesih'i bilsinler.
4 Seni yeryüzünde yücelttim; yapmam için bana verdiğin işi tamamladım.
5 Ve şimdi, Ey Baba, dünya olmadan önce senin yanında sahip olduğum yücelikle beni yanında yücelt.
6 Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım; senindiler, ve onları bana verdin; ve senin sözünü tuttular.
7 Şimdi bildiler ki, tüm şeyler, bana her ne verdinse, sendendir.
8 Çünkü bana verdiğin sözleri onlara ver-

dim; onlar da onları kabul ettiler, ve senden çıktığımı gerçekten bildiler, ve beni senin gönderdiğine iman ettiler.
9 Onlar için yalvarıyorum; dünya için değil, ama bana verdiğin kimseler için yalvarıyorum; çünkü onlar senindir.
10 Ve benimkilerin tümü senindir, seninkiler de benimdir; ve ben onlarda yüceltildim.
11 Ve şimdi ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadadır, ve ben sana geliyorum. Kutsal Baba, bana verdiğin kimseleri adınla koru ki, bizim olduğumuz gibi, bir olsunlar.
12 Dünyada onlarla birlikte olduğum sürece, onları senin adınla korudum; bana verdiğin kimseleri sakladım, ve helak oğlundan başka onlardan hiçbiri yitirilmedi; öyle ki, Yazı yerine gelsin.
13 Ve şimdi sana geliyorum; ve sevincim kendilerinde tamamlansın diye bu şeyleri dünyada söylüyorum.
14 Ben onlara senin sözünü verdim; ve dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
15 Onları dünyadan kaldırmanı değil, ama onları kötü olandan korumanı diliyorum.
16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
17 Onları gerçeğinle kutsal kıl; senin sözün gerçektir.
18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19 Ve onların uğruna kendimi kutsal kılıyorum, öyle ki, onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar.
20 Ve yalnız onlar için değil, ama onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de yalvarıyorum;
21 Öyle ki, hepsi bir olsunlar; senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, Baba, onlar da bizde bir olsunlar, dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.
22 Ve bana verdiğin yüceliği onlara verdim; öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar;
23 Ben onlarda, sen de bende, öyle ki, birde tamamlanmış olsunlar; ve dünya beni senin gönderdiğini, ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin.
24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını istiyorum; öyle ki, bana verdiğin yüceliğimi görsünler; çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin.
25 Ey adil Baba, dünya seni bilmedi; ama ben seni bildim, bunlar da beni senin gönderdiğini bildiler.
26 Ve adını onlara bildirdim, ve onu bildireceğim; öyle ki, bana olan sevgin onlarda olsun, ben de onlarda olayım.

BÖLÜM 18

İSA bu sözleri söyledikten sonra, öğrencileriyle birlikte Kidron Deresi'nin karşı yakasına geçti, orada bir bahçe vardı, kendisiyle öğrencileri oraya girdiler.
2 Ve onu ele veren Yahuda da bu yeri biliyordu; çünkü İsa, öğrencileriyle orada çok kez buluşurdu.
3 O zaman Yahuda, yanına bir asker bölüğü ve başkâhinlerle Ferisiler'den görevlileri alıp fenerler ve meşalelerle ve silahlarla oraya geldi.
4 Bunun için İsa, başına gelecek şeylerin hepsini bilerek öne çıkıp onlara, Kimi arıyorsunuz? dedi.
5 Nasıralı İsa'yı, diye ona cevap verdiler. İsa onlara, Ben'im o, dedi. Ve onu ele veren Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
6 O zaman onlara, Ben'im o, der demez, gerileyip yere düştüler.
7 O zaman onlara yine, Kimi arıyorsunuz? diye sordu. Onlar da, Nasıralı İsa'yı, dediler.
8 İsa cevap verdi: Benim o olduğumu size söyledim; bunun için eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler.
9 Öyle ki, söylediği şu söz yerine gelsin:

Senin bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim.
10 O zaman Simon Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, ve büyük kâhinin kölesine vurup sağ kulağını kesti. Kölenin adı Malhus'tu.
11 O zaman İsa Petrus'a, Kılıcını kınına koy; Babam'ın bana verdiği kâseyi içmeyeyim mi? dedi.
12 O zaman bölükle komutanı ve Yahudiler'in görevlileri İsa'yı tuttular, ve onu bağladılar,
13 Ve onu önce Annas'a götürdüler; çünkü aynı o yılın büyük kâhini olan Kayafa'nın kayınbabasıydı.
14 Şimdi Kayafa, halkın uğruna bir tek adamın ölmesi daha elverişlidir diye Yahudiler'e öğüt verendi.
15 § Ve Simon Petrus İsa'nın ardından gidiyordu, ve başka bir öğrenci de; o öğrenci büyük kâhinin tanıdığıydı, ve İsa'yla birlikte büyük kâhinin sarayına girdi.
16 Ama Petrus dışarıda, kapının yanında duruyordu. O zaman büyük kâhinin tanıdığı öbür öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kıza konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.
17 O zaman kapıcı kız Petrus'a, Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin? dedi. Hayır, değilim, dedi.
18 Ve köleler ve görevliler yaktıkları korlar ateşinin yanında duruyorlardı; çünkü hava soğuktu; ve ısınıyorlardı; Petrus da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu.
19 § Büyük kâhin o zaman İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu.
20 İsa ona cevap verdi: Ben dünyaya açıkça konuştum; Yahudiler'in daima toplandıkları havrada ve tapınakta her zaman öğrettim; ve gizlide hiçbir şey söylemedim.
21 Neden beni sorguya çekiyorsun? Kendilerine ne söylediğimi beni işitenlerden sor; işte, onlar ne söylediğimi biliyorlar.
22 Ve bu şeyleri söyleyince, orada duran görevlilerden biri, Büyük kâhine böyle mi cevap veriyorsun? diyerek İsa'ya bir tokat attı.
23 İsa ona cevap verdi: Eğer kötü bir şey söyledimse, kötülüğe tanıklık et; ama iyiyse neden bana vuruyorsun?
24 Şimdi Annas onu bağlı olarak büyük kâhin Kayafa'ya göndermişti.
25 Ve Simon Petrus orada durmuş ısınıyordu. Bunun için kendisine, Sen de onun öğrencilerinden biri değil misin? dediler. Hayır, değilim, diyerek onu inkâr etti.
26 Büyük kâhinin kölelerinden biri, Petrus'un kulağını kestiği adamın bir akrabası, Seni bahçede onunla birlikte görmedim mi? dedi.
27 Petrus o zaman yine inkâr etti; ve hemen horoz öttü.
28 § O zaman İsa'yı Kayafa'dan yargı yerine götürdüler; ve sabah erkendi; ve kirlenmesin, ama Fısh yiyebilsinler diye kendileri yargı yerine girmediler.
29 Pilatus o zaman dışarı, onların yanına çıkıp, Bu adamı neyle suçluyorsunuz? dedi.
30 Onlar cevap verip ona, Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, onu sana teslim etmezdik, dediler.
31 O zaman Pilatus onlara, Onu siz alın, ve yasanıza göre yargılayın, dedi. Yahudiler de ona, Bize bir adamı öldürmek yasal değildir, dediler;
32 Bu, İsa'nın ne tür ölümle öleceğini belirtmek için söylediği söz yerine gelsin diye oldu.
33 O zaman Pilatus yine yargı yerine girdi, ve İsa'yı çağırıp ona, Sen Yahudiler'in Kralı mısın? dedi.
34 İsa ona cevap verdi: Bu şeyi kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa benim hakkımda başkaları mı sana söyledi?
35 Pilatus cevap verdi: Ben Yahudi miyim? Seni bana kendi ulusun ve başkâhinler teslim ettiler; ne yaptın?
36 İsa cevap verdi: Benim krallığım bu dünyadan değildir; krallığım bu dünyadan olsaydı, o zaman hizmetçilerim Yahudiler'e

teslim edilmemem için savaşırlardı; ama şimdi benim krallığım buradan değildir.
37 Bunun için Pilatus ona, Öyleyse sen kral mısın? dedi. İsa cevap verdi: Kral olduğumu sen söylüyorsun. Ben bunun için doğdum, ve bunun için dünyaya geldim ki, gerçeğe tanıklık edeyim. Gerçekten olan herkes benim sesimi işitir.
38 Pilatus ona, Gerçek nedir? dedi. Ve bunu söyledikten sonra yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıkıp onlara, Ben onda hiçbir hata bulmuyorum, dedi.
39 Ama sizin bir geleneğiniz var: her Fısıh'ta sizlere birisini salıveriyorum; bunun için size Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?
40 O zaman onların hepsi yine bağırıp, Bu adamı değil, fakat Barabbas'ı, dediler. Şimdi Barabbas bir hayduttu.

BÖLÜM 19

OZAMAN Pilatus bunun için İsa'yı tutup kamçıladı.
2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp onun başına koydular, ve ona erguvani bir kaftan giydirdiler,
3 Ve, Selam, ey Yahudiler'in Kralı! diyorlar; ve ona tokat atıyorlardı.
4 Bunun için Pilatus yine dışarı çıkıp onlara, İşte, onu dışarı, size getiriyorum, dedi, öyle ki, kendisinde hiçbir hata bulmadığımı bilesiniz.
5 O zaman İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki erguvani kaftanla dışarı çıktı. Ve Pilatus onlara, İşte o adam! dedi.
6 Başkâhinler ve görevliler onu görünce, Onu çarmıha ger, onu çarmıha ger, diye bağırdılar. Pilatus onlara, Siz onu alın, ve onu çarmıha gerin, dedi; çünkü ben onda hiçbir hata bulmuyorum.
7 Yahudiler ona cevap verdiler: Bizim bir yasamız vardır, ve yasamıza göre onun ölmesi gerekir, çünkü kendini Allah'ın Oğlu yaptı.
8 § Bunun için Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu;
9 Ve yine yargı yerine girip İsa'ya, Neredensin? dedi. Ama İsa ona cevap vermedi.
10 O zaman Pilatus ona, Bana konuşmayacak mısın? dedi; seni çarmıha germeye kudretim olduğunu, salıvermeye de kudretim olduğunu bilmiyor musun?
11 İsa cevap verdi: Sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, bana karşı hiçbir kudretin olmazdı; onun için beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.
12 Ve bundan sonra Pilatus onu salıvermeye çalıştı; ama Yahudiler bağırıp, Eğer bu adamı salıverirsen, dediler, Sezar'ın dostu değilsin; kendini her kim kral ederse Sezar'a karşı konuşur.
13 § Bunun için Pilatus bu sözü işitince İsa'yı dışarı getirdi, ve Taş döşeme, ama İbranice'de Gabbata, denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.
14 Ve Fısh ın Hazırlığı'ydı, ve altıncı saat sularıydı; ve Yahudiler'e, İşte Kralınız! dedi.
15 Ama onlar, Onu kaldır, onu kaldır, onu çarmıha ger, diye bağırdılar. Pilatus onlara, Kralınızı çarmıha gereyim mi? dedi. Başkâhinler cevap verdiler: Sezar'dan başka kralımız yok.
16 O zaman onu bunun için, çarmıha gerilmek üzere, onlara teslim etti. Onlar da İsa'yı aldılar, ve onu götürdüler.
17 Kendisi de çarmıhını taşıyarak İbranice'de Golgota denilen Kafatası Yeri adındaki yere çıktı;
18 Orada onu ve onunla birlikte iki kişiyi daha, biri bir yanda, öbürü öbür yanda ve İsa ortada olarak çarmıha gerdiler.
19 § Ve Pilatus bir yafta yazıp çarmıhın üzerine koydu. Ve yazılan şuydu: YAHUDİLER'İN KRALI NASIRALI İSA.
20 O zaman Yahudiler'in birçoğu bu yaftayı okudular; çünkü İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı; ve o yafta İbranice, ve Yunanca, ve Latince yazılmıştı.
21 O zaman Yahudiler'in başkâhinleri Pila-

tus'a, Yahudiler'in Kralı diye yazma, dediler; Ama kendisi, Ben Yahudiler'in Kralı'yım, dedi diye yaz.
22 Pilatus cevap verdi: Ne yazdımsa, yazdım.
23 § O zaman askerler, İsa'yı çarmıha gerdikten sonra, onun giysilerini alıp her bir askere birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler; mintanını da; şimdi mintan baştan başa dikişsiz bir dokumaydı.
24 Bu nedenle birbirlerine, Bunu yırtmayalım, dediler, ama kimin olacak diye kura çekelim; öyle ki, Giysilerimi aralarında paylaştılar, ve elbisem için kura çektiler, diyen Yazı yerine gelsin. Bunun için askerler bu şeyleri yaptılar.
25 § Şimdi İsa'nın çarmıhının yanında annesi, ve annesinin kızkardeşi, Klopa'nın karısı Meryem, ve Mecdelli Meryem duruyorlardı.
26 Bunun için İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, Kadın, işte oğlun! dedi.
27 O zaman öğrenciye, İşte annen! dedi. Ve o saatten sonra bu öğrenci onu kendi evine aldı.
28 § Bundan sonra İsa, tüm şeylerin artık tamamlandığını bilerek Yazı'nın yerine gelmesi için, Susadım, dedi.
29 Şimdi oraya sirke dolu bir kap konulmuştu; ve sirkeyle bir sünger doldurup onu zufaya taktılar, ve onu onun ağzına uzattılar.
30 İsa da sirkeyi alınca, Tamamlandı, dedi; ve başını eğip ruhu verdi.
31 Hazırlık olduğundan, cesetler Şabat gününde çarmıhta kalmasın diye, (çünkü o Şabat günü büyük gündü,) Yahudiler bunun için Pilatus'tan onların bacakları kırılmasını, ve onların kaldırılmasını istediler.
32 O zaman askerler gelip birincinin, sonra da onunla birlikte çarmıha gerilmiş olan öbürünün bacaklarını kırdılar.
33 Ama İsa'ya gelip onun zaten ölmüş olduğunu görünce bacaklarını kırmadılar;
34 Ama askerlerden biri onun böğrünü mızrakla deldi, ve hemen kan ve su çıktı.
35 Ve bunu gören tanıklık etti, ve tanıklığı doğrudur; ve doğru söylediğini bilir, öyle ki, iman edesiniz.
36 Çünkü bu şeyler Yazı yerine gelsin diye oldu: Onun hiçbir kemiği kırılmayacaktır.
37 Ve yine başka bir Yazı, Deldikleri kişiye bakacaklar, der.
38 § Ve bundan sonra, İsa'nın öğrencisiyken Yahudiler'den korktuğundan kendisini gizleyen Arimateali Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'tan dilekte bulundu; ve Pilatus ona izin verdi. Bunun için gelip İsa'nın cesedini kaldırdı.
39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelmiş olan Nikodimos da yüz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi.
40 O zaman İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.
41 Şimdi çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bahçede de içine henüz hiçbir insanın konulmadığı yeni bir mezar vardı.
42 Bunun için, Yahudiler'in Hazırlık Günü olduğundan, İsa'yı oraya koydular; çünkü mezar yakındı.

BÖLÜM 20

HAFTANIN ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken, Mecdelli Meryem mezara geldi, ve taşın mezardan kaldırılmış olduğunu gördü.
2 O zaman koşup Simon Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi, ve onlara, Rab'bi mezardan kaldırmışlar, onu nereye koyduklarını da bilmiyoruz, dedi.
3 Bunun için Petrus'la öbür öğrenci çıkıp mezara geldiler.
4 Böylece ikisi birlikte koşuyordu; ve öbür öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.
5 Ve eğilip içeri bakarak keten bezleri serili gördü; ama içeri girmedi.
6 O zaman Simon Petrus ardından gelip

mezarın içine girdi, ve yerde duran bezleri,
7 Ve onun başına sarılmış olan mendili, bezlerle birlikte olmayıp ayrı bir yerde dürülü gördü.
8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de girip gördü, ve iman etti.
9 Çünkü onun ölüler arasından dirilmesi gerektir Yazısı'nı henüz bilmiyorlardı.
10 O zaman öğrenciler yine kendi evlerine gittiler.
11 § Ama Meryem mezarın dışında durmuş ağlıyordu; ve ağlarken eğildi, ve mezarın içine baktı,
12 Ve beyazlara bürünmüş iki melek gördü, biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öbürü ayakucunda oturuyordu.
13 Ve onlar kendisine, Kadın, niçin ağlıyorsun? dediler. Onlara, Çünkü Rabbim'i kaldırmışlar, dedi, ve onu nereye koyduklarını bilmiyorum.
14 Ve bu şeyleri söyledikten sonra arkasına döndü, ve İsa'nın orada durduğunu gördü, ama onun İsa olduğunu bilmedi.
15 İsa ona, Kadın, niçin ağlıyorsun? dedi, kimi arıyorsun? O da onu bahçıvan sanarak kendisine, Efendi, dedi, eğer onu sen götürdünse, onu nereye koyduğunu bana söyle de ben onu kaldırayım.
16 İsa ona, Meryem, dedi. O da dönüp ona, Rabbuni, dedi; ki, Öğretmen, demektir.
17 İsa ona, Bana dokunma, dedi, çünkü daha Babam'ın yanına çıkmadım; ama kardeşlerime git ve onlara söyle: Benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın yanına; ve benim Allahım'ın ve sizin Allahınız'ın yanına çıkıyorum.
18 Mecdelli Meryem gelip öğrencilere Rabbi gördüğünü ve kendisine bu şeyleri söylediğini bildirdi.
19 § O zaman, haftanın ilk günü olan o gün, akşamleyin, öğrencilerin toplandıkları yerin kapıları Yahudiler'in korkusundan kapalıyken İsa geldi, ve ortada durup onlara, Size esenlik olsun, dedi.
20 Ve bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. O zaman öğrenciler, Rab'bi görünce, sevindiler.
21 O zaman İsa yine onlara, Size esenlik olsun, dedi, Babam beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.
22 Ve bunu söyledikten sonra, onların üzerine üfledi, ve onlara, Kutsal Ruh'u alın, dedi;
23 Kimin günahlarını bağışlarsanız, onlara bağışlanmış olur; ve kimin günahlarını alıkoyarsanız, alıkonulmuş olur.
24 § Ama Onikiler'den biri, Didimos denilen Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.
25 Bunun için öbür öğrenciler ona, Rab'bi gördük, dediler. Ama o onlara, Onun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, ve çivilerin izine parmağımı koymadıkça, ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam, dedi.
26 § Ve sekiz gün sonra onun öğrencileri yine içerideydiler, Tomas da onlarla birlikteydi; o zaman İsa, kapılar kapalıyken gelip ortada durdu, ve, Size esenlik olsun, dedi.
27 O zaman Tomas'a, Parmağını buraya getir, dedi, ve ellerime bak, elini de uzat, ve böğrüme sok; ve imansız olma, ama imanlı ol.
28 Ve Tomas cevap verip ona, Rabbim ve Allahım, dedi.
29 İsa ona, Tomas, dedi, beni gördüğün için iman ettin; görmeden iman edenlere ne mutlu.
30 § Ve gerçekten İsa öğrencilerinin huzurunda başka birçok belirti yaptı; onlar bu kitapta yazılmamıştır;
31 Ama bunlar, İsa'nın Mesih, Allah'ın Oğlu olduğuna iman edesiniz, ve iman edip onun adıyla yaşama sahip olasınız diye yazılmıştır.

BÖLÜM 21

BU şeylerden sonra İsa kendisini Taberiye Denizi kıyısında öğrencilere yine

gösterdi; ve kendisini böylece gösterdi:
2 Simon Petrus, ve Didimos denilen Tomas, ve Celile'deki Kana'dan Natanael, ve Zebedi'nin oğulları, ve onun öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı.
3 Simon Petrus onlara, Ben balık tutmaya gidiyorum, dedi. Ona, Biz de seninle geliyoruz, dediler. Çıkıp hemen tekneye bindiler; ve o gece bir şey tutmadılar.
4 Ama artık sabah olunca İsa kıyıda durdu; fakat öğrenciler onun İsa olduğunu bilmediler.
5 O zaman İsa onlara, Çocuklar, bir yiyeceğiniz var mı? dedi. Ona, Yok, diye cevap verdiler.
6 O da onlara, Ağı teknenin sağ yanına atın ve bulursunuz, dedi. Bunun üzerine ağı attılar, ve balıkların bolluğundan artık onu çekemez olmuşlardı.
7 Onun için İsa'nın sevdiği öğrenci Petrus'a, Bu Rab'dir, dedi. Simon Petrus da onun Rab olduğunu işitince balıkçı gömleğini giyip (çünkü çıplaktı) kendini denize attı.
8 Öbür öğrenciler de balık dolu ağı çekerek küçük tekneyle geldiler; çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.
9 O zaman, karaya çıkınca, orada korlar ateşi, ve üzerine konulmuş balık ve ekmek gördüler.
10 İsa onlara, Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin, dedi.
11 Simon Petrus çıkıp yüz elli üç iri balıkla dolu ağı karaya çekti; ve bu kadar çok olduğu halde, yine ağ yırtılmadı.
12 İsa onlara, Gelin, yemek yiyin, dedi. Ve öğrencilerden hiçbiri ona, Sen kimsin? diye sormaya cesaret edemedi; çünkü onun Rab olduğunu biliyorlardı.
13 O zaman İsa geldi, ve ekmeği aldı, ve onlara verdi, aynı şekilde balığı da.
14 Şimdi bu üçüncü defadır ki, İsa'nın ölüler arasından dirildikten sonra, kendisini öğrencilerine gösterdi.
15 § Böylece yemeği bitirince İsa Simon Petrus'a, Ey Yuna oğlu Simon, dedi, beni bunlardan daha çok seviyor musun? Ona, Evet, ya Rab, dedi, seni sevdiğimi bilirsin. Ona, Kuzularımı güt, dedi.
16 İkinci kez yine ona, Ey Yuna oğlu Simon, dedi, beni seviyor musun? Ona, Evet, ya Rab, dedi, seni sevdiğimi bilirsin. Ona, Koyunlarımı güt, dedi.
17 Üçüncü kez ona, Ey Yuna oğlu Simon, dedi, beni seviyor musun? Kendisine üçüncü kez, Beni seviyor musun? demesine Petrus üzüldü ve ona, Ya Rab, sen tüm şeyleri bilirsin, seni sevdiğimi bilirsin, dedi. İsa ona, Koyunlarımı güt, dedi.
18 Doğrusu, doğrusu, sana derim ki, Gençken kendini kuşatıp istediğin yere giderdin; ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, ve başkası seni kuşatacak, ve seni istemediğin yere götürecek.
19 Bunu ne tür ölümle Allah'ı yücelteceğini belirtmek için söyledi. Ve bunu söyledikten sonra ona, Ardımdan gel, dedi.
20 O zaman Petrus arkasına dönüp İsa'nın sevdiği öğrencinin ardından gelmekte olduğunu gördü; akşam yemeğinde onun göğsüne yaslanıp, Ya Rab, seni ele verecek olan kimdir? diyen öğrenciydi bu.
21 Petrus onu görünce İsa'ya, Ya Rab, ya bu adam ne yapacak? dedi.
22 İsa ona, Eğer ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne? dedi; sen ardımdan gel.
23 O zaman kardeşler arasında, o öğrenci ölmeyecektir, diye bir söz çıktı; oysa İsa ona, Ölmeyecektir, dememişti; ama, Eğer ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne? demişti.
24 Bu şeylere tanıklık eden ve bu şeyleri yazan öğrenci budur; ve onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.
25 Ve İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır, eğer bunlar tek tek yazılsaydı, yazılan kitaplar dünyaya bile sığmazdı sanırım. Amin

ELÇİLERİN İŞLERİ

BÖLÜM 1

EY Teofilos, İsa'nın yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeye ilişkin ilk kitabı,
2 Seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla emirler verip yukarı alındığı güne dek olanları, yazdım;
3 Elem çektikten sonra, kendini birçok kesin kanıtlarla onlara diri olarak gösterdi, kırk gün süreyle onlara görünerek Allah'ın Krallığı'yla ilgili olan şeylere ilişkin konuştu.
4 Ve kendileriyle bir arada bulunurken onlara emretti ki Yeruşalim'den ayrılmasınlar, ama Baba'nın vaadini beklesinler, bunu, dedi, benden duydunuz.
5 Çünkü gerçekten Yahya suyla vaftiz etti; ama çok gün geçmeden siz Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.
6 Bunun için, bir araya geldiklerinde ona, Ya Rab, İsrail'e krallığı şimdi mi geri vereceksin? diye sordular.
7 O da onlara, Baba'nın kendi kudretine koyduğu vakitleri ya da zamanları bilmek size ait değildir, dedi.
8 Ama Kutsal Ruh üzerinize gelince kudret alacaksınız; ve Yeruşalim'de, ve tüm Yahudiye'de, ve Samiriye'de, ve dünyanın en uzak yerine dek bana tanıklar olacaksınız.
9 Ve bu şeyleri söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı; ve bir bulut gözlerinin önünden onu aldı.
10 Ve o giderken gözlerini göğe dikmiş oldukları sırada, işte, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında durdu;
11 Bunlar da, Ey Celile adamları, neden göğe bakıp duruyorsunuz? sizden göğe alınan aynı bu İsa, göğe gittiğini nasıl gördünüzse, aynı şekilde gelecektir, dediler.
12 O zaman Yeruşalim'den bir Şabat günü yolculuğu kadar olan Zeytinlik denilen dağdan Yeruşalim'e döndüler.
13 Ve girdiklerinde, Petrus, ve Yakup, ve Yuhanna, ve Andreas, Filipus, ve Tomas, Bartolomeos, ve Matta, Alfeos oğlu Yakup, ve Simon Zelotes, ve Yakup'un kardeşi Yahuda'nın oturdukları yukarı odaya çıktılar.
14 Bunların hepsi, kadınlarla, ve İsa'nın annesi Meryem'le, ve onun kardeşleriyle gönül birliğiyle dua ve yalvarışta devam ediyorlardı.
15 § Ve o günlerde Petrus öğrencilerin ortasında ayağa kalkıp, (bir arada bulunan adların sayısı yaklaşık yüz yirmi idi,)
16 Adamlar ve kardeşler, dedi, Kutsal Ruh'un, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davut'un ağzıyla önceden bildirdiği bu Yazı'nın yerine gelmesi gerekti.
17 Çünkü o bizden sayıldı, ve bu hizmetten pay aldı.
18 Şimdi bu adam, fesat ücretiyle bir tarla satın aldı; ve baş aşağı düşüp ortadan çatladı, ve tüm bağırsakları dışarı döküldü.
19 Bu da Yeruşalim'de yaşayan herkesçe bilindi; öyle ki, o tarla kendi dillerinde, Akeldama adını aldı, bu da, Kan tarlası, demektir.
20 Çünkü Mezmurlar kitabında yazılmıştır: Onun konutu ıssız olsun, ve içinde hiçbir adam oturmasın; ve onun gözeticilik görevini başkası alsın.
21 Bu nedenle, Yahya'nın vaftizinden başlayarak Rab İsa'nın, aramızdan yukarı alındığı aynı o güne dek aramızda girip çıktığı tüm süre boyunca bizlerle yoldaşlık eden adamlardan birinin,
22 Onun dirilişine bizlerle birlikte tanıklık etmek üzere atanması gerekir.
23 Ve iki kişiyi, Barsaba denilen ve Yustus adıyla bilinen Yusuf ile Mattias'ı önerdiler.

24 Ve dua edip dediler ki, Ya Rab, sen ki tüm insanların yüreğini bilirsin, bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster de,
25 Kendi yerine gitmek için Yahuda'nın suç işleyerek ondan düşmüş olduğu bu hizmet ve elçilik görevini alsın.
26 Ve kuralarını attılar; ve kura Mattias'a düştü; ve on bir elçiyle sayıldı.

BÖLÜM 2

VE Pentikost günü tam geldiğinde gönül birliğiyle bir arada bulunuyorlardı.
2 Ve ansızın gökten, güçlü bir rüzgâr esiyormuş gibi bir ses geldi, ve oturdukları tüm evi doldurdu.
3 Ve onlara ateşten imiş gibi bölünen diller göründü, ve onların her biri üzerine kondu.
4 Ve hepsi Kutsal Ruh'la doldu, ve konuşmak için Ruh'un kendilerine verdiği gibi, başka dillerle konuşmaya başladılar.
5 Ve gök altındaki her ulustan Yahudiler, dindar adamlar, Yeruşalim'de oturmaktaydı.
6 Şimdi bunun işitilmesi üzerine halk bir araya toplanıp şaşırdılar, çünkü her adam, onların kendi diliyle konuştuğunu duydu.
7 Ve hayret ve şaşkınlık içinde birbirine, Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi? dediler;
8 Ve nasıl biz, her adam, kendi dilimizde, doğduğumuz yerin dilinde, işitiyoruz?
9 Partlar, ve Medler, ve Elamîler, ve Mezopotamya'da, ve Yahudiye'de, ve Kapadokya'da, Pontus'ta, ve Asya'da,
10 Frikya'da, ve Pamfilya'da, Mısır'da, ve Libya'nın Kirine'ye yakın bölgelerinde yaşayanlar, ve Romalı konuklar, Yahudi ve Yahudiliği benimseyenler,
11 Giritliler ve Araplar, kendi dillerimizde onların Allah'ın büyük işlerini konuştuklarını duyuyoruz.
12 Ve hepsi hayret edip kuşkulanarak birbirlerine, Bu da ne olsa gerek? dediler.
13 Başkalarıysa, Bunlar taze şarapla dolmuşlar, diye alay ettiler.
14 § Ama Petrus Onbirler'le birlikte ayağa kalkarak sesini yükseltip onlara şöyle dedi: Ey Yahuda adamları ve Yeruşalim'de yaşayan hepiniz, bu sizlerce bilinsin, ve sözlerime kulak verin.
15 Çünkü bunlar, sandığınız gibi sarhoş değiller, bakın, daha günün üçüncü saatidir.
16 Ama bu, Yoel peygamber aracılığıyla bildirilen olaydır:
17 Ve son günlerde vaki olacak ki, diyor Allah, her etbeden üzerine Ruhum'dan dökeceğim; ve oğullarınızla kızlarınız peygamberlik edecekler, ve genç adamlarınız görümler görecekler, yaşlı adamlarınız da rüyalar görecekler;
18 Ve o günlerde gerek erkek gerek kadın, kullarım üzerine Ruhum'dan dökeceğim; ve peygamberlik edecekler;
19 Ve yukarıda gökte harikalar ve aşağıda yeryüzünde belirtiler göstereceğim: kan, ve ateş, ve duman buğusu;
20 Rab'bin büyük ve görkemli günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay da kana dönüştürülecek;
21 Ve vaki olacak ki, her kim Rab'bin adını çağırırsa, kurtulacaktır.
22 Ey İsrail adamları, bu sözleri dinleyin; bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Allah'ın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle size Allah tarafından belgelenmiş bir adamdır;
23 Allah'ın belirlenmiş amacı ve önbilgisiyle ele verilmiş olarak siz onu aldınız ve şerir ellerle çarmıha çakıp öldürdünüz;
24 Onu Allah ölüm acılarını çözerek diriltti; çünkü onun ona tutsak kalması imkânsızdı.
25 Çünkü Davut onun hakkında diyor ki, Rab'bi her zaman önümde gördüm, çünkü sarsılmayayım diye o benim sağımdadır;
26 Bu nedenle yüreğim coştu, dilim de sevinçli oldu; üstelik, etbedenim umutla sakin olacak;
27 Çünkü sen canımı cehennemde bırak-

mayacaksın, ve Kutsal Olanın'ı çürüklük görmeye koymayacaksın.
28 Yaşam yollarını bana bildirdin; didarınla beni sevinçle dolduracaksın.
29 Adamlar ve kardeşler, size büyük ata Davut'a ilişkin açıkça konuşayım, kendisi öldü ve gömüldü, mezarı da bugüne dek yanımızdadır.
30 O bir peygamber olduğundan, ve etbedene göre kendi bellerinin meyvesinden kendi tahtına oturmak için Mesih'i diriltecceğini Allah'ın kendisine bir antla söz verdiğini bildiğinden;
31 Bunu önceden görerek Mesih'in dirilişine ilişkin söyledi ki, onun canı cehennemde bırakılmadı, etbedeni de çürüme görmedi.
32 Allah bu İsa'yı diriltti, biz hepimiz bunun tanıklarıyız.
33 O, Allah'ın sağ eliyle yüceltilmiş, ve Baba'dan Kutsal Ruh vaadini almış olup sizin şimdi bu gördüğünüzü ve işittiğinizi döktü.
34 Çünkü Davut göklere çıkmadı; ama kendisi şöyle diyor: RAB Rabbim'e dedi ki,
35 Ben senin düşmanlarını ayaklarının basamağı edinceye dek, sağımda otur.
36 Bu nedenle, tüm İsrail evi kesinlikle bilsin ki Allah, sizin çarmıha gerdiğiniz aynı bu İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır.
37 § Şimdi bunu duyduklarında yürekleri iğnelenip Petrus'a ve öbür elçilere, Adamlar ve kardeşler, ne yapalım? dediler.
38 O zaman Petrus onlara, Tövbe edin, dedi, ve her biriniz günahlarınızın bağışlanması için İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun, ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.
39 Çünkü vaat size, ve çocuklarınıza, ve uzakta olanların hepsine, yani Allahımız Rab kaç kişi çağıracaksa.
40 Ve başka birçok sözlerle tanıklık ve öğüt verip, Kendinizi bu eğri kuşaktan kurtarın, dedi.
41 § O zaman onun sözünü can ve dilden kabul edenler vaftiz oldu; ve o gün yaklaşık üç bin can onlara katıldı.
42 Ve elçilerin öğretisinde ve paydaşlığında, ve ekmek kırmakta, ve dualarda sürekli bağlılıkla devam ediyorlardı.
43 Ve her canı bir korku sarmıştı; ve elçilerin aracılığıyla birçok harikalar ve belirtiler yapılıyordu.
44 Ve inananların hepsi bir arada bulunup tüm şeyleri ortaklaşa kullanıyorlardı.
45 Ve mallarını ve mülklerini satıp onları tüm insanlara, her adamın ihtiyacına göre, dağıtıyorlardı.
46 Ve onlar, her gün gönül birliğiyle tapınakta devam ediyor, ve evden eve ekmek kırıyor, sevinçle ve yürek sadeliğiyle yemek yiyor,
47 Allah'ı övüyor, ve tüm halk önünde lütuf buluyorlardı. Rab de her gün kurtulanları kiliseye katıyordu.

BÖLÜM 3

ŞİMDİ Petrus'la Yuhanna dua vakti olan dokuzuncu saatte birlikte tapınağa çıkıyorlardı.
2 Ve annesinin rahminden kötürüm bir adam getiriliyordu, tapınağa girenlerden sadaka dilenmesi için her gün onu tapınağın Güzel diye adlandırılan kapısına koyarlardı;
3 Bu kimse tapınağa girmek üzere olan Petrus'la Yuhanna'yı görüp sadaka istedi.
4 Petrus da Yuhanna'yla ona göz dikip, Bize bak, dedi.
5 O da onlardan bir şey alacağını umarak kendilerine dikkat ediyordu.
6 O zaman Petrus, Bende gümüş ve altın yok, ama bende olanı sana veriyorum, Nasıralı İsa Mesih'in adıyla kalk ve yürü, dedi.
7 Ve onu sağ elinden tutarak ayağa kaldırdı; ve hemen ayaklarıyla ayak bilekleri kuvvet buldu.
8 Ve sıçrayıp ayakta durdu, ve yürüdü, ve yürüyüp sıçrayarak ve Allah'ı överek onlar-

la birlikte tapınağa girdi.
9 Ve tüm halk, onun yürüyüp Allah'ı övdüğünü gördü;
10 Ve onun, tapınağın Güzel kapısında sadaka için oturan kişi olduğunu anladılar; ve ona vaki olandan ötürü hayret ve şaşkınlıkla doldular.
11 Ve şifa bulmuş kötürüm, Petrus'la Yuhanna'ya yapışmışken, tüm halk bir arada, şaşkınlık içinde Süleyman'ın denilen eyvanda onlara koştu.
12 § Ve Petrus bunu görünce halka cevap verdi: Ey İsrail adamları, buna neden şaşıyorsunuz? yahut biz kendi kudretimiz ya da kutsallığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi, bize neden göz dikiyorsunuz?
13 İbrahim'in, ve İshak'ın, ve Yakup'un Allahı, atalarımızın Allahı, Oğlu İsa'yı yüceltmiştir; siz onu ele verdiniz, ve Pilatus onu salıvermeye karar vermişken, onun önünde onu inkâr ettiniz.
14 Ama siz Kutsal ve Adil Olan'ı inkâr ettiniz, ve bir katilin size bağışlanmasını istediniz;
15 Ve hayat Reisi'ni öldürdünüz, Allah onu ölüler arasından diriltti; biz bunun tanıklarıyız.
16 Ve onun adına olan imanla gördüğünüz ve tanıdığınız bu adamı onun adı kuvvetlendirdi; evet, onun aracılığıyla olan iman hepinizin gözü önünde ona bu tam sağlığı verdi.
17 Ve şimdi, ey kardeşler, biliyorum ki, yöneticileriniz gibi siz de bunu bilmeyerek yaptınız.
18 Ama Allah tüm peygamberlerinin ağzından Mesih'in elem çekmesi konusunda önceden bildirdiği şeyleri böylece yerine getirmiştir.
19 § Bu nedenle tövbe edin ve dönün, öyle ki, Rab'bin huzurundan tazelenme vakitleri gelince, günahlarınız silinsin;
20 Ve, size önceden vaaz edilen, İsa Mesih'i gönderecek;
21 Allah'ın dünyanın başlangıcından beri tüm kutsal peygamberleri ağzıyla bildirdiği tüm şeylerin yeniden düzenleneceği zamana dek, gök onu kabul etmek gerektir.
22 Çünkü gerçekten Musa atalara demişti ki, Allahınız olan Rab size, kendi kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak; tüm şeylerde, size her ne söylerse, onu dinleyeceksiniz.
23 Ve vaki olacaktır ki, o peygamberi dinlemeyen her can halk arasından yok edilecektir.
24 Evet, ve Samuel ve ondan sonra gelen peygamberlerin hepsi de, kaç kişi konuşmuşsa, aynı şekilde bu günleri bildirmiştir.
25 Sizler peygamberlerin ve Allah'ın atalarımızla yaptığı antlaşmanın çocuklarısınız; İbrahim'e demişti ki, Ve senin tohumunda yeryüzünün tüm halkları kutsanacaktır.
26 Allah her birinizi fesatlarından döndürmekle kutsamak için, Oğlu İsa'yı yükseltip önce onu size gönderdi.

BÖLÜM 4

VE onlar halka seslenmekteyken kâhinler, ve tapınak komutanı, ve Sadukiler onların üzerine yürüdüler.
2 Çünkü halka öğrettikleri, ve İsa aracılığıyla ölüler arasından dirilmeyi vaaz ettikleri için gücendiler.
3 Ve üzerlerine eller koydular, ve onları ertesi güne dek hapiste tuttular; çünkü artık akşamdı.
4 Ne var ki, sözü işitenlerin birçoğu iman etti; ve adamların sayısı yaklaşık beş bine ulaştı.
5 § Ve ertesi gün vaki oldu ki, onların yöneticileri, ve ihtiyarları, ve yazıcıları,
6 Ve büyük kâhin Annas, ve Kayafa, ve Yuhanna, ve İskender, ve büyük kâhinin aile kuşağından kaç kişi varsa Yeruşalim'de toplandılar.
7 Ve onları orta yere dikerek sordular: Siz bunu hangi kudretle ya da hangi adla yaptınız?

8 O zaman Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara, Ey halkın yöneticileri ve İsrail'in ihtiyarları, dedi,
9 Eğer biz bugün kudretsiz adama yapılan iyilik, onun nasıl iyileştiği konusunda sorguya çekiliyorsak;
10 Hepinizce ve tüm İsrail halkınca bilinsin ki, çarmıha gerdiğiniz, Allah'ın ise ölüler arasından dirilttiği Nasıralı İsa Mesih adıyla, evet onun aracılığıyla, bu adam önünüzde sapasağlam duruyor.
11 Bu o taştır ki, siz yapıcılar tarafından hiçe sayılıp köşenin başı oldu.
12 Ve başka hiç kimsede kurtuluş yoktur; çünkü gök altında, insanlar arasında verilmiş başka hiçbir ad yoktur ki, onunla kurtulmamız gerek.
13 § Şimdi onlar Petrus'la Yuhanna'nın cesaretini görünce, ve bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaştılar; ve onların İsa'yla birlikte bulunmuş olduklarını farkettiler.
14 Ve iyileştirilmiş olan adamın onlarla birlikte durduğunu görünce verilecek cevapları kalmadı.
15 Ama onlara Kurul'dan çıkmalarını emrettikten sonra, aralarında danışmaya koyulup,
16 Bu adamlara ne yapalım? dediler; çünkü onların eliyle göze görünür bir mucize yapıldığı Yeruşalim'de yaşayan herkesçe kesinlikle biliniyor; ve biz bunu inkâr edemeyiz.
17 Ama bunun halk arasında daha çok yayılmaması için onları şiddetle tehdit edelim ki, bundan böyle bu adla hiçbir adama bir söz etmesinler.
18 Ve onları çağırdılar, ve İsa adıyla hiç söz söylememelerini ve öğretimde bulunmamalarını emrettiler.
19 Ama Petrus'la Yuhanna cevap verip onlara dediler ki, Allah'ın gözünde, Allah'ı değil de sizleri dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin.
20 Çünkü biz gördüğümüz ve işittiğimiz şeyleri söylemekten geri duramayız.
21 Böylece onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar, halktan dolayı onları cezalandıracak hiçbir yol bulamadılar; çünkü tüm insanlar olup bitenler için Allah'ı yüceltiyordu.
22 Çünkü bu şifa mucizesinin kendisine uygulandığı adamın yaşı kırkı geçmişti.
23 § Ve serbest bırakılınca, arkadaşlarının yanına gittiler, ve başkâhinlerle ihtiyarların kendilerine tüm söylediklerini bildirdiler.
24 Ve onlar bunu duyunca hep birlikte seslerini Allah'a yükseltip dediler ki, Ya Rab, göğü, ve yeri, ve denizi, ve onların içindekilerin tümünü yaratan Allah sensin;
25 Sen kulun Davut'un ağzıyla dedin ki, Niçin milletler hiddetlendi, ve halk boş şeyler düşündü?
26 Yeryüzünün kralları hazır durdu, ve yöneticiler, Rab'be ve onun Mesihi'ne karşı bir araya toplandı.
27 Çünkü gerçekten Hirodes de, Pontius Pilatus da, Centiller ve İsrail halkıyla birlikte senin meshettiğin kutsal çocuğun İsa'ya karşı,
28 Senin elin ve senin isteğin önceden her neyi kararlaştırdıysa uygulamak için bir araya geldiler.
29 Ve şimdi, ya Rab, onların tehditlerine bak; ve kullarına, senin sözünü tam bir yüreklilikle söylemeleri için yardım sağla;
30 Şifa vermek için elini uzatmakla; ve kutsal çocuğun İsa'nın adıyla belirtiler ve harikalar yapılsın.
31 § Ve onlar dua edince toplandıkları yer sarsıldı; ve hepsi Kutsal Ruh'la doldular, ve Allah'ın sözünü yüreklilikle söylediler.
32 Ve iman eden kalabalığın yüreği ve canı birdi; ve içlerinden hiçbiri sahip olduğu bir şey için, bu benimdir, demiyordu; ama tüm şeyleri ortaklaşa kullanıyorlardı.
33 Ve elçiler büyük kudretle Rab İsa'nın dirilmesine ilişkin tanıklık ediyorlardı; ve hepsinin üzerinde büyük inayet vardı.
34 Ve aralarında yoksul olan yoktu; çünkü

tarlaları ya da evleri olanlar bunları satıyor, ve sattıklarının bedelini getirip
35 Elçilerin ayakları dibine bırakıyorlardı; bu da her adama ihtiyacına göre dağıtılıyordu.
36 Ve elçiler tarafından Barnabas (bu da, çevrildiğinde, Teselli oğlu, demektir) diye adlandırılan, Levili ve Kıbrıslı olan Yoses,
37 Sahip olduğu bir tarlayı sattı, ve parasını getirip elçilerin ayakları dibine koydu.

BÖLÜM 5

AMA Hananya adında bir adam, karısı Safira ile bir mülk sattı,
2 Ve karısının haberi olarak satış karşılığının bir kısmını kendine sakladı, ve bir kısmını getirip elçilerin ayakları dibine koydu.
3 Ama Petrus, Hananya, dedi, Şeytan niçin senin yüreğini böyle doldurdu da Kutsal Ruh'a yalan söyleyip tarlanın parasının bir kısmını kendine sakladın?
4 Kaldığı zaman sana ait değil miydi? satıldıktan sonra yine kendi yetkin altında değil miydi? niçin bu şeyi yüreğine koydun? sen insanlara değil, ama Allah'a yalan söyledin.
5 Ve Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp ruhu verdi; ve bu şeyleri duyanların hepsini büyük bir korku sardı.
6 Ve genç adamlar kalkıp onu kefenlediler, ve dışarı götürüp gömdüler.
7 Ve aradan yaklaşık üç saat geçince karısı, olanlardan habersiz içeri girdi.
8 Ve Petrus ona cevap verdi: Söyle bana, tarlayı o kadara mı sattınız? O da, Evet, o kadara, dedi.
9 O zaman Petrus ona, Nasıl oldu da Rab'bin Ruhu'nu denemek için sözbirliği ettiniz? dedi; işte, kocanı gömenlerin ayakları kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar.
10 O zaman kadın o anda onun ayakları dibine yıkılıp ruhu verdi; ve genç adamlar içeri girip onu ölmüş buldular, ve onu dışarı taşıyarak onu kocasının yanına gömdüler.
11 Ve tüm kiliseyi ve bu şeyleri duyanların hepsini büyük bir korku sardı.
12 § Ve elçiler eliyle, halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu; (ve onların hepsi gönül birliğiyle Süleyman'ın Eyvanı'nda bulunuyordu.
13 Ve öbürlerinden hiçbir adam onlara katılmaya cesaret etmiyordu; ama halk onları ulu tutuyordu.
14 Ve iman eden daha birçok erkekler ve kadınlar Rab'be katılıyordu.)
15 Öyle ki, Petrus geçerken hiç olmazsa gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye, hasta olanları caddelere çıkartıp döşekler ve şilteler üzerine yatırıyorlardı.
16 Çevrede olan kentlerden de bir kalabalık Yeruşalim'e geliyor, hastaları ve kirli ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı; ve bunların her biri şifa buldu.
17 § O zaman büyük kâhin ve beraberindekilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, kalkıp öfkeyle doldular,
18 Ve elçilerin üzerine ellerini koyup onları umumi hapishaneye attılar.
19 Ama geceleyin Rab'bin meleği hapishanenin kapılarını açtı, ve onları dışarı çıkartıp,
20 Gidin, tapınakta durun ve bu yaşamın tüm sözlerini halka söyleyin, dedi.
21 Ve onlar bunu işitince, gün doğarken tapınağa girip öğretiyorlardı. Ama büyük kâhin ve beraberindekiler gelip Kurul'u ve İsrail çocuklarının tüm senatosunu toplantıya çağırdılar, ve onları getirtmek için hapishaneye gönderdiler.
22 Ama görevliler varıp onları hapishanede bulmayınca, geri döndüler, ve haber verip
23 Dediler ki, Hapishaneyi kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk; ama açtığımız zaman içerde hiçbir adamı bulmadık.
24 Şimdi büyük kâhin ve tapınak komutanı ve başkâhinler bu sözleri duyunca, bu ne

olacak? diye onlardan dolayı şüphede kaldılar.
25 O zaman birisi gelip kendilerine, İşte, hapishaneye koyduğunuz adamlar tapınakta durmuş halka öğretiyorlar, diye haber verdi.
26 O zaman komutan, görevlilerle birlikte gidip zor kullanmadan onları getirdi, çünkü halkın kendilerini taşa tutabileceğinden korkuyorlardı.
27 Ve onları getirince, onları Kurul'un önüne çıkarttılar; ve büyük kâhin onlara sorup
28 Dedi ki, Bu adla öğretmeyin diye size kesin emir vermedik mi? ve, işte, öğretinizle Yeruşalim'i doldurdunuz, ve bu adamın kanını üzerimize getirmek niyetindesiniz.
29 § O zaman Petrus ve öbür elçiler cevap verip dediler ki, İnsanlardan çok, Allah'a itaat etmemiz gerektir.
30 Atalarımızın Allahı, sizin öldürdüğünüz ve ağaca astığınız İsa'yı diriltti.
31 İsrail'e tövbe ve günahların bağışlanmasını vermek için Allah onu kendi sağ eliyle Reis ve Kurtarıcı olarak yükseltti.
32 Ve biz bu şeylere onun tanıklarıyız; Allah'ın kendisine itaat edenlere verdiği Kutsal Ruh da tanıktır.
33 § Onlar bunu işitince küplere bindiler, ve onları öldürmek için danışmaya koyuldular.
34 O zaman tüm halkın saydığı bir yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Kurul'da ayağa kalktı, ve elçileri biraz dışarı çıkarsınlar diye emretti;
35 Ve onlara dedi ki, Ey İsrail adamları, bu adamlar hakkında yapmak üzere amaçladığınızı iyi düşünün,
36 Çünkü bu günlerden önce Tevdas, kendisini çok önemli birisi olarak göstererek ayaklandı; dört yüz kadar kişi ona katıldı; kendisi öldürüldü; ve hepsi, onun buyruğuna uyan kaç kişi olduysa, dağılıp yok oldu.
37 Bu adamdan sonra, vergilendirme günlerinde Celileli Yahuda ayaklandı, ve bir sürü insanı peşine taktı; o da mahvoldu, ve hepsi, yani ona itaat eden kaç kişi olduysa, dağıldı.
38 Ve şimdi size derim ki, Bu adamlardan geri durun, ve onları bırakın; çünkü bu niyet veya bu iş insanlardansa bozulacaktır;
39 Ama Allah'tansa, onu bozamazsınız; sakının ki, Allah'a karşı savaşır durumda bulunmayasınız.
40 Ve ona kandılar; ve elçileri çağırıp onları dövdükten sonra, İsa adıyla konuşmamalarını emredip onları salıverdiler.
41 § Ve onlar, onun adı için hakaret görmeye layık sayıldıklarından sevinç duyarak Kurul'un önünden ayrıldılar.
42 Ve her gün tapınakta ve her evde öğretmekten ve İsa Mesih'i vaaz etmekten geri kalmadılar.

BÖLÜM 6

VE öğrencilerin sayıca çoğaldığı o günlerde, Hellenistler'den İbraniler'e karşı mırıldanma oldu, çünkü günlük hizmette onların dullarına önem verilmiyordu.
2 O zaman Onikiler, öğrenci topluluğunu yanlarına çağırıp, Allah'ın sözünü bırakıp sofralara hizmet etmemiz doğru değildir, dediler.
3 Bu nedenle, ey kardeşler, aranızdan Kutsal Ruh'la ve bilgelikle dolu, haklarında iyi tanıklık edilen yedi kişi arayın, onları bu iş için görevlendirelim.
4 Biz ise kendimizi duaya ve sözün hizmetine vereceğiz.
5 § Ve bu söz tüm topluluğu hoşnut etti; ve imanla ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan İstefan'ı, ve Filipus'u, ve Prohoros'u, ve Nikanor'u, ve Timon'u, ve Parmenas'ı, ve Yahudiliğe dönme Antakyalı Nikolas'ı seçtiler;
6 Bunları elçilerin önüne çıkardılar; ve dua ettikten sonra onların üzerine ellerini koydular.
7 Ve Allah'ın sözü büyüyor, ve Yeruşa-

lim'de öğrencilerin sayısı arttıkça artıyordu; kâhinlerden oluşan büyük bir topluluk da imana itaat ediyordu.
8 Ve imanla ve kudretle dolu olan İstefan, halk arasında büyük harikalar ve mucizeler yapıyordu.
9 § O zaman Libertinler havrası denen havradan, ve Kireneliler'den, ve İskenderiyeliler'den, ve Kilikya ve Asya'dan olanlardan bazı kişiler kalkıp İstefan'la tartışıyorlardı.
10 Ve aracılığıyla konuştuğu bilgeliğe ve ruha karşı koyamadılar.
11 O zaman bazı kişileri el altında ayarttılar, bunlar, Bu adamın Musa'ya karşı, ve Allah'a karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk, dediler.
12 Ve halkı, ve ihtiyarları, ve yazıcıları kışkırttılar, ve onun üzerine yürüdüler, ve onu yakaladılar, ve onu Kurul'a götürdüler,
13 Ve yalancı tanıklar koydular, bunlar, Bu adam durmadan bu kutsal yere ve yasaya karşı sövücü sözler konuşuyor, dediler.
14 Çünkü, bu Nasıralı İsa bu yeri yıkacak, ve Musa'nın bize verdiği töreleri değiştirecek, dediğini duyduk.
15 Ve Kurul'da oturanların hepsi onun üzerine gözlerini dikerek, yüzünü bir melek yüzü gibi gördüler.

BÖLÜM 7

O ZAMAN büyük kâhin, Bu şeyler böyle midir? dedi.
2 Ve o dedi ki, Adamlar, kardeşler, ve babalar, dinleyin; Babamız İbrahim daha Mezopotamya'dayken, Haran'da yaşamadan önce, yüceliğin Allahı kendisine göründü,
3 Ve ona, Ülkenden ve hısım akrabandan ayrıl, dedi, ve sana göstereceğim ülkeye gel.
4 O zaman Kildaniler'in ülkesinden çıkıp Haran'da oturdu; ve babasının ölümünden sonra da o onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi.
5 Ve onun içinde ona miras olarak ayak basacak yer bile vermedi; ama İbrahim'in o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, o onu mülk olarak kendisine ve kendisinden sonra tohumuna vereceğini vaat etti.
6 Ve Allah şu şekilde konuştu, yani, Onun tohumu yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak; ve onları köle edip onlara dört yüz yıl cefa edecekler.
7 Ve kölelik edecekleri ulusu ben yargılayacağım, dedi Allah, ve bundan sonra oradan çıkacak ve bu yerde bana kulluk edecekler.
8 Ve ona sünnet antlaşmasını verdi; ve böylelikle İbrahim İshak'ı tevlit etti, ve onu sekizinci günde sünnet etti; ve İshak Yakup'u, Yakup da on iki büyük ataları tevlit etti.
9 Ve büyük atalar kıskançlıkla harekete getirilerek Yusuf'u Mısır'a sattılar; ama Allah onunla birlikteydi,
10 Ve onu tüm sıkıntılarından azat etti, ve ona Mısır Kralı Firavun'un gözü önünde lütuf ve bilgelik verdi; o da onu Mısır ve tüm evi üzerine yönetici olarak atadı.
11 Şimdi tüm Mısır ve Kenan ülkesi üzerine kıtlık ve büyük sıkıntı geldi; ve ataları-mız yiyecek bulmuyorlardı.
12 Ama Yakup Mısır'da tahıl bulunduğunu duyunca, ilkin atalarımızı gönderdi.
13 Ve ikinci seferde Yusuf kardeşlerine bildirildi; ve Yusuf'un soyu Firavun'a belli oldu.
14 O zaman Yusuf gönderip babası Yakup'u yanına çağırdı, tüm akrabalarını da, yetmiş beş can.
15 Böylece Yakup Mısır'a indi, ve kendisi ve atalarımız öldüler,
16 Ve Şekem'e götürülerek İbrahim'in Şekem'in babası olan Hamor oğullarından bir miktar para karşılığında satın almış olduğu mezara konuldular.
17 Ama Allah'ın İbrahim'e yemin ettiği vaadin vakti yaklaştığında Mısır'da halk artıp çoğalmıştı,
18 O vakte kadar ki, Yusuf'u tanımayan

başka bir kral kalktı.
19 Bu adam, halkımıza karşı kurnazca davrandı, ve yaşamasınlar diye çocuklarını dışarı atmaları için atalarımıza kötülük etti.
20 Musa o zamanda doğdu, ve son derece güzeldi, ve üç ay babasının evinde beslendi;
21 Ve dışarı atıldığı zaman, onu Firavun'un kızı alıp kendisine oğul olmak için besledi.
22 Ve Musa Mısırlılar'ın her bilgeliğinde eğitildi, ve sözlerde ve işlerde güçlüydü.
23 Ve kırk yaşını doldurunca, kardeşleri olan İsrail çocuklarını ziyaret etmek yüreğine geldi.
24 Ve onlardan birine haksızlık edildiğini görünce onu savundu, ve ezilenin öcünü aldı, ve Mısırlı'yı vurdu.
25 Çünkü Allah'ın onları onun eliyle kurtaracağını kardeşleri anlarlar sanıyordu; ama anlamadılar.
26 Ve ertesi gün onlar çekişirken onlara göründü, ve onları barıştırmak isteyip, Efendiler, dedi, siz kardeşsiniz; niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?
27 Ama komşusuna haksızlık eden kişi onu bir yana itip, Seni başımıza kim yönetici ve yargıç yaptı? dedi;
28 Dün Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?
29 O zaman Musa bu söz üzerine kaçtı ve Midyan ülkesinde, gurbette yaşadı, orada iki oğul tevlit etti.
30 Ve kırk yıl geçtikten sonra ona Sina dağı çölünde bir çalıda, ateşin alevinde Rab'bin bir meleği göründü.
31 Musa bunu görünce, görünüşe şaştı; ve bakmak için yaklaştığında, Rab'bin sesi ona gelip
32 Dedi ki, Ben atalarının Allahı'yım, İbrahim'in Allahı, İshak'ın Allahı ve Yakup'un Allahı. O zaman Musa'yı titreme alıp bakmaya cesaret edemedi.
33 O zaman Rab ona, Ayaklarından ayakkabılarını çıkar, dedi; çünkü durduğun yer kutsal topraktır.
34 Ben gördüm, Mısır'da olan halkımın sıkıntısını gördüm, ve iniltilerini işittim, ve onları azat etmeye indim. Ve şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.
35 Seni kim yönetici ve yargıç yaptı? diye reddettikleri bu Musa'yı Allah, çalıda kendisine görünen meleğin eliyle yönetici ve azat edici olarak gönderdi.
36 O, Mısır ülkesinde, ve Kızıldeniz'de ve kırk yıl boyunca çölde harikalar ve belirtiler gösterdikten sonra onları çıkardı.
37 § İsrail çocuklarına, Allahınız Rab size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak; onu dinleyeceksiniz, diyen Musa odur.
38 Çöldeki kilisede ve Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur; bize vermek üzere kendisi diri sözler aldı;
39 Atalarımız ona boyun eğmek istemediler, ama onu reddettiler, ve yüreklerinde Mısır'a geri döndüler,
40 Harun'a, Bize öncülük edecek ilahlar yap, çünkü bizi Mısır ülkesinden çıkaran o Musa'ya ne olduğunu bilmiyoruz, dediler.
41 Ve o günlerde bir buzağı yaptılar, ve puta kurban sunup ellerinin işleriyle sevindiler.
42 O zaman Allah döndü, ve onları gök ordusuna tapınmaya teslim etti; peygamberler kitabında yazılmış olduğu gibi: Ey İsrail evi, çölde kırk yıl boyunca bana boğazlanmış hayvanlar ve kurbanlar mı sundunuz?
43 Evet, siz Molok'un çadırını ve ilahınız Remfan'ın yıldızını, tapınmak için yaptığınız benzetileri taşıdınız; ve ben sizi kaldırıp Babil'in ötesine götüreceğim.
44 Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı, onun Musa'ya konuşup gördüğü örneğe göre yapsın diye emrettiği gibi.
45 Sonra gelen atalarımız da bunu İsa ile birlikte Centiller'in mülküne getirdiler, Allah bunları Davut'un günlerine dek atalarımı-

zın önünden kovdu;
46 O, Allah'ın önünde lütuf buldu, ve Yakup'un Allahı için bir mesken bulmak istedi.
47 Ama Süleyman ona bir ev yaptı.
48 Ne var ki, Yüceler Yücesi, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz; peygamberin dediği gibi:
49 Gök benim tahtım, ve yeryüzü ayaklarımın basamağıdır; bana ne ev yapacaksınız? diyor Rab; ya da rahatım yeri nedir?
50 Bütün bu şeyleri benim elim yapmadı mı?
51 § Ey boyunları sert ve yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar, siz her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz; ataları-nız ettiği gibi siz de ediyorsunuz.
52 Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler; sizler de şimdi onun hainleri ve katilleri oldunuz;
53 Melekler aracılığıyla tertip edilen yasayı aldınız, ve onu tutmadınız.
54 § Bu şeyleri işitince yürekleri kızgınlıkla doldu, ve üzerine dişlerini gıcırdattılar.
55 Ama o, Kutsal Ruh'la dolu olup gözlerini göğe dikti, ve Allah'ın yüceliğini, ve Allah'ın sağında ayakta duran İsa'yı gördü,
56 Ve, İşte, dedi, göklerin açıldığını, ve İnsanoğlu'nun Allah'ın sağında ayakta durmakta olduğunu görüyorum.
57 O zaman onlar yüksek sesle bağırarak kulaklarını tıkadılar, ve hep birlikte ona saldırdılar,
58 Ve onu kentten dışarı atıp onu taşa tuttular; ve tanıklar giysilerini Saul adlı bir genç adamın ayakları dibine koydular.
59 Ve İstefan'ı taşa tuttuklarında, Ya Rab İsa, ruhumu al, diyerek Allah'a yalvardı.
60 Ve diz çöküp yüksek sesle bağırdı: Ya Rab, bu günahı onlara yükleme. Ve bunu söyleyince uyudu.

BÖLÜM 8

SAUL da onun öldürülmesini onaylamıştı. Ve o vakitte Yeruşalim'deki kiliseye karşı büyük baskı oldu; ve elçiler dışında hepsi Yahudiye ve Samiriye bölgelerine dağıldılar.
2 Ve dindar adamlar İstefan'ı gömdüler, ve onun için büyük yas tuttular.
3 Saul ise kiliseyi altüst ediyor, evden eve gidip erkekleri ve kadınları sürükleyerek götürüyor, onları hapse atıyordu.
4 Böylece dağılanlar her yere gidip sözü vaaz ediyorlardı.
5 O zaman Filipus Samiriye kentine inip onlara Mesih'i vaaz etti.
6 Ve halk, işitip yaptığı mucizeleri görerek, Filipus'un söylediklerine gönül birliğiyle kulak verdiler.
7 Çünkü kirli ruhlar, onlara tutulmuş birçoklarının içinden yüksek sesle haykırarak çıktı; ve birçok inmeli ve kötürüm iyileştirildi.
8 Ve o kentte büyük bir sevinç oldu.
9 Ama bir süreden beri kentte büyücülük yapan, kendisinin büyük biri olduğunu söyleyerek Samiriye halkını şaşkına çeviren Simon adlı bir adam vardı;
10 Küçüğünden büyüğüne varıncaya dek hepsi onu dikkatle dinler, Bu adam Allah'ın büyük kudretidir, derlerdi.
11 Ve onu dikkatle dinlerlerdi, çünkü uzun zamandan beri onları büyücülüklerle şaşkına çevirmişti.
12 Ama Allah'ın Krallığı ve İsa Mesih adıyla ilgili olan şeyleri vaaz eden Filipus'a inandıkları zaman, hem erkekler hem kadınlar vaftiz oldular.
13 O zaman Simon'un kendisi de inandı; ve vaftiz olduktan sonra daima Filipus'un yanında kalıp yapılan mucizeleri ve belirtileri görür, hayran olurdu.
14 Şimdi Yeruşalim'deki elçiler, Samiriyenin Allah'ın sözünü kabul ettiğini duyunca, Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler;
15 Bunlar da inip Kutsal Ruh'u alsınlar diye onlar için dua ettiler;
16 (Çünkü o daha hiçbirinin üzerine düşmemişti; onlar yalnızca Rab İsa'nın adına

vaftiz olmuşlardı.)
17 O zaman onların üzerine ellerini koydular, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.
18 Ve Elçiler'in elleri konulmakta Kutsal Ruh'un verildiğini görünce Simon onlara para teklif etti,
19 Bana da bu kudreti verin ki, her kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruh'u alsın, dedi.
20 Ama Petrus ona, Paran seninle birlikte mahvolsun, dedi, çünkü Allah'ın armağanını parayla satın alabileceğini sandın.
21 Senin bu işte bir hissen, bir payın yok; çünkü yüreğin Allah'ın gözü önünde doğru değildir.
22 Bu nedenle bu şerrinden tövbe et, ve Allah'a yalvar, belki yüreğinin düşüncesi sana bağışlanır.
23 Çünkü seni öd acılığında ve fesat bağlarında görüyorum.
24 O zaman Simon cevap verip, Benim için Rab'be yalvarın da söylediğiniz şeylerin hiçbiri başıma gelmesin, dedi.
25 Onlar da, tanıklık edip Rab'bin sözünü vaaz ettikten sonra, Yeruşalim'e döndüler, ve Samiriyeliler'in birçok köyünde İncil'i vaaz ettiler.
26 Ve Rab'bin meleği Filipus'a seslenerek, Kalk, dedi, güneye doğru, Yeruşalim'den Gaza'ya inen yola git; orası çöldür.
27 O da kalkıp gitti; ve, işte, Etiyopyalılar'ın Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden biri, onun tüm hazinelerinden sorumlu olan Etiyopyalı bir adam, bir hadım, Yeruşalim'e tapınmaya gelmişti,
28 Geri gitmekte ve arabasında oturup İşaya peygamberi okumaktaydı.
29 O zaman Ruh Filipus'a, Yaklaş, ve bu arabaya katıl, dedi.
30 Filipus da oraya koşup yanına geldi, ve İşaya peygamberi okumakta olduğunu işitip, Okuduğunu anlıyor musun? dedi.
31 O da, Bir adam bana yol göstermezse, nasıl anlayabilirim? dedi. Ve Filipus'a yalvardı ki, binip kendisiyle birlikte otursun.
32 Yazılar'dan okuduğu bölümü şuydu: Koyun gibi boğazlanmaya götürüldü; kırkıcının önünde kuzu nasıl suskunsa, o da öylece ağzını açmadı;
33 Alçaltıldığında hükmü kaldırıldı; ve onun soyunu kim açıklayacak? çünkü hayatı yeryüzünden kaldırıldı.
34 Hadım da Filipus'a cevap verip, Sana yalvarırım, dedi, Peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, yoksa başka bir adamdan mı?
35 O zaman Filipus ağzını açıp aynı Yazı'dan başlayarak ona İsa'yı vaaz etti.
36 Ve yolda giderlerken bir suya vardılar; ve hadım, Bak, burada su var, dedi, vaftiz olmama ne engel var?
37 Ve Filipus, Eğer tüm yüreğinle iman edersen, olabilirsin, dedi. O da cevap verip, İsa Mesih'in Allah'ın Oğlu olduğuna iman ediyorum, dedi.
38 Ve arabanın durmasını emretti; ve Filipus'la hadım, ikisi suya indiler; ve onu vaftiz etti.
39 Ve sudan çıktıkları zaman Rab'bin Ruhu Filipus'u alıp götürdü, ve hadım artık onu görmedi; ve sevinç içinde yoluna devam etti.
40 Filipus ise Azotus'ta bulundu; ve geçerken Sezariye'ye gelinceye dek tüm kentlerde vaaz etti.

BÖLÜM 9

VE Saul Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyarak büyük kâhine gitti,
2 Ve bu yoldan olan kadın erkek, her kimi bulursa onları tutuklayıp Yeruşalim'e getirsin diye Damaskus'a, havralara ondan mektuplar istedi.
3 Ve yolda giderken Damaskus'a yaklaştı; ve ansızın gökten parlayan bir ışık onun çevresini sardı,
4 Ve yere düşüp bir sesin kendisine, Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun? dediğini işitti.

5 O da, Ya Rab, sen kimsin? dedi. Ve Rab, Ben senin zulmettiğin İsa'yım, dedi; üvendireye karşı tepmek sana güçtür.
6 O da titreyip hayret ederek, Ya Rab, ne yapmamı istiyorsun? dedi. Ve Rab ona, Ayağa kalk ve kente gir, dedi, ve ne yapman gerektiği sana bildirilecektir.
7 Ve onunla birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutulup durdular, sesi duyuyor, ama hiçbir adamı görmüyorlardı.
8 Ve Saul yerden kalktı; ve gözleri açılmışken hiçbir adamı görmüyordu; ve elinden tutup onu Damaskus'a getirdiler.
9 Ve üç gün gözleri görmeyip ne yedi, ne de içti.
10 § Ve Damaskus'ta Hananya adlı bir öğrenci vardı, ve Rab bir görümde ona, Hananya, dedi. O da, İşte, buradayım, ya Rab, dedi.
11 Ve Rab ona, Kalk, dedi, ve Doğru denilen sokağa git, ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini ara; çünkü işte, o dua ediyor,
12 Ve görümünde Hananya adlı bir adamın içeri geldiğini ve gözleri görmesi için elini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür.
13 O zaman Hananya cevap verdi: Ya Rab, bu adam hakkında Yeruşalim'de senin kutsallarına ne kadar kötülük yaptığını birçoklardan duydum;
14 Burada da senin adını çağıran herkesi tutuklamak için başkâhinlerden yetki almıştır.
15 Ama Rab ona, Git, dedi, çünkü o benim adımı Centiller, ve krallar, ve İsrail çocukları önüne götürmek üzere benim için seçilmiş bir kaptır;
16 Çünkü benim adım uğruna ne kadar büyük şeyler çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim.
17 Ve Hananya gidip o eve girdi, ve onun üzerine ellerini koyarak, Saul kardeş, dedi, sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni gönderdi.
18 Ve o anda gözlerinden sanki pullar düştü; ve hemen görür oldu, ve ayağa kalkıp vaftiz oldu.
19 Ve yemek yedikten sonra kuvvetlendi. O zaman Saul, birkaç gün Damaskus'taki öğrencilerle birlikte kaldı.
20 Ve havralarda hemen Mesih'i, Allah'ın Oğlu'dur diye, vaaz etti.
21 Ama onu işitenlerin hepsi şaşkına döndü; Ve, Yeruşalim'de bu adı çağıranları kırıp geçiren bu değil mi? buraya da, onları tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi? diyorlardı.
22 Ama Saul günden güne güçleniyor, ve Mesih budur diye kanıtlar göstererek Damaskus'ta yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu.
23 § Ve nice günler geçtikten sonra; Yahudiler, onu öldürmek için bir düzen kurdular;
24 Ama onların düzeni Saul'a belirgin oldu. Ve onu öldürmek için gece gündüz kapıları gözlüyorlardı.
25 O zaman öğrenciler geceleyin onu aldılar, ve kendisini bir sepet içinde duvardan aşağı indirdiler.
26 Saul da Yeruşalim'e varınca, öğrencilere katılmaya çalıştı; ama hepsi ondan korkuyor, ve onun öğrenci olduğuna inanmıyorlardı.
27 Ama Barnabas onu aldı, ve onu elçilere götürüp onlara Saul'un yolda Rab'bi nasıl gördüğünü, onun da ona konuştuğunu ve Damaskus'ta İsa'nın adıyla nasıl korkusuzca vaaz ettiğini anlattı.
28 Ve Yeruşalim'de onlarla birlikte girip çıkıyordu.
29 Ve Rab İsa'nın adıyla cesaretle konuşup Hellenistler'le tartışıyordu; ama onlar onu öldürmeye çalışıyorlardı.
30 Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan Tarsus'a gönderdiler.
31 O zaman tüm Yahudiye ve Celile ve Samiriye'de kiliseler esenliğe kavuşup ge-

liştiler; ve Rab korkusu içinde ve Kutsal Ruh'un tesellisinde yürüyüp çoğaldılar.
32 § Ve vaki oldu ki, Petrus her tarafı dolaşırken Lidda'da yaşayan kutsallara da indi.
33 Ve orada, inmeli olup sekiz yıldan beri döşekte yatan Eneas adlı bir adamı buldu.
34 Ve Petrus ona, Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor, dedi; kalk, yatağını topla. O da hemen kalktı.
35 Ve Lidda ve Şaron'da yaşayanların hepsi onu görüp Rab'be döndüler.
36 § Şimdi Yafa'da Tabita adlı bir öğrenci vardı, bu adın çevirisi Dorkas'tır; bu kadın işlediği iyi işlerle ve fakirlere yardımla doluydu.
37 Ve vaki oldu ki, o günlerde hastalanıp öldü; onu yıkadıktan sonra üst katta bir odaya koydular.
38 Ve Lidda Yafa'ya yakın olduğundan, ve öğrenciler Petrus'un orada bulunduğunu duyduklarından, ona iki kişi gönderdiler, gecikmeden yanlarına gelmesini rica ettiler.
39 O zaman Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Vardığında onu üst kattaki odaya çıkardılar; ve tüm dul kadınlar yanında durup, Dorkas'ın kendileriyle birlikteyken diktiği gömleklerle üstlükleri göstererek ağlıyorlardı.
40 Ama Petrus onların hepsini dışarıya çıkardı, ve diz çöküp dua etti; ve cesede doğru dönerek, Tabita, kalk, dedi. O da gözlerini açtı; ve Petrus'u görünce kalkıp oturdu.
41 O da ona elini verdi, ve kendisini kaldırdı, ve kutsallarla dul kadınları çağırıp onu diri olarak önlerine koydu.
42 Ve bu olayın haberi tüm Yafa'ya yayıldı; ve birçok kişi Rab'be iman etti.
43 Ve vaki oldu ki, o çok günler Yafa'da, Simon adında bir dericinin yanında kaldı.

BÖLÜM 10

SEZARİYE'DE Kornelyus adında bir adam vardı, İtalyan taburu denilen taburdan yüzbaşıydı,
2 Dindar, ve tüm eviyle birlikte Allah'tan korkan bir adamdı, halka bol bağışta bulunur, ve Allah'a her zaman dua ederdi.
3 Günün dokuzuncu saati sularında, bir görümde Allah'ın bir meleğinin kendisine, Ey Kornelyus, diyerek yanına girdiğini açıkça gördü.
4 Ve ona gözlerini dikince, korktu, ve, Ne var ya Rab? dedi. O da ona, Duaların ve sadakaların anılma için Allah'ın önüne ulaştı, dedi.
5 Ve şimdi Yafa'ya adamlar gönder, ve öbür adı Petrus olan Simon adlı birini çağır;
6 O, evi deniz kıyısında bulunan Simon adlı bir dericinin yanında kalıyor; ne yapman gerektiğini sana söyleyecek.
7 Ve kendisine konuşan melek gidince, Kornelyus uşaklarından ikisini ve her zaman yanında duranlardan dindar bir askeri çağırdı;
8 Ve kendilerine tüm bu şeyleri anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi.
9 § Ertesi gün onlar yolda gidip kente yaklaşırken, altıncı saat sularında Petrus dua etmek için dama çıktı.
10 Ve pek acıkıp yemek istedi; ve yemek hazırlanırken üstüne dalınç geldi,
11 Ve göğün açıldığını ve büyük bir çarşafa benzer bir kabın dört köşesinden bağlı olarak yeryüzüne, kendine doğru indirildiğini gördü;
12 İçinde yeryüzünün her türlü dört ayaklı hayvanları, ve yabanıl hayvanlar, ve sürüngenler, ve hava kuşları vardı.
13 Ve ona bir ses geldi: Kalk, Petrus; kes, ve ye.
14 Ama Petrus, Olmaz, ya Rab, dedi; çünkü ben hiçbir zaman sıradan ya da kirli bir şey yemedim.
15 Ve ses tekrar ikinci kez ona konuştu:

Allah'ın temiz kıldığı şeylere sen sıradan deme.
16 Bu, üç kez yapıldı; ve kap yine göğe alındı.
17 Şimdi Petrus gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünüp taşınırken, işte, Kornelyus tarafından gönderilen adamlar Simon'un evini soruşturarak kapının önünde durdular,
18 Ve seslenerek, Petrus adıyla bilinen Simon burada mı kalıyor? diye sordular.
19 § Petrus görümü düşünürken Ruh ona, Bak, üç kişi seni arıyor, dedi.
20 Bunun için kalk, ve aşağı in, ve hiç çekinmeden onlarla git; çünkü onları ben gönderdim.
21 O zaman Petrus, Kornelyus tarafından kendine gönderilen adamların yanına inip, İşte aradığınız kişi benim, gelişinizin sebebi ne? dedi.
22 Onlar da, Adil bir adam olan, Allah'tan korkan, tüm Yahudi ulusunca hakkında iyi konuşulan yüzbaşı Kornelyus, seni evine çağırıp senden sözleri duyması için, Allah tarafından kutsal bir meleğin aracılığıyla uyarıldı, dediler.
23 O zaman onları içeri çağırdı, ve onları konuk etti. Ve ertesi gün Petrus onlarla birlikte yola çıktı, Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona katıldı.
24 Ve ertesi gün Sezariye'ye girdiler. Kornelyus da akraba ve yakın dostlarını çağırmış onları bekliyordu.
25 Ve Petrus içeriye girerken onu Kornelyus karşıladı, ve ayaklarına düşüp ona tapındı.
26 Ama Petrus onu ayağa kaldırıp, Kalk, ben de insanım, dedi.
27 Ve onunla konuşarak içeri girdi, ve birçok kişinin toplanmış olduğunu gördü.
28 Ve onlara dedi ki, Siz bilirsiniz ki, Yahudi olan bir adamın başka bir ulustan biriyle ilişkide bulunması ya da yanına gelmesi yasal bir şey değildir; oysa Allah bana, hiçbir adama sıradan ya da kirli dememem gerektiğini göstermiştir.
29 Bu nedenle çağrıldığım zaman hiç direnmeden size geldim; bunun için soruyorum, beni ne amaçla çağırttınız?
30 Kornelyus da, Dört gün önce bu saate kadar oruçluydum, dedi; ve dokuzuncu saatte evimde dua ediyordum, ve, işte, önümde parlak giysili bir adam durup,
31 Kornelyus, dedi, duan duyuldu ve sadakaların Allah'ın gözü önünde anıldı.
32 Bunun için Yafa'ya gönder, ve öbür adı Petrus olan Simon'u buraya çağır; kendisi deniz kıyısında derici Simon'un evinde kalıyor; o gelince sana konuşacaktır.
33 Bunun üzerine hemen sana gönderdim; sen de geldiğine iyi ettin. Şimdi hepimiz burada, Allah tarafından sana buyurulan tüm şeyleri dinlemek üzere Allah'ın önünde hazır bulunuyoruz.
34 § O zaman Petrus ağzını açıp dedi ki, Gerçekten anlıyorum ki, Allah şahıslara bakmıyor;
35 Ama her ulusun içinde kendisinden korkan ve doğruluk işleyen kişi onun indinde kabul edilir.
36 Allah'ın İsa Mesih (o cümlenin Rabbidir) aracılığıyla esenliği vaaz ederek İsrail çocuklarına gönderdiği sözü,
37 Yahya'nın vaaz ettiği vaftizden sonra Celile'den başlayarak tüm Yahudiye'ye yayılan sözü siz biliyorsunuz diyorum;
38 Nasıl ki Allah Nasıralı İsa'yı Kutsal Ruh'la ve kudretle meshetti; o iyilik yaparak ve iblisin baskısı altında olanların hepsine şifa vererek her yeri dolaşıyordu, çünkü Allah onunla birlikteydi.
39 Ve bizler hem Yahudiler'in ülkesinde hem de Yeruşalim'de onun yaptığı şeylerin hepsine tanık olduk; onu öldürdüler ve ağaca astılar;
40 Allah onu üçüncü gün diriltti, ve onu açıkça gösterdi;
41 Halkın tümüne değil, ama Allah'ın önceden seçmiş olduğu tanıklara, yani ölüler arasından dirilmesinden sonra kendisiyle

birlikte yiyip içen bizlere.
42 Ve Allah tarafından dirilerle ölülerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka vaaz edip tanıklık etmemizi emretti.
43 Peygamberlerin hepsi ona tanıklık ediyorlar, şöyle ki, ona her kim iman ederse, onun adıyla günahların bağışlanmasını alacak.
44 § Petrus daha bu sözleri söylerken, sözü duyan herkesin üzerine Kutsal Ruh düştü.
45 Ve sünnetlilikten olan inanlılar, Petrus'la birlikte kaç kişi gelmişse, şaşkına döndüler, çünkü Kutsal Ruh armağanı Centiller'e de döküldü.
46 Zira onların dillerle konuştuklarını ve Allah'a yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus cevap verdi:
47 Bizim gibi Kutsal Ruh'u alan bunların vaftiz olmaması için bir adam suyu yasak edebilir mi?
48 Ve onların Rab'bin adıyla vaftiz olmalarını emretti. O zaman onlar ona, birkaç gün yanlarında kalması için yalvardılar.

BÖLÜM 11

VE Yahudiye'de bulunan elçiler ve kardeşler, Centiller'in de Allah'ın sözünü kabul ettiklerini duydular.
2 Ve Petrus Yeruşalim'e çıktığında sünnetlilikten olanlar kendisiyle çekiştiler,
3 Sen sünnetsiz kişilerin yanına girdin, ve onlarla yemek yedin, dediler.
4 Ama Petrus baştan başlayarak olayı sırayla anlattı.
5 Ben Yafa kentinde dua ediyordum, dedi; ve dalınçta bir görüm gördüm: Büyük bir çarşafa benzer bir kap iniyordu, dört köşesinden gökten sarkıtılmıştı, ve ta benim yanıma geldi;
6 Gözlerimi onun üzerine diktiğimde dikkatle baktım, ve yeryüzünün dört ayaklı hayvanları, ve yabanıl hayvanlar, ve sürüngenler ve hava kuşları gördüm.
7 Ve bir sesin bana, Kalk, Petrus, kes ve ye, dediğini işittim.
8 Ama ben, Olmaz, ya Rab, dedim; çünkü ağzıma hiçbir zaman sıradan ya da kirli bir şey girmemiştir.
9 Ama o ses bir kez daha gökten bana cevap verdi: Allah'ın temiz kıldığı şeylere sen sıradan deme.
10 Ve bu üç kez yapıldı; ve hepsi yeniden göğe çekildi.
11 Ve, işte, o anda Sezariye'den bana gönderilen üç kişi, bulunduğum evin önünde durdular.
12 Ve Ruh bana, hiç çekinmeden onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, ve o adamın evine girdik;
13 O da bize, kendi evinde bir melek nasıl gördüğünü, meleğin de durup kendisine, Yafa'ya adamlar gönder, öbür adı Petrus olan Simon'u çağır;
14 O sana, seninle tüm evinin kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek, dediğini anlattı.
15 Ben de konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize düştüğü gibi, onların da üzerine düştü.
16 O zaman Rab'bin sözünü, nasıl, Yahya suyla vaftiz etti; ama siz Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz, dediğini hatırladım.
17 Böylelikle Allah, Rab İsa Mesih'e iman etmiş olan bizlere verdiği aynı armağanı onlara verdiyse, ben neydim ki Allah'a karşı koyabileyim?
18 Bu şeyleri işitince yatıştılar, ve Allah'ı yüceltip, Demek ki Allah, yaşam için tövbeyi Centiller'e de vermiştir, dediler.
19 § Şimdi İstefan'dan dolayı olan sıkıntı üzerine dağılanlar, Fenike, ve Kıbrıs, ve Antakya'ya kadar gittiler, sözü Yahudilerden başka hiç kimseye vaaz etmiyorlardı.
20 Ve onlardan Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakya'ya gelip Hellenistler'e Rab İsa'yı vaaz ederek konuşuyorlardı.
21 Ve Rab'bin eli onlarlaydı; ve çok sayıda kişi inanıp Rab'be döndü.
22 § O zaman bu şeylerin haberi Yeruşa-

lim'deki kilisenin kulağına erişti; ve Barnabas'ı gönderdiler ki Antakya'ya kadar gitsin.
23 Kendisi varıp Allah'ın inayetini görünce sevindi, ve hepsine yürekten niyetle Rabbe bağlı kalmaları için öğüt verdi.
24 Çünkü kendisi Kutsal Ruh ve imanla dolu iyi bir adamdı; ve çok halk Rab'be katıldı.
25 O zaman Barnabas, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti;
26 Ve onu bulunca onu Antakya'ya getirdi. Ve vaki oldu ki, bir yıl boyunca kilise ile bir araya gelerek çok halka öğrettiler. Ve öğrencilere ilk kez Antakya'da Mesihçiler adı verildi.
27 § Ve o günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi.
28 Ve bunlardan Agabus adlı biri ayağa kalkıp tüm dünyada büyük bir kıtlık olacağını Ruh'un aracılığıyla bildirdi; bu kıtlık Klavdius Sezar'ın günlerinde oldu.
29 O zaman öğrenciler, her adam kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere yardım göndermeyi kararlaştırdılar;
30 Bunu da Barnabas ve Saul'un eliyle ihtiyarlara göndererek yaptılar.

BÖLÜM 12

ŞİMDİ o sırada Kral Hirodes, kiliseden bazı kişilere kötülük etmek için el uzattı.
2 Ve Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürdü.
3 Ve bunun Yahudiler'i hoşnut ettiğini görerek ileri varıp Petrus'u da yakalattı. (O zaman mayasız ekmek günleriydi.)
4 Ve onu tutunca hapse attı, ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti; Fısıh'tan sonra onu halkın önüne çıkarmak niyetindeydi.
5 Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu; ama kilisece onun için Allah'a durmadan dua ediliyordu.
6 Ve Hirodes'in onu ortaya çıkaracağında, tam o gece Petrus iki zincirle bağlanmış olarak iki askerin arasında uyuyordu; bekçiler de kapının önünde hapishaneyi koruyordu.
7 Ve, işte, Rab'bin meleği yanında durdu, ve hapishanede bir ışık parladı; ve Petrus'un böğrüne vurup onu uyandırdı, Çabuk kalk, dedi. Ve zincirleri ellerinden düştü.
8 Ve melek ona, Kuşağını bağla, ve çarıklarını giy, dedi. O da öyle yaptı. Ve ona, Üst giysini kuşan, ve beni izle, dedi.
9 O da çıkıp ardından gitti; ve meleğin yaptığının gerçek olduğunu bilmiyordu; ancak bir görüm gördüğünü sanıyordu.
10 Birinci ve ikinci nöbetçi yerini geçerek kente çıkılan demir kapıya geldiler; kapı önlerinde kendiliğinden açıldı; ve dışarı çıkıp bir sokağı geçtiler; ve melek hemen ondan ayrıldı.
11 Ve Petrus kendine gelince, Şimdi gerçekten biliyorum ki, dedi, Rab meleğini gönderip beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının tüm umduklarından azat etti.
12 Ve bunun farkına varınca Markos diye bilinen Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti; orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.
13 Ve Petrus dış kapının küçük kanadını çalınca Roda adlı bir kız kulak vermeye geldi.
14 Ve Petrus'un sesini tanıyınca sevincinden kapıyı açmadan içeri koşup Petrus'un kapı önünde durduğunu bildirdi.
15 Ve onlar ona, Çıldırmışsın sen, dediler. Ama kız öyle olduğunu kesinlikle bildirdi. O zaman, Onun meleğidir, dediler.
16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti; kapıyı açıp onu görünce şaşıp kaldılar.
17 O ise elle susmalarını işaret ederek Rab'bin kendisini hapishaneden nasıl çıkardığını anlattı. Ve, Bu şeyleri Yakup'a ve kardeşlere bildirin, dedi. Ve oradan ayrılıp başka yere gitti.
18 Şimdi sabah olunca, Petrus ne oldu

diye askerler arasındaki kargaşalık az değildi.
19 Ve Hirodes onu arayıp bulmayınca nöbetçileri sorguya çekti, ve öldürülmelerini emretti. Ve Yahudiye'den Sezariye'ye inip orada kaldı.
20 § Ve Hirodes Sur ve Sayda halklarına karşı çok öfkeliydi; ama onlar hep birlikte kendisine geldiler, önce kralın baş danışmanı Vlastos'u dost edinerek barış istediler; çünkü kendi ülkeleri kralın ülkesinden besleniyordu.
21 Ve belirlenen günde krallık giysilerini giymiş olan Hirodes tahtına oturarak onlara bir konuşma yaptı.
22 Ve halk, Bu bir insanın sesi değil, ama bir ilahın sesidir, diye bağırıyordu.
23 Ve Rab'bin meleği onu hemen vurdu, çünkü yüceliği Allah'a vermemişti; ve kurtlanıp ruhu verdi.
24 § Ama Allah'ın sözü büyüyüp çoğaldı.
25 Ve Barnabas ile Saul hizmetlerini bitirdikten sonra, Markos diye bilinen Yuhanna'yı yanlarına alarak Yeruşalim'den döndüler.

BÖLÜM 13

ŞİMDİ Antakya'daki kilisede bazı peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnabas, ve Niger denilen Simeon, ve Kirineli Lukius, ve tetrark Hirodes'le birlikte büyümüş olan Manaen, ve Saul.
2 Bunlar Rab'be hizmet edip oruç tutarken Kutsal Ruh, Barnabas'la Saul'u kendilerini çağırdığım iş için bana ayırın, dedi.
3 Ve oruç tutup dua ettikten sonra, onların üzerine ellerini koyup onları gönderdiler.
4 § Böylece bunlar Kutsal Ruh tarafından gönderilmiş olarak Selefkiye'ye gittiler; oradan da Kıbrıs'a yelken açtılar.
5 Ve Salamis'e varınca Yahudiler'in havralarında Allah'ın sözünü vaaz ettiler; Yuhanna da onların hizmetindeydi.
6 Ve adayı Pafos'a kadar dolaştıktan sonra, bir büyücü, bir sahte peygamber, Baryeşu adında bir Yahudi buldular;
7 Kendisi vali Sergios Pavlus'un yakınıydı, akıllı bir adam olan vali, Barnabas'la Saul'u çağırıp Allah'ın sözünü dinlemek istedi.
8 Ama büyücü Elimas (çünkü adı böyle çevrilir) onlara karşı koyarak valiyi imandan döndürmeye çalışıyordu.
9 O zaman Saul, (Pavlus adıyla da bilinir,) Kutsal Ruh'la dolu olarak, gözlerini ona dikip,
10 Ey sen, dedi, tüm hile ve tüm kötülükle dolu, iblisin çocuğu, tüm doğruluğun düşmanı, Rab'bin doğru yollarını saptırmaktan vazgeçmeyecek misin?
11 Ve şimdi, işte, Rab'bin eli senin üzerindedir, ve kör olacaksın, bir süre güneşin yüzünü görmeyeceksin. Ve o anda onun üzerine sis ve karanlık çöktü; ve dolaşarak, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini bulmaya çalıştı.
12 O zaman vali, olanları görüp Rab'bin öğretisine şaşarak iman etti.
13 Şimdi Pavlus ve yol arkadaşları Pafos'tan denize açılınca Pamfilya'daki Perge'ye geldiler; Ve Yuhanna onlardan ayrılıp Yeruşalim'e döndü.
14 § Ama onlar Perge'den ayrılınca Pisidya'daki Antakya'ya geldiler, ve Şabat gününde havraya girip oturdular.
15 Ve yasa ve peygamberler okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara haber gönderip, Ey adamlar ve kardeşler, dediler, halka teşvik sözünüz varsa söyleyin.
16 O zaman Pavlus ayağa kalktı, ve eliyle bir işaret yaparak, Ey İsrail adamları ve Allah'tan korkanlar, dinleyin, dedi.
17 Bu İsrail halkının Allahı bizim atalarımızı seçti ve Mısır ülkesinde gurbette yaşadıkları dönemde halkı yükseltti, ve yüksek pazıyla onları ondan çıkardı.
18 Ve yaklaşık kırk yıl boyunca çölde onların davranışlarına katlandı.
19 Ve Kenan ülkesinde yedi ulusu helak ettikten sonra, topraklarını onlara kurayla bölüştürdü.

20 Ve bundan sonra onlara yaklaşık dört yüz elli yıl boyunca peygamber Samuel'e kadar hakimler verdi.
21 Ve ondan sonra onlar bir kral istediler; ve Allah kendilerine Benyamin oymağından olan bir adamı, Kiş oğlu Saul'u, kırk yıl müddetinde verdi.
22 Ve onu kaldırdıktan sonra onlara kral olarak Davut'u yükseltti; onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: Yesse oğlu Davut'u, yüreğime göre bir adamı, buldum, o benim tüm isteğimi yerine getirecektir.
23 Allah, vaadine göre bu adamın tohumundan İsrail'e bir Kurtarıcı, İsa'yı çıkardı;
24 Onun gelişinden önce Yahya, tüm İsrail halkına tövbe vaftizini ilk önce vaaz etmişti.
25 Ve Yahya, görevini tamamlarken, Beni kim sanıyorsunuz? dedi; ben o değilim. Ama işte, benden sonra gelen biri var, ben onun ayaklarının ayakkabılarını çözmeye layık değilim.
26 Adamlar ve kardeşler, İbrahim neslinin çocukları, ve aranızda bulunup Allah'tan korkanlar, bu kurtuluş sözü size gönderildi.
27 Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar, ve onların yöneticileri, onu ve her Şabat günü okunan peygamberlerin seslerini bilmedikleri için, onu mahkûm etmekle onları yerine getirmiş oldular.
28 Ve onda ölüm sebebi bulmadıkları halde, Pilatus'tan onun öldürülmesini istediler.
29 Ve onun hakkında yazılmış olanların hepsini yerine getirdikten sonra, onu ağaçtan indirip mezara koydular.
30 Ama Allah onu ölüler arasından diriltti.
31 Ve kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce göründü, bu kişiler halk önünde onun tanıklarıdır.
32 Biz de size sevinç getirici haberi duyuruyoruz,
33 Nasıl ki Allah, atalara kılınan vaadi, İsa'yı diriltmekle onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir; ikinci Mezmur'da da yazıldığı gibi: Sen benim Oğlum'sun, ben seni bugün tevlit ettim.
34 Ve artık çürümeye dönmemek üzere onu ölüler arasından dirilttiğine dair şöyle demiştir: Size Davut'un emin merhametlerini vereceğim.
35 Bunun için başka bir Mezmur'da da şöyle der: Kutsal Olanın'ı çürüme görmeye bırakmayacaksın.
36 Çünkü Davut Allah'ın isteğine göre kendi kuşağına hizmet ettikten sonra uykuya vardı, ve atalarının yanına konulup çürüme gördü;
37 Ama Allah'ın dirilttiği kişi çürüme görmedi.
38 § Bu nedenle, adamlar ve kardeşler, sizlerce bilinsin ki, bu adam aracılığıyla size günahların bağışlanması vaaz ediliyor;
39 Ve iman eden herkes, Musa'nın yasasıyla aklanamadığınız şeylerin tümünden onun aracılığıyla aklanır.
40 Bunun için dikkat edin, peygamberlerde denilmiş olan sizin başınıza gelmesin:
41 Bakın, siz hor görenler, şaşırıp kalın, ve mahvolun; çünkü ben sizin günlerinizde bir iş yapıyorum, öyle bir iş ki, bir adam size anlatsa inanmazsınız.
42 Ve Yahudiler havradan çıktıktan sonra, Centiller bu sözlerin gelecek Şabat kendilerine vaaz edilmesine yalvardılar.
43 Şimdi topluluk dağılınca, Yahudiler'den ve dindar dahillerden birçoğu Pavlus'la Barnabas'ın ardından gitti; onlar bunlara konuşarak Allah'ın inayetinde devam etmeleri için kendilerini inandırdılar.
44 § Ve ertesi Şabat günü neredeyse tüm kent Allah'ın sözünü dinlemek için toplanmıştı.
45 Ama Yahudiler kalabalıkları görünce kıskançlıkla doldular, ve karşı koyarak ve küfrederek Pavlus'un söylediklerine karşı konuştular.
46 O zaman Pavlus'la Barnabas cesaretle söyleyip, Allah'ın sözünün ilkönce size bildirilmesi gerekiyordu, dediler; ama onu bir

yana ittiğiniz ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğiniz için, işte biz Centiller'e yöneliyoruz.
47 Çünkü Rab bize şöyle emretmiştir: Yeryüzünün dört bir bucağına dek kurtuluş için olasın diye, seni Centiller'e ışık olarak koydum.
48 Ve Centiller bunu işitince sevindiler ve Rab'bin sözünü yücelttiler; ve sonsuz yaşama kaç kişi atandıysa iman etti.
49 Ve Rab'bin sözü tüm yörede yayıldı.
50 Yahudiler ise dindar ve saygın kadınlarla kentin ileri gelenlerini kışkırttılar, ve Pavlus'la Barnabas'a karşı saldırı düzenlediler, ve onları sınırlarından dışarıya attılar.
51 Ama bunlar ayaklarının tozunu onlara karşı silkip İkonium'a geldiler.
52 Ve öğrenciler sevinç ve Kutsal Ruh'la dolmaktaydılar.

BÖLÜM 14

VE İkonium'da vaki oldu ki, ikisi Yahudiler'in havrasına birlikte girdiler ve öyle konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Yunanlılar'dan büyük bir kalabalık iman etti.
2 Ama inanmayan Yahudiler Centiller'i kışkırttılar, ve kardeşlere karşı zihinlerini bulandırdılar.
3 Bunun için uzunca bir süre orada kaldılar, Rab'de cesaretle konuşuyorlardı, o da kendi inayeti sözüne tanıklıkta bulundu, ve verdi ki onların eliyle belirtiler ve harikalar yapılsın.
4 Ama kentin kalabalığı ikiye bölündü; ve bazıları Yahudiler'den yanaydı, bazıları da elçilerden yana.
5 Ve hem Centiller hem de kendi yöneticileriyle birlikte Yahudiler, onları aşağılamak için, ve onları taşlamak için hücum ettiklerinde,
6 Onlar bunu öğrenip Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçtılar;
7 Oralarda da İncil'i vaaz ettiler.
8 § Ve Listra'da ayakları sakat bir adam oturuyordu, annesinin rahminden topal olup hiç yürümemişti;
9 Bu adam Pavlus'un söylediklerini dinledi; o da ona göz dikip iyileştirilmeye imanı olduğunu görünce,
10 Yüksek sesle, Ayaklarının üzerine dikil, dedi. O da yerinden sıçrayıp yürümeye başladı.
11 Ve halk Pavlus'un ne yaptığını görünce, Likaonya diliyle seslerini yükseltip, İlahlar insan benzerliğine bürünüp yanımıza indiler, dediler.
12 Ve Barnabas'ı Yupiter diye adlandırdılar, Pavlus'a da Merkurius dediler, çünkü kendisi baş sözcüydü.
13 O zaman onların kentinin önünde bulunan Yupiter kâhini kapılara boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte kurban kesmek istedi.
14 Elçiler, Barnabas'la Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak halkın ortasına atılıp,
15 Efendiler, niçin bu şeyleri yapıyorsunuz? diye bağırdılar. Biz de sizinle aynı elemlere düşkün insanlarız, size vaaz ediyoruz ki, bu boş şeylerden diri Allah'a dönesiniz, göğü, yeri, denizi ve onlarda bulunan tüm şeyleri yapan odur;
16 Geçmiş zamanlarda o, tüm ulusların kendi yollarında yürümelerine izin verdi.
17 Bununla beraber kendini tanıksız bırakmadı: iyilik etti, bize gökten yağmur yağdırdı, verimli mevsimler verdi, yüreklerimizi yiyecek ve sevinçle doldurdu.
18 Ve bu sözleri söyleyerek kendilerine kurban kesmekten halkı güçlükle durdurabildiler.
19 § Ve Antakya ve İkonium'dan bazı Yahudiler gelip halkı kandırarak Pavlus'u taşladılar, onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler.
20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca o ayağa kalkıp kente girdi; ve ertesi gün

Barnabas'la birlikte Derbe'ye gitti.
21 Ve İncil'i o kente vaaz edip birçok kişiye öğrettikten sonra Listra, ve İkonium, ve Antakya'ya dönerek
22 Öğrencilerin canlarını destekledi, imanda durmaları için onları teşvik ettiler, ve, Allah'ın Krallığı'na, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerek, dediler.
23 Ve her kilisede onlar için ihtiyarlar atadıktan ve oruç tutup dua ettikten sonra onları iman ettikleri Rab'be emanet ettiler.
24 Ve Pisidya'dan geçerek Pamfilya'ya geldiler.
25 Ve Perge'de sözü vaaz ettikten sonra Attalia'ya indiler;
26 Oradan da, artık tamamlamış oldukları görev için Allah'ın inayetine teslim edildikleri yer olan Antakya'ya doğru yelken açtılar.
27 Ve varıp kiliseyi bir araya getirdikten sonra, Allah'ın kendileri aracılığıyla neler yaptığını, Centiller'e iman kapısını nasıl açtığını anlattılar.
28 Ve orada öğrencilerle birlikte uzun süre kaldılar.

BÖLÜM 15

VE Yahudiye'den inen bazı adamlar kardeşlere, Siz Musa'nın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız, diye öğretiyorlardı.
2 Pavlus'la Barnabas onlarla bir hayli çekişip tartıştılar, sonunda Pavlus'la Barnabas'ın ve içlerinden diğer bazılarının bu soru için Yeruşalim'e, elçilerle ihtiyarların yanına çıkmalarını kararlaştırdılar.
3 Ve kilise tarafından yola geçirildikten sonra Centiller'in imana geldiğini anlatarak Fenike ve Samiriye'den geçtiler; ve tüm kardeşlere büyük sevinç verdiler.
4 Ve Yeruşalim'e geldiklerinde kilise, ve elçiler ve ihtiyarlar tarafından kabul edildiler, ve Allah'ın kendileriyle yapmış olduğu tüm şeyleri anlattılar.
5 Ama Ferisi mezhebinden iman etmiş bazı kişiler kalkıp, Onları sünnet etmek, ve onlara Musa'nın yasasını tutmalarını emretmek gerektir, dediler.
6 § Ve elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar.
7 Ve uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, Adamlar ve kardeşler, dedi, Centiller İncil sözünü benim ağzımdan duyup iman etsinler diye Allah'ın uzun zaman önce aramızdan beni seçtiğini biliyorsunuz.
8 Ve yürekleri bilen Allah, bize verdiği gibi onlara da Kutsal Ruh'u vererek onlara tanıklık etti;
9 Ve onlarla bizim aramızda hiçbir ayrım yapmadı, yüreklerini imanla arındırdı.
10 Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyabildiği bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna koyarak şimdi neden Allah'ı deniyorsunuz?
11 Ama onlar gibi biz de Rab İsa Mesih'in inayetiyle kurtulacağımıza inanıyoruz.
12 § O zaman tüm topluluk sustu, ve Centiller arasında Allah'ın kendileri aracılığıyla yaptığı mucizeler ve harikaları anlatan Barnabas'la Pavlus'u dinlediler.
13 § Ve onlar susunca Yakup cevap verip, Adamlar ve kardeşler, beni dinleyin, dedi;
14 Simeon Allah'ın Centiller'den kendi adına bir halk almak için onları önce nasıl ziyaret ettiğini anlattı.
15 Peygamberlerin sözleri de buna uygun geliyor; yazılmış olduğu gibi:
16 Bundan sonra ben geri dönüp Davut'un yıkılmış çadırını yeniden kuracağım; ve onun yıkıntılarını yeniden kuracağım, ve onu ayağa kaldıracağım;
17 Öyle ki, geriye kalan insanlarla adımla anılan tüm Centiller Rab'bi arasınlar, bütün bu şeyleri yapan Rab diyor.
18 Kendi işlerinin tümü dünyanın başlangıcından beri Allah'a malumdur.
19 Bu nedenle yargım şu ki, Centiller'den Allah'a dönenleri tedirgin etmeyelim;
20 Ancak putlar kirliliklerinden, ve fuhuş-

tan, ve boğulmuş şeylerden, ve kandan sakınmaları için onlara yazalım.
21 Çünkü eski zamanlardan beri Musa'nın her kentte kendini bildirenleri vardır, her Şabat günü havralarda okunmaktadır.
22 Bundan sonra, tüm kilise ile elçilere ve ihtiyarlara kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnabas'la birlikte Antakya'ya göndermek yerinde göründü; kardeşler arasında ön sırada gelenlerden, yani, Barsabas denilen Yahuda ile Silas'ı seçtiler;
23 Ve onların eliyle şu şekilde mektup yazdılar: Elçiler ve ihtiyarlar ve kardeşler, Centiller'den olup Antakya ve Suriye ve Kilikya'da bulunan kardeşlere selam ederler;
24 Bizden çıkmış olan bazı kişilerin, sözlerle sizi tedirgin edip, Sünnet olup yasayı tutmanız gerek, diyerek canlarınızı yıktığını duyduk; biz onlara öyle bir emir vermedik;
25 Bu nedenle gönül birliğiyle bir araya gelip seçtiğimiz adamları sevgili kardeşimiz Barnabas ve Pavlus'la birlikte göndermeyi uygun gördük;
26 Bunlar Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna hayatlarını gözden çıkarmış adamlardır.
27 Bunun için Yahuda ile Silas'ı gönderdik, onlar size aynı şeyleri ağızdan bildirecektir.
28 Çünkü Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu şeylerden daha ağır bir yükü size yüklememeyi uygun gördük:
29 Putlara sunulan yiyeceklerden, ve kandan, ve boğulmuş olan şeylerden, ve fuhuştan sakınasınız; kendinizi bunlara karşı savunursanız, iyi edersiniz. Esen kalın.
30 Onlar böylece yola çıkarılıp Antakya'ya geldiler; ve topluluğu bir araya getirerek mektubu verdiler;
31 Onlar da bunu okuyunca, teselliden ötürü sevindiler.
32 Ve Yahuda ile Silas, kendileri de peygamber olduklarından, birçok sözlerle kardeşleri yüreklendirdiler, ve onları pekiştirdiler.
33 Ve bir süre orada kaldıktan sonra, elçilerin yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler.
34 Ama Silas'a orada kalmak iyi göründü.
35 Pavlus'la Barnabas da Antakya'da kaldılar, diğer birçoklarıyla birlikte öğretip Rab'bin sözünü vaaz ettiler.
36 § Ve birkaç gün sonra Pavlus Barnabas'a, Rab'bin sözünü vaaz ettiğimiz tüm kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, ve nasıl olduklarını görelim, dedi.
37 Ve Barnabas, Markos denilen Yuhanna'yı da beraberlerinde almak istedi.
38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerinden ayrılıp birlikte işe gitmemiş olan adamı yanlarına almayı uygun görmedi.
39 Ve aralarında öylesine keskin bir çekişme doğdu ki, birbirlerinden ayrıldılar; ve böylece Barnabas Markos'u alıp Kıbrıs'a yelken açtı;
40 Pavlus da Silas'ı seçti, ve kardeşlerce Rab'bin inayetine emanet edildikten sonra yola çıktı.
41 Ve Suriye ve Kilikya'yı dolaşarak kiliseleri pekiştirdi.

BÖLÜM 16

OZAMAN Derbe ve Listra'ya geldi; ve, işte, orada iman etmiş bir Yahudi kadının oğlu, Timoteos adlı bir öğrenci vardı; ama babası Yunanlı idi;
2 Listra ve İkonium'daki kardeşler tarafından onun için iyi tanıklık ediliyordu.
3 Pavlus onun kendisiyle birlikte gelmesini istedi; ve oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu alıp sünnet etti; çünkü hepsi, babasının Yunanlı olduğunu biliyordu.
4 Ve kentlerden geçip giderlerken, onlara Yeruşalim'deki elçiler ve ihtiyarlarca kararlaştırılan buyrukları bildiriyor, bunlara uymalarını istiyorlardı.
5 Ve böylece kiliseler imanda güçleniyor, ve sayıları günden güne artıyordu.

6 Şimdi onlar Frikya ve Galatya bölgesinden geçtikten sonra, Kutsal Ruh'un, sözü Asya'da vaaz etmelerini engellemesi üzerine,
7 Misya'ya geldikten sonra Bitinya'ya gitmeye çalıştılar; ama Ruh onlara izin vermedi.
8 Ve Misya'yı geçerek Troas'a indiler.
9 Ve geceleyin Pavlus'a bir görüm göründü; Makedonyalı bir adam dikilmiş ona yalvarıyor, Makedonya'ya gel ve bize yardım et, diyordu.
10 Ve bu görümü görünce, biz hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık, çünkü Allah'ın bizi, İncil'i onlara vaaz etmeye çağırdığı sonucuna varmıştık.
11 Bunun için Troas'tan denize açılıp doğru Samotrakya'ya, ertesi gün de Neapolis'e geldik;
12 Oradan da Filipi'ye gittik, burası Makedonya bölgesinin en önemli kenti ve bir kolonidir; ve bu kentte birkaç gün kaldık.
13 Ve Şabat'ta kentten dışarı çıkıp ırmak kıyısına gittik, orası duaya alışılmış bir yerdi; ve oturduk, ve orada toplanmış kadınlara konuştuk.
14 § Ve Tiyatira Kenti'nden erguvani satıcısı Lidya adlı olan ve Allah'a tapan bir kadın bizi dinledi; Rab onun yüreğini Pavlus tarafından söylenen şeylere önem vermesi için açtı.
15 Ve kendisi ile ev halkı vaftiz olunca bize yalvarıp, Beni Rab'be imanlı bilirseniz, evime gelin, orada kalın, dedi. Ve bizi zorladı.
16 § Ve vaki oldu ki, biz duaya giderken, falcılık ruhuna tutsak bir kız bize rastladı, bu kız falcılık ederek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu;
17 O, Pavlus'u ve bizleri izleyerek, Bu adamlar yüce Allah'ın kullarıdır, bize kurtuluş yolunu bildiriyorlar, diye bağırıyordu.
18 Ve günlerce bunu yaptı. Ama Pavlus çok kederlenerek dönüp ruha, İsa Mesih'in adıyla, onun içinden çıkmanı emrediyorum, dedi. Ve aynı saatte çıktı.
19 § Ve kızın efendileri, kazanç umutlarının kesildiğini görünce Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yönetmenlerin önüne sürüklediler,
20 Ve onları yargıçlara getirerek, Bu adamlar, Yahudi iken, kentimizi çok karıştırıyor, dediler,
21 Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasal olmayan töreler de öğretiyorlar.
22 Ve kalabalık hep birlikte onlara karşı saldırıya geçti; ve yargıçlar onların giysilerini yırtıp çıkartarak onları dövmelerini emrettiler.
23 Ve onlara çok değnek çaldıktan sonra onları hapse attılar, gardiyana onları sıkı güvenlik altında tutmasını emrettiler;
24 O da, böyle emir aldığından onları iç zindana atarak ayaklarını tomruğa vurdu.
25 § Ve gece yarısında Pavlus'la Silas dua ediyor, ve Allah'a övgüler okuyorlardı; mahpuslar da onları dinliyordu.
26 Ve ansızın öyle şiddetli bir deprem oldu ki, hapishanenin temelleri sarsıldı; ve bir anda tüm kapılar açıldı, ve herkesin bağları çözüldü.
27 Ve uykudan uyanan gardiyan hapishanenin kapılarını açılmış görünce kılıcını çekti, ve kendini öldürecekti, çünkü mahpusların kaçtığını sanmıştı.
28 Ama Pavlus yüksek sesle, Kendine zarar etme; çünkü hepimiz buradayız, diye bağırdı.
29 O zaman o ışık istedi, ve içeri sıçradı, ve titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı,
30 Ve onları dışarı çıkarıp, Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım? dedi.
31 Onlar da, Rab İsa Mesih'e iman et, dediler, ve kurtulacaksın, ev halkın da.
32 Ve ona ve evinde olan herkese Rab'bin sözünü söylediler.
33 O da gecenin aynı saatinde onları alıp yaralarını yıkadı; ve kendisi ve onunkilerin hepsi hemen vaftiz oldu.

34 Ve onları evine getirip önlerine sofra kurdu, ve tüm ev halkıyla birlikte Allah'a iman etmiş olarak sevinçle coşuyordu.
35 Ve gün doğunca yargıçlar çavuşları göndererek, O adamları salıverin, dediler.
36 Ve gardiyan bu sözleri Pavlus'a iletti: Yargıçlar salıverilmeniz için haber gönderdiler; onun için artık kalkın, esenlikle gidin.
37 Ama Pavlus onlara, Romalı olduğumuz halde, bizi mahkûm edilmeden herkesin önünde dövüp hapse attılar, dedi; ve şimdi bizi gizlice mi dışarıya çıkaracaklar? öyle olmaz; ama kendileri gelsinler, ve bizi çıkarsınlar.
38 Ve çavuşlar bu sözleri yargıçlara ilettiler; ve Romalı olduklarını duyunca korktular.
39 Ve gelip onlara yalvardılar, ve onları dışarı çıkararak kentten gitmelerini rica ettiler.
40 Ve onlar hapishaneden çıkıp Lidya'nın evine girdiler; ve kardeşleri görüp onları teselli ettiler, ve oradan ayrıldılar.

BÖLÜM 17

ŞİMDİ Amfipolis ve Apolonya'dan geçerek Selanik'e geldiler, burada Yahudiler'in bir havrası vardı;
2 Ve Pavlus, her zamanki gibi onların yanına girdi, ve üç Şabat günü Yazılar üzerinde kendileriyle tartıştı,
3 Mesih'in elem çekmesinin ve ölüler arasından dirilmesinin gerekli olduğunu açıklayıp ileri sürüyordu; size vaaz ettiğim bu İsa, Mesih'tir, diyordu.
4 Ve onlardan bazıları, ve dindar Yunanlılar'dan büyük bir topluluk, ve ileri gelen kadınların da birçoğu iman ederek Pavlus'la Silas'a katıldılar.
5 § Ama inanmayan Yahudiler bunu kıskanarak çarşı halkından bazı kötü adamları kendilerine çekip bir kalabalık topladılar, ve kentte kargaşalık çıkardılar, ve Yason'un evine saldırdılar, ve onları dışarıya, halkın önüne çıkarmak istiyorlardı.
6 Ve onları bulmayınca, Yason'la bazı kardeşleri kentin yöneticilerinin önüne sürükleyip, Dünyayı altüst eden bu adamlar buraya da geldiler;
7 Yason da onları kabul etti; ve bunların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın yasalarına karşı geliyorlar, diye bağırıyorlardı.
8 Ve bu şeyleri işitince halkı ve kentin yöneticilerini telaşa düşürdüler.
9 Ve Yason'la öbürlerinden kefalet aldıktan sonra onları serbest bıraktılar.
10 § Kardeşler de geceleyin Pavlus'la Silas'ı hemen Veriya'ya gönderdiler; onlar oraya varınca Yahudiler'in havrasına gittiler.
11 Bunlar Selanik'tekilerden daha soylu idiler, sözü can ve gönülden kabul ettiler, bu şeyler böyle midir diye her gün Yazılar'ı araştırdılar.
12 Böylece aralarından birçoğu, ve çok sayıda saygın Yunanlı kadın ve erkek iman etti.
13 Ama Selanikli Yahudiler, Allah sözünün Pavlus tarafından Veriya'da da vaaz edildiğini öğrenince oraya da gelip halkı karıştırdılar.
14 Ve o zaman kardeşler Pavlus'u denize gitmek gibi hemen yolladılar; ama Silas'la Timoteos orada kaldı.
15 Ve Pavlus'la birlikte gidenler onu Atina'ya kadar götürdüler; ve bir an önce yanına gelsinler diye Silas'la Timoteos için emir alarak oradan ayrıldılar.
16 § Şimdi Pavlus onları Atina'da beklerken, kentin tamamen putperestliğine verildiğini görünce, içinde ruhu hiddetlendi.
17 Bu nedenle, havrada Yahudiler'le ve dindar şahıslarla, çarşıda da her gün karşılaştığı kişilerle tartışıyordu.
18 O zaman Epikürcü ve Stoacı bazı filozoflar ona karşı karşıya geldiler. Ve bazıları, Bu lafebesi ne demek istiyor? dediler, başkaları ise, Yabancı ilahların haberci-

liğini yapan biri olsa gerek, dediler; çünkü onlara İsa'yı ve dirilişi vaaz etti.
19 Ve kendisini tutup Ariopagos'a getirdiler, Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz? dediler;
20 Çünkü sen bizim kulaklarımıza bazı yabancı şeyler getiriyorsun; bunun için bu şeylerin ne demek olduğunu bilmek isteriz.
21 (Çünkü tüm Atinalılar ve orada bulunan yabancılar, yeni bir şey anlatmaktan ya da dinlemekten başka şeyle vakitlerini geçirmezlerdi.)
22 § O zaman Pavlus, Mars Tepesi'nin orta yerinde durup, Ey Atinalılar, dedi, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum.
23 Çünkü ben çevrede dolaşıp tapındıklarınıza bakarken üzerinde, BİLİNMEYEN ALLAH'A, diye yazılmış bir sunak buldum. Sizin bilmeden tapındığınız bu Allah'ı ben size bildiriyorum.
24 Dünyayı ve içinde bulunan tüm şeyleri yapan Allah, göğün ve yerin Rabbi olduğundan, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz;
25 Herkese yaşam, ve soluk, ve tüm şeyleri veren kendisi olduğuna göre, bir şeye ihtiyacı varmış gibi, ona insan elleriyle de tapınılmaz;
26 Ve yeryüzünün her yanında yaşamaları için insanların tüm uluslarını bir kandan yaptı, ve önceden belirli olan vakitleri ve yaşayacak sınırlarını saptadı;
27 Öyle ki, Rab'bi arasınlar ve el yordamıyla da olsa onu bulabilsinler, aslında o hiçbirimizden uzak değildir.
28 Çünkü onda yaşıyoruz, ve hareket ediyoruz, ve varız; sizin ozanlarınızdan bazılarının da dediği gibi: Çünkü biz de onun soyuyuz.
29 Allah'ın soyu olduğumuza göre, Ulûhiyet'in, insan sanatı ve düşüncesiyle işlenmiş altına, gümüşe ya da taşa benzediğini düşünmemeliyiz.
30 Ve bu türden bilgisizlik dönemlerini Allah görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde tüm insanların tövbe etmesini emrediyor;
31 Çünkü dünyayı, atadığı adam aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptadı; onu ölüler arasından diriltmekle bunun güvencesini tüm insanlara verdi.
32 § Ve ölülerin dirilmesi sorunu duyunca kimi alay etti, kimi de, Bu konuda seni bir daha dinlemek isteriz, dedi.
33 Böylece Pavlus aralarından çıkıp gitti.
34 Ama bazı adamlar ona katılıp iman ettiler; bunların arasında Ariopagoslu Diyonisyos, Damaris adlı bir kadın, ve onlarla birlikte başkaları da vardı.

BÖLÜM 18

BU şeylerden sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e geldi;
2 Ve orada Pontus doğumlu Akvila adında bir Yahudi buldu, eşi Priskila ile birlikte İtalya'dan yeni gelmişti; (çünkü Klavdios tüm Yahudiler'in Roma'dan gitmelerini emretmişti;) ve onların yanına geldi.
3 Ve aynı sanattan olduğu için onlarla kalıp çalıştı; çünkü meslekleri çadırcılıktı.
4 Ve her Şabat havrada tartışıyor, ve Yahudiler'le Yunanlılar'ı inandırıyordu.
5 Ve Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus ruhta zorlanıp İsa'nın Mesih olduğuna ilişkin Yahudiler'e tanıklık ediyordu.
6 Ve onlar birbirlerine karşı koyup küfredince, giysilerini silkerek onlara, Kanınız kendi başınıza olsun, dedi; ben temizim; bundan böyle Centiller'e gideceğim.
7 § Ve oradan ayrılıp Yustus adında, Allah'a tapan birinin evine gitti, onun evi havraya bitişikti.
8 Ve havranın baş yöneticisi olan Krispus tüm ev halkıyla birlikte Rab'be iman etti; Korintliler'den birçoğu da işitip iman etti, ve vaftiz oldu.
9 O zaman Rab geceleyin Pavlus'a görüm yoluyla, Korkma, dedi, ama konuş, ve sus-

ma;
10 Çünkü ben seninle beraberim, ve seni incitmek için senin üzerine hiçbir adam el atmayacaktır; çünkü bu kentte çok halkım var.
11 Ve onların arasında Allah'ın sözünü öğreterek orada bir buçuk yıl kaldı.
12 § Ve Gallio Ahaya valisiyken Yahudiler hep birlikte Pavlus'a karşı ayaklandılar, ve onu yargı yerine götürdüler,
13 Bu adam yasaya aykırı bir biçimde Allah'a tapsınlar diye insanları kandırıyor, dediler.
14 Ve Pavlus ağzını açmaktayken Gallio Yahudiler'e dedi ki, Ey siz Yahudiler, konu bir haksızlık ya da şerir iffetsizlikle ilgili olsaydı, size katlanmam gerekirdi;
15 Ama sorun sözler, adlar ve kendi yasanızla ilgili ise, buna kendiniz bakın; çünkü ben böyle şeylerin hakimi olmak istemem.
16 Ve onları yargı yerinden kovdu.
17 O zaman tüm Yunanlılar havranın baş yöneticisi olan Sostenis'i yakalayıp yargı kürsüsünün önünde dövdüler. Gallio ise bu şeylerden hiçbirine aldırmadı.
18 § Ve bundan sonra Pavlus bir süre daha orada kaldı, ve sonra, kardeşlerle vedalaşıp Suriye'ye gitmek üzere gemiyle yola çıktı, Priskila ile Akvila da kendisiyle beraberdi; bir adağı olduğu için Kenhrea'da saçlarını kestirmişti.
19 Ve Efes'e geldi, ve onları orada bıraktı; ama kendisi havraya giderek Yahudiler'le tartıştı.
20 Onlar, yanlarında daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de kendisi bunu uygun görmedi;
21 Ama onlara veda edip, Gelecek olan bayramı Yeruşalim'de mutlaka tutmam gerek, dedi; ama Allah dilerse yanınıza yine döneceğim. Ve Efes'ten denize açıldı.
22 Ve Sezariye'ye varınca çıkıp kiliseyi selamladı, sonra Antakya'ya indi.
23 Ve bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı, ve sırayla Galatya ve Frikya bölgelerini dolaşarak tüm öğrencileri güçlendirdi.
24 § Ve İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi, üstün bir konuşma yeteneği ve Yazılar'da kuvvetli olan bir adam, Efes'e geldi.
25 Bu adam Rab'bin yolunda eğitilmişti; ve yalnız Yahya'nın vaftizini bilerek ateşli bir ruhla konuşuyor ve Rab'bin şeylerini incelikle öğretiyordu.
26 Ve havrada cesaretle konuşmaya başladı; Priskila ile Akvila onu dinleyince, kendisini yanlarına alarak Allah'ın yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.
27 Ve Ahaya'ya gitmek isteyince kardeşler onu kabul etsinler diye öğrencilere öğüt vererek bir mektup yazdılar; o da oraya varınca, inayet aracılığıyla iman etmiş olanlara çok yardım etti;
28 Çünkü Yazılar aracılığıyla İsa'nın Mesih olduğunu göstererek güçlü bir şekilde, hem de herkesin önünde, Yahudiler'i ikna etti.

BÖLÜM 19

VE vaki oldu ki, Apollos Korint'teyken, Pavlus iç bölgelerden geçerek Efes'e geldi; ve orada birkaç öğrenci bularak onlara,
2 Siz iman ettikten sonra Kutsal Ruh'u aldınız mı? dedi. Onlar da ona, Bir Kutsal Ruh var mıdır, işitmedik bile, dediler.
3 O da onlara, Öyleyse neye vaftiz oldunuz? dedi. Onlar, Yahya'nın vaftizine, dediler.
4 O zaman Pavlus, Yahya, kendisinden sonra gelecek olana, yani Mesih İsa'ya iman etmelerini söyleyerek tövbe vaftiziyle vaftiz etti, dedi.
5 Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular.
6 Ve Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine geldi; ve dillerle konuşup peygamberlik ettiler.
7 Ve adamların hepsi yaklaşık on ikiydi.

8 Ve havraya girip üç ay süreyle Allah'ın Krallığı'yla ilgili şeyleri tartışarak ve ikna ederek cesaretle konuştu.
9 Ama bazıları sertleşip iman etmeyince, o yolu halkın önünde kötüleyince, o onlardan ayrıldı, öğrencileri de ayırdı, her gün Tiranus'un okulunda tartışmalar yaptı.
10 Ve bu iki yıl sürdü; öyle ki, hem Yahudiler hem Yunanlılar, Asya'da yaşayan herkes Rab İsa'nın sözünü işitti.
11 Ve Allah Pavlus'un elleriyle olağanüstü mucizeler yaptı;
12 Öyle ki, onun bedeninden mendiller ya da peştamallar hastalara götürülünce hastalıkları yok oluyor, ve kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.
13 § O zaman serseri afsuncu Yahudiler'den bazıları kötü ruhlara tutulan kişiler üzerine Rab İsa'nın adını çağırmaya giriştiler, Pavlus'un vaaz ettiği İsa aracılığıyla size emrediyoruz, diyorlardı.
14 Ve kâhinlerin başı, Skeva adlı bir Yahudi'nin yedi oğlu bunu yapmaktaydı.
15 Ve kötü ruh cevap verip, İsa'yı tanıyorum, dedi, Pavlus'u da tanıyorum; ama siz kimsiniz?
16 Ve içinde kötü ruh bulunan adam onların üstüne sıçradı, ve onları alt ederek bozguna uğrattı, öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
17 Bu da Efes'te yaşayan tüm Yahudiler'ce ve Yunanlılar'ca bilindi; ve hepsinin üzerine korku düştü, ve Rab İsa'nın adı yüceltildi.
18 Ve iman etmiş olanların birçoğu geliyor, ve itiraf edip yaptıklarını açığa vuruyordu.
19 Büyücülükle uğraşanlardan birçoğu da kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar; bunların değerini hesap ettiler, elli bin parça gümüş tuttu.
20 Böylece Rab'bin sözü kudretle büyüyüp güçlendi.
21 § Bu şeyler son bulunca, Pavlus Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yeruşalim'e gitmeye ruhta karar verdi, Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerek, dedi.
22 Böylece kendisine hizmette bulunanlardan iki kişiyi, Timoteos ile Erastus'u Makedonya'ya gönderdi; kendisi ise bir süre daha Asya'da kaldı.
23 Ve aynı zaman bu yola ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı.
24 Çünkü Diana tapınağının gümüş yontularını yapan Dimitrios adlı bir adam, bir kuyumcu, sanatçılara bol iş sağlıyordu.
25 Bunları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayıp, Efendiler, dedi, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz.
26 Üstelik bu Pavlus'un ellerle yapılanlar ilahlar değildir diyerek yalnız Efes'te değil, ama neredeyse tüm Asya'da çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz,
27 Öyle ki, tehlike yalnız bu sanatımızın saygınlığını yitirmesinde değil, ama ulu ilahe Diana'nın tapınağının hiçe sayılmasında ve tüm Asya ile dünyanın tapındığı ilahenin ululuğu ortadan kaldırılmasındadır.
28 Ve onlar bu sözleri duyunca öfkeyle doldular, ve, Efesliler'in Dianası uludur, diye bağırdılar.
29 Ve tüm kent karışıklıkla doldu; ve Pavlus'a yol arkadaşlığı eden Makedonyalı Gayus ve Aristarkus'u yakalayıp hep birlikte tiyatroya üşüştüler.
30 Ve Pavlus halkın arasına girmek istediyse de, öğrenciler onu bırakmadılar.
31 Pavlus'un dostu olan bazı Asya bölgesi yöneticileri de ona haber gönderip sakın tiyatroya gelmesin diye kendisine yalvardılar.
32 Kimi bunu, kimi de şunu bağırıyordu; çünkü toplantı karmakarışıktı; ve çoğu ne için toplandıklarını bilmiyordu.
33 Ve Yahudiler'in öne sürdüğü İskender'i kalabalıktan çıkardılar. Ve İskender eliyle bir işaret yaparak halka savunmasını yapmak istedi.
34 Ama onun Yahudi olduğunu anlayınca,

hepsi bir ağızdan yaklaşık iki saat süreyle, Efesliler'in Dianası uludur, diye bağırdı.
35 Ve belediye yazmanı kalabalığı yatıştırıp, Efesli adamlar, dedi, Efesliler'in kentinin ulu Diana'ya ve Yupiter'den düşmüş olan surete tapan olduğunu bilmeyen hangi adam vardır?
36 Bunlara karşı bir şey söylenemez, bunun için sakin olmanız ve tedbirsizce bir şey yapmamanız gerek.
37 Çünkü bu adamları buraya getirdiniz, onlar, ne kiliseler soyguncuları, ne de ilahenize küfredenlerdir.
38 Ama Dimitrios ve onunla birlikte olan sanatçılar bir adamdan davacı iseler, mahkemeler açıktır, yargıçlar vardır; birbirlerini suçlasınlar.
39 Ama başka sorunlarla ilgili bir şey soruşturuyorsanız, bu, yasal toplantıda çözülür.
40 Çünkü bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz, bu kargaşanın hiçbir sebebi olmadığına göre, hesabını da veremeyeceğiz.
41 Ve bunları söyledikten sonra toplantıyı dağıttı.

BÖLÜM 20

VE gürültü son bulunca Pavlus öğrencileri yanına çağırıp onları kucakladı, ve Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı.
2 Ve o yöreleri dolaşarak onlara öğüt verici birçok söz söyledikten sonra Yunanistan'a geldi,
3 Ve orada üç ay kaldı. Ve Suriye'ye denizden gitmek üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle Makedonya üzerinden geri dönmeye karar verdi.
4 Ve Veriyalı Sopater, ve Selanikliler'den Aristarkus ile Sekundus, ve Derbeli Gayus, ve Timoteos, ve Asyalı Tihikus ile Trofimos Asya'ya kadar ona yoldaşlık ettiler.
5 Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler.
6 Biz de mayasız ekmek günlerinden sonra Filipi'den denize açılıp beş günde Troas'a vararak onlara yetiştik; orada yedi gün kaldık.
7 Ve haftanın ilk gününde öğrencileri ekmek kırmak için toplandıklarında Pavlus onlara vaaz etti, ertesi gün ayrılacaktı; ve sözünü gece yarısına dek uzattı.
8 Ve toplandıkları yukarı odada birçok ışık vardı.
9 Ve Eftikus adlı bir genç adam pencerede oturup derin uykuya daldı; ve Pavlus vaazı uzattıkça, o uykusunda çöküp üçüncü kattan aşağı düştü, ve yerden ölü olarak kaldırıldı.
10 Ve Pavlus aşağı indi, ve üzerine düşüp onu kucakladı, Telaşlanmayın, çünkü hayatı kendisindedir, dedi.
11 Yine yukarı çıkıp ekmek kırdı ve yemek yedi, ve gün doğuncaya dek uzun uzun konuştu, böylece ayrıldı.
12 Ve genç adamı diri olarak getirip çok teselli buldular.
13 § Biz de önden gemiye binip Asos'a açıldık, oradan Pavlus'u almayı amaçladık; kendisi yayan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti.
14 Ve bizi Asos'ta karşılayınca onu alıp Midilli'ye geldik.
15 Ve oradan yelken açarak ertesi gün Kios'un karşısına geldik; ve daha sonraki gün Samos'a yetiştik; ve Trogelium'a uğradık; ve bir gün sonra Miletos'a vardık.
16 Çünkü Pavlus Asya'da vakit geçirmemek için Efes'e uğramamaya karar vermişti; çünkü mümkün olursa, Pentikost günü Yeruşalim'de bulunmak için acele ediyordu.
17 § Ve Miletos'tan Efes'e haber salıp kilisenin ihtiyarlarını çağırdı.
18 Ve yanına geldikleri zaman onlara dedi ki, Asya bölgesine vardığım ilk günden beri, tüm vakit sizin yanınızda nasıl bulunduğumu biliyorsunuz,
19 Zihnin tüm alçakgönüllülüğüyle, çok

gözyaşlarıyla ve Yahudiler'in düzenleri nedeniyle karşılaştığım denenmeleriyle Rabbe hizmet ettim;
20 Ve nasıl ki sizlere yararlı olan şeylerin hiçbirini bildirmekten, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim,
21 Hem Yahudiler'e hem de Yunanlılar'a tanıklıkta bulundum: Allah'a doğru tövbe ve Rabbimiz İsa Mesih'e doğru iman.
22 Ve şimdi, işte, ruhta bağlanmış olarak Yeruşalim'e gidiyorum, orada başıma neler geleceğini bilmiyorum;
23 Ancak Kutsal Ruh her kentte tanıklıkta bulunarak, beni bağlar ve sıkıntıların beklediğini bildiriyor.
24 Ama bu şeylerin hiçbirini kayırmam, ne de hayatımı kendime değerli tutuyorum, öyle ki, yarışımı ve Rab İsa'dan aldığım hizmeti, Allah'ın inayetinin İncili'ne tanıklık etme hizmetini sevinçle tamamlayayım.
25 Ve şimdi, İşte, aranızda dolaşıp Allah'ın Krallığı'nı vaaz ettiğim sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.
26 Bu yüzden bugün size tanıklık ediyorum ki, tüm insanların kanından temizim.
27 Çünkü Allah'ın tüm isteğini size bildirmekten çekinmedim.
28 § Kendinize ve Allah'ın kendi kanıyla satın aldığı kiliseyi gütmek için Kutsal Ruh'un sizi gözetici olarak görevlendirdiği tüm sürüye dikkat edin.
29 Çünkü bunu bilirim ki, ben gittikten sonra aranıza sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtlar girecek.
30 Hatta öğrencileri kendi artlarına çekmek için sizin aranızdan da sapık şeyler söyleyen adamlar çıkacak.
31 Bunun için uyanık olun, üç yıl boyunca gece gündüz gözyaşları dökerek her birinizi uyarmaktan vazgeçmediğimi hatırlayın.
32 Ve şimdi, ey kardeşler, sizi Allah'a ve onun inayetinin sözüne bırakıyorum, o sizi geliştirecek ve size kutsal kılınmış olanların tümü arasında mirası verecek güçtedir.
33 Ben hiçbir adamın gümüşüne, ya altınına, ya da giysisine göz dikmedim.
34 Evet, siz kendiniz bilirsiniz ki, kendi ihtiyaçlarıma ve benimle birlikte olanlara bu eller hizmet etti.
35 Size tüm şeyleri, nasıl ki böyle emek vererek zayıflara yardım etmeniz ve, Vermek almaktan daha büyük mutluluktur, diyen Rab İsa'nın sözünü hatırlamanız gerektiğini gösterdim.
36 § Ve bunları söyledikten sonra diz çöküp onların hepsiyle birlikte dua etti.
37 Ve hepsi acı acı ağlayarak Pavlus'un boynuna sarıldılar, ve onu öptüler,
38 Özellikle, yüzünü bir daha görmeyecekler diye söylediği sözlerden ötürü derin üzüntü duydular. Ve onu gemiye kadar geçirdiler.

BÖLÜM 21

VE vaki oldu ki, onlardan ayrılıp denize açılınca, doğru Kos'a, ve ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geldik;
2 Ve Fenike'ye giden bir gemi bulup ona bindik, ve denize açıldık.
3 Şimdi Kıbrıs'ı görünce onu solda bırakarak Suriye'ye yöneldik, ve Sur'da karaya çıktık; çünkü gemi, yükünü orada boşaltacaktı.
4 Ve öğrencileri bulup orada yedi gün kaldık; bunlar Ruh aracılığıyla Pavlus'a Yeruşalim'e çıkmasın diye söylediler.
5 Ve günümüz dolunca oradan ayrılıp yola çıktık; ve hepsi, eşiyle çocuğuyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler; ve kıyıda diz çöküp dua ettik.
6 Ve birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik; onlar da evlerine döndüler.
7 Ve Sur'dan deniz yolculuğumuzu bitirince Ptolemais'e geldik, ve kardeşleri selamlayıp bir gün yanlarında kaldık.
8 Ve ertesi gün Pavlus'la birlikte giden bizler oradan ayrılıp Sezariye'ye geldik; ve

yedilerden biri olan müjdeci Filipus'un evine girdik; ve onun yanında kaldık.
9 Bu adamın peygamberlik eden bakire dört kızı vardı.
10 Ve biz orada birçok gün beklerken, Yahudiye'den Agabus adlı bir peygamber indi.
11 Ve yanımıza geldiğinde Pavlus'un kuşağını aldı, ve kendi ellerini ve ayaklarını bağlayarak dedi ki, Kutsal Ruh şöyle diyor: Yahudiler, bu kuşağa sahip olan adamı Yeruşalim'de böyle bağlayıp onu Centiller'in ellerine verecekler.
12 Ve bu şeyleri işitince hem bizler hem de oralılar Yeruşalim'e çıkmaması için ona yalvardık.
13 O zaman Pavlus cevap verdi: Ağlayarak ve yüreğimi kırarak bu yaptığınız nedir? çünkü ben Yeruşalim'de yalnız bağlanmaya değil, ama Rab İsa'nın adı uğruna ölmeye de hazırım.
14 Ve ikna olmayınca, Rab'bin isteği olsun, diyerek sustuk.
15 Ve o günlerden sonra eşyamızı toplayıp Yeruşalim'e çıktık.
16 Sezariye'deki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler, ve yanında kalacağımız eski öğrencilerden Kıbrıslı Minason'u yanlarına aldılar.
17 Ve Yeruşalim'e vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle kabul ettiler.
18 Ve ertesi gün Pavlus bizimle birlikte Yakup'a gitti; ve ihtiyarların hepsi orada hazırdı.
19 Ve onlara selam verdikten sonra, Allah'ın Centiller arasında kendi hizmeti aracılığıyla yaptığı şeyleri teker teker anlattı.
20 Ve onlar bunu duyunca Rab'bi yücelttiler, ve kendisine, Görüyorsun kardeş, iman eden kaç bin Yahudi var; hepsi de yasa için gayretlidir, dediler;
21 Ve senin hakkında bilgi edinmişler, Centiller arasında olan tüm Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemeleri, törelere uymamaları gerektiğini söylüyor, Musa'yı bırakmalarını öğretiyormuşsun.
22 Öyleyse ne yapmalı? halk bir araya gelmek gerek; çünkü senin geldiğini duyacaklar.
23 Bunun için sana dediğimizi yap: Aramızda adak adamış dört kişi var;
24 Bunları al, ve kendileriyle birlikte kendini arındır, ve başlarını tıraş etmeleri için masrafları sen öde; bununla, hakkındaki söylentilerin asılsız olduğunu, senin de yasayı uygulayarak yürüdüğünü herkes bilecektir.
25 İman eden Centiller'e gelince, kararımızı kendilerine gönderdik: Böyle bir şeyi uygulamasınlar, ancak putlara sunulan şeylerden, ve kandan, ve boğulmuş olandan, ve fuhuştan sakınsınlar.
26 O zaman Pavlus o adamları aldı, ve ertesi gün onlarla birlikte kendini arındırarak tapınağa girdi ve arınma günlerini tamamlayacağını bildirdi, ta her biri için sunu sunuluncaya dek.
27 Ve o yedi gün dolmak üzereyken, Asya'dan olan Yahudiler, onu tapınakta görünce, tüm halkı kışkırtarak üzerine eller koydular,
28 Ey İsrail adamları, yardım edin, diye bağırdılar: Her yerde tüm insanlara, halka, yasaya, ve bu yere karşı öğreten adam budur; üstelik tapınağa Yunanlılar'ı sokarak bu kutsal yeri kirletti.
29 Çünkü daha önce kentte Efesli Trofimos'u onunla birlikte görmüşler, onu Pavlus'un tapınağa soktuğunu sanmışlardı.
30 Ve tüm kent harekete geldi, ve halk koşuştu; ve Pavlus'u tutup tapınaktan dışarı sürüklediler; ve kapılar hemen kapatıldı.
31 Ve onlar onu öldürmeye çalışırken, tüm Yeruşalim'in karıştığı haberi taburun komutanına ulaştı.
32 O da hemen askerlerle yüzbaşıları yanına alarak üzerlerine koştu; ve onlar komutanla askerleri görünce, Pavlus'u dövmeyi bıraktılar.

33 O zaman komutan yaklaşıp onu tutukladı, ve iki zincirle bağlanmasını emretti; ve onun kim olduğunu, ve ne yaptığını soruşturdu.
34 Ve kalabalık içinde kimi şöyle, kimi böyle bağırıyordu; ve gürültü yüzünden kesin bilgi edinemeyince, Pavlus'un kaleye götürülmesini emretti.
35 Ve merdivenlere geldiğinde, kalabalığın şiddetinden dolayı askerler onu taşımak zorunda kaldılar.
36 Çünkü halkın kalabalığı, Ortadan kaldır onu, diye bağırarak onları izliyordu.
37 Ve Pavlus kaleden içeri götürülmek üzereyken komutana, Sana bir şey söyleyebilir miyim? dedi. O da, Yunanca konuşabilir misin? dedi;
38 Sen bu günlerden önce bir ayaklanma başlatıp katil olan dört bin kişiyi çöle götüren Mısırlı değil misin?
39 Ama Pavlus, Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir adam, bir Yahudi, önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım, dedi; sana yalvarırım, halka birkaç söz söylememe izin ver.
40 O da izin verince, Pavlus merdivenlerde durup el ile halka işaret etti. Derin bir sessizlik olunca, onlara İbrani dilinde seslenip dedi ki,

BÖLÜM 22

ADAMLAR, kardeşler, ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin.
2 (Ve onun kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha da sustular; ve o dedi ki,)
3 Ben Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğmuş bir adam, bir Yahudi'yim, ama bu kentte, Gamaliel'in dizinin dibinde büyüdüm, ataların yasasına sımsıkı bağlılıkla eğitildim, bu gün hepinizin olduğu gibi, Allah için gayretliydim.
4 Ve erkekleri de kadınları da bağlayıp hapse atarak bu yola ölüm derecesinde zulmederdim.
5 Nasıl ki, büyük kâhin ile tüm İhtiyarlar kurulu da benim için tanıklık verirler; kendilerinden de kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Damaskus'a, orada bulunanları cezalandırmak üzere bağlı olarak Yeruşalim'e getireyim diye gidiyordum.
6 Ve vaki oldu ki, ben yolda gitmekte ve öğleye doğru Damaskus'a yaklaşmaktayken, birdenbire gökten büyük bir ışık çevremde parladı.
7 Ve yere düştüm, ve bir sesin bana, Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun? dediğini işittim.
8 Ben de cevap verdim: Sen kimsin, ya Rab? O da bana, Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım, dedi.
9 Ve beraberimde olanlar gerçekten ışığı gördüler, ve korktular; ama bana konuşanın sesini işitmediler.
10 Ve ben, Ne yapayım, ya Rab? dedim. Ve Rab bana, Kalk, ve Damaskus'a git, dedi; yapman için tayin edilmiş olan tüm şeyler orada sana bildirilecektir.
11 Ve o ışığın yüceliğinden gözlerim görmez olduğundan, yanımda olanların eliyle yöneltilerek Damaskus'a vardım.
12 Ve orada yaşayan tüm Yahudiler'ce hakkında iyi tanıklık edilen, yasa üzere dindar bir adam, Hananya adlı biri yanıma geldi,
13 Ve ayakta durarak bana, Saul kardeş, gözlerin görsün, dedi. Ben de aynı saat ona baktım.
14 O da, Atalarımızın Allahı, kendi isteğini bilmen ve Adil Olan'ı görüp kendi ağzının sesini işitmen için seni seçmiştir, dedi.
15 Çünkü gördüğün ve işittiğin şeyler için tüm insanlara onun tanığı olacaksın.
16 Ve şimdi ne bekliyorsun? kalk, ve vaftiz ol, ve Rab'bin adını çağırarak günahlarından arın.
17 Ve vaki oldu ki, ben Yeruşalim'e döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada dalınca geldim;
18 Ve onu gördüm, bana, Çabuk ol, dedi, aceleyle Yeruşalim'den git; çünkü benimle

ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.
19 Ve ben, Ya Rab, dedim, her havrada sana inananları hapsedip dövdüğümü biliyorlar;
20 Ve senin şehidin İstefan'ın kanı döküldüğü zaman, ben de orada durmuş onun ölümünü onaylıyor, ve onu öldürenlerin giysilerine bekçilik ediyordum.
21 O da bana, Git, dedi; çünkü ben seni uzakta olan Centiller'e göndereceğim.
22 Ve bu söze dek onu dinlediler, sonra seslerini yükseltip, Böyle bir insanı yeryüzünden kaldır, dediler; çünkü yaşaması uygun değildir.
23 Ve onlar bağırmakta, ve giysilerini sallayıp havaya toz savurmakta iken,
24 Komutan onun kalenin içine götürülmesini emretti, ve halkın kendisine karşı neden böyle bağırdığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi.
25 Ve kendisini sırımlarla bağladıklarında, Pavlus orada duran yüzbaşıya, Romalı ve mahkûm edilmemiş bir adamı kamçılamanız yasal mıdır? dedi.
26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi, Ne yaptığına bak, dedi, çünkü bu adam Romalı'dır.
27 O zaman komutan gelip ona, Söyle bana, dedi, Romalı mısın? O da, Evet, dedi.
28 Ve komutan cevap verdi: Ben bu özgürlüğü çok para karşılığında elde ettim. Pavlus da, Ama ben özgür doğdum, dedi.
29 O zaman onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler; komutan da onun Romalı olduğunu anlayınca, ve onu bağladığı için, korktu.
30 Yahudiler'in Pavlus'u neden suçladığını kesin olarak öğrenmek isteyerek, ertesi gün onun bağlarını çözdü, ve başkâhinler ve onların tüm Kurulu'nun toplanmasını emretti, ve onu aşağı getirip karşılarına çıkardı.

BÖLÜM 23

VE Pavlus, Kurul'a dikkatle bakarak, Adamlar ve kardeşler, dedi, ben bugüne dek Allah'ın önünde tüm iyi vicdanla yaşadım.
2 Ve büyük kâhin Hananya, yanında duranlara onun ağzına vurmalarını emretti.
3 O zaman Pavlus ona, Ey badanalı duvar, dedi, Allah sana vuracaktır; sen beni yasaya göre yargılamaya oturup yasaya aykırı olarak bana vurulmasını mı emrediyorsun?
4 Ve orada duranlar, Allah'ın büyük kâhinine hakaret mi ediyorsun? dediler.
5 O zaman Pavlus, Kardeşler, büyük kâhin olduğunu bilmiyordum, dedi; çünkü, Halkının önderi hakkında kötü söylemeyeceksin, diye yazılmıştır.
6 Ama Pavlus bir kesimin Saduki, diğer kesimin de Ferisiler olduğunu anlayınca, Kurul'da şöyle bağırdı: Adamlar ve kardeşler, ben Ferisi oğlu Ferisi'yim; ölülerin umudu ve dirilişi için yargılanıyorum.
7 Ve bunu söylediği zaman, Ferisiler'le Sadukiler arasında bir çekişme oldu; ve topluluk ikiye bölündü.
8 Çünkü Sadukiler diriliş yoktur, ne melek, ne de ruh vardır, derler; ama Ferisiler ikisini ikrar ederler.
9 Ve büyük gürültü oldu; ve Ferisiler kesiminden olan yazıcılar kalkıp çekişmeye koyuldular, Biz bu adamda hiçbir kötülük bulmuyoruz, dediler; ama eğer bir ruh ya da bir melek ona konuşmuşsa, Allah'a karşı savaşmayalım.
10 Ve büyük bir çekişme olunca komutan, Pavlus'u parçalayacaklar diye korktu, askerlere aşağı inmeleri ve onu zorla aralarından alıp kaleye götürmelerini emretti.
11 Ve ertesi gece Rab onun yanında durup, Ey Pavlus, yüreklen, dedi; çünkü Yeruşalim'de benim için nasıl tanıklık ettinse, Roma'da da öyle tanıklık etmen gerek.
12 Ve gün doğunca Yahudiler'den bazıları söz birliği ettiler, ve Pavlus'u öldürünceye

dek yemesinler ve içmesinler diye kendilerini lanetle bağladılar.
13 Ve bu antlaşmaya girenler kırk kişiyi aşkındı.
14 Ve bunlar başkâhinlerle ihtiyarlara gelip, Biz Pavlus'u öldürmedikçe bir şey tatmayacağız, diye kendimizi büyük lanetle bağladık, dediler.
15 Onun için şimdi siz Kurul'la birlikte ona ilişkin durumu daha dikkatle araştıracakmış gibi, komutanın onu yarın size getirmesini söyleyin; biz de, adam buraya daha yaklaşmadan onu öldürmeye hazırız.
16 Ve Pavlus'un kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duyunca varıp kaleye girdi, ve Pavlus'a bildirdi.
17 O zaman Pavlus yüzbaşılardan birini yanına çağırıp, Bu genç adamı komutana götür, çünkü ona söyleyecek bir şeyi var, dedi.
18 Böylece onu aldı, ve onu komutana götürerek, Tutuklu Pavlus beni yanına çağırıp bu genç adamı sana getirmemi diledi, sana bir diyeceği varmış, dedi.
19 O zaman komutan onu elinden tutup kendisiyle birlikte bir yana gitti, ve, Bana diyeceğin nedir? diye sordu.
20 Ve o, Yahudiler anlaştılar, dedi, Pavlus'la ilgili durumu daha dikkatle araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Kurul'a indirmeni senden isteyecekler.
21 Ama sen onlara bakma; çünkü aralarından kırktan fazla kişi ona karşı pusuya yatmış bekliyor, bunlar onu öldürünceye dek hiçbir şey yiyip içmemeye ant içmişler; ve şimdi hazırdırlar, senden vaat bekliyorlar.
22 Böylece Komutan o zaman genç adamı salıverdi, ve onu uyardı: Bakın bu şeyleri bana açıkladığını hiçbir adama söyleme.
23 Ve yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp dedi ki, Gecenin üçüncü saatinde Sezariye'ye gitmek üzere iki yüz asker, ve yetmiş atlı, ve iki yüz mızraklı hazırlayın;
24 Ve Pavlus'u bindirip güvenlik içinde vali Feliks'e götürmek için onlara hayvanlar sağlayın.
25 Ve şöyle bir mektup yazdı:
26 Klavdios Lisias erdemli vali Feliks'e selam eder.
27 Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmış, onların tarafından öldürülecekti; o zaman ben, Romalı olduğunu öğrenince, askerlerle yetişip onu kurtardım.
28 Ve kendisini suçlamalarının nedenini bilmek istediğim için onu onların Kurulu'na çıkardım;
29 Onların yasasına ilişkin sorunlardan ötürü suçlu gösterildiğini öğrendim, ama ölümü ya da hapis cezasını gerektiren bir suçlama yoktu.
30 Ve Yahudiler'in bu adama karşı bir düzen kurdukları bana bildirilince onu hemen sana gönderdim, ve onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini senin önünde bildirmelerini emrettim. Esen kalın.
31 O zaman askerler, kendilerine verilen emir uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler.
32 Ertesi gün, atlıları onunla birlikte gitmek üzere bırakıp kaleye döndüler.
33 Onlar, Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u da önüne çıkardılar.
34 Vali de mektubu okuduktan sonra onun hangi ilden olduğunu sordu. Ve Kilikya'dan olduğunu öğrenince,
35 Suçlayıcıların geldiği zaman seni dinleyeceğim, dedi. Ve Hirodes'in yargı yerinde tutulmasını emretti.

BÖLÜM 24

VE beş gün sonra büyük kâhin Hananya, ihtiyarlar ve Tertullus adlı bir sözcüyle indi, o Pavlus'a karşı valiye haber verdi.
2 Ve onun çağrılması üzerine, Tertullus onu suçlamaya başladı; Ey erdemli Feliks, dedi, senin sayende çok esenliğe kavuştuk, aldığın tedbirlerle de bu ulusa çok yararlı gelişmeler oldu,

3 Her zaman ve her yerde tüm şükranla bunu kabul ediyoruz.
4 Seni fazla yormak istemem, ancak söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyle dinlemeni dilerim.
5 Çünkü biz bu adamı fesatçı, ve dünyanın her yanında tüm Yahudiler arasında kargaşalık çıkarıcı, ve Nasranî mezhebinin bir elebaşı bulduk.
6 Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı; biz onu yakalayıp yasamıza göre yargılamak istedik.
7 Ama komutan Lisias üzerimize yürüyüp onu büyük şiddetle elimizden alıp götürdü,
8 Onu suçlayanların sana gelmelerini emretti; onu sorguya çekersen, kendisini suçladığımız şeylerin tümünü kendisinden öğrenebilirsin.
9 Ve Yahudiler de bu şeylerin doğru olduğunu söyleyerek onay verdiler.
10 O zaman Pavlus, konuşması için vali kendisine işaret edince, cevap verdi: Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum;
11 Çünkü sen anlayabilirsin ki, tapınmak için Yeruşalim'e gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti.
12 Ve beni ne tapınakta bir adamla tartışırken, ne de havralarda ya da kentte halkı ayaklandırırken gördüler;
13 Şu anda beni suçladıkları şeyleri de kanıtlayamazlar.
14 Ancak şunu sana ikrar ederim ki, kendilerinin yanlış fikir dedikleri yola göre, atalarımızın Allahı'na tapınmaktayım, yasada ve peygamberlerde yazılan tüm şeylere inanıyorum;
15 Ve kendilerinin de bizzat kabul ettiği gibi, Allah'a umut bağladım ki, ölülerin, hem adillerin hem de zalimlerin, dirilişi olacak.
16 Ve bunda Allah'a ve insanlara karşı her zaman tertemiz bir vicdanım olmasına özenle çalışıyorum.
17 Şimdi aradan yıllar geçtikten sonra, ulusuma sadakalar ve sunular getirmeye geldim.
18 Bunları ederken Asya'dan bazı Yahudiler beni buldukları zaman arınmış durumdaydım, yanımda ne bir kalabalık bulunuyordu ne de bir gürültü çıkarılmıştı.
19 Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, burada senin önünde durup suçlamalarını bildirmeleri gerekirdi.
20 Ya da buradakiler ben Kurul'un önünde dururken bende bir suç buldularsa, söylesinler;
21 Olsa olsa, aralarında durduğum zaman, Bugün, ölülerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım, diye bağırdığım bu tek sözde beni suçlayabilirler.
22 Feliks de bu şeyleri işitince, o yola ilişkin daha yetkin bilgisi olduğundan, onları erteleyip, Komutan Lisias indiği zaman davanızı inceleyeceğim, dedi.
23 Ve bir yüzbaşıya Pavlus'u gözaltında tutmasını, kendisine serbestlik tanımasını ve ona hizmet eden ya da yanına gelen dostlarından hiçbirine engel olmamasını emretti.
24 Ve birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusila ile gelince, Pavlus'u çağırtıp Mesih'e olan iman konusunda onu dinledi.
25 O da doğruluk, ölçülülük, ve gelecek yargıdan söz edince Feliks çok titredi, ve cevap verdi: Şimdilik git, uygun bir vakit bulunca seni çağırtacağım.
26 Bir yandan da Pavlus'un kendisine onu salıvermesi için rüşvet vereceğini umuyordu; bu nedenle onu sık sık çağırtır, ve onunla görüşürdü.
27 Ama iki yıl sonra Feliks'in yerine Porkius Festus geldi; ve Feliks Yahudiler'i hoşnut etmek için Pavlus'u hapiste bıraktı.

BÖLÜM 25

ŞİMDİ Festus, vilayete vardıktan üç gün sonra, Sezariye'den Yeruşalim'e çıktı.
2 O zaman büyük kâhinle Yahudiler'in ileri

gelenleri, Pavlus aleyhinde ona haber verdiler, ve ondan dilekte bulundular,
3 Ve onu Yeruşalim'e getirtmesi için ona karşı kendilerine bir iyilikte bulunmasını istediler, onlar ise pusu kurup onu yolda öldüreceklerdi.
4 Ama Festus cevap verdi ki, Pavlus Sezariye'de tutuklu bulunsun, kendisi de yakında oraya gidecek.
5 Aranızdan kim gelebilirse, dedi, benimle birlikte insin, bu adamda bir şer varsa onu suçlasınlar.
6 Ve onların arasında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye'ye indi; ve ertesi gün yargı kürsüsüne oturup Pavlus'un getirilmesini emretti.
7 Ve o gelince, Yeruşalim'den inen Yahudiler çevresini sardılar, ve Pavlus'a karşı kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular.
8 O da, Ne Yahudiler'in yasasına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir suç işlemedim, diyerek kendisini savundu.
9 Ama Festus Yahudiler'in gönlünü kazanmak isteyerek Pavlus'a cevap verip dedi ki, Yeruşalim'e çıkıp orada bu şeyler için benim önümde yargılanmak ister misin?
10 O zaman Pavlus, Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde duruyorum, dedi; burada yargılanmam gerekir; senin de çok iyi bildiğin gibi, Yahudiler'e hiçbir haksızlık etmedim.
11 Zira eğer yolsuzluk işlemişsem, ya da ölümü gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem; ama bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiçbir adam beni onlara teslim edemez. Sezar'a başvuruyorum.
12 O zaman Festus, Kurul'la görüştükten sonra cevap verdi: Sezar'a başvurdun mu? Sezar'a gideceksin.
13 Ve birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festus'u selamlamaya Sezariye'ye geldiler.
14 Ve onlar orada birçok gün kalınca Festus, Pavlus'la ilgili durumu krala anlattı. Feliks'in tutuklu bıraktığı bir adam var, dedi;
15 Ben Yeruşalim'deyken, kendisi için Yahudiler'in başkâhinleriyle ihtiyarları bana bildirip onun cezaya çarptırılmasını istediler.
16 Onlara cevap verdim: Suçlanan bir adamı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, yüklenen suç konusunda savunma fırsatı tanımadan, öldürtmek Romalılar'ın alışkısı değildir.
17 Bunun için, onlar buraya gelince, vakit geçirmeden ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini emrettim.
18 Suçlayanlar ayağa kalkınca, onu sandığım şeylerden hiçbiriyle suçlamadılar;
19 Ancak onunla, kendi inançlarına ve ölmüş de Pavlus'un iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin bazı sorunlarda çekişmeleri vardı.
20 Ve bu sorunlar karşısında kuşku duyduğum için ona, Yeruşalim'e gidip bu konularda yargılanmaya isteyip istemediğini sordum.
21 Ama Pavlus Avgustus'un kararına saklanmayı dileyince, onu Sezar'a göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını emrettim.
22 O zaman Agrippa Festus'a, Ben de bu adamı dinlemek isterdim, dedi. Yarın onu dinleyeceksin, dedi.
23 Ve ertesi gün, Agrippa ile Berniki göz alıcı görünüşle gelip komutanlarla ve kentin ileri gelenleriyle duruşma binasına girince, Festus'un emri üzerine Pavlus içeri getirildi.
24 Ve Festus dedi ki, Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan tüm adamlar, hem Yeruşalim'de hem de burada tüm Yahudi topluluğunun bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz; onun için, artık yaşaması doğru değildir, diye bağırıyorlar.
25 Ama ben onun ölümü gerektiren hiçbir suç işlemediğini, ve kendisinin de Avgus-

tus'a başvurduğunu bulunca onu göndermeye karar verdim.
26 Efendime onun için yazacak kesin bir şeyim yok. Bu nedenle onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkardım, öyle ki, bu soruşturmanın sonuncunda yazacak bir şeyim olsun.
27 Çünkü bir tutukluyu gönderirken, neyle suçlandığını belirtmemek bana anlamsız görünüyor.

BÖLÜM 26

O ZAMAN Agrippa Pavlus'a, Kendin için konuşmana izin var, dedi. O zaman Pavlus elini uzatarak kendisi için cevap verdi:
2 Kral Agrippa, Yahudiler'in beni suçladıkları tüm sorunlarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum;
3 Özellikle senin Yahudiler'in tüm törelerini ve sorunlarını bilen biri olduğunu bildiğim için; bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.
4 Tüm Yahudiler, gençliğimden beri, başlangıçtan ulusum arasında Yeruşalim'de geçen yaşamımı bilirler.
5 Beni eskiden beri tanırlar ve isteseler, dinimizin en titiz mezhebine göre bir Ferisi olarak yaşamış olduğuma tanıklık edebilirler.
6 Ve şimdi Allah tarafından atalarımıza verilen vaadin umudundan dolayı burada bulunmakta ve yargılanmaktayım;
7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Allah'a içtenlikle kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Bu umuttan ötürü, Kral Agrippa, Yahudiler tarafından suçlanıyorum.
8 Allah'ın ölüleri diriltmesi sizce neden inanılmaz bir şey sayılıyor?
9 Doğrusu ben de Nasıralı İsa'nın adına karşı çok şeyler yapmam gerektiğini sanmıştım.
10 Bunu da Yeruşalim'de yaptım; ve başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapishaneye kapattım; öldürüldükleri zaman oyumu onların aleyhinde kullandım.
11 Ve her havrada onları birçok kez cezalandırır, ve onları sövmeye zorlardım; ve onlara karşı öylesine kudurmuştum ki, yabancı kentlere kadar bile onlara zulmederdim.
12 Bu arada başkâhinler tarafından yetki ve görevle Damaskus'a giderken,
13 Ey kral, öğleyin yolda gökten benim ve yol arkadaşlarımın çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm.
14 Ve hepimiz yere düşünce, bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun? dedi; üvendireye karşı tepmek senin için güçtür.
15 Ben de, Sen kimsin, ya Rab? dedim. Ve o, Ben senin zulmettiğin İsa'yım, dedi.
16 Ama kalk, ve ayakta dur; çünkü, hem gördüğün şeylere, hem de sana görüneceğim şeylere seni hizmetkâr ve tanık atamak için sana göründüm;
17 Seni halktan ve Centiller'den azat edeceğim, şimdi seni onlara gönderiyorum;
18 Öyle ki, onların gözlerini açıp onları karanlıktan ışığa ve Şeytan'ın kudretinden Allah'a döndüresin de günahların bağışlanmasına kavuşsunlar ve bana olan imanla kutsal kılınanlar arasında miras alsınlar.
19 Bunun için, Kral Agrippa, göksel görüme karşı sözdinlemezlik etmedim;
20 Ama önce Damaskus'ta, ve Yeruşalim'de, ve tüm Yahudiye bölgesindekilere, sonra da Centiller'e, tövbe edip Allah'a dönmeleri ve tövbeye yaraşır işler yapmalarını bildirdim.
21 Bu sebeplerden ötürü Yahudiler beni tapınakta yakalayıp öldürmek istediler.
22 Ama Allah'tan gelen yardımla bugüne dek büyük küçük herkese tanıklıkta bulunup peygamberlerle Musa'nın olacağını söyledikleri şeylerden başka bir şey söylemiyorum;

23 Onlar, Mesih'in elem çekeceğini, ölüler arasından dirilen ilk kişi olarak halka ve Centiller'e ışık göstereceğini bildirmişlerdi.
24 Ve kendisi için böylece konuşurken, Festus yüksek sesle, Çıldırıyorsun, Pavlus! çok okumak seni delirtiyor, dedi.
25 Ama o, Erdemli Festus, deli değilim, dedi; ama gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum.
26 Önünde hiç çekinmeden konuştuğum kral da bu şeyleri bilir; çünkü bu şeylerden hiçbiri gözünden kaçmadığı kanısındayım; çünkü bu şey bir köşede yapılmamıştır.
27 Kral Agrippa, peygamberlere inanır mısın? İnandığını biliyorum.
28 O zaman Agrippa Pavlus'a, Az kaldı beni ikna edip Mesihçi yapacaksın, dedi.
29 Pavlus da, Allah'tan dilerim ki yalnız sen değil, ama bugün beni dinleyen herkes, hem az hem de çoktan bu zincirler dışında benim gibi olsun, dedi.
30 Ve bunları söyledikten sonra kral, ve vali, ve Berniki, ve onlarla birlikte oturanlar ayağa kalktılar;
31 Ve bir yana çekilip birbiriyle konuştular, Bu adam ölüm ya da bağlara değer hiçbir şey yapmış değildir, dediler.
32 O zaman Agrippa Festus'a, Sezar'a başvurmamış olsaydı, bu adam serbest bırakılabilirdi, dedi.

BÖLÜM 27

VE İtalya'ya yelken açmamıza karar verilince, Pavlus'la başka bazı tutukluları Avgustus taburundan Yulias adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.
2 Ve Asya kıyılarına uğrayacak olan bir Edremit gemisine binip açıldık; Selanik'ten Makedonyalı Aristarkus bizimle birlikteydi.
3 Ve ertesi gün Sayda'ya uğradık. Ve Yulius Pavlus'a dostça davranarak kendisine bakılsın diye dostlarının yanına gitmesine izin verdi.
4 Ve oradan açılıp Kıbrıs'ın altından geçtik, çünkü rüzgârlar tersti.
5 Ve Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likya'nın Mira kentine geldik.
6 Ve yüzbaşı orada İtalya'ya gidecek olan bir İskenderiye gemisi buldu, ve bizi buna bindirdi.
7 Ve günlerce ağır ağır yol alarak güçlükle Knidos karşısına vardık, ve rüzgâr bize engel olduğundan Girit'in altından Salmone karşısından geçtik;
8 Ve onu güçlükle geçerek Güzel Limanlar denilen bir yere geldik; Lasea Kenti bu yerin yakınındaydı.
9 Şimdi çok vakit geçirilmişti, ve deniz yolculuğu artık tehlikeli olacaktı, çünkü oruç bile geçmişti, bu nedenle Pavlus onları uyardı,
10 Ve onlara, Efendiler, dedi, görüyorum ki bu yolculuk yalnız yük ve gemiye değil, ama hayatlarımıza da zahmetli ve çok zararlı olacaktır.
11 Ama yüzbaşı, Pavlus tarafından söylenen şeylerden çok, kaptanla geminin sahibine inandı.
12 Ve liman kışlamaya elverişli olmadığından, çoğunluk oradan açılmaya, mümkünse Feniks'e ulaşıp kışı orada geçirmeye karar verdiler; burası, Girit'in güneybatı ve küzeybatıya bakan bir limandır.
13 Ve hafif bir güney rüzgârı esince, amaçlarına erdiklerini sanarak, demir alıp Girit kıyısı boyunca gidiyorlardı.
14 Ama çok geçmeden karşısına Evroklidon denen bir kasırga koptu.
15 Ve gemi zorla götürülüp rüzgâra karşı gidemeyince, onu sürüklenmeye bıraktık.
16 Ve Klavda denen bir adanın altına kaçarak sandalı güçlükle ele geçirebildik;
17 Onu yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar; ve, sığlıklara düşmek korkusu ile yelken takımlarını indirdiler, ve böylece sürüklenip gittiler.
18 Ve şiddetli fırtınada bulunduğumuz için, ertesi gün gemiyi hafiflettiler;
19 Ve üçüncü gün kendi ellerimizle geminin takımlarını attık.

20 Ve günlerce ne güneş ne de yıldızlar göründü, ve büyük fırtına üstümüze saldırıyordu, artık bizim için kurtulma umudu tümden yitirilmişti.
21 Ama uzun zaman yemek yemeyince Pavlus ortalarında durup, Efendiler, dedi, beni dinleyip Girit'ten açılmamalı, ve bu zarar ve ziyana uğramamalıydınız.
22 Ve şimdi yürekli olmanızı öğütlerim; çünkü aranızda hiçbir can kaybı olmayacak, yalnız gemi mahvolacak.
23 Çünkü kendisine ait olduğum, ve kendisine kulluk ettiğim Allah'ın meleği bu gece yanımda durup,
24 Korkma, Pavlus, dedi, Sezar'ın önüne çıkman gerekiyor; ve, işte, Allah seninle gemi yolculuğunda bulunanların hepsini sana bağışladı.
25 Bunun için, efendiler, yüreklenin; çünkü Allah'a inanıyorum ki, bana bildirildiği gibi olacak.
26 Ancak bir adaya düşmemiz gerek.
27 Ama on dördüncü gece gelince, biz Adriya'da sürüklenmekteyken, gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sandılar;
28 Ve denizin derinliğini ölçtüler, ve yirmi kulaç olduğunu gördüler; ve biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, ve on beş kulaç olduğunu gördüler.
29 O zaman kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar, ve günü arzu ettiler.
30 Ve gemiciler gemiden kaçmaya çalışarak baş tarafından demir atacaklarmış gibi yapıp sandalı denize indirince,
31 Pavlus yüzbaşıya ve askerlere, Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız, dedi.
32 O zaman askerler sandalın iplerini kesip onu düşürdüler.
33 Ve gün doğmak üzereyken Pavlus hepsinin yemek yemelerini rica edip, Bugün on dördüncü gündür bekleyip hiçbir şey almayarak aç kaldınız, dedi.
34 Bunun için size yalvarıyorum, yemek yiyin; çünkü bu sıhhatınız içindir; çünkü hiçbirinizin başından bir tek kıl düşmeyecektir.
35 Bunları söyledikten sonra ekmek alıp hepsinin önünde Allah'a şükretti; ve onu kırıp yemeye başladı.
36 O zaman hepsi yüreklendiler, ve onlar da biraz yemek yediler.
37 Ve gemide toplam iki yüz yetmiş altı can idik.
38 Ve yemekten doyduklarından sonra, gemiyi hafiflettiler, ve buğdayı denize attılar.
39 Ve gündüz olunca karayı tanımadılar; ama kumsalı olan bir körfez görerek, mümkünse gemiyi oraya salmayı düşündüler.
40 Ve demirleri kaldırdıktan sonra, kendilerini denize bıraktılar, ve dümenlerin iplerini çözdüler, ve ön yelkeni rüzgâra vererek kumsala doğru gittiler.
41 Ve iki denizin birleştiği bir yere düşerek gemiyi karaya oturttular; ve geminin başı saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise dalgaların zorundan dağılmaya başladı.
42 Ve askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi.
43 Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı onların bu niyetine engel oldu; ve önce yüzebilenlerin kendilerini denize atıp karaya çıkmalarını,
44 Geriye kalanların ise kiminin tahtalara kiminin de geminin başka parçalarına tutunup onları izlemelerini emretti. Ve böylece vaki oldu ki, herkes sağ salim karaya çıktı.

BÖLÜM 28

VE kaçıp kurtulduktan sonra, adanın Malta olduğunu öğrendiler.
2 Ve barbar halk bize görülmemiş insanlık gösterdiler; çünkü, hava yağışlı ve soğuk olduğu için, ateş yakıp hepimizi kabul ettiler.
3 Ve Pavlus bir deste çalı çırpı toplayıp

ateşin üzerine atınca, sıcaktan kaçan bir engerek yılanı onun eline yapıştı.
4 Ve barbarlar, onun eline asılan zehirli hayvanı görünce birbirlerine, Bu adam kuşkusuz bir katil, dediler; denizden kurtulduysa da adalet onu yaşatmadı.
5 Ve hayvanı ateşe silkip bir zarar görmedi.
6 Fakat onlar, onun şişmesini ya da birdenbire ölü olarak yere yıkılmasını bekliyorlardı; ama uzun süre bekledikten sonra ona hiçbir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirip onun bir ilah olduğunu söylediler.
7 O yerin yakınlarında adanın başkanı olan Publius adlı bir adamın mülkleri vardı; o bizi kabul etti, ve bizi üç gün dostça ağırladı.
8 Ve vaki oldu ki, Publius'un babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu; Pavlus onun yanına girdi, ve dua etti, ve ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.
9 Böylece bu olunca adadaki başka illetliler de gelip şifa buldular;
10 Bunlar da bizi birçok onurlarla onurlandırdılar; ve ayrıldığımız zaman bize lazım olan şeyleri karşıladılar.
11 Ve üç ay sonra, adada kışlamış olan ve Kastor ve Polluks simgesini taşıyan bir İskendiriye gemisiyle denize açıldık.
12 Ve Sirakuza'ya uğradık, ve orada üç gün kaldık.
13 Ve oradan dolaşarak Regium'a geldik; ve bir gün sonra bir güney rüzgârı esti, ve ertesi gün Puteoli'ye vardık;
14 Orada kardeşler bulduk, yanlarında yedi gün kalmamız için yalvardılar; ve böylece Roma'ya doğru gittik.
15 Ve oradan kardeşler haberimizi alınca, bizi karşılamak için Appius çarşısına ve Üç Hanlar'a kadar geldiler; Pavlus onları görünce Allah'a şükretti, ve yüreklendi.
16 Ve Roma'ya varınca yüzbaşı, tutukluları askerlerin komutanına teslim etti; ama Pavlus'un, kendisini göz altında tutan askerle birlikte yalnız başına kalmasına izin verildi.
17 Ve vaki oldu ki, üç gün sonra Pavlus Yahudiler'in ileri gelenlerini bir araya çağırdı; ve onlar toplanınca kendilerine, Adamlar ve kardeşler, dedi, halka ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, yine de Yeruşalim'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim.
18 Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler, çünkü bende ölümü gerektiren hiçbir sebep yoktu.
19 Ama Yahudiler buna karşı konuşunca, Sezar'a başvurmak zorunda kaldım; yoksa kendi ulusuma karşı hiçbir suçlamada bulunmuş değilim.
20 Bu nedenle sizi çağırdım: sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim; çünkü İsrail'in umudu için ben şu zincirle bağlıyım.
21 Onlar da ona, Yahudiye'den seninle ilgili mektup almadık, dediler, buraya gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, ne de kötü bir şey söyledi.
22 Ama biz senin fikirlerini senden duymak isteriz; çünkü her yerde bu mezhebe karşı konuşulduğunu biliyoruz.
23 Ve onlar ona bir gün ayırınca, çok kimseler yanına onun oturduğu eve geldiler; Allah'ın Krallığı'na tanıklık ederek Musanın yasasından ve peygamberlerden İsa için onları ikna ederek sabahtan akşama kadar kendilerine anlattı.
24 Ve söylenen şeylere bazıları inandı, bazıları da inanmadı.
25 Ve birbiriyle anlaşamayınca, Pavlus şu sözü söyledikten sonra ayrıldılar: Kutsal Ruh, İşaya peygamber aracılığıyla atalarımıza iyi söyleyip
26 Dedi ki, Bu halka gidip söyle: İşitirken işiteceksiniz, ve anlamayacaksınız; görürken göreceksiniz, ve farkına varmayacaksınız;
27 Çünkü bu halkın yüreği kalınlaştı, ve kulakları ağır işitir oldu, gözlerini de kapadılar; olmaya ki, gözleriyle görsünler, ve

kulaklarıyla işitsinler, ve yürekleriyle anlasınlar, ve dönsünler de ben onları iyileştireyim.
28 Bunun için sizlerce bilinsin ki, Allah'ın kurtarışı Centiller'e gönderilmiştir, ve onlar dinleyecekler.
29 Ve bu sözleri söyledikten sonra, Yahudiler, aralarında çok çekişerek gittiler.
30 Ve Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı, ve yanına gelen herkesi kabul etti,
31 Allah'ın Krallığı'nı vaaz ediyor, ve Rab İsa Mesih'le ilgili şeyleri tam bir cesaretle, hiçbir adam onu engellemeyerek, öğretiyordu.

ELÇİ PAVLUS'UN

ROMALILARA

MEKTUBU

BÖLÜM 1

İSA Mesih'in kulu, elçi olmaya çağrılan, Allah'ın İncili'ne ayrılan Pavlus;
2 Peygamberleri aracılığıyla kutsal Yazılar'da önceden vaat ettiği bu İncil,
3 Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgilidir; o, etbedene göre Davut'un tohumundan oldu;
4 Ve kutsallık ruhuna göre ölüler arasından dirilmekle Allah'ın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi;
5 Onun adı için, tüm uluslar arasında imana itaat için, biz onun aracılığıyla inayet ve elçilik aldık;
6 Aralarında siz de İsa Mesih'in çağrılmışlarısınız;
7 Allah'ın Roma'da bulunan ve kutsallar olmaya çağrılan tüm sevdiklerine: Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun.
8 İlkönce hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Allahım'a şükrediyorum ki, imanınız tüm dünyada konuşuluyor.
9 Çünkü Oğlu'nun İncili'nde ruhumla hizmet ettiğim Allah tanığımdır; sizi durmadan, her zaman dualarımda anıyorum;
10 Allah'ın isteğiyle sonunda mümkünse size gelmek için hayırlı yolum olsun diye yalvarıyorum.
11 Çünkü pekişmeniz için size ruhani bir armağanı ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum;

12 Yani, hem sizin, hem de benim, birbirimizin imanıyla sizinle birlikte teselli olayım.
13 Şimdi, ey kardeşler, sizleri bilgisiz bırakmak istemem; diğer Centiller arasında olduğu gibi, sizin aranızda da bir ürünüm olsun diye, çok kez size gelmeyi amaçladım, ama şimdiye dek engellendim.
14 Yunanlılar'a ve Barbarlar'a, bilgelere ve bilgisizlere borçluyum.
15 Böylece Roma'da bulunan sizlere de elimden geldiğince İncil'i vaaz etmeye hazırım.
16 Çünkü Mesih'in İncili'nden utanmam; çünkü her iman edene, önce Yahudi'ye, hem de Yunanlı'ya, kurtuluş için Allah'ın kudretidir;
17 Çünkü onda Allah'ın doğruluğu imandan imana açıklanır; yazılmış olduğu gibi: Adil kişi imanla yaşayacaktır.
18 Çünkü haksızlıkta gerçeği alıkoyan insanların tüm takvasızlığına ve haksızlığına karşı Allah'ın gazabı gökten açıklanır;
19 Çünkü Allah hakkında bilinmesi mümkün olan onlarda açıktır; çünkü Allah onu onlara göstermiştir.
20 Çünkü onun görünmez şeyleri, yani sonsuz kudreti ve Ulûhiyeti, dünyanın yaratılışından beri, yaratılmış olan şeylerle anlaşılarak açıkça görülüyor; öyle ki özürleri yok;
21 Çünkü Allah'ı bildikleri halde onu Allah olarak yüceltmediler, ne de şükrettiler; ama düşüncelerinde batıl oldular, ve onların anlayışsız yüreği karardı.
22 Akıllı olduklarını iddia ederken akılsız oldular,
23 Ve çürümez Allah'ın yüceliğini çürür insan, ve kuşlar, ve dört ayaklılar, ve sürüngenler suretinin benzeyişine değiştirdiler.
24 Bunun için Allah, kendi aralarında bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin şehvetleriyle pisliğe teslim etti;
25 Onlar Allah'ın gerçeğini yalana değiştirdiler, ve yaratığa Yaradan'dan daha çok tapıp kulluk ettiler; o sonsuza dek kutludur. Amin.
26 Bu sebepten Allah onları çirkin heveslere teslim etti; çünkü onların kadınları bile doğal kullanışı doğal olmayana çevirdiler;
27 Ve aynı şekilde erkekler de kadının doğal kullanışını bırakıp tutkuyla birbirleri için yanıp tutuştular, erkekler erkeklerle utanmazlık ettiler, ve kendilerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.
28 Ve bilgilerinde Allah'ın bulunmasını uygun görmediklerinden, Allah onları uygunsuz şeyler yapmaları için merdut zihne teslim etti;
29 Tüm haksızlık, fuhuş, kötülük, açgözlülük ve kinle dolmuş olarak; kıskançlık, öldürme, çekişme, hile ve kötü niyetle dolu; dedikoducu,
30 Yerici, Allah'tan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötü şeyler üreten, ana baba sözü dinlemeyen,
31 Anlayışsız, sözünde durmaz, doğal sevgiden yoksun, amansız, merhametsiz kişilerdir;
32 Bu gibi şeyleri yapanlar ölümü hak ettiler diye Allah'ın yargısını bildikleri halde, aynısını yalnız yapmakla kalmazlar, ama bunları yapanları da hoş görürler.

BÖLÜM 2

BU nedenle, ey yargılayan adam, kim olursan ol, özürlü değilsin; çünkü başkasını yargıladığın şeyde kendini mahkûm ediyorsun; çünkü sen, ey yargılayan, aynı şeyleri yapıyorsun.
2 Ama bu gibi şeyleri yapanlara karşı Allah'ın yargısının gerçeğe göre olduğunu biliyoruz.
3 Ve bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ve aynısını yapan ey adam, Allah'ın yargısından kaçıp kurtulacağını mı sanıyorsun?
4 Ya da Allah'ın iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmeyerek, onun iyiliğinin ve sabrının ve katlanışının bolluğunu hor mu gö-

rüyorsun?
5 Ama inatçılığına ve tövbesiz yüreğine göre, Allah'ın gazabı ve adil yargısının açıklanacağı güne karşı kendine gazap biriktiriyorsun.
6 O her adama işlerine göre karşılık verecektir:
7 İyilik etmekte sabırla devam ederek yücelik ve saygınlık ve ölümsüzlüğü arayanlara sonsuz yaşam;
8 Ama sürtüşmeci olup gerçeğe itaat etmeyenlere, haksızlığa ise itaat edenlere öfke ve gazap,
9 Kötülük yapan her adamın canına, önce Yahudi'nin, hem de Centil'in, sıkıntı ve elem;
10 Ama iyilik eden her adama, önce Yahudi'ye, hem de Centil'e, yücelik, saygınlık, ve esenlik.
11 Çünkü Allah indinde şahsa bakmak yoktur;
12 Çünkü yasa olmadan kaç kişi günah işlemişse, yasa olmadan mahvolacaklar; ve yasada kaç kişi günah işlemişse, yasayla yargılanacaklar;
13 (Çünkü Allah katında adil kişiler yasanın duyucuları değildir, ancak yasanın uygulayıcılar aklanacaklar.
14 Çünkü yasaya sahip olmayan Centiller, tabiatla yasanın gereklerini yaptıklarında, yasaya sahip olmadan kendileri için yasadırlar;
15 Onlar yüreklerinde yazılı olan yasanın işini gösterirler, onların vicdanı da tanıklık eder, düşünceleri de onları ya suçlar, ya da savunur;)
16 Allah'ın İsa Mesih aracılığıyla insanların sırlarını benim İncilim'e göre yargılayacağı günde.
17 İşte, sen Yahudi adını taşıyorsun, ve yasaya dayanıyorsun, ve Allah'la övünüyorsun,
18 Ve onun isteğini biliyorsun, ve yasadan eğitilmiş olarak daha âlâ olan şeyleri beğeniyorsun;
19 Ve yasada bilginin ve gerçeğin suretine sahip olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı,
20 Akılsızların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna inanıyorsun.
21 Bunun için başkasına öğreten sen, kendine öğretmez misin? bir adamın çalmaması gerek, diye vaaz eden sen, çalar mısın?
22 Bir adamın zina etmemesi gerek, diyen sen, zina eder misin? putlardan tiksinen sen, tapınakları yağma eder misin?
23 Yasayla övünen sen, yasaya karşı suç işlemekle Allah'ı aşağılar mısın?
24 Çünkü, yazılmış olduğu gibi, sizin yüzünüzden Centiller arasında Allah'ın adına küfrediliyor.
25 Çünkü eğer yasayı tutarsan, gerçekten sünnetliliğin yararı var, ama yasaya karşı suç işleyen biriysen, senin sünnetliliğin sünnetsizlik olur.
26 Bunun için eğer sünnetsizlik yasanın doğruluğunu tutarsa, onun sünnetsizliği sünnetlilik sayılmayacak mı?
27 Ve tabiattan olan sünnetsizlik eğer yasayı yerine getirirse, seni, yani harf ve sünnetlilikle yasayı çiğneyeni yargılamayacak mı?
28 Çünkü dıştan Yahudi olan Yahudi değildir, ne de etbedende dıştan olan sünnetlilik sünnetliliktir;
29 Ama içten Yahudi olan Yahudi'dir, sünnetlilik de harfta değil, ama ruhtadır, yüreğin sünnetliliğidir; onun övgüsü insanlardan değil, ama Allah'tandır.

BÖLÜM 3

ÖYLEYSE, Yahudi'nin ne üstünlüğü var? ya da sünnetliliğin yararı nedir?
2 Her yönden çoktur; önce, çünkü Allah'ın sözleri onlara emanet edildi;
3 Çünkü eğer bazıları iman etmedilerse, ne olur? onların imansızlığı Allah'ın imanını geçersiz mi kılar?
4 Allah korusun; evet, Allah doğru, ama

her insan yalancı olsun; yazılmış olduğu gibi: Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın, ve yargılandığın zaman galip gelesin.
5 Ama eğer bizim haksızlığımız Allah'ın doğruluğunu gösterirse, ne diyelim? Öfkeyle cezalandıran Allah haksız mıdır? (İnsan gibi konuşuyorum)
6 Allah korusun; çünkü öyle olsa, Allah dünyayı nasıl yargılayacak?
7 Çünkü eğer benim yalanımla Allah'ın gerçeği onun yüceliği için çoğaldıysa, ben niçin yine de bir günahkâr gibi yargılanıyorum?
8 Ve niçin (kötülendiğimiz gibi ve bazılarının söylediğimizi ileri sürdüğü gibi,) İyilik gelsin diye kötülük yapalım, demeyelim? haktır onların hüküm giymesi.
9 Öyleyse ne? biz onlardan daha üstün müyüz? Hayır, asla; çünkü hepsinin, hem Yahudiler'in hem de Centiller'in günah altında olduğunu daha önce kanıtladık;
10 Yazılmış olduğu gibi: Hiç doğru yok, bir kişi bile yoktur.
11 Anlayan kimse yok, Allah'ı arayan kimse yok.
12 Hepsi yoldan saptılar, birlikte yararsız oldular; iyilik eden yok, bir kişi bile yoktur.
13 Boğazları açık mezardır, dilleriyle hileyi kullandılar; dudaklarının altında engerek zehiri var;
14 Ağızları lanet ve acılıkla doludur;
15 Ayakları kan dökmeye çeviktir;
16 Yollarında yıkım ve dert vardır;
17 Esenlik yolunu da bilmediler;
18 Onların gözleri önünde Allah korkusu yoktur.
19 Şimdi biz biliriz ki, yasa her ne söylerse, yasa altında olanlara söyler, öyle ki, her ağız kapansın ve tüm dünya Allah'ın önünde suçlu olsun.
20 Bu nedenle onun gözü önünde hiç etbeden yasa işleriyle aklanmayacaktır, çünkü günah bilgisi yasa aracılığıyladır.
21 Ama şimdi Allah'ın doğruluğu yasa olmadan açıklandı, yasa ve peygamberler tarafından buna tanıklık edildi,
22 Yani Allah'ın İsa Mesih imanından olan doğruluğu iman edenlerin hepsine ve hepsinin üzerinedir; çünkü fark yoktur;
23 Çünkü hepsi günah işledi, ve Allah'ın yüceliğinden yoksun kaldı;
24 Mesih İsa'da olan halas aracılığıyla, onun inayetiyle karşılıksız olarak aklanırlar;
25 Allah'ın katlanışı üzere daha önce işlenmiş günahları bağışlamakla doğruluğunu göstermek için Allah onu, kanına olan imanla, bağışlamalık olarak sundu;
26 Doğruluğunu şimdiki zamanda göstermek için, diyorum, öyle ki, kendisi adil olsun, ve İsa'ya iman edeni aklayan olsun.
27 Öyleyse övünme nerede kaldı? dışarda kaldı. Hangi yasayla? işler yasasıyla mı? Hayır, ama iman yasasıyla.
28 Bunun için şu sonuca vardık: bir adam yasa işleri olmaksızın imanla aklanır.
29 O yalnız Yahudiler'in Allahı mı? Centiller'in de değil mi? Evet Centiller'in de;
30 Çünkü sünnetliliği imanla ve sünnetsizliği iman aracılığıyla aklayacak olan Allah tektir.
31 O zaman biz iman aracılığıyla yasayı geçersiz mi kılıyoruz? Allah korusun, tam tersine yasayı pekiştiriyoruz.

BÖLÜM 4

ÖYLEYSE, etbeden açısından babamız İbrahim ne buldu diyelim?
2 Çünkü eğer İbrahim işler aracılığıyla aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Allah'ın önünde değil.
3 Çünkü Yazı ne diyor? İbrahim Allah'a inandı, ve bu ona doğruluk için sayıldı.
4 Şimdi, çalışana ücret inayetten değil, ama borçtan sayılır;
5 Ancak çalışmayıp ama takvasız kişiyi aklayana iman edenin imanı doğruluk için sayılır.
6 Nitekim, işler olmaksızın Allah'ın kendisine doğruluk saydığı adamın mutluluğunu

Davut da şöyle anlatır:
7 Fesatları bağışlanmış, ve günahları örtülmüş olanlara ne mutlu.
8 Ne mutlu Rab'bin kendisine günah saymayacağı adama.
9 Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetlilik üzerine mi? yoksa sünnetsizlik üzerine de mi düşer? çünkü diyoruz ki, iman İbrahim'e doğruluk için sayıldı.
10 Öyleyse nasıl sayıldı? sünnetlilikteyken mi, yoksa sünnetsizlikte mi? sünnetlilikte değil, ama sünnetsizlikte;
11 Ve daha sünnetsizken sahip olduğu iman doğruluğunun mührü olarak sünnet işaretini aldı; öyle ki, sünnetsiz oldukları halde, onlara da doğruluk sayılsın diye, iman edenlerin hepsinin babası olsun;
12 Ve yalnız sünnetlilikten olanlara değil, ama atamız İbrahim'in sünnetsizken sahip olduğu imanın izlerinden yürüyenlere de sünnetlilik babası olsun.
13 Çünkü İbrahim'e ya da tohumuna dünyanın mirasçısı olma vaadi yasa aracılığıyla değil, ama iman doğruluğu aracılığıyla verildi;
14 Çünkü eğer yasadan olanlar mirasçı iseler, iman boş ve vaat geçersiz oldu;
15 Çünkü yasa öfke getirir, çünkü yasa olmadığı yerde suç işlemek de yoktur.
16 Bu nedenle imandandır, öyle ki, vaat inayetle olup tüm tohuma emin olsun, yalnız yasadan olana değil, ama İbrahim'in imanından olana da;
17 İnandığının, yani ölüleri diri eden, olmayan şeyleri olanlar gibi çağıran Allah'ın katında hepimizin babasıdır, yazılmış olduğu gibi: Ben seni birçok ulusların babası ettim.
18 Senin tohumun böyle olacaktır, diye söylenen söze göre, umutsuz bir durumdayken birçok ulusların babası olacağına umutla iman etti.
19 Ve imanda zayıflamayıp kendisi yaklaşık yüz yaşındayken artık ölmüş bedenini ve Sâra'nın rahminin ölülüğünü düşünmedi.
20 İmansızlık ederek Allah'ın vaadinden kuşkulanmadı, ama imanda güçlenip Allah'ı yüceltti;
21 Ve onun vaat ettiğini yapacak güçte de olduğuna tümüyle güvendi.
22 Ve bu nedenle, bu ona doğruluk için sayıldı.
23 Şimdi ona sayıldığı, yalnız onun için değil,
24 Ama bizlere sayılacağından, bizim için de yazıldı, eğer Rabbimiz İsa'yı ölüler arasından diriltene iman edersek;
25 O bizim suçlarımız için teslim edildi, ve aklanmamız için diriltildi.

BÖLÜM 5

BU nedenle, imanla aklanmış olarak Rab İsa Mesih aracılığıyla Allah indinde esenliğimiz var;
2 Onun aracılığıyla da içinde durduğumuz bu inayete imanla girme hakkımız var, ve Allah'ın yüceliğinin umuduyla övünüyoruz.
3 Ve yalnız bununla değil, ama sıkıntılarla bile övünürüz; çünkü biliriz ki sıkıntı sabrı getirir;
4 Ve sabır tecrübeyi, tecrübe de umudu;
5 Umut da utandırmaz; çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla yüreklerimize Allah'ın sevgisi dökülmüştür.
6 Çünkü biz daha kuvvetsizken Mesih belirlenen zamanda takvasızlar için öldü.
7 Çünkü biri doğru bir adam için güç ölür; ama iyi adam için belki bazıları ölmeye bile gayret bulur.
8 Ama Allah bize olan sevgisini şununla kanıtladı: biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.
9 Böylece onun kanıyla şimdi aklanmış olarak, onun aracılığıyla gazaptan ne kadar daha çok kurtulacağız.
10 Çünkü eğer biz düşmanken Oğlu'nun ölümü aracılığıyla Allah'la barıştıksa, ne kadar daha çok barışmış olarak onun yaşamı aracılığıyla kurtulacağız.

11 Ve yalnız bu değil, ama kendi aracılığıyla kefaret aldığımız Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Allah'ta sevinç de duymaktayız.
12 Bunun için, nasıl günah bir adam aracılığıyla ve ölüm günah aracılığıyla dünyaya girdiyse; böylece ölüm de tüm insanlara geçti, çünkü hepsi günah işledi;
13 (Çünkü yasaya dek dünyada günah vardı, ama yasa yokken günah sayılmaz.
14 Ama ölüm, Âdem'den Musa'ya kadar, gelecek kişinin sureti olan Âdem'in suçunun benzeyişi üzere günah işlememiş olanlar üzerinde de egemenlik sürdü.
15 Ama suç nasılsa, bağış da öyle değildir. Çünkü eğer bir kişinin suçuyla birçokları öldüyse, Allah'ın inayeti ve bir adamdan, yani İsa Mesih'ten gelen inayetle olan armağan çok kimselere daha da çoğaldı.
16 Ve armağan günah işleyen bir kişi aracılığıyla olduğu gibi değildir; çünkü yargı bir suçtan mahkûmiyet için, ama bağış çok suçlardan aklanma için oldu.
17 Çünkü bir adamın suçuyla ölüm bir kişiyle egemenlik sürdüyse, inayetin ve doğruluk armağanının bolluğunu alanların yaşamda bir kişi, yani İsa Mesih aracılığıyla ne kadar daha çok egemenlik sürecekler.)
18 Şimdi nasıl bir kişinin suçuyla tüm insanlar üzerine yargı mahkûmiyet için geldiyse, böyle de bir kişinin doğruluğuyla bağış tüm insanlar üzerine yaşam aklanması için gelmiştir.
19 Çünkü bir adamın sözdinlemezliğiyle birçokları günahkâr kılındığı gibi, böyle de bir kişinin söz dinlemesiyle birçokları doğru kılınacaktır.
20 Üstelik yasa suç çoğalsın diye araya girdi. Ama günahın çoğaldığı yerde, inayet daha da çoğaldı;
21 Öyle ki, günah ölüme egemenlik sürdüğü gibi, böylece de inayet Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşama doğrulukla egemenlik sürsün.

BÖLÜM 6

ÖYLEYSE ne diyelim? inayet çoğalsın diye, günahta mı kalalım?
2 Allah korusun. Günaha ölmüş olan bizler artık onda nasıl yaşarız?
3 İsa Mesih'in içine vaftiz edilenlerimizin hepsi ölümünün içine vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?
4 Bu nedenle onunla birlikte vaftiz yoluyla ölümün içine gömüldük; öyle ki, Baba'nın yüceliği aracılığıyla Mesih nasıl ölüler arasından diriltildiyse, biz de böylece yaşam yeniliğinde yürüyelim.
5 Çünkü eğer ölümünün benzeyişinde birlikte dikildikse, dirilişinin benzeyişinde de olacağız.
6 Bunu biliriz ki, artık günaha kölelik etmeyelim diye, günah bedeni ortadan kaldırılması için, eski insanımız onunla birlikte çarmıha gerilmiştir.
7 Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır.
8 Şimdi eğer Mesih'le birlikte ölmüşsek, onunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz;
9 Çünkü Mesih'in ölüler arasından diriltilmiş olup artık ölmeyeceğini, ölümün artık onun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliriz.
10 Çünkü ölmekte bir kere günaha öldü, ama yaşamakta Allah'a yaşıyor.
11 Siz de böylece kendinizi günaha ölü, ama Rabbimiz Mesih İsa'da Allah'a diri sayın.
12 Bu nedenle, tutkularında ona uymayasınız diye, ölümlü bedeninizde günah egemenlik sürmesin.
13 Ve üyelerinizi haksızlık araçları olarak günaha sunmayın, ama ölüler arasından yaşama kavuşmuş olanlar gibi, kendinizi Allah'a, üyelerinizi de doğruluk araçları olarak Allah'a sunun.
14 Çünkü günah size egemen olmayacaktır, çünkü yasa altında değil, ama inayet altındasınız.

15 Öyleyse ne? yasa altında değil, ama inayet altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Allah korusun.
16 Bilmez misiniz ki, sözünü dinlemek için kime kendinizi köleler teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kimsenin kölelerisiniz, ya ölüme günahın, ya da doğruluğa sözdinlerliğin?
17 Ama Allah'a şükrolsun ki, günahın köleleriydiniz, ama size teslim edilen öğretinin şekline yürekten itaat ettiniz.
18 Ve günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
19 Etbedeninizin zayıflığı için insana göre söylüyorum; çünkü üyelerinizi kirliliğe ve fesat için fesada nasıl köle olarak sundunuzsa, böylece şimdi üyelerinizi kutsallık için doğruluğa köle olarak sunun;
20 Çünkü siz günahın köleleriyken, doğruluktan özgürdünüz.
21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne ürününüz vardı? o şeylerin sonu ölümdür.
22 Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Allah'a köleler olduğunuza göre, kutsallık için ürününüz var, ve sonu sonsuz yaşamdır.
23 Çünkü günahın ücreti ölüm, ama Allah'ın bağışı Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşamdır.

BÖLÜM 7

BİLMEZ misiniz ki, ey kardeşler, (çünkü yasayı bilenlere söylüyorum,) nasıl yasa bir insan üzerine yaşadıkça egemenlik sürer?
2 Çünkü kocalı kadın, kocası yaşadıkça yasayla kocasına bağlıdır, ama kocası ölürse, kocasıyla ilgili yasadan özgür olur.
3 Buna göre, kocası yaşarken başka bir ere varırsa, zina işleyici diye adlandırılır, ama kocası ölürse, kadın o yasadan özgürdür, öyle ki, başka bir ere varsa bile, zina işlemiş olmaz.
4 Bunun için, kardeşlerim, siz de başkasına, yani ölüler arasından diriltilene varmak üzere, Mesih'in bedeni aracılığıyla yasaya öldünüz; öyle ki, Allah'a verimli olalım.
5 Çünkü biz etbedendeyken, yasa aracılığıyla olan günahların hevesleri ölüme meyve getirmek için üyelerimizde işliyordu.
6 Ama şimdi, tutulmuş olduğumuz şeyde ölmüş olarak, yasadan özgür kılındık, öyle ki, harfin eskiliğinde değil, ama ruhun yeniliğinde hizmet edelim.
7 Öyleyse ne diyelim? Yasa günah mıdır? Allah korusun. Yasa araç olmasaydı, günahı bilmemiş olurdum; yasa, Şehvet etme, demeseydi, açgözlülüğü bilmemiş olurdum.
8 Ama günah emirden bulduğu fırsatla içimde her türlü şehveti üretti. Çünkü yasa olmadıkça günah ölüydü.
9 Çünkü bir zamanlar yasa yokken diriydim ben; ama emir gelince, günah dirildi, ve ben öldüm.
10 Ve buldum ki yaşam için belirlenen emir ölüm için oldu.
11 Çünkü günah emirden fırsat bularak beni aldattı, ve onun aracılığıyla beni öldürdü.
12 İşte böyle, yasa kutsaldır, emir de kutsal, ve adil, ve iyidir.
13 Öyleyse iyi şey bana ölüm mü oldu? Allah korusun. Ama günah, günah görünsün diye, iyi şey aracılığıyla bende ölüm işliyordu, öyle ki, günah emir aracılığıyla son derece günahlı olsun.
14 Çünkü biliriz ki yasa ruhanidir; bense cismaniyim, günah altına satılmışım.
15 Çünkü yaptığımı beğenmem, çünkü istediğimi yapmam, ama nefret ettiğimi yaparım.
16 O zaman eğer istemediğimi yaparsam, yasanın iyi olduğunu kabul etmiş oluyorum.
17 Şimdi öyleyse bunu artık ben değil, ama içimde yaşayan günah yapıyor.
18 Çünkü bilirim ki, içimde (yani etbedenimde,) iyi şey durmaz; çünkü bende iste-

mek hazır, ama iyi olanı nasıl yapayım bulmam.
19 Çünkü istediğim iyi şeyi yapmam; ama istemediğim kötü şeyi yaparım.
20 Şimdi eğer istemediğimi yaparsam, bunu yapan artık ben değil, ama içimde yaşayan günahtır.
21 O zaman bir yasa bulurum ki, iyilik yapmak istediğimde kötülük bende hazırdır.
22 Çünkü iç insana göre Allah'ın yasasından hoşlanırım.
23 Ama üyelerimde başka bir yasa görüyorum ki, zihnimin yasasına karşı savaşıyor ve beni üyelerimde olan günahın yasası altına tutsak ediyor.
24 Ne zavallı insanım! bu ölümün bedeninden beni kim kurtaracak?
25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Allah'a şükrederim. Demek ki ben kendim, zihinle Allah'ın yasasına, ama etbedenle günah yasasına kulluk ediyorum.

BÖLÜM 8

BU nedenle Mesih İsa'da olanlara, etbedene göre değil, ama Ruh'a göre yürüyenlere, artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.
2 Çünkü Mesih İsa'da olan yaşam Ruhu yasası beni günah ve ölüm yasasından özgür kıldı.
3 Çünkü yasa etbeden sebebiyle zayıf olmakla güçsüzken, Allah kendi Oğlu'nu günahlı etbeden benzerliğinde, ve günah için, gönderip günahı etbedende mahkûm etti.
4 Öyle ki, yasanın doğruluğu, etbedene göre değil, ama Ruh'a göre yürüyen bizde tamamlansın.
5 Çünkü etbedene göre olanlar etbedenin şeylerini düşünürler, ama Ruh'a göre olanlar Ruh'un şeylerini.
6 Çünkü cismani düşünceli olmak ölümdür; ama ruhani düşünceli olmak yaşam ve esenliktir.
7 Çünkü cismani zihin Allah'a karşı düşmanlıktır; çünkü Allah'ın yasasına boyun eğmez, eğemez de.
8 Demek ki etbedende olanlar Allah'ı hoşnut edemezler.
9 Ama eğer Allah'ın Ruhu içinizde yaşıyorsa, siz etbedende değilsiniz, Ruh'tasınız. Şimdi eğer bir adamda Mesih'in Ruhu yoksa, o adam onun değildir.
10 Ve eğer Mesih içinizde ise, beden günahtan dolayı ölüdür; ama Ruh doğruluktan dolayı yaşamdır.
11 Ama eğer İsa'yı ölüler arasından dirilten'nin Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölüler arasından dirilten, ölümlü bedenlerinizi de içinizde yaşayan Ruhu aracılığıyla diri edecektir.
12 Bunun için, ey kardeşler, etbedene göre yaşamak etbedene borçlu değiliz.
13 Çünkü eğer etbedene göre yaşarsanız, öleceksiniz; ama eğer bedenin işlerini Ruh'la öldürürseniz, yaşayacaksınız.
14 Çünkü Allah'ın Ruhu'yla kaç kişi yöneltiliyorsa, onlar Allah'ın oğullarıdır;
15 Çünkü yine korku için kölelik ruhunu almadınız; ama oğulluk Ruhu'nu aldınız, onunla, Abba Baba, diye bağırırız.
16 Ruh'un kendisi, Allah'ın çocukları olduğumuza bizim ruhumuzla birlikte tanıklık eder.
17 Ve eğer çocuklarsak, o zaman mirasçılarız; Allah'ın mirasçıları, ve İsa Mesih'in ortak mirasçılarıyız; eğer öyle olsa ki, birlikte yüceltilelim diye onunla birlikte elem çekiyoruz.
18 Çünkü hesap ediyorum ki, bu şimdiki vaktin elemleri bizde açıklanacak olan yücelikle karşılaştırılmaya değmez.
19 Çünkü yaratığın büyük özlemi Allah'ın oğullarının görünmesini bekliyor.
20 Çünkü yaratık kendi isteğiyle değil, ama onu umutla bağımlı kılanın sebebinden batıllığa bağımlı kılındı,
21 Çünkü yaratık kendisi fesat kulluğundan Allah'ın çocuklarının yüce özgürlüğü içine azat edilecektir.

22 Çünkü tüm yaradılışın şimdiye dek birlikte inleyip ağrı çektiğini biliriz.
23 Ve yalnız onlar değil, ama biz kendimiz, evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de oğulluğu, yani bedenimizin halasını bekleyerek içimizde inleriz;
24 Çünkü umutla kurtulduk; ama görülen umut, umut değildir; çünkü adam gördüğüne daha niçin umut eder?
25 Ama görmediğimize umut bağlarsak, o zaman onu sabırla bekleriz.
26 Bunun gibi, Ruh da zayıflıklarımıza yardım eder, çünkü ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi anlatılmaz ahlarla bizim için aracılık eder.
27 Ve yürekleri araştıran, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir, çünkü Allah'ın isteğine göre kutsallar için aracılık eder.
28 Ve biliriz ki, Allah'ı sevenlere, amacına göre çağrılmış olanlara, tüm şeyler birlikte iyilik için işler;
29 Çünkü önceden bildiği kimseleri, Oğlunun suretine benzer olmak üzere, önceden belirledi, öyle ki, birçok kardeşler arasında ilk doğan olsun.
30 Üstelik önceden belirlediği kimseleri de çağırdı, çağırdığı kimseleri de akladı, akladığı kimseleri de yüceltti.
31 Öyleyse bu şeylere ne diyelim? Allah bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?
32 Öz Oğlu'nu esirgemeyen, ama onu hepimiz için teslim eden, o nasıl onunla birlikte bize tüm şeyleri karşılıksız vermeyecektir?
33 Allah'ın seçilmişlerini kim suçlayacak? Aklayan Allah'tır.
34 Mahkûm eden kimdir? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih'tir ki, Allah'ın sağındadır, ve bizim için aracılık eder.
35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayıracaktır? sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?
36 Yazılmış olduğu gibi: Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, boğazlanacak koyunlar gibi sayıldık.
37 Hayır, bizi sevenin aracılığıyla bu şeylerin hepsinde galiplerden üstünüz.
38 Çünkü eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne kudretler, ne şimdiki şeyler, ne gelecek şeyler,
39 Ne yükseklik, ne derinlik, ne de hiçbir başka yaratık Rabbimiz Mesih İsa'da olan Allah'ın sevgisinden bizi ayırabilecektir.

BÖLÜM 9

MESİH'TE gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum, vicdanım da bana Kutsal Ruh'ta tanıklık ediyor ki,
2 Büyük kederim ve yüreğimde dinmeyen bir acı var.
3 Çünkü kardeşlerim, etbedene göre soydaşlarım uğruna, ben kendim lanetlenip Mesih'ten yoksun olmayı dilerdim;
4 Onlar İsrailîler'dir; oğulluk, ve yücelik, ve antlaşmalar, ve yasanın verilmesi, ve Allah'ın hizmeti, ve vaatler onlara aittir.
5 Atalar onlarındır, Mesih de etbedene göre onlardandır, o her şeyin üzerinde, sonsuza dek kutlu olan Allah'tır. Amin.
6 Ama Allah'ın sözü boşa çıktı demek değildir. Çünkü İsrail'den olanların hepsi İsrail değildir;
7 Ve İbrahim'in tohumu oldukları için hepsi çocuklar değil; ama, Senin tohumun İshak'ta çağrılacaktır.
8 Demek ki, Etbedenin çocukları olanlar Allah'ın çocukları değildir; ama vaadin çocukları tohum için sayılır.
9 Çünkü vaadin sözü şudur: Bu vakitte geleceğim, ve Sâra'nın bir oğlu olacak.
10 Ve yalnız bu değil, ama Rebeka da birinden, yani atamız İshak'tan gebe kaldığı zaman,
11 (Çünkü çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Allah'ın amacı seçime göre, işlerden değil, ama çağırandan kalsın diye,)
12 Ona, Büyüğü küçüğüne kulluk edecek, denildi.
13 Yazılmış olduğu gibi, Yakup'u sevdim,

Esav'dan ise nefret ettim.
14 Öyleyse ne diyelim? Allah indinde haksızlık mı var? Allah korusun.
15 Çünkü Musa'ya diyor ki, Merhamet etmek istediğime merhamet edeceğim, ve acımak istediğime acıyacağım.
16 Demek ki ne isteyenden, ne de koşandan değil, ama merhamet eden Allah'tandır.
17 Çünkü Yazı Firavun'a diyor ki, Gücümü sende göstereyim ve adım tüm yeryüzünde duyurulsun diye, işte, seni bu amaçla yükselttim.
18 Demek ki, merhamet etmek istediğine merhamet eder, ve istediğini katılaştırır.
19 O zaman bana, Neden hâlâ kusur buluyor? çünkü onun isteğine kim karşı durmuştur? diyeceksin.
20 Hayır, ama, ey insan sen kimsin ki Allah'a karşı cevap veriyorsun? Kendisine biçim verilen, biçim verene, Beni neden böyle yaptın? der mi?
21 Aynı yığından bir kabı saygı için ve bir başkasını saygısızlık için yapmaya çömlekçinin balçık üzerinde kudreti yok mu?
22 Eğer Allah kendi gazabını göstermek ve gücünü bildirmek isterken mahvolmaya hazırlanmış gazap kaplarına çok sabırla katlandıysa,
23 Ve yüceliğe önce hazırladığı merhamet kapları üzerine,
24 Yani, yalnız Yahudiler'den değil, ama Centiller'den de, çağırdığı bizim üzerimize kendi yüceliğinin zenginliğini bildirmek istediyse, ne diyelim?
25 Nitekim Hoşea'da da diyor ki, Halkım olmayana halkım, sevgili olmayana sevgili diyeceğim.
26 Ve vaki olacak ki, onlara, Halkım değilsiniz, denildiği yerde, orada diri olan Allah'ın çocukları diye adlandırılacaklar.
27 İşaya da İsrail hakkında bağırıyor: İsrail çocuklarının sayısı denizin kumu kadar olsa da, bir bakiye kurtulacaktır.
28 Çünkü işi bitirip doğrulukta kısa kesecektir; çünkü Rab yeryüzünde kısa bir iş yapacaktır.
29 Ve İşaya'nın önceden dediği gibi: Eğer orduların Rabbi bize bir tohum bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomorra'ya benzerdik.
30 Öyleyse ne diyelim? Doğruluk peşinde olmayan Centiller, doğruluğa, yani imandan gelen doğruluğa kavuştular.
31 Ama doğruluk yasası ardından giden İsrail doğruluk yasasına erişmedi.
32 Neden? çünkü imanla değil, ama yasanın işleriyle olurmuş gibi aradılar. Çünkü o tökezleme taşında tökezlendiler;
33 Yazılmış olduğu gibi: İşte Sion'da bir tökezleme taşı ve bir sürçme kayası koyuyorum; ve ona iman eden utanmayacaktır.

BÖLÜM 10

KARDEŞLER, İsrail'in uğruna yüreğimin arzusu ve Allah'a yalvarışım, kurtulışları içindir.
2 Çünkü kendilerine tanıklık ederim ki, Allah için gayretleri vardır, ama bilgiye göre değil.
3 Çünkü Allah'ın doğruluğunu bilmeden kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalışarak Allah'ın doğruluğuna boyun eğmediler;
4 Çünkü doğruluk için her iman edene yasanın sonu Mesih'tir.
5 Çünkü Musa yasadan olan doğruluk hakkında şöyle yazıyor: O şeyleri yapan adam onlarla yaşayacaktır.
6 Ama imandan olan doğruluk şöyle diyor: Yüreğinde, Göğe kim çıkacak? deme; (yani Mesih'i yukarıdan indirmek için;)
7 Ya da, Derinlere kim inecek? (yani Mesih'i ölüler arasından geri getirmek için.)
8 Ama ne diyor? Söz sana yakındır, yani ağzında, ve yüreğindedir; işte vaaz ettiğimiz iman sözü budur;
9 Şöyle ki, eğer Rab İsa'yı ağzınla ikrar edersen, ve Allah'ın onu ölüler arasından dirilttiğine yüreğinde iman edersen, kurtu-

lacaksın.
10 Çünkü doğruluk için insan yürekle iman eder; ve kurtuluş için ağızla ikrar edilir.
11 Çünkü Yazı, Ona iman eden utanmayacak, der.
12 Çünkü Yahudi ile Yunanlı'nın farkı yoktur; çünkü hepsinin aynı Rabbi kendisine yakaranların tümüne ganidir.
13 Çünkü her kim Rab'bin adını çağırırsa, kurtulacaktır.
14 Ama iman etmedikleri kişiye nasıl yakaracaklar? ve işitmedikleri kişiye nasıl iman edecekler? ve vaaz eden olmazsa nasıl işitecekler?
15 Ve gönderilmezlerse, nasıl vaaz edecekler? yazılmış olduğu gibi: Esenlik İncili'ni vaaz eden ve iyi şeylerin müjdesini getirenlerin ayakları ne güzeldir!
16 Ama hepsi İncil'e itaat etmedi. Çünkü İşaya şöyle diyor: Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?
17 Demek ki iman işitmekle, işitmek de Allah'ın sözü aracılığıyla olur.
18 Ama diyorum ki, İşitmediler mi? Elbette işittiler, onların sesi tüm yeryüzüne ve onların sözleri dünyanın uçlarına ulaştı.
19 Ama diyorum ki, İsrail bilmedi mi? Önce Musa, Ben sizi halk olmayanla kıskandıracağım ve anlayışsız bir ulusla sizi kızdıracağım, diyor.
20 Ama İşaya çok cesaretli, ve, Beni aramayanlar tarafından bulundum; beni sormayanlara açıklandım, diyor.
21 Ama İsrail'e diyor ki, Söz dinlemeyen ve karşı koyan bir halka bütün gün ellerimi uzattım.

BÖLÜM 11

ÖYLEYSE şöyle diyorum: Allah kendi halkını reddetti mi? Allah korusun. Çünkü ben de İbrahim tohumundan, Benyamin oymağından bir İsrailî'yim.
2 Allah önceden bildiği kendi halkını reddetmedi. Yoksa Yazı'nın İlyas hakkında ne dediğini bilmez misiniz? nasıl İsrail'e karşı Allah'a yakınıp diyor ki,
3 Ya Rab, peygamberlerini öldürdüler, ve sunaklarını yıktılar, ve ben yalnız kaldım, beni de öldürmeye çalışıyorlar.
4 Ama Allah'ın cevabı ona ne diyor? Baal'ın suretine diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime alıkoydum.
5 Aynı şekilde şimdiki zamanda da inayet seçimine göre bir bakiye vardır.
6 Ve eğer inayetle ise, artık işlerden değildir, yoksa inayet artık inayet değildir. Ama eğer işlerdense, artık inayet değildir, yoksa iş artık iş değildir.
7 Öyleyse ne? İsrail aradığına kavuşmadı, seçim ise kavuştu, kalanlar da körleştirildi,
8 (Yazılmış olduğu gibi: Allah onlara uyuşukluk ruhu, görmeyen gözler ve işitmeyen kulaklar verdi;) ta bugüne dek.
9 Davut da diyor ki, Sofraları onlara kement, ve tuzak, ve tökez, ve ceza olsun;
10 Gözleri görmemek üzere kararsın, ve bellerini her zaman bük.
11 Öyleyse diyorum ki, Düşsünler diye mi sendelediler? Allah korusun; ama tersine, onları kıskandırmak için onların düşmesiyle Centiller'e kurtuluş geldi.
12 Şimdi eğer onların düşmesi dünyanın zenginliği ve onların bozgunluğu Centiller'in zenginliği olduysa, onların doluluğu ne kadar daha çok olacaktır?
13 Çünkü siz Centiller'e söylüyorum, Centiller'in elçisi olduğuma göre, hizmetimi yüce sayarım;
14 Belki bir yolla etbedenim olanları gayretlendirip onlardan bazılarını kurtarırım.
15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın barışması olduysa, kabul edilmeleri ölüler arasından yaşam değil de nedir?
16 Çünkü eğer turfanda kutsalsa, hamur da kutsaldır; ve eğer kök kutsalsa, dallar da öyledir.
17 Ve eğer dallardan bazısı koparıldıysa, ve sen, yabanıl zeytin ağacıyken, onların arasına aşılanıp onlarla birlikte zeytin ağacının köküne ve semizliğine ortak oldunsa;

18 Dallara karşı övünme. Ama eğer övünüyorsan, sen kökü değil, ama kök seni taşıyor.
19 O zaman, Ben aşılanayım diye, dallar koparıldı, diyeceksin.
20 Doğru; onlar imansızlıktan dolayı koparıldı, sense imanla duruyorsun. Böbürlenme, ama kork;
21 Çünkü eğer Allah doğal dalları esirgemediyse, sakın ki seni de esirgemesin.
22 Bunun için Allah'ın iyiliğine ve sertliğine bak; düşenler üzerine sertlik; ama sana karşı iyilik, eğer iyiliğinde durursan; yoksa sen de kesilirsin.
23 Ve onlar da, eğer imansızlıkta devam etmezlerse, aşılanacaklar; çünkü Allah'ın onları yeniden aşılamaya gücü vardır;
24 Çünkü eğer sen doğal yapısıyla yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak iyi zeytin ağacına aşılandınsa, doğal dallar olan bunlar öz zeytin ağacına ne kadar daha çok aşılanacaktır.
25 Çünkü, ey kardeşler, kendilerinizde akıllılar geçinmemek için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem; yani Centiller'in doluluğu girinceye dek İsrail'in bir bölümüne körleşme oldu.
26 Ve böylece tüm İsrail kurtulacaktır; yazılmış olduğu gibi: Sion'dan Azat Edici gelecek ve Yakup'tan takvasızlığı döndürecektir;
27 Çünkü, onların günahlarını kaldıracağım zaman, onlara olan antlaşmam budur.
28 İncil'e göre sizin uğrunuza düşmandırlar; ama seçime göre ataların uğruna sevgilidirler.
29 Çünkü Allah'ın armağanları ve çağrısı geri alınmaz;
30 Çünkü siz bir zamanlar Allah'a iman etmediniz, ama şimdi onların imansızlığıyla merhamete kavuştunuz;
31 Bunun gibi, onlar da şimdi iman etmediler, öyle ki, sizin merhametinizle onlar da merhamete kavuşsunlar.
32 Çünkü Allah, hepsine merhamet etsin diye, onların hepsini imansızlık altında kapadı.
33 Ey Allah'ın hem bilgeliğinin hem de bilgisinin zenginliğinin derinliği! ne derece onun hükümleri akıl ermez, yolları da araştırılmaz!
34 Çünkü Rab'bin düşüncesini kim bildi? veya kim onun öğütçüsü oldu?
35 Ya da ona önce kim verdi ki, kendisine yine karşılığı verilsin?
36 Çünkü tüm şeyler ondan, ve onun aracılığıyla, ve onadır; sonsuza dek ona yücelik olsun. Amin.

BÖLÜM 12

BUNUN için, ey kardeşler, Allah'ın merhametleri aracılığıyla size yalvarırım ki bedenlerinizi Allah'a makbul, kutsal, diri kurban olarak sunasınız; akla uygun hizmetiniz budur.
2 Ve bu dünyaya uymayın, ama Allah'ın iyi, ve makbul, ve mükemmel isteğinin ne olduğunu denemek için zihninizin yenilenmesiyle değişin.
3 Çünkü bana verilen inayetle aranızda olan her adama söylüyorum, kendisi için layık olduğundan fazla düşünmesin, ama Allah'ın her adama verdiği iman ölçüsüne göre, itidalla düşünsün.
4 Çünkü nasıl ki bir bedende çok üyemiz var, ve tüm üyelerin işi bir değildir,
5 Böyle de biz çokken Mesih'te tek bedeniz, ve her birimiz birbirimizin üyeleriyiz.
6 Bize verilen inayete göre ayrı ayrı armağanlarımız var, eğer peygamberlikse, iman ölçüsüne göre peygamberlik edelim;
7 Eğer hizmetse, hizmet edelim, öğretense, öğretsin;
8 Eğer öğüt verense, öğütte bulunsun; bağışta bulunan, bunu sadelikle yapsın; yöneten, gayretle yönetsin; merhamet eden, sevinçle etsin.
9 Sevgi ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin; iyiye yapışın.
10 Birbirinizi kardeşlik sevgisiyle, şefkatle

sevin; saygıda birbirinize öncelik verin;
11 Çalışmada gevşek olmayın; ruhta ateşli olun; Rab'be kulluk edin;
12 Umutta sevinin; sıkıntıda sabırlı olun; duada gayretle devam edin;
13 Kutsalların ihtiyaçlarına katılın; kendinizi konukseverliğe verin.
14 Size zulmedenlere iyilik dileyin; iyilik dileyin, ve lanet etmeyin.
15 Sevinenlerle sevinin, ve ağlayanlarla ağlayın.
16 Birbirinizle aynı düşüncede olun. Yüksek şeyler düşünmeyin, ama alçakgönüllü adamlara uyun. Bilgiçlik taslamayın.
17 Hiçbir adama kötülüğe karşı kötülük etmeyin. Tüm insanların gözü önünde iyi şeylere dikkat edin.
18 Mümkünse, elinizden geldiği kadar, tüm insanlarla barış içinde yaşayın.
19 Ey sevgililer, kendiniz için öç almayın, ama tersine gazaba yer verin; çünkü yazılmıştır: Rab diyor ki, Öç benimdir, karşılığı ben vereceğim.
20 Bu nedenle, eğer düşmanın acıkmışsa, ona yedir, eğer susamışsa, ona içir; çünkü böyle yapmakla onun başı üzerine ateş korları yığarsın.
21 Kötülüğe yenilme, ama kötülüğü iyilikle yen.

BÖLÜM 13

HER can başta bulunan kudretlere boyun eğsin. Çünkü Allah'tan olmayan kudret yoktur; var olan kudretler Allah tarafından atanmıştır.
2 Bu nedenle kudrete karşı her kim direnirse, Allah'ın tertibine karşı direnmiş olur; ve direnenler kendilerine yargıyı giyecekler.
3 Çünkü yöneticiler iyi işlere değil, ama kötü işlere korkudurlar. Kudretten korkmamak ister misin? iyi olanı yap, ve onun övgüsünü kazanırsın;
4 Çünkü sana iyilik için Allah'ın hizmetkârıdır. Ama eğer kötü olanı yaparsan, kork; çünkü kılıcı boş yere taşımıyor; çünkü Allah'ın hizmetkârıdır, kötülük yapan üzerine gazap etmek için öç alıcıdır.
5 Bunun için, yalnız gazap nedeniyle değil, ama vicdan nedeniyle de boyun eğmeniz gerekir.
6 Çünkü bunun için de vergi ödersiniz; çünkü her zaman gayretle devam ederek tam bu iş için Allah'ın hizmetkârlarıdırlar.
7 Bunun için, vergi hakkı olana vergiyi, gümrük hakkı olana gümrüğü, korku hakkı olana korkuyu, saygı hakkı olana saygıyı, herkese hakkını verin.
8 Birbirinizi sevmekten başka, hiçbir adama bir şey borçlu olmayın; çünkü başkasını seven yasayı yerine getirmiş olur.
9 Çünkü bu, yani, Zina etmeyeceksin, Öldürmeyeceksin, Hırsızlık yapmayacaksın, Yalan yere tanıklık etmeyeceksin, Açgözlülük etmeyeceksin, ve başka emir varsa, şu sözde özetlenir, Komşunu kendin gibi seveceksin.
10 Sevgi komşusuna kötülük etmez; onun için sevgi, yasanın yerine getirilmesidir.
11 Ve şunu da, yani zamanı biliriz ki, artık uykudan uyanmak saatidir; çünkü şimdi kurtuluşumuz, inandığımız zamandan daha yakındır.
12 Gece geçti, gündüz yaklaştı, bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atalım, ve ışığın silahlarını kuşanalım.
13 Çılgınca eğlenceler ve sarhoşlukla değil, ahlaksızlık ve sefahatle değil, kavga ve kıskançlıkla değil, ama gündüz gibi dürüstlükle gezelim.
14 Ama Rab İsa Mesih'i giyinin ve tutkularını yapasınız diye, etbeden için hazırlık yapmayın.

BÖLÜM 14

İMANDA zayıf olanı kabul edin, ama şüpheli tartışmalar için değil.
2 Çünkü biri tüm şeyleri yiyebileceğine inanır; zayıf olan başka biri sebze yer.
3 Yiyen yemeyeni hor görmesin; ve yeme-

yen yiyeni yargılamasın; çünkü Allah onu kabul etti.
4 Başka adamın kulunu yargılayan sen kimsin? kendi efendisine durur veya düşer. Evet, durdurulacaktır, çünkü Allah'ın onu durdurmaya gücü vardır.
5 Bir adam bir günü başka bir günden üstün sayar, başkası her günü bir sayar. Her adamın kendi düşüncesine tam güveni olsun.
6 Günü gözeden Rab için gözeder; ve günü gözetmeyen onu Rab için gözetmez. Yiyen Rab için yer, çünkü Allah'a şükreder; ve yemeyen Rab için yemez, ve Allah'a şükreder;
7 Çünkü bizden hiç kimse kendisi için yaşamaz, ve hiçbir adam kendisi için ölmez.
8 Çünkü yaşarsak, Rab için yaşarız; ve ölürsek Rab için ölürüz; bu nedenle, yaşarsak da, ölürsek de Rabbiniz.
9 Çünkü Mesih bunun için ölüp dirildi, ve yeniden yaşadı; öyle ki, hem ölülerin hem de yaşayanların Rabbi olsun;
10 Ama sen, kardeşini neden yargılıyorsun? ya da kardeşini neden hiçe sayıyorsun? çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağız.
11 Çünkü yazılmıştır: Rab diyor ki, Hayatım hakkı için, her diz bana çökecek, ve her dil Allah'a ikrar edecek.
12 Demek ki her birimiz kendisi için Allah'a hesap verecektir.
13 Bunun için artık birbirimizi yargılamayalım, ama daha çok bunu yargılayın ki, hiçbir adam kardeşinin yoluna tökezleme taşı ya da sürçme sebebi koymasın.
14 Ben biliyorum ve Rab İsa'yla kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden kirli değildir; ama bir şeyi kirli sayan kimseye kirlidir.
15 Ama eğer yiyeceğinle kardeşin incinirse, artık sen sevgiye göre yürümüyorsun. Mesih'in, uğruna öldüğü kimseyi yiyeceğinle helak etme.
16 Bunun için iyiliğiniz hakkında kötü konuşulmasın;
17 Demek ki Allah'ın Krallığı yiyecek ve içecek değildir; ama doğruluk, ve esenlik, ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir.
18 Çünkü bu şeylerle Mesih'e hizmet eden, Allah'a makbul ve insanlarca beğenilmiştir.
19 Öyleyse esenlik şeylerine ve birbirimizi geliştiren şeylere çalışalım.
20 Yiyecek için Allah'ın işini bozma. Gerçekten tüm şeyler temizdir; ama sürçtürerek yiyen adama kötüdür.
21 Et yememek, şarap içmemek, ya da kardeşini tökezlendiren, veya sürçtüren, veya zayıflık çektiren şeyi yapmamak iyidir.
22 İmanın var mı? onu Allah'ın önünde kendinde tut. Onayladığı şeyde kendini yargılamayan kişi ne mutludur.
23 Ve kuşku duyan yerse, hüküm giyer, çünkü imanla yemiyor; çünkü imandan olmayan her şey günahtır.

BÖLÜM 15

O ZAMAN güçlü olan bizler güçsüz olanların zayıflıklarını yüklenmeye ve kendimizi hoşnut etmemeye borçluyuz.
2 Her birimiz, geliştirmek amacıyla, iyiliği için komşusunu hoşnut etsin.
3 Çünkü Mesih de kendini hoşnut etmedi; ama, yazılmış olduğu gibi: Seni aşağılayanların aşağılamaları üzerime düştü;
4 Çünkü önceden her ne şeyler yazıldıysa bizim öğrenmemiz için yazıldılar; öyle ki, sabırla ve Yazılar'ın tesellisiyle umudumuz olsun.
5 Şimdi sabır ve avunç Allahı size Mesih İsa'ya göre birbirinize karşı aynı düşüncede olmayı bağışlasın;
6 Öyle ki, Allah'ı, yani Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'nı, bir akılla ve bir ağızla yüceltesiniz.
7 Bu nedenle, Mesih de Allah'ın yüceliği için bizi kabul ettiği gibi, birbirinizi kabul edin.

8 Şimdi ben diyorum ki, İsa Mesih Allah'ın gerçeği için sünnetliliğin hizmetkârı oldu, öyle ki, atalara olan vaatleri pekiştirsin,
9 Centiller de Allah'ı merhameti için yüceltsinler; yazılmış olduğu gibi: Bunun için Centiller arasında sana ikrar edeceğim, ve adına ezgiler söyleyeceğim.
10 Ve yine diyor ki, Ey Centiller onun halkıyla sevinin.
11 Ve yine, Ey tüm Centiller, Rab'bi övün; ve ey bütün halk, ona övgüler sunun.
12 Ve yine İşaya diyor ki, Yesse'nin bir kökü olacak, ve Centiller üzerine egemenlik sürmek için yükselen; Centiller ona umut bağlayacak.
13 Şimdi umut Allahı sizi iman etmekte tüm sevinç ve selametle doldursun, öyle ki, Kutsal Ruh'un kudretiyle umutta çoğalasınız.
14 Ve ben kendim de, kardeşlerim, sizin hakkınızda kesinlikle biliyorum ki, siz kendiniz de iyilikle dolu, her bilgiyle dolgunsunuz, ve birbirinize öğüt vermeye gücünüz vardır.
15 Yine de, kardeşlerim, Allah tarafından bana verilen inayetten dolayı ben size hatırlatarak size bir az cesaretle yazdım;
16 Öyle ki, Allah'ın İncili'ni duyurarak Centiller'e İsa Mesih'in hizmetkârı olayım, öyle ki, Centiller'in sunulması Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak makbul olsun.
17 Bunun için Allah'a ait şeylerde İsa Mesih'le övünme nedenim vardır.
18 Çünkü Centiller'in söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla, sözle ve işle,
19 Güçlü belirtiler ve harikalarla, Allah'ın Ruhu'nun kudretiyle yaptıklarından başka şeylerden söz etmeye cesaret edemem; şöyle ki, Yeruşalim'den dolaşarak İllirikum'a kadar Mesih'in İncili'ni tamamen vaaz ettim.
20 Evet, böylece, başkasının temeli üzerine bina etmeyeyim diye, Mesih'in adı anılmadığı yerlerde, İncil'i vaaz etmeye gayret ettim.
21 Ama yazılmış olduğu gibi: Kendilerine ona ilişkin haber verilmemiş olanlar görecekler; ve işitmemiş olanlar anlayacaklar.
22 Bu nedenle de yanınıza gelmem çok kez engellenmiştir.
23 Şimdiyse bu yörelerde yerim olmadığından, yıllardan beri de yanınıza gelmeye büyük arzum olduğundan,
24 İspanya'ya ne zaman gidersem size uğrarım; çünkü geçerken sizi görmek ve önce bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra oraya doğru tarafınızdan gönderilmek umudundayım.
25 Ama şimdi kutsallara hizmet etmek için Yeruşalim'e gidiyorum.
26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar Yeruşalim'deki fakir kutsallar için yardım toplamaktan hoşnut oldular;
27 Evet hoşnut oldular, hem de onlara borçlular. Çünkü eğer Centiller onların ruhani şeylerine ortak oldularsa, onlar da bunlara cismani şeylerle hizmet etmeye borçlular.
28 Böylece bunu bitirip onlara bu ürünü mühürledikten sonra, size uğrayıp İspanya'ya gideceğim.
29 Ve eminim ki, yanınıza geldiğimde, Mesih'in İncili'nin bereketinin doluluğuyla geleceğim.
30 Şimdi, ey kardeşler, Rab İsa Mesih'in uğruna, ve Ruh'un sevgisi için, size yalvarırım ki benim için Allah'a olan dualarınızda benimle birlikte çalışasınız;
31 Öyle ki, Yahudiye'de olan inanmayanlardan azat edileyim, ve Yeruşalim'e olan hizmetim kutsallarca kabul edilsin,
32 Öyle ki, Allah'ın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizinle ferahlanayım.
33 Şimdi esenlik Allahı hepinizle birlikte olsun. Amin.

BÖLÜM 16

KENHERE'DEKİ kilisenin hizmetçisi olan Fibi kızkardeşimizi size salık veririm

2 Ki, onu kutsallara yaraşır şekilde Rab'de kabul edesiniz, ve sizlerden ihtiyacı olan herhangi bir işte kendisine yardım edesiniz; çünkü o da birçoklarına, ve bana da yardımcı olmuştur.
3 Mesih İsa'da yardımcılarım olan Priska ve Akuila'ya selam edin;
4 Onlar benim hayatım uğruna kendi boyunlarını koydular; yalnız ben değil, ama Centiller'in tüm kiliseleri de onlara teşekkürler ediyorlar.
5 Onların evindeki kiliseye de selam söyleyin. Akaya'nın Mesih için ilk ürünü olan sevgili arkadaşım Epenetos'a selam edin.
6 Bizim için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin.
7 Elçiler arasında tanınmış ve benden önce Mesih'te bulunmuş olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikos ve Yunias'a selam edin.
8 Rab'de sevdiğim Ampliyas'a selam söyleyin.
9 Mesih'te yardımcımız Urbanus ve sevgili arkadaşım Stakis'e selam edin.
10 Mesih'te beğenilmiş olan Apellis'e selam edin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin.
11 Soydaşım Hirodiyon'a selam söyleyin. Narkissus'un ev halkından Rab'de olanlara selam edin.
12 Rab'de çalışan Trifena ve Trifosa'ya selam edin. Rab'de çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam edin.
13 Rab'de seçilmiş olan Rufus ve annesine, ki benim de annemdir, selam edin.
14 Asinkritos, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes ve onlarla birlikte olan kardeşlere selam edin.
15 Filologos, ve Yulia, Nereus, ve kızkardeşi, Olimpas, ve onlarla birlikte olan tüm kutsallara selam edin.
16 Birbirinizi kutsal öpüşle selam edin. Mesih'in kiliseleri size selam ederler.
17 Şimdi, ey kardeşler, size yalvarırım, öğrendiğiniz öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sürçmelere neden olanlara dikkat edin; ve onlardan sakının.
18 Çünkü böyle kişiler Rabbimiz İsa Mesih'e değil, ama kendi karnına hizmet ederler; ve saf olanların yüreklerini düzgün ve hoş sözlerle aldatırlar.
19 Çünkü sözdinlerliğiniz tüm insanların kulağına erişti. Bu nedenle sizin için seviniyorum; ama isterim ki iyilik için akıllı, ve kötülük için saf olasınız.
20 Ve esenlik Allahı yakında Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti sizinle olsun. Amin.
21 Emektaşım Timoteos, ve soydaşlarım Lukius, ve Yason, ve Sosipatros size selam ederler.
22 Bu mektubu yazan ben Tertius, Rab'de size selam ederim.
23 Bana ve tüm kiliseye konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kentin haznedarı Erastus size selam eder, kardeş Kuartus da.
24 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti hepinizle olsun. Amin.
25 Şimdi benim İncilim'e ve İsa Mesih vaazına göre sizi pekiştirecek güçte olana, o sırrın ilanı üzere ki dünyanın başlangıcından beri gizli tutuldu,
26 Ama şimdi açıkça göründü, ve peygamberlerin Yazıları'yla ebedi Allah'ın emrine göre, iman itaati için, tüm uluslara bildirilmiştir;
27 Tek bilge Allah'a İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun. Amin.

§ Korint'ten Romalılar'a yazılıp Kenhere'deki kilisenin hizmetçisi Fibi ile gönderildi.

ELÇİ PAVLUS'UN

KORİNTLİLERE

BİRİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH'IN isteğiyle İsa Mesih'in elçisi olmaya çağrılan Pavlus, ve kardeşimiz Sostenes,
2 Allah'ın Korint'teki kilisesine, Mesih İsa-da kutsal kılınmış, kutsallar olmaya çağrılmış olanlar ile hem onların hem de bizim Rabbimiz olan İsa Mesih'in adını her yerde çağıranların hepsine:
3 Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun.
4 Allah'ın size İsa Mesih aracılığıyla verilen inayetinden ötürü sizin için her zaman Allahım'a şükrediyorum;
5 Çünkü onunla her şeyde, her sözde, ve her bilgide zenginleştiniz;
6 Nitekim Mesih'in tanıklığı sizde pekiştirildi;
7 Şöyle ki, siz Rabbimiz İsa Mesih'in gelmesini bekleyerek hiçbir armağanda eksiğiniz yoktur;
8 O da sizi Rabbimiz İsa Mesih'in gününde kusursuz olmanız için sonuna dek pekiştirecektir.
9 Onun tarafından Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'in paydaşlığına çağrıldığınız Allah sadıktır.
10 Şimdi, ey kardeşler, size Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarırım ki, hepiniz aynı şeyi söyleyesiniz, ve aranızda bölünmeler olmasın; ama aynı akılda ve aynı yargıda tamamen birleşmiş bulunasınız.
11 Çünkü, kardeşlerim, sizin hakkınızda Kloi'nin evinden olanlar tarafından aranızda çekişmeler olduğu bana haber verildi.
12 Şimdi ben şunu söylerim ki, her biriniz, Ben Pavlus'tan; ve ben Apollos'tan; ve ben Kifas'tan; ve ben Mesih'tenim, diyor.
13 Mesih bölündü mü? sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? ya da Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz?
14 Krispus ve Gayus'tan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Allah'a şükrediyorum;
15 Öyle ki, kimse kendi adımla vaftiz ettim demesin.
16 Ve İstefanas'ın ev halkını da vaftiz ettim; bundan başka bir kimseyi vaftiz edip etmediğimi bilmiyorum.
17 Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, ama İncil'i vaaz etmeye gönderdi; sözün bilgeliğiyle değil; öyle ki, Mesih'in çarmıhı boşa gitmesin.
18 Çünkü çarmıhın vaaz edilmesi mahvolanlara akılsızlık; ama biz kurtulanlara Allah'ın kudretidir;
19 Çünkü yazılmıştır: Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, ve anlayışlıların anlayışını boşa çıkaracağım.
20 Bilge kişi nerede? yazıcı nerede? bu dünyanın tartışmacısı nerede? Allah bu dünyanın bilgeliğini akılsızlığa dönüştürmedi mi?
21 Zira mademki dünya Allah'ın bilgeliğinde Allah'ı bilgelikle bilmedi, vaaz etmenin akılsızlığı aracılığıyla Allah iman edenleri kurtarmaktan hoşnut oldu.
22 Çünkü Yahudiler belirti ister, ve Yunanlılar bilgelik ararlar;
23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i vaaz ediyoruz, bu da, Yahudiler'e tökez, ve Yunanlılar'a akılsızlıktır;
24 Ama çağrılmış olanlara, hem Yahudiler'e hem de Yunanlılar'a, Mesih Allah'ın kudreti ve Allah'ın hikmetidir.

25 Çünkü Allah'ın akılsızlığı insanlardan daha hikmetli; ve Allah'ın zayıflığı insanlardan daha kuvvetlidir.
26 Çünkü, ey kardeşler, çağrınızı görüyorsunuz ki, etbedene göre çok sayıda bilge, çok sayıda güçlü, çok sayıda soylu kişi çağrılmadı;
27 Ama Allah, bilgeleri utandırmak için dünyanın akılsız şeylerini seçti; ve Allah, güçlü şeyleri utandırmak için dünyanın zayıf şeylerini seçti;
28 Ve Allah, dünyanın alçak ve hor görülen şeyleri, evet, ve olan şeyleri hiçe indirmek için olmayan şeyleri seçti;
29 Öyle ki, onun huzurunda hiç etbeden övünmesin.
30 Ama siz ondan Mesih İsa'dasınız, o, Allah tarafından bize bilgelik, ve doğruluk, ve kutsal kılınış, ve halas oldu.
31 Öyle ki, yazıldığı gibi, Övünen Rab ile övünsün.

BÖLÜM 2

VE ben, ey kardeşler, size Allah'ın tanıklığını bildirerek yanınıza geldiğim zaman, söz ya da bilgelik üstünlüğüyle gelmedim.
2 Çünkü aranızda, İsa Mesih'ten ve onun çarmıha gerilmiş olmasından başka bir şey bilmemeye kararlıydım.
3 Ve ben yanınızda zayıflıkta, ve korkuda, ve çok titremedeydim.
4 Ve sözüm ve vaazım insan bilgeliğinin ikna edici sözleriyle değil, ama Ruh'un ve kudretin kanıtlamasıyla idi;
5 Öyle ki, imanınız insanların bilgeliğinde değil, ama Allah'ın kudretinde olsun.
6 Ama yetkin olanlar arasında bilgelik söylüyoruz; ama bu dünyanın, ya da bu dünyanın gelip geçici reislerinin bilgeliği değil;
7 Ama biz, Allah'ın hikmetini, yani Allah'ın dünyanın başlangıcından önce bizim yüceliğimiz için belirlediği, saklı kalmış hikmeti sırda söylüyoruz;
8 Bu dünyanın reislerinden hiçbiri bunu bilmedi; çünkü eğer bilselerdi yüceliğin Rabbi'ni çarmıha germezlerdi.
9 Ama yazılmış olduğu gibi, Allah'ın kendisini sevenler için hazırladığı şeyleri göz görmedi, ve kulak işitmedi, ne de insan yüreğine girmiştir.
10 Ama Allah bunları bize kendi Ruhu aracılığıyla açıkladı; çünkü Ruh tüm şeyleri, Allah'ın derin şeylerini bile araştırır.
11 Çünkü bir adamın şeylerini hangi adam bilir? yalnız adamın içinde olan ruhu bilir; bunun gibi, Allah'ın şeylerini hiçbir adam bilmez, ancak Allah'ın Ruhu.
12 Şimdi biz dünyanın ruhunu değil, ama Allah'tan olan ruhu aldık; öyle ki, Allah tarafından bize bağışlanan şeyleri bilelim.
13 Bu şeyleri de insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, ama ruhani şeyleri ruhani şeylere karşılaştırarak Kutsal Ruh'un öğrettiği sözlerle söylüyoruz.
14 Ama doğal insan, Allah'ın Ruhu'nun şeylerini kabul etmez; çünkü kendisi için akılsızlıktır; ruhça kestirildikleri için de bunları bilemez.
15 Ama ruhani kişi tüm şeylerde yargıda bulunur, ama kendisi hakkında hiçbir adam yargıda bulunmaz.
16 Çünkü Rab'bin aklını kim bildi ki, ona öğretsin? ama bizde Mesih'in aklı vardır.

BÖLÜM 3

VE ben, ey kardeşler, size ruhanilere konuşur gibi konuşamadım, ancak cismanilere, yani Mesih'te çocuklara konuşur gibi konuştum.
2 Size süt içirdim, ve katı yiyecek yedirmedim; çünkü henüz buna dayanamıyordunuz, şimdi bile dayanamazsınız.
3 Çünkü hâlâ cismanisiniz; zira mademki aranızda kıskançlık, ve çekişme, ve bölünmeler vardır, cismani değil misiniz? ve insanlar gibi yürümüyor musunuz?
4 Çünkü biri, Ben Pavlus'tanım, ve diğeri, Ben Apollos'tanım, diyorken; cismani değil misiniz?

5 O zaman Pavlus kim? ve Apollos kim? meğer hizmetkârlar ki onların aracılığıyla Rab'bin her adama verdiği gibi iman ettiniz.
6 Ben diktim, Apollos suladı; ama Allah büyüttü.
7 Böylece diken ve sulayan bir şey değildir; ama büyüten Allah.
8 Şimdi diken ve sulayan birdir; ve her adam kendi ücretini kendi emeğine göre alacaktır.
9 Çünkü biz Allah'la birlikte işleyicileriz; sizler Allah'ın tarlasısınız, Allah'ın binasısınız.
10 Allah'ın bana verilen inayete göre bilge bir mimar gibi temel koydum, başkası da üzerine bina ediyor. Ama her adam onun üzerine nasıl bina ettiğine dikkat etsin.
11 Çünkü hiçbir adam konulmuş olandan, yani İsa Mesih'ten başka temel koyamaz.
12 Şimdi eğer bir adam bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, tahta, ot, kamış bina ederse;
13 Her adamın işi belli olacak; zira gün onu beyan edecektir, çünkü ateşle açıklanacaktır; ve her adamın işi ne çeşit olduğunu ateş sınayacak.
14 Eğer bir adamın onun üzerine bina ettiği iş durursa, ücret alacaktır.
15 Eğer bir adamın işi yanarsa, zarar edecek; ama kendisi kurtulacak; ancak şöyle ateşten geçer gibi.
16 Allah'ın tapınağı olduğunuzu ve Allah'ın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmez misiniz?
17 Eğer bir adam Allah'ın tapınağını bozarsa, Allah onu yıkacaktır; çünkü Allah'ın tapınağı kutsaldır, o tapınak sizsiniz.
18 Hiçbir adam kendini aldatmasın. Eğer aranızda bir adam kendini bu dünyada bilge sanıyorsa, bilge olmak için akılsız olsun.
19 Çünkü bu dünyanın bilgeliği Allah indinde akılsızlıktır. Çünkü yazılmıştır: O, bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakalar.
20 Ve yine, Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir.
21 Bu nedenle hiçbir adam insanlarla övünmesin. Çünkü tüm şeyler sizindir.
22 Gerek Pavlus, gerek Apollos, gerek Kifas, gerek dünya, gerek yaşam, gerek ölüm, gerek şimdiki şeyler, gerek gelecek şeyler; hepsi sizindir.
23 Ve siz Mesih'insiniz; Mesih de Allah'ındır.

BÖLÜM 4

BÖYLECE, bir adam bizi Mesih'in hizmetkârları ve Allah'ın sırlarının kâhyaları gibi saysın.
2 Üstelik kâhyalarda aranan, bir adamın sadık bulunmasıdır.
3 Ama sizin tarafınızdan ya da insan yargısıyla yargılanmak benim için en küçük şeydir; kendi kendimi de yargılamıyorum.
4 Çünkü kendime karşı bir şey bilmiyorum; yine de bununla aklanmış değilim; ama beni yargılayan Rab'dir.
5 Bu nedenle vaktinden önce hiçbir şeyi yargılamayın, ta Rab gelinceye dek, o da karanlığın gizli şeylerini aydınlığa çıkaracak, ve yüreklerin fikirlerini belli edecek; ve o zaman her adam Allah'tan övgü alacak.
6 Ve, ey kardeşler, ben bu şeyleri sizin için kendime ve Apollos'a temsilen naklettim; öyle ki, yazılı olandan fazla insanlar hakkında düşünmemeyi bizde öğrenesiniz, ve sizden hiç kimse biri için diğerine karşı kabarmasın.
7 Çünkü kim seni başkasından farklı kılıyor? ve almadığın neyin var? şimdi eğer onu aldınsa, niçin onu almamış gibi övünüyorsun?
8 Şimdi toksunuz, şimdi zenginsiniz, biz olmadan krallar gibi krallık sürdünüz; ve keşke gerçekten krallık sürseydiniz de, biz de sizinle birlikte krallık etseydik.
9 Çünkü ben sanırım ki Allah, biz elçileri ölüme mahkûm olanlar gibi en geri sırada sergiledi; çünkü biz dünyaya, ve melek-

lere, ve insanlara seyredilecek bir şey olduk.
10 Biz Mesih'in uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız; biz zayıfız, ama siz güçlüsünüz; siz onurlusunuz, ama biz aşağı görülenleriz.
11 Bu saate dek açız, ve susuzuz, ve çıplağız, ve dövülüyoruz, ve evimiz barkımız yoktur.
12 Ve kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz; sövülünce iyilik diliyoruz; zulmedilince katlanıyoruz;
13 Aşağılanınca yalvarıyoruz; dünyanın süprüntüsü gibi olduk, ve bu güne dek tüm şeylerin kazıntısıyız.
14 Bu şeyleri sizi utandırmak için yazmıyorum, ama sevgili oğullarım gibi sizi uyarıyorum.
15 Çünkü Mesih'te on bin eğiticiniz olsa bile çok sayıda babanız yoktur; çünkü İncil aracılığıyla Mesih İsa'da ben sizi tevlit ettim.
16 Onun için size yalvarırım, bana uyan olun.
17 Bunun için Rab'be sadık olan sevgili oğlum Timoteos'u size gönderdim, o size, her yerde, her kilisede öğrettiğim gibi, Mesih'te olan yollarımı hatırlatacaktır.
18 Şimdi bazıları yanınıza gelmeyecekmişim gibi böbürlendiler.
19 Ama Rab isterse yakında yanınıza geleceğim, ve böbürlenenlerin sözünü değil, ama kudretini bileceğim.
20 Çünkü Allah'ın Krallığı sözde değil, ama kudrettedir.
21 Ne istiyorsunuz? size değnekle mi geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak ruhla mı?

BÖLÜM 5

ARANIZDA fuhuş olduğu her tarafta duyuluyor, ve öyle bir fuhuş ki, Centiller arasında bile anılmaz, yani biri babasının karısını almış.
2 Ve siz böbürlendiniz, ve bundan başka, bu işi yapanın aranızdan kaldırılması için yas tutmadınız.
3 Çünkü ben bedence hazır değil, ama ruhça hazır gibi, bunu böylece işleyen hakkında hazırmışım gibi yargıladım; bu da,
4 Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla, siz bir araya toplandığınız zaman, ve benim ruhum, Rabbimiz İsa Mesih'in kudretiyle,
5 Böyle bir kimseyi etbedenin helak olması için Şeytan'a teslim etmektir; öyle ki, Rab İsa'nın gününde ruh kurtulsun.
6 Övünmeniz iyi değildir. Az mayanın tüm hamuru mayaladığını bilmez misiniz?
7 Bu nedenle eski mayayı silkip atın ki yeni bir hamur olasınız, mayasız olduğunuz gibi. Çünkü Fısmımız olan Mesih de bizim için kurban edilmiştir.
8 Bunun için eski mayayla, ya da kin ve şer mayasıyla değil, ama içtenliğin ve gerçeğin mayasız ekmeğiyle bayram edelim.
9 Bir mektupta size fuhuş yapanlarla karışmamanızı yazdım;
10 Yine tamamen, bu dünyanın fuhuş yapanlarıyla, ya açgözlülerle, ya gasıplarla, ya da putperestlerle değil; çünkü öyle olsa, bu dünyadan çıkmanız gerekirdi.
11 Ama şimdi size yazdım ki, eğer kardeş denilen bir adam fuhuş yapan, ya açgözlü, ya putperest, ya sövücü, ya ayyaş, ya da gasıp olursa, karışmayasınız; böyle biriyle yemek yemeyesiniz.
12 Çünkü dışarda olanları da yargılamak neyim var? siz içerdekileri yargılamaz mısınız?
13 Ama dışarda olanları Allah yargılar. Bu nedenle o şerir şahsı aranızdan çıkarın.

BÖLÜM 6

SİZDEN birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil, ama haksızlar önünde yargılanmaya cesaret eder mi?
2 Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? ve eğer dünya sizin ta-

rafınızdan yargılanacaksa, en küçük davalara bakmaya yetersiz misiniz?
3 Melekleri yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? nerede kaldı bu yaşama ait şeyler?
4 Bu nedenle, eğer bu yaşamla ilgili şeyler için davalarınız varsa, en önemsiz sayılanları yargılamaya oturtun.
5 Sizi utandırmak için söylüyorum. Böyle mi? aranızda bir hikmetli adam yok mu? kardeşleri arasında yargı verebilecek bir tek kişi yok mu?
6 Ama kardeş kardeşe karşı dava açıyor, bu da imansızlar önünde.
7 Şimdi bundan dolayı elbette aranızda bir hata vardır, çünkü birbirinizden davacı olursunuz. Daha ziyade niçin haksızlığa tahammül etmiyorsunuz? Daha ziyade niçin zarara razı değilsiniz?
8 Bunun yerine siz haksızlık ediyor ve zarar veriyorsunuz, bunu da kardeşlerinize.
9 Haksızların Allah'ın Krallığı'nı miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın; ne fuhuş yapanlar, ne putperestler, ne zina edenler, ne cinsel sapıklar, ne eşcinseller,
10 Ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de gasıplar Allah'ın Krallığı'nı miras alacak.
11 Ve bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, ama kutsal kılındınız, ama Rab İsa'nın adında ve Allahımız'ın Ruhu aracılığıyla aklandınız.
12 Bana tüm şeyler yasaldır; ama tüm şeyler faydalı değildir. Benim için tüm şeyler yasaldır; ama hiçbirinin kudreti altına getirilmeyeceğim.
13 Yemekler karın için, ve karın yemekler içindir; ama Allah onu da, onları da yok edecektir. Beden de fuhuş için değil, ama Rab içindir; Rab de beden içindir;
14 Ve Allah hem Rab'bi diriltti, hem de bizi kendi kudretiyle diriltecektir.
15 Bedenleriniz Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp onları fahişe üyeleri mi yapayım? Allah korusun.
16 Ne demek? fahişeyle birleşenin onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? çünkü ikisi tek etbeden olacaklar, diyor.
17 Ama Rab'le birleşen onunla tek ruh olur.
18 Fuhuştan kaçın. Bir adamın işlediği her günah bedenin dışındadır; ama fuhuş yapan kendi bedenine karşı günah işler.
19 Ne demek? bilmiyor musunuz ki, bedeniniz Allah'tan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağıdır, ve kendinize ait değilsiniz?
20 Çünkü bir değer karşılığında satın alındınız; bunun için Allah'ın olan bedeninizde, ve ruhunuzda Allah'ı yüceltin.

BÖLÜM 7

ŞİMDİ bana yazdığınız şeylere gelelim: Erkeğin kadına dokunmaması iyidir.
2 Ama fuhuştan sakınmak için her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi kocası olsun.
3 Koca karısına, ve böylece de karı kocasına hakkını versin.
4 Kendi bedeni üzerine karının değil, ama kocasının kudreti vardır; ve böylece de kendi bedeni üzerine kocanın değil, ama karısının kudreti vardır.
5 Kendinizi oruç ve duaya veresiniz diye, bir süre için anlaşmayla olmadıkça birbirinizi mahrum etmeyin; ve yine birleşin ki kendinizi denetleyemediğinizden dolayı Şeytan sizi denemesin.
6 Ama bunu müsaade olarak söylüyorum, ve emir olarak değil.
7 Çünkü tüm insanların benim gibi olmalarını isterdim. Ama kimi şöyle, kimi böyle, her adamın Allah'tan kendi armağanı vardır.
8 Onun için evli olmayanlara ve dul kadınlara şöyle diyorum: Benim gibi kalsalar onlar için iyidir.

9 Ama eğer kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler; çünkü evlenmek yanmaktan daha iyidir.
10 Ve evli olanlara emrediyorum, ancak ben değil, ama Rab emrediyor: Karı kocasından ayrılmasın;
11 Yok eğer ayrılırsa, kocasız kalsın, ya da kocasıyla barışsın; koca da karısını boşamasın.
12 Fakat diğerlerine Rab değil, ama ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin iman etmeyen karısı varsa, ve kadın kendisiyle oturmaya razıysa, onu boşamasın.
13 Ve o kadın ki iman etmeyen kocası vardır, ve eğer o kendisiyle oturmaya razıysa, onu bırakmasın.
14 Çünkü iman etmeyen koca, karısının aracılığıyla kutsal kılınır, ve iman etmeyen karı, kocasının aracılığıyla kutsal kılınır; yoksa çocuklarınız o halde kirli olurdu; ama şimdi kutsaldırlar.
15 Ama eğer iman etmeyen ayrılırsa ayrılsın; kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda köleliğe bağlı değildir; ama Allah bizi esenliğe çağırdı.
16 Çünkü, Ey kadın, kocanı kurtaracağını ne bilirsin? ya da, Ey koca, karını kurtaracağını ne bilirsin?
17 Ancak Allah her adama nasıl dağıttıysa, Rab herkesi nasıl çağırdıysa, öylece yürüsün. Ve tüm kiliselerde böylece buyuruyorum.
18 Bir adam sünnetliyken çağrıldı mı? sünnetsiz olmasın. Bir kişi sünnetsizlikte mi çağrıldı? sünnet olmasın.
19 Sünnetlilik bir şey değildir, ve sünnetsizlik bir şey değildir; ama Allah'ın emirlerinin tutulması.
20 Her adam çağrıldığı aynı çağrıda kalsın.
21 Köleyken mi çağrıldın? sana kaygı olmasın; ama eğer özgür olabilirsen, daha çok onu kullan.
22 Çünkü köleyken Rab'de çağrılmış olan kimse, Rab'bin azatlısıdır, bunun gibi, özgürken çağrılmış olan da Mesih'in kölesidir.
23 Değer karşılığında satın alındınız; insanların köleleri olmayın.
24 Kardeşler, her adam ne durumda çağrıldıysa, Allah indinde o durumda kalsın.
25 Şimdi bakireler hakkında Rab'den emrim yoktur; ama sadık olmak için Rab'den merhamet bulmuş bir adam olarak yargımı veriyorum.
26 Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle bu iyidir, ben diyorum, adamın böyle kalması iyidir.
27 Karıya bağlı mısın? çözülmeyi arama. Karıdan çözülmüş müsün? karı arama.
28 Ama eğer evlenirsen de, günah işlemiş olmazsın; ve eğer bir bakire evlenirse, günah işlemiş olmaz. Ama böyle kimselerin etbedende sıkıntıları olacaktır; ama ben sizi esirgiyorum.
29 Fakat şunu söylüyorum, ey kardeşler, zaman kısadır; bundan böyle karısı olanlar karıları yokmuş gibi,
30 Ve ağlayanlar ağlamıyormuş gibi, ve sevinenler sevinmiyormuş gibi, ve satın alanlar malları yokmuş gibi,
31 Ve bu dünyayı kullananlar ifratla kullanmıyormuş gibi olsunlar; çünkü bu dünyanın hali geçip gider.
32 Ama kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan kişi, Rab'bi nasıl hoşnut etsin diye Rab'bin şeyleri için kaygı çeker;
33 Ama evli kişi, karısını nasıl hoşnut etsin diye dünya şeyleri için kaygı çeker.
34 Karı ile bakire arasında da fark vardır. Evlenmemiş olan kadın, hem bedence hem ruhça kutsal olsun diye, Rab'bin şeyleri için kaygı çeker; ama evli kadın, kocasını nasıl hoşnut etsin diye, dünya işleri için kaygı çeker.
35 Ve bunu üzerinize kement atmak için değil, ama yakışan halde olasınız, ve zihniniz dağılmayarak Rab'be dikkat edesiniz diye, sizin kendi yararınız için söylüyorum.
36 Ama bir adam bakiresine karşı haksız

davrandığını sanıyorsa, eğer yaşı geçmişse, ve öyle olması gerekiyorsa, istediğini yapsın; günah işlemiş olmaz; evlensinler.
37 Ama zorunluluğu olmayarak ve kendi isteğine egemen olarak yüreğinde kararlı duran adam kendi bakiresini saklamaya yüreğinde karar vermişse, iyi eder.
38 Demek ki, evlendiren iyi eder; evlendirmeyense daha iyi eder.
39 Kadın, kocası yaşadıkça yasayla bağlıdır; ama eğer kocası ölürse, istediği kimseyle evlenmekte özgürdür; ancak Rab'de olsun.
40 Ama eğer öyle kalırsa, benim yargıma göre daha mutludur; ve sanırım bende de Allah'ın Ruhu vardır.

BÖLÜM 8

ŞİMDİ putlara kurban edilen şeylere gelince, hepimizin bilgisi olduğunu biliyoruz. Bilgi kibirlendirir, ama sevgi bina eder.
2 Ve eğer bir adam bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi gerektiği gibi hiçbir şey bilmiyor;
3 Ama eğer bir adam Allah'ı severse, o onun tarafından bilinir.
4 Bunun için putlara kurban edilen şeylerin yenmesine gelince, biliyoruz ki, put dünyada bir şey değildir, ve birden fazla Allah yoktur.
5 Çünkü gökte olsun, yerde olsun, ilah diye adlandırılanlar varsa da (nitekim çok ilahlar ve çok rabler vardır);
6 Ama bizim için ancak tek bir Allah, Baba, vardır; tüm şeyler ondandır, biz de ondayız; ve tek bir Rab İsa Mesih vardır; tüm şeyler onun aracılığıyladır, biz de onun aracılığıylayız.
7 Ama her adamda bu bilgi yoktur; çünkü bazıları bu saate kadar puta alışkanlıkla, puta kurban edilmiş bir şey diye yiyorlar, ve onların vicdanı zayıf olduğu için kirleniyor.
8 Ama yiyecek bizi Allah'a makbul kılmaz; çünkü yersek, fazlalığımız olmaz; yemezsek de, eksikliğimiz olmaz.
9 Ama dikkat edin ki bu özgürlüğünüz bir suretle zayıflara tökez olmasın.
10 Çünkü eğer bir adam bilgi sahibi olan seni puthanede sofraya oturmuş görürse, putlara kurban edilmiş şeyleri yemek için, eğer kendisi zayıfsa, vicdanı cesaret almaz mı?
11 Ve Mesih'in kendisi için öldüğü zayıf kardeş, senin bilginle mahvolacak mı?
12 Ama kardeşlere karşı böylece günah işleyip onların zayıf vicdanını yaraladığınız zaman Mesih'e karşı günah işlersiniz.
13 Bu nedenle, eğer yiyecek kardeşimi sürçtürürse, kardeşimi sürçtürmeyeyim diye, dünya durdukça ben et yemem.

BÖLÜM 9

ELÇİ değil miyim? özgür değil miyim? Rabbimiz İsa Mesih'i görmedim mi? siz Rab'de benim işim değil misiniz?
2 Eğer başkalarına değilsem bile, şüphesiz size elçiyim; çünkü siz Rab'de elçiliğimin mührüsünüz.
3 Beni sorguya çekenlere karşı cevabım şudur:
4 Yemeye ve içmeye kudretimiz yok mu?
5 Diğer elçiler, ve Rab'bin kardeşleri, ve Kifas gibi, yanımızda bir kızkardeş, bir karı, gezdirmeye kudretimiz yok mu?
6 Yoksa çalışmamaya yalnız benim ve Barnabas'ın mı kudretimiz yok?
7 Kim bir zaman kendi parasıyla askerlik yapar? kim bağ diker de meyvesini yemez? ya da kim sürüyü güder de sürünün sütünden içmez?
8 Bu şeyleri insana göre mi söylüyorum, yoksa yasa da bu şeyleri söylemez mi?
9 Çünkü Musa'nın yasasında yazılmıştır: Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın. Allah öküzleri mi kayırıyor?
10 Yoksa gerçekten bunu bizim için mi söylüyor? Şüphesiz bu bizim için yazılmıştır; öyle ki, çift süren umutla sürsün, ve umutla harman döven umudundan hisse-

dar olsun.
11 Eğer biz size ruhani şeyler ektiysek, sizin cismani şeylerinizi biçmemiz büyük şey mi?
12 Eğer başkaları üzerinize bu kudretten paydaşlarsa, biz daha çok değil miyiz? fakat biz bu kudreti kullanmadık; ama Mesih'in İncili'ne engel koymayalım diye tüm şeylere katlanıyoruz.
13 Kutsal şeylerde hizmet edenler tapınağın şeylerinden yaşadıklarını, ve sunağı bekleyenler sunakla paydaş olduklarını bilmez misiniz?
14 Bunun gibi, İncil'i vaaz edenlerin İncil'den yaşamalarını Rab buyurdu.
15 Ama ben bu şeylerin hiçbirini kullanmadım; ve bana böyle yapılsın diye bu şeyleri yazmıyorum; çünkü bir adamın benim övünmemi boşa çıkarmasındansa, ölmek benim için daha iyidir.
16 Zira İncil'i vaaz ediyorum diye, benim için övünme olmaz; çünkü bir zorunluluk altındayım; evet İncil'i vaaz etmezsem vay halime!
17 Zira isteyerek bunu yaparsam, bir ödülüm olur; ama istemeyerekse, yine bir İncil idaresi bana emanet edilmiştir.
18 Öyleyse benim ödülüm nedir? İncil'de olan kudretimi ifratla kullanmamak için, İncil'i vaaz ederken, Mesih'in İncili'ni karşılıksız sağlamaktır.
19 Çünkü tüm insanlardan özgürken, daha çok kişi kazanayım diye, kendimi herkese köle ettim.
20 Ve Yahudiler'i kazanayım diye Yahudiler'e Yahudi gibi oldum; kendim yasa altında olmadığım halde, yasa altında olanları kazanayım diye yasa altında gibi oldum;
21 Allah'a karşı yasası olmayanlardan değil, ancak Mesih'in yasası altında olarak yasası olmayanları kazanayım diye, yasası olmayanlara yasası olmayan gibi oldum.
22 Zayıfları kazanayım diye zayıflara zayıf gibi oldum; her suretle bazılarını kurtarayım diye tüm insanlara tüm şeyler oldum.
23 Ve bunu İncil uğruna yapıyorum, öyle ki, onda sizinle paydaş olayım.
24 Bilmez misiniz ki koşu alanında yarışanların hepsi koşarlar, fakat ödülü tek kişi alır? Öyle koşun ki elde edesiniz.
25 Ve yarışa katılan her adam kendini tüm şeylerde denetler. Onlar çürüyecek bir taç almak için yaparlar, ama biz çürümeyecek bir taç için.
26 Onun için ben kararsızca değil, böyle koşarım; havayı döven biri gibi değil, böyle yumruklarım;
27 Fakat bedenimi eziyorum, ve onu köle ediyorum; öyle ki, başkalara vaaz ettikten sonra, ben kendim reddedilmeyeyim.

BÖLÜM 10

ÜSTELİK, ey kardeşler, sizin bilgisiz kalmanızı istemem ki atalarımızın hepsi bulut altındaydılar, ve hepsi denizden geçtiler;
2 Ve hepsi bulutta ve denizde Musa'ya vaftiz edildi;
3 Ve hepsi aynı ruhani yiyeceği yedi;
4 Ve hepsi aynı ruhani içeceği içti; çünkü artlarından gelen ruhani Kaya'dan içiyorlardı; ve o Kaya Mesih'ti.
5 Ama Allah birçoklarından hoşnut değildi; çünkü çölde yere serildiler.
6 Şimdi bu şeyler, onlar arzu ettikleri gibi kötü şeyler arzu etmeyelim diye, bizim ibretlerimiz oldu.
7 Onlardan bazıları gibi putperest de olmayın; nitekim yazılmıştır: Halk yemeye ve içmeye oturdu, ve oynamaya kalktı.
8 Ve fuhuş yapmayalım, nitekim onlardan bazıları yaptı, ve bir günde yirmi üç bin kişi düştü.
9 Ve Mesih'i denemeyelim, nitekim onlardan bazıları denediler, ve yılanlar tarafından helak edildiler.
10 Ve söylenmeyin; nitekim onlardan bazıları söylendiler, ve helak edici tarafından helak edildiler.
11 Şimdi bütün bu şeyler ibretler için onla-

rın başına geldi; ve dünyanın sonları ulaştığı bizleri uyarmak için yazıldı.
12 Onun için, duruyorum zanneden sakınsın, düşmesin.
13 İnsansal olandan başka bir denemeye tutulmadınız; ama Allah sadıktır, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermeyecektir; ama dayanabilesiniz diye deneme ile beraber kurtuluş yolunu da yapacaktır.
14 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçın.
15 Akıllı adamlara söyler gibi söylüyorum; dediğimi siz yargılayın.
16 Kutsadığımız kutluluk kâsesi, Mesih'in kanının paydaşlığı değil midir? Kırdığımız ekmek, Mesih'in bedeninin paydaşlığı değil midir?
17 Çünkü çok olan bizler tek ekmek, ve tek bedeniz; çünkü hepimiz o tek ekmekten paydaşız.
18 Etbedene göre İsrail'e bakın; kurbanları yiyenler sunağa paydaş değil midir?
19 O zaman ne diyorum? put kurbanı bir şey midir? ya da put bir şey midir?
20 Fakat diyorum ki, Centiller kurban ettikleri şeyleri Allah'a değil, ama iblislere kurban ediyorlar; ve iblislerle paydaşlık etmenizi istemem.
21 Rab'bin kâsesini, ve iblislerin kâsesini içemezsiniz; Rab'bin sofrasına, ve iblislerin sofrasına paydaş olamazsınız.
22 Rab'bi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? biz ondan daha mı güçlüyüz?
23 Benim için tüm şeyler yasaldır; ama tüm şeyler faydalı değildir; benim için tüm şeyler yasaldır; ama tüm şeyler bina etmez.
24 Hiçbir adam kendi yararını aramasın, ama her adam başkasının yararını arasın.
25 Vicdan için hiçbir soru sormadan kasaplar çarşısında her ne satılırsa, onu yiyin;
26 Çünkü yeryüzü ve onun doluluğu Rab'bindir.
27 Eğer iman etmeyenlerden biri sizi ziyafete çağırır, ve siz de gitmek isterseniz, vicdan için hiçbir soru sormadan önünüze her ne konulursa, yiyin;
28 Ama eğer bir adam size, Bu putlara kurban edildi, derse, o haber veren için ve vicdan için yemeyin; çünkü yeryüzü ve onun doluluğu Rab'bindir;
29 Vicdan, diyorum, senin değil, ama ötekinin; çünkü benim özgürlüğüm neden başkasının vicdanıyla yargılanıyor?
30 Çünkü eğer inayetle paydaş oluyorsam, şükrettiğim şey için neden kötüleniyorum?
31 Şimdi gerek yer, gerek içer, her ne yaparsanız, tümünü Allah'ın yüceliği için yapın.
32 Yahudiler'e, Centiller'e, ya da Allah'ın kilisesine sürçme sebebi olmayın;
33 Nasıl ki ben de kendi yararımı değil, ama kurtulsunlar diye birçoklarının yararını arayarak, tüm şeylerde tüm insanları hoşnut ediyorum.

BÖLÜM 11

BEN Mesih'e uyduğum gibi, siz de bana uyun.
2 Şimdi, ey kardeşler, tüm şeylerde beni hatırladığınız, ve size teslim ettiğim gibi öğretileri tuttuğunuz için, sizi övüyorum.
3 Ama bilmenizi isterim ki, her erkeğin başı Mesih, ve kadının başı erkek, ve Mesih'in başı Allah'tır.
4 Başı örtülü olarak dua eden, ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür.
5 Ama başı örtüsüz olarak dua eden, ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür; çünkü tıraş edilmiş olmakla bir ve aynı şeydir.
6 Çünkü eğer kadın örtünmüyorsa, saçı da kesilsin; ama kadına saç kesmek, ya da tıraş olmak ayıp ise, örtünsün.
7 Çünkü erkek, Allah'ın sureti ve yüceliği olduğu için, başını örtmemelidir; ama kadın erkeğin yüceliğidir.
8 Çünkü erkek kadından değil, ama kadın

erkektendir;
9 Ve erkek kadın için yaratılmadı, ama kadın erkek için.
10 Bunun için melekler sebebinden kadın başı üzerinde kudrete sahip olmalıdır.
11 Bununla beraber, Rab'de ne kadın erkeksiz, ne de erkek kadınsızdır.
12 Çünkü kadın erkekten olduğu gibi, böylece erkek de kadın aracılığıyladır; ama tüm şeyler Allah'tandır.
13 Siz kendi içinizde yargılayın; kadının örtüsüz Allah'a dua etmesi yakışır mı?
14 Doğa bile kendisi size öğretmez mi ki, eğer erkeğin uzun saçı varsa, kendisine ayıptır?
15 Ama eğer kadının uzun saçı varsa, kendisine yüceliktir; çünkü saçı kendisine örtü olarak verilmiştir.
16 Ama eğer bir adam çekişici olmak istiyorsa, bizim böyle bir geleneğimiz yoktur, ne de Allah'ın kiliselerinin vardır.
17 Şimdi size bildirdiğimde sizi övmem ki daha iyisi için değil, ama daha kötüsü için toplanıyorsunuz.
18 Çünkü her şeyden önce, kilisede toplandığınız zaman, aranızda ayrılıklar olduğunu işitiyorum; bir parça da buna inanıyorum.
19 Çünkü aranızda onaylananların belli olması için aranızda yanlış fikirler de olması gerekiyor.
20 Onun için bir yere toplandığınız zaman Rab'bin akşam yemeğini yemek için değildir;
21 Çünkü yemekte herkes öbüründen önce kendi akşam yemeğini alıyor, ve kimi aç kalıyor, kimi de sarhoş oluyor.
22 Ne? yiyip içmek için evleriniz yok mu? yoksa Allah'ın kilisesini hor mu görüyorsunuz? ve bir şeyi olmayanları utandırıyor musunuz? Size ne diyeyim? bunda sizi öveyim mi? sizi övmem.
23 Çünkü size teslim ettiğimi ben Rab'den aldım: Rab İsa ele verildiği gece ekmek aldı;
24 Ve şükrettikten sonra onu kırıp, Alın yiyin, dedi; bu benim bedenimdir, sizin için kırıldı; bunu anılmam için yapın.
25 Aynı şekilde de akşam yemeğini yedikten sonra kâseyi aldı, Bu kâse benim kanımda yeni antlaşmadır, dedi; bunu her içtiğinizde benim anılmam için yapın.
26 Çünkü bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseyi her içtiğinizde, kendisi gelinceye dek Rab'bin ölümünü ilan edersiniz.
27 Bunun için her kim layık olmayan tarzda bu ekmeği yerse, ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suçlu olur.
28 Ama insan kendini sınasın, ve öylece o ekmekten yesin, ve o kâseden içsin.
29 Çünkü layık olmayan tarzda yiyen ve içen, Rab'bin bedenini farketmeden, kendine karşı yargı yer ve içer.
30 Bu nedenle içinizden birçoğu zayıf ve hastadır, birçoğu da uyuyor.
31 Zira eğer kendi kendimizi yargılasaydık, yargılanmazdık.
32 Ama yargılandığımız zaman, dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye, Rab tarafından tedip ediliyoruz.
33 Bu nedenle, kardeşlerim, yemek için toplandığınız zaman, birbirinizi bekleyin.
34 Ve eğer bir adam açsa, evde yesin; öyle ki mahkûmiyet için toplanmayasınız. Ve geri kalan şeyleri geldiğim zaman tertip edeceğim.

BÖLÜM 12

ŞİMDİ ruhani armağanlara gelince, ey kardeşler, sizin bilgisiz kalmanızı istemem.
2 Bilirsiniz ki siz Centiller idiniz, yöneltildiğiniz gibi bu dilsiz putlara götürüldünüz.
3 Bunun için size bildiririm ki, hiçbir adam Allah'ın Ruhu aracılığıyla konuşarak, İsa lanetlidir, demez; Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın da hiçbir adam, İsa Rab'dir, diyemez.
4 Şimdi armağanların çeşitleri vardır, ama

aynı Ruh'tur.
5 Ve hizmetlerin çeşitleri vardır, ama aynı Rab'dir.
6 Ve işlerin çeşitleri vardır, ama hepsinde hepsini işleyen aynı Allah'tır.
7 Ama her adama Ruh'un açıklanışı genel yarar için veriliyor.
8 Çünkü Ruh aracılığıyla birine bilgelik sözü, bir diğerine aynı Ruh aracılığıyla bilgi sözü;
9 Bir diğerine aynı Ruh aracılığıyla iman; bir diğerine aynı Ruh aracılığıyla şifa armağanları,
10 Bir diğerine mucizeler yapmak; bir diğerine peygamberlik; bir diğerine ruhları ayırt etmek; bir diğerine değişik diller çeşitleri; bir diğerine de dillerin tercümesi veriliyor;
11 Ama istediği gibi her adama ayrı ayrı dağıtarak bunların hepsini tek ve aynı Ruh yapıyor.
12 Çünkü beden tek ve üyeleri çok olduğu gibi, ve o tek bedenin tüm üyeleri çok oldukları halde beden tektir; Mesih de böyledir.
13 Çünkü tek Ruh aracılığıyla hepimiz, ister Yahudiler ya da Centiller olalım, ister köle ya da özgür olalım, tek bir bedenin içine vaftiz edildik; ve hepimizin tek Ruh'un içine içmesi sağlandı.
14 Çünkü beden tek üye değil, ama çok üyedir.
15 Eğer ayak, El olmadığım için bedenden değilim, derse; bunun için bedenden değil midir?
16 Ve eğer kulak, Göz olmadığım için bedenden değilim, derse; bunun için bedenden değil midir?
17 Eğer tüm beden göz olsaydı, işitme nerede kalırdı? Eğer bütünü işitme olsaydı, koklama nerede kalırdı?
18 Ama şimdi Allah üyelerin her birini bedene istediği gibi koydu.
19 Ve eğer hepsi tek bir üye olsaydı, beden nerede kalırdı?
20 Ama şimdi onlar çok üye, ancak yalnız tek bedendirler.
21 Ve göz ele, Sana ihtiyacım yoktur, ya da yine baş ayaklara, Size ihtiyacım yoktur, diyemez.
22 Tam tersine, bedenin daha zayıf görünen üyeleri daha çok gereklidir;
23 Ve bedenin daha az saygıdeğer saydığımız üyelerine daha fazla saygı veririz; ve güzel olmayan üyelerimizin daha çok güzelliği vardır;
24 Çünkü güzel üyelerimizin ihtiyacı yoktur; ama Allah eksik olan parçaya daha çok saygı vererek bedeni birleştirdi;
25 Öyle ki, bedende ayrılık olmasın; ama üyeler aynı derecede birbirini kayırsınlar.
26 Ve eğer bir üye elem çekerse, tüm üyeler onunla birlikte elem çeker; ya da bir üye şeref bulursa, tüm üyeler onunla birlikte sevinirler.
27 Şimdi siz Mesih'in bedeni, ve ayrı ayrı üyelersiniz.
28 Ve Allah kilisede bazıları koydu: önce elçiler, ikinci peygamberler, üçüncü öğretmenler, sonra mucizeler, sonra şifa armağanları, yardımlar, yönetmeler, dillerin çeşitleri.
29 Hepsi elçi mi? hepsi peygamber mi? hepsi öğretmen mi? hepsi mucizeler yapar mı?
30 Hepsinin şifa armağanları var mı? hepsi dillerle konuşur mu? hepsi tercüme eder mi?
31 Ama daha iyi armağanları gayretle isteyin. Ve yine size daha iyi bir yol göstereyim.

BÖLÜM 13

EĞER insanların ve meleklerin dilleriyle konuşsam, ve sevgim olmasa, ses çıkaran bir bakır ya da öten bir zil olmuş olurum.
2 Ve eğer peygamberlik armağanım olsa, ve tüm sırları ve tüm bilgileri bilsem, ve eğer dağları nakledecek tüm imanım olsa, ve sevgim olmasa, bir hiçim.

3 Ve eğer tüm mallarımı sadaka olarak yedirsem, ve eğer bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ve sevgim olmasa, bana hiç fayda etmez.
4 Sevgi çok sabreder, lütufla davranır; sevgi kıskanmaz; sevgi övünmez, kibirlenmez,
5 Çirkin davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolayca öfkelenmez, kötülük düşünmez;
6 Fesada sevinmez, ama gerçeğe sevinir;
7 Tüm şeylere katlanır, tüm şeylere inanır, tüm şeyleri umut eder, tüm şeylere dayanır.
8 Sevgi asla son bulmaz; ama peygamberlikler olsa da, son bulacak; diller olsa da, sona erecek; bilgi olsa da, ortadan kalkacaktır.
9 Çünkü kısıtlı olarak biliriz, ve kısıtlı olarak peygamberlik ederiz;
10 Ama yetkin olan gelince, kısıtlı olan ortadan kalkacaktır.
11 Çocukken, çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm; ama adam olunca, çocuk şeylerini bıraktım.
12 Çünkü şimdi aynayla gizli bir şekilde görüyoruz, ama o zaman yüz yüze; şimdi kısıtlı olarak biliyorum, ama o zaman bilindiğim gibi bileceğim.
13 Ve şimdi, iman, umut, sevgi, bunların üçü kalıyor; ama bunların en üstünü sevgidir.

BÖLÜM 14

SEVGİNİN ardınca koşun; ve ruhani armağanları, ama daha çok peygamberlik etmenizi gayretle isteyin.
2 Çünkü bilinmeyen dilde konuşan, insanlara değil, ama Allah'a konuşur; çünkü onu hiçbir adam anlamaz; ama ruhta sırlar söyler.
3 Ama peygamberlik eden, bina etmek, ve teşvik, ve teselli için insanlara konuşur.
4 Bilinmeyen dilde konuşan kendi kendini bina eder; ama peygamberlik eden kiliseyi bina eder.
5 Hepinizin dillerle konuşmanızı, ama daha çok peygamberlik etmenizi isterim; çünkü peygamberlik eden dillerle konuşandan daha büyüktür, meğerki kilisenin bina edilmesi için tercüme etsin.
6 Şimdi, ey kardeşler, eğer size dillerle konuşarak gelsem, eğer size ya vahiyle, ya bilgiyle, ya peygamberlikle, ya öğretiyle konuşmasam, size ne yararım olur?
7 Ve ses veren cansız şeyler bile, gerek kaval, gerek çenk, seslere fark vermese, kavalla ya da çenkle çalınan şey nasıl bilinir?
8 Çünkü boru da belirsiz ses verse, savaşa kim hazırlanır?
9 Bunun gibi eğer siz de dille açık söz söylemezseniz, söylenen şey nasıl bilinir? çünkü havaya konuşmuş olursunuz.
10 Belki dünyada seslerin birçok çeşitleri vardır, ve hiçbiri anlamsız değildir.
11 Bunun için eğer sesin anlamını bilmezsem, ben konuşana barbar, ve konuşan bana barbar olur.
12 Böylece siz de, ruhani armağanlara gayretli olduğunuza göre, kilisenin yapıcılığında artmanızı arayın.
13 Bu nedenle, bilinmeyen dilde konuşan çeviri yapabilmek için dua etsin.
14 Çünkü eğer bilinmeyen dilde dua edersem, ruhum dua eder, ama anlayışım verimsizdir.
15 Öyleyse ne demek? Ruhla dua edeceğim, ve anlayışla da dua edeceğim; ruhla ezgiler söyleyeceğim, ve anlayışla da ezgiler söyleyeceğim.
16 Yoksa ruhla kutsadığın zaman, avam yerini dolduran adam senin ne dediğini bilmediğinden, senin şükranına nasıl Amin diyebilir?
17 Çünkü gerçekten sen güzel şükrediyorsun; ama diğeri bina edilmiyor.
18 Allahım'a şükrediyorum, hepinizden daha çok dillerle konuşuyorum;
19 Ama, bilinmeyen dilde on bin söz söylemektense, kilisede başkalarına da se-

simle öğreteyim diye anlayışımla beş söz söylemeyi yeğ tutarım.
20 Kardeşler, anlayışta çocuk olmayın, ama şerirlikte çocuk olup anlayışta adam olun.
21 Yasada yazılmıştır: Dilleri başka ve dudakları başka adamlar aracılığıyla bu halka sesleneceğim; ve yine de beni dinlemeyecekler, diyor Rab.
22 Bundan dolayı diller iman edenlere değil, ama iman etmeyenlere bir belirti içindir, fakat peygamberlik iman etmeyenler için değil, ama iman edenler içindir.
23 Bu nedenle eğer tüm kilise bir yere toplanır, ve hepsi dillerle konuşur, ve avamdan olanlar, ya da iman etmeyenler girerlerse, çıldırdığınızı söylemeyecekler mi?
24 Ama eğer hepsi peygamberlik eder, ve iman etmeyen, ya da avamdan olan biri girerse, hepsi tarafından ikna edilir, hepsi tarafından yargılanır;
25 Ve yüreğinin gizli şeyleri belli olur; ve böylece gerçekten Allah aranızdadır diye ikrar ederek yüz üstü kapanıp Allah'a tapınacaktır.
26 Öyleyse nasıldır, kardeşler? Toplandığınız zaman her birinizin mezmuru var, öğretisi var, dili var, vahyi var, tercümesi var. Tüm şeyler yapıcılık doğrultusunda kılınsın.
27 Eğer bir adam bilinmeyen dilde konuşuyorsa, iki ya da en çok üç kişi, ve sırayla olsun, bir kişi de çeviri yapsın;
28 Ama eğer çeviri yapacak biri yoksa, kilisede sükût etsin, ve kendi kendine ve Allah'a konuşsun.
29 İki ya da üç peygamber konuşsun, ve diğerleri ayırt etsinler.
30 Eğer başka bir oturana bir şey açıklanırsa, birincisi sussun.
31 Çünkü hepiniz birer birer peygamberlik edebilirsiniz, öyle ki, hepsi öğrensin, ve hepsi teselli edilsin;
32 Ve peygamberlerin ruhları peygamberlere bağlıdır;
33 Çünkü Allah karışıklık değil, ama esenlik Allahı'dır, kutsalların tüm kiliselerinde olduğu gibi.
34 Kadınlarınız kiliselerde sessiz kalsın; çünkü onların konuşmalarına izin verilmemiştir; ama onlara buyruk verildi ki, itaat altında olsunlar, yasanın da dediği gibi.
35 Ve eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadınlara kilisede konuşmak ayıptır.
36 Ne demek? Allah'ın sözü sizden mi çıktı? ya da yalnız size mi erişti?
37 Eğer bir adam peygamber, ya da ruhani olduğunu sanıyorsa, size yazdığım şeylerin Rab'bin emirleri olduğunu bilsin.
38 Ama eğer bir adam bilmezse, bilmesin.
39 Bunun için, ey kardeşler, peygamberlik etmeyi gayretle isteyin, ve dillerle konuşulmasına engel olmayın.
40 Tüm şeyler uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

BÖLÜM 15

ÜSTELİK, ey kardeşler, size vaaz ettiğim, ve kabul edip onda durduğunuz İncil'i size bildiriyorum;
2 Eğer size vaaz ettiğim sözü hatırda tutarsanız, boş yere iman etmediğiniz halde, onun aracılığıyla da kurtulursunuz.
3 Çünkü her şeyden önce aldığımı size teslim ettim; nasıl ki Mesih Yazılar'a göre günahlarımız için öldü;
4 Ve gömüldü, ve Yazılar'a göre üçüncü gün dirildi;
5 Ve Kifas tarafından, sonra Onikiler tarafından görüldü;
6 Ondan sonra, bir kez beş yüzden çok kardeş tarafından görüldü; onların çoğu şimdiye dek duruyor, ama bazıları uyumuştur;
7 Ondan sonra Yakup tarafından görüldü, sonra tüm elçiler tarafından;
8 Hepsinden sonra da, vakitsiz doğmuş biri gibi olan benim tarafımdan da görüldü.

9 Çünkü ben elçilerin en küçüğüyüm, ben ki elçi çağrılmaya layık değilim, çünkü Allah'ın kilisesine zulmettim.
10 Ama neysem, Allah'ın inayeti ileyim; ve onun bana olan inayeti boşuna olmadı; ama onların hepsinden daha çok emek verdim; aslında ben değil, ancak benimle olan Allah'ın inayeti.
11 Onun için gerek ben, gerek onlar, böyle vaaz ediyoruz, ve böyle iman ettiniz.
12 Şimdi eğer Mesih'in ölüler arasından dirildiği vaaz ediliyorsa, aranızda bazıları nasıl ölülerin dirilişi yoktur, diyorlar?
13 Ama eğer ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir;
14 Ve eğer Mesih dirilmemişse, o halde bizim vaaz etmemiz boş, sizin imanınız da boştur.
15 Evet, biz de Allah hakkında yalan tanıklar bulunmuş oluyoruz; çünkü Allah hakkında, Mesih'i diriltti, diye tanıklık ettik; eğer ölüler gerçekten dirilmezse, onu diriltmemiştir.
16 Çünkü eğer ölüler dirilmezse, o zaman Mesih diriltilmemiştir;
17 Ve eğer Mesih diriltilmemişse, sizin imanınız boştur; siz hâlâ günahlarınızın içindesiniz.
18 O zaman Mesih'te uyumuş olanlar da mahvolmuşlardır.
19 Eğer yalnız bu yaşamda Mesih'e umut bağlamışsak, insanların hepsinden daha çok acınacak kişileriz.
20 Ama şimdi Mesih uyuyanların ilk ürünü olarak ölüler arasından dirilmiştir.
21 Zira mademki ölüm insan aracılığıyla geldi, ölülerin dirilişi de insan aracılığıyla oldu.
22 Çünkü nasıl tümü Âdem'de ölüyorsa, öylece tümü Mesih'te yaşama kavuşacaktır.
23 Ama her adam kendi sırasında; Mesih ilk ürün, ondan sonra onun gelişinde Mesih'in olanlar.
24 Sonra, her yönetimi ve her hükümranlığı ve kudreti ortadan kaldırıp krallığı Allah'a, yani Baba'ya, teslim ettiği zaman, son gelmiş olacak.
25 Çünkü tüm düşmanları kendi ayakları altına koyuncaya dek, onun krallık etmesi gerekir.
26 Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.
27 Çünkü tüm şeyleri onun ayakları altına koydu. Ama tüm şeylerin ona bağlı kılındığını söylediği zaman, açıktır ki, tüm şeyleri ona bağlı kılan hariçtir.
28 Ve tüm şeyler ona bağlı kılınınca, o zaman Oğul da tüm şeyleri kendisine bağlı kılana bağlı olacaktır, öyle ki, Allah her şeyde her şey olsun.
29 Yoksa, eğer ölüler asla dirilmiyorsa, ölüler için vaftiz edilenler ne yapacak? öyleyse neden ölüler için vaftiz ediliyorlar?
30 Biz de neden her saat tehlikede bulunuyoruz?
31 Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum sevincinizle itiraz ederim, her gün ölüyorum.
32 Eğer Efes'te vahşi hayvanlarla insanca dövüştümse, bana ne faydası var, eğer ölüler dirilmiyorsa? yiyelim ve içelim; çünkü yarın öleceğiz.
33 Aldanmayın; kötü arkadaşlıklar iyi davranışları bozar.
34 Doğruluğa ayılın, ve günah işlemeyin; çünkü bazılarında Allah bilgisi yoktur; bunu utanasınız diye söylüyorum.
35 Ama bir adam, Ölüler nasıl dirilir? ve ne tür bedenle gelirler? diyecek.
36 Ey akılsız, senin ektiğin şey ölmedikçe, diri edilmez;
37 Ve bir şey ektiğin zaman, oluşacak olan bedeni değil, ama belki buğdayın ya da ötekilerinden birinin çıplak tanesini ekersin;
38 Ama Allah ona dilediği gibi bir beden, ve her tohuma kendi bedenini verir.
39 Her etbedenin eti aynı değildir; ama insanların eti başka, ve hayvanların eti başka, ve balıkların eti başka, ve kuşlarınki

başkadır.
40 Göksel bedenler var, dünyasal bedenler de var; ama göksel olanların görkemi başka, ve dünyasal olanlarınki başkadır;
41 Güneşin görkemi başka, ve ayın görkemi başka, ve yıldızların görkemi başkadır; çünkü görkemde yıldız yıldızdan farklıdır.
42 Ölülerin dirilişi de böyledir. Çürümede ekilir, çürümezlikte diriltilir;
43 Düşkün olarak ekilir, görkemli olarak diriltilir; zayıf olarak ekilir, güçlü olarak diriltilir;
44 Doğal bir beden olarak ekilir; ruhsal bir beden olarak diriltilir. Doğal beden var, ruhsal beden de vardır.
45 Şöyle de yazılmıştır: İlk insan Âdem yaşayan can oldu; son Âdem diri eden ruh oldu.
46 Fakat önce ruhsal olan değil, ama doğal olan oldu; ve ruhsal olan ondan sonra.
47 İlk adam yerden türabidir; ikinci adam gökten olan Rab'dir.
48 Topraktan olan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir; ve göksel olan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.
49 Ve topraktan olanın suretini taşıdığımız gibi, göksel olanın suretini de taşıyacağız.
50 Şimdi şunu söylüyorum, ey kardeşler, et ve kan Allah'ın Krallığı'nı miras alamaz; çürüme de çürümezliği miras alamaz.
51 İşte, size bir sır söylüyorum: Hepimiz uyumayacağız, ama son boruda hepimiz bir anda, bir göz kırpmasında, değiştirileceğiz;
52 Çünkü boru çalınacak, ve ölüler çürümez olarak diriltilecek, ve biz değiştirileceğiz.
53 Çünkü bu çürüyen çürümezliği giymek, ve bu ölümlü ölümsüzlüğü giymek gerektir.
54 Böylece bu çürüyen çürümezliği giymiş, ve bu ölümlü ölümsüzlüğü giymiş olunca, yazılmış olan söz o zaman yerine gelecektir: Ölüm zaferde yutuldu.
55 Ey ölüm, nerede dikenin? Ey mezar, nerede zaferin?
56 Ölümün dikeni günahtır; ve günahın gücü yasadır;
57 Ama Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bize zafer veren Allah'a şükrolsun.
58 Bunun için, sevgili kardeşlerim, sizin emeğinizin Rab'de boş olmadığını bilerek, sabit, sarsılmaz, ve her zaman Rab'bin işinde artmak üzere olun.

BÖLÜM 16

ŞİMDİ kutsallar için para toplama konusuna gelince, Galatya kiliselerine nasıl emrettimse, siz de öyle yapın.
2 Her biriniz haftanın birinci gününde, Allah'ın verdiği berekete göre yanında biraz alıkoyup biriktirsin, öyle ki, geldiğim zaman toplamalar olmasın.
3 Ve geldiğim zaman, bağışlarınızı Yeruşalim'e götürmek için mektuplarınızla onayladığınız kimler ise, onları göndereceğim;
4 Ve eğer benim de gitmeme değerse, benimle birlikte gidecekler.
5 Şimdi Makedonya'dan geçtiğim zaman, yanınıza geleceğim; çünkü Makedonyadan geçeceğim;
6 Ve belki yanınızda kalırım, evet, ve kışı geçiririm, öyle ki, her nereye gidersem, siz beni gönderesiniz.
7 Çünkü şimdi sizi geçerken görmek istemem; ama eğer Rab izin verirse, bir süre sizinle kalmayı umut ediyorum.
8 Ama Pentikost'a dek Efes'te kalacağım;
9 Çünkü bana büyük ve etkili bir kapı açıldı, ve karşı koyanlar çoktur.
10 Şimdi eğer Timoteos gelirse, korkusuzca yanınızda bulunmasına dikkat edin; çünkü o, benim de yaptığım gibi, Rab'bin işini yapıyor;
11 Bu nedenle hiçbir adam onu hor görmesin. Ama yanıma gelmesi için onu esenlikle gönderin; çünkü kardeşlerle birlikte onu bekliyorum.
12 Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok

ricada bulundum; ama şimdi gelmeye hiç de istekli değildir; ama uygun bir fırsat bulunca gelecek.
13 Uyanık olun, imanda dimdik durun, erkekçe davranın, kuvvetli olun.
14 Tüm şeyleriniz sevgiyle yapılsın.
15 Kardeşler, size yalvarırım ki, (Ahaya'nın ilk ürünü olan, ve kendilerini kutsalların hizmetine bağımlı kılan İstefanas'ın ev halkını bilirsiniz;)
16 Bu gibilere, ve bizimle beraber yardım edip emek verenlerin hepsine boyun eğesiniz.
17 İstefanas'ın ve Fortunatus'un ve Ahaikus'un gelişine sevindim; çünkü sizin eksikliğinizi bunlar doldurdular.
18 Çünkü benim ruhumu ve sizinkini ferahlattılar; bunun için bu gibileri tanıyın.
19 Asya'nın kiliseleri size selam eder. Akuila ve Priska evlerinde olan kiliseyle beraber size Rab'de çok selam ederler.
20 Tüm kardeşler sizi selamlar. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
21 Kendi elimle, ben Pavlus'un selamı.
22 Eğer bir adam Rab İsa Mesih'i sevmezse, Anatema olsun Maran-ata.
23 Rab İsa'nın inayeti sizinle birlikte olsun.
24 Benim sevgim Mesih İsa'da hepinizle olsun. Amin.
§ Korintliler'e birinci mektup Filipi'den yazıldı, İstefanas, ve Fortunatus, ve Ahaikus, ve Timoteos ile.

ELÇİ PAVLUS'UN

KORİNTLİLERE

İKİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH'IN isteğiyle İsa Mesih'in elçisi Pavlus, ve kardeşimiz Timoteos, tüm Ahaya'da bulunan kutsalların hepsi ile Korint'teki Allah'ın kilisesine:
2 Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun.
3 Allah, yani Rabbimiz İsa Mesih'in Babası, merhametlerin Babası, ve tüm tesellinin Allahı kutlu olsun;
4 Allah tarafından teselli edildiğimiz teselliyle bir sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi tüm sıkıntımızda teselli ediyor.
5 Çünkü Mesih'in elemleri bizde bollaştığı gibi, tesellimiz de Mesih aracılığıyla böylece bollaşıyor.
6 Ve eğer sıkıntı çekiyorsak, bizim çekmekte olduğumuz elemlerin aynısına dayanmanızda etkin olan teselliniz ve kurtuluşunuz içindir; ve eğer teselli ediliyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir.
7 Ve elemlere olduğunuz gibi, teselliye de ortak olacağınızı bilerek sizin için olan umudumuz sabittir.
8 Çünkü, ey kardeşler, Asya'da çektiğimiz sıkıntıdan habersiz kalmanızı istemiyoruz; aşırı derecede, gücümüzün üstünde yüklendik, öylesine ki, hayattan bile umudu kestik;
9 Ama içimizde ölüm yargısı vardı, öyle ki, kendimize değil, ama ölüleri dirilten Allah'a güvenelim;
10 O bizi böylesine büyük ölümden azat etti, ve azat ediyor; bundan böyle de bizi azat edecek diye ona güveniyoruz;
11 Siz de bizim için duayla yardım edersiniz, öyle ki, birçok kişi aracılığıyla bize verilen armağan için bizim uğrumuza çok

kimseler tarafından şükürler sunulsun.
12 Çünkü bizim sevinmemiz şudur: dünyada ve özellikle size karşı sadelikle ve takvasal içtenlikle, etbedensel bilgelikle değil, ama Allah'ın inayetiyle hareket ettiğimize vicdanımızın tanıklığıdır.
13 Çünkü okuduğunuz, ya da tanıdığınız şeylerden başka şeyler size yazmıyoruz; ve umarım sona kadar tanıyacaksınız;
14 Nitekim bizi bir parça da tanıdınız; şöyle ki, Rabbimiz İsa'nın gününde bizim övüncümüz siz olduğunuz gibi, sizin övüncünüz de biziz.
15 Ve bu güvenle, ikinci nimete kavuşmanız için önce size gelmek,
16 Ve sizden Makedonya'ya geçmek, ve yine Makedonya'dan size gelmek ve tarafınızdan Yahudiye'ye gönderilmek niyetinde idim.
17 Bunun için böyle niyet ederken, acaba hafiflik mi ettim? ya da bende evet evet, ve hayır hayır olması için niyet ettiğim şeyleri etbedene göre mi niyet ettim?
18 Ama Allah sadık olduğu gibi bizim size olan sözümüz evet ve hayır değildi.
19 Çünkü aranızda bizim aracılığımızla, yani benim ve Silvanus'un ve Timoteos'un aracılığıyla, vaaz edilmiş olan Allah'ın Oğlu, İsa Mesih, evet ve hayır olmadı; ama onda evet oldu.
20 Çünkü Allah'ın tüm vaatleri, aracılığımızla Allah'ın yüceliği için, onda evet, ve onda Amindir.
21 Şimdi bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve bizi meshetmiş olan Allah'tır;
22 Hem de o bizi mühürledi, ve yüreklerimize Ruh'un peyini verdi.
23 Üstelik Allah'ı canıma tanık tutarım ki sizi esirgeyerek henüz Korint'e gelmedim.
24 Bu, imanınıza egemen olduğumuzdan değildir, ama sevincinizin yardımcılarıyız; çünkü siz imanla duruyorsunuz.

BÖLÜM 2

AMA bir daha yanınıza hüzünle gelmemeye içimden karar verdim.
2 Çünkü eğer ben sizi kederlendirirsem, o zaman benim tarafımdan kederlendirilenden başka beni sevindiren kimdir?
3 Ve bunu aynen böyle yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gereken kişiler beni kederlendirmesin; benim sevincim hepinizin sevincidir diye, hepinize güvenim vardır.
4 Çünkü kederlenesiniz diye değil, ancak size olan aşırı sevgimi bilesiniz diye çok sıkıntı ve yürek ıstırabı içinden çok gözyaşlarıyla size yazdım.
5 Ama eğer bir kişi hüzün verdiyse, bana ancak kısmen olarak hüzün verdi; öyle ki, hepinize abartmadan söyleyeyim.
6 Böyle bir adama çok kimseler tarafından verilen bu ceza yeter.
7 Öyle ki tersine olarak, böyle birisi aşırı kederle yutulmasın diye, siz daha çok onu bağışlamalı, ve onu teselli etmelisiniz.
8 Bunun için size yalvarırım ki, ona karşı sevginizi pekiştiresiniz.
9 Çünkü tüm şeylerde söz dinler misiniz diye ayarınızı bilmek için yazdım.
10 Kime bir şeyi bağışlarsanız, ben de bağışlarım; çünkü eğer bir şeyi bağışladımsa, kime bağışladımsa, bunu sizin için Mesih'in şahsında bağışladım;
11 Öyle ki, Şeytan tarafından mağdur edilmeyelim; çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.
12 Bundan başka, Mesih'in İncili'ni vaaz etmek için Troas'a geldiğim, ve Rab tarafından bana bir kapı açıldığı zaman,
13 Kardeşim Titus'u bulmadığım için ruhumda rahatım yoktu; ama onlara veda ederek Makedonya'ya gittim.
14 Şimdi bizi Mesih'te her zaman zafer kazandıran, ve onun bilgisinin hoş kokusunu her yerde aracılığımızla gösteren Allah'a şükürler olsun!
15 Çünkü kurtulanlarda ve mahvolanlarda,

Allah'a Mesih'in hoş kokusuyuz;
16 Bunlara ölüme ölüm kokusu, ve onlara yaşama yaşam kokusuyuz. Ve bu şeylere kim yeterlidir?
17 Çünkü biz birçokları gibi, Allah'ın sözünü bozanlar değiliz, ama içtenlikten, ama Allah'tan olarak Allah'ın gözü önünde Mesih'te konuşuyoruz.

BÖLÜM 3

KENDİMİZİ yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? yahut bazıları gibi size, ya da sizden tavsiye mektuplarına mı ihtiyacımız var?
2 Tüm insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimizde yazılı olan mektubumuz sizsiniz;
3 Nitekim siz mürekkeple değil, ama diri Allah'ın Ruhu'yla, taş levhalara değil, ama yüreğin etten levhalarına yazılmış, tarafımızdan hazırlanmış Mesih'in mektubu olarak açıklanmış oluyorsunuz.
4 Ve Mesih aracılığıyla Allah'a doğru böyle bir güvenimiz vardır;
5 Bir şeyi kendimizden gibi düşünmeye biz kendimiz yeterli değiliz, ama yeterliliğimiz Allah'tandır;
6 O da bizi yeni antlaşmanın, harfin değil, ama ruhun hizmetkârları olmaya yeterli kıldı; çünkü harf öldürür, ama ruh yaşam verir.
7 Ama taşlara harflerle kazılmış olan ölüm hizmeti yücelikle geldiyse, öyle ki, İsrail çocukları yüzünün yüceliğinden ötürü Musanın yüzüne dikkatle bakamıyorlardı; bu yücelik iptal edilecekti;
8 Ruh hizmeti nasıl daha çok yücelikle olmasın?
9 Çünkü eğer mahkûmiyet hizmeti yücelikse, doğruluk hizmeti yücelikte çok daha aşkındır.
10 Çünkü yüceltilmiş olanın, bu hususta, daha üstün yücelikten ötürü, yüceliği yoktu.
11 Çünkü eğer iptal edilen yücelikle geldiyse, kalanın yüceliği çok daha üstündür.
12 Şimdi böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşuyoruz;
13 Ve iptal edilenin sonuna İsrail çocukları dikkatle bakmasınlar diye, kendi yüzü üzerine peçe koyan Musa gibi değiliz;
14 Ama onların zihinleri körleşmişti; çünkü aynı peçe eski antlaşmanın okunmasında kaldırılmayarak bugüne dek duruyor; bu peçe Mesih'te iptal edildi.
15 Ama bugüne dek, Musa okundukça, peçe onların yüreği üzerindedir.
16 Ama Rab'be döndüğü zaman, peçe kaldırılacak.
17 Şimdi Rab o Ruh'tur, ve Rab'bin Ruhu neredeyse, orada özgürlük vardır.
18 Ama biz hepimiz açık yüzle Rab'bin yüceliğini aynadaymış gibi görerek yücelikten yüceliğe aynı surete değiştiriliyoruz; yani Rab'bin Ruhu aracılığıyla gibi.

BÖLÜM 4

BUNUN için merhamet bulduğumuza göre bu hizmetimiz varken yorulmayız;
2 Ama kurnazlıkla yürümeyerek, Allah'ın sözünü aldatıyla kullanmayarak, ancak gerçeği ortaya koyarak kendimizi Allah'ın önünde her insanın vicdanına tavsiye ederek, utancın gizli şeylerini reddettik.
3 Ama eğer İncilimiz örtülüyse, mahvolanlara örtülüdür;
4 Allah'ın sureti olan Mesih'in yüce İncili'nin ışığı onların üzerine doğmasın diye, bu dünyanın ilahı imansızların zihinlerini kendilerinde kör etmiştir.
5 Çünkü biz kendimizi değil, ama Rab Mesih İsa'yı vaaz ediyoruz; kendimizi de İsa'nın uğruna sizin kullarınız.
6 Çünkü karanlıktan ışığın parlamasını emreden Allah, İsa Mesih'in yüzünde Allah'ın yüceliği bilgisinin ışığını vermek için bizim yüreklerimizde parladı.
7 Ama bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz, öyle ki, kudretin aşırı büyüklüğü bizden değil, ama Allah'tan olsun;

8 Her yönden sıkıştırılmışız, ama darlıkta değiliz; şaşırmışız, ama çaresiz değiliz;
9 Kovalanıyoruz, ama terkedilmiş değiliz; yere yıkılmışız, ama helak olmuş değiliz;
10 Rab İsa'nın ölümünü her zaman bedende taşıyoruz; öyle ki, İsa'nın yaşamı da bedenimizde açıkça görülsün.
11 Çünkü biz yaşayanlar İsa için her zaman ölüme teslim ediliyoruz; öyle ki, ölümlü etbedenimizde İsa'nın yaşamı da açıkça görülsün.
12 Böylece bizde ölüm, sizde ise yaşam etkin olmaktadır.
13 İman ettim, bu nedenle konuştum, diye yazılmış olduğuna göre, imanın aynı ruhuna sahip olarak, biz de iman ediyoruz, ve bu nedenle konuşuyoruz.
14 Çünkü Rab İsa'yı dirilten, bizi de İsa aracılığıyla dirilteceğini, ve sizinle birlikte takdim edeceğini biliyoruz.
15 Çünkü tüm şeyler sizin içindir; öyle ki, bol olan inayet birçoklarının teşekkürü ile Allah'ın yüceliği için çoğalsın.
16 Bunun için yorulmuyoruz; ama dış insanımız bozuluyorsa da, iç insanımız günden güne yenileniyor.
17 Çünkü bir an için olan hafif sıkıntımız bizim için yüceliğin sonsuz ağırlığını çok ve daha çok oluşturmaktadır;
18 Çünkü görülen şeylere değil, ama görülmeyen şeylere bakıyoruz; çünkü görülen şeyler geçicidir, görülmeyen şeylerse sonsuzdur.

BÖLÜM 5

ÇÜNKÜ biliriz ki, eğer bu çadırın yersel evimiz yıkılırsa, göklerde Allah'tan bir binamız, elle yapılmamış sonsuz bir evimiz, vardır.
2 Çünkü gökten olan evimizi giyinmeyi özleyerek gerçekten bunda ah çekiyoruz;
3 Hiç olmazsa giyinmiş olursak, çıplak bulunmayız.
4 Çünkü bu konutta olan bizler yük altında olarak ah çekiyoruz, çünkü soyunmak değil, ama giyinmek istiyoruz, öyle ki, ölümlülük, yaşam tarafından yutulsun.
5 Şimdi bu aynı şey için bizi hazırlamış olan Allah'tır, ve bize Ruh peyini de vermiştir.
6 Bu nedenle her zaman güveniyoruz, çünkü biliyoruz ki, bedende hazır bulunurken, Rab'den uzaktayız;
7 (Çünkü imanla yürüyoruz, gözün gördüğüyle değil);
8 Güveniriz, diyorum, ve daha çok bedenden ırakta, ve Rab'bin yanında olmayı arzu ederiz.
9 Bunun için ister hazır bulunalım, ister ırakta olalım, kendisine makbul olmaya çalışırız.
10 Çünkü hepimizin Mesih'in yargı kürsüsü önünde görünmesi gerekir; öyle ki, herkes gerek iyi gerek kötü, yaptığı şeylere göre bedeninde yapılan şeyleri alsın.
11 Onun için Rab'bin korkusunu bilerek insanları ikna ediyoruz, ama Allah'a belli olduk, ve umarım sizin vicdanınıza da belli olduk.
12 Çünkü kendimizi size tekrar tavsiye etmiyoruz, ama size bizim için övünme fırsatını veriyoruz, öyle ki, yürekle değil, ama görünüşle övünenlere bir cevabınız olsun.
13 Çünkü eğer kendimizde değilsek, Allah'adır; ya da eğer aklımız başımızdaysa, sizin içindir.
14 Çünkü Mesih'in sevgisi bizi zorluyor; çünkü şu yargıda bulunuyoruz: eğer bir kişi herkesin uğruna öldüyse, o zaman hepsi ölüydü;
15 Ve herkesin uğruna öldü, öyle ki, yaşayanlar artık kendilerine değil, ama kendileri uğruna ölmüş ve dirilmiş olana yaşasınlar.
16 Şöyle ki, biz bundan böyle etbedene göre hiçbir adamı tanımayız; ve Mesih'i etbedene göre tanıdıksa da, şimdi onu artık tanımıyoruz.
17 Bu nedenle, eğer bir adam Mesih'te ise,

yeni yaratıktır; eski şeyler geçip gitti; işte, tüm şeyler yeni oldu.
18 Ve tüm şeyler Allah'tandır; o, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı; ve barışma hizmetini bize verdi;
19 Şöyle ki, kendisiyle dünyayı barıştırarak, suçlarını onlara saymayarak, ve bize barışma sözünü teslim etmiş olarak, Allah Mesih'te idi.
20 Şimdi bu nedenle biz Mesih için elçilik ediyoruz; Allah aracılığımızla size rica ediyormuş gibi, Mesih'in yerine yalvarıyoruz size, Allah'la barışın.
21 Çünkü o onu, günahı bilmeyeni, bizim için günah olmaya yaptı, öyle ki, onda Allah'ın doğruluğu olalım.

BÖLÜM 6

OZAMAN biz, onunla birlikte çalışanlar olarak, size de yalvarıyoruz ki, Allah'ın inayetini boş yere kabul etmeyesiniz.
2 (Çünkü diyor ki, Makbul vakitte seni işittim, ve kurtuluş gününde sana yardım ettim; makbul vakit işte, şimdidir; kurtuluş günü işte, şimdidir);
3 Hizmet ayıplanmasın diye, hiçbir şeyde hiçbir tökez vermeyerek,
4 Ama Allah'ın hizmetkârları olarak çok sabırda, sıkıntılarda, zaruretlerde, darlıklarda,
5 Dayaklarda, hapislerde, karışıklıklarda, emeklerde, uykusuzluklarda, oruçlarda;
6 Paklıkla, bilgiyle, tahammülle, lütufkârlıkla, Kutsal Ruh'la, içten sevgiyle,
7 Gerçek sözüyle, Allah'ın kudretiyle; sağda ve solda doğruluğun silahlarıyla,
8 Onurla ve onursuzlukla, kötü ünle ve iyi ünle; aldatıcılar gibi, ama dürüstler olarak;
9 Bilinmeyenler gibi, ama iyi bilinenler olarak; ölenler gibi, ve, işte, yaşıyoruz; tedip edilenler gibi, ama öldürülmeyenler olarak;
10 Kederli olanlar gibi, ama daima sevinenler olarak; fakirler gibi, ama birçoklarını zenginleştirenler olarak; hiçbir şeyi olmayanlar gibi, ama tüm şeyleri olanlar olarak,
tüm şeylerde kendimizi tavsiye ederiz.
11 Ey siz Korintliler, ağzımız size açılmış, yüreğimiz genişlenmiştir.
12 Bizde sıkılmış değilsiniz, ama kendi bağrınızda sıkılmışsınız.
13 Şimdi aynı karşılığı verebilmek için (çocuklarıma söyler gibi söylüyorum), siz de geniş olun.
14 İmansızlarla uygunsuz boyunduruğa girmeyin; çünkü doğrulukla haksızlığın ne ortaklığı olur? ya da ışıkla karanlığın ne beraberliği olur?
15 Ve Mesih'in Belial ile ne bağdaşlığı olur? ya da iman edenin iman etmeyenle ne paydaşlığı olur?
16 Ve putlarla Allah'ın tapınağının ne anlaşması olur? çünkü siz diri Allah'ın tapınağısınız; nitekim Allah şöyle demiştir: Onlarda oturacağım, ve onlarda yürüyeceğim; ve onların Allahı olacağım, ve onlar halkım olacaklar.
17 Bunun için aralarından çıkın ve ayrılın, diyor Rab, ve kirli şeye dokunmayın; ben de sizi kabul edeceğim,
18 Ve size Baba olacağım, ve siz benim oğullar ve kızlarım olacaksınız, diyor Kadir Rab.

BÖLÜM 7

EY sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, kendimizi etbedenin ve ruhun her kirliliğinden temizleyip Allah korkusunda kutsallığı yetkinleştirelim.
2 Bizi kabul edin; hiçbir adama haksızlık etmedik, hiçbir adamı ayartmadık, hiçbir adamın hakkını yemedik.
3 Bunu sizi mahkûm etmek için söylemiyorum; çünkü daha önce söyledim ki, sizinle birlikte ölmek ve yaşamak için yüreklerimizdesiniz.
4 Size söylemekte cesaretim büyüktür; sizinle çok övünüyorum; teselliyle doluyum, tüm sıkıntımızda sevinçle çok taşkınım.
5 Çünkü Makedonya'ya geldiğimiz zaman,

etbedenimizin hiç rahatı yoktu, ama her yönden sıkıntı çekiyorduk; dışardan kavgalar, içerden korkular vardı.
6 Ama hakirleri teselli eden Allah, Titus'un gelişiyle,
7 Ve yalnız onun gelişiyle değil, ama bana olan özlemenizi, mateminizi ve gayretinizi haber vererek, tarafınızdan teselli edilmiş olduğu teselliyle de bizi teselli etti; öyle ki daha çok sevindim.
8 Çünkü mektupla sizi üzdüysem de, pişman değilim; ama pişman oldum; çünkü kısa bir süre olmakla beraber, o mektubun sizi üzdüğünü görüyorum.
9 Şimdi, üzüldüğünüzden değil, ama tövbe için üzüldüğünüzden seviniyorum; çünkü takvasal tarza göre üzüldünüz, öyle ki, hiçbir şeyde bizden zarar görmeyesiniz.
10 Çünkü takvasal üzüntü, pişmanlık vermeyen kurtuluş için tövbeyi sağlar; ama dünyanın üzüntüsü ölüm getirir.
11 Çünkü bakın bu aynı şeye ki, takvasal tarza göre üzüldünüz, sizde ne dikkat, evet, ne paklanma, evet, ne öfke, evet, ne korku, evet, ne büyük istek, evet, ne gayret, evet, ne intikam oluşturdu! bu konuda tüm şeylerde pak olduğunuzu gösterdiniz.
12 Bu nedenle, size yazdımsa da, haksızlık eden için, ya da haksızlık gören için değil, ama sizin için olan gayretimizin Allah'ın gözü önünde size açıklanması için yazdım.
13 Bunun için tesellinizde teselli edildik; evet, ve Titus'un sevinci üzerine daha da çok sevindik; çünkü onun ruhu hepiniz tarafından ferahlandı.
14 Çünkü eğer kendisine hakkınızda bir şeyle övündümse, utanmıyorum; ama tüm şeyleri size gerçekle söylediğimiz gibi, Titus'un önünde övünmemiz de gerçek bulundu.
15 Ve hepinizin söz dinlediğinizi, nasıl korku ve titremeyle kendisini kabul ettiğinizi hatırladıkça size olan içten sevgisi daha çok artıyor.
16 Size tüm şeylerde güvenim olduğu için seviniyorum.

BÖLÜM 8

ÜSTELİK, ey kardeşler, Makedonya kiliselerine verilen Allah'ın inayetini size bildiriyoruz;
2 Nasıl ki büyük sıkıntı imtihanı arasında onların derin fakirliğiyle beraber kendilerinin sevinç taşkınlığı onların cömertlik zenginliğinde taştı.
3 Çünkü, bağışı kabul edip kutsallara olan hizmetin paydaşlığını üzerimize alalım diye, çok yalvarışla bizden rica ederek, kudretlerine göre,
4 Tanıklık ederim ki, kudretlerinin çok üstünde de arzularıyla verdiler.
5 Ve bunu yaptılar, umduğumuz gibi değil, ama önce kendilerini Rab'be, ve Allah'ın isteğiyle bize teslim ettiler.
6 O kadar ki, önce başladığı gibi bu inayeti de sizde öylece bitirsin diye, biz Titus'u isteklendirdik.
7 Bunun için, imanda, ve sözde, ve bilgide, ve tüm gayrette, ve bize olan sevginizde, her şeyde arttığınız gibi, çalışın ki, bu inayette de artasınız.
8 Emir olarak değil, ama ötekilerin gayretiyle sevginizin içtenliğini de sınamak için söylüyorum.
9 Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in inayetini bilirsiniz; onun fakirliğiyle siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza fakir oldu.
10 Ve bu konuda öğüdümü veriyorum; çünkü bu size faydalıdır, siz ki, geçen yıldan beri yalnız yapmakta değil, ama istemekte de önce başlayanlardınız.
11 Şimdi bunun için yapmasını bitirin; şöyle ki, istemekte arzu olduğu gibi, böylece malınıza göre bitirmek de olsun.
12 Çünkü eğer önce istek varsa, bir adamın elinde olmayana göre değil, ama elindekine göre vermesi kabul edilir.
13 Çünkü başka insanlara hafiflik, size yük

olsun diye değil,
14 Ama eşitlikle, onların bolluğu sizin eksiğiniz için olsun diye, şimdiki vakitte sizin bolluğunuz onların eksiği için olsun; öyle ki, eşitlik olsun;
15 Yazılmış olduğu gibi, Çok devşirene artmadı, ve az devşirene eksilmedi.
16 Ama sizin için Titus'un yüreğine aynı çabayı koyan Allah'a şükrolsun.
17 Çünkü gerçekten öğüdü kabul etti, ama daha gayretli olarak kendi arzusuyla tarafınıza çıktı.
18 Ve tüm kiliselerde övgüsü İncil'de olan, ve yalnız bu değil,
19 Ama aynı Rab'bin yüceliği için ve sizin arzunuzu göstermek için, hizmet ettiğimiz bu inayette kiliseler tarafından da yoldaşımız olsun diye seçilen kardeşi onunla beraber gönderdik;
20 Şundan çekiniyoruz ki, tarafımızdan yönetilen bu bollukta hiçbir adam bizi ayıplamasın;
21 Çünkü yalnız Rab'bin gözü önünde değil, ama insanların gözü önünde de dürüst şeylere dikkat ediyoruz.
22 Ve kendisini çok şeylerde birçok kez sınayıp gayretli bulduğumuz, ama şimdi size olan büyük güvenim nedeniyle çok daha gayretli olan kardeşimizi onlarla beraber gönderdik.
23 Titus hakkında soran varsa, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımdır; ya da kardeşlerimiz hakkında bir soru varsa, kiliselerin habercileri, ve Mesih'in yüceliğidirler.
24 Onun için onlara, ve kiliseler önünde sevginizin, ve sizinle övünmemizin kanıtını gösterin.

BÖLÜM 9

ÇÜNKÜ kutsallara hizmet etme hakkında size yazmama gerek yoktur;
2 Çünkü zihninizin şevkini bilirim, onunla Makedonyalılar'a hakkınızda övünüyorum ki, Ahaya geçen yıldan beri hazırlanmıştır; ve gayretiniz birçoklarını harekete getirdi.
3 Yine de, sizinle ilgili övünmemiz bu konuda boşa çıkmasın, ve dediğim gibi hazırlanmış olasınız diye, kardeşleri gönderdim;
4 Öyle ki, Makedonyalılar benimle beraber gelir, ve sizi hazırlanmamış bulurlarsa, biz (siz demeyelim) bu övünme güveninden ötürü utanmayalım.
5 Bu nedenle yanınıza önceden varmalarını, ve daha önce bildirilmiş olan armağanınızı önceden hazırlamalarını kardeşlerden rica etmeyi gerekli gördüm; öyle ki, o, bir cimrilik değil, ama bir cömertlik olarak hazır olsun.
6 Ama şunu söylüyorum: Az eken az da biçer; ve bol eken bol da biçer.
7 İsteksizce ya da zorunlukla değil, ama her adam yüreğinde niyet ettiği gibi versin; çünkü Allah sevinçle vereni sever.
8 Ve tüm şeylerde, her zaman, her iyi iş için tüm yeterliğiniz olarak artasınız diye, Allah size tüm inayeti artıracak güçtedir;
9 Nitekim yazılmıştır: Dağıttı, fakirlere verdi; doğruluğu sonsuza dek kalır.
10 Şimdi ekinciye tohum sağlayan, yiyecek için ekmeğinizi sağlasın, ekilen tohumunuzu çoğaltsın, ve doğruluğunuzun ürünlerini artırsın;
11 Tüm cömertlik için her şeyde zenginleştiriliyorsunuz, bu da bizim aracılığımızla Allah'a şükran nedeni oluyor.
12 Çünkü bu hizmetin yerine getirilmesi yalnız kutsalların eksiklerini doldurmuyor, ama Allah'a olan çok şükürler aracılığıyla da artıyor;
13 Çünkü, bu hizmetin tecrübesiyle, Mesih'in İncili'ne ikrar ettiğiniz boyun eğme için, ve kendilerine ve tüm insanlara olan hizmetinizin cömertliği için, Allah'ı yüceltiyorlar;
14 Ve Allah'ın içinizde olan çok fazla inayetinden dolayı, sizler için dua ederek sizi özlüyorlar.
15 Dille anlatılmaz armağanı için Allah'a

şükürler olsun.

BÖLÜM 10

ŞİMDİ ben Pavlus, kendim Mesih'in alçakgönüllülüğü ve yumuşaklığıyla sizden rica ediyorum; sizinle birlikteyken hakir, ama sizden uzaktayken size karşı cesurum;
2 Ama sizden rica ediyorum ki hazırken, bizi etbedene göre yürüyenlerden sayanların bazılarına karşı cesaret etmek niyetinde olduğum güvenle cesaretli olmayayım.
3 Çünkü etbedende yürüyorsak da, etbedene göre savaşmıyoruz;
4 (Çünkü savaşımızın silahları cismani değil, ama kaleleri yıkması için Allah'la güçlüdür;)
5 Tasavvurları ve Allah'ın bilgisine karşı kalkışan her yüksek şeyi yıkıyoruz, ve her düşünceyi Mesih'e uysun diye esirliğe getiriyoruz;
6 Ve sözdinlerliğiniz tamamlandığında, her sözdinlemezliğin öcünü almaya hazırız.
7 Dış görünüşte olan şeylere bakıyor musunuz? Eğer bir adam Mesih'e ait olduğundan kendine güveniyorsa, kendiliğinde tekrar şunu düşünsün ki, Mesih'e ait olduğu gibi, böylece biz de Mesih'e aitiz.
8 Çünkü sizi yıkmak için değil, ama bina etmek için Rab'bin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam;
9 Öyle ki, mektuplarla sizi korkutur gibi görünmeyeyim.
10 Çünkü mektupları ağır ve kuvvetli, ama bedeninin huzuru zayıf, ve sözü hiçtir, diyorlar.
11 Böyle biri şunu düşünsün ki, biz uzakken mektuplar aracılığıyla sözde nasılsak, hazırken işte de öyle olacağız.
12 Çünkü kendilerini tavsiye edenlerin bazılarıyla kendimizi bir tutmaya, ya da karşılaştırmaya cesaret etmiyoruz; ama onlar kendilerini kendileriyle ölçerek, ve kendilerini kendileriyle karşılaştırarak akılsızlık ediyorlar.
13 Ama biz ölçümüzden öte şeyler için değil, ancak size kadar bile ulaşmak üzere Allah'ın ölçtüğü hududun ölçüsüne göre övünürüz.
14 Çünkü size ulaşmamış gibi kendimizi ölçümüzden fazla uzatmıyoruz; çünkü Mesih'in İncili'ni vaaz etmeyle size kadar bile ulaştık;
15 Ölçümüzden öte şeylerle, başkalarının emekleriyle övünmüyoruz;
16 Ama imanınız büyüdükçe, İncil'i sizden öte yerlere vaaz etmek üzere, hududumuza göre daha ziyadesi için sizde genişleyeceğimizi, ve başkasının hududunda hazır şeylerle övünmeyeceğimizi umut ederiz.
17 Ama övünen Rab ile övünsün.
18 Çünkü onaylanan kişi kendi kendini tavsiye eden değil, ama Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

BÖLÜM 11

KEŞKE akılsızlığımda bana biraz katlanabilseydiniz, ve gerçekten bana katlanasınız.
2 Çünkü sizleri takvasal kıskançlıkla kıskanıyorum; çünkü sizleri tek ere nişanladım, öyle ki, sizleri bir pak kız gibi Mesih'e sunayım.
3 Ama korkarım ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldattığı gibi, böylece sizin zihinleriniz bir yolla bozulup Mesih'te olan sadelikten saptırılacak.
4 Çünkü gelen adam vaaz etmediğimiz başka bir İsa'yı vaaz ederse, ya da almadığınız başka bir ruhu, ya da kabul etmediğiniz başka bir incili alırsanız, ona iyi tahammül ederdiniz.
5 Çünkü hiçbir şeyde en üstün elçilerden eksiğim yoktur sanırım.
6 Ama söz söylemede bilmez isem de, ancak bilgide değilim; ama her alanda tüm şeylerde aranızda aşikâr olduk.
7 Siz yükselesiniz diye, kendimi alçaltmak-

la Allah'ın İncili'ni size karşılıksız vaaz ettiğim için suç mu işledim?
8 Sizin hizmetiniz için, onlardan ücret alarak başka kiliseleri soydum.
9 Ve aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbir adama yük olmadım; çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler, benim eksikelerimi tamamladılar; ve tüm şeylerde kendimi size ağırlık olmaktan korudum, böylece de kendimi koruyacağım.
10 Mesih'in gerçeği bende olduğu gibi; Ahaya bölgelerinde hiçbir adam beni bu övünmeden susturmayacaktır.
11 Niçin? sizi sevmediğimden mi? Allah bilir.
12 Ama övündükleri şeyde bizim gibi bulunsunlar diye, fırsat arayanlardan fırsatı kesmek için, yapmakta olduğum şeyi de yapacağım.
13 Çünkü böyle kimseler sahte elçiler, aldatıcı işçiler, Mesih'in elçileri suretine girenlerdir.
14 Ve şaşılacak şey değil, çünkü Şeytan kendisi ışık meleğinin suretine girer.
15 Onun hizmetkârları da doğruluk hizmetkârları suretine girerlerse, büyük bir şey değildir; onların sonu işlerine göre olacaktır.
16 Tekrar söylüyorum: Hiçbir adam beni akılsız sanmasın; ama eğer sanıyorsanız, beni akılsız olarak da kabul edin ki ben de biraz övüneyim.
17 Söylediğimi Rab'be göre değil, ancak akılsızlıktaymış gibi bu övünme güveniyle söylüyorum.
18 Mademki birçokları etbedene göre övünüyorlar, ben de övüneceğim.
19 Çünkü siz akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz, mademki siz kendiniz akıllısınız.
20 Çünkü eğer bir adam sizi esir ederse, eğer bir adam sizi yerse, eğer bir adam sizden kaparsa, eğer bir adam kendini yükseltirse, eğer bir adam sizi tokatlarsa, katlanıyorsunuz.
21 İtibarsızlık yolunda söylüyorum; sanki biz zayıf olmuştuk. Ama birinin cesaret ettiği şeyde (akılsızlıkla söylüyorum), ben de cesaret ediyorum.
22 İbrani midirler? ben de, İsrailî midirler? ben de. İbrahim tohumu mudurlar? ben de.
23 Mesih'in hizmetkârları mıdırlar? (akılsız biri gibi konuşuyorum) ben daha fazla; emeklerde daha çok, dayaklarda ölçüden aşırı, hapislerde daha çok, ölümlerde çok kez.
24 Yahudiler tarafından beş kez kırktan bir eksik kırbaç yedim.
25 Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazası geçirdim, bir gece bir gündüzü enginde geçirdim;
26 Yolculuklarda çok kez, sular tehlikelerinde, haydutlar tehlikelerinde, benim soyumdan olanlardan tehlikelerde, milletlerden tehlikelerde, kentte tehlikelerde, çölde tehlikelerde, denizde tehlikelerde, sahte kardeşler arasında tehlikelerde;
27 Emek ve zahmette, çok kez uykusuzlukta, açlık ve susuzlukta, çok kez oruçlarda, soğukta ve çıplaklıkta.
28 Hariçten olan şeylerden başka, her gün beni ezen tüm kiliselerin kaygısıdır.
29 Kim zayıf olur da ben zayıf olmam? kim sürçtürülür de ben yanmam?
30 Eğer övünmem gerekiyorsa, zayıflığıma ait şeylerle övüneceğim.
31 Rab İsa'nın Allahı ve Babası, o sonsuza dek kutludur, biliyor ki, yalan söylemiyorum.
32 Damaskus'ta Kral Aretas'ın valisi beni tutmak isteyerek Damaskuslular'ın kentini göz altına almıştı;
33 Ve bir pencereden küfe içinde duvardan aşağı indirildim, ve onun elinden kaçtım.

BÖLÜM 12

ÖVÜNMEK gerçekten benim için faydalı değildir. Rab'bin görümlerine ve vahiylerine geleceğim.
2 Ben önceden, on dört yıldan daha yu-

karı, Mesih'te bir adamı, (bedende mi, bilmem, ya da bedenden dışarı mı, bilmem, Allah bilir,) üçüncü göğe kapılıp götürülmüş böyle birini bildim.
3 Ve böyle bir adamı bildim, (bedende mi, ya da bedenden dışarı mı, bilmem, Allah bilir),
4 Nasıl ki cennete kapılıp götürüldü, ve dile gelmez, insanın söylemesi yasal olmayan sözler işitti.
5 Böyle bir kimse hakkında övüneceğim; ama zayıflıklarımdan başka, kendi hakkımda övünmeyeceğim.
6 Çünkü övünmek istesem bile, akılsız olmayacağım; çünkü gerçeği söyleyeceğim; ama şimdi bir adam bende gördüğünden, ya da benden işittiğinden fazla benim hakkımda düşünmesin diye çekiniyorum.
7 Ve vahiylerin bolluğuyla çok fazla yükseltilmeyeyim diye, bana etbedende bir diken, beni yumruklamak için bir Şeytan habercisi verildi, öyle ki, çok fazla yükseltilmeyeyim.
8 Benden ayrılsın diye, bu şey için üç kez Rab'be yalvardım.
9 Ve o bana, İnayetim sana yeter, dedi; çünkü kuvvetim zayıflıkta tamamlanır. Onun için zayıflıklarımla sevinerek daha çok övüneceğim, öyle ki, Mesih'in kudreti benim üzerime konsun.
10 Bu nedenle Mesih uğruna zayıflıklara, hakaretlere, sıkıntılara, zulümlere ve darlıklara razıyım; çünkü ne zaman zayıfsam, o zaman güçlüyüm.
11 Övünmekle akılsız oldum; siz beni zorladınız; çünkü ben sizin tarafınızdan tavsiye edilmeliydim; zira her ne kadar bir hiç isem de, en üstün elçilerden hiçbir şeyde geri değilim.
12 Gerçekten tüm sabırla, belirtilerle, harikalarla, ve güçlü işlerle aranızda elçi belirtileri işlendi.
13 Çünkü ben kendim size yük olmadığımdan başka, öbür kiliselerden aşağı kaldığınız ne var ki? bu haksızlığı bana bağışlayın.
14 İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım; ve size yük olmayacağım; çünkü sizde olanı değil, ama sizi arıyorum; çünkü çocuklar ana baba için değil, ama ana baba çocuklar için mal biriktirmek gerekir.
15 Ve ben sizler için büyük sevinçle harcayacağım ve harcanacağım; sizi daha çok sevdikçe, daha az sevilsem bile.
16 Ama öyle olsun, ben size yük olmadım; ama kurnaz biri olarak, sizi hileyle tuttum.
17 Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizden bir kazanç ettim mi?
18 Titus'a yalvardım, ve onunla birlikte bir kardeş gönderdim. Titus sizden bir kazanç etti mi? aynı ruhta, aynı izlerde yürümedik mi?
19 Yine, size karşı kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? biz Allah'ın önünde Mesih'te konuşuyoruz; ama biz, sevgili kardeşler, tüm şeyleri sizin bina edilmeniz için yapıyoruz.
20 Çünkü korkuyorum ki, geldiğim zaman sizi bir suretle istemediğim gibi bulacağım, ben de tarafınızdan istemediğiniz gibi bulunacağım; bir suretle tartışmalar, kıskançlıklar, öfkeler, ayrılıklar, çekişmeler, fısıltılar, kabarmalar, karışıklıklar bulunacak;
21 Ve yine, geldiğim zaman aranızda Allahım beni alçaltacak, ve daha önce günah işlemiş olup yaptıkları pislik ve fuhuş ve şehvet hakkında tövbe etmemiş olan birçokları için yas tutacağım.

BÖLÜM 13

YANINIZA geleceğim bu üçüncü defadır. İki ya da üç tanığın ağzıyla her söz sabit kılınacaktır.
2 Önce söyledim, ve ikinci kez hazır bulunduğum gibi önceden söylüyorum; ve şimdi uzaktayken, daha önce günah işlemiş olanlara ve diğerlerinin hepsine yazıyorum ki, eğer yine gelirsem esirgemeyeceğim;
3 Madem bende konuşan, size karşı zayıf

olmayıp ancak içinizde güçlü olan Mesih'in delilini arıyorsunuz.
4 Çünkü zayıflıkla çarmıha gerildiyse de, Allah'ın kudretiyle yaşıyor. Çünkü biz de onda zayıfız, ama sizin için olan Allah'ın kudretiyle onunla birlikte yaşayacağız.
5 İmanda mısınız diye kendinizi sınayın; kendinizi yoklayın. Ya da kendiniz hakkında bilmiyor musunuz ki, eğer merdut değilseniz, İsa Mesih sizdedir?
6 Ama umarım ki, bizim merdut olmadığımızı bileceksiniz.
7 Şimdi Allah'a dua ediyorum ki hiçbir kötülük yapmayasınız; bu da onaylanmamız için değil, ama biz merdutlar gibi olsak bile, sizin iyi olanı yapmanız içindir.
8 Çünkü gerçeğe karşı değil, ama gerçeğin uğruna bir şey yapabiliriz.
9 Çünkü ne zaman biz zayıf ve siz güçlü olursanız, seviniyoruz; ve bunu da, yani, sizin yetkin olmanızı istiyoruz.
10 Bu nedenle, yıkmak için değil, ama bina etmek için Rab'bin bana verdiği kudrete göre, hazırken şiddetle davranmayayım diye, bu şeyleri uzaktayken yazıyorum.
11 Son olarak, ey kardeşler, hoşça kalın. Yetkin olun, hatırınızı hoş tutun, aynı düşüncede olun, esenlik içinde yaşayın; sevgi ve esenlik Allahı da sizinle birlikte olacaktır.
12 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
13 Tüm kutsallar size selam ederler.
14 Rab İsa Mesih'in inayeti, ve Allah'ın sevgisi, ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle birlikte olsun. Amin.

§ Korintliler'e ikinci mektup Makedonya'nın bir şehri olan Filipi'den yazıldı, Titus ve Lukas ile.

ELÇİ PAVLUS'UN

GALATYALILARA

MEKTUBU

BÖLÜM 1

İNSANLARCA ya da insan aracılığıyla değil, ama İsa Mesih ve onu ölüler arasından diriltmiş olan Baba Allah aracılığıyla elçi olan Pavlus,
2 Ve benimle birlikte bulunan tüm kardeşler, Galatya kiliselerine:
3 Baba Allah'tan, ve Rabbimiz İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun,
4 O, günahlarımız için kendini teslim etti; öyle ki, bizi bu şimdiki kötü dünyadan Allah'ın ve Babamız'ın isteğine göre azat etsin;
5 Ona sonsuzlara dek yücelik olsun. Amin.
6 Sizi Mesih'in inayetine çağırandan başka bir incile böylesine çabuk dönmenize şaşıyorum;
7 Bu da başkası değildir, ama sizi karıştıran ve Mesih'in İncili'ni bozmak isteyen kimseler vardır.
8 Ama eğer biz, ya da gökten bir melek bile, bizim size vaaz ettiğimizden başka bir

incil size vaaz ederse, lanetli olsun.
9 Daha önce söylediğimiz gibi, şimdi yine söylüyorum: Eğer bir adam size, kabul ettiğinizden başka bir incil vaaz ederse, lanetli olsun.
10 Çünkü şimdi insanların onayını mı, yoksa Allah'ın onayını mı arıyorum? ya da insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? çünkü eğer hâlâ insanları hoşnut etseydim, Mesih'in kulu olmazdım.
11 Ama, kardeşler, size bildiriyorum ki, benim tarafımdan vaaz edilen İncil insana göre değil.
12 Çünkü ben onu insandan almadım, ne de bana öğretildi, ama İsa Mesih'in vahyiyle.
13 Çünkü bir vakitler Yahudiler'in dininde yaşayışımı işittiniz, nasıl ki, Allah'ın kilisesine aşırı derece zulmediyor, ve onu kırıp geçiriyordum;
14 Ve atalarımın geleneklerine son derece gayretli olup Yahudiler'in dininde ulusumda benim yaşımda olanların birçoğundan fazla faydalandım.
15 Ama vakit beni annemin rahminden ayıran ve kendi inayetiyle çağıran Allah beğendi ki,
16 Onu milletler arasında vaaz edeyim diye, bende kendi Oğlu'nu açıklasın, hemen etle kana danışmadım;
17 Ve Yeruşalim'e benden önce elçi olanlara çıkmadım, ama Arabistan'a gittim, ve yine Damaskus'a döndüm.
18 Bundan üç yıl sonra Petrus'la görüşmek için Yeruşalim'e çıktım, ve onun yanında on beş gün kaldım.
19 Ama elçilerden Rab'bin kardeşi Yakup'tan başkasını görmedim.
20 Şimdi size yazdığım şeyler, işte, Allah'ın önünde yalan söylemem.
21 Ondan sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine geldim.
22 Ve Yahudiye'nin Mesih'te olan kiliselerine yüzümle bilinmedim,
23 Ancak, Bir zamanlar bize zulmeden adam önceleri yıktığı imanı şimdi vaaz ediyor, diye duymuşlardı.
24 Ve bende Allah'ı yüceltiyorlardı.

BÖLÜM 2

BUNDAN on dört yıl sonra, Titus'u da yanıma alıp Barnabas'la birlikte yine Yeruşalim'e çıktım.
2 Ve vahiy ile çıktım, ve Centiller arasında vaaz ettiğim o İncil'i onlara, ama bir suretle boş yere koşmayayım yahut koşmuş olmayayım diye, yalnız ileri gelenlere bildirdim.
3 Ama benimle birlikte bulunan Titus bile, Yunanlı olmasına karşın, sünnet edilmeye zorlanmadı.
4 Bu da bilinmeyerek içeriye getirilen sahte kardeşlerin sebebinden idi ki, bizi köleliğe getirsinler diye, İsa Mesih'te olan özgürlüğümüzü gözetlemek için gizlice girmişlerdi.
5 İncil gerçeği sizinle sürekli kalsın diye, onlara boyun eğmeye bir saat bile yer vermedik.
6 Ama bir şey olmak görünenlerden, (ne idilerse, benim eksiğim değil, Allah hiçbir adamın şahsını kabul etmez,) çünkü onurlu olmak görünenler bana bir şey katmadılar.
7 Ama tam tersine, Petrus'a sünnetlilik İncili olduğu gibi, bana sünnetsizlik İncili teslim edildiğini gördükleri zaman,
8 (Çünkü sünnetlilik elçiliği için Petrus'ta etkin olan, Centiller için bende de güçlüydü,)
9 Ve direkler olmak görünen Yakup, Kifas, ve Yuhanna bana verilen inayeti kestirince, biz milletlere, kendileri de sünnetliliğe gitsinler diye, bana ve Barnabas'a paydaşlık sağ ellerini verdiler.
10 Ancak istediler ki fakirleri analım; bunu ben de yapmaya çalıştım.
11 Ama Petrus Antakya'ya geldiği zaman, ona yüzyüze karşı geldim, çünkü azarlanmayı hak etti.
12 Çünkü Yakup'tan bazı kişiler gelmeden

önce, Centiller'le yemekte bulunurdu, ama onlar geldikleri zaman, sünnetlilikten olanlardan korkmakla çekilip ayrıldı.
13 Ve öbür Yahudiler de onunla birlikte iki yüzlülük ettiler, öyle ki, Barnabas da onların iki yüzlülüğüne kapıldı.
14 Ama ben, onların İncil'in gerçeğine göre doğru yürümediklerini görünce, hepsinin önünde Petrus'a dedim ki, Eğer sen Yahudi iken Yahudiler gibi değil, ama Centiller gibi yaşıyorsan, niçin Centiller'i Yahudiler gibi yaşamaya zorluyorsun?
15 Biz doğuştan Yahudi olup Centiller'den günahkâr olmayarak,
16 Bir adamın yasa işleriyle değil, ama İsa Mesih'in imanıyla aklandığını bilmekle, yasa işleriyle değil, ama Mesih'in imanıyla aklanalım diye, biz de İsa Mesih'e iman ettik; çünkü hiç etbeden yasa işleriyle aklanmayacaktır.
17 Ama eğer Mesih aracılığıyla aklanmayı ararken kendimiz günahkâr bulunursak, bunun için Mesih günahın hizmetkârı mıdır? Allah korusun.
18 Çünkü eğer bozduğum şeyleri yine yaparsam, ben kendimi suç işleyici ederim.
19 Çünkü, Allah'a yaşayayım diye, yasa aracılığıyla yasaya öldüm.
20 Mesih'le birlikte çarmıha gerildim, bununla birlikte yaşıyorum, ancak artık ben değil, ama Mesih bende yaşıyor, ve şimdi etbedende yaşadığım hayatı beni seven ve kendisini benim için teslim eden Allah'ın Oğlu'nun imanıyla yaşıyorum.
21 Allah'ın inayetini geçersiz saymıyorum; çünkü eğer doğruluk yasa aracılığıyla ise, o zaman Mesih boş yere ölmüştür.

BÖLÜM 3

EY akılsız Galatyalılar, gözleriniz önünde İsa Mesih'in aranızda çarmıha gerildiği açıklıkla belirtilen sizleri, gerçeğe itaat etmeyesiniz diye, kim büyüledi?
2 Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum, Ruh'u yasa işleriyle mi, yoksa iman işitmesiyle mi aldınız?
3 Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'ta başlamışken, şimdi etbeden aracılığıyla mı tamamlanırsınız?
4 Bu kadar şeyleri boş yere mi çektiniz? eğer nihayet boş yere ise.
5 Şimdi size Ruh'u yetiştiren ve aranızda mucizeler yapan, bunu yasa işleriyle mi, yoksa iman işitmesiyle mi yapar?
6 Nitekim İbrahim Allah'a inandı, ve bu ona doğruluk için sayıldı.
7 Öyleyse bilin ki, imandan olanlar, İbrahim'in çocukları onlardır.
8 Ve Yazı Allah'ın milletleri imanla aklayacağını önceden görerek İncil'i önceden İbrahim'e vaaz edip, Sende tüm uluslar kutsanacak, dedi.
9 Demek ki, imandan olanlar, imanlı İbrahim'le birlikte kutsanırlar.
10 Çünkü yasa işlerinden olanların hepsi lanet altındadırlar; çünkü, Yasa kitabında yazılmış olan tüm şeylerde, onları yapmak için, devam etmeyen her kimse lanetlidir, diye yazılmıştır.
11 Ama açıktır ki, hiçbir adam Allah'ın gözü önünde yasayla aklanmıyor; çünkü, Adil kişi imanla yaşayacaktır.
12 Ve yasa imandan değil; ama, Onları yapan adam, onlarla yaşayacaktır.
13 Mesih bizim için lanet olmuş olarak bizi yasanın lanetinden halas etti; çünkü, Ağaçta asılan her kimse lanetlidir, diye yazılmıştır;
14 Öyle ki, İbrahim'in kutluluğu İsa Mesih aracılığıyla Centiller'e gelsin; öyle ki, Ruh'un vaadini imanla alalım.
15 Kardeşler, insan açısından konuşuyorum: Doğrulanmış bir antlaşmayı insanın bile olsa hiçbir adam bozmaz ve üzerine katmaz.
16 Şimdi vaatler İbrahim'e ve onun tohumuna edildiler. Çok için gibi, Ve tohumlara, demez, ama bir için gibi, Ve senin tohumuna, diyor, bu da Mesih'tir.
17 Ve şunu derim ki, dört yüz otuz yıldan

sonra gelen yasa, Allah tarafından Mesih'te önceden doğrulanmış antlaşmayı ortadan kaldıramaz ki, vaadi geçersiz kılsın.
18 Çünkü eğer miras yasadansa, artık vaatten değildir, ama Allah onu İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.
19 Öyleyse yasanın hizmeti de nedir? kendisine vaat edilen tohum gelene dek, suçlardan dolayı eklendi; ve melekler aracılığıyla, bir aracı eliyle tayin edildi.
20 Şimdi aracı tek birinin aracısı değildir, ama Allah birdir.
21 Öyleyse yasa Allah'ın vaatlerine karşı mıdır? Allah korusun; çünkü eğer yaşam sağlayabilen yasa verilseydi, gerçekten doğruluk yasa ile olurdu.
22 Ama İsa Mesih imanıyla vaat iman edenlere verilsin diye, Yazı hepsini günah altında hapsetti.
23 Ama iman gelmeden önce, biz yasa altında saklandık, sonra açıklanacak olan imana kapatılmıştık.
24 Bunun için, imanla aklanalım diye, yasa bizi Mesih'e getirmek için eğiticimiz oldu.
25 Ama iman geldikten sonra, artık eğitici altında değiliz.
26 Çünkü hepiniz Mesih İsa'ya iman aracılığıyla Allah'ın çocuklarısınız.
27 Çünkü Mesih'in içine vaftiz edilenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.
28 Ne Yahudi ne Yunanlı var, ne kul ne özgür var, ne erkek ne dişi var; çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz.
29 Ve eğer siz Mesih'in iseniz, o zaman İbrahim'in tohumusunuz, ve vaade göre mirasçılarsınız.

BÖLÜM 4

ŞİMDİ diyorum ki, Mirasçı hepsinin efendisiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır;
2 Ama babanın belirlediği zamana dek vasiler ve vekiller altındadır.
3 Bunun gibi, biz de çocukken dünya unsurları altında kölelikteydik;
4 Ama vakit dolunca Allah, yasa altında olanları halas etmek için kadından olmuş, yasa altında olmuş Oğlu'nu gönderdi;
5 Öyle ki, bizler oğulluğa alınalım.
6 Ve oğullar olduğunuz için Allah, Abba Baba, diye bağıran Oğlu'nun Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi.
7 Bu nedenle sen artık köle değil, ama oğulsun; ve eğer oğulsan, hem de Mesih aracılığıyla Allah'ın mirasçısısın.
8 Ama o zaman, Allah'ı bilmediğiniz zaman, tabiyatla ilah olmayanlara kölelik ettiniz.
9 Ama şimdi, Allah'ı bildikten sonra, daha doğrusu siz Allah tarafından bilindikten sonra, nasıl yeniden zayıf ve hakir unsurlara dönersiniz ki, onlara yine kölelik etmek istersiniz?
10 Siz günleri, ve ayları, ve vakitleri, ve yılları gözedersiniz.
11 Sizin için korkarım ki, uğrunuza boş yere çalışmış olayım.
12 Ey kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun, çünkü ben sizin gibiyim, bana hiç haksızlık etmediniz.
13 Siz bilirsiniz ki, önceden nasıl etbeden zayıflığıyla size İncil'i vaaz ettim.
14 Ve siz etbedenimde olan denenmemi hor görmediniz, ve reddetmediniz, ama beni Allah'ın bir meleği gibi, Mesih İsa gibi bile kabul ettiniz.
15 Şimdi söz ettiğiniz mutluluk nerededir? çünkü ben size tanıklık ederim ki, eğer mümkün olsaydı, gözlerinizi çıkarıp bana verirdiniz.
16 Bunun için, size gerçeği söylediğim için, düşmanınız mı oldum?
17 Onlar size gayret çekerler, ama iyilik için değil, evet, siz onlara gayret çekesiniz diye, sizi hariç tutmak isterler.
18 Ama her zaman iyi şeye gayret çekmek iyidir, ve yalnız yanınızda olduğum zaman değil.
19 Yavrularım, Mesih sizde biçimlenince dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum,

20 Şimdi yanınızda bulunmak ve sesimi değiştirmek isterim, çünkü sizin hakkınızda şüphedeyim.
21 Ey yasa altında olmak isteyenler, söyleyin bana, yasayı duymuyor musunuz?
22 Çünkü İbrahim'in, biri köle kızdan, öbürü özgür kadından, iki oğlu olduğu yazılıdır.
23 Ama köle kadından olan etbedene göre doğdu, özgür kadından olansa vaatle oldu.
24 Bu şeyler bir temsildirler, çünkü bunlar o iki antlaşmadır ki, biri Sina dağından olup kölelik için doğuran Hacer'dir.
25 Çünkü bu Hacer Arabistan'da olan Sina dağıdır, ve çocuklarıyla kölelik eden şimdiki Yeruşalim'in karşılığıdır.
26 Ama yukarıdaki Yeruşalim özgürdür, hepimizin anası odur.
27 Çünkü yazılmıştır: Ey doğurmayan kısır, sevin; ey doğum ağrısı çekmeyen, seviniş sedasını çek ve bağır; çünkü bırakılmış kadının çocukları, kocası olanın çocuklarından çoktur.
28 Şimdi biz, ey kardeşler, İshak gibi vaadin çocuklarıyız.
29 Ama o zaman etbedene göre doğmuş olan Ruh'a göre doğmuş olana nasıl zulmettiyse, şimdi de öyledir.
30 Ama Yazı ne diyor? Köle kadını ve oğlunu dışarı at; çünkü köle kadının oğlu özgür kadının oğluyla birlikte miras almayacaktır.
31 Demek ki, kardeşler, biz köle kadının değil, ama özgür kadının çocuklarıyız.

BÖLÜM 5

ONUN için Mesih'in bizi özgür kıldığı özgürlükte dimdik durun, ve tekrar kölelik boyunduruğuna tutulmayın.
2 İşte, ben Pavlus size diyorum ki, Eğer sünnet edilirseniz, Mesih'in size hiç yararı olmayacaktır.
3 Çünkü sünnet edilen her adama yine tanıklık ederim ki, tüm yasayı yapmaya borçludur.
4 Sizden hanginiz yasayla aklanmaktasanız, Mesih size etkisiz oldu; inayetten düştünüz.
5 Çünkü biz Ruh aracılığıyla doğruluk umudunu imanla bekliyoruz.
6 Çünkü İsa Mesih'te ne sünnetlilik, ne de sünnetsizlik bir şeye yarar; ama sevgiyle işleyen iman.
7 İyi koşuyordunuz; gerçeğe itaat etmeyesiniz diye size kim engel oldu?
8 Bu kandırıcılık sizi çağırandan gelmiyor.
9 Azıcık maya tüm hamuru mayalar.
10 Rab'de size güvenim var ki, başka düşüncede olmayacaksınız; ama sizi karıştıran, kim olursa olsun, yargısını taşıyacaktır.
11 Ve ben, kardeşler, eğer hâlâ sünnetlilik vaaz ediyorsam, niçin hâlâ zulüm görüyorum? o zaman çarmıhın tökezi kaldırıldı.
12 Keşke sizi tedirgin edenler kesilmiş olsalar.
13 Çünkü, ey kardeşler, siz özgürlüğe çağrıldınız, ama özgürlüğü etbedene bir fırsat için kullanmayın, ama birbirinize sevgiyle hizmet edin.
14 Çünkü tüm yasa bir sözde, yani şunda yerine getirilir: Komşunu kendin gibi seveceksin.
15 Ama eğer birbirinizi ısırıyor ve yiyorsanız, sakının, birbiriniz tarafından telef edilmeyesiniz.
16 O zaman şunu söylüyorum: Ruh'ta yürüyün, ve etbedenin arzusunu yerine getirmeyeceksiniz.
17 Çünkü etbeden Ruh'a karşı arzu eder, Ruh da etbedene karşı; ve bunlar birbirine karşıttır, öyle ki, istediğiniz şeyleri yapamazsınız.
18 Ama eğer Ruh'la yöneltiliyorsanız, yasa altında değilsiniz.
19 Şimdi etbedenin işleri açıktır, şunlardır: Zina, fuhuş, pislik, sefahat,
20 Putperestlik, büyücülük, nefret, uyuşmazlık, rekabetler, gazap, kavga, ayaklanmalar, yanlış fikirler,

21 Kıskançlıklar, cinayetler, sarhoşluklar, cümbüşler, ve bunlara benzeyen şeyler ki, size daha önce söylediğim gibi, size önceden söylüyorum, bu şeyleri yapanlar Allah'ın Krallığı'nı miras almayacaklar.
22 Ama Ruh'un meyvesi sevgi, sevinç, esenlik, tahammül, yumuşaklık, iyilik, iman,
23 Yumuşak huyluluk, zabıt nefistir; böyle şeylere karşı yasa yoktur.
24 Ve Mesih'in olanlar etbedeni, heves ve arzularıyla birlikte çarmıha gerdiler.
25 Eğer Ruh'la yaşıyorsak, Ruh'la da yürüyelim.
26 Birbirimizi kışkırtarak, birbirimizi kıskanarak boş yere övünenler olmayalım.

BÖLÜM 6

KARDEŞLER, eğer bir adam bir hatada tutulursa, siz ki ruhanisiniz o kimseyi yumuşak huyluluk ruhuyla yola getirin; sen de denenmeyesin diye, kendini sakın.
2 Birbirinizin yüklerini taşıyın, ve böylece Mesih'in yasasını yerine getirin.
3 Çünkü eğer bir adam bir hiçken kendini bir şey sanırsa, kendini aldatmış olur.
4 Ama her adam kendi işini sınasın, ve o zaman, başka kimsede değil, ama yalnız kendi kendisinde sevinç duyacak.
5 Çünkü her adam kendi yükünü taşıyacaktır.
6 Sözde eğitilen, eğitenle tüm iyi şeyleri paylaşsın.
7 Aldanmayın, Allah alaya alınmaz, çünkü adam her ne ekerse, onu da biçecektir.
8 Çünkü kendi etbedenine eken, etbedenden çürüme biçecektir; ama Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir.
9 Ve iyilik yapmaktan usanmayalım, çünkü gevşemezsek mevsiminde biçeceğiz.
10 Bunun için fırsatımız varken tüm insanlara, ve özellikle iman evinden olanlara iyilik yapalım.
11 Bakın ne büyük mektup size kendi elimle yazdım.
12 Etbedende güzel görünmek isteyenlerin hepsi, ancak Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmesinler diye, sizi sünnet olmaya zorluyorlar.
13 Çünkü sünnetli olanların kendileri bile yasayı tutmuyorlar; ama etbedeninizle övünsünler diye, sünnet edilmenizi istiyorlar.
14 Ama Allah korusun ki, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle övünmeyeyim; onun aracılığıyla dünya bana çarmıha gerildi, ben de dünyaya.
15 Çünkü Mesih İsa'da ne sünnetlilik, ne de sünnetsizlik bir şeye yarar, ama yeni bir yaratık.
16 Ve bu kanuna göre yürüyenlerin hepsinin üzerine, ve Allah'ın İsraili üzerine selamet ve merhamet olsun.
17 Bundan böyle hiçbir adam beni tedirgin etmesin, çünkü ben Rab İsa'nın eserlerini bedenimde taşıyorum.
18 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti ruhunuzla birlikte olsun. Amin.
§ Roma'dan Galatyalılar'a yazıldı.

ELÇİ PAVLUS'UN

EFESLİLERE

MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH'IN isteğiyle İsa Mesih'in elçisi Pavlus, Efes'te bulunan kutsallara, ve Mesih İsa'da sadıklara:
2 Size Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten inayet ve selamet olsun.
3 Bizi Mesih'te tüm ruhani kutsamalarla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Allahı ve Babası kutlu olsun;
4 Nitekim, kendi önünde sevgide kutsal ve lekesiz olalım diye, dünyanın kuruluşundan önce bizi onda seçti;
5 Sevgili kişide bizi makbul ettiği inayetinin yüceliği övülmesine,
6 Kendi isteğinin hoşnutluğuna göre, İsa Mesih aracılığıyla bizi kendisine evlat edinmeye önceden belirledi.
7 Tüm bilgelik ve anlayışta bize bol bol verdiği kendi inayetinin zenginliğine göre,
8 Onun kanı aracılığıyla onda halasa, günahların bağışına sahibiz;
9 Kendisinde tasarladığı hoşnutluğuna göre, kendi isteğinin sırrını,
10 Vakitlerin bütünlüğü idaresinde, hem gökte, hem yeryüzünde bulunan tüm şeyleri Mesih'te, yani onda, birleştireceğini bize bildirdi;
11 Onda da biz miras aldık, tüm şeyleri kendi isteğinin emeli uyarınca işleyenin amacına göre önceden belirlendik,
12 Öyle ki, Mesih'e ilk güvenmiş olan bizler, onun yüceliğinin övülmesi için olalım.
13 Gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun İncili'ni işittikten sonra ona siz de güvendiniz; ona iman ettikten sonra da vaadin o kutsal Ruhu'yla mühürlendiniz;
14 O, onun yüceliğinin övülmesi için, satın alınmış olanın halasına dek mirasımızın güvencesidir.
15 Bunun için, Rab İsa'ya olan imanınızı ve tüm kutsallara olan sevginizi işittiğimden beri,
16 Ben de sizin için durmadan şükrediyor, sizi dualarımda anıyorum;
17 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Allahı, yüceliğin Babası, onu bilmekte size bilgelik ve vahiy ruhunu versin,
18 Aklınızın gözleri aydınlansın da onun davetinin umudu, ve kutsallarda onun mirasının yüceliğinin zenginlikleri ne olduğunu,
19 Ve iman eden bizler için onun kudretinin aşkın büyüklüğü ne olduğunu bilesiniz, onun kuvvetli kudretinin işlemesine göre,
20 Ki onu Mesih'te işledi, vakit ki onu ölüler arasından diriltip göksel yerlerde kendi sağında,
21 Her yönetim, kudret, güç, egemenlik ve yalnız bu dünyada değil, ama gelecek dünyada da anılan her isimden çok yukarda oturtup
22 Tüm şeyleri ayakları altına koyarak onu tüm şeyler üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi;
23 Bu onun bedenidir, her şeyde her şeyi dolduranın doluluğudur.

BÖLÜM 2

VE suçlar ve günahlarda ölü olan sizleri diri etti;

2 Onlarda siz bir zaman bu dünyanın gidişine göre, hava kudretinin reisine, sözdinlemezlik çocuklarında şimdi işleyen ruha göre yürüdünüz;
3 Aralarında biz hepimiz de geçen zamanda etbedenimizin tutkularında geçinip etbedenin ve zihnin isteklerini uyguladık ve başkaları gibi doğal olarak gazabın çocuklarıydık.
4 Ama merhamette zengin olan Allah, bizi sevdiği büyük sevgisinden ötürü,
5 Biz günahlarda ölü olduğumuz halde, bizi Mesih'le birlikte diri etti, (inayetle kurtuldunuz;)
6 Ve Mesih İsa'yla bize olan lütfunda gelecek çağlarda kendi inayetinin aşırı zenginliğini göstersin diye,
7 Bizi birlikte diriltip göksel yerlerde Mesih İsa'da birlikte oturttu.
8 Çünkü iman aracılığıyla inayetle kurtuldunuz; ve bu sizden değil, ama Allah'ın armağanıdır,
9 Hiçbir adam övünmesin diye, işlerden değildir.
10 Çünkü biz onun eseriyiz, Mesih İsa'da, onlarda yürüyelim diye, Allah'ın önce hazırladığı iyi işlere yaratıldık.
11 Onun için hatırlayın ki, siz geçen zamanda etbedende Centiller olup etbedende elle yapılmış sünnetlilik denilen tarafından sünnetsizlik denilenlerdiniz;
12 O zaman Mesih'siz, İsrail cumhurundan uzak ve vaadin antlaşmalarından garip, umutsuz ve dünyada Allah'sızdınız;
13 Ama şimdi Mesih İsa'da bir vakitler uzak olan sizler Mesih'in kanıyla yakın oldunuz.
14 Çünkü ikisini bir edip aramızda bölmenin orta duvarını yıkan o, bizim esenliğimizdir;
15 Esenliği sağlayıp o ikiden kendisinde bir yeni insan yaratsın,
16 Ve ikisini çarmıh aracılığıyla bir bedende Allah'la barıştırsın diye, kendi etbedeninde düşmanlığı, yani kanunlar üzere kurulmuş olan emirlerin yasasını ortadan kaldırdı; çünkü onunla düşmanlığı öldürmüştür;
17 Ve gelip hem uzak olan sizlere, hem de yakın olanlara esenliği vaaz etti.
18 Çünkü onun aracılığıyla ikimize de tek Ruh vasıtasıyla Baba'ya yaklaşma var.
19 Şimdi bunun için siz artık yabancı ve garip değilsiniz, ama kutsallarla birlikte yurttaş ve Allah'ın ev halkındansınız;
20 Ve, İsa Mesih'in kendisi köşenin baş taşı olarak, elçilerle peygamberlerin temeli üzerine bina edildiniz;
21 Onda yakışık çatılmış tüm bina Rab'de kutsal bir tapınak olmak üzere büyüyor;
22 Onda siz de Ruh aracılığıyla Allah'ın konutu olmak üzere beraber bina ediliyorsunuz.

BÖLÜM 3

BU sebepten ben Pavlus siz Centiller için İsa Mesih'in tutuklusuyum,
2 Eğer bana sizin için verilen Allah'ın inayetinin idaresini işitmişseniz;
3 Nasıl ki o bana vahiy aracılığıyla sırrı bildirdi; (nitekim önce az sözle yazdım,
4 Onu okumakla, Mesih'in sırrında benim bilgimi anlayabilirsiniz)
5 O şimdi Ruh aracılığıyla onun kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklandığı gibi başka çağlarda insanoğullarına,
6 Centiller'in mirasa ortak, aynı bedenden ve Mesih'te İncil aracılığıyla onun vaadine paydaş olduğu bildirilmemişti;
7 Ben de onun gücünün etkili işleyişine göre bana verilen Allah'ın inayetinin armağanıyla onun hizmetkârı oldum.
8 Rabbimiz İsa Mesih'te ettiği ebedi amaca göre,
9 Şimdi göksel yerlerde hükümetlere ve kudretlere kilise aracılığıyla Allah'ın türlü türlü bilgeliği bildirilmesi için,
10 Centiller arasında Mesih'in akıl ermeyen zenginliğini vaaz edeyim ve tüm şeyleri İsa Mesih aracılığıyla yaratan Allah'ta

dünyanın başlangıcından beri gizlenmiş sırrın paydaşlığı ne olduğu hakkında tüm insanları aydınlatayım diye,
11 Ben tüm kutsalların en küçüğünün küçüğü bulunduğum halde bana bu inayet verildi;
12 Kendisinde cesaretimiz ve onun imanı aracılığıyla güvenceyle girme hakkımız vardır.
13 Bunun için rica ederim ki benim sizin için çektiğim sıkıntılarımdan bezginlik getirmeyesiniz, o sizin yüceliğinizdir.
14 Bu nedenle Allah'ın tüm doluluğuyla dolasınız diye,
15 Ondan gökte ve yerde olan tüm aile adlandırılmış Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na diz çökerim
16 Ki, kendi yüceliğinin zenginliğine göre size versin ki iç insanda kendi Ruhu'yla kuvvetle güçlenesiniz;
17 Ve iman aracılığıyla Mesih yüreğinizde otursun; hem de siz sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak,
18 Tüm kutsallarla enlik, uzunluk, derinlik ve yükseklik ne olduğunu kavramaya
19 Ve Mesih'in akıldan üstün olan sevgisini bilmeye gücünüz olsun.
20 Şimdi, bizde işleyen kudrete göre istediğimiz veya düşündüğümüzden çok üstün yapabilene,
21 Ona kilisede İsa Mesih aracılığıyla sonsuz dünyanın tüm çağları boyunca yücelik olsun. Amin.

BÖLÜM 4

BU nedenle Rab'bin tutuklusu olan ben size yalvarırım ki,
2 Tüm alçakgönüllülük ve yumuşak huylulukla, sabırla, birbirinize sevgide tahammül ederek,
3 Esenlik bağında Ruh'un birliğini saklamaya çalışarak, davet edildiğiniz davete yaraşır biçimde yürüyesiniz.
4 Tek beden vardır, ve tek Ruh, nitekim siz de davetinizin tek umudunda davet edildiniz;
5 Tek Rab, tek iman, tek vaftiz vardır,
6 Hepsinin tek Allahı ve Babası vardır, o hepsinin üstünde, ve hepsinin arasında, ve hepinizin içindedir.
7 Ama her birimize Mesih'in armağanının ölçüsüne göre inayet verildi.
8 Bunun için diyor ki, Yukarıya çıktığı zaman, esirliği esir aldı, ve insanlara armağanlar verdi.
9 (Şimdi çıktı ne demektir, meğer o ola ki önce yerin aşağı taraflarına indi?
10 İnmiş olan ve tüm şeyleri doldursun diye tüm göklerden çok yukarı çıkmış olan kişi aynıdır.)
11 Ve kutsalların yetkinleşmesi için, hizmetin işi için, Mesih'in bedeninin bina edilmesi için,
12 Artık insanların hilesi ve kurnazlığı aracılığıyla, ki bunlarla aldatmak için pusuya yatıyorlar, her öğretinin yeliyle çalkalanan ve öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayalım,
13 Ama gerçeği sevgide söyleyip baş olan ona, yani Mesih'e tüm şeylerde büyüyelim diye,
14 Kendisi bazılarını elçiler; ve bazılarını peygamberler; ve bazılarını müjdeciler; ve bazılarını çobanlar ve öğretmenler atadı;
15 Ta hepimiz iman ve Allah'ın Oğlu bilgisi birliğine, yetkin adama, Mesih'in dolgunluk boyunun ölçüsüne erişinceye dek;
16 Ondan tüm beden her yardım eden mafsalla koşulmuş ve çatılmış iken kuvvetle işleyen her bir üyenin ölçüsüne göre, kendi kendini sevgide geliştirsin diye, bedenin artmasını eder.
17 Bunun için şunu söylüyor ve Rab'de tanıklık ediyorum ki artık diğer Centiller'in akıllarının batıllığında yürüdükleri gibi yürümeyin,
18 Anlayış kararmış, kalpleri kör olduğu için, içlerinde olan bilgisizlikten Allah'ın yaşamından garip oldular,
19 Her hissi kaybederek, açgözlülükle her

pisliği işlemek için kendilerini şehvete teslim ettiler.
20 Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz;
21 Eğer gerçekten onu işittiniz ve onun tarafından eğitildinizse, gerçek İsa'da olduğu üzere;
22 Ki önceki yaşayışla ilgili eski insanı bırakasınız, o hileli şehvetlerle bozulmuştur;
23 Ve aklınızın ruhunda yenilenesiniz;
24 Ve Allah'ın suretince doğrulukta ve gerçek kutsallıkta yaratılmış yeni insanı giyinesiniz.
25 Bunun için yalanı bırakıp her adam kendi komşusuyla gerçeği konuşsun; çünkü birbirimizin üyeleriyiz.
26 Öfkelenin, ve günah işlemeyin; öfkeniz üzerine güneş batmasın;
27 İblise de yer vermeyin.
28 Hırsızlık yapan artık hırsızlık yapmasın; ama çalışsın, kendi elleriyle iyi olanı işlesin ki ihtiyacı olana vereceği olsun.
29 Ağzınızdan hiçbir çürük söz çıkmasın, ama geliştirmeye yararlı olan ki işitenlere inayet versin.
30 Ve Allah'ın kutsal Ruhu'nu kederlendirmeyin, ki onunla kurtuluş gününe mühürlendiniz.
31 Her kötü niyetle birlikte tüm acılık, ve gazap, ve öfke, ve bağırış, ve kötü konuşma sizden uzaklaştırılsın;
32 Ve birbirinize lütfeder, şefkatli olun, Allah sizi Mesih uğruna bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

BÖLÜM 5

BUNUN için sevgili çocuklar gibi Allah'a uyanlar olun;
2 Ve sevgide yürüyün, nitekim Mesih de bizi sevip kendisini bizim için hoş kokulu rayiha olmak üzere Allah'a sunu ve kurban olarak teslim etti.
3 Ama kutsallara yaraşır gibi, fuhuş ve hiçbir kirlilik ya da açgözlülük aranızda adla bile söylenmesin;
4 Ne pislik, ne sefih söz, ne de şakalar, bu şeyler uygun değil; ama onların yerine şükredilsin.
5 Çünkü bunu bilirsiniz ki hiçbir zina işleyicinin, ya da kirli kişinin, ya da putperest demek olan açgözlü insanın Mesih'in ve Allah'ın Krallığı'nda mirası yoktur.
6 Hiçbir adam sizi boş sözlerle aldatmasın; çünkü bu şeyler için Allah'ın gazabı sözdinlemezlik çocukları üzerine gelir.
7 Bunun için onlara paydaş olmayın.
8 Çünkü bir zaman karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız; ışık çocukları gibi yürüyün;
9 (Çünkü Ruh'un meyvesi tüm iyilikte ve doğrulukta ve gerçektedir;)
10 Rab'be makbul olan nedir yoklayın.
11 Ve karanlığın ürünsüz işleriyle paydaşlık etmeyin, tersine onları kınayın.
12 Çünkü onlar tarafından gizlice işlenmiş şeyleri söylemek bile ayıptır.
13 Ama paylanan tüm şeyler ışık aracılığıyla açıkça görünür; çünkü her ne açıkça gösterirse ışıktır.
14 Bunun için diyor ki, Uyan ey uyuyan, ve ölüler arasından kalk, ve Mesih sana ışık verecektir.
15 Buna göre bakın ki dikkatle yürüyesiniz, akılsızlar gibi değil, ama akıllılar gibi;
16 Vakti halas edin, çünkü günler kötüdür.
17 Bunun için akılsız olmayın, ama Rabbin isteğinin ne olduğunu anlayın.
18 Ve şarapla sarhoş olmayın, onda aşırılık vardır; ama Ruh'la dolu olun;
19 Kendi kendinize mezmurlar ve ilahiler ve ruhani ezgilerle söyleyin, yüreğinizde Rab'be ezgiler söyleyip terennüm edin,
20 Her zaman tüm şeyler için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Allah'a ve Baba'ya şükredin;
21 Birbirinize Allah'ın korkusunda boyun eğin.
22 Ey kadınlar, kendi kocalarınıza Rab'be gibi boyun eğin.
23 Çünkü koca kadının başıdır, nitekim

Mesih kilisenin başıdır; ve bedenin kurtarıcısıdır.
24 Bu nedenle kilise Mesih'e boyun eğdiği gibi, kadınlar kendi kocalarına her şeyde böyle olsunlar.
25 Ey kocalar, karılarınızı sevin, nitekim Mesih de kiliseyi sevdi ve onun uğruna kendini teslim etti;
26 Öyle ki, onu söz aracılığıyla su yıkamasıyla temizleyip kutsal kılsın,
27 Onu kendisine yüce bir kilise sunsun, leke, buruşukluk ya da bunların gibi şeyi olmasın; ama kutsal ve lekesiz olsun;
28 Adamlar da böyle kendi karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Kendi karısını seven kendini sever.
29 Çünkü hiçbir adam hiçbir zaman kendi etbedeninden nefret etmemiştir; ama onu besler ve kayırır, nasıl ki Rab de kiliseyi;
30 Çünkü biz onun bedeninin üyeleriyiz, etinden ve kemiklerinden.
31 Bunun için adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak, ve ikisi tek etbeden olacak.
32 Bu büyük bir sır; ama ben Mesih ve kilise hakkında konuşuyorum.
33 Bununla beraber sizden her biri kendi karısını kendisi gibi sevsin; kadın da kocasına saygı göstersin.

BÖLÜM 6

EY çocuklar, Rab'de ana babalarınızın sözünü dinleyin, çünkü bu doğrudur.
2 Babana ve annene saygı göster; (vaatle olan ilk emir budur;)
3 Öyle ki, seninle iyi olsun ve yeryüzünde ömrün uzun olsun.
4 Ve siz de, babalar, çocuklarınızı kızdırmayın, ama onları Rab'bin terbiye ve öğüdüyle yetiştirin.
5 Ey köleler, etbedene göre olan efendilerinizin korku ve titremeyle yüreğinizin sadeliğinde buyruğuna uyun, Mesih'e gibi;
6 Göze göre kullukla insanları hoşnut edenler gibi değil, ama Mesih'in kulları gibi Allah'ın isteğini candan eyleyin;
7 İnsanlara gibi değil, ama Rab'be gibi iyi niyetle hizmet edin;
8 Çünkü bilirsiniz ki, ister köle ister özgür olsun, bir adam her ne iyi şey yaparsa, aynısını Rab'den alacaktır.
9 Ve, siz efendiler, onlara aynı şeyleri edin, tehdidi gevşedin; çünkü bilirsiniz ki Efendiniz de göktedir; ve onun indinde şahsa bakmak yoktur.
10 Son olarak, kardeşlerim, Rab'de ve onun kuvvetinin kudretinde güçlenin.
11 İblisin hilelerine karşı durabilmeniz için, Allah'ın tüm silahlarını giyin.
12 Çünkü et ve kana karşı güreşmiyoruz, ama hükümetlere karşı, kudretlere karşı, bu dünyanın karanlığının hükümdarlarına karşı, yüksek yerlerde olan ruhsal şerre karşı.
13 Bu nedenle, kötü günde dayanabilmeniz, ve her şeyi yaptıktan sonra durabilmeniz için, Allah'ın tüm silahlarını kuşanın.
14 Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış,
15 Ve ayaklarınızı esenlik İncili'nin hazırlığıyla giydirmiş olarak durun;
16 Her şeyden önce iman kalkanı alın, onunla şeririn tüm ateşli oklarını söndürebileceksiniz.
17 Ve kurtuluş miğferini, ve Allah'ın sözü olan Ruh'un kılıcını alın;
18 Her zaman tüm dua ve yalvarışla Ruh'ta dua edin, ve bunun için tüm sebat ve yalvarışla tüm kutsallar için,
19 Açık ağızla ve cesaretle söylemek bana verilsin de zincirde iken elçilik ettiğim İncil'in sırrını bildireyim,
20 Bana gerek olduğu gibi söylemek için onda cesaretle söyleyeyim diye, benim için de uyanık durun;
21 Ama benim işlerimi ve durumumu siz de bilesiniz diye, sevgili kardeş ve Rab'de sadık hizmetçi Tihikus size tüm şeyleri bildirecektir;

22 Onu size işte bu amaçla gönderdim ki işlerimizi bilesiniz, ve o kalbinize teselli versin.
23 Baba Allah ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere esenlik ve imanla sevgi olsun.
24 Rabbimiz İsa Mesih'i içtenlikle sevenlerin hepsiyle inayet olsun. Amin.

§ Roma'dan Efesliler'e yazıldı, Tihikus ile.

ELÇİ PAVLUS'UN

FİLİPİLİLERE

MEKTUBU

BÖLÜM 1

İSA Mesih'in kulları Pavlus ve Timoteos, Filipi'de bulunan gözeticiler ve hizmet görücülerle birlikte Mesih İsa'da tüm kutsallara:
2 Size Babamız Allah'tan, ve Rab İsa Mesih'ten inayet ve selamet olsun.
3 Sizi her hatırlayışımda Allahım'a şükrediyorum,
4 Her zaman her duamda hepiniz için sevinçle dilekte bulunuyorum,
5 İlk günden şimdiye dek İncil'de olan paydaşlığınız için;
6 Şuna güvencim var iken ki sizde iyi işe başlamış olan, İsa Mesih'in gününe dek onu tamamlayacak;
7 Nitekim hepiniz hakkında bunu düşünmem doğrudur, çünkü benim yüreğimdesiniz; mademki hem bağlarımda hem de İncil'i savunmakta ve doğrulamakta hepiniz benim inayetimin paydaşlarısınız.
8 Çünkü hepinizi İsa Mesih'in bağırlarında nasıl çok özlediğime Allah tanığımdır.
9 Ve şu duayı ederim ki, sevginiz bilgide ve hep anlayışta daha ve daha çok artsın;
10 Üstün olan şeyleri ayırt edesiniz; ve,
Allah'ın yüceliği ve övgüsü için İsa Mesih aracılığıyla olan doğruluk ürünleriyle dolarak,
11 Mesih'in gününe dek saf ve kusursuz olasınız;
12 Ama, ey kardeşler, bana olan şeyler İncil'in ilerlemesi için olduğunu anlamanızı isterim;
13 Öyle ki, Mesih için olan bağlarım bütün sarayda ve başka yerlerin tümünde açıkça göründü;
14 Ve Rab'de olan kardeşlerin birçoğu bağlarımdan yüreklenip sözü korkusuzca söylemeye daha çok cesaret gösteriyorlar.
15 Gerçi bazıları kıskançlık ve kavgacılıkla, ve bazıları da iyi niyetle Mesih'i vaaz ederler.
16 Onlar Mesih'i, içtenlikle değil, ama bağlarıma sıkıntı katacaklar sanısıyla çekişmeyle,
17 Bunlar ise, İncil'in savunması için durduğumu bilerek, sevgiyle vaaz ederler.
18 Öyleyse ne? yine de ister bahaneyle, ister gerçekle olsun, her durumda Mesih vaaz edilir; ve buna seviniyorum, sevineceğim de.

19 Çünkü bilirim ki, duanızla ve İsa Mesih'in Ruhu'nun yardımıyla bu benim kurtuluşuma dönecektir,
20 Arzulu bekleyişime ve umuduma göre ki hiçbir şeyde utanmayacağım, ama her zaman olduğu gibi şimdi de gerek yaşamla gerek ölümle olsun, Mesih bedenimde tüm cesaretle yüceltilecektir.
21 Çünkü bana yaşamak Mesih'tir, ve ölmek kazançtır.
22 Ama eğer etbedende yaşarsam, işimin ürünü budur; yine neyi seçeceğimi bilmem.
23 Çünkü ikisinden sıkılıyorum; ayrılıp Mesih'le birlikte bulunmak arzusundayım, bu çok daha iyidir;
24 Ama etbedende kalmak sizin için daha gereklidir.
25 Ve bu güvencim varken bilirim ki ilerlemeniz ve imanın sevinci için hepinizle birlikte durup kalacağım;
26 Öyle ki, tekrar yanınıza gelmemle İsa Mesih'te benim için övünmeniz daha bol olsun.
27 Ancak yaşayışınız Mesih'in İncili'ne layık olsun, öyle ki, gelip sizi görsem de, ve gelmesem de, hakkınızdaki şeyleri işiteyim ki tek bir ruhta dimdik durup İncil'in imanı için tek canla mücadele edersiniz;
28 Ve karşı duranlardan hiçbir şeyde korkutulmazsınız, bu da onlara helak belirtisi, ama size kurtuluş belirtisidir, ve bu Allah'tandır.
29 Çünkü Mesih uğruna yalnız ona iman etmek değil, ama onun için elem çekmek de size verildi;
30 Bende gördüğünüz ve şimdi bende olduğunu işittiğiniz çabanın aynısına sahip olursunuz.

BÖLÜM 2

BUNUN için eğer Mesih'te bir avunç, eğer sevginin bir tesellisi, eğer Ruh'un bir paydaşlığı, eğer bağırlar ve merhametler varsa,
2 Benim sevincimi tamamlayın ki, birlik içinde zihniniz bir olarak hemfikirli, aynı sevgiye sahip olasınız.
3 Hiçbir şey çekişmeyle ya da boş övünmeyle yapılmasın; ama alçak gönülle her biri diğerini kendinden üstün saysın.
4 Her adam kendi şeylerine bakmasın, ama her adam başkaların şeylerine de baksın.
5 Mesih İsa'da olan gönül sizde de olsun,
6 O, Allah'ın suretindeyken, Allah'a eşit olmak soygunculuk zannetmedi,
7 Ama kendisini ünsüz kıldı, ve üzerine kul suretini aldı, ve insanların benzeyişinde oldu,
8 Ve şekilde insan gibi bulunarak, kendini alçalttı, ve ölüme, hatta çarmıh ölümüne dek itaat etti.
9 Bu nedenle Allah da onu pek çok yükseltip ona her adın üstünde olan adı bağışladı;
10 Öyle ki, İsa'nın adına her diz çöksün, gökteki şeylerin, ve yerdeki şeylerin, ve yer altındaki şeylerin;
11 Ve, Baba Allah'ın yüceliği için, her dil İsa Mesih'in Rab olduğunu ikrar etsin.
12 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben hazırken olduğu gibi değil, ama şimdi ben yokken daha da çok korku ve titremeyle kendi kurtuluşunuzu tekmilleyin.
13 Çünkü sizde hem istemeyi hem de yapmayı hoşnutluğuna göre işleyen Allah'tır.
14 Tüm şeyleri söylenmeden ve çekişmeden yapın,
15 Öyle ki, yaşam sözünü ileri sürerek, dünyada ışıklar gibi aralarında parladığınız eğri ve sapık ulusun ortasında kusursuz ve saf, Allah'ın ayıpsız oğulları olasınız;
16 Öyle ki, boş yere koşmadım ve boş yere emek vermedim diye, Mesih'in gününde sevineyim.
17 Evet, ve eğer imanınızın kurbanı ve hizmeti üzerine sunulursam, sevinç duyarım, ve hepinizle birlikte sevinçli olurum.

18 Siz de aynı sebeple sevinirsiniz, ve benimle birlikte sevinçli olursunuz.
19 Ama Rab İsa'da güvenirim ki Timoteos'u yakında size göndereyim, öyle ki, ben de halinizi bilerek hatırım hoş olsun.
20 Çünkü gönlüme uyan başka kimsem yoktur ki içtenlikle halinize bakacak.
21 Çünkü hepsi İsa Mesih'in şeylerini değil, kendi şeylerini arıyorlar.
22 Ama siz onun tecrübesini bilirsiniz ki oğul babaya hizmet eder gibi benimle İncil'de hizmet etti.
23 Şimdi halim ne olacağını görünce, onu hemen göndermek umudundayım.
24 Ama Rab'de güvenirim ki ben kendim de yakında geleyim.
25 Yine de kardeşim, ve emektaşım, ve silahtaşım, ama sizin haberciniz, ve ihtiyacıma hizmet etmiş olan Epafroditos'u size göndermeyi gerekli gördüm.
26 Çünkü hepinizi özlüyor, ve onun hasta olduğunu işittiğinizden dolayı kederleniyordu.
27 Çünkü gerçekten ölüme yakın hastaydı, ama Allah ona, ve yalnız ona değil, ama üzüntü üzerine üzüntüm olmasın diye, bana da merhamet etti.
28 Şimdi onu tekrar görerek sevinesiniz ve benim üzüntüm azalsın diye, kendisini daha acele gönderdim.
29 Bunun için onu Rab'de tüm sevinçle kabul edin; ve böyle kimselere saygı gösterin;
30 Çünkü bana olan hizmetinizin noksanını tamamlasın diye, hayatına bakmayarak, Mesih'in işi için ölüme yakındı.

BÖLÜM 3

SONUNDA, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeylere yazmak bana usanç vermez, ama size emniyet verir.
2 Köpeklerden sakının, kötü işçilerden sakının, kesenden sakının.
3 Çünkü Allah'a ruhta tapınan, Mesih İsa'da sevinen ve etbedene güvenmeyen sünnetlilik bizleriz.
4 Ben aslında etbedene de güvenebilirdim. Eğer başka bir adam etbedene güvenecek bir şeyi vardır düşünüyorsa, ben daha çok;
5 Sekizinci gün sünnet edildim, İsrail soyundan, Benyamin oymağından, İbraniler'den İbrani idim; yasaya göre Ferisi idim;
6 Gayret ise kiliseye zulmedendim; yasada olan doğruluğa göre kusursuzdum.
7 Ama bana kazanç olan şeyleri Mesih için zarar saydım.
8 Elbette evet, ve kendisi uğruna tüm şeyleri yitirdiğim Rabbim Mesih İsa bilgisinin yüksekliğinden ötürü tüm şeyleri ancak zarar sayarım, ve onları ancak süprüntü sayarım, öyle ki, Mesih'i kazanayım,
9 Ve yasadan olan kendi doğruluğuma değil, ama Mesih'in imanı aracılığıyla, yani iman aracılığıyla Allah'tan olan doğruluğa sahip olarak onda bulunayım;
10 Öyle ki, ölümünün suretine kılınarak onu, ve dirilişinin gücünü, ve elemlerinin paydaşlığını bileyim;
11 Eğer bir yolla ölülerin dirilişine erişeyim.
12 Öyle değil ki sanki şimdiden eriştim, ya da şimdiden yetkin oldum; ama ardından koşuyorum, eğer ki Mesih İsa tarafından tutulduğum şeyi tutabilsem.
13 Kardeşler, kendimi ele geçirmiş saymıyorum, ama şu tek şeyi yapıyorum, arkadaki şeyleri unutarak ve ilerideki şeylere uzanarak,
14 Allah'ın Mesih İsa'da olan yüksek çağrısının ödülü için hedefe doğru koşuyorum.
15 Bunun için biz, yetkin olan kaç kişi varsa, böyle düşünelim, ve eğer bir şeyde başka düşüncede bulunursanız, Allah size bunu da açıklayacaktır.
16 Ancak, eriştiğimiz ne ise, aynı kanunla yürüyelim, aynı şeyi düşünelim.
17 Kardeşler, hep birlikte bana uyun, ve bizim size örnek olduğumuz gibi, böyle yürüyenlere dikkatle bakın.
18 (Çünkü çok kişi yürürler ki onlardan çok kez size söyledim ve şimdi ağlayıp söyle-

rim ki Mesih'in çarmıhının düşmanlarıdır,
19 Bunların sonu yıkımdır, onların Allahı mideleridir, ve onların yüceliği ayıplarındadır, onlar yerdeki şeyleri düşünürler.)
20 Çünkü bizim yaşayışımız göktedir; oradan da Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz,
21 O tüm şeyleri kendine bağlı kılmaya güçte olduğu kuvvete göre, bizim düşkün bedenimizin şeklini kendi yüce bedeninin benzeyişine değiştirecektir.

BÖLÜM 4

BU nedenle, kardeşlerim, sevincim ve tacım, çok sevdiğim ve özlediğim değerli kardeşlerim, böylece Rab'de dimdik durun.
2 Rab'de aynı düşünce olmalarını Evodiya'ya rica ederim ve Sintihi'ye rica ederim.
3 Ve sana da, ey sadık yoldaş, yalvarırım, benimle, Klemens'le ve adları hayat kitabında bulunan başka emektaşlarımla birlikte İncil'de mücadele etmiş olan kadınlara yardım et.
4 Rab'de her zaman sevinin, ve yine derim ki, Sevinin.
5 Ilımınız tüm insanlarca bilinsin. Rab yakındır.
6 Hiçbir şey için kaygılanmayın; ama her şeyde istekleriniz Allah'a dua ve yalvarışla şükranla bildirilsin.
7 Ve Allah'ın her anlayışın çok üstünde olan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve akıllarınızı koruyacaktır.
8 Son olarak, ey kardeşler, her ne şeyler gerçek, her ne şeyler saygıdeğer, her ne şeyler adil, her ne şeyler pak, her ne şeyler sevimli, her ne şeyler hakkında iyi söylenirse; eğer bir erdem varsa, ve eğer bir övgü varsa, bu şeyleri düşünün.
9 Öğrendiğiniz, ve kabul ettiğiniz, ve işittiğiniz, ve bende gördüğünüz şeyleri yapın; ve esenlik Allahı sizinle olacaktır.
10 Ama ben Rab'de çok sevindim ki, bana olan kayırmanız son zaman tazelendi; bunu da kayırdınız, ama fırsatınız yoktu.
11 Böyle söylemem yoksulluktan değildir; çünkü her ne halde isem, onunla yetinmeyi öğrendim.
12 Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bollukta olmayı da bilirim; her yerde ve tüm şeylerde tok olmaya ve aç olmaya, bolluğa ve eksikliğe alıştım.
13 Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla tüm şeyleri yapabilirim.
14 Bununla beraber siz sıkıntıma paydaş olduğunuza iyi ettiniz.
15 Şimdi siz Filipililer de bilirsiniz ki, İncil'in başlangıcında, Makedonya'dan ayrıldığımda, sizden başka hiçbir kilise vermek ve almak konusunda benimle paydaşlıkta bulunmadı.
16 Çünkü Selanik'te iken de, bir iki kez bana lazım olanı gönderdiniz.
17 Bir bağış istediğim için değil; ama hesabınıza çoğalacak ürünü isterim.
18 Ama her şeyim var ve bolluktayım; doldum, çünkü sizden gönderilmiş şeyleri, hoş rayihalı kokuyu, Allah'a hoş görünen, makbul kurbanı Epafroditos'tan aldım.
19 Ama Allahım yücelerdeki zenginliğine göre tüm ihtiyacınızı Mesih İsa aracılığıyla karşılayacaktır.
20 Şimdi Allah'a ve Babamız'a sonsuzlara dek yücelik olsun. Amin.
21 Her kutsal kişiye Mesih İsa'da selam edin. Benimle birlikteki kardeşler size selam ederler.
22 Tüm kutsallar, özellikle Sezar'ın evinden olanlar, size selam ederler.
23 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti hepinizle birlikte olsun. Amin.

§ Roma'dan Filipililer'e yazıldı, Epafroditos ile.

ELÇİ PAVLUS'UN

KOLOSELİLERE

MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH'IN isteğiyle İsa Mesih'in elçisi Pavlus, ve kardeşimiz Timoteos,
2 Kolose'deki kutsallara ve Mesih'te sadık kardeşlere: Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun.
3 İsa Mesih'te olan imanınızı ve tüm kutsallara olan sevginizi işitikten sonra,
4 Her zaman sizin için dua ederek Allah'a ve Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'na şükrediyoruz,
5 Gökte sizin için saklanmış umudun sebebiyle ki siz onun hakkında önceden İncil'in gerçeğinin sözünde işittiniz;
6 Bu da tüm dünyaya ulaştığı gibi, size de ulaştı; ve onun hakkında işittiğiniz ve gerçekte Allah'ın inayetini bildiğiniz günden beri aranızda olduğu gibi meyve verir;
7 Nitekim sevgili hizmettaşımız Epafras'tan da öğrendiniz, o sizin için Mesih'in sadık hizmetkârıdır;
8 O da sizin Ruh'ta sevginizi bize bildirdi.
9 Bu nedenle biz de bunu işittiğimiz günden beri durmadan sizin için dua ediyor ve yalvarıyoruz; öyle ki, tüm bilgelik ve ruhani anlayışta onun isteğinin bilgisiyle dolasınız;
10 Rab'be layık olduğu üzere yürüyüp onu her şeyde hoşnut edesiniz, ve her iyi işte verimli olup Allah'ın bilgisinde artasınız;
11 Onun yüce kudretine göre sevinçle tüm sabır ve tahammüle tüm kuvvetle güçlenesiniz;
12 Bizi ışıkta kutsalların mirasına paydaş olmaya layık eden Baba'ya şükredesiniz;
13 O bizi karanlığın kudretinden azat etti, ve bizi kendi sevgili Oğlu'nun krallığına aktardı;
14 Onda, kanı aracılığıyla halasa, yani günahların bağışına sahibiz;
15 O, görünmez Allah'ın sureti, her yaratığın ilk doğanıdır;
16 Çünkü gökte ve yerde, görünen ve görünmeyen tüm şeyler, gerek tahtlar, gerek egemenlikler, gerek yönetimler, gerek kudretler olsun, onun aracılığıyla yaratıldı; tüm şeyler onun aracılığıyla ve onun için yaratılmıştır.
17 Ve o tüm şeylerden öncedir, ve tüm şeyler onun aracılığıyla ayakta durmaktadır.
18 Ve bedenin, kilisenin, başı odur; başlangıç, ölüler arasından ilk doğan odur; öyle ki, tüm şeylerde ilk yeri o alsın.
19 Çünkü tüm doluluğun onda yerleşmesinden,
20 Ve onun çarmıhının kanı aracılığıyla barış sağlamış olarak onun aracılığıyla gerek yerde olan şeyleri, gerek gökte olan şeyleri, onun aracılığıyla, diyorum, tüm şeyleri kendisiyle barıştırmaktan Baba hoşnut oldu.
21 Ve bir zamanlar şer işlerle aklınızda yabancı ve düşman olan sizleri
22 Şimdi kendi etbedeninin bedeninde ölüm aracılığıyla, sizleri onun gözü önüne kutsal ve lekesiz ve kusursuz çıkarmak için, barıştırdı;
23 Eğer imanda temellenmiş ve yerleşmiş olarak devam edip duyduğunuz ve gök altında bulunan her yaratığa vaaz edilen İncil'in umudundan kımıldanmazsanız; ben Pavlus bunun hizmetkârı oldum;

24 Şimdi sizin için olan elemlerimde seviniyorum, ve Mesih'in sıkıntılarının kalanlarını kilise olan onun bedeni uğruna kendi etbedenimde tamamlıyorum.
25 Allah'ın sizin için bana verilen idaresine göre bunun hizmetkârı oldum, öyle ki, Allah'ın sözünü yerine getireyim;
26 Yani çağlardan ve nesillerden gizlenmiş, ama şimdi onun kutsallarına açıklanmış olan sırrını;
27 Allah, onlara bu sırrın yüceliğinin zenginliği Centiller arasında ne olduğunu bildirmek istedi; bu da Mesih sizde, yüceliğin umududur;
28 Her adamı uyararak ve her adama tüm bilgelikle öğreterek onu vaaz ediyoruz; öyle ki her adamı Mesih İsa'da yetkin olarak sunalım;
29 Bunun için ben de uğraşıp bende onun güçlü biçimde işlemesine göre emek veriyorum.

BÖLÜM 2

ÇÜNKÜ sizin, ve Laodikya'da bulunanların, ve etbedence yüzümü hiç görmemiş olanların hepsi için ne denli büyük bir çaba içinde bulunduğumu bilmenizi isterim;
2 Öyle ki, yürekleri teselli bulsun ve kendiler sevgide birleşmiş olarak anlayışın tam güvenliğinin zenginliklerine ve Allah'ın, ve Baba'nın, ve Mesih'in sırrının bilgisine kavuşsunlar;
3 Onda bilgeliğin ve bilginin tüm hazineleri gizlenmiştir.
4 Ve bunu, bir adam sizi kandırıcı sözlerle aldatmasın diye söylüyorum.
5 Çünkü her ne kadar etbedence hazır bulunmuyorsam da, ruhça sizinle beraberim, düzenliliğinizi ve Mesih'e imanınızın sağlamlığını görüyor ve seviniyorum.
6 Buna göre Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, öylece onda yürüyün;
7 Onda köklenip gelişin, ve size öğretildiği gibi imanda pekişin, bunun içinde şükranla dolup taşarak.
8 Sakının, Mesih'e göre değil, ama insanların geleneğine ve dünyanın temel ilkelerine göre, felsefe ve boş hileyle bir adam sizi yağma etmesin.
9 Çünkü Ulûhiyet'in tüm doluluğu bedence onda oturuyor.
10 Her yönetim ve kudretin başı odur, siz de onda tamamsınız;
11 Hem de onda etbedenin günahlarının bedeninden Mesih'in sünnetiyle soyunup elle olmamış sünnetle sünnet edildiniz;
12 Vaftizde onunla birlikte gömüldünüz ve bunda da onu ölüler arasından dirilten Allah'ın işlemesinin imanı aracılığıyla onunla birlikte dirildiniz.
13 Ve, siz günahlarınızda ve etbedeninizin sünnetsizliğinde ölüyken, o sizi onunla birlikte diri etti, tüm suçlarınızı bağışladı;
14 Bize karşı ve aleyhimizde olan kanunların el yazısını sildi, ve onu çarmıhına mıhlayıp ortadan kaldırdı;
15 Ve yönetimleri ve kudretleri yağma edip onları bunda yendi, onları açıkça serdi.
16 Bu nedenle yiyecekte, yahut içecekte, yahut bayram, yahut yeni ay, yahut Şabat günleri konusunda hiçbir adam sizi yargılamasın;
17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, ama beden Mesih'tendir.
18 İsteyerek alçakgönüllülük edip meleklere tapınan, görmemiş şeylere dahil eden, kendi etbedensel aklıyla boş yere kabaran,
19 Ve Baş'a tutunmayan hiçbir adam sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın; tüm beden, eklemler ve bağlar aracılığıyla bundan beslenip birleştirilerek Allah'ın sağladığı büyümeyle büyür.
20 Bunun için eğer Mesih'le birlikte dünyanın temel ilkelerine öldünüzse, dünyada yaşayanlar gibi niçin kurallara uyuyorsunuz?
21 (Tutma, tatma, dokunma;
22 Bunların hepsi kullanıldıkça yok olurlar;) bunlar insanların emirlerine ve öğreti-

lerine göredir.
23 Gerçi gönüllü tapınmada, alçak gönüllülükte ve bedene şefkat etmemekte bunların bilgece bir görünüşü vardır; etbedenin doyurulması için bir onurda değillerdir.

BÖLÜM 3

BUNA göre eğer Mesih'le birlikte dirildinizse, yukarıdaki şeyleri arayın, Mesih orada, Allah'ın sağında oturuyor.
2 Yeryüzündeki şeyleri değil, yukarıda olan şeyleri düşünün.
3 Çünkü siz öldünüz, hayatınız da Mesih'le birlikte Allah'ta saklıdır.
4 Hayatımız olan Mesih göründüğünde, siz de o zaman onunla birlikte yücelikte görüneceksiniz.
5 Bu nedenle yeryüzündeki üyelerinizi, yani fuhuş, pislik, tutku, kötü arzu ve putperestlik olan açgözlülüğü öldürün;
6 Bu şeylerden dolayı Allah'ın gazabı sözdinlemezlik çocuklarının üzerine geliyor;
7 Geçmişte siz de bunlarda yaşadığınız zaman onlarda da yürüdünüz.
8 Ama şimdi siz de bunların hepsini üzerinizden atın: öfkeyi, gazabı, kötü niyeti, küfrü, ağzınızdan edepsizce sözü.
9 Birbirinize yalan söylemeyin, çünkü eski insanı, işleriyle birlikte üzerinizden attınız;
10 Ve yeni insanı giyindiniz, bu da kendini yaratanın benzeyişine göre bilgide tazelendi;
11 Burada Yunanlı ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, Barbar, İskit, köle ve özgür yoktur; ama Mesih her şeydir, ve her şeydedir.
12 Buna göre, Allah'ın kutsal ve sevgili seçilmişleri gibi, merhamet bağırlarını, lütufkârlığı, alçakgönüllülüğü, yumuşaklığı ve sabrı giyinin;
13 Birbirinize tahammül edin, ve birbirinizi affedin, eğer bir adamın birine karşı kavgası varsa, Mesih'in sizi affettiği gibi, siz de öyle edin.
14 Ve bunların hepsinin üzerine yetkinliğin bağı olan sevgiyi giyinin.
15 Ve Allah'ın esenliği yüreklerinizde hakem olsun, buna da bir bedende çağrıldınız; ve şükredenler olun.
16 Mesih'in sözü zenginlikle tüm bilgelikte içinizde konut kursun; mezmurlar ve ilahiler ve ruhani ezgilerle birbirinize öğretip öğüt verin, yüreklerinizde Allah'a inayetle ezgiler söyleyin.
17 Ve sözde ya da işte, her ne yaparsanız, hepsini Rab İsa'nın adıyla, onun aracılığıyla Allah'a ve Baba'ya şükrederek yapın.
18 Ey kadınlar, Rab'be layık olduğu üzere, kendi kocalarınıza boyun eğin.
19 Ey kocalar, karılarınızı sevin, ve onlara sert davranmayın.
20 Ey çocuklar, tüm şeylerde ana babalarınızın sözünü dinleyin; çünkü bu, Rab'be makbuldür.
21 Ey babalar, çocuklarınızı öfkelendirmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.
22 Ey köleler, tüm şeylerde etbedene göre olan efendilerinizin buyruğuna uyun; bunu, göze görünür hizmetle, insanı hoşnut edenler gibi değil, ama saf yürekle, Allah'tan korkarak yapın;
23 Ve her ne yaparsanız, onu insanlar için değil, ama Rab için yapar gibi candan yapın;
24 Bilin ki Rab'den miras ödülünü alacaksınız; çünkü Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz.
25 Ama haksızlık eden, ettiği haksızlığın karşılığını alacak; ve şahsa bakmak yoktur.

BÖLÜM 4

EY efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adil ve eşit olanı verin.
2 Duada devam edip onda şükranla uyanık durun;
3 Bizim için de dua edin, öyle ki, Allah, Mesih'in sırrını söylemek için bize sözün kapısını açsın, bunun için de hapsedildim;

4 Öyle ki onu, gerektiği gibi açıklıkla bildireyim.
5 Vakti halas ederek dışarıda olanlara karşı bilgece davranın.
6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş olarak her zaman inayetle olsun, öyle ki, her adama nasıl cevap vermek gerektiğini bilesiniz.
7 Size tüm halimi Tihikus bildirecek; o sevgili kardeş, ve sadık hizmetkâr ve Rab'de hizmet arkadaşıdır;
8 İşte bu amaçla, durumunuzu bilmesi ve yüreklerinizi teselli etmesi için kendisini,
9 Sizden biri olan sadık ve sevgili kardeş Onesimus ile birlikte gönderiyorum. Burada olup biten tüm şeyleri size bildirecekler.
10 Hapishane arkadaşım Aristarkus, Barnabas'ın kızkardeşinin oğlu Markos, (onunla ilgili emirler aldınız; eğer yanınıza gelirse, kendisini kabul edin;)
11 Ve Yustus diye adlandırılan İsa size selam ederler, bunlar sünnetlilikten olanlardır. Allah'ın Krallığı için emektaşlarım yalnız bunlardır, bunlar bana teselli oldular.
12 Sizden biri olan, Mesih'in kulu Epafras size selam eder, Allah'ın tüm isteğinde yetkin ve tamam durasınız diye sizin için her zaman dualarda gayretle emek veriyor.
13 Çünkü onun hakkında tanıklık ederim ki o sizin için ve Laodikya'da ve Hierapolis'te bulunanlar için çok gayretlidir.
14 Sevgili hekim Luka, ve Dimas size selam ederler.
15 Laodikya'daki kardeşlere, ve Nimfas'a, ve onun evindeki kiliseye selam edin.
16 Ve bu mektup aranızda okunduktan sonra, öyle yapın ki Laodikyalılar'ın kilisesinde de okunsun ve Laodikya'dan olan mektubu siz de okuyasınız.
17 Ve Arkipus'a şunu söyleyin: Rab'de aldığın hizmete dikkat et ki, onu tamamlayasın.
18 Ben Pavlus'un eliyle selam. Benim bağlarımı hatırlayın. İnayet sizinle birlikte olsun. Amin.
§ Roma'dan Koloseliler'e yazıldı, Tihikus ve Onesimus ile.

ELÇİ PAVLUS'UN

SELANİKLİLERE

BİRİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

PAVLUS, ve Silvanus, ve Timoteos, Baba Allah'ta ve Rab İsa Mesih'te olan Selanikliler'in kilisesine: Size Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten inayet ve selamet olsun.
2 Her zaman hepiniz için Allah'a şükredip sizi dualarımızda anıyoruz;
3 İman işinizi, ve sevgi emeğinizi, ve Rabbimiz İsa Mesih'e olan umudunuzun sabrını Allah ve babamız'ın gözü önünde durmadan anıyoruz;
4 Çünkü, sevgili kardeşler, sizin Allah tarafından seçilmişliğinizi biliyoruz.

5 Çünkü İncilimiz size yalnız sözle değil, ama kudretle, ve Kutsal Ruh'la, ve tam bir güvenle de geldi; nitekim aranızda sizin için ne gibi adamlar olduğumuzu bilirsiniz.
6 Ve siz bize ve Rab'be uyanlar olup çok sıkıntıda ve Kutsal Ruh'un sevinciyle sözü kabul ettiniz;
7 Öyle ki, Makedonya'da ve Ahaya'da tüm inananlara örnek oldunuz.
8 Çünkü Rab'bin sözü sizden yalnız Makedonya ve Ahaya'da yayılmadı, ama Allah'a olan imanınız her yerde yayıldı; öyle ki, bir şey söylememiz gerekmiyor.
9 Çünkü yanınıza girişimizin ne tür olduğunu, ve diri ve gerçek Allah'a kulluk etmek için,
10 Ve ölüler arasından dirilttiği Oğlu'nu, yani gelecek gazaptan bizi azat etmiş olan İsa'yı gökten beklemek için, nasıl putlardan Allah'a döndüğünüzü kendileri hakkımızda haber veriyorlar.

BÖLÜM 2

ÇÜNKÜ, ey kardeşler, yanınıza girişimizin boş olmadığını kendiniz bilirsiniz;
2 Ama bildiğiniz gibi önce Filipi'de eziyet çekmiş ve hakaret görmüş olduğumuz halde, çok savaşımla size Allah'ın İncili'ni söylemek için Allahımız'da cesaretli olduk.
3 Çünkü teşvikimiz ne yalandan, ne kirlilikten, ne de hileyle idi;
4 Ama Allah tarafından İncil ile emniyet edilmeye seçildiğimiz gibi, insanları değil, ama yüreklerimizi sınayan Allah'ı hoşnut etmek için böyle söylüyoruz.
5 Çünkü bildiğiniz gibi, hiçbir zaman ne yaltakçı sözlerini ne de açgözlülük örtüsünü kullandık; Allah tanıktır;
6 Ve, biz Mesih'in elçileri olarak yük olmaya gücümüz yeterken, insanlardan, ne sizden, ne de başkalarından yücelik aramadık.
7 Ama aranızda dadı kendi çocuklarını kayırdığı gibi yumuşak huylu olduk;
8 Böylece sizi özleyen bizler sizi yalnız Allah'ın İncili'nden değil, ama kendi canlarımızdan da hissedar etmeye razıydık, çünkü sizi çok sevdik.
9 Çünkü, ey kardeşler, emeğimizi ve zahmetimizi hatırlarsınız; çünkü sizden birine yük olmamak için gece gündüz çalışarak size Allah'ın İncili'ni vaaz ettik.
10 Siz inananlar arasında nasıl kutsallıkla ve adaletle ve kusursuzca davrandığımıza siz tanıksınız, Allah da;
11 Nitekim sizi kendi krallığına ve yüceliğine çağıran Allah'a layık surette yürümeniz için,
12 Sizden her birini, baba kendi çocuklarını ettiği gibi, nasıl teşvik ve teselli edip özendirdiğimizi bilirsiniz.
13 Bu nedenle de durmadan Allah'a şükrederiz, çünkü, bizden işittiğiniz Allah'ın sözünü kabul ettiğiniz zaman, onu insanların sözü gibi değil, ama gerçekte olduğu gibi Allah'ın sözü olarak kabul ettiniz, o da siz inananlarda etkili olarak işliyor.
14 Çünkü siz, ey kardeşler, Yahudiye'de Mesih İsa'da olan Allah'ın kiliselerine uyanlar oldunuz; çünkü siz de kendi vatandaşlarınızdan, onların Yahudiler'den çektikleri gibi, benzeyen şeyleri çektiniz.
15 Onlar Rab İsa'yı, ve kendi peygamberlerini öldürüp bize de zulmettiler; ve Allah'ı hoşnut etmiyor, tüm insanlara da karşıdırlar;
16 Kurtulmaları için Centiller'e konuşmamızı önlüyorlar, öyle ki, her an kendi günahlarını doldursunlar; çünkü onların üzerine son derecede gazap yetişmiştir.
17 Ama biz, ey kardeşler, kısa bir süre için gönülde değil, ama yüzde sizden yoksun bırakılarak büyük arzuyla yüzünüzü görmeye daha da çok gayret ettik.
18 Bunun için biz, yani ben Pavlus, birkaç kez size gelmek istedik; ama Şeytan bize engel oldu.
19 Çünkü umudumuz, ya da sevincimiz, ya da övünme tacımız nedir? Rabbimiz İsa Mesih'in huzurunda onun gelişinde siz

değil misiniz?
20 Çünkü yüceliğimiz ve sevincimiz sizsiniz.

BÖLÜM 3

BUNUN için artık dayanamayıp Atina'da yalnız bırakılmaya razı olduk;
2 Ve kardeşimiz, Allah'ın hizmetkârı, ve Mesih'in İncili'nde emektaşımız, Timoteos'u sizi pekiştirmek ve imanınız hakkında teselli etmek için gönderdik;
3 Öyle ki, bu sıkıntılarda hiçbir adam sarsılmasın; çünkü bunun için tayin edildiğimizi siz kendiniz bilirsiniz.
4 Çünkü gerçekten, biz yanınızdayken, sıkıntı çekeceğimizi önceden söyledik; nitekim bildiğiniz gibi oldu.
5 Bu sebepten, ben de artık dayanamayarak, imanınızı bilmek için gönderdim, olmaya ki, ayartıcı bir yolla sizi ayartsın, bizim emeğimiz de boşa gitsin.
6 Ama şimdi Timoteos sizden bize gelince ve imanınızla sevginizi ve biz sizi görmeyi özlediğimiz gibi bizi görmeyi özleyerek her zaman bizi hayırla andığınızı bize iyi haber getirince;
7 Bunun için, ey kardeşler, sizin hakkınızda bizim tüm sıkıntı ve zaruretimizde imanınızla teselli edildik;
8 Çünkü şimdi biz yaşarız, eğer siz Rab'de dimdik durursanız.
9 Çünkü Allahımız'ın önünde sizin için sevindiğimiz tüm sevince karşı, sizin hakkınızda Allah'a tekrar ne şükürler getirebiliriz?
10 Gece gündüz ziyadesiyle dua ederiz ki yüzünüzü görüp imanınızın eksiklerini tamamlayalım.
11 Şimdi Allah'ın kendisi ve Babamız, ve Rabbimiz İsa Mesih, yolumuzu tarafınıza doğrultsun.
12 Ve Rab sizi birbirinize ve tüm insanlara sevgide artırıp çoğaltsın, nasıl ki biz de size ederiz;
13 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in tüm kutsallarıyla birlikte gelişinde, Allah'ın, yani Babamız'ın, önünde yüreklerinizi kutsallıkta kusursuz pekiştirsin.

BÖLÜM 4

OZAMAN bundan başka, ey kardeşler, size Rab İsa'yla yalvarıyor ve teşvik ediyoruz ki, nasıl yürümeniz ve Allah'ı hoşnut etmeniz gerektiğini bizden aldığınız gibi, böylece daha ve daha çok artasınız.
2 Çünkü Rab İsa tarafından ne emirler verdiğimizi biliyorsunuz.
3 Çünkü Allah'ın isteği şudur, yani kutsal kılınışınızdır ki, fuhuştan kaçınasınız;
4 Sizden her biri kutsallık ve saygınlıkta kendi kabına sahip olmayı bilsin;
5 Allah'ı bilmeyen Centiller gibi, şehvet tutkusunda değil;
6 Hiçbir adam aşıp kendi kardeşini hiçbir konuda aldatmasın; çünkü size önceden söylediğimiz ve tanıklık ettiğimiz gibi, Rab bunların hepsi için öç alıcıdır.
7 Çünkü Allah bizi pisliğe değil, ama kutsallığa çağırdı.
8 Bunun için hor gören, insanı değil, ama bize kendi kutsal Ruhu'nu da vermiş olan Allah'ı hor görür.
9 Ama kardeş sevgisi konusunda size yazmama ihtiyacınız yoktur; çünkü birbirinizi sevmek için siz kendiniz Allah tarafından eğitilmişsiniz.
10 Ve gerçekten siz bunu tüm Makedonya'daki kardeşlerin hepsine yapıyorsunuz; ama, ey kardeşler, size yalvarırız ki daha da çok artasınız;
11 Ve size emrettiğimiz gibi, sakin olmaya, kendi işinizi yapmaya, ve kendi ellerinizle işlemeye çalışasınız;
12 Öyle ki, dışarda olanlara karşı dürüst olarak yürüyesiniz, ve hiçbir şeyiniz eksik olmasın.
13 Ama, ey kardeşler, uyuyanlar hakkında habersiz olmanızı istemem, öyle ki, umudu olmayan başkaları gibi üzüntülü olmayasınız.

14 Çünkü eğer İsa'nın ölüp dirildiğine inanırsak, böyle de Allah İsa'da uyuyanları onunla birlikte getirecektir.
15 Çünkü Rab'bin sözüyle size şunu söylüyoruz: biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişine dek kalanlar, uyuyanların önüne geçmeyeceğiz.
16 Çünkü Rab'bin kendisi bağırışla, başmeleğin sesiyle ve Allah'ın borusuyla gökten inecek; ve önce Mesih'te ölenler dirilecektir;
17 Ondan sonra biz yaşamakta olan ve kalanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak için bulutlarda alınıp götürüleceğiz; ve böylece hep Rab'le birlikte olacağız.
18 Bunun için birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

BÖLÜM 5

AMA, ey kardeşler, zamanlar ve vakitler hakkında size yazmama ihtiyacınız yoktur.
2 Çünkü siz kendiniz iyi bilirsiniz ki Rab'bin günü, gece hırsız nasıl gelirse, öyle gelir.
3 Çünkü, Esenlik ve emniyet, dedikleri zaman; o vakit gebe kadına ağrı geldiği gibi, onlara ansızın yıkım gelecek; ve kaçıp kurtulmayacaklar.
4 Ama siz, ey kardeşler, karanlıkta değilsiniz ki o gün sizi hırsız gibi bastırsın.
5 Siz hepiniz ışığın çocukları, ve gündüzün çocuklarısınız; geceden ve karanlıktan değiliz.
6 Bunun için başkaları gibi uyumayalım; ama uyanık duralım ve ayık olalım.
7 Çünkü uyuyanlar gecede uyurlar; sarhoş olanlar da gecede sarhoş olurlar.
8 Ama gündüzden olan bizler, iman ve sevgi zırhını, ve miğfer olarak kurtuluş umudunu giyip ayık olalım.
9 Çünkü Allah bizi gazap için değil, ama Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşmak için tayin etti,
10 O bizim için öldü, öyle ki, gerek uyanık gerek uykuda olursak, onunla birlikte yaşayalım.
11 Onun için, yapmakta olduğunuz gibi, birbirinizi teselli edin, ve birbirinizi bina edin.
12 Ve, ey kardeşler, size yalvarırız ki, aranızda çalışanları, ve Rab'de üzerinize baş olanları, ve size öğüt verenleri tanıyasınız;
13 Ve işlerinden ötürü onlara sevgide ziyadesiyle saygı gösterin. Kendi aranızda esenlik üzere olun.
14 Şimdi, ey kardeşler, size yalvarırız, düzensizleri uyarın, yüreksizleri teselli edin, zayıflara destek olun, tüm insanlara karşı sabırlı olun.
15 Sakının kimse kötülüğe karşı hiçbir adama kötülükle ödemesin; ama her zaman gerek birbirinizin gerek tüm insanların iyiliğine çalışın.
16 Her zaman sevinin.
17 Durmadan dua edin.
18 Her şeyde şükredin; çünkü Mesih İsa'da sizin için Allah'ın isteği budur.
19 Ruh'u söndürmeyin.
20 Peygamberlikleri hor görmeyin.
21 Tüm şeyleri sınayın; iyi olanı sıkı tutun.
22 Kötülüğün her görünüşünden çekinin.
23 Ve esenlik Allahı'nın kendisi sizi tamamıyla kutsal kılsın; ve Allah'a dua ederim ki, tüm ruhunuz ve canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek kusursuz saklansın.
24 Sizi çağıran sadıktır, o da bunu yapacaktır.
25 Kardeşler, bizim için dua edin.
26 Tüm kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın.
27 Rab'bin adıyla size buyuruyorum ki bu mektup tüm kutsal kardeşlere okunsun.
28 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti sizinle birlikte olsun. Amin.
§ Selanikliler'e birinci mektup Atina'dan yazıldı.

ELÇİ PAVLUS'UN

SELANİKLİLERE

İKİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

PAVLUS, ve Silvanus, ve Timoteos, Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'te olan Selanikliler'in kilisesine:
2 Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun.
3 Kardeşler, layık olduğu üzere her zaman sizin için Allah'a şükretmeye borçluyuz, çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, ve herbirinizin diğerine olan sevgisi bollaşıyor;
4 Öyle ki, biz kendimiz, katlandığınız tüm zulüm ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Allah'ın kiliselerinde sizinle övünüyoruz;
5 Bu, Allah'ın doğru yargısının belirtisidir, öyle ki, uğrunda acı çektiğiniz Allah'ın Krallığı'na layık sayılasınız;
6 Allah'ı bilmeyenlerden ve Rabbimiz İsa Mesih'in İncili'ne itaat etmeyenlerden öç alarak
7 Rab İsa'nın, güçlü melekleriyle ateş alevinde gökten gelip göründüğünde,
8 Size sıkıntı verenlere sıkıntı vermek, ve siz sıkıntı çekenlere bizimle rahat vermek Allah indinde doğrudur;
9 Kendi kutsallarında yüceltilmeye ve inananlarda (çünkü size olan tanıklığımıza inanıldı) hayret edilmeye geldiği zaman,
10 Onlar o günde Rab'bin huzurundan ve kudretinin yüceliğinden uzaklaştırılarak sonsuz helak cezasına çarptırılacaklar.
11 Bu nedenle de Allahımız sizi bu çağrıya layık saysın, ve iyiliğinin tüm arzusunu ve iman işini kudretle tamamlasın diye sizin için her zaman dua ediyoruz;
12 Öyle ki, Allahımız'ın ve Rab İsa Mesih'in inayetine göre, Rabbimiz İsa Mesih'in adı sizde yüceltilsin, ve siz de onda yüceltilesiniz.

BÖLÜM 2

ŞİMDİ, ey kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in gelişiyle ve birlikte kendisine toplanmamızla, size yalvarırız ki,
2 Ne ruhla, ne sözle, ne de bizden imiş gibi mektupla, Mesih'in günü yaklaşmış gibi, akılda çabuk sarsılmayasınız, ve şaşırmayasınız.
3 Hiçbir adam sizi hiçbir yolla aldatmasın; çünkü önce düşüp uzaklaşma gelmedikçe, ve o günah adamı, helak oğlu, açıklanmadıkça, o gün gelmeyecektir;
4 O karşı durup kendisini Allah denilen ya da tapınılan tümünün üstüne yüceltir; öyle ki, kendisi Allah'ın tapınağında Allah olduğunu göstererek Allah gibi oturur.
5 Daha yanınızdayken bu şeyleri size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
6 Ve şimdi kendi vaktinde açıklanması için neyin engellediğini biliyorsunuz.
7 Çünkü fesat sırrı şimdiden işliyor; ancak şimdi engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek engelleyecektir.
8 Ve o zaman o Şerir açıklanacak; Rab onu, yani gelişi Şeytan'ın işlemesine göre tüm kudret ve belirtiler ve yalan harikalarla,
9 Ve mahvolanlarda haksızlığın her hilesiyle olanı, ağzının ruhuyla telef edecek, ve gelişinin parlaklığıyla helak edecek;
10 Çünkü kurtulmaları için gerçeğin sevgisini kabul etmediler.
11 Ve bu sebepten Allah, yalana inansınlar diye, onlara aldatıcı bir güç gönderecektir;
12 Öyle ki, gerçeğe inanmamış, ama hak-

sızlıktan hoşlanmış olanların hepsi hüküm giysin.
13 Ama biz, ey Rab tarafından sevilen kardeşler, sizler için her zaman Allah'a şükretmeye borçluyuz, çünkü Allah sizi Ruh'un kutsal kılması ve gerçeğe inanma aracılığıyla kurtuluş için başlangıçtan seçti;
14 Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, bizim İncilimiz aracılığıyla sizi buna çağırdı.
15 Bunun için, ey kardeşler, sıkı durun ve gerek sözle, gerek mektubumuzla size öğretilen gelenekleri tutun.
16 Şimdi Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi, ve bizi sevip bize inayetle sonsuz teselli ve iyi umut veren Allah, yani Babamız,
17 Yüreklerinizi teselli etsin ve sizi her iyi sözde ve işte pekiştirsin.

BÖLÜM 3

SON olarak, ey kardeşler, bizim için dua edin ki Rab'bin sözü, yanınızda olduğu gibi, ilerlesin ve yüceltilsin;
2 Biz de aksi ve şerir adamlardan azat edilelim; çünkü her adamın imanı yoktur.
3 Ama Rab sadıktır; o sizi pekiştirecek, ve sizi kötüden koruyacaktır.
4 Ve size emrettiğimizi yapmakta olduğunuza ve yapacağınıza dair Rab'de size güvenimiz vardır.
5 Ve Rab yüreklerinizi Allah sevgisine ve Mesih'i sabırlı bekleyişe yöneltsin.
6 Şimdi size, ey kardeşler, bizden aldığı geleneğe göre değil, ama düzensizce yürüyen her kardeşten ayrılasınız diye Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla emrediyoruz.
7 Çünkü bize nasıl uymanız gerektiğini kendiniz bilirsiniz; çünkü aranızda düzensiz biçimde davranmadık;
8 Ve hiçbir adamın ekmeğini karşılıksız yemedik; ama sizden hiçbirine yük olmamak için emek ve çaba harcayarak gece gündüz çalıştık;
9 Bu da kudretimiz olmadığından değil, ama bize uyasınız diye, kendimizi size örnek vermek için oldu.
10 Çünkü biz daha sizinle birlikteyken size, bir kimse çalışmak istemezse, yemek de yemesin, diye emrettik.
11 Çünkü aranızda bazılarının düzensizce yürüdüklerini duyuyoruz; bunlar hiç çalışmıyor, ama başkasının işine karışıyorlar.
12 Şimdi böylelerine Rabbimiz İsa Mesih adına emreder ve öğüt veririz ki, sakin bir şekilde çalışıp kendi ekmeklerini yesinler.
13 Ama siz, ey kardeşler, iyilik etmekte yorulmayın.
14 Ve eğer bir adam bu mektupla olan sözümüzü dinlemezse, utansın diye, o adama nişan koyup onunla karışmayın.
15 Yine de onu düşman gibi tutmayın, ama onu kardeş gibi uyarın.
16 Şimdi esenlik Rabbi size her zaman her yolla kendisi esenlik versin, Rab hepinizle olsun.
17 Ben Pavlus kendi elimle selam, her mektupta işaret budur; böyle yazarım.
18 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti hepinizle birlikte olsun. Amin.
§ Selanikliler'e ikinci mektup Atina'dan yazıldı.

ELÇİ PAVLUS'UN

TİMOTEOS'A

BİRİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

KURTARICIMIZ Allah'ın ve umudumuz Rab İsa Mesih'in emriyle İsa Mesih'in elçisi Pavlus;
2 İmanda öz oğlum Timoteos'a: Babamız Allah'tan ve Rabbimiz İsa Mesih'ten inayet, merhamet ve selamet olsun.
3 Makedonya'ya gittiğim zaman, Efes'te kalasın ve bazılarına başka öğretiyi öğretmemelerini,
4 Ve imanda olan takvasal geliştirmeye hizmet etmekten çok tartışmalara neden olan masallara ve sonu gelmeyen soyağaçlarına önem vermemelerini emredesin diye, sana rica ettiğim gibi, öyle yap.
5 Şimdi emrin sonucu pak yürekten, ve iyi vicdandan, ve içtenlikli bir imandan olan sevgidir;
6 Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara döndüler;
7 Yasa öğretmeni olmak istiyorlar; ama ne söyledikleri sözleri ne de neler hakkında iddia ettiklerini anlıyorlar.
8 Ama yasanın iyi olduğunu biliyoruz, eğer bir adam onu yasal biçimde kullanırsa;
9 Çünkü şunu biliyoruz ki yasa, doğru adam için değil, ama yasa tanımayanlar ve söz dinlemeyenler, takvasızlar ve günahkârlar, kutsallıktan yoksun ve kutsala karşı saygısız olanlar, babalar öldürenler ve anneler öldürenler, katiller,
10 Fuhuşta bulunanlar, eşcinseller, insan hırsızları, yalancılar, yalan yere yemin edenler, ve sağlam öğretiye karşıt olan başka ne varsa, onlar için konmuştur;
11 Kutlu Allah'ın bana emanet edilen yüce İncili'ne göre bu böyledir.
12 Ve beni güçlendirmiş olan Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrederim, çünkü beni hizmete koyarak beni sadık saydı;
13 Önceleri küfredici, ve zalim, ve zarar verici biriydim; ama bana merhamet edildi, çünkü bunu, bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım.
14 Ve Mesih İsa'da olan iman ve sevgiyle birlikte Rabbimiz'in inayeti ziyadesiyle boldu.
15 Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi, sözü sadıktır ve her bakımdan kabule layıktır; onların başı da ben'im.
16 Ama bu nedenle bana merhamet edildi, öyle ki, sonsuz yaşam için kendisine daha sonra iman edecek olanlara örnek olayım diye, İsa Mesih tüm tahammülü öncelikle bende göstersin.
17 Şimdi ebedi Krala, ölümsüz, görünmez, tek bilge Allah'a sonsuzlara dek onur ve yücelik olsun. Amin.
18 Ey oğul Timoteos, senin hakkında önce olan peygamberliklere göre, bu emri sana emanet ediyorum, öyle ki, onlarla iyi bir savaş sürdüresin;
19 İmanı ve iyi vicdanı tutasın; bazıları bunu reddetmekle iman konusunda battılar;
20 İmeneos ve İskender bunlardandır; küfür etmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

BÖLÜM 2

BUNUN için her şeyden önce şunu öğütlerim: Tüm takva ve ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim

diye, tüm insanlar için,
2 Krallar için, ve yüksek mevkide olanların hepsi için yalvarışlar, dualar, şefaatler, şükürler edilsin.
3 Çünkü kurtarıcımız Allah'ın gözü önünde bu iyi ve makbuldür;
4 O tüm insanların kurtulmasını ve gerçeğin bilincine erişmesini ister.
5 Çünkü tek bir Allah vardır, ve Allah'la insanlar arasında tek bir aracı, insan olan Mesih İsa;
6 O kendisini herkes için fidye verdi; tanıklığı kendi vakitlerinde verilecekti;
7 Ben bunun için vaiz ve elçi, (Mesih'te gerçeği söylüyorum, ve yalan söylemiyorum,) imanda ve gerçekte Centiller'in öğretmeni atandım.
8 Bu nedenle, erkeklerin her yerde kutsal eller kaldırarak gazapsız ve kuşkusuz dua etmelerini isterim.
9 Aynı şekilde kadınlar da, saç örgüleri, ya da altın, ya da inciler, ya da pahalı giysilerle değil, ama sade kıyafette, iffet ve ölçülü davranışla,
10 Ve (takva sahibi olduğunu iddia eden kadınlara yakışır şekilde) iyi işlerle kendilerini süslesinler.
11 Kadın sükûnet içinde tüm boyun eğmeyle öğrensin.
12 Ama kadının öğretmesine, ve erkeğe egemen olmasına izin vermem, ancak sükûnet içinde olsun.
13 Çünkü önce Âdem, sonra Havva biçimlendi;
14 Ve Âdem aldanmadı, ama kadın aldanarak suç işledi;
15 Ama çocuk doğurmakla kurtulacaktır, eğer onlar iman ve sevgi ve kutsallıkta ağırbaşlılıkla devam ederlerse.

BÖLÜM 3

BU söz sadıktır: Eğer bir adam gözeticiliği isterse, iyi bir iş arzu eder.
2 Ancak gözetici, ayıplanmaz, tek kadının kocası, uyanık, ağırbaşlı, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli,
3 Şarap düşkünü değil, vurucu değil, haksız kazanca istekli değil; ama sabırlı, kavgacı değil, açgözlü değil,
4 Çocukları tam ağırbaşlılıkla söz dinletip kendi evine iyi önderlik eden biri olmalı;
5 (Çünkü eğer bir adam kendi evini nasıl yöneteceğini bilmezse, Allah'ın kilisesine nasıl bakabilir?)
6 Acemi olmamalı, yoksa kibirlenerek iblisin mahkûmiyetine düşer.
7 Üstelik siteme ve iblisin tuzağına düşmemesi için dışarda olanlar tarafından kendisine iyi tanıklık edilmesi gerekir.
8 Aynı şekilde hizmet görücüler, iki sözlü, çok şaraba düşkün, haksız kazanca istekli değil,
9 Ama İmanın sırrını temiz vicdanda tutarak ağırbaşlı olmalı.
10 Bunlar da önce denensin; kusursuz bulunurlarsa, o zaman hizmet görücülük etsinler.
11 Aynı şekilde onların karıları da iftiracı değil, ama ağırbaşlı, ayık, her bakımdan sadık olmalı.
12 Hizmet görücüler tek kadın kocası, çocuklarına ve kendi evlerine iyi önderlik edenler olsun.
13 Çünkü iyi hizmet görücülük yapmış olanlar kendileri için iyi bir mevki, ve Mesih İsa'da olan imanda çok cesaret kazanırlar.
14 Bu şeyleri sana yakında yanına gelmeyi ümit ederek yazıyorum;
15 Ama eğer gecikirsem, gerçeğin direği ve esası, diri Allah'ın kilisesi olan Allah'ın evinde nasıl davranman gerektiğini bilesin diye, yazıyorum.
16 Ve takvanın sırrı büyük olduğu inkâr edilemez: Allah, etbedende göründü, Ruhta doğrulandı, meleklerce görüldü, Centiller'e vaaz edildi, dünyada ona iman edildi, yücelik içinde yukarı alındı.

BÖLÜM 4

ŞİMDİ Ruh açıkça söylüyor ki sonraki vakitlerde bazıları imandan dönüp aldatıcı ruhları ve iblislerin öğretilerini dinleyecekler,
2 İkiyüzlülükte yalan söyleyecekler; vicdanları kızgın demirle dağlanacak;
3 Evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenler tarafından şükranla kabul edilmek üzere Allah'ın yarattığı yiyeceklerden çekinmeyi emredecekler.
4 Çünkü Allah'ın her yaratığı iyidir, ve eğer şükranla kabul edilirse, hiçbir şey reddedilmemeli;
5 Çünkü Allah'ın sözü ve duayla kutsal kılınır.
6 Eğer bu şeyleri kardeşlere hatırlatırsan, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsa'nın iyi bir hizmetkârı olursun;
7 Ama kutsallıktan yoksun ve kocakarı masallarını reddet; ve bunun yerine kendini takvaya idman et;
8 Çünkü bedeni idman az faydalıdır; ama takva şimdiki ve gelecek yaşamın vaadine sahip olarak tüm şeyler için faydalıdır.
9 Bu söz sadık ve her bakımdan kabule layıktır.
10 Çünkü bunun için emek veriyor ve hakaret görüyoruz, çünkü tüm insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Allah'a güveniyoruz.
11 Bu şeyleri emret ve öğret.
12 Senin gençliğini hiçbir adam hor görmesin, ama sözde, yaşayışta, sevgide, ruhta, imanda, paklıkta, iman edenlere örnek ol.
13 Ben gelinceye dek okumaya, öğütlemeye, öğretiye önem ver.
14 Sende olan armağanı ihmal etme, bu sana peygamberlik aracılığıyla ihtiyarlar kurulunun ellerini koymasıyla verildi.
15 Bu şeyleri derin düşün; bunlara kendini tamamen ver ki, senin ilerleyişin herkese görünsün.
16 Kendine ve öğretiye dikkat et; onlarda devam et; çünkü bunu yapmakla hem kendini, hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

BÖLÜM 5

BİR ihtiyarı azarlama, ama onu baba gibi, daha genç olan adamları kardeşler gibi,
2 Yaşlı kadınları analar gibi, daha genç olanları tüm paklıkla kızkardeşler gibi öğütle.
3 Gerçekten dul olan dul kadınlara saygı göster.
4 Ama bir dul kadının çocukları ya da torunları varsa, onlar önce kendi evlerine takva göstermeyi, ve kendi ana babalarına karşılık ödemeyi öğrensinler; çünkü Allah'ın önünde bu iyi ve makbuldür.
5 Şimdi gerçekten dul ve yalnız kalmış olan kadın, umudunu Allah'a bağlamıştır, ve gece gündüz yalvarışlarda ve dualarda devam eder.
6 Ama zevk içinde yaşayan kadın, yaşarken ölüdür.
7 Ve kusursuz olmaları için bu şeyleri uyarı olarak bildir.
8 Ama eğer biri, kendininkilere, ve özellikle ev halkına bakmazsa, imanı inkâr etmiştir, ve imansızdan beterdir.
9 İyi işler için hakkında tanıklık edilen, tek erkeğin karısı olup altmış yaşından aşağı olmayan dul kadın,
10 Eğer çocuklar büyütmüş, eğer konuk ağırlamış, eğer kutsalların ayaklarını yıkamış, eğer sıkıntıda olanlara yardım etmiş, eğer her iyi işin ardınca gitmişse, deftere yazılsın.
11 Ama daha genç dul kadınları reddet, çünkü Mesih'e karşı olarak bedensel arzularına düştükleri zaman, evlenmek isterler;
12 İlk imanı bıraktıkları için hüküm giyerler.
13 Aynı zamanda evden eve gezerek aylak olmayı da öğrenirler; ancak yalnız aylak değil, ama üzerlerine düşmeyen şeyleri söyleyerek başkalarının işlerine karışan boşboğazlar da olurlar.

14 Bu nedenle, daha genç kadınların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, ev yönetmelerini, karşı durana sitem için hiç fırsat vermemelerini isterim;
15 Çünkü zaten bazıları Şeytan'ın ardına düştüler.
16 Eğer iman eden bir adamın ya da kadının dulları varsa, onlara yardım etsinler, ve gerçekten dul kadınlara yardım etmesi için kiliseye yük edilmesin.
17 İyi önderlik eden ihtiyarlar, özellikle söze ve öğretiye emek verenler, iki kat saygıya layık sayılsınlar.
18 Çünkü Yazı diyor ki, Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın. Ve, İşçi kendi ücretine hak eder.
19 İki ya da üç tanıkla olmadıkça, bir ihtiyara karşı suçlamayı kabul etme.
20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, diğerleri de korksun.
21 Allah'ın, ve Rab İsa Mesih'in, ve seçilmiş meleklerin önünde seni uyarıyorum ki, hatıra göre hiçbir şey yapmayarak, taraf tutmadan bu şeyleri uygulayasın
22 Bir adamın üzerine aceleyle eller koyma; ve başka adamların günahlarına paydaş olma; kendini temiz tut.
23 Bundan sonra artık su içme, ama miden ve sık sık gelen hastalıkların için biraz da şarap kullan.
24 Bazı adamların günahları bellidir, önceden yargıya gider; bazı adamları da geriden izler.
25 Aynı şekilde bazıların iyi işleri de bellidir, ve başkaca olanların gizlenmesi mümkün değildir.

BÖLÜM 6

BOYUNDURUK altında kaç köle varsa kendi efendilerini tüm onura layık saysınlar, öyle ki, Allah'ın adı ve öğretisi küfredilmesin.
2 Ve iman etmiş efendileri olanlar, kardeş oldukları için onları hor görmesinler, ama daha ziyade onlara hizmet etsinler; çünkü bunlar sadık ve sevilen, bu hizmetten yararlanan kişilerdir. Bu şeyleri öğret ve teşvik et.
3 Eğer bir adam başka türlü öğretirse, ve sağlam sözlere, Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerine, ve takvaya göre olan öğretiye yanaşmazsa,
4 Bir şey bilmeyerek kibirlenmiştir, ama tartışmalar ve kelime kavgalarını delilik derecesinde sever; kıskançlık, çekişme, iftiralar, kötü kuşkular,
5 Düşünceleri bozulmuş ve gerçekten yoksun kalmış adamların takvayı kazanç yolu sanıp sürtüşmeleri bunlardan oluyor; böyle kimselerden sakın.
6 Ama takva yetinmeyle büyük kazançtır.
7 Çünkü dünyaya bir şey getirmedik, ve bellidir ki ondan bir şey götüremeyeceğiz.
8 Ve yiyeceğimiz ve örtüneceğimiz oldukça, bunlarla yetinelim.
9 Ama zengin olmak isteyenler denenmeye ve tuzağa, ve insanları yıkıma ve helake batıran çok anlamsız ve zararlı arzulara düşerler.
10 Çünkü tüm kötülüğün kökü para sevgisidir; bazıları bunu arzu ederek imandan saptılar, ve kendilerini birçok elemlerle sapladılar.
11 Ama sen, ey Allah adamı, bu şeylerden kaç; ve doğruluğun, takvanın, imanın, sevginin, sabrın, yumuşak huyluluğun ardından koş.
12 İmanın iyi mücadelesini sürdür, sonsuz yaşamı sıkı tut, buna da çağrıldın, ve çok tanıklar önünde iyi ikrarı ikrar ettin.
13 Tüm şeyleri diri eden Allah'ın gözü önünde, ve Pontius Pilatus'un önünde iyi ikrarı tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın önünde sana buyuruyorum ki,
14 Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesine dek sen bu emri lekesiz, kusursuz tutasın;
15 Kendi vakitlerinde onu gösterecektir, kutlu ve tek Hükümdar, kralların Kralı, ve rablerin Rabbi odur;
16 Ölümsüzlüğe yalnız sahip olan, hiçbir

adamın yaklaşamadığı ışıkta duran odur, onu hiçbir adam görmedi, ve göremiyor; ona onur ve sonsuz kudret olsun. Amin.
17 Bu dünyada zengin olanlara yüksek fikirli olmamalarını, ve güvenilmez zenginliğe değil, ama zevk almamız için bize tüm şeyleri bol bol veren Allah'a umut bağlamalarını,
18 Sonsuz yaşamı tutsunlar diye, gelecek vakit için kendilerine iyi temel hazırlayarak iyilik işlemelerini,
19 İyi işlerde zengin olup dağıtmaya hazır ve cömert olmalarını buyur.
20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru, bayağı ve boş sözlerden, ve yalan yere bilgi denilen şeyin itirazlarından sakın;
21 Bazıları bunu iddia ederek iman hakkında saptılar. İnayet seninle olsun. Amin.
§ Timoteos'a birincisi Efriciye Pakatiyana'nın en büyük kenti olan Laodikya'dan yazıldı.

ELÇİ PAVLUS'UN

TİMOTEOS'A

İKİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

MESİH İsa'da olan yaşam vaadine göre, Allah'ın isteğiyle, İsa Mesih'in elçisi Pavlus,
2 Sevgili oğlum Timoteos'a: Baba Allah'tan ve Rabbimiz Mesih İsa'dan inayet, merhamet, ve selamet olsun.
3 Ben atalarımdan beri temiz vicdanla hizmet ettiğim Allah'a şükrederim ki, gece gündüz durmadan dualarımda seni anıyorum;
4 Gözyaşlarını hatırlıyor, sevinçle dolayım diye, seni görmeyi özlüyorum;
5 Sendeki içten imanı hatırlayınca; önce bu iman büyük annen Lois'te ve annen Evnike'de konut kurdu; sende de bulunduğuna eminim.
6 Bu nedenle sana hatırlatıyorum ki, ellerimin konulmasıyla sende olan Allah'ın armağanını uyandırasın.
7 Çünkü Allah bize korkaklık ruhunu değil, ama kudret, ve sevgi, ve tam akıl ruhunu vermiştir.
8 Bunun için Rabbimiz'in tanıklığından ve onun tutuklusu olan benden utanma; ama İncil için olan sıkıntılardan Allah'ın kudretine göre hissedar ol.
9 O bizi kurtardı, ve kutsal davetiyle, işlerimize göre değil, ama kendi amacı ve inayetine göre bizi çağırdı, bu, dünyanın başlangıcından önce bize Mesih İsa'da verildi,
10 Ama şimdi Kurtarıcımız İsa Mesih'in görünmesiyle açıkça gösterildi; o ölümü iptal etti ve yaşam ile ölümsüzlüğü İncil aracılığıyla ışığa çıkardı;
11 Ben bunun için vaiz, elçi ve Centiller'in öğretmeni atandım.
12 Bunun sebebi için ben de bu şeyleri çekerim; ama utanmam; çünkü kime iman ettiğimi biliyorum, ve ona emanet ettiğimi o güne dek koruyacak güçte olduğuna emi-

nim.
13 Benden işittiğin sağlam sözlerin suretini Mesih İsa'da olan iman ve sevgiyle tut.
14 Sana emanet edilen o iyi şeyi bizde konut kuran Kutsal Ruh aracılığıyla koru.
15 Bunu bilirsin, Asya'da olanların hepsi benden yüz çevirdiler; Figelos ve Ermogenis bunlardandır.
16 Rab Onisifforos'un evine merhamet etsin; çünkü o çok kez içimi ferahlattı, ve zincirimden utanmadı;
17 Ama Roma'da iken, beni gayretle aradı, ve beni buldu.
18 Rab ona o günde Rab tarafından merhamet bulmasını ihsan etsin; ve Efes'te bana ne kadar şeylerde hizmet ettiğini sen çok iyi bilirsin.

BÖLÜM 2

BU nedenle sen, oğlum, Mesih İsa'da olan inayette güçlü ol.
2 Ve birçok tanık önünde benden işittiğin şeyleri, başkalarına öğretebilecek sadık adamlara emanet et.
3 Bu nedenle sen İsa Mesih'in iyi askeri gibi güçlük çek.
4 Askerlik eden adam kendisini asker olarak seçeni hoşnut etmek için bu yaşamın işlerine karışmaz;
5 Ve bir adam güreşirse de, kurallara göre güreşmedikçe, başına çelenk konmaz.
6 Emek çeken çiftçi önce ürünlerden hissedar olmalıdır.
7 Söylediklerime dikkat et; ve Rab sana tüm şeylerde anlayış versin.
8 Benim İncilim'e göre, Davut'un tohumundan olan İsa Mesih ölüler arasından diriltildiğini hatırla;
9 Onun için ben, bağlara değin bile, kötülük işleyici gibi sıkıntı çekiyorum; ama Allah'ın sözü bağlı değildir.
10 Bu nedenle seçilmiş olan kişiler için tüm şeylere tahammül ederim, öyle ki, onlar da Mesih İsa'da olan kurtuluşa sonsuz yücelikle kavuşsunlar.
11 Şu söz sadıktır: Çünkü eğer onunla öldüysek, onunla da yaşayacağız;
12 Eğer tahammül edersek, onunla da krallık edeceğiz; eğer onu inkâr edersek, o da bizi inkâr edecek;
13 Eğer biz iman etmezsek, o yine sadık kalır; kendi kendini inkâr edemez.
14 Bu şeyleri onlara hatırlatıp Rab'bin önünde onları uyar ki, işitenlerin yıkılmasına sebep olup hiç faydası olmayan sözler için kavga etmesinler.
15 Gerçek sözünü doğru bölerek kendini Allah'a makbul, utanılmaz bir işçi olarak göstermeye çalış.
16 Ama bozuk ve boş sözlerden çekin; çünkü onlar takvasızlıkta daha da ileri gidecekler.
17 Ve onların sözü ülser gibi kemirecektir; Himenaos ve Filetos bunlardandır;
18 Artık diriliş olup bitti diyerek gerçek hakkında saptılar; ve bazılarının imanını altüst ediyorlar.
19 Yine Allah'ın temeli sapasağlam durup mührü şudur: Rab kendinin olanları bilir. Ve, Mesih'in ismini anan her kimse fesattan ayrılsın.
20 Ama büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar olmaz, ama ağaç ve topraktan da var; ve bazısı şeref, ve bazısı şerefsizlik içindir.
21 Bunun için eğer bir adam kendisini bunlardan temizlerse, şeref için, kutsal kılınmış, ve sahibe faydalı, ve her iyi işe hazır bir kap olacaktır.
22 Gençlik tutkularından da kaç; ama temiz yürekten Rab'be dua edenlerle birlikte doğruluğun, imanın, sevginin, esenliğin ardından koş.
23 Ama akılsız ve asılsız sorulardan çekin, çünkü bunların kavgalar doğurduğunu bilirsin.
24 Ve Rab'bin kulu kavga etmemeli; ama tüm insanlara yumuşak huylu, öğretmeye hazır, sabırlı,
25 Kendi kendilerine karşı duranları yu-

muşak huyla eğiten olmalıdır; belki gerçeği bilmek için Allah onlara tövbe verir;
26 Ve her istediğinde onun tarafından esir edilmiş olanlar iblisin tuzağından ayrılırlar.

BÖLÜM 3

ŞUNU da bil ki, son günlerde tehlikeli vakitler gelecektir.
2 Çünkü insanlar kendilerini seven, cimri, övünen, gururlu, küfürbaz, ana baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan yoksun,
3 Doğal sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, nefsini zaptedemez, azgın, iyi olanları hor gören,
4 Hain, inatçı, kibirli, Allah'tan çok zevki seven;
5 Takva suretini gösteren, ama kudretini inkâr edenler olacaklar; böylelerinden yüz çevir.
6 Çünkü evlerin içine sokulup günahlarla yüklenmiş, çeşit çeşit tutkulardan götürülmüş,
7 Her zaman öğrenen ve hiç gerçek bilgisine gelemeyen şaşkın kadınları esir eden kimseler bunlardandır.
8 Şimdi Yannes ile Yambres nasıl Musa'ya karşı durdularsa, bunlar da böylece gerçeğe karşı dururlar; akılları bozuk, iman konusunda merdut adamlardır.
9 Ama daha ileri gitmeyecekler; çünkü onların akılsızlığı nasıl belli olduysa, bunlarınki de tüm insanlara belli olacaktır.
10 Ama sen benim öğretimi, gidişimi, niyetimi, imanımı, katlanışımı, sevgimi, sabrımı,
11 Antakya'da, İkonium'da, Listra'da çektiğim zulüm ve acıları, tam bildin; ne zulümlere katlandım! ama Rab beni hepsinden azat etti.
12 Evet, ve Mesih İsa'da takvayla yaşamak isteyenlerin hepsi zulüm görecek.
13 Ama kötü adamlar ile baştan çıkaranlar, aldatarak ve aldanarak kötülükte daha ileri gidecekler.
14 Ama sen kimden öğrendiğini bilerek, öğrendiğin ve güvendiğin şeylerde kal;
15 Ve Mesih İsa'ya olan iman aracılığıyla kurtuluş için seni bilge kılmaya gücü yeten kutsal Yazılar'ı çocukluğundan beri bildin.
16 Her Yazı Allah'ın esinlemesiyle verilir, ve öğreti, azarlama, düzeltme, doğrulukta eğitme için faydalıdır;
17 Öyle ki, Allah adamı yetkin, tüm iyi işlere hazırlanmış olsun.

BÖLÜM 4

BUNUN için ben Allah'ın ve gelişi ve krallığında diriler ile ölüleri yargılayacak olan Rab İsa Mesih'in önünde sana buyuruyorum:
2 Sözü vaaz et; vakitli vakitsiz sürekli çalış; tüm tahammül ve öğretiyle payla, azarla, öğütle.
3 Çünkü zaman gelecek ki, sağlam öğretiyi götürmeyecekler; ama kulakları gidişip kendi tutkularına göre kendilerine öğretmenler toplayacaklar;
4 Ve gerçekten kulaklarını döndürecekler, ve masallara döndürülecekler.
5 Ama sen tüm şeylerde uyanık dur, güçlük çek, müjdecinin işini yap, hizmetini tamamla.
6 Çünkü sunulmak üzereyim, ve ayrılmam zamanı gelmiştir.
7 İyi mücadeleyi ettim, devrimi bitirdim, imanı korudum;
8 Bundan sonra doğruluk tacı benim için alıkoyuldu, adil yargıç olan Rab o günde onu bana, ve yalnız bana değil, ama onun görünmesini sevenlerin hepsine de verecektir.
9 Yanıma tez gelmeye gayret et;
10 Çünkü Demas bu hazır dünyayı sevip beni bıraktı, ve Selanik'e gitti; Kreskens Galatya'ya, Titus Dalmatya'ya.
11 Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp seninle birlikte getir; çünkü hizmet için bana faydalıdır.
12 Ve Tihikus'u Efes'e gönderdim.
13 Geldiğin zaman, Troas'ta Karpos'un ya-

nında bıraktığım yağmurluk ile kitapları, özellikle tirşeleri getir.
14 Bakırcı İskender bana pek çok kötülük yaptı; Rab ona işlerine göre karşılık versin;
15 Ondan sen de sakın; çünkü bizim sözlerimize pek çok karşı koydu.
16 İlk cevabımda benimle birlikte hiçbir adam durmadı, ama tüm insanlar beni terk etti; Allah'a yalvarırım ki aleyhlerine sayılmasın.
17 Ama yanımda Rab durup beni kuvvetlendirdi; öyle ki, aracılığımla vaaz tam olarak bilinsin, ve tüm Centiller işitsin; ve ben aslanın ağzından azat edildim.
18 Ve Rab beni her kötü işten azat edecek, ve beni göksel krallığına koruyacaktır; ona ebetler ebedince yücelik olsun. Amin.
19 Priska'ya ile Akuila'ya, ve Onesiforos'un evine selam söyle.
20 Erastus Korint'te kaldı; ama Trofimus'u Miletos'ta hasta bıraktım.
21 Kıştan evvel gelmeye çalış. Evbulos, ve Pudens, ve Linos, ve Klaudiya, ve tüm kardeşler sana selam ederler.
22 Rab İsa Mesih ruhunla birlikte olsun. İnayet sizlerle olsun. Amin.

§ İkinci mektup Efesliler'in kilisesi için atanan birinci gözetici Timoteos'a Roma'dan Pavlus'un Nero'nun önüne ikinci kez getirildiği zaman yazıldı.

PAVLUS'UN
TİTUS'A
MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH'IN seçilmişlerinin imanı ve takvaya göre olan gerçeğin bilgisi üzere, Allah'ın kulu ve İsa Mesih'in elçisi Pavlus;
2 Sonsuz yaşam umudunda ki yalan söyleyemeyen Allah dünyanın başlangıcından önce vaat etti;
3 Ama uygun zamanda sözünü Kurtarıcımız Allah'ın emrine göre bana teslim edilen vaaz etme aracılığıyla bildirdi;
4 Ortak olduğumuz imana göre öz oğlum Titus'a: Baba Allah'tan ve Kurtarıcımız Rab İsa Mesih'ten inayet, merhamet, ve selamet olsun.
5 Eksik olan şeyleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım;
6 Eğer bir kimse kusursuz, tek kadının kocası ise, arsızlıkla suçlanmayan ya da asi olmayan imanlı çocukları varsa.
7 Çünkü gözetici Allah'ın kâhyası gibi kusursuz olmalı; bencil, tez öfkelenen, şaraba düşkün, vurucu, haksız kazanca istekli olmamalı;
8 Ama konuksever, iyi insanları seven, uslu, adil, kutsal, perhizkâr olmalı;
9 Eğitildiği gibi sadık sözü sıkı tutan olmalı, öyle ki sağlam öğretiyle öğütleyip

karşı söyleyenleri susturabilsin.
10 Çünkü azılı ve boşboğaz ve aldatıcı birçok kişi vardır, özellikle sünnetlilikten olanlar;
11 Onların ağzını kapamak gerek, onlar evleri tümüyle bozup haksız kazanç için layık olmayan şeyler öğretirler.
12 Onlardan biri, yani kendilerinin asıl peygamberi, Giritliler daima yalancı, kötü hayvanlar, tembel karınlardır, dedi.
13 Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle onları şiddetle azarla, öyle ki, imanda sağlam olsunlar;
14 Yahudi masallarına ve gerçekten yüz çeviren adamların emirlerine kulak vermesinler.
15 Temiz kimselere tüm şeyler temizdir; ama kirli kimselere ve inanmayanlara hiçbir şey temiz değildir; ama onların hem aklı hem vicdanı kirlidir.
16 Allah'ı bildiklerini ikrar ederler; ama işleriyle onu inkâr ederler, iğrenç, söz dinlemez, ve her iyi iş için merdut kişilerdir.

BÖLÜM 2

AMA sen sağlam öğretiye layık olan şeyleri söyle;
2 Yaşlı adamlar ayık, ağırbaşlı, perhizkâr, imanda, sevgide, sabırda sağlam olsunlar.
3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar kutsallığa layık olan harekette bulunup iftiracı, çok şaraba düşkün olmayarak iyi şeylerin öğretmenleri olsunlar;
4 Öyle ki, Allah'ın sözü küfredilmemek için, genç kadınlara kocalarını sevmek, çocuklarını sevmek,
5 Akıllı, iffetli, evde oturan, iyi, kendi kocalarına itaatlı olmak konusunda öğretsinler.
6 Aynı suretle genç adamlara öğüt ver ki uslu olsunlar.
7 Tüm şeylerde kendini iyi işlerin örneği göster; öğretide lekesizlik, ağırbaşlılık, gönül temizliği,
8 Mahkûm edilemez sağlam söz göster; öyle ki, karşı duran hakkınızda söyleyecek kötü bir şeyi olmayarak utansın.
9 Kullara öğüt ver ki kendi efendilerine itaatlı olup tüm şeylerde onları hoşnut etsinler; karşı koymasınlar;
10 Çalmasınlar, ama her bakımdan bir iyi emanet göstersinler; öyle ki, tüm şeylerde Kurtarıcımız Allah'ın öğretisini süslesinler.
11 Çünkü Allah'ın kurtuluş getiren inayeti tüm insanlara göründü,
12 Bize öğretiyor ki, takvasızlığı ve dünya tutkularını bırakıp
13 Kutlu umudu ve büyük Allah ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde görünmesini bekleyerek, bu hazır dünyada ayıklık, doğruluk, ve takvayla yaşayalım;
14 O kendini bizim için vermiştir, öyle ki, bizi tüm fesattan halas edip iyi işlere gayretli olan bir özgü halk kendisi için arıtsın.
15 Bu şeyleri söyle, ve öğütle, ve tüm yetkiyle azarla. Hiçbir adam seni hor görmesin.

BÖLÜM 3

ONLARA hatırlat ki, yönetimlere ve kudretlere boyun eğsinler, yargıçlara itaat etsinler, her iyi işe hazır olsunlar,
2 Hiçbir adam hakkında kötü konuşmasınlar, kavgacı olmasınlar, ama mülayim olup tüm insanlara tüm yumuşak huyluluğu göstersinler.
3 Çünkü bir vakitler biz de akılsız, söz dinlemez, aldanan kimselerdik, türlü türlü tutkulara ve zevklere kulluk ederdik, kötülük ve kıskançlıkta ömür sürerdik, nefret edilendik, ve birbirimizden nefret ederdik.
4 Ama Kurtarıcımız Allah'ın lütfu ve insana olan sevgisi göründükten sonra,
5 Bizi, yaptığımız doğruluk işlerinden dolayı değil, ama merhametine göre, yeniden doğuş yıkamasıyla,
6 Ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yeniletmesiyle kurtardı;

7 Öyle ki, onun inayetiyle aklanarak sonsuz yaşamın umuduna göre mirasçılar olalım.
8 Bu söz sadıktır, ve bu şeylerin üzerinde ısrarlı durmanı istiyorum, öyle ki, Allah'a inanmış olanlar iyi işlerle meşgul etmeye dikkat etsinler. Bu şeyler iyi ve insanlara faydalıdır.
9 Ama akılsız sorulardan, soy defterlerinden, çekişmelerden ve yasa konusunda olan tartışmalardan sakın; çünkü bunlar yararsız ve boştur.
10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra yanlış fikirli adamı reddet;
11 Çünkü bilirsin ki, böyle bir kişi sapmıştır, ve günah işler, kendi kendini mahkûm etmiştir.
12 Artemas'ı ya da Tihikus'u sana gönderdiğim zaman, Nikopolis'e yanıma gelmeye gayret et; çünkü orada kışı geçirmeye karar verdim.
13 Yasa bilgini Zenas'ı ve Apollos'u eksikleri olmayarak dikkatle yola çıkar.
14 Ve bizimkiler de ürünsüz olmasınlar diye, zorunlu ihtiyaçlar için iyi işlerle meşgul olmayı öğrensinler.
15 Benimle birlikte olanların hepsi sana selam ederler. Bizi imanda sevenlere selam söyle. İnayet hepinizle birlikte olsun. Amin.

§ Giritliler'in kilisesi için birinci gözetici atanan Titus'a Makedonya'daki Nikopolis'ten yazıldı.

PAVLUS'UN

FİLİMON'A

MEKTUBU

İSA Mesih'in tutuklusu Pavlus, ve kardeşimiz Timoteos, sevgili emektaşımız Filimon'a,
2 Ve sevgili kızkardeşimiz Apfia'ya, ve asker arkadaşımız Arhippos'a, ve senin evindeki kiliseye:
3 Babamız Allah'tan ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun.
4 Rab İsa'ya ve tüm kutsallara olan sevgini ve imanını duyarak Allahım'a şükrediyor,
5 Dualarımda seni her zaman anıyorum;
6 Öyle ki, imanının paylaşılması Mesih İsa'da sizde olan her iyi şeyi bilmekle etkin olsun.
7 Çünkü senin sevginde büyük sevincimiz ve tesellimiz var, çünkü, kardeşim, kutsalların bağırları senin aracılığınla ferahladı.
8 Bu nedenle, sana uygun olanı emretmeye Mesih'te çok cesaretim olduğu halde,

9 Ben, yaşlı Pavlus, ve şimdi de İsa Mesih'in tutuklusu, böyle biri olarak sevgiden ötürü rica etmeyi tercih ediyorum;
10 Oğlum Onesimus için sana yalvarıyorum, onu bağlarımda tevlit ettim;
11 Bir zamanlar sana yararsızdı, ama şimdi sana da bana da yararlıdır;
12 Ben onu geri gönderdim; sen de onu, yani kendi bağırlarımı kabul et;
13 Senin yerine İncil'in bağlarında bana hizmet etsin diye, onu yanımda alıkoymak isterdim;
14 Ama senin onayın olmadıkça bir şey yapmak istemedim; öyle ki, senin iyiliğin zorunluluktanmış gibi değil, ama gönülden olsun.
15 Çünkü bir süre senden ayrılmış olması, belki de onu sonsuza dek kabul etmen için oldu;
16 Artık köle olarak değil, ama köleden üstün, özellikle benim için, ama daha da çok senin için hem etbedende hem Rab'de sevgili bir kardeş olarak.
17 Bu nedenle, eğer beni ortak sayıyorsan, onu benim gibi kabul et.
18 Eğer sana bir haksızlık etmişse, ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma say;
19 Ben Pavlus bunu kendi elimle yazdım, ben öderim; kendini bile nasıl bana borçlu olduğunu sana söylemeyeyim.
20 Evet, ey kardeş, senden Rab'de sevincim olsun; bağırlarımı Rab'de ferahlat.
21 Senin sözdinlerliğine güvenerek ve söylediğimden fazlasını da yapacağını bilerek sana yazdım.
22 Aynı zamanda bana kalabileceğim bir yer hazırla; çünkü dualarınız aracılığıyla size bağışlanacağımı umuyorum.
23 Mesih İsa'da hapishane arkadaşım Epafras,
24 Emektaşlarım Markos, Aristarhos, Demas, Luka sana selam ederler.
25 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti ruhunuzla birlikte olsun. Amin.
§ Roma'dan Filimon'a yazıldı, kul Onesimus ile.

ELÇİ PAVLUS'UN

İBRANİLERE

MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH, ki eski zamanlarda birçok kez ve çeşitli yollardan atalara peygamberler aracılığıyla seslendi,
2 Bu son günlerde bize tüm şeylerin mirasçısı atadığı ve aracılığıyla dünyaları yaptığı kendi Oğlu'yla seslenmiştir;
3 O, onun yüceliğinin aydınlığı ve şahsının öz sureti olup kudretinin sözüyle tüm şeyleri taşıyarak kendi aracılığıyla günahları-

mızı arındırdıktan sonra yücelerde Ululuğun sağında oturdu;
4 Meleklerden ne kadar üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o kadar da üstün olmuştur.
5 Çünkü meleklerin hangisine bir zaman, Sen benim Oğlum'sun, ben seni bugün tevlit ettim. Ve yine, Ben ona Baba olacağım ve o bana Oğul olacak, demiştir?
6 Ve yine, ilk tevlit edileni dünyaya getirince, diyor ki, Ve Allah'ın tüm melekleri ona tapınsınlar.
7 Ve melekler için, O ki, meleklerini ruhlar, ve hizmetkârlarını ateş alevi yapar, diyor.
8 Ama Oğul'a diyor ki, Senin tahtın, ey Allah, sonsuzluk boyuncadır; doğruluk asası krallığının asasıdır.
9 Doğruluğu sevdin ve kötülükten nefret ettin; bunun için Allah, yani senin Allahın, seni sevinç yağıyla arkadaşlarından daha çok meshetti.
10 Ve, Sen, ya Rab, başlangıçta yerin temelini kurdun; gökler de senin ellerinin işleridir;
11 Onlar yok olacak; ama sen kalırsın; ve hepsi bir giysi gibi eskiyecek;
12 Ve onları bir kaftan gibi düreceksin, ve değiştirilecekler; ama sen hep aynısın, ve yılların tükenmeyecektir.
13 Ama meleklerin hangisine bir zaman, Ben düşmanlarını ayaklarına basamak koyuncaya dek, sağımda otur, demiştir?
14 Hepsi, kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen hizmet eden ruhlar değil midirler?

BÖLÜM 2

BUNUN için işitmiş olduğumuz şeylere daha çok dikkat etmemiz gerekir, öyle ki, onları hiçbir zaman kaçırmayalım.
2 Çünkü eğer melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, ve her suç ve sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa;
3 Bu denli büyük kurtuluşu ihmal edersek nasıl kaçıp kurtulacağız? bu kurtuluş başlangıçta Rab'bin aracılığıyla bildirilmeye başladı, ve onu dinlemiş olanlar tarafından bize doğrulandı;
4 Allah da onlara, kendi isteğine göre, belirtiler ve harikalarla, ve çeşitli mucizeler, ve Kutsal Ruh armağanlarıyla tanıklık etti;
5 Çünkü sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere bağlı kılmadı.
6 Ama biri bir yerde tanıklık edip dedi ki, İnsan ne ki, onu anasın? ya da insanoğlu ne ki, onu ziyaret edesin?
7 Onu meleklerden biraz aşağı kıldın; yücelik ve onur tacını ona giydirdin, ve ellerinin işleri üzerine onu görevlendirdin;
8 Tüm şeyleri onun ayakları altına bağlı kıldın. Çünkü hepsini ona bağlı kılmakla, ona bağlı kılınmamış hiçbir şey bırakmadı. Şimdi ise tüm şeylerin onun altına koyulduğunu henüz görmüyoruz.
9 Ama ölüm acısını çekmek için meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'yı yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz; öyle ki, Allah'ın inayetiyle her adam için ölümü tatsın.
10 Çünkü birçok oğulları yüceliğe eriştirirken, onların kurtuluş kaptanını elemlerle yetkinliğe erdirmesi, tüm şeylerin kendisi için ve tüm şeylerin kendi aracılığıyla var olduğu olana uygun düşüyordu.
11 Çünkü kutsal kılanla kutsal kılınanların hepsi bir kişidendir; bu nedenle o onlara kardeş demekten utanmıyor,
12 Senin adını kardeşlerime ilan edeceğim, kilisenin ortasında sana övgü okuyacağım, diyor.
13 Ve yine, Ona güveneceğim. Ve yine, İşte ben ve Allah'ın bana verdiği çocuklar.
14 Şimdi çocuklar et ve kandan hissedar oldukları için, kendisi de aynı şekilde onlardan hissedar oldu; öyle ki, ölüm aracılığıyla ölüm kudretine sahip olanı, yani iblisi helak etsin;
15 Ve yaşamları boyunca ölüm korkusu yüzünden köle olmuş olanları azat etsin.
16 Çünkü gerçekten meleklerin yapısını

üstlenmedi; ama İbrahim tohumunu üstlendi.
17 Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekti, öyle ki, Allah'a ait olan şeylerde merhametli ve sadık büyük kâhin olup halkın günahları için barışmalık sunsun.
18 Çünkü kendisi denenip elem çektiğine göre, denenenlere yardım edebilecek güçtedir.

BÖLÜM 3

BUNUN için, ey kutsal kardeşler, göksel çağrının paydaşları, ikrarımızın Elçisi ve Büyük Kâhini olan Mesih İsa'yı düşünün;
2 Kendisini görevlendirene sadıktı, nasıl ki Musa da onun tüm evinde sadıktı.
3 Çünkü evi yapan, evden daha çok saygı gördüğü gibi, bu adam da Musa'dan daha çok yüceliğe layık sayıldı.
4 Çünkü her ev bir adam tarafından yapılır; ama tüm şeyleri yapan Allah'tır.
5 Ve gerçekten Musa sonradan söylenecek olan şeylere tanıklık için onun tüm evinde hizmetçi gibi sadık kaldı;
6 Ama Mesih kendi evi üzerinde Oğul gibi; eğer sonuna kadar umudun güvencini ve kıvancını sıkı tutarsak, onun evi biziz.
7 Bundan dolayı (Kutsal Ruh'un dediği gibi, Eğer bugün onun sesini işitirseniz,
8 Çölde, deneme gününde, öfkelendirmede olduğu gibi, yüreklerinizi katılaştırmayın;
9 Vakit ki atalarınız beni deneyip sınadılar, ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler.
10 Bu nedenle o kuşağa darıldım ve dedim ki, Daima yürekte saparlar; ve onlar benim yollarımı bilmediler.
11 Böylece öfkemde yemin ettim ki rahatıma girmeyecekler.)
12 Dikkat edin, ey kardeşler, sizden birinde diri Allah'tan ayrılmakta imansızlığın kötü yüreği bulunmasın.
13 Ama Bugün denildikçe, sizden biri günahın aldatmasıyla katılaşmasın diye, her gün birbirinizi yüreklendirin.
14 Çünkü Mesih'e paydaş olduk, eğer güvenimizin başlangıcını sonuna dek sıkı tutarsak;
15 Eğer bugün onun sesini işitirseniz, öfkelendirmede olduğu gibi, yüreklerinizi katılaştırmayın, denildikçe.
16 Çünkü bazılar, işittikten sonra öfkelendirdiler; ama Musa aracılığıyla Mısırdan çıkanların hepsi değil.
17 Ama kırk yıl kimlere darıldı? günah işleyip cesetleri çölde düşenlere değil miydi?
18 Ve kendi rahatına girmeyecekler diye inanmayanlardan başka kimlere yemin etti?
19 Böylece görüyoruz ki imansızlıktan ötürü giremediler.

BÖLÜM 4

BU nedenle, onun rahatına girme vaadi bize kalmışken, sizden biri ondan yoksun kalmış görünmesin diye, korkalım.
2 Çünkü İncil, onlara olduğu gibi, bize de vaaz edildi; ama vaaz edilen söz, işitenlerde imanla karışmayınca, onlara fayda etmedi.
3 Çünkü biz inanmış olanlar rahata gireriz, onun dediği gibi: Öfkemde yemin ettiğim gibi, eğer rahatıma gireceklerse; oysa işler dünyanın kuruluşundan beri tamamlanmıştır.
4 Çünkü yedinci gün hakkında bir yerde şöyle demiştir: Ve Allah yedinci günde tüm işlerinden dinlendi.
5 Ve bu yerde yine: Eğer rahatıma girecekler se.
6 Demek ki, bazılarının ona gireceği kesindir, daha önce müjdelenmiş olanlar ise imansızlıktan ötürü giremediler;
7 Yine, bu kadar zaman sonra Davut'ta, Bugün, diyerek bir gün beliriyor; nitekim, Eğer bugün onun sesini işitirseniz, yüreklerinizi katılaştırmayın, denilmiştir.
8 Çünkü eğer İsa onlara rahat vermiş ol-

saydı, o zaman ondan sonra başka bir günden söz etmezdi.
9 Bunun için Allah'ın halkına bir rahat kalıyor.
10 Çünkü, Allah kendi işlerinden dinlendiği gibi, onun rahatına giren de kendi işlerinden dinlenmiştir.
11 Bu nedenle o rahata girmeye çalışalım; öyle ki, aynı imansızlık örneğiyle hiçbir adam düşmesin.
12 Çünkü Allah'ın sözü diri, ve kuvvetli, ve iki ağızlı her kılıçtan keskindir, canı ve ruhu, eklemleri ve iliği bölünceye kadar saplanır, ve yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini temyiz edicidir.
13 Ve onun önünde açıkça görünmeyen hiçbir yaratık yoktur; ama kendisine hesap vereceğimiz kişinin gözlerine tüm şeyler çıplak ve açıktır.
14 Şimdi göklere geçmiş ulu büyük kâhinimiz, Allah'ın Oğlu İsa varken, ikrarımızı sıkı tutalım.
15 Çünkü zayıflıklarımıza yakınlık duyamayan büyük kâhinimiz yoktur; ama tüm şeylerde bizim gibi denenmiştir, yine de günahsızdı.
16 Onun için, merhamete kavuşalım ve gerektiğinde yardım edecek inayet bulalım diye, inayet tahtına cesaretle yaklaşalım.

BÖLÜM 5

ÇÜNKÜ insanlar arasından alınan her büyük kâhin, armağanlar ve kurbanlar günahlar için sunsun diye, Allah'a ait olan şeylerde insanlar için atanır;
2 Bilgisizlere ve yoldan sapanlara şefkat edebilir, çünkü kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır.
3 Ve bundan dolayı halk için olduğu gibi, kendisi için de günahlar için sunmaya borçludur.
4 Ve hiçbir adam bu şerefi kendi kendine almaz, ancak Harun gibi, Allah tarafından çağrılan.
5 Böylece de Mesih büyük kâhin edilmek için kendi kendini yüceltmedi, ama kendisine, Sen benim Oğlum'sun, ben seni bugün tevlit ettim, diyen.
6 Nitekim başka bir yerde de diyor ki, Melkisedek düzenine göre, sen sonsuza dek kâhinsin.
7 O da etbedeninin günlerinde, kendisini ölümden kurtarabilene büyük feryat ve göz yaşlarıyla dualar ve yalvarışlar sunmakta, ve korktuğu için işitilmişken;
8 Oğul olduğu halde, çektiği elemlerden söz dinlemeyi öğrendi;
9 Ve yetkin kılınmış olarak buyruğuna uyan herkese sonsuz kurtuluş kaynağı oldu;
10 Allah tarafından Melkisedek düzenine göre büyük kâhin adlandırıldı.
11 Onun hakkında söyleyecek çok şeyimiz var, ama kulaklarınız ağırlaştığından, anlatmak güçtür.
12 Çünkü zamana göre öğretmen olmanız gerekirken, bir kimsenin size Allah'ın sözlerinin temel ilkelerinin ne olduğunu tekrar öğretmesine ihtiyacınız var; ve katı yiyeceğe değil, ama süte gereksinim duyanlar gibi oldunuz.
13 Çünkü her sütü kullanan doğruluk sözünde tecrübesizdir, çünkü bebektir.
14 Ama katı yiyecek yetişkinler için, yani duyuları iyi ve kötüyü ayırt etmek üzere kullanışla terbiye edilmiş olanlar içindir.

BÖLÜM 6

BU nedenle Mesih öğretisinin ilkelerini bırakıp yetkinliğe doğru ilerleyelim; ölü işlerden tövbenin ve Allah'a imanın,
2 Vaftizler öğretisinin, ve eller koymasının, ve ölüler dirilişinin, ve sonsuz yargının temelini yeniden atmayalım.
3 Ve Allah izin verirse, bunu yapacağız.
4 Çünkü bir kez aydınlatılmış, ve göksel armağanı tatmış, ve Kutsal Ruh'tan hissedar olmuş,
5 Ve Allah'ın iyi sözünü ve gelecek dünyanın kuvvetlerini tatmış kimseler,

6 Eğer düşüp uzaklaşırlarsa, onları yine tövbe için yeniletmek imkânsızdır; çünkü Allah'ın Oğlu'nu kendileri için yeniden çarmıha geriyor, ve onu herkesin önünde aşağılıyorlar.
7 Çünkü sık sık üzerine gelen yağmuru içen ve onu süren kimseler için uygun otu getiren toprak Allah'tan bereket alır;
8 Ama dikenler ve devedikenleri üreten reddedilmiş, ve lanete yakındır; onun sonu yakılmaktır.
9 Ama, sevgili kardeşler, böyle söylediğimiz halde, sizden daha iyi ve kurtuluşa ait şeylere kaniyiz.
10 Çünkü Allah adaletsiz değildir ki işinizi ve kutsallara ettiğiniz ve etmekte bulunduğunuz hizmet ile kendi ismi için gösterdiğiniz sevgi emeğinizi unutsun.
11 Ve istiyoruz ki, umudun tam güvenliği için her biriniz sonuna kadar aynı gayreti göstersin,
12 Öyle ki, tembel değil, ama iman ve sabır aracılığıyla vaatleri miras edenlere uyanlar olasınız.
13 Çünkü Allah İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha büyük biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek,
14 Gerçekten seni kutsadıkça kutsayacağım ve seni çoğalttıkça çoğaltacağım, dedi.
15 Ve böylece, sabırla dayandıktan sonra, vaade erişti.
16 Çünkü insanlar daha büyük biri üzerine ant içerler; ve ant onlara doğrulama için her tartışmanın sonudur.
17 Allah bunda kendi amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha ziyade göstermek isteyerek onu bir yeminle pekiştirdi,
18 Öyle ki, önümüze konulan umudu tutmak için sığınan bizler, Allah'ın onlarda yalan söylemesi imkânsız olan iki değişmez şey aracılığıyla kuvvetli teselliye sahip olalım;
19 Bu umudu biz canın emin ve sağlam lengeri gibi tutarız ki, perdenin iç tarafına girer;
20 Oraya öncü, yani İsa, Melkisedek düzenine göre sonsuza dek büyük kâhin olup bizim için girmiştir.

BÖLÜM 7

ÇÜNKÜ Salem kralı, yüce Allah'ın kâhini, kralları öldürmekten dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamış olan;
2 İbrahim'in de kendisine hepsinin onda birini verdiği bu Melkisedek, önce, doğruluk Kralı, sonra da Salem Kralı, yani esenlik Kralı, diye çevrilir,
3 Babasız, annesiz, asıl nesilsiz olup günlerinin başlangıcı ve yaşamının sonu olmayarak, ama Allah'ın Oğlu'na benzer kılınmış olup sürekli olarak kâhin kalır.
4 Şimdi bakın bu adam ne kadar büyüktü, büyük ata İbrahim başlıca ganimetlerin ona onda birini vermiştir.
5 Ve gerçi Levi oğullarından olup kâhinlik görevini alanların yasaya göre halktan, yani İbrahim sulbünden çıkmış oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaya emirleri vardır;
6 Ama onların soyundan sayılmayan kişi, İbrahim'den ondalık almış ve vaatlere sahip olanı kutsamıştır.
7 Ve hiç kuşku yok ki, küçüğü daha büyüğünden kutsanır.
8 Burada ölecek adamlar ondalık alıyorlar; ama orada, yaşamakta olduğuna tanıklık edilen kişi alıyor.
9 Ve şöyle diyebildiğim gibi, Ondalık alan Levi de İbrahim'de ondalık vermiştir.
10 Çünkü Melkisedek onu karşıladığı zaman, hâlâ babasının sulbündeydi.
11 Eğer Levili kâhinlik aracılığıyla yetkinlik olsaydı -çünkü halk bu kâhinlik altında yasayı aldı- Harun düzenine göre denilmeyip Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin çıkmasına artık ne gerek kalırdı?
12 Çünkü kâhinlik değişince, yasa da zo-

runlu olarak değişiyor.
13 Çünkü hakkında bu şeyler söylenen kişi başka bir oymaktan geliyor, bu oymaktan hiçbir adam sunakta hizmet etmemiştir.
14 Çünkü Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır; bu oymağa dair kâhinlik hakkında Musa bir şey söylemedi.
15 Ve bu artık daha da açıktır; çünkü Melkisedek benzeyişinde başka bir kâhin ortaya çıkmıştır,
16 O, cismani emrin yasasına göre değil, ama sonsuz bir yaşamın kudretine göre olmuştur.
17 Çünkü, Sen Melkisedek düzenine göre sonsuza dek kâhinsin, diye tanıklık ediyor.
18 Çünkü önce gelen emrin, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılınması vardır.
19 Çünkü yasa hiçbir şeyi yetkinleştirmedi; ama daha iyi bir umudun getirilmesi yetkinleştirdi; onun aracılığıyla Allah'a yaklaştık.
20 Ve nitekim o yeminsiz kâhin olmadı;
21 Çünkü onlar yeminsiz kâhin olmuşlardı; ama o, kendisine, Rab ant etti ve caymaz, Sen Melkisedek düzenine göre sonsuza dek kâhinsin, diyenin aracılığıyla yeminle;
22 Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefili olmuştur.
23 Ve gerçekten onlar sayıca çok kâhin oldular, çünkü ölümden dolayı sürekli kalmaktan önlendiler;
24 Ama bu adam sonsuza dek kalıcı olduğu için değişmez kâhinliği vardır.
25 Bu nedenle de onun aracılığıyla Allah'a yaklaşanları tamamen kurtarmaya gücü yeter, çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.
26 Çünkü bize kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yüksek olmuş bir büyük kâhin gerekti;
27 O, öbür büyük kâhinler gibi her gün önce kendi günahları için, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir; çünkü kendini sunmakla bunu bir tek kez yaptı.
28 Çünkü yasa, zayıflığı olan adamları büyük kâhin atamaktadır; ama yasadan sonra olan yemin sözü, sonsuza dek tahsis edilmiş olan Oğul'u atamıştır.

BÖLÜM 8

ŞİMDİ söylediklerimizin başlıca noktası şudur: Göklerde, Ululuk tahtının sağında oturan,
2 Makdisin ve, insanın değil, ama Rab'bin kurduğu, gerçek meskenin hizmetkârı olan böyle bir büyük kâhinimiz vardır.
3 Çünkü her büyük kâhin armağanlar ve kurbanlar sunmak için atanır; bu nedenle bu adamın da sunacak bir şeyi olması gerekir.
4 Çünkü kendisi yeryüzünde olsaydı, yasaya göre armağanları sunan kâhinler bulunduğu için, kâhin olmazdı;
5 Onlar göksel şeylerin örneği ve gölgesine göre hizmet ediyorlar, nitekim Musa, çadırı kurmak üzereyken Allah tarafından şöyle uyarıldı, çünkü, Bak ki, tüm şeyleri dağda sana gösterilen örneğe göre yapasın, diyor.
6 Ama şimdi o, daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha âlâ bir hizmete kavuştu.
7 Çünkü eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisi için yer aranılmazdı.
8 Çünkü onlarda kusur bularak diyor ki, İşte, diyor Rab, İsrail eviyle ve Yahuda eviyle yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor;
9 Bu, atalarını Mısır ülkesinden çıkarmak için onların elinden tuttuğum gün kendileriyle yaptığım antlaşma gibi olmayacak; çünkü onlar antlaşmamda durmadılar, ben de onlar için kaygı çekmedim, diyor Rab.
10 Çünkü o günlerden sonra, diyor Rab, İsrail eviyle yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı onların zihnine koyacağım ve onları yüreklerine yazacağım; ben onlara

Allah olacağım, onlar da bana halk olacaklar;
11 Ve onlar, her adam komşusuna, ve her adam kardeşine, Rab'bi bil, diyerek öğretmeyecekler; çünkü küçüğünden büyüğüne kadar, onların hepsi beni tanıyacak.
12 Çünkü haksızlıklarına merhametli olacağım, ve günahlarını ve fesatlarını artık anmayacağım.
13 O, Yeni bir antlaşma, demekle ilkini eski etmiştir. Şimdi o eskiyen ve köhneleşen, yok olmaya yakındır.

BÖLÜM 9

OZAMAN gerçekten ilk antlaşmanın da ilahi hizmet kuralları, ve dünyevi makdisi vardı.
2 Çünkü bir mesken yapıldı; birincisinde kandillik, ve masa, ve huzur ekmekleri vardı; buna makdis denir.
3 Ve ikinci perdenin arkasında en Kutsal denen mesken vardı;
4 Onda altın buhurdan ve tümüyle altın kaplamalı Antlaşma Sandığı vardı, bunun içinde altından yapılmış man testisi, Harun'un filizlenmiş asası, ve antlaşmanın taş levhaları vardı;
5 Ve onun üstünde, Merhamet Kapağı'nı gölgeleyen yücelik keruvimleri bulunurdu; şimdi bunlar hakkında ayrı ayrı söyleyemiyoruz.
6 Şimdi bu şeyler böyle tertip edildikten sonra kâhinler her zaman birinci meskene girer, Allah'ın hizmetini yerine getirirler.
7 Ama ikincisine yılda bir kez yalnız büyük kâhin girer, kendisi için ve halkın hataları için sunduğu kan olmaksızın girmez;
8 Kutsal Ruh şunu belirtiyor ki, birinci mesken durdukça, en kutsal yere giden yol henüz açıkça gösterilmemiştir;
9 Bu da o hazır zaman için bir örnekti, onda hizmet edeni vicdanca yetkinleştiremeyen armağanlar ve kurbanlar sunuluyordu;
10 Bunlar yalnız yiyecekler ve içecekler, çeşitli yıkanmalar ve cismani kurallarla ilgili olarak düzeltme vaktine kadar onların üzerine konulmuştu.
11 Ama gelecek olan iyi şeylerin büyük kâhini Mesih gelip elle yapılmamış, yani bu yapıdan olmayan daha büyük ve daha yetkin mesken aracılığıyla,
12 Keçilerin ve buzağıların kanıyla değil, ama sonsuz halası sağlayarak kendi kanıyla bir tek kez kutsal yere girmiştir.
13 Çünkü eğer boğaların ve keçilerin kanı, ve kirlilere saçılan düvenin külleri, etbedenin temizliği için kutsal kılıyorsa,
14 Sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Allah'a sunmuş olan Mesih'in kanı, diri Allah'a kulluk etmeniz için vicdanınızı ölü işlerden ne kadar daha çok temizleyecek?
15 Ve bu nedenle, yeni antlaşmanın aracısıdır, öyle ki, ölüm aracılığıyla, birinci antlaşmanın altında olan suçların halası için, çağrılmış olanlar sonsuz miras vaadini alsınlar.
16 Çünkü vasiyet bulunduğu yerde, vasiyet edenin ölümü de gerekir.
17 Çünkü insanlar ölünce vasiyet geçerli olur; vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir kuvveti yoktur.
18 Bu nedenle birinci antlaşma bile kansız yürürlüğe girmedi.
19 Çünkü Musa, yasaya göre her bir emri tüm halka bildirdikten sonra al yapağı, zufa otu ve su ile buzağıların ve keçilerin kanını alıp hem kitabın hem de tüm halkın üzerine serpti,
20 Allah'ın size emrettiği antlaşmanın kanı budur, dedi.
21 Üstelik meskenin ve tüm hizmet kaplarının üzerine kan serpti.
22 Ve yasaya göre hemen tüm şeyler kanla temizlenir; ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.
23 Böylelikle göklerdeki şeylerin örneklerinin bunlarla, ama göksel şeylerin bunlardan daha iyi kurbanlarla temizlenmesi

gerekti.
24 Çünkü Mesih, gerçek olanın örnekleri olup elle yapılmış kutsal yerlere değil, ama şimdi bizim için Allah'ın huzurunda görünmek üzere asıl göğe girdi;
25 Büyük kâhinin her yıl başkalarının kanıyla kutsal yere girdiği gibi, kendisini tekrar tekrar sunmak için de değildir;
26 Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri birçok kez elem çekmesi gerekirdi, ama şimdi kendisini bir tek kez kurban etmesiyle günahı ortadan kaldırmak için dünyanın sonunda görünmüştür.
27 Ve bir kez ölmek ve ondan sonra yargılanmak nasıl insanların kaderiyse,
28 Böylece Mesih de birçoklarının günahlarını taşımak için bir kez sunuldu; ve ikinci kez günahsız olarak kurtuluş için kendisini bekleyenlere görünecektir.

BÖLÜM 10

ÇÜNKÜ yasa gelecek iyi şeylerin asıl suretine değil, ama gölgesine sahip olarak yıldan yıla sürekli olarak sundukları kurbanlarla yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez.
2 Yoksa onların sunulması bırakılmaz mıydı? çünkü tapınanlar bir kez temizlendikten sonra kendilerinde artık günah bilinci olmazdı.
3 Ama o kurbanlarda her yıl günahların anımsanması vardır.
4 Çünkü boğaların ve keçilerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.
5 Bunun için o, dünyaya girdiği zaman diyor ki, Kurban ve sunu istemedin, ama benim için bir beden hazırladın;
6 Yakmalık sunular ve günah kurbanlarından hoşnut olmadın.
7 O zaman dedim ki (kitabın tomarında benim için yazılmıştır), Senin isteğini yapmak için, ey Allah, işte geliyorum.
8 Yukarıda, Kurban ve sunu ve yakmalık sunular ve günah için sunu istemedin, ve bunlardan hoşnut olmadın, deyince; bunlar yasaya göre sunulur;
9 O zaman dedi ki, Senin isteğini yapmak için, ey Allah, işte geliyorum. İkinciyi geçerli kılmak için birinciyi kaldırıyor.
10 Bu istekle İsa Mesih'in bedeninin bir tek kez sunulmasıyla kutsal kılındık.
11 Ve her kâhin, günden güne hizmet ederek ayakta durup günahları asla kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.
12 Ama bu adam, günahlar için sonsuza dek geçerli olan tek bir kurban sunduktan sonra Allah'ın sağında oturdu;
13 Bundan böyle kendi düşmanları ayaklarına basamak konuluncaya dek bekliyor.
14 Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.
15 Kutsal Ruh da bunun için bize tanıklık ediyor, çünkü önce dedikten sonra,
16 O günlerden sonra onlarla yapacağım antlaşma şudur, diyor Rab, Yasalarımı onların yüreklerine koyacağım, ve onları zihinlerine yazacağım;
17 Ve artık onların günahlarını ve fesatlarını anmayacağım.
18 Şimdi bunların bağışı olan yerde artık günah için sunu yok.
19 Bu nedenle, ey kardeşler, İsa'nın kanıyla perdeden,
20 Yani, kendi etbedeninden bizim için hazırladığı yeni ve diri yoldan en kutsal yere girmeye cesaretimiz olarak,
21 Ve Allah'ın evi üzerinde büyük kâhinimiz varken;
22 Yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, ve bedenimiz temiz su ile yıkanmış olarak, imanın tam güvencesiyle doğru yürekten yaklaşalım.
23 İmanımızın ikrarını sarsılmadan sıkı tutalım; çünkü vaat eden sadıktır;
24 Ve sevgiye ve iyi işlere harekete getirmek için birbirimize dikkat edelim;
25 Bazılarının alıştığı gibi, toplanmalarımızı terketmeyelim; ama o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok teşvik edelim.

26 Çünkü gerçeğin bilgisini benimsedikten sonra kasten günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz,
27 Ama yargının dehşetli bir beklenişi ve hasımları yiyip bitirecek olan ateş gazabı kalır.
28 Musa'nın yasasını hor gören bir kimse, iki ya da üç tanığın sözü üzerine merhametsizce ölür;
29 Allah'ın Oğlu'nu ayaklar altına alan, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayan ve inayet Ruhu'na hakaret eden bir kimse, daha ne kadar şiddetli bir cezaya layık sayılacak sanırsınız?
30 Çünkü, Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim, diyor Rab. Ve yine, Rab kendi halkını yargılayacak, diyeni tanıyoruz.
31 Diri Allah'ın ellerine düşmek korkunç bir şeydir.
32 Ama önceki günleri hatırlayın, onlarda siz aydınlandıktan sonra, büyük bir sıkıntılar mücadelesine dayandınız;
33 Bir taraftan sitemler ve sıkıntılarla sergilendiniz; diğer taraftan böylece muamele görenlere yoldaş oldunuz.
34 Çünkü bana bağlarımda acıdınız ve gökte daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu kendinizde bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız.
35 O halde güvencinizi bırakmayın, bunun ödülü büyüktür.
36 Çünkü Allah'ın isteğini yerine getirdikten sonra vaade kavuşmak için sabra ihtiyacınız var.
37 Çünkü daha biraz zaman var ve gelecek olan gelir, ve gecikmez.
38 Şimdi adil kişi imanla yaşayacaktır; ama eğer bir adam geri çekilirse, canım ondan hoşnut olmayacak.
39 Ama biz helak için geri çekilenlerden değiliz; ama canın kurtuluşu için iman edenlerdeniz.

BÖLÜM 11

ŞİMDİ iman, umut edilen şeylerin aslı, görülmeyen şeylerin kanıtıdır.
2 Çünkü bununla ihtiyarlara iyi tanıklık verildi.
3 İman aracılığıyla anlıyoruz ki, dünyalar Allah'ın sözüyle oluşturuldu, şöyle ki, görülen şeyler görünen şeylerden yapılmadı.
4 İmanla Habil Kain'den daha iyi bir kurban sundu, doğru olduğuna bununla tanıklık verildi, Allah onun armağanlarına ilişkin tanıklık etti; o da ölmüş olduğu halde bunun vasıtasıyla hâlâ konuşuyor.
5 İmanla Enok ölümü görmesin diye nakledildi ve bulunmadı, çünkü Allah onu nakletmişti; çünkü naklinden önce Allah'ı hoşnut ettiğine tanıklık edildi.
6 Ama iman olmadan onu hoşnut etmek imkânsızdır; çünkü Allah'a yaklaşan, onun var olduğuna, ve kendisini dikkatle arayanları ödüllendiren olduğuna iman etmelidir.
7 İmanla Nuh, henüz görülmeyen şeylerle ilgili olarak Allah tarafından uyarıldığında, korkuyla harekete getirilerek, evinin kurtuluşu için bir gemi hazırladı; bununla dünyayı mahkûm etti, ve imandan olan doğruluğun mirasçısı oldu.
8 İmanla İbrahim, miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağrıldığı zaman, itaat etti; ve nereye gideceğini bilmeyerek çıkıp gitti.
9 İmanla, vaat edilen ülkede aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la beraber yabancı ülkede imiş gibi çadırlarda yaşayarak konuk oldu.
10 Çünkü kurucu ve yapıcısı Allah olan temelli bir kent bekliyordu.
11 İman aracılığıyla Sâra'nın kendisi de vaat edeni sadık saydığından gebe kalmaya güç buldu ve yaşı geçmiş olduğu halde doğurdu.
12 Böylece bir adamdan, ölüden farksız birinden sayıca gökteki yıldızlar kadar ve deniz kenarında bulunan sayısız kum taneleri kadar evlat doğdu.

13 Bunların hepsi imanda öldüler, vaatleri almamış, ama bunları uzaktan görüp haklarında inandırılmış ve onları kucaklamış olarak yeryüzünde yabancılar ve konuklar olduklarını ikrar ettiler.
14 Çünkü böyle şeyleri söyleyenler bir vatan aradıklarını açıkça bildiriyorlar.
15 Ve gerçekten, ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu.
16 Ama şimdi daha iyi, yani, göksel bir ülke arzu ediyorlar; bundan dolayı Allah, onların Allahı denilmekten utanmıyor; çünkü onlara bir kent hazırlamıştır.
17 İmanla İbrahim, sınandığı zaman, İshak'ı sundu; ve vaatleri almış olan, tek tevlit edilen oğlunu sundu,
18 Ona ilişkin, Senin tohumun İshak'ta çağrılacaktır, denilmişti;
19 Allah'ın onu ölüler arasından diriltmeye bile gücü olduğunu düşündü; onu oradan da simgesel bir şekilde geri aldı.
20 İmanla İshak, gelecek şeylerle ilgili olarak Yakup ve Esav'ı kutsadı.
21 İmanla Yakup, ölürken, Yusuf'un oğullarının her ikisini kutsadı; ve değneğinin ucuna dayanarak tapındı.
22 İmanla Yusuf, ölürken, İsrail çocuklarının çıkışına değindi; ve kendi kemikleri hakkında emir verdi.
23 İmanla Musa, doğduğu zaman, anası babası tarafından üç ay gizlendi, çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler; ve kralın emrinden korkmadılar.
24 İmanla Musa, büyüyünce, Firavun'un kızının oğlu denilmeyi reddetti;
25 Allah'ın halkıyla birlikte hakaret görmeyi, bir süre için günahın sefasını sürmeye tercih etti;
26 Mesih sitemini Mısır'ın hazinelerinden daha büyük bir zenginlik saydı; çünkü ödülün karşılığına itibar ediyordu.
27 İmanla, kralın öfkesinden korkmadan, Mısır'dan ayrıldı; çünkü, görünmez olanı görür gibi, dayandı.
28 İman aracılığıyla, İlk doğanları helak eden kendilerine dokunmasın diye, Fısh ve kan serpmesini tuttu.
29 İmanla Kızıldeniz'den karadan geçer gibi geçtiler; Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.
30 İmanla yedi gün etrafı dönüldükten sonra Eriha surları yıkıldı.
31 İmanla fahişe Rahab casusları esenlikle kabul ettiği için imansızlarla birlikte mahvolmadı.
32 Ve daha ne diyeyim? çünkü Gidyon, ve Barak, ve Şimşon, ve Yeftah, Davut da, ve Samuel, ve peygamberler hakkında anlatsam, zaman yetmeyecek.
33 Bunlar iman aracılığıyla ülkeler fethettiler, doğruluk işlediler, vaatlere kavuştular, aslanların ağızlarını kapadılar,
34 Ateşin şiddetini söndürdüler, kılıcın ağzından kurtuldular, zayıflıktan kuvvetlendiler, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar.
35 Kadınlar, ölülerini diriltmiş olarak geri aldılar; başkaları ise daha iyi bir dirilişe kavuşmak için azat edilmeyi kabul etmeyerek işkence çektiler;
36 Bir başkaları da acımasızca alaya alınıp kamçılanarak denendiler, hatta zincire vurulup hapsedildiler.
37 Taşlandılar, testere ile biçildiler, denendiler, kılıçtan geçirilip öldürüldüler; koyun postu ve keçi derileri içinde dolaştılar; yoksulluk çektiler, sıkıntıya uğradılar, cefa gördüler;
38 Dünya onlara layık değildi; çöllerde, ve dağlarda, ve yerin mağaralarında ve inlerinde avarece gezdiler.
39 Ve bunların hepsi, iman aracılığıyla iyi tanıklığa sahip oldukları halde, vaade kavuşmadılar;
40 Çünkü biz olmadan onlar yetkinliğe ermesinler diye, Allah bizim için daha iyi şey hazırlamıştır.

BÖLÜM 12

BU nedenle, çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, her ağırlığı ve bizi kolayca kuşatan günahı bırakıp önümüze konan koşuyu sabırla koşalım,
2 İmanımızı başlayan ve tamamlayan İsa'ya bakalım; o, önüne konulan sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıha katlandı ve Allah'ın tahtının sağında oturdu.
3 Yorulup zihinlerinizde zayıf olmayasınız diye, günahkârların kendisine bunca karşı koymalarına katlanmış olanı düşünün.
4 Günaha karşı savaşarak, daha ta kana değin direnmediniz.
5 Ve oğullara söylenir gibi size verilen şu öğüdü unuttunuz: Oğlum, Rab'bin tedibini hor görme, onun tarafından azarlanınca gevşeme;
6 Çünkü Rab sevdiğini tedip eder, ve kabul ettiği her oğlu döver.
7 Eğer tedibe katlanırsanız, Allah size kendini oğullara gibi gösterir; çünkü hangi oğul var ki babası onu tedip etmez?
8 Fakat herkesin gördüğü tedipten yoksunsanız oğullar değil, ama yasa dışı evlatlarsınız.
9 Bundan başka, bizi tedip eden etbedenimizin babaları vardı, ve onlara saygı gösterdik; ruhların Babası'na daha çok boyun eğip yaşamayacak mıyız?
10 Çünkü onlar kendilerine hoş göründüğüne göre bizi birkaç gün tedip ederlerdi; ama o, kendisinin kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza.
11 Şimdi hiçbir tedip önceleri sevinç getirici değil, ama üzücü görünür; yine de bununla tedip edilenler için daha sonra doğruluğun esenlikli meyvesini verir.
12 Bunun için gevşek elleri ve zayıf dizleri kaldırın;
13 Ve ayaklarınız için düz yollar yapın, öyle ki, topal yoldan sapmasın; ama daha çok şifa bulsun.
14 Tüm insanlarla beraber barışın, ve, hiçbir adamın onsuz Rab'bi görmeyeceği, kutsallığın ardından gidin;
15 Dikkat edin ki, bir adam Allah'ın inayetinden yoksun kalmasın; bir acılık kökü filizlenip sizi tedirgin etmesin, ve bununla birçokları kirlenmesin;
16 Fuhuşta bulunan, ya da ilk doğmuş olmanın hakkını bir yemeğe karşılık satan, Esav gibi, kutsal şeylere karşı saygısız şahıs olmasın.
17 Çünkü biliyorsunuz ki sonradan bereketi miras almak istediyse de geri çevrildi; çünkü gözyaşlarıyla onu aradığı halde, tövbeye yer bulmadı.
18 Çünkü dokunulabilen, ve ateşle yanan dağa, ya da dumana, ve karanlığa, ve kasırgaya,
19 Ve borunun gürlemesine, ve sözlerin sesine yaklaşmış değilsiniz; o sesi işitenler, kendilerine söz daha söylenmesin diye yalvardılar;
20 (Çünkü, Ve eğer dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak, ya da okla vurulacak, emrine dayanamadılar;
21 Ve görüntü öyle korkunçtu ki Musa, Çok korkuyor ve titriyorum, dedi.)
22 Ama siz Sion Dağı'na, ve yaşayan Allah'ın kentine, göksel Yeruşalim'e, ve sayısız meleklerin toplumuna,
23 Gökte yazılmış olan ilk doğanların genel toplantısına ve kilisesine, ve herkesin Yargıcı olan Allah'a, ve yetkinliğe erdirilmiş adil adamların ruhlarına,
24 Ve yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya, ve Habil'inkinden daha üstün şeyler söyleyen serpmelik kanına yaklaştınız.
25 Dikkat edin ki, konuşanı reddetmeyesiniz. Çünkü yeryüzünde konuşanı reddedenler kaçıp kurtulmadılarsa, gökten konuşandan yüz çevirirsek, daha da çok kaçıp kurtulamayacağız.
26 O zaman onun sesi yeri sarsmıştı; fakat şimdi, Bir kez daha, yalnız yeri değil, ama göğü de sarsacağım, diyerek vaat etmiştir.
27 Ve, Bir kez daha, sözü, sarsılan şeyle-

rin, yapılmış şeyler gibi, kaldırılmasını gösteriyor, öyle ki, sarsılamayan şeyler kalsın.
28 Böylece sarsılmaz bir krallığı alarak, inayeti tutalım ki onunla Allah'a beğenilir şekildi saygı ve takvasal korkuyla hizmet edelim.
29 Çünkü Allahımız yakıp tüketen bir ateştir.

BÖLÜM 13

KARDEŞ sevgisi sürekli olsun.
2 Yabancılara konukseverlik göstermeyi unutmayın; çünkü bazıları bilmeden bununla melekler konuk ettiler.
3 Hapiste olanları, onlarla birlikte bağlanmış gibi, hakaret görenleri, kendiniz de bedende olanlar gibi, hatırlayın.
4 Hepsinde evlilik saygındır, ve yatak lekesizdir; ama fuhuşta bulunan ve zina edenleri Allah yargılayacaktır.
5 Yaşayışınız açgözlülükten uzak olsun; ve elinizde bulunan şeylerle yetinin; çünkü kendisi, Seni asla bırakmam, ve seni asla terketmem, dedi.
6 Öyle ki cesaretle diyebiliriz ki, Rab benim yardımcımdır, ve insan bana ne yapar korkmam.
7 Allah'ın sözünü size söyleyen önderlerinizi hatırlayın; yaşayışlarının sonuncuna bakarak onların imanına uyun.
8 İsa Mesih dün, ve bugün, ve sonsuza dek aynıdır.
9 Değişik ve garip öğretilerle öteye beriye sürüklenmeyin. Çünkü yüreğin inayetle pekiştirilmesi iyidir; yiyeceklerle değil; bunlarla meşgul olanlar hiçbir yarar görmediler.
10 Bir sunağımız var ki, meskene hizmet edenlerin ondan yemeye hakkı yoktur.
11 Çünkü günah için büyük kâhin tarafından makdise kanları getirilen hayvanların cesetleri ordugâhın dışında yakılır.
12 Bunun için İsa da, kendi kanıyla halkı kutsal kılsın diye, kapının dışında elem çekti.
13 Biz de onun sitemini taşıyarak ordugâhtan dışarıya çıkıp kendisinin yanına gidelim.
14 Çünkü burada kalıcı olan bir kentimiz yoktur, ancak gelecek olanı arıyoruz.
15 Bu nedenle onun aracılığıyla Allah'a sürekli övgü kurbanı, yani, onun adına şükreden dudaklarımızın meyvesini sunalım.
16 Ama iyilik yapmayı ve paylaşmayı unutmayın; çünkü Allah bu tür kurbanlardan hoşnut olur.
17 Önderlerinizin sözünü dinleyin, ve onlara boyun eğin; çünkü onlar hesap verecek kişiler gibi canlarınız için bekçilik ediyorlar, öyle ki, bunu inleyerek değil, (çünkü bunun size yararı olmaz) ama sevinçle yapsınlar.
18 Bizim için dua edin; çünkü tüm şeylerde dürüst davranmak isteyerek iyi vicdanımız olduğuna güveniyoruz.
19 Ama daha çok size yalvarırım ki bunu yapasınız, öyle ki, daha çabuk size geri verileyim.
20 Şimdi koyunların büyük çobanı olan Rabbimiz İsa'yı sonsuz antlaşmanın kanıyla ölüler arasından geri getiren esenlik Allahı,
21 İsa Mesih aracılığıyla kendi gözü önünde hoşnut edici olanı sizde yaparak, her iyi işte, kendi isteğini yerine getirmek için sizi yetkinliğe erdirsin; ona sonsuzlara dek yücelik olsun. Amin.
22 Ve size yalvarırım, kardeşler, öğüt sözüne katlanın; çünkü size az sözlerle bir mektup yazdım.
23 Bilmenizi isterim ki, kardeşimiz Timoteos salıverildi; yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi göreceğim.
24 Önderlerinizin hepsine ve tüm kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler.
25 İnayet hepinizle birlikte olsun. Amin.
§ İtalya'dan İbraniler'e yazıldı, Timoteos ile.

YAKUP'UN

GENEL MEKTUBU

BÖLÜM 1

ALLAH'IN ve Rab İsa Mesih'in kulu Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam.
2 Kardeşlerim, çeşitli denemelere düştüğünüz zaman, bunu tam bir sevinç sayın;
3 Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması sabır oluşturur.
4 Ama sabır, hiçbir sorunda eksiğiniz kalmayarak, yetkin ve tam kişiler olmanız için yetkin sonucunu göstersin.
5 Eğer sizden birinin bilgeliği eksikse, tüm insanlara cömertçe, azarlamadan veren Allah'tan istesin; ve kendisine verilecektir.
6 Ama hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgârın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.
7 Çünkü bu adam Rab'den bir şey alacağını sanmasın.
8 İki yürekli adam tüm yollarında kararsızdır.
9 Düşkün olan kardeş yükseltilmesiyle övünsün;
10 Zengin olansa indirilmesiyle; çünkü otun çiçeği gibi geçip gidecektir.
11 Çünkü güneş yakıcı sıcağıyla doğar ve otu kurutur, ve onun çiçeği düşer, ve görünüşünün güzelliği yok olur; zengin adam da aynı şekilde kendi yollarında solacaktır.
12 Ne mutlu denenmeye dayanan adama; çünkü sınandıktan sonra, Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği hayat tacını alacaktır.
13 Denenen hiçbir adam, Ben Allah tarafından deneniyorum, demesin; çünkü Allah kötülükle denenemez, kendisi de hiçbir adamı denemez;
14 Ama her adam, kendi arzusuyla sürüklenip aldanarak denenmeye uğrar.
15 Sonra arzu gebe kalınca günah doğurur; günah olgunlaşınca da ölüm getirir.
16 Sevgili kardeşlerim, yanılmayın.
17 Her yararlı bağış ve her yetkin armağan yukarıdandır, ve kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan ışıklar Babası'ndan iner.
18 O, yaratıklarının bir nevi ilk meyveleri olmamız için bizi, kendi isteği uyarınca, gerçek sözüyle tevlit etti.
19 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, her adam dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte yavaş olsun;
20 Çünkü insanın öfkesi, Allah'ın doğruluğunu işlemez.
21 Bunun için tüm pisliği ve kötülük bolluğunu üzerinizden atın, ve içinize ekilmiş ve canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
22 Ama kendi kendinizi aldatarak sözün yalnız dinleyicileri olmayın, onun uygulayıcıları da olun.
23 Çünkü bir kimse sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmazsa, aynada kendi doğal yüzüne bakan adama benzer;
24 Çünkü kendini görür, ve gider, ve nasıl bir adam olduğunu hemen unutur.
25 Ama kim özgürlüğün yetkin yasasının içerisine bakıp onda sürekli olarak kalırsa, unutkan dinleyici değil de işin işleyicisi olan o adam, kendi işinde mutlu olacaktır.
26 Eğer aranızda bir adam kendini dindar sanıp da diline gem vurmazsa, ama kendi yüreğini aldatırsa, o adamın dindarlığı boştur.
27 Allah'ın ve Baba'nın önünde pak ve lekesiz dindarlık şudur: Yetimlerle dulları

acılarında ziyaret etmek, ve kendisini dünyadan lekesiz tutmaktır.

BÖLÜM 2

KARDEŞLERİM, Rabbimiz İsa Mesih'in, yücelik Rabbi'nin, imanını şahıslara bakarak tutmayın.
2 Çünkü eğer toplantınıza altın yüzüklü, parlak giysiler içinde bir adam gelirse, ve bir fakir adam da kirli giysiler içinde gelirse;
3 Ve parlak giyimli adama özen göstererek, Sen buraya iyi yere otur, derseniz; fakire de, Sen orada dur, ya da basamağımın altında otur, derseniz;
4 İçinizde ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar olmuş olmuyor musunuz?
5 Dinleyin, sevgili kardeşlerim, Allah, bu dünyanın fakirlerini imanda zengin olmak ve kendisini sevenlere vaat ettiği krallığın mirasçıları olmak üzere seçmedi mi?
6 Ama siz fakiri hor gördünüz. Zenginler size gadretmezler mi? ve onlar sizi mahkemelere sürüklemezler mi?
7 Onlar adlandırıldığınız yüce isme küfretmezler mi?
8 Eğer, Komşunu kendin gibi seveceksin, Yazısı'na göre melikâne yasayı yerine getirirseniz, iyi edersiniz;
9 Ama eğer insanlar arasında ayrım yaparsanız, günah işlersiniz, ve yasa tarafından suç işleyenler olarak suçlu çıkarılmaktasınız.
10 Çünkü her kim tüm yasayı tutup da tek bir noktada sürçerse, tümüne karşı suçlu olur.
11 Çünkü, Zina etme, demiş olan, Öldürme, de demiştir. Şimdi eğer sen zina etmez, ama öldürürsen, yasa çiğneyici olursun.
12 Özgürlük yasasıyla yargılanacak olanlar gibi, böylece konuşun ve böylece yapın.
13 Çünkü merhamet göstermemiş olan merhametsizce yargılanacaktır; ve merhamet yargıya karşı övünür.
14 Kardeşlerim, eğer bir adam işleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? iman onu kurtarabilir mi?
15 Eğer bir kardeş ya da kızkardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunsa,
16 Ve sizden biri onlara, Esenlikle gidin, ısının ve doyun, derse; ama onlara bedene gereken şeyleri vermezseniz, bu neye yarar?
17 Böylece iman da, eğer işleri olmazsa, tek başınayken ölüdür.
18 Evet, bir adam diyebilir ki, Senin imanın var, ve benim işlerim var; işlerin olmaksızın sen bana imanını göster, ve ben imanımı sana işlerimle göstereceğim.
19 Sen, Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun; iyi ediyorsun, iblisler de inanıyor, ve titriyorlar.
20 Ama, Ey boş adam, işler olmadan imanın ölü olduğunu bilmek istiyor musun?
21 Babamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde sunduğu zaman, işlerle aklanmadı mı?
22 İmanın nasıl onun işleriyle işlediğini ve imanın işlerle yetkinlik bulduğunu görüyor musun?
23 Ve, İbrahim Allah'a inandı, ve bu ona doğruluk için sayıldı, diyen Yazı yerine geldi; ve ona Allah'ın dostu denildi.
24 Şimdi görüyorsunuz ki, nasıl bir adam işlerle aklanır, ve yalnız imanla değil.
25 Aynı şekilde fahişe Rahab da, ulakları kabul edip onları başka bir yoldan geri gönderdiği zaman, işlerle aklanmadı mı?
26 Çünkü beden, ruh olmayınca ölü olduğu gibi, böylece iman da, işler olmayınca ölüdür.

BÖLÜM 3

KARDEŞLERİM, bizim daha büyük mahkûmiyete uğrayacağımızı bilerek, çoğunuz öğretmen olmayın.
2 Çünkü hepimiz çok şeylerde sürçeriz. Bir adam sözde sürçmezse, yetkin adam odur, tüm bedenine de gem vurabilir.

3 Bakın, bize itaat etmeleri için atların ağızlarına gem vuruyoruz; onların tüm bedenini de çeviriyoruz.
4 Gemilere de bakın, o kadar büyük olduğu ve güçlü rüzgârlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü her nereye isterse, küçücük bir dümenle oraya çevrilirler.
5 Bunun gibi, dil de küçük bir üyedir, ve büyük şeylerle övünür. Bakın, küçücük bir ateş ne kadar büyük bir ormanı tutuşturur!
6 Ve dil bir ateştir, bir fesat dünyasıdır; dil üyelerimiz arasında böyledir ki, tüm bedenimizi kirletir ve tabiatın devranını alevlendirir; kendisi de cehennemden alevlenir.
7 Çünkü her tür yabani hayvan, ve kuş, ve sürüngen, ve denizdeki şeyler insanlar tarafından evcilleştirilmiş, ve evcilleştirilmektedir;
8 Ama dili hiçbir adam evcilleştiremez; öldürücü zehirle dolu, uslanmak bilmez bir kötülüktür.
9 Onunla Allah'a, yani Baba'ya hamdederiz; yine onunla Allah'ın benzeyişinde yaratılmış olan insanları lanetleriz.
10 Hamt ve lanet aynı ağızdan çıkıyor. Kardeşlerim, bu şeyler böyle olmamalı.
11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su çıkarır mı?
12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin, ya da asma incir verebilir mi? bunun gibi, hiçbir pınar hem tuzlu hem tatlı su veremez.
13 Aranızda hikmetli ve anlayışlı adam kimdir? iyi yaşayışla işlerini bilgelik yumuşaklığında göstersin.
14 Ama eğer yüreğinizde acı kıskançlık ve sürtüşme varsa, övünmeyin, ve gerçeğe karşı yalan söylemeyin.
15 Bu bilgelik, yukarıdan inmemiştir, ama dünyevi, nefsani, şeytanidir.
16 Çünkü nerede kıskançlık ve sürtüşme varsa, orada karışıklık ve her kötü iş vardır.
17 Ama yukarıdan olan bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıl, yumuşak, uysal, merhamet ve iyi meyvelerle doludur, kayırıcılığı ve ikiyüzlülüğü yoktur.
18 Ve doğruluk ürünü barış yapanlarca barış içinde ekilir.

BÖLÜM 4

ARANIZDA savaşlar ve kavgalar nereden olur? buradan, yani üyelerinizde savaşan tutkularınızdan değil mi?
2 Arzu ediyorsunuz, ve elde etmiyorsunuz; öldürüyorsunuz, ve gayret ediyorsunuz, ve kavuşamıyorsunuz; kavga edip savaşıyorsunuz, yine de elde edemiyorsunuz, çünkü dilemiyorsunuz.
3 Diliyorsunuz, ve almıyorsunuz, çünkü kötü amaçla, tutkularınıza harcamak için diliyorsunuz.
4 Ey zinakâr ve zaniyeler, dünya ile dostluğun Allah'a düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Şimdi kim dünya ile dost olmak isterse, Allah'a düşman olur.
5 Yazı boş yere söylüyor mu sanıyorsunuz? Bizde duran ruh kıskançlık derecesinde arzu eder.
6 Ama daha çok inayet verir. Bu nedenle diyor ki, Allah kibirlilere karşı durur, ama alçakgönüllülere inayet verir.
7 Bunun için Allah'a boyun eğin. İblise karşı durun, ve o sizden kaçacaktır.
8 Allah'a yaklaşın, o da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi temizleyin; ey iki yürekliler, yüreklerinizi paklayın.
9 Kederlenin, ve yas tutun, ve ağlayın; gülüşünüz yasa dönüşsün, sevinciniz de üzüntüye.
10 Rab'bin gözü önünde kendinizi alçaltın, ve o sizi yükseltecektir.
11 Ey kardeşler, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren, ve kardeşini yargılayan, yasayı yerer, ve yasayı yargılar; ama eğer sen yasayı yargılarsan, yasanın uygulayıcısı değil, ama yargıcısın.
12 Tek bir yasa koyucu vardır, kurtarmaya ve helak etmeye gücü yeten odur; başkasını yargılayan sen kimsin?

13 Gelin şimdi, Bugün ya da yarın falan kente gideceğiz, ve orada bir yıl kalacağız, ve alış veriş edeceğiz, ve kazanacağız, diyenler;
14 Oysa yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Çünkü yaşamınız nedir? kısa süre görünen ve sonra görünmez olan bir buğudur.
15 Bunun yerine, Rab dilerse yaşayacağız, ve şunu, ya da bunu yapacağız, demelisiniz.
16 Ama şimdi övünçlerinizle seviniyorsunuz; bu tür övüncün tümü kötüdür.
17 Bu nedenle, iyilik etmeyi bilip de onu yapmayana, ona günahtır.

BÖLÜM 5

GELİN şimdi, ey zengin adamlar, üzerinize gelecek olan belalardan ötürü feryat ederek ağlayın.
2 Zenginlikleriniz çürümüş, ve giysinizi güve yemiştir.
3 Altınlarınız ve gümüşleriniz pas tutmuştur; ve onların pası size karşı tanıklık edecek, ve etinizi ateş gibi yiyecektir. Son günler için hazine topladınız.
4 Bakın, tarlalarınızı biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri bağırıyor; ve biçenlerin feryadı ordular Rabbi'nin kulaklarına erişti.
5 Yeryüzünde zevkle yaşadınız, şehvete bağlı oldunuz; kesim gününde gibi yüreklerinizi beslediniz.
6 Adil kişiyi mahkûm edip öldürdünüz; ve o size karşı koymaz.
7 Bunun için, ey kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi toprağın değerli ürününü bekler, ve onun için ta ilk ve son yağmurları alıncaya dek sabreder.
8 Siz de sabredin; yüreklerinizi güçlendirin, çünkü Rab'bin gelişi yaklaşıyor.
9 Ey kardeşler, birbirinize karşı homurdanmayın ki, mahkûm edilmeyesiniz; işte, yargıç kapının önünde duruyor.
10 Kardeşlerim, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntı çekme ve sabretme örneği olarak alın.
11 İşte, dayananları mutlu sayarız. Eyüp'ün sabrını duydunuz, ve Rab'bin sonucunu gördünüz ki, Rab çok acır, ve yumuşak merhametle davranır.
12 Ama her şeyden önce, kardeşlerim, ne gök ne yer hakkı için, ne de başka bir yeminle yemin edin; ama evetiniz evet ve hayırınız hayır olsun; öyle ki, mahkûmiyete düşmeyesiniz.
13 İçinizden biri sıkıntıda mı? dua etsin. Biri sevinçli mi? mezmurlar söylesin.
14 İçinizden biri hasta mı? kilisenin ihtiyarlarını çağırsın; ve onu Rab'bin adıyla yağ ile meshederek üzerine dua etsinler;
15 Ve iman duası hastayı kurtaracak, ve Rab onu ayağa kaldıracak; ve eğer günahlar işlemişse, kendisine bağışlanacaktır.
16 Birbirinize hatalarınızı itiraf edin, ve birbiriniz için dua edin ki, şifa bulasınız. Doğru adamın sonuç yaratan hararetli duası çok etkilidir.
17 İlyas bizim gibi elemlere düşkün bir adamdı, ve yağmur yağmasın diye gayretle dua etti; ve üç yıl altı ay süreyle yeryüzüne yağmur yağmadı.
18 Ve tekrar dua etti, ve gök yağmur verdi, toprak da ürününü yetiştirdi.
19 Ey kardeşler, içinizden biri gerçekten saparsa, ve biri onu döndürürse;
20 Bilsin ki, günahkârı yolunun sapıklığından döndüren, ölümden bir can kurtarmış, ve bir sürü günahı örtmüş olacaktır.

PETRUS'UN

BİRİNCİ GENEL MEKTUBU

BÖLÜM 1

İSA Mesih'in elçisi Petrus, Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya ve Bitinya'da dağılmış,
2 Baba Allah'ın önbilgisine göre, Ruh'un kutsal kılmasıyla, söz dinleme ve İsa Mesih'in kanının serpilmesi için seçilmiş olan gariplere: Size inayet ve selamet çoğalsın.
3 Rabbimiz İsa Mesih'in Allahı ve Babası kutlu olsun; o, bol merhametine göre İsa Mesih'in ölüler arasından dirilmesiyle bizi diri bir umuda,
4 Çürümez, ve lekesiz, ve solmaz bir mirasa, yeniden tevlit etti; bu, gökte sizin için saklıdır;
5 Son zamanda açıklanmaya hazır olan kurtuluşa Allah'ın kudretiyle iman aracılığıyla korunuyorsunuz.
6 Şimdi, kısa bir süre, eğer böyle gerekirse, çeşit çeşit denemelerle kederlendinizse de, bununla çok sevinirsiniz;
7 Öyle ki, imanınızın imtihanı, ateşle arıtılmışsa da, gelip geçici altından daha kıymetli olarak İsa Mesih'in görünmesinde, övgü ve onur ve yücelik için bulunsun;
8 Onu görmediğiniz halde seviyorsunuz; şu anda onu görmediğiniz halde iman ediyorsunuz; imanınızın sonucuna,
9 Yani canınızın kurtuluşuna kavuşarak sözle anlatılmaz ve yücelikle dolu sevinçle coşuyorsunuz.
10 Bu kurtuluş için peygamberler arayıp dikkat ile araştırdılar, size olacak inayet hakkında peygamberlik edip
11 Araştırdılar ne veya ne şekil zamana onlarda olan Mesih'in Ruhu işaret ederdi, vakit ki Mesih'in elemlerine ve onlardan sonra olacak yüceliğe tanıklık ederdi.
12 Onlara açıklandı ki, kendilerine değil, ama gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla İncil'i size vaaz edenler tarafından size şimdi bildirilen şeylerle bize hizmet ediyorlardı; bu şeylerin içine melekler bakmak isterler.
13 Bunun için zihninizin belini kuşatın, ayık olun, size İsa Mesih'in görünmesinde olacak olan inayete sona kadar umut bağlayın;
14 Söz dinleyen çocuklar gibi olun, bilgisizliğinizde olan önceki tutkulara uymayın;
15 Ama sizi çağıran kutsal olduğu gibi, siz de her tür davranışta kutsal olun;
16 Çünkü yazılmıştır: Kutsal olun; çünkü ben kutsalım.
17 Ve eğer şahıslara bakmadan her adamın işine göre yargılayan Baba'ya yakarıyorsanız, burada duracağınız zamanı korkuyla geçirin;
18 Çünkü bilirsiniz ki babalarınızdan aldığınız batıl tutumunuzdan gümüş ve altın gibi bozulan şeylerle değil,
19 Ama Mesih'in kusursuz ve lekesiz kuzunun gibi kıymetli kanıyla halas edildiniz;
20 Gerçekten o, dünyanın kuruluşundan önce mukadder kılınmıştı, ama bu son zamanlarda sizin için açıkça göründü,
21 Onu ölüler arasından dirilten ve ona yücelik veren Allah'a onun aracılığıyla iman ediyorsunuz; öyle ki, imanınız ve umudunuz Allah'ta olsun.
22 Gerçek kardeş sevgisi için, Ruh aracılığıyla gerçeğe itaat ederek canlarınızı temizlemiş olduğunuzdan,
23 Bakın ki, bozulan tohumdan değil, ama hiç bozulmayan tohumdan, yani Allah'ın

diri ve sonsuza dek kalıcı olan sözü aracılığıyla yeniden doğmuş olarak birbirinizi temiz yürekle ziyadesiyle sevesiniz.
24 Çünkü her etbeden ot gibi, insanın tüm yüceliği de otun çiçeği gibidir. Ot kurur ve onun çiçeği düşer;
25 Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır. Ve size İncil aracılığıyla vaaz edilen söz budur.

BÖLÜM 2

BU nedenle tüm kötü niyetini, ve tüm hileyi, ve iki yüzlülükleri, ve kıskançlıkları, ve tüm kötü konuşmaları bırakarak
2 Yeni doğmuş çocuklar gibi, sözün saf sütünü özleyin ki, bununla büyüyesiniz;
3 Eğer Rab'bin lütufkâr olduğunu tattınızsa.
4 Ona, yani insanlar tarafından reddedilmiş, ama Allah tarafından seçilmiş, kıymetli, diri taşa gibi yanaşarak,
5 Siz de, İsa Mesih aracılığıyla Allah'a makbul ruhani kurbanlar sunmak için, diri taşlar gibi ruhani ev, kutsal kâhinlik olmak üzere bina edildiniz.
6 Bu nedenle de Yazı'da şöyle bulunur: İşte, Sion'da köşebaşı bir seçilmiş kıymetli taş koyuyorum; ona iman eden utandırılmayacaktır.
7 Bu nedenle siz iman edenlere kıymetlidir; ama yapıcıların reddettikleri taş, söz dinlemezlere, yani sözdinlemezlik ederek sözde tökezleyenlere,
8 Ki bunun için atanmışlardır, köşenin başı, ve tökezleme taşı, ve sürçme kayası oldu.
9 Ama siz seçme nesil, melikâne kâhinlik, kutsal ulus, has halkısınız; öyle ki, sizi karanlıktan kendisinin şaşılacak ışığına çağıranın övgülerini bildiresiniz;
10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Allah'ın halkısınız; merhamete kavuşmamıştınız; ama şimdi merhamete kavuştunuz.
11 Sevgili kardeşler, size gariplere ve konuklara gibi yalvarırım, cana karşı savaşan etbedensel tutkulardan çekinin;
12 Centiller arasında dürüst yaşayışınız olsun; öyle ki, aleyhinize kötülük işleyenler diye söyledikleri yerde, görecekleri iyi işlerinizle, ziyaret gününde Allah'a yücelik versinler.
13 Rab için her insani nizama boyun eğin, gerek krala, nitekim en büyüktür;
14 Gerek valilere, nitekim kötülük edenlerin cezası için ve iyilik edenlerin övgüsü için onun tarafından gönderilmiş oldular.
15 Çünkü Allah'ın isteği şöyledir: özgür gibi, özgürlüğünüzü de kötülük örtüsü için değil,
16 Ama Allah'ın kulları gibi kullanarak iyilik etmekle akılsız insanların bilgisizliğini susturasınız.
17 Tüm insanlara saygı gösterin. Kardeşliği sevin. Allah'tan korkun. Krala saygı gösterin.
18 Ey köleler, efendilerinize tüm korkuyla boyun eğin; yalnız iyilere ve yumuşak huylu olanlara değil, ama ters huylu olanlara da.
19 Çünkü eğer bir adam haksız yere elem çekerek Allah'a karşı vicdandan ötürü üzüntüye dayanırsa, bu makbuldür.
20 Çünkü kabahat işleyip yumruklandığınız zaman sabrederseniz, bunda övülecek ne var? ama eğer iyilik ederek elem çekip sabrederseniz, bu Allah indinde makbuldür.
21 Çünkü zaten bunun için çağrıldınız; zira Mesih de, kendi izleri ardınca gidesiniz diye, bize bir örnek bırakarak bizim için elem çekti.
22 O, günah işlemedi, ve ağzında hile bulunmadı;
23 Küfredildiği zaman, ona karşı küfretmezdi; elem çektiği zaman tehdit etmezdi; ama doğruluk üzere yargılayana kendisini teslim ederdi;
24 Biz günahlara ölmüş olarak doğruluğa yaşayalım diye, kendisi kendi bedeninde ağaç üzerinde günahlarımızı taşıdı; onun

bereleriyle şifa buldunuz.
25 Çünkü siz sapmış koyunlar gibi idiniz; ama şimdi canlarınızın Çobanı'na ve Gözeticisi'ne döndünüz.

BÖLÜM 3

AYNI şekilde, siz kadınlar, kendi kocalarınıza boyun eğin,
2 Öyle ki, bazıları söze itaat etmeseler bile, sizin korkuyla olan iffetli yaşayışınızı görürken; kadınların yaşayışıyla sözsüz kazanılsınlar.
3 Onların süsü dışardan saç örme ile altın takma ya da giysi giyinme olmasın;
4 Ama yüreğin gizli insanı, bozulmayanda, yani yumuşak ve sakin ruhun süsü olsun, bu, Allah'ın gözü önünde çok kıymetlidir.
5 Çünkü eski zamanlarda Allah'a güvenen kutsal kadınlar da kendi kocalarına boyun eğerek kendilerini böyle süslerlerdi;
6 Nitekim Sâra İbrahim'e efendi diyerek buyruğuna uydu; siz de onların kızlarısınız, eğer iyilik işleyip hiçbir korkuya kapılmazsanız.
7 Aynı şekilde, siz kocalar, daha zayıf kaba gibi onlara saygı göstererek ve yaşam inayetine ortak mirasçılar olarak onlarla bilgi üzere oturun; öyle ki, dualarınız engellenmesin.
8 Sonunda hepiniz bir gönüllü olun, birbirinize şefkat edin, kardeşler gibi sevin, merhametli olun, saygılı olun;
9 Kötülüğe karşı kötülükle, küfre karşı küfürle ödemeyin, ama tersine kutsayın; çünkü bilirsiniz ki bunun için çağrıldınız, öyle ki, bir bereket miras alasınız.
10 Çünkü hayatı sevmek ve iyi günler görmek isteyen, dilini kötülükten, dudaklarını da hile söylemekten tutsun;
11 Kötülükten sakınıp iyilik etsin; esenliği arayıp ardınca koşsun.
12 Çünkü Rab'bin gözleri doğrular üzerindedir ve onun kulakları dualarına açıktır; ama Rab'bin yüzü kötülük edenlere karşıdır.
13 Ve, eğer iyiliğin peşinden giderseniz, size kötülük edecek olan kimdir?
14 Ama eğer doğruluk için elem çekerseniz, size ne mutlu; onların dehşetlerinden korkmayın, ve şaşmayın;
15 Ama Rab Allah'ı yüreklerinizde kutsal kılın; ve içinizde olan umudun sebebini sizden soran her adama alçakgönüllülükle ve korkuyla cevap vermeye her zaman hazır olun;
16 Vicdanınız iyi olsun; öyle ki, sizi kötülük işleyiciler gibi kötüledikleri yerine sizin Mesih'te olan iyi yaşayışınızı yalan yere suçlayanlar utansınlar.
17 Çünkü Allah'ın isteği böyleyse, iyilik ederken elem çekmeniz, kötülük ederken elem çekmenizden daha iyidir.
18 Çünkü Mesih de bir kez günahlar için, adil kişi adil olmayanlar için, elem çekti, öyle ki, etbedende öldürülmüş, ama Ruh aracılığıyla diri edilmiş olarak bizi Allah'a getirsin;
19 Bununla da o gidip hapiste bulunan ruhlara vaaz etti;
20 Onlar bir vakitler, Nuh'un günlerinde Allah'ın tahammülü beklediği zaman, söz dinlemez olmuşlardı, gemi hazırlanırken ki içinde birkaç, yani sekiz can su aracılığıyla kurtuldu.
21 Şimdi buna benzer olan vaftiz de (etbedenin kirinin giderilmesi değil, ama iyi vicdanın Allah'a cevabı,) İsa Mesih'in dirilişi aracılığıyla bizi kurtarır;
22 O, göğe gitmiştir; melekler ve hükümetler ve kudretler ona bağlı kılınmış olarak Allah'ın sağındadır.

BÖLÜM 4

MADEMKİ Mesih bizim için etbedende elem çekti, siz de aynı düşünceyle silahlanın; çünkü etbedende elem çekmiş olan, günahtan vazgeçmiştir;
2 Öyle ki, etbedende kalan zaman artık insanların tutkularına değil, ama Allah'ın isteğine göre ömür sürsün.

3 Çünkü ömrümüzün geçmiş zamanı yeter ki Centiller'in isteğini işlemekle sefahat, şehvet, şarabın aşırılığı, maskaralık, eğlenceli yemek, ve iğrenç putperestlik içinde yürüdük;
4 Aynı aşırı sefahate onlarla birlikte seğirtmemenizi garip görerek hakkınızda kötü konuşurlar;
5 Dirileri ve ölüleri yargılamaya hazır Olan'a hesap verecekler.
6 Çünkü İncil bu nedenle ölülere de vaaz edildi; öyle ki, etbedende insanlara göre yargılansınlar, ama ruhta Allah'a göre yaşasınlar.
7 Ama tüm şeylerin sonu yakındır; bu nedenle ayık olun ve duaya uyanık durun.
8 Ve her şeyden önce aranızda coşkun sevginiz olsun; çünkü sevgi günahların çokluğunu örtecek.
9 Söylenmeden, birbirinize karşı konuksever olun.
10 Her adam nasıl armağan aldıysa, böylece de onunla Allah'ın çeşit çeşit inayetinin iyi kâhyaları gibi birbirinize hizmet edin.
11 Eğer bir adam konuşursa, Allah'ın sözleri gibi konuşsun; eğer bir adam hizmet ederse, Allah'ın sağladığı yetenekten gibi hizmet etsin; öyle ki, Allah tüm şeylerde İsa Mesih aracılığıyla yüceltilsin, ona övgü ve egemenlik sonsuzlara dek olsun. Amin.
12 Ey sevgili kardeşler, sizi imtihan için olan ateşli tecrübeyi size garip bir şey oluyormuş gibi garip saymayın;
13 Ama mademki Mesih'in elemlerine paydaşsınız, sevinin; öyle ki, onun yüceliği açıklandığında, siz de çok sevinçli olarak sevinesiniz.
14 Eğer Mesih'in adı için kötülenirseniz, ne mutlu size; çünkü yüceliğin ve Allah'ın ruhu üzerinizde kalır; onlardan kötüleniyor, ama sizden yüceltiliyor.
15 Ama sizden biri katil, ya hırsız, ya kötülük işleyen, ya da başkalarının işine karışan gibi elem çekmesin.
16 Ama bir adam Mesihçi olarak elem çekerse, utanmasın; ama bunun için Allah'ı yüceltsin.
17 Çünkü vakit geldi ki, yargı Allah'ın evinde başlamalıdır; ve eğer önce bizde başlarsa, Allah'ın İncili'ne itaat etmeyenlerin sonu ne olacak?
18 Ve eğer doğru kişi güçlükle kurtulursa, takvasız ve günahlı kişi nerede görünecek?
19 Bu nedenle Allah'ın isteğine göre elem çekenler iyilik etmekle canlarını ona, sadık Yaradan'a gibi emanet etsinler.

BÖLÜM 5

ARANIZDA olan ihtiyarlara öğütlerim, ben de bir ihtiyar, ve Mesih'in elemlerinin tanığı, ve açığa çıkacak olan yüceliğin de paydaşıyım:
2 Aranızda olan Allah'ın sürüsünü güdün, zorunluluk altında gibi değil, ama candan ve gönülden gözeticilik yapın; haksız kazanç için değil, ama istekle;
3 Allah'ın mirası üzerine ağalar olur gibi değil, ama sürüye örnek olanlar gibi.
4 Ve baş Çoban göründüğü zaman, solmaz yücelik tacını alacaksınız.
5 Aynı şekilde, siz yaşça gençler, daha büyük olanlara boyun eğin. Evet, hepiniz birbirinize boyun eğin, ve alçakgönüllülükle giyinmiş olun; çünkü Allah gururlulara karşı durur, ve alçakgönüllülere inayet verir.
6 Bu nedenle Allah'ın güçlü eli altında alçalın, öyle ki, vaktinde sizi yüceltsin;
7 Tüm kaygınızı onun üzerine bırakın; çünkü o sizi kayırır.
8 Ayık olun, uyanık olun; çünkü hasmınız iblis kimi yutacağını arayarak kükreyen aslan gibi dolaşıyor;
9 Dünyada olan kardeşlerinizin aynı elemleri çektiğini bilerek ona karşı imanda sapasağlam durun.
10 Ama bizi İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yüceliğine çağıran tüm inayetin Allahı, bir süre elem çekmenizden sonra, sizi yetkinleştirsin, pekiştirsin, güçlendirsin, temellen-

dirsin.
11 Ona sonsuza dek yücelik ve egemenlik olsun. Amin.
12 Sandığım gibi size sadık bir kardeş olan Silvanus aracılığıyla teşvik ve içinde durduğunuz inayetin Allah'ın gerçek inayeti olduğuna tanıklık ederek kısaca yazdım.
13 Sizinle birlikte seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos size selam ederler.
14 Birbirinizi sevgi öpüşle selamlayın. İsa Mesih'te olan hepinize esenlik olsun. Amin.

PETRUS'UN

İKİNCİ GENEL MEKTUBU

BÖLÜM 1

İSA Mesih'in kulu ve elçisi Simon Petrus, Allah ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu aracılığıyla bizimle birlikte kıymette beraber olan imana kavuşanlara:
2 Size Allah'ı ve Rabbimiz İsa'yı bilmekle inayet ve selamet çoğalsın;
3 Çünkü onun ilahi kudreti, bizi yüceliğe ve erdeme çağıranı bilmekle, yaşama ve takvaya dair tüm şeyleri bize vermiştir;
4 Onlar aracılığıyla bize çok büyük ve değerli vaatler verilmiştir; öyle ki, dünyada tutkunun oluşturduğu çürüklükten kurtulmuş olarak, bunlar aracılığıyla ilahi özyapıya paydaş olasınız.
5 Ve bundan başka, son derece gayret ederek imanınıza erdemi, ve erdeme bilgiyi,
6 Ve bilgiye ölçülülüğü, ve ölçülülüğe sabrı, ve sabra takvayı,
7 Ve takvaya kardeş lütfederliği, ve kardeş lütfederliğe sevgiyi katın.
8 Çünkü eğer bu şeyler sizde bulunup bol olursa, sizi Rabbimiz İsa Mesih'in bilgisinde verimsiz ve ürünsüz koymazlar.
9 Ama kendisinde bu şeyler olmayan kördür, ve uzaktan göremez, ve eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur.
10 Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi emin kılmaya daha çok gayret edin; çünkü bu şeyleri yaparsanız, asla düşmeyeceksiniz;
11 Çünkü böylece Rabbimiz ve kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz krallığına giriş size bol bol sağlanacaktır.
12 Bu nedenle, her ne kadar bu şeyleri biliyorsanız ve hazır bulunan gerçekte pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman hatırlatmayı ihmal etmeyeceğim.
13 Evet, bu çadırda bulunduğum sürece, size hatırlatmakla sizi uyandırmayı uygun gördüm;
14 Çünkü bilirim ki, Rabbimiz İsa Mesih'in bana bildirdiği gibi, bu çadırımı yakında bırakacağım.
15 Üstelik ben göçtükten sonra bu şeyleri her zaman hatırlayabilmeniz için çalışacağım.

16 Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken düzme masallara uymadık, ama onun görkeminin görgü tanıklarıydık.
17 Çünkü görkemli yücelik katından kendisine, Sevgili Oğlum budur, ondan hoşnudum, diye böyle bir ses geldiği zaman, Baba Allah'tan onur ve yücelik aldı.
18 Ve gökten gelen bu sesi biz onunla birlikte kutsal dağda bulunurken işittik.
19 Ve bizde daha kesin peygamberlik sözü vardır; yüreklerinizde gün ağarıp sabah yıldızı doğuncaya dek karanlık yerde aydınlık veren çıra gibi ona dikkat ederek iyi edersiniz;
20 Önce şunu bilirsiniz ki, Yazı'nın hiçbir peygamberliği özel yorumlamadan değildir.
21 Çünkü eski zamanda peygamberlik insan isteğiyle gelmedi; ama Allah'ın kutsal adamları Kutsal Ruh tarafından oynatılıp konuştular.

BÖLÜM 2

AMA halk arasında sahte peygamberler olduğu gibi, sizin aranızda da sahte öğretmenler olacak; onlar gizlice mahvedici yanlış fikirleri sokacak, kendilerini satın alan Rab'bi bile inkâr edip kendi üzerlerine tez yıkımı getirecekler.
2 Ve onların helak yollarını birçokları izleyecek; onların yüzünden gerçeğin yolu kötülenecek.
3 Ve açgözlülükten ötürü düzme sözlerle sizi sömürecekler; çoktan beri onlara olan yargı gecikmez, ve onların mahvoluşu uyuklamaz.
4 Çünkü eğer Allah günah işlemiş olan melekleri esirgemedi, ama onları cehenneme attı, ve onları yargı için saklansınlar diye karanlığın zincirlerine teslim ettiyse;
5 Ve eski dünyayı esirgemedi, ama doğruluk vaizi, sekizinci şahıs olan Nuh'u kurtarıp takvasızların dünyası üzerine tufanı getirdiyse;
6 Ve Sodom ile Gomorra kentlerini küle çevirdi, ve onları yıkımla mahkûm etti, ve onları ondan sonra takvasızlıkta yaşayacak olanlara örnek ettiyse;
7 Ve şerirlerin çirkin yaşayışlarından acı duyan adil kişi Lut'u azat ettiyse;
8 (Çünkü o doğru adam, aralarında oturmakla görüp işiterek onların haksız işleriyle doğru canını günden güne eziyet ederdi;)
9 Rab, takvalıları denemelerden azat etmeyi ve haksızları, başta tutku kirliliğinde etbeden ardından gidenleri, ve hükümeti hor görenleri cezalandırılmak üzere yargı gününe saklamayı bilir;
10 Bunlar küstah, inatçı, mevki sahiplerine sövmekten korkmazlar.
11 Oysa melekler, kudret ve kuvvette daha üstün oldukları halde, Rab'bin önünde bunlara karşı sövücü suçlamayı getirmezler.
12 Ama bunlar, tutulmak ve telef edilmek için doğmuş, anlayışsız doğal hayvanlar gibi, bilmedikleri şeyler hakkında kötü konuşurlar; ve kendi çürüklüklerinde tamamen mahvolacaklar;
13 Ve gündüzün zevk edip sefa sürmeyi eğlence sayanlar gibi, haksızlık ücretini alacaklar. Lekeler ve ayıplardır, sizinle ziyafetlerinizde yerken kendi hileleriyle keyfederler;
14 Onların gözleri zinadan dolu olup günahtan vazgeçemezler; kararsız canları dadandırırlar; yürekleri açgözlülüğe alıştırılmıştır; lanetli çocuklardır;
15 Haksızlık ücretini seven Bosor oğlu Balam'ın yolunu tutmuş olarak doğru yolu bırakıp saptılar;
16 Ama fesadı için azarlandı; dilsiz eşek insan sesiyle söyleyip peygamberin çılgınlığını önledi.
17 Bunlar susuz pınarlar, şiddetli fırtınayla sürüklenen bulutlardır; onlar için koyu karanlık sonsuza dek saklanılmıştır.
18 Çünkü boş ve fazla kabarmış sözler söylemekle yanlışlık içinde yaşamakta

olanlardan gerçekten kaçmış olanları etbeden tutkularıyla, şehvet âlemleriyle kandırırlar.
19 Onlara özgürlüğü vaat ederken, kendileri çürüklük köleleridirler; çünkü bir adam kendini yenene köle olur.
20 Çünkü eğer Rab ve kurtarıcı İsa Mesih'i bilmekle dünyanın kirliliklerinden kaçtıktan sonra, yine onlarda tutulup yenilirlerse, sonraki durum onlar için öncekisinden beter olur.
21 Çünkü onlar için doğruluk yolunu bilmemek, onu bildikten sonra, kendilerine teslim edilmiş olan kutsal emirden geri dönmekten daha iyi olurdu.
22 Ama onlara şu gerçek özdeyişe göre oldu: Köpek kendi kusmuğuna ve yıkanmış dişi domuz çamurda yuvarlanmaya döndü.

BÖLÜM 3

ŞİMDİ, ey sevgili kardeşler, size bu ikinci mektubu yazıyorum; ikisinde de pak zihninizi hatırlama yoluyla uyandırıyorum;
2 Öyle ki, kutsal peygamberler tarafından önceden söylenen sözleri, ve Rab ve Kurtarıcı'nın elçileri olan bizim emrimizi hatırlayasınız;
3 Önce şunu bilirsiniz ki, son günlerde kendi tutkularına göre yürüyen alaycılar gelecek,
4 Ve diyecekler ki, Onun gelişinin vaadi nerededir? çünkü ataların uyudukları vakitten beri tüm şeyler yaratılışın başlangıcından bu yana olduğu gibi kalıyor.
5 Çünkü onlar isteyerek bundan habersizdirler ki, eskiden gökler ve sudan dışarıda ve su içinde duran yer Allah'ın sözüyle oldular;
6 Bunun aracılığıyla o zamanki dünya, suyla bastırılmış olarak, mahvoldu;
7 Ama şimdiki gökler ve yer aynı sözle korunuyor, takvasız insanların yargılanacağı ve mahvedileceği güne dek ateş için saklanıyor.
8 Ama, ey sevgili kardeşler, bu biricik şeyden habersiz olmayasınız ki Rab'bin indinde bir gün bin yıl, ve bin yıl bir gün gibidir.
9 Bazılarının gecikmek sandığı gibi Rab, vaadi hakkında gecikmez; ama hiç kimsenin mahvolmasını istemeyerek, ancak herkesin tövbeye gelmesini isteyerek, bize tahammül ediyor.
10 Ama Rab'bin günü gecede hırsız gibi gelecek; onda gökler büyük gürültüyle geçip gidecek, ve öğeler yüksek ısıyla eriyecek, yer ve onda olan işler de yakılıp bitirilecek.
11 Bütün bunlar böylece dağılacağına göre, Allah'ın gününün gelişini bekleyerek ve çabuklaştırarak siz tüm kutsal yaşayışta ve takvada ne gibi kişiler olmanız gerekir?
12 O gün gökler yanarak dağılacak, ve öğeler yüksek ısıyla eriyecek.
13 Ama biz onun vaadine göre, doğruluğun barındığı yeni gökler ve yeni yer bekliyoruz.
14 Bunun için, ey sevgili kardeşler, bu şeyleri beklediğinize göre, onun tarafından lekesiz ve kusursuz, barış içinde bulunasınız diye gayret edin.
15 Ve Rabbimiz'in sabrını kurtuluş sayın; nitekim sevgili kardeşimiz Pavlus da kendisine verilmiş olan bilgeliğe göre size yazmıştır;
16 O tüm mektuplarında bu şeylerden söz eder; onlarda güç anlaşılan bazı şeyler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, diğer Yazılar'ı olduğu gibi, bunları da kendi mahvoluşları için çevirirler.
17 Bunun için siz, ey sevgili kardeşler, bu şeyleri önceden bilerek sakının ki, şerirlerin sapıklığıyla sürüklenip kararlılığınızdan düşmeyesiniz.
18 Ama inayette ve Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in bilgisinde büyüyün. Ona hem şimdi hem de sonsuza dek yücelik olsun. Amin.

YUHANNA'NIN

BİRİNCİ GENEL MEKTUBU

BÖLÜM 1

BAŞLANGIÇTAN beri var olan, işittiğimiz, gözlerimizle gördüğümüz, baktığımız ve ellerimizin dokunduğu yaşam Sözü hakkında;
2 (Çünkü yaşam açıkça göründü, ve biz onu gördük, ve tanıklık ediyoruz, ve Baba'yla birlikte olup bize görünmüş olan o sonsuz yaşamı size gösteriyoruz;)
3 Gördüğümüzü ve işittiğimizi size bildiriyoruz, öyle ki, sizin de bizimle paydaşlığınız olsun; ve gerçekten bizim paydaşlığımız Baba'yla ve onun Oğlu İsa Mesih'ledir.
4 Ve bu şeyleri size, sevinciniz tam olsun diye yazıyoruz.
5 Ondan işittiğimiz ve size bildirdiğimiz haber de şudur: Allah ışıktır ve onda hiç karanlık yoktur.
6 Eğer onunla paydaşlığımız vardır diyor, ve karanlıkta yürüyorsak, yalan söylüyoruz, ve gerçeği uygulamıyoruz.
7 Ama, kendisi ışıkta olduğu gibi, biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur, ve onun Oğlu İsa Mesih'in kanı bizi tüm günahtan temizler.
8 Günahımız yoktur dersek, kendi kendimizi aldatırız, ve içimizde gerçek olmaz.
9 Günahlarımızı itiraf edersek, günahlarımızı bize bağışlamak, ve bizi tüm haksızlıktan temizlemek için o sadık ve adildir.
10 Günah işlemedik dersek, onu yalancı çıkarırız, ve içimizde onun sözü olmaz.

BÖLÜM 2

YAVRULARIM, bu şeyleri size, günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ve eğer bir adam günah işlerse, Baba'yla birlikte bir savunucumuz, doğru kişi İsa Mesih, vardır.
2 Ve kendisi günahlarımız için, ve yalnız bizim günahlarımız için değil, ama tüm dünyanın günahları için de bağışlamalıktır.
3 Ve onu tanıdığımızı şununla biliriz, eğer onun emirlerini tutarsak.
4 Onu tanıyorum, deyip de emirlerini tutmayan yalancıdır, ve kendisinde gerçek yoktur.
5 Ama her kim onun sözünü tutarsa, gerçekten Allah'ın sevgisi onda yetkinleşmiş olur; onda olduğumuzu bununla biliriz.
6 Onda duruyorum diyen, o nasıl yürüdüyse, kendisi de öyle yürümelidir.
7 Ey kardeşler, size yeni bir emir değil, ama başlangıçtan beri sizde olan eski emri yazıyorum. Eski emir, başlangıçtan beri işitmiş olduğunuz sözdür.
8 Yine de size yeni bir emir yazıyorum, o şey onda ve sizde gerçektir; çünkü karanlık geçti, ve gerçek ışık şimdi parlıyor.
9 Işıkta olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden, şimdiye dek bile karanlıktadır.
10 Kardeşini seven ışıkta durur, ve onda sürçme sebebi yoktur.
11 Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, ve karanlıkta yürür, ve nereye gittiğini bilmez, çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir.
12 Küçük çocuklar, size yazıyorum, çünkü onun adı uğruna günahlarınız size bağışlandı.
13 Babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıdınız. Gençler, size yazıyorum, çünkü şeriri yendiniz. Küçük çocuklar, size yazıyorum, çünkü Baba'yı bildiniz.
14 Babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı tanıdınız. Gençler,

size yazdım, çünkü güçlüsünüz, ve Allah'ın sözü sizde duruyor, ve şeriri yendiniz.
15 Dünyayı ve dünyada olan şeyleri sevmeyin. Eğer bir adam dünyayı severse, onda Baba'nın sevgisi yoktur.
16 Çünkü dünyada olan her şey, etbedenin tutkuları, ve gözlerin tutkuları, ve yaşam gururu, Baba'dan değil, ama dünyadandır.
17 Ve dünya geçer, onun tutkuları da; ama Allah'ın isteğini yapan sonsuza dek kalır.
18 Küçük çocuklar, son zamandır; ve antimesih gelir diye duyduğunuz gibi, şimdi de çok antimesih vardır. Son zaman olduğunu bundan biliyoruz.
19 Aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler; çünkü bizden olsalardı, kuşkusuz bizimle kalırlardı; ama hepsinin bizden olmadıkları açığa çıksın diye, ayrıldılar.
20 Ama sizin Kutsal Olan tarafından meshiniz vardır, ve tüm şeyleri bilirsiniz.
21 Gerçeği bilmediğiniz için değil, ama onu, ve hiçbir yalanın gerçekten olmadığını bildiğiniz için size yazdım.
22 İsa'nın Mesih olduğunu inkâr eden yalancı değilse, yalancı kimdir? Baba'yı ve Oğul'u inkâr eden, antimesihtir.
23 Oğul'u kim inkâr ederse, onda Baba yoktur; ama Oğul'u ikrar edende Baba da vardır.
24 Bu nedenle başlangıçtan beri işittiğiniz sizde kalsın. Eğer başlangıçtan beri işittiğiniz sizde kalırsa, siz de Oğul'da ve Baba'da kalacaksınız.
25 Ve onun bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.
26 Bu şeyleri, sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak size yazdım.
27 Ama ondan aldığınız mesh sizde kalır, ve bir adamın size öğretmesine ihtiyacınız yoktur; ama o mesh size tüm şeyler hakkında nasıl öğretirse, ve gerçektir, ve yalan değildir, ve size nasıl öğrettiyse, onda kalacaksınız.
28 Ve şimdi, ey küçük çocuklar, onda kalın ki, kendisi göründüğünde güvenimiz olsun, ve geldiğinde onun önünde utanmayalım.
29 Eğer onun doğru olduğunu bilirseniz, doğruluk yapan herkesin ondan doğduğunu da bilirsiniz.

BÖLÜM 3

BAKIN, Allah'ın oğulları çağrılalım diye, Baba bize ne tür sevgi gösterdi; dünya bizi bunun için bilmiyor, çünkü onu bilmedi.
2 Ey sevgili kardeşler, şimdi Allah'ın oğullarıyız, ve ne olacağımız henüz görünmedi; ama o göründüğü zaman ona benzer olacağımızı biliyoruz, çünkü onu olduğu gibi göreceğiz.
3 Ve onda bu umuda sahip olan her adam, onun pak olduğu gibi, kendini pak kılar.
4 Her kim günah işlerse, yasayı da çiğner; çünkü günah demek, yasayı çiğnemek demektir.
5 Ve günahlarımızı kaldırmak için ortaya çıktığını bilirsiniz; ve onda günah yoktur.
6 Onda her kim kalırsa günah işlemez; her kim günah işlerse onu ne gördü, ne de bildi.
7 Ey küçük çocuklar, hiçbir adam sizi aldatmasın, onun doğru olduğu gibi, doğruluk yapan da doğru kişidir.
8 Günah işleyen iblistendir; çünkü iblis başlangıçtan beri günah işliyor. Bunun için Allah'ın Oğlu, iblisin işlerini bozsun diye, ortaya çıktı.
9 Allah'tan her kim doğmuşsa günah işlemez; çünkü onun tohumu onda kalır; ve günah işleyemez, çünkü Allah'tan doğmuştur.
10 Allah'ın çocukları ile iblisin çocukları bundan belli olur: her kim doğruluk yapmazsa Allah'tan değildir, ne de kardeşini sevmeyen.
11 Çünkü başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: birbirimizi sevelim.
12 Şerirden olan ve kardeşini öldüren Kain gibi değil. Ve onu neden öldürdü? çünkü kendi işleri kötüydü, ve kardeşinin işleri doğru.

13 Kardeşlerim, dünya sizden nefret ederse şaşmayın.
14 Biz ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz, çünkü kardeşleri seviyoruz. Kardeşini sevmeyen, ölümde kalır.
15 Kardeşinden her kim nefret ederse katildir; ve hiçbir katilde sonsuz yaşamın barınmadığını bilirsiniz.
16 Allah'ın sevgisini şundan biliriz, çünkü o bizim için hayatını verdi; bizim de kardeşler için hayatımızı vermemiz gerekir.
17 Ama her kim bu dünyanın malı sahip, ve kardeşini ihtiyaç içinde görüp ona karşı şefkatini kapatırsa, Allah'ın sevgisi onda nasıl kalır?
18 Yavrularım, sözle ve dille değil, ama işle ve gerçekle sevelim.
19 Ve gerçekten olduğumuzu bununla biliriz, ve onun önünde yüreğimizi yatıştıracağız.
20 Çünkü eğer yüreğimiz bizi mahkûm ederse, Allah yüreğimizden daha büyüktür, ve tüm şeyleri bilir.
21 Ey sevgili kardeşler, eğer yüreğimiz bizi mahkûm etmezse, o zaman Allah'ın önünde güvenimiz olur.
22 Ve her ne dilersek, ondan alırız, çünkü onun emirlerini tutuyoruz, ve onun gözü önünde makbul olan şeyleri yapıyoruz.
23 Ve onun emri şudur: Oğlu İsa Mesih'in adına iman edelim, ve bize emrettiği gibi, birbirimizi sevelim.
24 Ve onun emirlerini tutan onda, o da o kişide kalır. Ve onun bizde kaldığını bununla, bize verdiği Ruh aracılığıyla biliriz.

BÖLÜM 4

EY sevgili kardeşler, her ruha inanmayın, ama Allah'tan mıdır diye, ruhları deneyin; çünkü birçok sahte peygamber dünyaya çıkmış bulunuyor.
2 Allah'ın Ruhu'nu şununla bilirsiniz: İsa Mesih'in etbedende geldiğini ikrar eden her ruh Allah'tandır;
3 Ve İsa Mesih'in etbedende geldiğini ikrar etmeyen hiçbir ruh Allah'tan değildir; ve antimesihin ruhu budur, onun geleceğini duydunuz; ve zaten şimdiden dünyadadır.
4 Küçük çocuklar, siz Allah'tansınız, ve onları yendiniz; çünkü sizde olan, dünyada olandan daha büyüktür.
5 Bunlar dünyadandır, bu nedenle dünyadan konuşurlar, ve dünya onları dinler.
6 Biz Allah'tanız; Allah'ı bilen bizi dinler, Allah'tan olmayan bizi dinlemez. Gerçek ruhunu ve yalan ruhunu bundan biliriz.
7 Ey sevgili kardeşler, birbirimizi sevelim; çünkü sevgi Allah'tandır; ve seven herkes Allah'tan doğmuştur, ve Allah'ı bilir.
8 Sevmeyen kişi Allah'ı bilmez; çünkü Allah sevgidir.
9 Allah'ın bize sevgisi şununla belirgin oldu, çünkü Allah, onun aracılığıyla yaşayalım diye, tek tevlit edilen Oğlu'nu dünyaya gönderdi.
10 Sevgi bundadır, Allah'ı biz sevmiş değildik, ama o bizi sevdi, ve Oğlu'nu günahlarımız için bağışlamalık olmak üzere gönderdi.
11 Ey sevgili kardeşler, eğer Allah bizi böylesine sevdiyse, bizim de birbirimizi sevmemiz gerekir.
12 Hiçbir adam hiçbir zaman Allah'ı görmüş değildir. Birbirimizi seversek, Allah bizde kalır ve onun sevgisi bizde yetkinleşmiş olur.
13 Bizim onda kaldığımızı, onun da bizde kaldığını bununla biliriz, çünkü bize kendi Ruhu'ndan vermiştir.
14 Ve biz gördük ve tanıklık ediyoruz ki Baba, Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olmak üzere gönderdi.
15 Her kim İsa Allah'ın Oğlu'dur diye ikrar ederse, Allah onda kalır, o da Allah'ta.
16 Ve Allah'ın bize olan sevgisini bildik ve buna inandık. Allah sevgidir; ve sevgide kalan Allah'ta kalır, Allah da onda.
17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye, sevgimiz bunda yetkin kılınmıştır; çünkü o nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.

18 Sevgide korku yoktur; ama yetkin sevgi korkuyu dışarı atar; çünkü korkuda işkence var. Korkan kişi, sevgide yetkin kılınmış değildir.
19 Biz onu seviyoruz, çünkü önce o bizi sevdi.
20 Eğer bir adam, Allah'ı seviyorum, der ve kardeşinden nefret ederse, yalancıdır; çünkü görmüş olduğu kardeşini sevmeyen, görmemiş olduğu Allah'ı nasıl sevebilir?
21 Ve onun tarafından, Allah'ı seven, kardeşini de sevsin, diye bu emrimiz vardır.

BÖLÜM 5

HER kim İsa'nın Mesih olduğuna iman ederse Allah'tan doğmuştur; ve tevlit edeni seven herkes onun tarafından tevlit edileni de sever.
2 Allah'ı sevdiğimiz ve onun emirlerini tuttuğumuz zaman, bununla biliriz ki, Allah'ın çocuklarını severiz.
3 Çünkü Allah'ın sevgisi şudur: onun emirlerini tutalım; ve onun emirleri ağır değildir.
4 Çünkü Allah'tan her ne doğmuşsa dünyayı yener; ve dünyayı yenen zafer budur, yani, imanımızdır.
5 İsa'nın Allah'ın Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kimdir?
6 Su ve kanla, yalnız suyla değil, ama suyla ve kanla gelmiş olan budur, yani İsa Mesih'tir. Ve tanıklık eden Ruh'tur, çünkü Ruh gerçektir.
7 Çünkü gökte tanıklık edenler üçtür, Baba, Söz, ve Kutsal Ruh; ve bunların üçü birdir.
8 Ve yerde tanıklık edenler üçtür, Ruh, ve su, ve kan; bunların üçü de birde uyumludur.
9 Eğer insanların tanıklığını kabul edersek, Allah'ın tanıklığı daha üstündür; çünkü bu, Allah'ın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır.
10 Allah'ın Oğlu'na iman eden, kendisinde o tanıklığa sahiptir. Allah'a inanmayan onu yalancı çıkarmış olur; çünkü Allah'ın Oğluyla ilgili olarak yaptığı tanıklığa inanmamıştır.
11 Ve tanıklık şudur: Allah bize sonsuz yaşam verdi, ve bu yaşam onun Oğlu'ndadır.
12 Kendisinde Oğul bulunanda yaşam vardır; ve kendisinde Allah'ın Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.
13 Ben bu şeyleri Allah'ın Oğlu'nun adına iman eden sizlere yazdım; öyle ki, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz, ve Allah'ın Oğlu'nun adına iman edesiniz.
14 Ve onda sahip olduğumuz güven şudur: onun isteğine göre bir şey dilersek, bizi dinler.
15 Ve her ne dilersek bizi dinlediğini bilirsek, ondan dilediğimiz şeylere sahip olduğumuzu da biliriz.
16 Eğer bir adam kardeşinin ölüme olmayan bir günah işlediğini görürse, dileyecek, ve ölüme olmayan günah işleyenler için ona yaşam verecektir. Ölüme günah vardır; bunun için dua etsin demiyorum.
17 Tüm haksızlık günahtır; ve ölüme olmayan günah vardır.
18 Biliyoruz ki, Allah'tan her kim doğmuşsa günah işlemez; ama Allah tarafından tevlit edilen kendini tutar, ve şerir ona dokunmaz.
19 Ve biliyoruz ki, biz Allah'tanız, ve tüm dünya şerde yatar.
20 Ve biliyoruz ki, Allah'ın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan'ı bilmemiz için bize anlayış vermiştir, ve biz gerçek Olan'da, yani onun Oğlu İsa Mesih'teyiz. Gerçek Allah ve sonsuz yaşam budur.
21 Ey küçük çocuklar, kendinizi putlardan koruyun. Amin.

YUHANNA'NIN

İKİNCİ MEKTUBU

BEN ihtiyardan, gerçekte sevdiğim ve yalnız benim değil, ama gerçeği bilenlerin hepsinin de,
2 Bizde kalan ve sonsuza dek bizimle olacak gerçek uğruna sevdiği seçilmiş hanıma ve çocuklarına:
3 Baba Allah'tan ve Baba'nın Oğlu Rab İsa Mesih'ten inayet, merhamet ve selamet gerçekte ve sevgide sizinle olsun.
4 Baba'dan emir aldığımız gibi, çocuklarından gerçekte yürüyenler bulduğumdan çok sevindim.
5 Ve şimdi, ey hanım, ben sana yeni bir emir yazar gibi değil, ama önceden tuttuğumuzu yazıp sana yalvarırım ki birbirimizi sevelim.
6 Ve sevgi şudur: emirlerine göre yürüyelim. Emir de şudur: Başlangıçtan işittiğiniz gibi, onda yürüyesiniz.
7 Çünkü dünyaya birçok aldatıcı çıktı; bunlar İsa Mesih'in etbedende geldiğini ikrar etmiyorlar. Bu, aldatıcıdır ve antimesihtir.
8 İşlediğimiz şeyleri yitirmeyelim, ama dolgun ücret alalım diye, kendinize dikkat edin.
9 İleri gidip Mesih'in öğretisinde kalmayan hiç kimsede Allah yoktur. Mesih'in öğretisinde kalanda hem Baba, hem de Oğul vardır.
10 Eğer biri size gelip bu öğretiyi getirmezse, onu evinize kabul etmeyin, ve ona selam vermeyin;
11 Çünkü ona selam veren onun kötü işlerine ortak olur.
12 Size yazacak çok şeylerim varken, kâğıt ve mürekkeple yazmak istemedim; ama umarım ki size gelip yüz yüze söyleyeceğim, öyle ki, sevincimiz tam olsun.
13 Senin seçilmiş kızkardeşinin çocukları sana selam ederler. Amin.

YUHANNA'NIN

ÜÇÜNCÜ MEKTUBU

BEN ihtiyardan, gerçekte sevdiğim sevgili Gayus'a:
2 Sevgili kardeşim, her şeyden önce dilerim ki, senin canın refah içinde bulunduğu gibi, sen de refah ve sağlık içinde olasın.
3 Çünkü kardeşler gelip gerçekte yürümekte olduğun gibi, sende bulunan gerçeğe tanıklık ettikleri zaman, çok sevindim.
4 Çocuklarımın gerçekte yürüdüklerini işit-

mekten daha büyük sevincim yoktur.
5 Sevgili kardeşim, kardeşlere ve gariplere her ne ediyorsan, imana göre ediyorsun;
6 Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler; onları Allah'a layık surette yola çıkarmakla iyi edeceksin;
7 Çünkü Centiller'den bir şey almayıp onun adı için çıktılar.
8 Bunun için bizim böyle kimseleri kabul etmemiz gerekir, öyle ki, gerçeğe yardım arkadaşları olalım.
9 Kiliseye yazdım; ama aralarında en üstün olmak sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor.
10 Bunun için, eğer gelirsem, bize karşı kötü sözlerle gevezelik ederek onun yaptığı işlerini hatırlayacağım; bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, ve etmek isteyenlere engel oluyor, ve onları kiliseden dışarı atıyor.
11 Sevgili kardeşim, kötüye değil, ama iyiye uy. İyilik yapan Allah'tandır; ama kötülük yapan Allah'ı görmemiştir.
12 Tüm insanlar tarafından ve bizzat gerçek tarafından Dimitrios'a tanıklık ediliyor; evet, biz de tanıklık ediyoruz, ve tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsunuz.
13 Yazacak çok şeylerim vardı, ama sana mürekkep ve kalemle yazmak istemem;
14 Ama güvenirim ki seni yakında göreceğim, ve yüz yüze konuşacağız. Sana esenlik olsun. Arkadaşlarımız sana selam ederler. Arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

YAHUDA'NIN

GENEL MEKTUBU

İSA Mesih'in kulu ve Yakup'un kardeşi Yahuda, Baba Allah tarafından kutsal kılınmış, ve İsa Mesih'te saklanmış, ve çağrılmış olanlara:
2 Size merhamet, ve esenlik, ve sevgi çoğalsın.
3 Ey sevgili kardeşler, ortak kurtuluş konusunda size yazmaya son derece gayret ederken, kutsallara bir kez teslim edilmiş olan iman uğrunda mücadele edesiniz diye, öğütleyerek size yazma gereğini duydum.
4 Çünkü önceden, eski zamandan beri bu mahkûmiyete atanan bazı adamlar gizlice içeri sokuldular, bunlar takvasız adamlar, Allahımız'ın inayetini sefahate döndürenler, tek Rab Allah'ı ve Rabbimiz İsa Mesih'i inkâr edenlerdir.
5 Bu nedenle, bir kez bunu bildiğiniz halde, size hatırlatmak istiyorum ki, nasıl Rab, halkı Mısır ülkesinden kurtardıktan sonra, iman etmeyenleri helak etti.
6 Kendilerinin önceki halini korumamış, ama kendi konutlarını bırakmış olan melekleri de büyük günün yargılaması için sonsuz bağlarla karanlık altında sakladı.
7 Bunlara benzer şekilde kendilerini fuhşa teslim etmiş ve başka etbeden ardına git-

miş olan Sodom ile Gomorra ve çevredeki kentler de sonsuz ateşin azabını çekip örnek için sergilenmektedir.
8 Bu çirkin hulyalılar da etbedeni kirletiyor, hakimiyeti hor görüyor, ve yücelikler hakkında kötü konuşuyorlar.
9 Ama baş melek Mikael Musa'nın bedeni konusunda iblisle çekişip tartışırken, ona karşı sövücü bir suçlama getirmeye cesaret etmedi; ancak, Rab seni azarlasın, dedi.
10 Ama bunlar bilmedikleri şeyler hakkında kötü konuşuyor; anlayışsız hayvan gibi doğal olarak bildikleri şeylerde kendilerini bozuyorlar.
11 Vay onların haline! çünkü Kain'in yoluna gittiler, Balam'ın yanlışlığı ardı sıra ücret için oburca koştular, ve Korah'ın karşı koymasında mahvoldular.
12 Bunlar sizinle yemekte bulunup kendilerini korkusuzca beslerken sevgi ziyafetlerinizde lekelerdir; rüzgârlardan oraya buraya sürüklenen susuz bulutlardır; meyveleri çürük, meyvesiz, iki kez ölmüş, kökten sökülmüş ağaçlardır;
13 Köpürüp kendi ayıplarını savuran denizin azgın dalgalarıdır; serseri yıldızlardır, onlara sonsuz çağlar boyunca koyu bir karanlık saklanıyor.
14 Ve Âdem'den sonra yedinci olan Hanok da bunlara ilişkin peygamberlik edip dedi ki, İşte, Rab onbinlerce kutsallarıyla geliyor ki,
15 Hepsini yargılasın ve aralarında olan tüm takvasızları, takvasızca yaptıkları takvasız işleri için, ve takvasız günahkârları, ona karşı söyledikleri sert sözler için sustursun.
16 Bunlar mırıldananlar, şikâyet edenler, kendi tutkularının peşinden gidenler; onların ağzı büyük şişkin sözler söyleyip kazanç için insanların şahıslarına itibar edenlerdir.
17 Ama siz, ey sevgili kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından önceden söylenen sözleri hatırlayın;
18 Size söylerlerdi ki, son zamanda alay edenler, kendi takvasız tutkularına göre yürüyenler olacaktır.
19 Bunlar kendilerini ayıranlar, nefsaniler, kendilerinde Ruh olmayanlardır.
20 Ama siz, ey sevgili kardeşler, kendilerinizi en kutsal imanınız üzerine bina ederek, Kutsal Ruh'ta dua ederek,
21 Sonsuz yaşam için Rabbimiz İsa Mesih'in merhametini bekleyerek kendilerinizi Allah'ın sevgisinde saklayın.
22 Ve aralarında fark edip bazılarına acıyın;
23 Bazılarını da ateşten çekerek korkuyla kurtarın; etbedenden lekelenmiş giysiden bile tiksinin.
24 Şimdi sizi düşmekten korumaya ve sizi kendi yüceliğinin huzuru önünde çok sevinçle kusursuz durdurmaya gücü yetene,
25 Kurtarıcımız tek bilge Allah'a hem şimdi hem de tüm çağlar boyunca yücelik ve ululuk, egemenlik ve kudret olsun. Amin.

İLAHİYATÇI KT YUHANNA'NIN

VAHYİ

BÖLÜM 1

İSA Mesih'in Vahyi'dir; onu Allah yakın zamanda olması gereken şeyleri kullarına göstermesi için ona verdi; o da kendi meleği aracılığıyla gönderip bunu kulu Yuhanna'ya belirtti;

2 O, Allah'ın sözüne, ve İsa Mesih'in tanıklığına, ve gördüğü şeylerin tümüne tanıklık etti.

3 Okuyana, ve bu peygamberliğin sözlerini dinleyip onda yazılı olan şeyleri tutanlara ne mutlu, çünkü vakit yakındır.

4 YUHANNA Asya'da olan yedi kiliseye: Ondan, ki vardır, ve vardı, ve olacaktır; ve tahtının önünde olan yedi Ruhtan;

5 Ve sadık tanık, ve ölülerin ilk tevlit edileni, ve yeryüzünün krallarının reisi olan İsa Mesih'ten size inayet ve selamet olsun. Bizi sevene, ve kendi kanında bizi günahlarımızdan yıkayana,

6 Ve bizi Allah ve Babası'na krallar ve kâhinler yapmış olana; ona sonsuzlara dek yücelik ve egemenlik olsun. Amin.

7 İşte, bulutlarla geliyor; ve her göz, ve onu delenler de kendisini görecek; ve yeryüzünün tüm ırkları onun için dövünecek. Evet, Amin.

8 Alfa ve Omega, başlangıç ve son ben'im, diyor Rab, o ki vardır, ve vardı, ve olacaktır, Kadir'dir.

9 Ben Yuhanna, ki hem de kardeşiniz, ve sıkıntıda, ve İsa Mesih'in Krallığı'nda ve sabrında yoldaşınızım, Allah'ın sözü ve İsa Mesih'in tanıklığı için Patmos denilen adadaydım.

10 Rab'bin gününde Ruh'ta oldum, ve arkamda boru sesi gibi büyük bir ses işittim;

11 Şöyle diyordu: Alfa ve Omega, ilk ve son ben'im; ve, Gördüğünü bir kitaba yaz, ve Asya'da olan yedi kiliseye gönder: Efes'e, ve Smyrna'ya, ve Pergamos'a, ve Tiyatira'ya, ve Sardis'e, ve Filadelfiya'ya, ve Laodikya'ya.

12 Ve benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Ve döndüğümde, yedi altın kandillik,

13 Ve yedi kandilliğin ortasında, ayağa kadar uzun giysiyle giyinmiş, göğsüne altın kuşak kuşanmış, İnsanoğlu'na benzer birini gördüm.

14 Başı ve saçları ak yapağı gibi beyaz, kar gibi beyazdı; ve gözleri ateş alevi gibi idi.

15 Ve ayakları fırında yanan has pirince benziyor; ve sesi çok suların sesi gibi idi.

16 Ve sağ elinde yedi yıldız vardı; ve ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç çıkıyordu; ve yüzü, kuvvetinde parlayan güneş gibi idi.

17 Ve onu gördüğüm zaman, ayaklarına ölü gibi düştüm. Ve sağ elini üzerime koyup bana, Korkma, dedi; ilk ve son ben'im;

18 Yaşayan ben'im, ve ölmüştüm; ve, işte, sonsuzluklar boyunca diriyim, Amin; ve cehennemin ve ölümün anahtarları bendedir.

19 Gördüğün şeyleri, ve olan şeyleri, ve bundan sonra olacak şeyleri yaz;

20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızın sırrını ve yedi altın kandilliği. Yedi yıldız yedi kilisenin melekleridir; ve gördüğün yedi kandillik yedi kilisedir.

BÖLÜM 2

EFES kilisesinin meleğine yaz; Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen, şöyle diyor:

2 Senin işlerini, ve emeğini, ve sabrını, ve kötülere nasıl dayanamadığını biliyorum; ve elçi değilken elçi olduklarını söyleyenleri sınadın, ve onları yalancı buldun;
3 Ve dayandın, ve sabırlısın, ve benim adım uğruna emek verdin, ve yorulmadın.
4 Ama sana karşı bir şeyim var, çünkü ilk sevgini bıraktın.
5 Onun için nereden düştüğünü hatırla, ve tövbe et, ve önceki işleri yap; yoksa sana tez gelirim, ve senin kandilliğini yerinden kaldırırım, eğer tövbe etmezsen.
6 Ama sende şu var ki, Nikolailer'in işlerinden nefret edersin, ben de onlardan nefret ederim.
7 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin; Galip gelene Allah'ın cenneti ortasında bulunan hayat ağacından yemeyi vereceğim.
8 Ve Smyrna'daki kilisenin meleğine yaz; Ölmüş ve dirilmiş olan o ilk ve son, şöyle diyor:
9 Senin işlerini, ve sıkıntını, ve fakirliğini biliyorum, yine de zenginsin, ve Yahudi değil, ancak Şeytan'ın havrası iken kendilerine Yahudi diyenlerin küfrünü biliyorum.
10 Çekeceğin şeylerden korkma; işte, iblis, sınanasınız diye, sizden bazılarını hapse atacak; ve on gün süreyle sıkıntı çekeceksiniz; ölüme dek sadık ol, ve sana hayat tacını vereceğim.
11 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin; Galip gelen ikinci ölümden zarar görmeyecektir.
12 Ve Pergamos'taki kilisenin meleğine yaz; İki ağızlı keskin kılıcı olan şöyle diyor:
13 İşlerini ve nerede oturduğunu biliyorum, yani Şeytan'ın tahtı bulunduğu yerde; ve adımı sıkı tutuyorsun, ve aranızda, Şeytan'ın oturduğu yerde öldürülen sadık şehidim Antipas'ın günlerinde bile imanımı inkâr etmedin.
14 Ama sana karşı birkaç şeyim var, çünkü orada Balam'ın öğretisini tutan kimselerin var, o ki, putlara sunulan kurbanlarını yemeleri, ve fuhuş yapmaları için İsrail çocuklarının önüne tökez atmayı Balak'a öğretti.
15 Böylece Nikolailer'in öğretisini tutan kimselerin de var, ki o şeyden nefret ederim.
16 Tövbe et; yoksa sana tez gelirim, ve onlara karşı ağzımın kılıcıyla savaşırım.
17 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin; Galip gelene, saklı mandan yemeyi vereceğim, ve ona beyaz bir taş vereceğim, ve bu taşta, onu alandan başka hiçbir adamın bilmediği, yazılı yeni bir ad.
18 Ve Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz; Gözleri ateşin alevi gibi olan, ve ayakları saf pirince benzeyen Allah'ın Oğlu, şöyle diyor:
19 Senin işlerini, ve sevgini, ve hizmetini, ve imanını, ve sabrını, ve işlerini, ve sonrakilerin öncekilerden daha çok olduğunu biliyorum.
20 Ama sana karşı birkaç şeyim var, çünkü kendine peygamber deyip kullarıma fuhuş yapmayı, ve putlara kurban edilen şeyleri yemeyi öğretip saptırsın diye Yezabel kadını bırakıyorsun.
21 Ve fuhşundan tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım; ve tövbe etmedi.
22 İşte, onu bir yatağa, ve onunla zina edenleri, kendi işlerinden tövbe etmezlerse, büyük sıkıntıya atacağım.
23 Ve onun çocuklarını ölümle öldüreceğim; ve tüm kiliseler gönülleri ve yürekleri araştıranın ben olduğumu bilecekler; ve her birinize işlerinize göre vereceğim.
24 Ama size, ve Tiyatira'da bulunan diğerlerine, bu öğretiyi tutmayanların, onların dediği gibi, Şeytan'ın derinliklerini bilmeyenlerin hepsine diyorum; Üzerinize başka yük koymayacağım.
25 Ama sizde olanı ben gelinceye dek sıkı tutun.
26 Ve galip gelene, ve işlerimi sona kadar tutana uluslar üzerinde kudret vereceğim;

27 Ve onları demir çomakla güdecektir; çömlekçi kapları gibi parçalanacaklar; nasıl ki ben de Babam'dan aldım.
28 Ve ona sabah yıldızını vereceğim.
29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.

BÖLÜM 3

VE Sardis'teki kilisenin meleğine yaz; Allah'ın yedi Ruhu ve yedi yıldız kendinde olan, şöyle diyor: Senin işlerini biliyorum ki, dirisin diye bir adın var, ve ölüsün.
2 Uyanık ol, ve kalan ölecek şeyleri güçlendir; çünkü Allah'ın önünde senin işlerini yetkin bulmadım.
3 Bu nedenle nasıl aldığını ve işittiğini hatırla, ve sıkı tut, ve tövbe et. Şimdi eğer uyanık olmazsan, üzerine hırsız gibi geleceğim, ve hangi saatte üzerine geleceğimi bilmeyeceksin.
4 Ama Sardis'te bile giysilerini kirletmemiş birkaç adların var; onlar beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler; çünkü layıktırlar.
5 Galip gelen, beyaz giysiyle giyinecek; ve onun adını hayat kitabından silmeyeceğim, ama adını Babam'ın önünde ve onun meleklerinin önünde ikrar edeceğim.
6 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.
7 Ve Filadelfiya'daki kilisenin meleğine yaz; Kutsal olan, gerçek olan, Davut'un anahtarı kendinde olan, açan, ve hiçbir adam kapamaz; kapayan, ve hiçbir adam açmaz, şöyle diyor:
8 Senin işlerini biliyorum; işte, senin önüne açık bir kapı koydum, ve onu hiçbir adam kapayamaz; çünkü biraz kuvvetin var, ve sözümü tuttun, ve adımı inkâr etmedin.
9 İşte, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi değilken, ancak yalan söyleyip kendilerine Yahudi diyenleri edeceğim; işte, onları öyle edeceğim ki, gelip senin ayaklarının önünde tapınacaklar, ve benim seni sevdiğimi bilecekler.
10 Sabrımın sözünü tuttuğun için, yeryüzünde oturanları denemek için tüm dünyanın üzerine gelecek olan deneme saatinden ben de seni tutacağım.
11 İşte, tez geliyorum; hiçbir adam senin tacını almasın diye sende olanı sıkı tut.
12 Galip geleni Allahım'ın tapınağında direk yapacağım, ve artık dışarı çıkmayacak; ve onun üzerine Allahım'ın adını, ve Allahım'ın kentinin, yani gökten, Allahımdan inen yeni Yeruşalim'in adını yazacağım, ve onun üzerine benim yeni adımı yazacağım.
13 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.
14 Ve Laodikyalılar'ın kilisesinin meleğine yaz; O Amin, o sadık ve gerçek tanık, Allah yaratılışının başlangıcı, şöyle diyor:
15 Senin işlerini biliyorum, ne soğuksun, ne sıcak; keşke ya soğuk, ya sıcak olaydın.
16 Böylece ne soğuk ne sıcak, ılık olduğun için, seni ağzımdan kusacağım.
17 Çünkü, Zenginim, ve varlıklı oldum, ve hiçbir şeye ihtiyacım yoktur, diyorsun; ve zavallı, ve zelil, ve fakir, ve kör, ve çıplak olduğunu bilmiyorsun;
18 Zengin olasın diye, benden ateşte denenmiş altını; ve giyinip çıplaklığının ayıbı görünmesin diye, beyaz giysiler satın almanı; ve göresin diye, gözlerini göz merhemiyle meshetmeni öğütlerim.
19 Ben sevdiklerimin hepsini paylar ve uslandırırım; onun için gayretli ol ve tövbe et.
20 İşte, kapıda durup çalıyorum; eğer bir adam sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim, ve ben onunla, o da benimle birlikte akşam yemeği yiyeceğiz.
21 Galip gelene vereceğim ki benimle birlikte tahtımda otursun, nasıl ki ben de galip geldim, ve Babam'la birlikte onun tahtında oturdum.
22 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne de-

diğini işitsin.

BÖLÜM 4

BUNDAN sonra baktım, ve, işte, gökte bir kapı açıldı; ve ilk işittiğim ses, benimle konuşan bir boru sesi gibiydi; Buraya çık, dedi, ve bundan sonra olması gereken şeyleri sana göstereceğim.
2 Ve hemen ruhta oldum; ve, işte, gökte bir taht konulmuş, ve tahtta oturan biri vardı.
3 Ve oturan görünüşte yeşim ve kırmızı akik taşına benziyordu; ve tahtın çevresinde görünüşte zümrüde benzer bir gökkuşağı vardı.
4 Ve tahtın etrafında yirmi dört taht vardı; ve bu tahtların üzerinde oturan, beyaz giysilerle giyinmiş yirmi dört ihtiyar gördüm; ve başlarında altın taçlar vardı.
5 Ve tahttan şimşekler ve gök gürlemeleri ve sesler çıkıyordu; ve tahtın önünde yanan yedi ateş meşalesi vardı, bunlar Allah'ın yedi Ruhu'dur.
6 Ve tahtın önünde billûra benzer camdan bir deniz vardı; ve tahtın ortasında, ve tahtın çevresinde, önü ve arkası gözlerle dolu dört yaratık vardı.
7 Ve birinci yaratık aslana benziyordu, ve ikinci yaratık danaya benziyordu, ve üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi, ve dördüncü yaratık uçan bir kartala benziyordu.
8 Ve dört yaratığın her birinin çevresinde altışar kanadı vardı; ve iç taraftan gözlerle doluydular; ve gece gündüz, durup dinlenmeden şöyle diyorlar: Kutsal, kutsal, kutsal, Kadir Rab Allah, o ki vardı, ve vardır, ve olacaktır.
9 Ve yaratıklar taht üzerinde oturana, sonsuzluklar boyunca yaşayana yücelik ve onur ve teşekkür sundukça,
10 Yirmi dört ihtiyar taht üzerinde oturanın önünde yere kapanıyor, ve sonsuzluklar boyunca yaşayana tapınıyor, ve taçlarını tahtın önüne atarak diyorlar ki,
11 Ya Rab, yüceliği ve onuru ve kudreti almaya layıksın; çünkü tüm şeyleri sen yarattın, ve hoşnutluğun için vardır ve yaratıldılar.

BÖLÜM 5

VE tahtın üzerinde oturanın sağ elinde içerden ve arkadan yazılmış, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm.
2 Ve, Kitabı açmaya ve onun mühürlerini çözmeye kim layıktır? diye yüksek sesle ilan eden güçlü bir melek gördüm.
3 Ve ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında kitabı hiçbir adam açamadı, ona bakamadı.
4 Ve kitabı açıp okumaya ve ona bakmaya layık hiçbir adam bulunmadığı için ben çok ağladım.
5 Ve ihtiyarlardan biri bana, Ağlama, dedi; işte, Yahuda oymağından olan Aslan, Davut'un Kökü, kitabı açmaya, ve onun yedi mührünü çözmeye galip geldi.
6 Ve baktım, ve, işte, tahtın ve dört yaratığın ortasında, ve ihtiyarların ortasında boğazlanmış gibi bir Kuzu duruyordu, yedi boynuzu ve yedi gözü vardı, bunlar, Allah'ın tüm yeryüzüne gönderilmiş yedi Ruhu'dur.
7 Ve gelip tahtın üzerinde oturanın sağ elinden kitabı aldı.
8 Ve kitabı alınca, dört yaratık ve yirmi dört ihtiyar, Kuzu'nun önünde yere kapandılar, her birinde çenk ve kutsalların duaları olan buhurla dolu altın taslar vardı.
9 Ve yeni bir ezgi söylüyorlardı: Kitabı almaya ve mühürlerini açmaya layıksın; çünkü boğazlandın, ve kendi kanınla her oymaktan, ve dilden, ve halktan, ve ulustan bizi Allah'a halas ettin;
10 Ve bizi Allahımız'a krallar ve kâhinler kıldın; biz de yeryüzünde krallık edeceğiz.
11 Ve baktım, ve tahtın ve yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok meleklerin sesini işittim; sayıları on bin kere on bin ve binlerce binlerdi;

12 Yüksek sesle şöyle diyorlardı: Boğazlanmış Kuzu kudreti, ve zenginliği, ve bilgeliği, ve kuvveti, ve saygıyı, ve yüceliği, ve kutluluğu almaya layıktır.
13 Ve gökte, ve yeryüzünde, ve yer altında olan her yaratığın, ve deniz içinde olanların, ve bunlarda bulunanların hepsinin, Tahtın üzerinde oturana ve Kuzu'ya sonsuzlara dek kutluluk, ve onur, ve yücelik, ve kudret olsun, dediklerini işittim.
14 Ve dört yaratık, Amin, dediler. Ve yirmi dört ihtiyar yere kapanıp sonsuzluklar boyunca yaşayana tapındılar.

BÖLÜM 6

VE Kuzu mühürlerin birini açtığı zaman gördüm, ve dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, Gel ve gör, dediğini işittim.
2 Ve gördüm, ve işte beyaz bir at; ve onun üzerine binmiş olanın bir yayı vardı; ve ona bir taç verildi; ve yengi kazanarak, ve yengi kazansın diye, çıktı.
3 Ve ikinci mührü açtığı zaman, ikinci yaratığın, Gel ve gör, dediğini işittim.
4 Ve kızıl olan başka bir at çıktı; ve onun üzerine binmiş olana, yeryüzünden barışı kaldırma kudreti verildi, ve öyle ki, birbirlerini öldürsünler; ve ona büyük bir kılıç verildi.
5 Ve üçüncü mührü açtığı zaman, üçüncü yaratığın, Gel ve gör, dediğini işittim. Ve baktım, ve işte siyah bir at; ve onun üzerine binmiş olanın elinde bir terazi vardı.
6 Ve dört yaratığın ortasında bir sesin, Bir ölçek buğday bir dinara, ve üç ölçek arpa bir dinara; ve yağa ve şaraba zarar verme, dediğini işittim.
7 Ve dördüncü mührü açtığı zaman, dördüncü yaratığın sesinin, Gel ve gör, dediğini işittim.
8 Ve baktım, ve işte solgun bir at; ve onun üzerine binmiş olanın adı Ölüm'dü, ve Cehennem onunla birlikte ardından geliyordu. Ve bunlara kılıçla, ve açlıkla, ve ölümle, ve yeryüzünün vahşi hayvanlarıyla öldürmek için yeryüzünün dörtte biri üzerinde kudret verildi.
9 Ve beşinci mührü açtığı zaman, sunağın altında, Allah'ın sözü için ve kendilerinde bulunan tanıklık için öldürülmüş olanların canlarını gördüm.
10 Ve yüksek sesle bağırıp, Ya Rab, kutsal ve gerçek!, dediler, ne vakte kadar yargılamayacak ve yeryüzünde oturanlardan kanımızın öcünü almayacaksın?
11 Ve onların her birine beyaz kaftanlar verildi; ve, kendileri gibi öldürülecek olan beraber kulluk edenlerin ve kardeşlerinin tamamlanmasına dek, kısa bir süre daha dinlenmeleri kendilerine söylendi.
12 Ve altıncı mührü açtığı zaman, gördüm, ve, işte, büyük deprem oldu; ve güneş kıldan çul gibi siyah oldu, ve ay kan gibi oldu;
13 Ve göğün yıldızları, incir ağacı güçlü bir rüzgârla sarsıldığında ham incirlerini döktüğü gibi, yeryüzüne düştü.
14 Ve gök, dürülen bir tomar gibi çekildi; ve her dağ ve her ada yerinden kaldırıldı.
15 Ve yeryüzünün kralları, ve büyük adamlar, ve zengin adamlar, ve binbaşılar, ve güçlü adamlar, ve her köle, ve her özgür adam, mağaralarda ve dağların kayalarında gizlendiler;
16 Ve dağlara ve kayalara, Üzerimize düşün, dediler, ve taht üzerinde oturanın yüzünden, ve Kuzu'nun gazabından bizi gizleyin;
17 Çünkü onun gazabının büyük günü geldi; ve kim durabilir?

BÖLÜM 7

VE bu şeylerden sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm, bunlar, karaya, denize, ya da bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört yelini tutuyorlardı.
2 Ve diri Allah'ın mührü kendisinde olarak, doğudan yükselen başka bir melek gördüm; ve karaya ve denize zarar vermek

kendilerine verilmiş olan dört meleğe yüksek sesle,
3 Biz Allahımız'ın kullarını alınları üzerine mühürleyene dek, karaya, ve denize, ve ağaçlara zarar vermeyin, diye bağırdı.
4 Ve mühürlenmiş olanların sayısını işittim; İsrail çocuklarının tüm oymaklarından yüz kırk dört bin kişi mühürlenmişti.
5 Yahuda oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Ruben oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Gad oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti.
6 Aşer oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Naftalim oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Manasse oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti.
7 Simeon oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Levi oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. İssakar oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti.
8 Zebulun oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Yusuf oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti. Benyamin oymağından on iki bin kişi mühürlenmişti.
9 Bundan sonra baktım, ve, işte, tüm uluslardan, ve oymaklardan, ve halklardan, ve dillerden, hiçbir adamın sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın önünde ve Kuzu'nun önünde duruyordu, beyaz kaftanlarla giyinmişti, ve ellerinde hurma dalları vardı;
10 Ve yüksek sesle bağırıp, Kurtarış, taht üzerinde oturan Allahımız'a ve Kuzu'ya özgüdür, diyorlardı.
11 Ve tüm melekler tahtın, ve ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyorlardı, ve tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Allah'a tapınarak şöyle diyorlardı:
12 Amin; Kutluluk, ve yücelik, ve bilgelik, ve şükür, ve onur, ve kudret, ve güç Allahımız'a sonsuzlara dek olsun. Amin.
13 Ve ihtiyarlardan biri cevap verip bana dedi ki, Beyaz kaftanlarla giyinmiş olan bu kişiler kimlerdir, ve nereden geldiler?
14 Ve ona, Efendi, dedim, sen biliyorsun. Ve bana dedi ki, Bunlar, büyük sıkıntıdan gelenlerdir, ve kaftanlarını yıkamış, ve onları Kuzu'nun kanında beyaz etmişlerdir.
15 Bunun için, Allah'ın tahtının önündedirler, ve onun tapınağında gece gündüz ona hizmet ederler; ve taht üzerinde oturan onların arasında oturacaktır.
16 Artık acıkmayacaklar, ve artık susamayacaklar; ne güneş ne de kavurucu bir sıcaklık onları çarpacak.
17 Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek, ve onları suların diri pınarlarına götürecek; ve Allah onların gözlerinden tüm yaşları silecek.

BÖLÜM 8

VE yedinci mührü açtığı zaman, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.
2 Ve Allah'ın önünde duran yedi meleği gördüm; ve onlara yedi boru verildi.
3 Ve başka bir melek gelip sunağın yanında durdu, altın bir buhurdanı vardı; ve tahtın önünde olan altın sunakta tüm kutsalların dualarıyla birlikte sunsun diye, ona çok buhur verildi.
4 Ve kutsalların dualarıyla birlikte gelen buhurun dumanı Allah'ın önünde meleğin elinden yükseldi.
5 Ve melek buhurdanı aldı, ve sunağın ateşiyle onu doldurdu, ve yeryüzüne attı; ve sesler, ve gök gürlemeleri, ve şimşekler, ve deprem oldu.
6 Ve, kendilerinde yedi boru bulunan yedi melek boru çalmaya hazırlandı.
7 Birinci melek boru çaldı, ve kanla karışık dolu ve ateş oluştu, ve yeryüzüne atıldı; ve ağaçların üçte biri yakıldı, ve yeşil otun tümü yakıldı.
8 Ve ikinci melek boru çaldı, ve sanki ateşle yanan büyük bir dağ denize atıldı; ve denizin üçte biri kan oldu;
9 Ve denizde bulunup hayatı olan yaratıkların üçte biri öldü; ve gemilerin üçte biri yok edildi.
10 Ve üçüncü melek boru çaldı, ve gökten

meşale gibi yanan büyük bir yıldız düştü, ve ırmakların üçte biri üzerine, ve suların pınarları üzerine düştü;
11 Ve yıldızın adına Pelin denilir; ve suların üçte biri pelin oldu; ve sulardan, acılaştıkları için, birçok insan öldü.
12 Ve dördüncü melek boru çaldı, ve güneşin üçte biri, ve ayın üçte biri, ve yıldızların üçte biri vuruldu; şöyle ki, onların üçte biri karardı, ve gündüz üçte biri, gece de aynı şekilde, ışık vermedi.
13 Ve baktım, ve göğün ortasında uçan bir meleğin yüksek sesle, Boru çalacak olan diğer üç meleğin boru seslerinden yeryüzünde oturanların vay, vay, vay haline! dediğini işittim.

BÖLÜM 9

VE beşinci melek boru çaldı, ve gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm; ve ona dipsiz çukurun anahtarı verildi.
2 Ve dipsiz çukuru açtı; ve çukurdan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı; ve çukurun dumanından güneş ve hava kardı.
3 Ve dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler çıktı; ve yeryüzünün akreplerinde kudret olduğu gibi, onlara da kudret verildi.
4 Ve onlara, yeryüzünün otuna, bir yeşil şeye ya da bir ağaca değil, ama yalnız alınlarında Allah'ın mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri buyruldu.
5 Ve kendilerine verildi ki, onları öldürmesinler, ancak onlara beş ay eziyet edilsin; ve onların eziyeti, insanı soktuğu zaman, akrep eziyeti gibi idi.
6 Ve o günlerde insanlar ölümü arayacak, ve onu bulmayacaklar; ve ölmek isteyecekler, ve ölüm onlardan kaçacaktır.
7 Ve çekirgelerin şekli savaşa hazırlanmış atlara benziyordu; ve başlarında sanki altına benzer taçlar vardı, ve yüzleri insan yüzleri gibiydi.
8 Ve kadın saçı gibi saçları vardı, ve dişleri aslan dişi gibiydi.
9 Ve demirden zırhlar gibi göğüs zırhları vardı; ve kanatlarının sesi, savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesi gibiydi.
10 Ve akreplere benzer kuyrukları vardı, ve kuyruklarında iğneler vardı; ve onların kudreti insanlara beş ay zarar vermekti.
11 Ve onların başında bir kral vardı, o da dipsiz çukurun meleğidir, İbranice adı Abaddon, ama Yunanca adı Apolyon'dur.
12 Bir vay geçti; ve, işte, bundan sonra iki vay daha geliyor.
13 Ve altıncı melek boru çaldı, ve Allah'ın önünde olan altın sunağın dört boynuzundan bir ses işittim,
14 Elinde boru olan altıncı meleğe, Büyük Fırat Irmağı'nda bağlı olan dört meleği çöz, dedi.
15 Ve insanların üçte birini öldürmek üzere, saat, ve gün, ve ay, ve yıl için hazırlanmış olan dört melek çözüldü.
16 Ve atlı orduların sayısı iki kere on bin kere on bindi; ve onların sayısını işittim.
17 Ve böylece atları, ve ateş, ve gökyakut, ve kükürtten göğüs zırhları olan atlıları görümde gördüm; ve atların başları aslanların başları gibiydi; ve ağızlarından ateş ve duman ve kükürt çıkıyordu.
18 İnsanların üçte biri, ağızlarından çıkan ateşten, ve dumandan, ve kükürtten, bu üçten öldürüldü.
19 Çünkü onların kudreti ağızlarında, ve kuyruklarındadır; çünkü kuyrukları yılanlara benziyordu, ve başları vardı, ve bunlarla zarar verirler.
20 Ve artakalan insanlar, ki bu belalarla öldürülmediler, iblislere, ve göremeyen, ve işitemeyen, ve yürüyemeyen altın, ve gümüş, ve pirinç, ve taş, ve tahta putlara tapınmasınlar diye, kendi ellerinin işlerinden tövbe etmediler;
21 Ne katilliklerinden, ne büyücülüklerinden, ne fuhuşlarından ne de hırsızlıklarından tövbe ettiler.

BÖLÜM 10

VE gökten inen başka bir güçlü melek gördüm, bulutla giyinmişti; ve başının üzerinde bir gökkuşağı vardı, ve yüzü güneş gibi, ve ayakları ateş direkleri gibiydi;
2 Ve elinde açılmış küçük bir kitap vardı; ve sağ ayağını deniz üzerine, ve sol ayağını kara üzerine koydu,
3 Ve aslanın kükrediği zaman gibi yüksek bir sesle bağırdı; ve o bağırınca, yedi gök gürlemesi kendi sesleriyle seslendiler.
4 Ve yedi gök gürlemesi seslenince, ben yazmak üzereydim; ve gökten bana, Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, ve onları yazma, diyen bir ses işittim.
5 Ve denizin ve karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek elini göğe kaldırdı,
6 Ve göğü, ve onda bulunan şeyleri, ve yeri, ve onda bulunan şeyleri, ve denizi, ve onda bulunan şeyleri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için yemin etti ki, artık vakit olmayacak;
7 Ama yedinci meleğin sesinin günlerinde, boru çalacağı zaman, kulları peygamberlere bildirdiği gibi, Allah'ın sırrı tamamlanacaktır.
8 Ve gökten işittiğim ses bana yine konuşup, Git ve denizin üzerinde ve karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık küçük kitabı al, dedi.
9 Ve meleğin yanına gidip ona, Küçük kitabı bana ver, dedim. Ve o bana, Onu al, ve onu ye, dedi; ve karnını acı edecek, ama ağzında bal gibi tatlı olacak.
10 Ve küçük kitabı meleğin elinden aldım, ve onu yedim; ve ağzımda bal gibi tatlıydı; ve onu yedikten hemen sonra karnım acı oldu.
11 Ve bana, Senin yine birçok halkların, ve ulusların, ve dillerin, ve kralların önünde peygamberlik etmen gerekir, dedi.

BÖLÜM 11

VE bana değneğe benzer bir kamış verildi; ve melek ayakta durup, Kalk, dedi, ve Allah'ın Tapınağı'nı, ve sunağı, ve onda tapınanları ölç.
2 Ama tapınağın dış avlusunu hariçte bırak, ve onu ölçme; çünkü o Centiller'e verildi; ve kutsal kenti kırk iki ay ayak altında çiğneyecekler.
3 Ve iki tanığıma kudret vereceğim, ve çulla giyinmiş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.
4 Yeryüzünün Allahı önünde duran iki zeytin ağacı ve iki kandillik bunlardır.
5 Ve eğer bir adam onlara zarar vermek isterse, ağızlarından ateş çıkıp düşmanlarını yiyip bitirir; ve eğer bir adam onlara zarar vermek isterse, kendisinin böyle öldürülmesi gerekir.
6 Bunların, kendi peygamberlikleri günlerinde yağmur yağmasın diye, göğü kapamaya kudretleri vardır; ve sular üzerinde onları kana dönüştürme, ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her belayla vurma kudretine sahiptirler.
7 Ve kendi tanıklıklarını bitirdikleri zaman, dipsiz çukurdan çıkan canavar onlara karşı savaşacak, ve onları yenecek, ve onları öldürecek.
8 Ve cesetleri, ruhanice Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin sokağında yatacak, Rabbimiz de orada çarmıha gerilmişti.
9 Ve halklardan ve oymaklardan ve dillerden ve uluslardan olanlar üç buçuk gün cesetlerini görecek, ve cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.
10 Ve yeryüzünde oturanlar onlardan sevinip şenlik edecek, ve birbirlerine armağanlar gönderecekler; çünkü bu iki peygamber yeryüzünde oturanlara eziyet ettiler.
11 Ve üç buçuk gün sonra Allah'tan hayat Ruhu içlerine girdi, ve ayakları üzerinde durdular; ve onları görenlerin üzerine büyük korku düştü.

12 Ve gökten onlara, Buraya çıkın, diyen büyük bir ses işittiler. Ve bir bulutta göğe çıktılar; ve düşmanları onları gördüler.
13 Ve o saatte büyük deprem oldu, ve kentin onda biri yıkıldı, ve depremde yedi bin kişi öldürüldü; ve geriye kalanlar korkup göğün Allahı'na yücelik verdiler.
14 İkinci vay geçti; ve, işte, üçüncü vay tez geliyor.
15 Ve yedinci melek boru çaldı; ve gökte büyük sesler olup, Bu dünyanın krallıkları Rabbimiz'in ve onun Mesihi'nin oldu, dediler; o da sonsuzluklar boyunca krallık edecek.
16 Ve Allah'ın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar, yüzüstü yere kapandı, ve Allah'a tapınarak dediler ki,
17 Sana şükrederiz, Ey Kadir Rab Allah, sen ki varsın, ve vardın, ve olacaksın; çünkü büyük kudretini aldın, ve krallık ettin.
18 Ve uluslar öfkelendiler, ve senin gazabın, ve ölülerin vakti geldi ki yargılansınlar, ve kulların olan peygamberlere, ve kutsallara, ve senin adından korkanlara, küçüklere ve büyüklere ödül veresin; ve yeryüzünü mahvedenleri mahvedesin.
19 Ve gökte Allah'ın Tapınağı açıldı, ve onun tapınağında antlaşmasının sandığı göründü; ve şimşekler, ve sesler, ve gök gürlemeleri, ve deprem, ve büyük dolu oldu.

BÖLÜM 12

VE gökte büyük bir harika göründü; güneşle giyinmiş, ve ayakları altında ay, ve başında on iki yıldızdan tacı olan bir kadın;
2 Ve gebe olmakla doğurmak üzere iken doğum sancılarıyla kıvranıp feryat ediyordu.
3 Ve gökte başka bir harika göründü; ve işte yedi başlı, on boynuzlu ve başlarında yedi taç olan büyük kızıl bir ejderha.
4 Ve onun kuyruğu göğün yıldızlarının üçte birini sürükledi, ve onları yeryüzüne attı; ve ejderha, doğurmak üzere olan kadının önünde, doğar doğmaz çocuğunu yutmak için duruyordu.
5 Ve tüm ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu; ve onun çocuğu Allah'a ve onun tahtına alınıp götürüldü.
6 Ve kadın çöle kaçtı, orada kendisini bin iki yüz altmış gün beslesinler diye, Allah tarafından hazırlanmış bir yeri vardır.
7 Ve gökte savaş oldu; Mikael ve melekleri ejderhaya karşı savaştılar; ve ejderha ve kendi melekleri savaştılar,
8 Ve galip olmadılar; ve gökte artık onların yeri bulunmadı.
9 Ve büyük ejderha, İblis ve Şeytan diye adlandırılan ve tüm dünyayı saptıran o eski yılan atıldı; yeryüzüne atıldı, onun melekleri de kendisiyle birlikte atıldılar.
10 Ve gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: Şimdi kurtuluş, ve kuvvet, ve Allahımız'ın krallığı, ve Mesihi'nin kudreti geldi; çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, onları Allahımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı.
11 Ve onlar Kuzu'nun kanıyla ve onların tanıklığının sözüyle onu yendiler; ve ölüme değin hayatlarını sevmediler.
12 Bunun için, ey gökler ve onlarda oturanlar, sevinin. Vay yeryüzünde ve denizde oturanların haline! çünkü iblis, vaktinin az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle size indi.
13 Ve ejderha, yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını zulmetti.
14 Ve kadına, yılanın önünden çöle, vakit, ve vakitler, ve yarım vakit besleneceği kendi yerine uçması için büyük bir kartalın iki kanadı verildi.
15 Ve yılan, onu sel götürsün diye, ağzından kadının ardından sel gibi su attı.
16 Ve yeryüzü kadına yardım etti, ve yeryüzü ağzını açtı, ve ejderhanın ağzından attığı seli yuttu.
17 Ve ejderha kadına karşı öfkelendi, ve onun tohumunun bakiyesiyle cenkleşmeye

gitti, onlar Allah'ın emirlerini tutarlar, ve kendilerinde İsa Mesih'in tanıklığı vardır.

BÖLÜM 13

VE denizin kumu üzerinde durdum, ve yedi başlı on boynuzlu bir canavarın denizden çıktığını gördüm, ve boynuzlarının üzerinde on taç ve başlarının üzerinde küfür adı vardı.
2 Ve gördüğüm canavar, parsa benziyordu, ve ayakları ayının ayakları gibiydi, ve ağzı aslan ağzı gibiydi; ve ejderha ona kendi kudretini, ve tahtını ve büyük yetki verdi.
3 Ve başlarından birini ölüme yaralanmış gibi gördüm; ve ölümcül yarası iyileşmişti; ve tüm dünya canavarın ardından şaştı.
4 Ve canavara kudret veren ejderhaya taptılar; Canavara kim benzer? onunla kim cenkleşebilir? diyerek canavara da taptılar.
5 Ve ona büyük şeyler ve küfürler söyleyen bir ağız verildi; ve ona kırk iki ay devam etmeye kudret verildi.
6 Ve Allah'a karşı küfürler için, onun adına, ve meskenine, ve gökte oturanlara küfretmek için ağzını açtı.
7 Ve ona kutsallarla cenkleşip onları yenmeye izin verildi; ve ona tüm oymaklar, ve diller, ve uluslar üzerinde kudret verildi.
8 Ve yeryüzünde oturanların hepsi, dünya kurulalıdan beri boğazlanmış Kuzu'nun hayat kitabında adları yazılmamış olanlar ona tapınacaklar.
9 Eğer bir adamın kulağı varsa, işitsin.
10 Esirliğe süren, esirliğe gidecek; kılıçla öldüren, kılıçla öldürülmelidir. Kutsalların sabrı ve imanı buradadır.
11 Ve yerden çıkan başka bir canavar gördüm; ve kuzu gibi iki boynuzu vardı, ve ejderha gibi konuşuyordu.
12 Ve birinci canavarın tüm kudretini onun önünde kullanıyor, ve yeryüzünü ve onda oturanları ölümcül yarası iyileşmiş olan birinci canavara tapmaya zorunlu kılıyor.
13 Ve büyük harikalar yapıyor, insanların gözü önünde gökten yere ateş bile indiriyor.
14 Ve kılıçla yaralanmış ve yaşamış olan canavara bir suret yapmalarını yeryüzünde oturanlara söyleyerek, canavarın gözü önünde yapmak için kendisine verilmiş olan mucizeler sebebiyle yeryüzünde oturanları saptırıyor.
15 Ve ona canavarın suretine yaşam versin diye kudret verildi, öyle ki, canavarın sureti hem konuşsun, hem de canavarın suretine tapmayanların hepsini öldürtsün.
16 Ve hem küçüklerin hem büyüklerin, hem zenginlerin hem fakirlerin, hem özgürlerin hem kölelerin hepsine, sağ eline ya da alnına nişan kabul ettiriyor;
17 Ve nişan, ya da canavarın adı, ya da adının sayısı kendisinde bulunandan başka hiçbir adama alış veriş ettirmiyor.
18 Bilgelik buradadır. Anlayışı olan, canavarın sayısını hesaplasın; çünkü bir adamın sayısıdır; ve onun sayısı Altı yüz altmış altıdır.

BÖLÜM 14

VE baktım, ve, işte, bir Kuzu Sion Dağı'nda duruyor, ve onunla birlikte alınlarında Babası'nın adının yazılmış olduğu yüz kırk dört bin kişi.
2 Ve gökten çok suların sesi gibi, büyük bir gök gürlemesinin sesi gibi bir ses işittim; ve çenklerini çalan çenkçilerin sesini işittim.
3 Ve tahtın önünde, ve dört yaratığın, ve ihtiyarların önünde sanki yeni bir ezgi söylüyorlar; ve yeryüzünden halas edilmiş olan yüz kırk dört bin kişiden başka hiçbir adam o ezgiyi öğrenemedi.
4 Kadınlarla lekelenmemiş olanlar bunlardır; çünkü bakiredirler. Kuzu nereye giderse, ardından giden bunlardır. Bunlar Allah'a ve Kuzu'ya ilk ürün olmak üzere insanlar arasından halas edildiler.
5 Ve onların ağzında hile bulunmadı; çünkü Allah'ın tahtının önünde kusursuzdurlar.

6 Ve yeryüzünde oturanlara, ve her ulusa, ve oymağa, ve dile, ve halka vaaz etmek için kendisinde sonsuz İncil olup göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm,
7 Yüksek sesle şöyle diyordu: Allah'tan korkun, ve ona yücelik verin; çünkü onun yargılama saati geldi; ve göğü, ve yeri, ve denizi, ve su pınarlarını yapana tapının.
8 Ve başka bir melek ardından gelip, Babil yıkıldı, dedi, o koca kent yıkıldı, çünkü kendi fuhşunun azgınlığının şarabından tüm uluslara içirdi.
9 Ve onların ardından üçüncü melek gelip yüksek sesle dedi ki, Eğer bir adam canavara ve onun suretine tapar, ve nişanını alnına ya da eline kabul ederse,
10 O, Allah'ın kendi gazabının kâsesine saf olarak dökülmüş olan öfkesi şarabından içecektir; ve kutsal meleklerin huzurunda ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürtle azap edilecektir;
11 Ve azaplarının dumanı sonsuzlara dek tüter; ve canavara ve suretine tapanların, ve adının nişanını kim kabul ederse, onların gece gündüz dinlenmeleri yoktur.
12 Kutsalların sabrı buradadır; Allah'ın emirlerini, ve İsa'nın imanını tutanlar buradadır.
13 Ve gökten bir ses işittim, bana dedi ki, Yaz: Rab'de bundan sonra ölen ölülere ne mutlu; Ruh, Evet, diyor, öyle ki, emeklerinden dinlensinler; ve işleri onların ardından gider.
14 Ve baktım, ve işte beyaz bir bulut, ve bulutun üzerinde İnsanoğlu'na benzer biri oturuyordu, onun başında altın taç ve elinde keskin orak vardı.
15 Ve tapınaktan başka bir melek çıktı, bulutun üzerinde oturana yüksek sesle, Orağını sal, ve biç; çünkü sana biçme saati geldi; çünkü yerin biçileçek ürünü olgunlaşmış bulunuyor, diye bağırdı.
16 Ve bulut üzerinde oturan, orağını yeryüzüne saldı; ve yer biçildi.
17 Ve gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı, onun da keskin orağı vardı.
18 Ve ateşin üzerinde kudreti olan başka bir melek sunaktan çıktı; ve keskin orağı olana yüksek bağırışla, Keskin orağını sal, ve yeryüzünün asmasının salkımlarını topla; çünkü üzümleri olgunlaştı, diye bağırdı.
19 Ve melek orağını yeryüzüne saldı, ve yeryüzünün asmasının üzümlerini toplayıp Allah'ın gazabının büyük masarasına attı.
20 Ve masara kentin dışında çiğnendi, ve masaradan bin altı yüz ok atımı mesafede kan atların gemlerine kadar çıktı.

BÖLÜM 15

VE gökte büyük ve şaşılacak başka bir belirti, kendilerinde son yedi bela olan yedi melek gördüm; çünkü Allah'ın gazabı onlarda tamamlandı.
2 Ve ateşle karışmış sanki camdan bir deniz; ve canavara, ve onun suretine, ve onun nişanına, ve adının sayısına karşı zafer kazananlar, ellerinde Allah'ın çenkleriyle cam denizin üzerinde durmakta gördüm.
3 Ve Allah'ın kulu Musa'nın ezgisini, ve Kuzu'nun ezgisini söyleyerek diyorlar ki, Kadir Rab Allah, senin işlerin büyük ve acayiptir; ey kutsalların Kralı, senin yolların adil ve gerçektir.
4 Ya Rab, senden kim korkmayacak, ve adını yüceltmeyecek? çünkü yalnız sen kutsalsın; çünkü tüm uluslar gelecek ve senin önünde tapınacaklar; çünkü senin hükümlerin açıkça görüldü.
5 Ve bundan sonra baktım, ve, işte, tanıklık çadırının tapınağı gökte açıldı;
6 Ve kendilerinde yedi bela olan yedi melek, temiz ve beyaz ketenle giyinmiş, göğüslerine de altın kuşaklar kuşanmış olarak tapınaktan çıktılar.
7 Ve dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Allah'ın gazabıyla dolu yedi altın tas verdi.
8 Ve tapınak Allah'ın yüceliğinden ve kudretinden dumanla doldu; ve yedi meleğin

yedi belası tamamlanıncaya dek hiçbir adam tapınağa giremedi.

BÖLÜM 16

VE tapınaktan yedi meleğe, Gidin, ve Allah'ın gazabının taslarını yeryüzüne boşaltın, diyen büyük bir ses işittim.
2 Ve birincisi gidip tasını yeryüzüne boşalttı; ve canavarın nişanı kendilerinde olan, ve onun suretine tapan adamların üzerinde iğrenç ve ıstırap verici yara oluştu.
3 Ve ikinci melek tasını denize boşalttı; ve ölmüş bir adamın kanı gibi oldu; ve denizde her yaşayan can öldü.
4 Ve üçüncü melek tasını ırmaklara ve su pınarlarına boşalttı; ve kan oldular.
5 Ve sular meleğinin şöyle dediğini işittim: Ya Rab, sen ki, varsın, ve vardın, ve olacaksın, sen adilsin, çünkü böyle yargıladın.
6 Çünkü kutsalların ve peygamberlerin kanını döktüler, sen de onlara kan içirdin; çünkü hak ettiler.
7 Ve sunaktan başka birinin, Evet, Kadir Rab Allah, senin yargıların gerçek ve adildir, dediğini işittim.
8 Ve dördüncü melek tasını güneşe boşalttı; ve ona insanları ateşle kavurma kudreti verildi.
9 Ve insanlar büyük ısıyla kavruldular, ve bu belalar üzerinde kudreti olan Allah'ın adına küfrettiler; ve ona yücelik vermek için tövbe etmediler.
10 Ve beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı; ve onun krallığı karanlıkla doldu; ve acıdan dillerini çiğnediler,
11 Ve acılarından ve yaralarından ötürü göğün Allahı'na küfrettiler, işlerinden de tövbe etmediler.
12 Ve altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağına boşalttı; ve doğudan gelen kralların yolu hazırlansın diye onun suları kurudu.
13 Ve ejderhanın ağzından, ve canavarın ağzından, ve yalancı peygamberin ağzından kurbağalara benzer üç kirli ruh çıktığını gördüm.
14 Çünkü bunlar, mucizeler yapan iblislerin ruhlarıdır, Kadir Allah'ın büyük gününün savaşı için yeryüzünün ve tüm dünyanın krallarını toplamak üzere onlara gidiyorlar.
15 İşte, hırsız gibi geliyorum. Çıplak gezmesin, ve onun ayıbını görmesinler diye, uyanık durup giysilerini koruyana ne mutlu.
16 Ve onları İbranice Armagedon denilen yere topladı.
17 Ve yedinci melek tasını havaya boşalttı; ve göğün tapınağından, tahttan büyük bir ses çıkıp, Tamam oldu, dedi.
18 Ve sesler, ve gök gürlemeleri, ve şimşekler oldu; ve öylesine büyük bir deprem oldu ki, insan yeryüzünde oldu olalı bu kadar büyük ve şiddetli bir deprem olmamıştı.
19 Ve büyük kent üç parçaya ayrıldı, ve ulusların kentleri yıkıldı, ve büyük Babil Allah'ın önünde anıldı ki, gazabının öfkesinin şarabının kâsesini ona versin.
20 Ve her ada kaçtı, ve dağlar bulunmadılar.
21 Ve gökten, insanların üzerine, taneleri yaklaşık bir talant ağırlığında şiddetli bir dolu yağdı; ve insanlar dolu belasından ötürü Allah'a küfrettiler; çünkü onun belası gayet büyüktü.

BÖLÜM 17

VE yedi tası olan yedi melekten biri gelip benimle konuştu, ve bana, Buraya gel, dedi; çok suların üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını sana göstereceğim;
2 Yerin kralları onunla fuhşa düştüler, ve yeryüzünde oturanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.
3 Böylece beni ruhta çöle götürdü; ve yedi başlı ve on boynuzlu, üzeri küfür adlarıyla dolu al renkli bir canavarın üstünde oturan bir kadın gördüm.
4 Ve kadın erguvani ve al renkle giyinmiş,

ve altın ve değerli taşlar ve incilerle bezenmişti, elinde fuhşunun iğrençlikleri ve çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı;
5 Ve alnına bir ad yazılmıştı: SIR, BÜYÜK BABİL, YERYÜZÜNÜN FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI.
6 Ve kadının kutsalların kanıyla ve İsa'nın şehitlerinin kanıyla sarhoş olduğunu gördüm; ve onu görünce büyük şaşkınlıkla şaştım.
7 Ve melek bana dedi ki, Neden şaştın? kadının ve onu taşıyan yedi başlı ve on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım.
8 Gördüğün canavar, vardı, ve yoktur; ve dipsiz çukurdan çıkacak, ve helake gidecek; ve yeryüzünde oturanlar, dünya kurulalıdan beri adları hayat kitabında yazılmamış olanlar, canavarı görünce şaşacaklar, o ki vardı, ve yoktur, ve yine vardır.
9 Ve bilgelikli olan akıl buradadır. Yedi baş, kadının üzerlerinde oturduğu yedi dağdır.
10 Ve yedi kral vardır; beşi düştü, ve biri duruyor, ötekiyse daha gelmedi; ve geldiği zaman, kısa bir süre kalması gerektir.
11 Ve var olmuş olan ve yok olan canavarın kendisi sekizincidir, ve yedidendir, ve helake gider.
12 Ve gördüğün on boynuz henüz krallık almamış on kraldır; ama krallar gibi canavarla birlikte bir saat kadar kudret alırlar.
13 Bunların düşünceleri birdir, ve kudretlerini ve kuvvetlerini canavara verecekler.
14 Bunlar Kuzu'yla cenkleşecekler, ve Kuzu onları yenecek; çünkü rablerin Rabbi, ve kralların Kralı'dır; ve onunla birlikte olanlar, çağrılmış, ve seçilmiş, ve sadıktır.
15 Ve bana dedi ki, Şu gördüğün, fahişenin oturmakta olduğu sular halklar, ve topluluklar, ve uluslar, ve dillerdir.
16 Ve canavarda gördüğün on boynuz fahişeden nefret edecekler, ve onu harap ve çıplak edecekler, ve onun etini yiyecekler, ve onu ateşte yakacaklar.
17 Çünkü Allah'ın sözleri yerine gelinceye dek, Allah, kendi isteğini yapmayı, ve bir düşüncede olmayı, ve krallıklarını canavara vermeyi onların yüreğine koymuştur.
18 Ve gördüğün kadın, yeryüzünün kralları üzerinde krallık eden o büyük kenttir.

BÖLÜM 18

VE bu şeylerden sonra, büyük bir kudrete sahip olan başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; ve yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlandı.
2 Ve gür bir sesle kuvvetle bağırıp, Yıkıldı, dedi, büyük Babil yıkıldı, ve iblislerin konutu, ve her kirli ruhun zindanı, ve her kirli ve iğrenç kuşun kafesi oldu.
3 Çünkü onun fuhşunun gazabının şarabından tüm uluslar içti, ve yeryüzünün kralları onunla fuhşa düştüler, ve yeryüzünün tüccarları onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.
4 Ve gökten başka bir ses işittim: Ey halkım, diyordu, onun günahlarına ortak olmayasınız, ve onun belalarından almayasınız diye, çıkın ondan.
5 Çünkü onun günahları göğe erişti, ve Allah onun haksızlıklarını hatırladı.
6 Size nasıl ettiyse, karşılığını ona aynen verin, ve işlerine göre ona iki katını ödeyin; doldurduğu kâseyi ona iki kat doldurun.
7 Kendini ne kadar yüceltti ve sefahatte yaşattıysa, ona o kadar eziyet ve yas verin; çünkü yüreğinde, Kraliçe olarak oturuyorum, ve dul değilim, ve hiç yas görmeyeceğim, diyor.
8 Bu nedenle onun belaları, ölüm, ve yas, ve kıtlık, bir gün içinde gelecek; ve ateşle tamamen yakılacaktır; çünkü onu yargılayan Rab Allah güçlüdür.
9 Kendisiyle fuhuş yapmış ve sefahatte yaşamış olan yeryüzünün kralları, yanmasının dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler,
10 Eziyetinin korkusundan uzakta durup diyecekler ki, Vay başına, vay, koca kent,

güçlü kent Babil! çünkü senin yargın bir saatte geldi.
11 Yeryüzünün tüccarları da onun için ağlayıp yas tutacaklar, çünkü onların mallarını,
12 Altın, ve gümüş, ve değerli taşlar, ve inciler, ve ince keten, ve erguvani, ve ipek, ve al kumaş mallarını, ve her hoş kokulu ağacı, ve fildişinden her çeşit kabı, ve en kıymetli ağaç, ve pirinç, ve demir, ve mermerden her kabı,
13 Ve tarçını, ve tütsüleri, ve kokulu yağı, ve günnüğü, ve şarabı, ve yağı, ve has unu, ve buğdayı, ve sığırları, ve koyunları, ve atları, ve arabaları, ve köleleri, ve insanların canlarını artık hiçbir adam satın almıyor.
14 Ve canının arzu ettiği meyveler elinden gitti, ve tüm nefis ve hoş görünüşlü şeyler elinden gitti, ve artık onları hiç bulmayacaksın.
15 Bu şeylerin tüccarları, ondan zengin olmuş olanlar, onun eziyetinin korkusundan uzakta duracaklar, ağlayıp yas tutacaklar,
16 Ve, Vay başına, vay, diyecekler, ince keten, ve erguvani, ve al kumaşla kuşanmış, ve altın, ve değerli taşlar, ve incilerle bezenmiş koca kent!
17 Çünkü bu kadar büyük zenginlik bir saat içinde harap oldu. Ve her gemi kaptanı, ve tüm gemi halkı, ve gemiciler, ve denizden geçinenlerin hepsi uzakta durdular,
18 Ve onun yanmasının dumanını görünce, Bu büyük kente benzer hangi kent var! diye bağırdılar.
19 Ve başlarından aşağı toprak döktüler, ve ağlayarak ve yas tutarak bağırıp dediler ki, Vay başına, vay, koca kent! ki içinde denizde gemileri olanların hepsi onun değerli mallarıyla zengin oldular; çünkü bir saat içinde harap oldu.
20 Ey gök, ve kutsal elçilerle peygamberler, onun üzerine sevinin; çünkü Allah öcünüzü ondan aldı.
21 Ve güçlü bir melek, büyük bir değirmen taşına benzer bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi: Koca kent Babil böylesine bir şiddetle atılacak, ve artık hiç bulunmayacak.
22 Ve artık sende çenk çalanların, ve çalgıcıların, ve kavalcıların, ve borazanların sesi hiç duyulmayacak; ve artık hiçbir sanatçı, her ne sanattan olursa olsun, sende bulunmayacak; ve değirmen taşının sesi artık sende hiç duyulmayacak.
23 Ve artık sende kandil ışığı hiç parıldamayacak; ve güvey ve gelin sesi artık sende hiç duyulmayacak; çünkü tüccarların yeryüzünün büyükleriydiler; çünkü senin büyücülüğünle tüm uluslar sapmışlardı.
24 Ve peygamberlerin, ve kutsalların, ve yeryüzünde boğazlananların hepsinin kanı onda bulundu.

BÖLÜM 19

VE bu şeylerden sonra gökte çok halkın büyük sesini işittim, şöyle diyorlardı: Alleluya; Kurtarış, ve yücelik, ve saygı, ve kudret Rab Allahımız'a;
2 Çünkü onun yargıları gerçek ve adildir; çünkü yeryüzünü fuhşuyla çürüten büyük fahişeyi yargıladı, ve kendi kullarının kanının öcünü onun elinden aldı.
3 Ve yine, Alleluya, dediler. Ve onun dumanı sonsuzlara dek tütüyor.
4 Ve yirmi dört ihtiyar ve dört yaratık yere kapanıp, Amin; Alleluya, diyerek taht üzerinde oturan Allah'a tapındılar.
5 Ve tahttan bir ses çıkıp, Ey onun tüm kulları, ve ondan korkanlar, hem küçükler hem de büyükler, Allahımız'ı övün, dediler.
6 Ve sanki büyük bir kalabalığın sesi, ve çok suların sesi gibi, ve şiddetli gök gürlemelerinin sesi gibi sesler işittim, şöyle diyorlardı: Alleluya; çünkü gücü her şeye yeten Rab Allah krallık ediyor.
7 Sevinelim ve coşalım, ve ona onur vere-

lim; çünkü Kuzu'nun düğünü geldi, karısı da kendini hazırladı.
8 Ve temiz ve beyaz ince ketenle giyinmek ona verildi; çünkü ince keten kutsalların doğruluğudur.
9 Ve bana dedi ki, Yaz: Kuzu'nun düğününün akşam yemeğine çağrılmış olanlara ne mutlu. Ve bana, Bunlar Allah'ın gerçek sözleridir, dedi.
10 Ve ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ve o bana, Sakın etme, dedi; ben senin, ve kendilerinde İsa'nın tanıklığı olan kardeşlerinin hizmet arkadaşıyım; Allah'a tap; çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberlik ruhudur.
11 Ve göğün açıldığını gördüm, ve işte beyaz bir at; ve üzerine binmiş olana Sadık ve Gerçek denilir, ve doğrulukla yargılar ve savaşır.
12 Gözleri ateş alevi gibi, ve başında çok sayıda taç vardı; ve kendisinden başka hiçbir adamın bilmediği yazılmış bir adı vardı.
13 Ve kana daldırılmış bir kaftan giyinmiş olup, Allah'ın Sözü adıyla anılır.
14 Ve beyaz ve temiz ince ketenle giyinmiş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş, onun ardından geliyorlardı.
15 Ve ulusları vursun diye, onun ağzından keskin bir kılıç çıkıyor; ve onları demir çomakla güdecek; ve Kadir Allah'ın azgınlığının ve gazabının masarasını kendisi çiğner.
16 Ve kaftanı ve kalçası üzerinde yazılmış bir adı var: KRALLARIN KRALI, VE RABLERİN RABBİ.
17 Ve güneşte duran bir melek gördüm; ve yüksek sesle bağırıp göğün ortasında uçan tüm kuşlara, Gelin ve büyük Allah'ın akşam yemeğine toplanın, dedi;
18 Öyle ki, kralların etini, ve binbaşıların etini, ve güçlü adamların etini, ve atların etini, ve üzerlerine binenlerin etini, ve hem özgürlerin hem kölelerin, hem küçüklerin hem büyüklerin, tüm insanların etini yiyesiniz.
19 Ve canavarı, ve yeryüzünün krallarını, ve onların ordularını, ata binmiş olana karşı, ve onun ordusuna karşı savaşmak için bir araya toplanmış gördüm.
20 Ve canavar tutuldu, onunla birlikte sahte peygamber de ki önünde mucizeler yapmıştı, bunlarla canavarın nişanını alanları, ve onun suretine tapanları saptırdı. Bu ikisi kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı.
21 Ve geriye kalanlar ata binmiş olanın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü; ve tüm kuşlar onların etiyle doydu.

BÖLÜM 20

VE elinde dipsiz çukurun anahtarı ve büyük bir zincir olan bir meleğin gökten indiğini gördüm.
2 Ve İblis ve Şeytan olan ejderhayı, o eski yılanı tutup onu bin yıl bağladı,
3 Ve bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz çukura atıp kapadı ve onun üzerine mühür vurdu; ve bundan sonra kısa bir süre çözülmesi gerekiyor.
4 Ve tahtlar gördüm, ve üzerlerinde oturdular, ve onlara yargılama verilmişti; ve canavara ve onun suretine tapmamış, ve alınları ve elleri üzerine onun nişanını almamış, İsa'nın tanıklığı ve Allah'ın sözü uğruna başı kesilmiş olanların canlarını gördüm; ve yaşayıp Mesih'le birlikte bin yıl krallık ettiler.
5 Ama ölülerin geri kalanları, bin yıl tamamlanmadan yeniden yaşamadılar. İlk diriliş budur.
6 İlk dirilişte payı olan kutlu ve kutsaldır; ikinci ölümün bunların üzerinde hiçbir kudreti yoktur, ama Allah'ın ve Mesih'in kâhinleri olacaklar, ve onunla birlikte bin yıl krallık edecekler.
7 Ve bin yıl tamamlanınca Şeytan, kendi zindanından çözülecek,
8 Ve yeryüzünün dört köşesindeki ulusları,

Gog'u ve Magog'u saptırmak, onları savaş için toplamak üzere çıkacaktır; onların sayısı denizin kumu gibidir.
9 Ve yeryüzünün genişliği üzerine çıktılar, ve kutsalların ordusunu, ve sevilen kenti kuşattılar; ve gökten Allah tarafından ateş inip onları yiyip yuttu.
10 Ve onları saptıran iblis, canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı, ve sonsuzlara dek, gece gündüz kendilerine azap edilecektir.
11 Ve büyük beyaz bir taht ve onun üzerinde oturanı gördüm, yer ve gök onun önünden kaçtılar; ve onlar için yer bulunmadı.
12 Ve ölülerin, küçükleri ve büyükleri, Allah'ın önünde durduğunu gördüm; ve kitaplar açıldı; ve hayat kitabı olan başka bir kitap açıldı; ve ölüler, kitaplarda yazılmış olan şeylerden kendi işlerine göre yargılandı.
13 Ve deniz kendisinde olan ölüleri verdi; ve ölüm ve cehennem kendilerinde olan ölüleri verdiler; ve onlar, her adam, kendi işlerine göre yargılandılar.
14 Ve ölüm ve cehennem ateş gölüne atıldı. İkinci ölüm budur.
15 Ve her kim hayat kitabında yazılmış bulunmadıysa, ateş gölüne atıldı.

BÖLÜM 21

VE yeni bir gökle yeni bir yer gördüm; çünkü önceki gök ve önceki yer geçip gitmişti; artık deniz de yoktu.
2 Ve ben Yuhanna kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in, kendi kocası için hazırlanmış süslü bir gelin gibi, Allah tarafından gökten inmekte olduğunu gördüm.
3 Ve gökten büyük bir sesin şöyle dediğini işittim: İşte, Allah'ın konutu insanlarla birlikte, ve onlarla birlikte oturacak, ve onlar onun halkı olacaklar, ve Allah'ın kendisi onlarla birlikte olacak, ve onların Allahı olacak.
4 Ve Allah onların gözlerinden tüm yaşları silecektir; ve artık ölüm olmayacak, ne yas, ne de ağlayış, ve artık acı olmayacak; çünkü önceki şeyler geçip gitmiştir.
5 Ve tahtın üzerinde oturan, İşte, tüm şeyleri yeni yapıyorum, dedi. Ve bana, Yaz, dedi, çünkü bu sözler gerçek ve sadıktır.
6 Ve bana dedi ki, Tamam oldu. Alfa ve Omega, başlangıç ve son ben'im. Susamış olana, hayat suyunun pınarından karşılıksız olarak vereceğim.
7 Galip gelen tüm şeyleri miras alacak; ve ben onun Allahı olacağım, o da benim oğlum olacak.
8 Ama korkakların, ve imansızların, ve iğrençlerin, ve katillerin, ve zinakârların, ve büyücülerin, ve putperestlerin, ve tüm yalancıların payı ateş ve kükürtle yanan gölde olacaktır; bu ikinci ölümdür.
9 Ve son yedi belayla dolu yedi tası olan yedi melekten biri bana geldi, ve benimle konuşup, Buraya gel, dedi, sana gelini, Kuzu'nun karısını göstereceğim.
10 Ve beni ruhta büyük ve yüksek bir dağa götürdü, ve bana gökten Allah tarafından inen o koca kenti, kutsal Yeruşalim'i, gösterdi,
11 Onda Allah'ın yüceliği vardı; ve onun ışığı çok değerli bir taşa benziyor, yani billur gibi parlak bir yeşim taşına benziyordu;
12 Ve büyük ve yüksek duvarı vardı, ve on iki kapısı, ve kapılarda on iki melek, ve üzerlerinde yazılmış adlar vardı, bunlar İsrail çocuklarının on iki oymağının adlarıdır;
13 Doğuda üç kapı; kuzeyde üç kapı; güneyde üç kapı; ve batıda üç kapı.
14 Ve kentin duvarının on iki temeli, ve bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları vardı.
15 Ve benimle konuşanın, kenti, ve onun kapılarını, ve onun duvarını ölçmek için altından bir kamışı vardı.
16 Ve kent dört köşeli olup uzunluğu ge-

nişliği kadardır; ve kenti kamışla ölçtü, on iki bin ok atımı. Uzunluğu ve genişliği ve yüksekliği eşittir.
17 Ve onun duvarını ölçtü, bir adamın, yani, meleğin ölçüsüne göre, yüz kırk dört arşın.
18 Ve duvarının yapısı yeşimdendi; ve kent saf cama benzer saf altındı.
19 Ve kentin duvarının temelleri her türlü değerli taşla bezenmişti. Birinci temel yeşim, ikincisi safir, üçüncüsü alaca akik, dördüncüsü zümrüt,
20 Beşincisi beyaz akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi zebercet, sekizincisi gök zümrüt, dokuzuncusu sarı yakut, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi mor yakuttu.
21 Ve on iki kapı on iki inci, kapıların her biri birer incidendi; ve kentin sokağı saydam cam gibi saf altındı.
22 Ve onda tapınak görmedim; çünkü Kadir Rab Allah ve Kuzu onun tapınağıdır.
23 Ve kentin, aydınlatılması için güneş ya da aya ihtiyacı yoktur; çünkü Allah'ın yüceliği onu aydınlatıyor, Kuzu da onun ışığıdır.
24 Ve kurtulmuş olanların ulusları onun ışığında yürüyecekler; ve yeryüzünün kralları yüceliklerini ve onurlarını içine getirirler;
25 Ve kapıları gündüz hiç kapanmayacak; çünkü orada gece olmayacak.
26 Ve ulusların yüceliğini ve onurunu içine getirecekler.
27 Ve onun içine kirleten hiçbir şey girmeyecektir, ne de iğrenç iş yapan ya da yalan söyleyen; ancak Kuzu'nun hayat kitabında yazılı olanlar.

BÖLÜM 22

VE bana, Allah'ın ve Kuzu'nun tahtından çıkan, billûr gibi berrak olan hayat suyu ırmağını gösterdi.
2 Onun sokağının ortasında, ve ırmağın iki tarafında, on iki çeşit meyve üreten, her ay meyvesini veren hayat ağacı vardı; ve ağacın yaprakları ulusların şifası içindi.
3 Ve artık hiçbir lanet olmayacak; ama Allah'ın ve Kuzu'nun tahtı onda olacak; ve kulları ona hizmet edecekler;
4 Ve onun yüzünü görecekler; ve adı alınlarında olacak.
5 Ve orada gece olmayacak; ve çıraya ya da güneş ışığına ihtiyaçları yoktur; çünkü Rab Allah onlara ışık verir; ve sonsuzlara dek krallık edecekler.
6 Ve bana dedi ki, Bu sözler sadık ve gerçektir; ve kutsal peygamberlerin Rab Allahı, yakın zamanda olması gereken şeyleri kendi kullarına göstermek için meleğini gönderdi.
7 İşte, tez geliyorum; bu kitabın peygamberlik sözlerini tutana ne mutlu.
8 Ve ben Yuhanna bu şeyleri gördüm, ve onları işittim. Ve işitip gördüğüm zaman, bu şeyleri bana gösteren meleğin ayakları önüne tapınmak için kapandım.
9 O zaman o bana, Sakın etme, dedi, çünkü ben senin, ve peygamberler kardeşlerinin, ve bu kitabın sözlerini tutanların hizmet arkadaşıyım; Allah'a tap.
10 Ve bana, Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme, dedi; çünkü vakit yakındır.
11 Haksızlık eden, yine haksızlık etsin; kirli olan, yine kirli olsun; doğru olan, yine doğru olsun; kutsal olan, yine kutsal olsun.
12 Ve, işte, tez geliyorum; ve her adama kendi işinin olacağına göre vermek için ödülüm yanımdadır.
13 Alfa ve Omega, başlangıç ve son, birinci ve sonuncu ben'im.
14 Hayat ağacına hakları olsun ve kapılardan kente girsinler diye, onun emirlerini yapanlara ne mutlu.
15 Çünkü köpekler, ve büyücüler, ve zinakârlar, ve katiller, ve putperestler, ve her kim yalanı sevip yaparsa dışarıdadır.
16 Ben İsa, size bu şeyleri kiliselerde tanıklık etmek için meleğimi gönderdim. Ben

Davut'un kökü ve soyuyum, parlak ve sabah yıldızıyım.
17 Ve Ruh ve gelin, Gel, diyorlar. Ve işiten, Gel, desin. Ve susamış olan gelsin. Ve her kim isterse, hayat suyunu karşılıksız olarak alsın.
18 Çünkü bu kitabın peygamberlik sözlerini işiten her adama tanıklık ediyorum, Eğer bir adam bu şeylere katarsa, Allah bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır;
19 Ve eğer bir adam bu peygamberlik kitabının sözlerinden çıkarırsa, Allah hayat kitabından, ve kutsal kentten, ve bu kitapta yazılı şeylerden onun payını çıkaracaktır.
20 Bu şeyleri tanıklık eden, Evet, tez geliyorum, diyor. Amin. Evet, gel, ya Rab İsa.
21 Rabbimiz İsa Mesih'in inayeti hepinizle birlikte olsun. Amin.

SON

ISBN: 978-954-92063-2-6